

► B

REGULAMENTUL (CEE) NR. 2454/93 AL COMISIEI

din 2 iulie 1993

de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului

de instituire a Codului Vamal Comunitar

(JO L 253, 11.10.1993, p. 1)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
► M1	Regulamentul (CE) nr. 3665/93 al Comisiei din 21 decembrie 1993	L 335	1	31.12.1993
► M2	Commission Regulation (EC) No 655/94 of 24 March 1994 (*)	L 85	15	25. 3.1994
► M3	Council Regulation (EC) No 1500/94 of 21 June 1994 (*)	L 162	1	30. 6.1994
► M4	Regulamentul (CE) nr. 2193/94 al Comisiei din 8 septembrie 1994	L 235	6	9. 9.1994
► M5	Regulamentul (CE) nr. 3254/94 al Comisiei din 19 decembrie 1994	L 346	1	31.12.1994
► M6	Regulamentul (CE) nr. 1762/95 al Comisiei din 19 iulie 1995	L 171	8	21. 7.1995
► M7	Regulamentul (CE) nr. 482/96 al Comisiei din 19 martie 1996	L 70	4	20. 3.1996
► M8	Regulamentul (CE) nr. 1676/96 al Comisiei din 30 iulie 1996	L 218	1	28. 8.1996
► M9	Regulamentul (CE) nr. 2153/96 al Consiliului din 25 octombrie 1996	L 289	1	12.11.1996
► M10	Regulamentul (CE) nr. 12/97 al Comisiei din 18 decembrie 1996	L 9	1	13. 1.1997
► M11	Regulamentul (CE) nr. 89/97 al Comisiei din 20 ianuarie 1997	L 17	28	21. 1.1997
► M12	Regulamentul (CE) nr. 1427/97 al Comisiei din 23 iulie 1997	L 196	31	24. 7.1997
► M13	Regulamentul (CE) nr. 75/1998 al Comisiei din 12 ianuarie 1998	L 7	3	13. 1.1998
► M14	Regulamentul (CE) nr. 1677/98 al Comisiei din 29 iulie 1998	L 212	18	30. 7.1998
► M15	Regulamentul (CE) nr. 46/1999 al Comisiei din 8 ianuarie 1999	L 10	1	15. 1.1999
► M16	Regulamentul (CE) nr. 502/1999 al Comisiei din 12 februarie 1999	L 65	1	12. 3.1999
► M17	Regulamentul (CE) nr. 1662/1999 al Comisiei din 28 iulie 1999	L 197	25	29. 7.1999
► M18	Regulamentul (CE) nr. 1602/2000 al Comisiei din 24 iulie 2000	L 188	1	26. 7.2000
► M19	Regulamentul (CE) nr. 2787/2000 al Comisiei din 15 decembrie 2000	L 330	1	27.12.2000
► M20	Regulamentul (CE) nr. 993/2001 al Comisiei din 4 mai 2001	L 141	1	28. 5.2001
► M21	Regulamentul (CE) nr. 444/2002 al Comisiei din 11 martie 2002	L 68	11	12. 3.2002
► M22	Regulamentul (CE) nr. 881/2003 al Comisiei din 21 mai 2003	L 134	1	29. 5.2003
► M23	Regulamentul (CE) nr. 1335/2003 al Comisiei din 25 iulie 2003	L 187	16	26. 7.2003
► M24	Regulamentul (CE) nr. 2286/2003 al Comisiei din 18 decembrie 2003	L 343	1	31.12.2003
► M25	Regulamentul (CE) nr. 837/2005 al Consiliului din 23 mai 2005	L 139	1	2. 6.2005
► M26	Regulamentul (CE) nr. 883/2005 al Comisiei din 10 iunie 2005	L 148	5	11. 6.2005
► M27	Regulamentul (CE) nr. 215/2006 al Comisiei din 8 februarie 2006	L 38	11	9. 2.2006
► M28	Regulamentul (CE) nr. 402/2006 al Comisiei din 8 martie 2006	L 70	35	9. 3.2006
► M29	Regulamentul (CE) nr. 1875/2006 al Comisiei din 18 decembrie 2006	L 360	64	19.12.2006
► M30	Regulamentul (CE) nr. 1792/2006 al Comisiei din 23 octombrie 2006	L 362	1	20.12.2006
► M31	Regulamentul (CE) nr. 214/2007 al Comisiei din 28 februarie 2007	L 62	6	1. 3.2007
► M32	Regulamentul (CE) nr. 1192/2008 al Comisiei din 17 noiembrie 2008	L 329	1	6.12.2008
► M33	Regulamentul (CE) nr. 312/2009 al Comisiei din 16 aprilie 2009	L 98	3	17. 4.2009
► M34	Regulamentul (CE) nr. 414/2009 al Comisiei din 30 aprilie 2009	L 125	6	21. 5.2009
► M35	Regulamentul (CE) nr. 177/2010 al Comisiei din 2 martie 2010	L 52	28	3. 3.2010
► M36	Regulamentul (CE) nr. 197/2010 al Comisiei din 9 martie 2010	L 60	9	10. 3.2010

(*) Acest act nu a fost publicat niciodată în limba română.

Astfel cum a fost modificat prin:

C 241	21	29.8.1994
L 236	33	23.9.2003

- ▶ **A1** Actul de aderare a Austriei, a Suediei și a Finlandei
- ▶ **A2** Actul privind condițiile de aderare a Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia și a Republicii Slovace și adaptările tratatelor care stau la baza Uniunii Europene
- ▶ **C1** Rectificare, JO L 327, 13.12.2007, p. 32 (1875/2006)

NB: Această versiune consolidată conține referiri la unitatea de cont europeană și/sau la ECU, care trebuie interpretate ca referiri la moneda euro, începând cu 1 ianuarie 1999 — Regulamentul (CEE) nr. 3308/80 al Consiliului (JO L 345, 20.12.1980, p. 1) și Regulamentul (CE) nr. 1103/97 al Consiliului (JO L 162, 19.6.1997, p. 1).

REGULAMENTUL (CEE) NR. 2454/93 AL COMISIEI

din 2 iulie 1993

de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene,

având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar ⁽¹⁾, denumit în continuare „cod”, în special articolul 249,

întrucât codul reunește toată legislația vamală existentă într-un singur instrument juridic; întrucât codul introduce, de asemenea, o serie de modificări la această legislație pentru a o face mai coerentă, pentru a o simplifica și pentru a umple anumite lacune; întrucât aceasta constituie legislația comunitară completă în acest domeniu;

întrucât aceleași motive care au determinat adoptarea codului sunt valabile pentru legislația vamală de aplicare; întrucât este, prin urmare, necesar să se reunească într-un singur regulament toate dispozițiile de aplicare a dreptului vamal care în prezent sunt dispersate într-un număr mare de regulamente și directive comunitare;

întrucât codul de aplicare a Codului Vamal Comunitar instituit prin prezentul document trebuie să reia reglementările vamale de aplicare existente; întrucât, ținând seama de experiența dobândită, este necesar:

- să se aducă unele modificări reglementărilor menționate în vederea adaptării lor la dispozițiile cuprinse în cod;
- să se extindă sfera de aplicare a anumitor dispoziții limitate în prezent la anumite regimuri vamale pentru a ține seama de domeniul de aplicare general al codului;
- să se clarifice anumite reglementări în vederea unei securități juridice sporite în momentul aplicării acestora;

întrucât modificările introduse se referă în special la dispozițiile referitoare la datoria vamală;

întrucât este necesar să se limiteze aplicarea articolului 791 alineatul (2) până la 1 ianuarie 1995 și să se reexamineze chestiunea în lumina experienței dobândite;

întrucât măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului Codului Vamal,

⁽¹⁾ JO L 302, 19. 10. 1992, p. 1

▼**B**

PARTEA I

DISPOZIȚII GENERALE DE APLICARE

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

CAPITOLUL 1

Definiții

Articolul 1

În sensul prezentului regulament, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

1. *cod:*

Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar;

▼**M6**

2. *Carnetul ATA reprezintă:*

documentul vamal internațional pentru admiterea temporară întocmit în temeiul Convenției ATA sau al Convenției de la Istanbul;

▼**M21**

3. *comitet:*

Comitetul Codului Vamal instituit prin articolul 247a și 248a din cod;

▼**B**

4. *Consiliul de Cooperare Vamală:*

organizația înființată prin Convenția de instituire a unui Consiliu de Cooperare Vamală, încheiată la Bruxelles la 15 decembrie 1950;

5. *date necesare pentru identificarea mărfurilor:*

pe de o parte, datele folosite pentru identificarea mărfurilor din punct de vedere comercial permițând autorităților vamale să determine clasificarea tarifară și, pe de altă parte, cantitatea mărfurilor;

6. *mărfuri cu caracter necomercial:*

mărfuri a căror punere sub regimul vamal în cauză se face ocazional și a căror natură și cantitate arată că sunt destinate uzului privat, personal sau familial al destinatarilor sau persoanelor care le transportă sau care au destinația evidentă de cadouri;

7. *măsuri de politică comercială:*

măsuri netarifare stabilite, ca parte a politicii comerciale comune, sub forma dispozițiilor comunitare ce reglementează importul și exportul de mărfuri, cum ar fi măsurile de supraveghere sau de salvagardare, restricțiile cantitative sau limitative și interdicțiile la import sau export;

8. *nomenclatura vamală:*

una dintre nomenclaturile prevăzute la articolul 20 alineatul (6) din cod;

9. *sistemul armonizat:*

Sistemul armonizat de descriere și codificare a mărfurilor;

▼**M21**

10. *tratat:*

Tratatul de instituire a Comunității Europene;

▼**M6**

11. *Convenția de la Istanbul reprezintă:*

Convenția privind admiterea temporară adoptată la Istanbul la 26 iunie 1990;

▼**M29**

12. *Operator economic:*

O persoană care, în cadrul activităților sale profesionale, exercită activități reglementate de legislația vamală.

▼ **M32**

13. *Autorizație unică:*

O autorizație care implică administrațiile vamale din mai multe state membre pentru una dintre următoarele proceduri:

- procedura declarației simplificate, prevăzută la articolul 76 alineatul (1) din cod; sau
- procedura de vămuire la domiciliu, prevăzută la articolul 76 alineatul (1) din cod; sau
- regimurile vamale economice, prevăzută la articolul 84 alineatul (1) litera (b) din cod; sau
- destinația finală, în temeiul articolului 21 alineatul (1) din cod;

14. *Autorizație integrată:*

o autorizație de utilizare a mai multor proceduri menționate la punctul 13; aceasta poate lua forma unei autorizații unice integrate, în cazul în care sunt implicate mai multe administrații vamale;

15. *Autoritate vamală de autorizare:*

autoritatea care acordă o autorizație.

▼ **M33**

16. *Numărul EORI (numărul de înregistrare și identificare a operatorilor economici):*

un număr, unic în Comunitatea Europeană, pe care autoritatea vamală a unui stat membru sau autoritatea desemnată sau autoritățile desemnate îl atribuie operatorilor economici și altor persoane, în conformitate cu normele stabilite în capitolul 6.

17. *Declarația sumară de intrare:*

declarația sumară menționată la articolul 36a din cod, care trebuie depusă pentru mărfurile introduse pe teritoriul vamal al Comunității, sub rezerva dispozițiilor contrare din prezentul regulament.

▼ **M18**

Articolul 1a

Pentru aplicarea articolelor 291-300, țările din Uniunea Economică Benelux se consideră ca un singur stat membru.

▼ **B**

CAPITOLUL 2

Decizii

Articolul 2

În cazul în care o persoană care depune o cerere pentru o decizie nu este în măsură să prezinte toate documentele și informațiile necesare pentru luarea unei hotărâri, autoritățile vamale au obligația de a furniza documentele și informațiile pe care le au la dispoziție.

Articolul 3

Decizia referitoare la o garanție favorabilă persoanei care a semnat un angajament de plată a sumei datorate la prima cerere scrisă a autorităților vamale se revocă în cazul în care angajamentul respectiv nu este respectat.

Articolul 4

Revocarea nu afectează mărfurile care, la data intrării ei în vigoare, sunt plasate deja sub un regim vamal în baza autorizației care face obiectul revocării.

Cu toate acestea, autoritățile vamale pot cere ca aceste mărfuri să primească, în termenul pe care îl stabilesc, una dintre destinațiile vamale admise.

Procedee informatice*Articolul 4a*

(1) Autoritățile vamale pot prevedea, pe baza principiilor stabilite prin reglementările vamale, condițiile și modalitățile pe care le stabilesc prin care formalitățile să fie îndeplinite prin procedee informatice.

În acest sens:

— „procedeu informatic” înseamnă:

- (a) schimbul de mesaje standard SED cu autoritățile vamale;
- (b) introducerea de informații solicitate pentru îndeplinirea formalităților necesare în sistemele informatice vamale;

— „SED” (schimb electronic de date) înseamnă transmiterea de date structurate în conformitate cu standardele de mesaje agreeate între un sistem informatic și un altul, pe cale electronică;

— „mesaj standard” înseamnă o structură predefinită și recunoscută pentru transmisia electronică de date.

(2) Condițiile stabilite pentru îndeplinirea formalităților prin procedee informatice trebuie să cuprindă, între altele, măsuri pentru verificarea sursei de date și pentru protejarea datelor împotriva riscului de acces neautorizat, pierdere, deteriorare sau distrugere.

Articolul 4b

În cazul în care formalitățile sunt îndeplinite prin procedee informatice, autoritățile vamale stabilesc proceduri de înlocuire a semnăturii olografe cu o altă tehnică care se poate baza pe utilizarea de coduri.

▼**M19***Articolul 4c*

Pentru programele de testare care folosesc procedee informatice și au ca scop testarea posibilităților de simplificare, autoritățile vamale pot, în perioada strict necesară pentru realizarea programului, să renunțe la solicitarea următoarelor informații:

- (a) declarația prevăzută la articolul 178 alineatul (1);
- (b) prin derogare de la dispozițiile articolului 222 alineatul (1), datele referitoare la unele casete din Documentul Administrativ Unic care nu sunt necesare identificării mărfii și care nu reprezintă elemente pe baza cărora se aplică drepturile de import sau de export.

Aceste informații trebuie totuși să poată fi prezentate la cerere, în cadrul unei operațiuni de control.

Valoarea drepturilor de import care trebuie percepute în timpul perioadei acoperite de o derogare acordată în conformitate cu primul paragraf nu este mai mică decât cea care ar fi aplicată în absența derogării.

Statele membre care doresc să se angajeze în astfel de programe vor prezenta în prealabil Comisiei toate detaliile despre programul de testare propus, inclusiv durata prevăzută. De asemenea, vor informa Comisia în legătură cu aplicarea acestuia și rezultatele. Comisia trebuie să informeze toate celelalte state membre cu privire la aceasta.

▼**M29**

CAPITOLUL 4

Schimb de date efectuat între autoritățile vamale cu ajutorul tehnologiilor informației și rețelelor informatice*Articolul 4d*

- (1) Fără a aduce atingere unor împrejurări excepționale și dispozițiilor privind regimul respectiv

care, dacă este cazul, se aplică *mutatis mutandis*, în cazul în care statele membre au creat, în cooperare cu Comisia, sisteme electronice pentru schimbul de informații privind regimurile vamale sau operatorii economici, autoritățile vamale utilizează aceste sisteme pentru schimbul de informații între birourile vamale în cauză.

(2) În cazul în care birourile vamale care intervin într-o procedură sunt situate în state membre diferite, mesajele care se utilizează în cadrul acestor schimburi de date sunt conforme cu structura și caracteristicile definite de comun acord de autoritățile vamale.

▼ M29

Articolul 4e

(1) Pe lângă condițiile menționate la articolul 4a alineatul (2), autoritățile vamale definesc și gestionează dispozitive de securitate apte să asigure funcționarea eficientă, fiabilă și sigură a diferitelor sisteme.

(2) Pentru a garanta nivelul de securitate a sistemului prevăzut la alineatul (1), fiecare introducere, modificare și ștergere de date se înregistrează cu precizarea motivului acestei prelucrări, a momentului exact în care s-a produs și a persoanei care a realizat-o. Datele originale sau orice date care au făcut obiectul acestei prelucrări sunt păstrate timp de cel puțin trei ani calendaristici, de la sfârșitul anului la care se referă aceste date, cu excepția unei dispoziții contrare.

(3) Autoritățile vamale controlează periodic securitatea.

(4) Autoritățile vamale respective se informează reciproc și, dacă este cazul, informează operatorul economic în cauză cu privire la orice bănuială de violare a securității.

CAPITOLUL 5

Gestionarea riscurilor

Articolul 4f

(1) Autoritățile vamale aplică o gestionare a riscurilor care vizează stabilirea nivelurilor de risc asociate mărfurilor care fac obiectul unui control sau al unei supravegheri vamale, precum și a necesității de a supune sau nu aceste mărfuri unor controale vamale specifice și, în caz afirmativ, de a preciza locul acestora.

(2) Determinarea acestor niveluri de risc se bazează pe o apreciere a probabilității ca evenimentul asociat unui risc să survină și a incidenței acestuia, în cazul în care evenimentul respectiv ar surveni efectiv. Baza pe care vor fi selectate trimerile poștale sau declarațiile care urmează a fi supuse controalelor vamale presupune un element aleatoriu.

Articolul 4g

(1) Gestionarea riscurilor la nivel comunitar, menționată la articolul 13 alineatul (2) din cod, se efectuează în conformitate cu un cadru comun de gestionare electronică a riscurilor care cuprinde următoarele elemente:

- (a) un sistem comunitar de gestionare a riscurilor în domeniul vamal pentru punerea în aplicare a gestionării riscurilor care este utilizat pentru a comunica, între autoritățile vamale din statele membre și Comisie, toate informațiile privind riscurile, care ar contribui la îmbunătățirea controalelor vamale;
- (b) domenii de control prioritare comune;
- (c) criterii și standarde comune de risc pentru aplicarea armonizată a unor controale vamale în cazuri speciale.

(2) Cu ajutorul sistemului menționat la alineatul (1) litera (a), autoritățile vamale schimbă informații privind riscurile, în următoarele împrejurări:

- (a) autoritățile vamale estimează că riscurile sunt semnificative și necesită un control vamal, iar rezultatele acestui control indică faptul că a survenit evenimentul, astfel cum a fost menționat la articolul 4 alineatul (25) din cod;

- (b) rezultatele unui control nu indică faptul că a survenit evenimentul, astfel cum a fost menționat la articolul 4 alineatul (25) din cod, dar autoritățile vamale estimează că amenințarea prezintă un risc ridicat în altă parte în Comunitate.

Articolul 4h

(1) Domeniile prioritare comune de control vizează destinații vamale, tipuri de mărfuri, itinerarii de transport, moduri de transport sau operatori economici, care urmează a fi supuse unor niveluri ridicate de analiză de risc și unor controale vamale mai stricte pentru o anumită perioadă.

(2) Aplicarea unor domenii prioritare comune de control se bazează pe o abordare comună a analizei riscurilor și, pentru a se garanta niveluri echivalente de controale vamale, pe criterii și standarde de risc comune pentru selectarea mărfurilor sau a operatorilor economici care urmează a fi controlați.

(3) Controalele vamale în domeniile prioritare comune de control se efectuează fără a aduce atingere altor controale efectuate în mod obișnuit de către autoritățile vamale.

Articolul 4i

(1) Criteriile și standardele de risc comune, menționate la articolul 4g alineatul (1) litera (c), cuprind următoarele elemente:

- (a) descrierea riscului (riscurilor);
- (b) factorii sau indicatorii de risc care trebuie utilizați pentru selectarea mărfurilor sau a operatorilor economici care urmează a fi supuși unor controale vamale;
- (c) natura controalelor vamale pe care trebuie să le efectueze autoritățile vamale;
- (d) durata de aplicare a controalelor vamale menționate la litera (c).

Informațiile obținute ca urmare a aplicării elementelor menționate la primul paragraf sunt difuzate prin intermediul unui sistem comunitar de gestionare a riscurilor în domeniul vamal, menționat la articolul 4g alineatul (1) litera (a). Autoritățile vamale le utilizează în sistemele lor de gestionare a riscurilor.

(2) Autoritățile vamale informează Comisia cu privire la rezultatele controalelor vamale efectuate în conformitate cu alineatul (1).

Articolul 4j

În stabilirea domeniilor prioritare comune de control și în aplicarea criteriilor și a standardelor de risc, comune se ține seama de următoarele elemente:

- (a) proporționalitatea cu privire la risc;
- (b) urgența aplicării necesare a controalelor;
- (c) incidența probabilă asupra schimburilor comerciale, asupra diferitelor state membre și asupra resurselor supuse controalelor.

▼ **M33**

CAPITOLUL 6 *Sistemul de înregistrare și identificare*

Articolul 4k

(1) Numărul EORI se folosește pentru identificarea operatorilor economici și a altor persoane, în relațiile acestora cu autoritățile vamale.

Structura numărului EORI îndeplinește criteriile prevăzute în anexa 38.

(2) În cazul în care autoritatea responsabilă cu atribuirea numărului EORI nu este autoritatea vamală, fiecare stat membru desemnează autoritatea sau autoritățile responsabile cu înregistrarea operatorilor economici și a altor persoane, precum și cu atribuirea de numere EORI acestora.

Autoritățile vamale din statul membru transmit Comisiei detaliile privind numele și adresa autorității sau autorităților responsabile cu atribuirea de numere EORI. Comisia publică aceste informații pe internet.

(3) Sub rezerva dispozițiilor alineatului (1), statele membre pot folosi drept număr EORI un număr deja atribuit de către autoritățile competente unui operator economic sau unei alte persoane, în scopuri fiscale, statistice sau de altă natură.

▼M33

Articolul 4l

(1) Un operator economic stabilit pe teritoriul vamal al Comunității este înregistrat de către autoritatea vamală sau de către autoritatea desemnată a statului membru în care este stabilit. Operatorii economici depun o cerere de înregistrare înainte de a-și începe activitățile menționate la articolul 1 punctul 12. Cu toate acestea, operatorii economici care nu au depus cerere de înregistrare pot să o facă în cursul primei lor operațiuni.

(2) În cazurile menționate la articolul 4k alineatul (3), statele membre pot renunța la obligația unui operator economic sau a unei alte persoane de a solicita un număr EORI.

(3) În cazul în care un operator economic care nu este stabilit pe teritoriul vamal comunitar nu are un număr EORI, acesta este înregistrat de către autoritatea vamală sau de către autoritatea desemnată a statului membru în care realizează pentru prima dată una dintre activitățile următoare:

(a) depune, pe teritoriul Comunității, o declarație sumară sau o declarație vamală, alta decât:

(i) o declarație vamală făcută în conformitate cu articolele 225-238, sau

(ii) o declarație vamală realizată în cadrul regimului de admitere temporară;

(b) depune, pe teritoriul Comunității, o declarație sumară de ieșire sau de intrare;

(c) administrează o magazie pentru depozitare temporară în temeiul articolului 185 alineatul (1);

(d) depune o cerere de autorizare în temeiul articolelor 324a sau 372;

(e) solicită un certificat de operator economic autorizat, în temeiul articolului 14a.

(4) Persoanele altele decât operatorii economici nu sunt înregistrate, în afară de cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

(a) asemenea înregistrare este impusă de legislația unui stat membru;

(b) persoanei nu i s-a atribuit anterior un număr EORI;

(c) persoana efectuează operațiuni pentru care trebuie furnizat un număr EORI, în conformitate cu anexa 30A sau cu anexa 37, titlul I.

(5) În cazurile menționate la alineatul (4):

(a) o persoană stabilită pe teritoriul vamal al Comunității, alta decât operatorii economici menționați la alineatul (1), este înregistrată de către autoritatea vamală sau de către autoritatea desemnată a statului membru în care este stabilită;

(b) o persoană care nu este stabilită pe teritoriul vamal al Comunității, alta decât operatorii economici menționați la alineatul (3), este înregistrată de către autoritatea vamală sau de către autoritatea desemnată a statului membru în care aceasta efectuează activități reglementate de legislația vamală.

(6) Operatorii economici și celelalte persoane interesate au un singur număr EORI.

(7) În sensul prezentului capitol, articolul 4 alineatul (2) din cod se aplică *mutatis mutandis* pentru a determina dacă o persoană este stabilită într-un stat membru.

▼ **M33**

Articolul 4m

(1) Datele privind înregistrarea și identificarea operatorilor economici sau, când este cazul, a altor persoane, prelucrate în sistemul menționat la articolul 4o, cuprinde informațiile enumerate în anexa 38d, cu respectarea condițiilor specifice stabilite la articolul 4o alineatele (4) și (5).

(2) În momentul înregistrării operatorilor economici și a altor persoane pentru numărul EORI, statele membre le pot solicita acestora să prezinte date suplimentare față de cele enumerate în anexa 38d, în cazul în care aceste date sunt necesare în scopuri stabilite de legislațiile lor interne.

(3) Statele membre pot solicita operatorilor economici sau, când este cazul, altor persoane, să furnizeze informațiile menționate la alineatele (1) și (2) prin mijloace electronice.

▼ **M33**

Articolul 4n

Numărul EORI se folosește, dacă este necesar, în toate comunicările dintre operatorii economici sau celelalte persoane și autoritățile vamale. El se folosește, de asemenea, pentru schimburile de informații dintre autoritățile vamale, precum și pentru schimburile de informații dintre acestea și alte autorități, în conformitate cu condițiile stabilite la articolele 4p și 4q.

▼ **M33**

Articolul 4o

(1) Statele membre cooperează cu Comisia în vederea dezvoltării unui sistem electronic central de informații și comunicații care să conțină datele enumerate în anexa 38d, furnizate de toate statele membre.

(2) Autoritățile vamale cooperează cu Comisia la prelucrarea și schimbul dintre autoritățile vamale, precum și dintre Comisii și autoritățile vamale, de date de înregistrare și de identificare ale operatorilor economici și ale celorlalte persoane, enumerate în anexa 38d, folosind sistemul menționat la alineatul (1).

Datele care nu sunt enumerate în anexa 38d nu se prelucrează în sistemul central.

(3) Statele membre se asigură că sistemele lor naționale sunt actualizate permanent, sunt complete și exacte.

(4) Statele membre încarcă în mod periodic în sistemul central datele enumerate în anexa 38d, punctele 1 – 4, privind operatorii economici și celelalte persoane, ori de câte ori se atribuie noi numere EORI sau când apar modificări ale datelor în cauză.

(5) Statele membre încarcă, de asemenea, în mod periodic în sistemul central, atunci când sunt disponibile în sistemele naționale, datele enumerate în anexa 38d, punctele 5-12, privind operatorii economici și celelalte persoane, ori de câte ori se atribuie noi numere EORI sau când apar modificări ale datelor în cauză.

(6) Numai numerele EORI atribuite în conformitate cu articolul 4l alineatele (1) - (5) se încarcă în sistemul central, împreună cu alte date menționate în anexa 38d.

(7) În momentul în care se constată că un operator economic sau o altă persoană își încetează activitățile menționate la articolul 1 punctul 12, statele membre reflectă această situație în datele enumerate în anexa 38d, punctul 11.

▼ **M33**

Articolul 4p

În fiecare stat membru, autoritatea desemnată în conformitate cu articolul 4k alineatul (2) acordă autorităților vamale din statul membru în cauză acces direct la datele menționate în anexa 38d.

Articolul 4q

(1) În fiecare stat membru, următoarele autorități, hotărând de la caz la caz, pot să-și acorde reciproc acces direct la datele menționate la punctele 1 – 4 din anexa 38d de care dispun:

- (a) autoritățile vamale;
- (b) autoritățile veterinare;
- (c) autoritățile sanitare;
- (d) autoritățile statistice;
- (e) autoritățile fiscale;
- (f) autoritățile care răspund de lupta împotriva fraudei;
- (g) autoritățile care răspund de politicile comerciale, inclusiv autoritățile din sectorul agricol, dacă este cazul;
- (h) autoritățile care răspund de securitatea frontierelor.

(2) Autoritățile menționate la alineatul (1) pot stoca datele menționate la respectivul alineat sau pot face schimb reciproc de date numai dacă o astfel de prelucrare este necesară în vederea îndeplinirii obligațiilor lor legale cu privire la circulația mărfurilor plasate sub un regim vamal.

(3) Autoritățile vamale din statele membre transmit Comisiei detaliile privind adresele autorităților menționate la alineatul (1). Comisia publică aceste informații pe internet.

▼M33*Articolul 4r*

Un număr EORI și datele enumerate în anexa 38d se prelucrează în sistemul central pentru perioada de timp prevăzută de legislația statelor membre care au încărcat datele menționate la articolul 4o alineatele (4) și (5).

▼M33*Articolul 4s*

(1) Prezentul regulament lasă intact și nu aduce atingere în niciun fel nivelului de protecție a persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal, în conformitate cu legislația comunitară și cea națională, și în special nu modifică nici obligațiile statelor membre cu privire la prelucrarea de către acestea a datelor personale, în temeiul Directivei 95/46/CE, nici obligațiile instituțiilor și organelor comunitare cu privire la prelucrarea de către acestea, în exercitarea competențelor lor, a datelor personale, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 45/2001.

(2) Datele de identificare și de înregistrare ale operatorilor economici și ale celorlalte persoane, constituite de setul de date enumerate în anexa 38d, punctele 1, 2 și 3, pot fi publicate de Comisie pe internet numai dacă aceștia și-au dat acordul de bunăvoie, în scris și în cunoștință de cauză. Atunci când este dat, respectivul acord se comunică, în conformitate cu legislația internă a statelor membre, fie autorității sau autorităților statelor membre desemnate în conformitate cu articolul 4k alineatul (2), fie autorităților vamale.

(3) Drepturile persoanelor cu privire la datele lor de înregistrare enumerate în anexa 38d și prelucrate în sistemele naționale se exercită în conformitate cu legislația statului membru care a stocat datele cu caracter personal respective, și în special, atunci când este cazul, cu dispozițiile de punere în aplicare a Directivei 95/46/CE.

Articolul 4t

Autoritățile naționale de supraveghere a protecției datelor și Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, fiecare acționând în conformitate cu competențele lor respective, cooperează activ și asigură o supraveghere coordonată a sistemului menționat la articolul 4o alineatul (1).

▼ **M10**

TITLUL II
INFORMAȚII OBLIGATORII
CAPITOLUL 1
Definiții

Articolul 5

În sensul acestui titlu:

1. *informații obligatorii:*

reprezintă informațiile tarifare sau informațiile referitoare la origine obligatorii pentru administrațiile tuturor statelor membre ale Comunității atunci când condițiile prevăzute la articolele 6 și 7 sunt respectate;

2. *solicitant:*

— în ceea ce privește tariful vamal: reprezintă persoana care solicită autorităților vamale informații tarifare obligatorii;

— în ceea ce privește originea: reprezintă persoana care solicită autorităților vamale informații obligatorii privind originea și are motive întemeiate de a face acest lucru;

3. *titular:*

reprezintă persoana în numele căreia se eliberează informațiile obligatorii.

*CAPITOLUL 2**Procedura de obținere a informațiilor obligatorii – Notificarea solicitantului și transmiterea către Comisie**Articolul 6*

(1) Cererile de informații obligatorii se întocmesc în scris, fie către autoritățile vamale competente din statul membru sau statele membre în care urmează a se aplica aceste informații, fie către autoritățile vamale competente din statul membru de reședință al solicitantului.

▼ **M18**

Cererile pentru informații tarifare obligatorii se întocmesc cu ajutorul unui formular conform modelului din anexa 1B.

▼ **M10**

(2) Cererea privind informațiile tarifare obligatorii se referă la un singur tip de mărfuri. Cererea de informații privind originea se referă la un singur tip de mărfuri și un singur set de circumstanțe ce conferă originea.

(3) (A) Cererile pentru informațiile tarifare obligatorii trebuie să includă următoarele date:

(a) numele și adresa titularului;

(b) numele și adresa solicitantului, în cazul în care acesta nu este titularul;

(c) nomenclatura vamală în care urmează a se încadra mărfurile. În cazul în care solicitantul dorește să obțină încadrarea mărfurilor într-una dintre nomenclaturile prevăzute la articolul 20 alineatul (3) litera (b) și alineatul (6) litera (b) din cod, în cererea de informații obligatorii privind tarifele se face în mod expres mențiune la nomenclatura respectivă;

(d) descrierea amănunțită a mărfurilor permițând identificarea lor și determinarea încadrării în nomenclatura vamală;

(e) compoziția mărfurilor și metodele de examinare folosite pentru stabilirea acesteia, în cazul în care încadrarea depinde de acest lucru;

(f) mostrele, fotografiile, planurile, cataloagele sau orice alte documente disponibile care pot ajuta

autoritățile vamale la stabilirea încadrării corecte a mărfurilor din nomenclatura vamală și atașează ca anexe;

- (g) încadrarea avută în vedere;
- (h) acordul de a pune la dispoziție o traducere a oricărui document anexat în limba oficială (sau una dintre limbile oficiale) a statului membru interesat, dacă se cere acest lucru de către autoritățile vamale;
- (i) orice date ce urmează a se considera confidențiale;
- (j) indicarea de către solicitant dacă, după cunoștințele sale, în Comunitate s-au solicitat deja ori s-au eliberat informații tarifare obligatorii pentru mărfuri identice sau similare;

▼ M24

- (k) acceptul ca informațiile furnizate să fie înregistrate într-o bancă de date a Comisiei și ca elementele informației tarifare obligatorii, inclusiv orice fotografie, schiță, broșură etc., să fie făcute publice prin internet, cu excepția informațiilor pe care solicitantul le-a indicat ca fiind confidențiale; se aplică prevederile în vigoare în ceea ce privește protecția informațiilor.

▼ M10

(B) Cererile pentru informații obligatorii privind originea trebuie să includă următoarele date:

- (a) numele și adresa titularului;
- (b) numele și adresa solicitantului, în cazul în care acesta nu este titularul;
- (c) temeiul juridic, în sensul articolelor 22 și 27 din cod;
- (d) descrierea amănunțită a mărfurilor și încadrarea lor tarifară;
- (e) compoziția mărfurilor și metodele de examinare folosite pentru stabilirea acestora și prețul lor de uzină, dacă este necesar;
- (f) condițiile care permit identificarea originii, materiile prime folosite și originea acestora, încadrarea tarifară, valorile corespunzătoare și descrierea circumstanțelor (reguli de schimbare a poziției tarifare, valoarea adăugată, descrierea operațiunii sau transformării sau orice altă regulă specifică) ce permit întrunirea condițiilor; trebuie menționate în mod special regula exactă de origine aplicată și originea mărfurilor;
- (g) mostrele, fotografiile, planurile, cataloagele sau alte documente disponibile privind compoziția mărfurilor și materialele componente și care pot ajuta la descrierea procesului de fabricație sau transformare suferit de materiale;
- (h) acordul de a pune la dispoziție o traducere a oricărui document anexat în limba oficială (sau una dintre limbile oficiale) a statului membru interesat, dacă se cere acest lucru de către autoritățile vamale;
- (i) orice date ce urmează a se considera confidențiale, fie față de public, fie față de administrații;
- (j) indicarea de către solicitant dacă, după cunoștințele sale, în Comunitate s-au solicitat deja ori s-au eliberat informații obligatorii privind tarifele sau originea pentru mărfuri sau materiale identice sau similare cu cele menționate la litera (d) sau (f);
- (k) acceptul ca informațiile furnizate să poată fi stocate într-o bază de date a Comisiei cu acces public; totuși, în afara articolului 15 din cod, se aplică dispozițiile ce reglementează protecția informațiilor în vigoare în statele membre.

(4) În cazul în care, la primirea cererii, autoritățile vamale consideră că cererea nu conține toate datele necesare pentru formularea unui răspuns în cunoștință de cauză, acestea cer solicitantului să prezinte informațiile lipsă. Termenele de trei luni și 150 de zile menționate în articolul 7 încep din momentul în care autoritățile vamale au toate datele pentru a lua o decizie; autoritățile vamale trebuie să notifice solicitantului pentru primirea cererii acestuia și să-i comunice data de la care începe termenul respectiv.

(5) Lista autorităților vamale desemnate de statele membre să primească cererile sau să elibereze informații obligatorii se publică în seria C a *Jurnalului Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 7

- (1) Informațiile obligatorii se notifică solicitantului în scris cât mai curând posibil.
- (a) În ceea ce privește tariful: vamal dacă nu este posibilă notificarea solicitantului în termen de 3 luni de la acceptarea cererii, autoritățile vamale contactează solicitantul pentru a explica motivul întârzierii și

pentru a indica data la care anticipează că vor putea furniza informațiile.

- (b) În ceea ce privește originea: notificarea trebuie efectuată în termen de 150 de zile de la data acceptării cererii.

(2) Informațiile obligatorii se furnizează cu ajutorul unui formular în conformitate cu modelul din anexa 1 (informații tarifare obligatorii) sau anexa 1A (informații obligatorii privind originea). Notificarea trebuie să precizeze ce date urmează a se considera ca fiind furnizate pe bază confidențială. Se va menționa posibilitatea de a face recurs, prevăzută la articolul 243 din cod.

▼ **M24**

Articolul 8

(1) În ceea ce privește informațiile tarifare obligatorii, autoritățile vamale ale statelor membre transmit Comisiei, în cel mai scurt termen, următoarele elemente:

- (a) o copie a cererii de furnizare a informațiilor tarifare obligatorii (care figurează în anexa 1b);
- (b) o copie a informațiilor tarifare obligatorii comunicate (exemplarul 2 care figurează în anexa 1);
- (c) datele menționate în exemplarul 4 care figurează în anexa 1.

În ceea ce privește informațiile obligatorii referitoare la origine, acestea transmit, în cel mai scurt termen, elementele pertinente ale informațiilor obligatorii comunicate cu privire la origine.

Transmisiile se efectuează prin mijloace telematice.

(2) La cererea unui stat membru, elementele obținute în conformitate cu alineatul (1) îi sunt transmise de către Comisie în cel mai scurt termen. Aceste transmisiuni se efectuează prin mijloace telematice.

(3) Datele transmise din cererea de informații tarifare obligatorii, informațiile tarifare obligatorii notificate și datele care figurează în exemplarul 4 din anexa 1 sunt înregistrate într-o bancă centrală de date a Comisiei. Datele din informația tarifară obligatorie, inclusiv orice fotografie, schiță, broșură etc., pot fi făcute cunoscute publicului pe internet, cu excepția informațiilor confidențiale care figurează la rubricile 3 și 8 din informația tarifară obligatorie comunicată.

▼ **M10**

CAPITOLUL 3

Dispoziții ce se aplică în cazul neconcordanțelor din informațiile obligatorii

Articolul 9

(1) În cazul în care există informații obligatorii diferite:

- Comisia trebuie, la inițiativa proprie, sau la cererea reprezentantului unui stat membru, să înscrie problema pe agenda Comitetului în vederea dezbaterii la ședința care se va desfășura luna următoare sau, în lipsa acesteia, la următoarea ședință;
- în conformitate cu procedura Comitetului, Comisia va adopta o măsură pentru a asigura aplicarea uniformă a nomenclaturii vamale și a regulilor de origine, unde ele sunt valabile, cât mai curând cu putință și până la șase luni de la ședința menționată la prima liniuță.

(2) În sensul aplicării alineatului (1), informațiile obligatorii privind originea se consideră diferite în cazul în care conferă origini diferite mărfurilor care:

- se încadrează la aceeași poziție tarifară și a căror origine a fost stabilită pe baza aceluiași reguli și
- au fost obținute prin aceleași procedee de fabricație.

CAPITOLUL 4

Efectul juridic al informațiilor obligatorii

Articolul 10

(1) Fără să aducă atingere dispozițiilor articolelor 5 și 64 din cod, informațiile obligatorii se pot invoca numai de către titular.

- (2) (a) În ceea ce privește tariful vamal: autoritățile vamale pot cere titularului, atunci când completează formalitățile vamale, să informeze autoritățile vamale că se află în posesia informațiilor tarifare obligatorii cu privire la mărfurile ce sunt vămuite.
- (b) În ceea ce privește originea: autoritățile responsabile cu verificarea aplicabilității informațiilor obligatorii privind originea pot cere titularului, atunci când completează formalitățile, să informeze autoritățile respective că se află în posesia informațiilor obligatorii privind originea mărfurilor pentru care sunt efectuate formalitățile.
- (3) Titularul de informații obligatorii le poate folosi pentru anumite mărfuri numai în cazul în care face dovada:
- (a) în ceea ce privește tariful vamal: față de autoritățile vamale că mărfurile respective sunt conforme în toate privințele cu cele descrise în informațiile prezentate;
- (b) în ceea ce privește originea: față de autoritățile menționate la alineatul (2) litera (b) că mărfurile în cauză și circumstanțele care le determină originea sunt conforme sub toate aspectele cu cele descrise în informațiile prezentate.
- (4) Autoritățile vamale (pentru informații tarifare obligatorii) sau autoritățile menționate la alineatul (2) litera (b) (pentru informații obligatorii privind originea) pot cere ca aceste informații să fie traduse în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru interesat.

▼ **M10**

Articolul 11

Informațiile tarifare obligatorii furnizate de autoritățile vamale ale unui stat membru începând de la 1 ianuarie 1991 devin obligatorii pentru autoritățile competente ale tuturor statelor membre în aceleași condiții.

Articolul 12

(1) La adoptarea unuia dintre documentele sau a uneia dintre măsurile prevăzute la articolul 12 alineatul (5) din cod, autoritățile vamale întreprind demersurile necesare pentru asigurarea condițiilor ca informațiile obligatorii să fie de la acea dată numai în conformitate cu documentul sau măsura respectivă.

(2) (a) Pentru informații tarifare obligatorii, în sensul alineatului (1) de mai sus, data ce se ia în considerare va fi precum urmează:

- pentru Regulamentele prevăzute la articolul 12 alineatul (5) litera (a) punctul (i) din cod privind amendamentele la nomenclatura vamală, data aplicabilității lor;
- pentru Regulamentele prevăzute la articolul 12 alineatul (5) litera (a) punctul (i) din cod și care stabilesc sau afectează încadrarea mărfurilor în nomenclatura vamală, data publicării lor în seria L a *Jurnalului Oficial al Comunităților Europene*;
- pentru Regulamentele prevăzute la articolul 12 alineatul (5) litera (a) punctul (ii) din cod privind amendamentele la notele explicative la Nomenclatura Combinată, data publicării lor în seria C a *Jurnalului Oficial al Comunităților Europene*;
- pentru deciziile Curții de Justiție a Comunităților Europene prevăzute la articolul 12 alineatul (5) litera (a) punctul (ii) din cod, data deciziei;
- pentru măsurile prevăzute la articolul 12 alineatul (5) litera (a) punctul (ii) din cod referitoare la adoptarea unui aviz de clasificare sau a unei modificări a notelor explicative la Nomenclatura Sistemului Armonizat emise de Organizația Mondială a Comerțului, data comunicării de către Comisie în seria C a *Jurnalului Oficial al Comunităților Europene*.

(b) Pentru informațiile obligatorii, în sensul alineatului (1), data ce se ia în considerare este precum urmează:

- pentru Regulamentele prevăzute la articolul 12 alineatul (5) litera (b) punctul (i) din cod privind determinarea originii mărfurilor și regulile stipulate în articolul 12 alineatul (5) litera (b) punctul (ii), data intrării lor în vigoare;
- pentru măsurile prevăzute la articolul 12 alineatul (5) litera (b) punctul (ii) din cod referitoare la amendamentele la notele explicative și avizele adoptate la nivelul Comunității, data publicării acestora în seria C a *Jurnalului Oficial al Comunităților Europene*;
- pentru deciziile Curții de Justiție a Comunităților Europene prevăzute la articolul 12 alineatul (5) litera (b) punctul (ii) din cod, data deciziei;
- pentru măsurile prevăzute la articolul 12 alineatul (5) litera (b) punctul (ii) din cod referitoare la observațiile privind originea sau notele explicative emise de Organizația Mondială a

— pentru măsurile prevăzute la articolul 12 alineatul (5) litera (b) punctul (ii) din cod privind anexa la Acordul Organizației Mondiale a Comerțului privind regulile de origine și cele adoptate în acorduri internaționale, data intrării în vigoare.

(3) Comisia comunică autorităților vamale cât de curând posibil datele de adoptare a măsurilor și documentelor prevăzute în prezentul articol.

CAPITOLUL 5

Dispoziții aplicabile în cazul expirării valabilității informațiilor obligatorii

Articolul 13

În cazul în care, ca urmare a punctului 2 de la articolul 12 alineatul (4) și articolul 12 alineatul (5) din cod, informațiile obligatorii sunt anulate sau încetează a mai fi valabile, autoritățile vamale care le-au furnizat trebuie să anunțe Comisia în cel mai scurt timp.

Articolul 14

(1) În cazul în care titularul informațiilor obligatorii care și-au pierdut valabilitatea din motive prevăzute la articolul 12 alineatul (5) din cod dorește să folosească posibilitatea de a invoca astfel de informații pe o perioadă de timp în conformitate cu dispozițiile alineatului (6) din articolul menționat, el notifică autoritățile vamale, punând la dispoziție documentele doveditoare necesare pentru a permite efectuarea unei verificări pentru a se stabili dacă se îndeplinesc condițiile relevante.

(2) În cazurile excepționale în care Comisia, în conformitate cu dispozițiile de la ultimul paragraf de la articolul 12 alineatul (7) din cod, adoptă o măsură derogatorie de la dispozițiile alineatului (6) din articolul menționat sau în cazul în care nu se îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul (1) referitoare la posibilitatea de a se invoca în continuare informațiile tarifare obligatorii sau informațiile obligatorii privind originea, autoritățile vamale trebuie să notifice în scris pe titular.

▼ **M29**

TITLUL IIa

OPERATORI ECONOMICI AUTORIZAȚI

CAPITOLUL 1

Procedura de acordare a certificatelor

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Articolul 14a

(1) Fără a aduce atingere utilizării altor simplificări prevăzute de legislația vamală, autoritățile vamale pot, ca urmare a unei cereri a unui operator economic și în conformitate cu articolul 5a din cod, să elibereze următoarele certificate de operator economic autorizat (denumite în continuare „certIFICATE AEO”):

- (a) un certificat AEO - Simplificări vamale pentru operatorii economici care solicită să beneficieze de simplificările prevăzute de legislația vamală și care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolele 14h, 14i și 14j;
- (b) un certificat AEO - Securitate și siguranță pentru operatorii economici care solicită să beneficieze de facilități în ceea ce privește controalele vamale care vizează securitatea și siguranța, aplicate la intrarea mărfurilor pe teritoriul vamal al Comunității sau la ieșirea acestor mărfuri de pe teritoriul menționat anterior și care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolele 14h – 14k;
- (c) un certificat AEO – Simplificări vamale/securitate și siguranță pentru operatorii economici care solicită să beneficieze de simplificările indicate la litera (a) și de facilitățile indicate la litera (b) și care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolele 14h – 14k.

(2) Autoritățile vamale țin seama în mod corespunzător de caracteristicile specifice ale operatorilor economici, în special de cele ale întreprinderilor mici și mijlocii.

Articolul 14b

(1) În cazul în care titularul unui certificat AEO menționat la articolul 14a alineatul (1) litera (a) sau (c) solicită una sau mai multe autorizații menționate la articolele 260, 263, 269, 272, 276, 277, 282, 283, 313a, 313b, 324a, 324e, 372, 454a, 912g, autoritățile vamale nu reexaminează condițiile care au fost deja examinate cu ocazia acordării certificatului AEO.

(2) Atunci când o declarație sumară de intrare a fost depusă de titularul unui certificat AEO menționat la articolul 14a alineatul (1) literele (b) sau (c), biroul vamal competent poate informa operatorul economic autorizat, înainte de intrarea mărfurilor pe teritoriul vamal al Comunității, că transportul a fost selectat pentru un control fizic suplimentar ca urmare a unei analize a riscurilor în ceea ce privește securitatea și siguranța. Operatorul economic autorizat nu este informat decât în cazul în care acest lucru nu dăunează controlului care urmează a fi efectuat.

Statele membre pot, cu toate acestea, să procedeze la un control fizic chiar în cazul în care un operator economic autorizat nu a fost informat, înainte de intrarea mărfurilor pe teritoriul vamal al Comunității, că transportul a fost selectat pentru un astfel de control. Atunci când mărfurile sunt destinate să părăsească teritoriul vamal al Comunității, primul paragraf și paragraful al doilea se aplică *mutatis mutandis*.

(3) Titularii unui certificat AEO menționat la articolul 14a alineatul (1) litera (b) sau (c), care importă sau exportă mărfuri, pot depune declarații sumare de intrare și de ieșire care includ datele supuse unor cerințe reduse, menționate în secțiunea 2.5. din anexa 30a.

Transportatorii, transportatorii de mărfuri sau comisionarii în vamă care sunt titularii unui certificat AEO menționat la articolul 14a alineatul (1) litera (b) sau (c) și efectuează importul sau exportul de mărfuri pentru titularii unui certificat AEO menționat la articolul 14a alineatul (1) litera (b) sau (c) pot, de asemenea, să depună declarații sumare de intrare și de ieșire care includ datele supuse unor cerințe reduse incluse în secțiunea 2.5 din anexa 30a.

Se poate cere titularilor unui certificat AEO, cărora li se aplică cerințele reduse în materie de date, să furnizeze date suplimentare pentru a asigura buna funcționare a sistemelor prevăzute de acordurile internaționale încheiate cu țări terțe privind recunoașterea reciprocă a certificatelor AEO și a măsurilor legate de securitate.

(4) Titularul unui certificat AEO este supus unui număr mai mic de controale fizice și documentare decât ceilalți operatori economici. Autoritățile vamale pot decide altfel pentru a se ține seama de o amenințare excepțională sau de obligațiile de control prevăzute de alte dispoziții comunitare.

În cazul în care, ca urmare a unei analize a riscurilor, autoritatea vamală competentă decide, cu toate acestea, să procedeze la o examinare suplimentară a unui transport, acoperit de o declarație sumară de intrare sau de ieșire sau printr-o declarație vamală prezentată de un operator economic autorizat, aceasta efectuează cu prioritate controalele necesare. La cererea operatorului economic autorizat și sub rezerva unui acord cu autoritatea vamală respectivă, controalele pot fi efectuate într-un alt loc decât biroul vamal respectiv.

(5) Avantajele prevăzute la alineatele (1) – (4) se acordă cu condiția ca operatorul economic respectiv să furnizeze numerele certificatelor AEO necesare.

Secțiunea 2

Cerere de certificat AEO

Articolul 14c

(1) Cererea de certificat AEO este prezentată în scris sau în format electronic, în conformitate cu modelul inclus în anexa 1c.

(2) În cazul în care autoritatea vamală estimează că cererea nu conține toate elementele cerute, aceasta invită solicitantul, în termen de 30 de zile calendaristice de la primirea cererii, să furnizeze informațiile utile, justificându-și cererea.

Termenele menționate la articolele 14f alineatul (1) și 14o alineatul (2) încep să curgă de la data la care autoritatea vamală dispune de toate elementele de informare necesare pentru a hotărî. Autoritatea vamală informează operatorul economic cu privire la acceptarea cererii sale și la data de la care curge termenul respectiv.

Articolul 14d

- (1) Cererea este prezentată uneia dintre următoarele autorități vamale:
- (a) autoritatea vamală a statului membru în care se ține contabilitatea principală a solicitantului, în conformitate cu convențiile vamale respective și în care se realizează cel puțin o parte dintre operațiunile acoperite de certificatul AEO;
 - (b) autoritatea vamală a statului membru în care contabilitatea principală a solicitantului este, în conformitate cu convențiile vamale respective, accesibilă autorității vamale competente în sistemul informatic al solicitantului cu ajutorul tehnologiilor informației și rețelelor informatice, în care se exercită activitățile de gestionare generală a serviciilor logistice ale solicitantului și în care se realizează cel puțin o parte din operațiunile pe care trebuie să le acopere certificatul AEO.

Contabilitatea principală a solicitantului, menționată la literele (a) și (b), include înregistrările contabile și documentele care permit autorității vamale să verifice existența condițiilor și criteriilor necesare pentru obținerea certificatului AEO.

(2) În cazul în care autoritatea vamală competentă nu poate fi determinată în conformitate cu modalitățile prevăzute la alineatul (1), cererea este prezentată uneia din următoarele autorități vamale:

- (a) autoritatea vamală a statului membru în care se ține contabilitatea principală a solicitantului, în conformitate cu convențiile vamale respective;
- (b) autoritatea vamală a statului membru în care contabilitatea principală a solicitantului este accesibilă în temeiul convențiilor vamale respective, astfel cum se indică la alineatul (1) litera (b), și în care se exercită activitățile de gestionare generală a serviciilor logistice ale solicitantului.

(3) În cazul în care o parte din înregistrările contabile și documentele respective se păstrează într-un alt stat membru decât cel al autorității vamale căreia i-a fost adresată cererea în conformitate cu alineatul (1) sau (2), solicitantul completează, în mod corespunzător, rubricile 13, 16, 17 și 18 din formularul de cerere din anexa 1c.

(4) În cazul în care solicitantul dispune de o instalație de depozitare sau de alte spații într-un alt stat membru decât cel al autorității vamale căreia i-a fost adresată cererea în conformitate cu alineatul (1) sau (2), el indică acest lucru la rubrica 13 din formularul de cerere din anexa 1c, pentru a facilita examinarea condițiilor aplicabile instalației de depozitare sau altor spații de către autoritățile vamale din acest stat membru.

(5) Procedura de consultare menționată la articolul 14m se aplică în cazurile menționate la alineatele (2), (3) și (4) din prezentul articol.

(6) Solicitantul stabilește un punct de contact central ușor accesibil sau desemnează o persoană de contact din administrația sa pentru ca autoritățile vamale să poată dispune de toate informațiile necesare pentru a stabili respectarea condițiilor de acordare a certificatului AEO.

(7) Solicitantul este obligat, în măsura posibilului, să transmită datele necesare autorităților vamale prin mijloace electronice.

▼ **M29***Articolul 14e*

Comisiei i se comunică de către statele membre o listă a autorităților lor competente cărora trebuie să li se adreseze cererile și orice modificare ulterioară adusă acestora. Comisia transmite aceste informații celorlalte state membre sau le publică pe Internet.

De asemenea, aceste autorități acționează ca autorități vamale emitente ale certificatelor AEO.

▼ **M29***Articolul 14f*

Cererea nu este acceptată în unul dintre următoarele cazuri:

- (a) cererea nu respectă articolele 14c și 14d;
- (b) solicitantul a fost condamnat pentru o infracțiune gravă legată de activitatea sa economică sau este implicat într-o procedură de faliment la momentul prezentării cererii;
- (c) reprezentantul în vamă al solicitantului a fost condamnat pentru o infracțiune gravă legată de reglementările vamale, comisă în cadrul activității sale de reprezentant legal;

- (d) cererea este prezentată în termen de trei ani de la data revocării certificatului AEO, astfel cum prevede articolul 14v alineatul (4).

▼ **M29**

Secțiunea 3

Condiții și criterii de acordare a certificatului AEO

Articolul 14g

Nu este necesar ca solicitantul să fie stabilit pe teritoriul vamal al Comunității în următoarele cazuri:

- (a) în cazul în care un acord internațional între Comunitate și o țară terță în care operatorul economic este stabilit prevede recunoașterea reciprocă a certificatelor AEO și definește modalitățile administrative de realizare a controalelor adecvate care trebuie efectuate, dacă este cazul, în numele autorității vamale a statului membru respectiv;
- (b) în cazul în care o cerere de acordare a unui certificat AEO menționat la articolul 14a alineatul (1) litera (b) este prezentată de către o companie aeriană sau maritimă care nu este stabilită în Comunitate dar care dispune aici de un birou regional și beneficiază deja de simplificările prevăzute la articolele 324e, 445 sau 448.

În cazul prevăzut la primul paragraf litera (b), se consideră că solicitantul a îndeplinit condițiile menționate la articolele 14h, 14i și 14j, dar acesta trebuie să îndeplinească condițiile enunțate la articolul 14k alineatul (2).

▼ **M29**

Articolul 14h

(1) Antecedentele în ceea ce privește respectarea cerințelor vamale menționate la articolul 5a alineatul (2) prima liniuță din cod sunt considerate ca fiind adecvate în cazul în care, în cursul celor trei ani anteriori prezentării cererii, niciuna din următoarele persoane nu a comis o încălcare gravă sau încălcări repetate ale legislației vamale:

- (a) solicitantul;
- (b) persoanele responsabile din societatea solicitantului sau care exercită controlul asupra gestiunii acestuia;
- (c) dacă este cazul, reprezentantul în vamă al solicitantului;
- (d) persoana responsabilă cu problemele vamale din societatea solicitantului.

Cu toate acestea, antecedentele în ceea ce privește respectarea cerințelor vamale pot fi considerate adecvate în cazul în care autoritatea vamală competentă estimează că aceste încălcări au o importanță neglijabilă în raport cu numărul sau amploarea operațiunilor vamale și nu creează îndoieli cu privire la buna credință a solicitantului.

(2) În cazul în care persoanele care exercită controlul asupra societății solicitantului sunt stabilite sau rezidente într-o țară terță, autoritățile vamale evaluează respectarea de către acestea a cerințelor vamale pe baza înregistrărilor contabile și a informațiilor disponibile.

(3) În cazul în care solicitantul este stabilit de mai puțin de trei ani, autoritățile vamale evaluează respectarea de către acesta a cerințelor vamale pe baza înregistrărilor contabile și a informațiilor disponibile.

▼ **M29**

Articolul 14i

Pentru a permite autorităților vamale să stabilească faptul că solicitantul dispune de un sistem eficient de gestionare a documentelor comerciale și, dacă este cazul, a celor de transport, menționat la articolul 5a alineatul (2) a doua liniuță din cod, solicitantul trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

- (a) să utilizeze un sistem contabil care să fie compatibil cu principiile contabile general admise, aplicate în statul membru unde se ține contabilitatea și care va facilita controalele vamale prin audit;
- (b) să permită accesul fizic sau electronic al autorității vamale la registrele vamale și, dacă este cazul, la registrele sale de transport;
- (c) să dispună de un sistem logistic care să facă distincția între mărfurile comunitare și mărfurile necomunitare;
- (d) să dispună de o organizare administrativă care să corespundă tipului și dimensiunii întreprinderii și care să fie adaptată la gestionarea fluxului de mărfuri și de un sistem de control intern care să

permite constatarea tranzacțiilor ilegale sau defectuoase;

- (e) dacă este cazul, să dispună proceduri satisfăcătoare de gestionare a licențelor și a autorizațiilor referitoare la măsurile privind politica comercială sau la schimburile de produse agricole;
- (f) să dispună de proceduri satisfăcătoare de arhivare a documentelor și a informațiilor întreprinderii și de protecție împotriva pierderii datelor;
- (g) să sensibilizeze personalul cu privire la necesitatea de a informa autoritățile vamale în cazul unor dificultăți în îndeplinirea cerințelor și de a stabili contacte corespunzătoare pentru a informa autoritățile vamale cu privire la astfel de situații;
- (h) să fi luat măsuri adecvate de securitate a tehnologiilor informației pentru a proteja sistemul informatic al solicitantului împotriva oricărei intruziuni neașteptate și a-și securiza documentația.

Un solicitant care cere un certificat AEO menționat la articolul 14a alineatul (1) litera (b) nu este obligat să răspundă cerinței enunțate la primul paragraf litera (c) din prezentul articol.

▼ M29

Articolul 14j

(1) Condiția privind solvabilitatea financiară a solicitantului, menționată la articolul 5a alineatul (2) a treia liniuță din cod, este considerată ca fiind îndeplinită în cazul în care această solvabilitate poate fi atestată pentru ultimii trei ani.

În sensul prezentului articol, se înțelege prin solvabilitate o bună situație financiară, suficientă pentru a permite solicitantului să-și îndeplinească obligațiile, având în vedere caracteristicile tipului de activitate comercială.

(2) În cazul în care solicitantul este stabilit de mai puțin de trei ani, solvabilitatea sa financiară este analizată în baza înregistrărilor contabile și a informațiilor disponibile.

▼ M29

Articolul 14k

(1) Standardele de securitate și de siguranță ale solicitantului, menționate la articolul 5a alineatul (2) a patra liniuță din cod, sunt considerate ca fiind satisfăcătoare în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) clădirile utilizate în cadrul operațiunilor acoperite de certificat sunt construite din materiale care rezistă la tentativele de acces ilegal și oferă o protecție împotriva intruziunilor ilegale;
- (b) există măsuri de control adecvate pentru a împiedica accesul neautorizat în zonele de expediere, pe cheiurile de încărcare și în zonele de încărcare;
- (c) măsurile privind manipularea mărfurilor includ protecția împotriva introducerii, substituirii sau pierderii de materiale și alterarea unor unități de încărcare;
- (d) există, dacă este cazul, proceduri care permit asigurarea gestionării licențelor de import și/sau de export legate de interdicții sau de restricții și distingerea acestor mărfuri de alte mărfuri;
- (e) solicitantul a luat măsuri care permit identificarea cu precizie a partenerilor săi comerciali, astfel încât să securizeze lanțul logistic internațional;
- (f) solicitantul efectuează, în măsura în care legislația permite acest lucru, o anchetă de securitate privind eventualii viitori salariați, care ocupă posturi sensibile sub aspectul securității și procedează la un control periodic al antecedentelor acestora;
- (g) solicitantul se asigură că personalul respectiv participă activ la programe de sensibilizare cu privire la chestiunile de securitate.

(2) În cazul în care o companie aeriană sau maritimă care nu este stabilită în Comunitate dar care dispune de un birou regional aici și beneficiază de simplificările definite la articolele 324e, 445 sau 448 prezintă o cerere de certificat AEO menționat la articolul 14a alineatul (1) litera (b), aceasta trebuie să îndeplinească una din următoarele condiții:

- (a) să fie titularul unui certificat de securitate și/sau de siguranță recunoscut la nivel internațional, eliberat pe baza convențiilor internaționale care reglementează sectoarele de transport respective;
- (b) să posede statutul de operator abilitat în sensul Regulamentului (CE) nr. 2320/2002 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ și să îndeplinească cerințele stabilite prin Regulamentul (CE) nr. 622/2003 al Comisiei ⁽²⁾;
- (c) să fie titularul unui certificat eliberat într-o țară situată în afara teritoriului vamal al Comunității, în cazul în care un acord bilateral încheiat între Comunitatea Europeană și această țară terță prevede acceptarea certificatului menționat anterior, sub rezerva condițiilor stabilite în

acest acord.

În cazul în care compania aeriană sau maritimă este titulara unui certificat menționat la litera (a) de la alineatul menționat anterior, aceasta trebuie să îndeplinească criteriile enunțate la alineatul (1). Autoritatea vamală emitentă consideră că criteriile definite la alineatul (1) sunt îndeplinite în măsura în care criteriile respective pentru eliberarea acestui certificat internațional sunt identice sau comparabile cu cele enunțate la alineatul menționat anterior.

(3) În cazul în care solicitantul este stabilit în Comunitate, posedă statutul de operator abilitat în sensul Regulamentului (CE) nr. 2320/2002 și răspunde cerințelor prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 622/2003, criteriile enunțate la alineatul (1) sunt considerate ca fiind îndeplinite în ceea ce privește spațiile pentru care operatorul economic a obținut statutul de operator abilitat.

(4) În cazul în care solicitantul, stabilit în Comunitate, este titularul unui certificat de securitate și/sau de siguranță recunoscut la nivel internațional, eliberat pe baza unor convenții internaționale, a unui certificat de securitate și/sau de siguranță european, eliberat pe baza legislației comunitare, a unui standard internațional al Organizației internaționale de standardizare sau a unui standard european al organismelor europene de standardizare, criteriile enunțate la alineatul (1) sunt considerate ca fiind îndeplinite în măsura în care criteriile necesare pentru eliberarea certificatelor respective sunt identice sau comparabile cu cele prevăzute de prezentul regulament.

▼ **M29**

Secțiunea 4

Procedura de eliberare a certificatelor AEO

Articolul 14l

(1) Autoritatea vamală emitentă comunică solicitarea autorităților vamale din toate celelalte state membre în termen de cinci zile lucrătoare de la data primirii cererii menționate anterior, în conformitate cu articolul 14c, cu ajutorul sistemului de comunicare menționat la articolul 14x.

(2) În cazul în care autoritatea vamală a unui alt stat membru dispune de informații utile, care pot influența acordarea certificatului, aceasta le comunică autorității vamale pentru eliberarea certificatelor în termen de 35 de zile calendaristice de la data comunicării prevăzută la alineatul (1), cu ajutorul sistemului de comunicare menționat la articolul 14x.

▼ **M29**

Articolul 14m

(1) Autoritățile vamale din statele membre se consultă în cazul în care autoritatea vamală emitentă nu poate verifica respectarea unuia sau a mai multor criterii stabilite la articolele 14g – 14k datorită lipsei de informații sau a imposibilității de a verifica aceste informații. În acest caz, autoritățile vamale din statele membre procedează la consultarea, în termen de 60 de zile calendaristice de la data notificării informației de către autoritatea vamală emitentă, pentru a permite acordarea certificatului AEO sau respingerea cererii în termenele prevăzute la articolul 14o alineatul (2).

În cazul în care autoritatea vamală consultată nu răspunde în termen de 60 de zile lucrătoare, autoritatea consultată poate considera, sub responsabilitatea autorității consultate, că respectivele criterii care au făcut obiectul consultării sunt respectate. Acest termen poate fi prelungit în cazul în care solicitantul procedează la ajustări pentru a răspunde acestor criterii și informează cu privire la aceasta autoritatea consultată și autoritatea consultată.

(2) În cazul în care, ca urmare a examinării menționate la articolul 14n, autoritatea vamală consultată stabilește că solicitantul nu corespunde unuia sau mai multor criterii prevăzute, ea transmite rezultatele acestei examinări, documentate corespunzător, autorității vamale emitente, care respinge cererea. Se aplică dispozițiile articolului 14o alineatele (4), (5) și (6).

▼ **M29**

Articolul 14n

(1) Autoritatea vamală emitentă examinează dacă sunt respectate condițiile și criteriile pentru eliberarea certificatului AEO, enunțate la articolele 14g – 14k. Respectarea criteriilor prevăzute la articolul 14k este examinată pentru toate spațiile în care solicitantul își exercită activitățile vamale. Această examinare și rezultatele sale sunt documentate de autoritatea vamală.

În cazul în care numărul spațiilor este important și când termenul de eliberare a certificatului nu permite

examinarea fiecăruia dintre ele, dar când autoritatea vamală este sigură că solicitantul aplică în toate spațiile sale standardele de securitate utilizate în mod obișnuit, aceasta poate decide să nu examineze decât o parte reprezentativă a spațiilor respective.

(2) Autoritatea vamală emitentă poate accepta concluziile formulate de către un expert în domeniile menționate la articolele 14i, 14j și 14k în ceea ce privește respectarea condițiilor și a criteriilor stabilite la articolele menționate anterior. Acest expert nu poate avea legătură cu solicitantul.

▼ **M29**

Articolul 14o

(1) Autoritatea vamală emitentă eliberează certificatul AEO, stabilit în conformitate cu modelul din anexa 1d.

▼ **M36**

(2) Autoritatea vamală eliberează certificatul AEO sau respinge cererea de eliberare a acestuia în termen de 120 de zile calendaristice de la data primirii cererii, în conformitate cu articolul 14c. În cazul în care autoritatea vamală nu este în măsură să respecte acest termen, acesta poate fi prelungit cu 60 de zile calendaristice. În acest caz, autoritatea vamală informează solicitantul cu privire la motivele prelungirii, înaintea expirării termenului de 120 de zile calendaristice.

▼ **M29**

(3) Perioada menționată la alineatul (2) prima teză poate fi de asemenea prelungită în cazul în care, pe parcursul examinării criteriilor, solicitantul procedează la ajustări pentru a îndeplini criteriile menționate anterior și informează autoritatea competentă cu privire la aceasta.

(4) În cazul în care rezultatele examinării efectuate în conformitate cu articolele 14l, 14m și 14n riscă să ducă la respingerea cererii, autoritatea vamală emitentă le comunică solicitantului și îi acordă posibilitatea de a reacționa în termen de 30 de zile calendaristice înainte ca cererea să fie efectiv respinsă. Termenul menționat la alineatul (2) prima teză se suspendă în consecință.

(5) Respingerea unei cereri nu duce la revocarea automată a autorizațiilor existente, eliberate în temeiul legislației vamale.

(6) În cazul respingerii unei cereri, autoritatea vamală informează solicitantul cu privire la motivele care au determinat această decizie. Decizia de respingere se notifică solicitantului în termenele prevăzute la alineatele (2), (3) și (4),

▼ **M29**

Articolul 14p

Autoritatea vamală emitentă informează autoritățile vamale din celelalte state membre, în termen de cinci zile lucrătoare și cu ajutorul sistemului de comunicare menționat la articolul 14x, că a fost eliberat un certificat AEO. Respingerea cererii se notifică în același termen.

▼ **M29**

CAPITOLUL 2

Efectele juridice ale certificatelor AEO

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Articolul 14q

- (1) Certificatul AEO produce efecte din a zecea zi lucrătoare de la data eliberării sale.
- (2) Certificatul AEO este recunoscut în toate statele membre.
- (3) Durata de valabilitate a certificatului AEO nu este limitată.
- (4) Autoritățile vamale controlează în permanență respectarea, de către operatorul economic autorizat, a condițiilor și criteriilor care îi sunt aplicabile.

(5) Autoritatea vamală emitentă procedează la o reexaminare a criteriilor și condițiilor în următoarele cazuri:

- (a) modificări importante ale legislației comunitare relevante;
- (b) existența unor elemente care permit în mod rezonabil să se considere că operatorul economic autorizat nu mai îndeplinește condițiile aplicabile.

În cazul în care un certificat AEO a fost eliberat unui solicitant stabilit de mai puțin de trei ani, se asigură un control riguros în cursul primului an ulterior eliberării.

Se aplică articolul 14n alineatul (2).

Concluziile reexaminării sunt puse la dispoziția autorităților vamale din toate statele membre prin sistemul de comunicare menționat la articolul 14x.

▼ **M29**

Secțiunea 2

Suspendarea statutului de operator economic autorizat

Articolul 14r

(1) Autoritatea vamală emitentă suspendă statutul de operator economic autorizat în următoarele cazuri:

- (a) în cazul în care nerespectarea condițiilor sau a criteriilor de eliberare a certificatului AEO a fost constatată;
- (b) în cazul în care autoritățile vamale au motive suficiente să considere că operatorul economic autorizat a comis un act pasibil de urmărire penală și legat de o încălcare a legislației vamale.

Cu toate acestea, în cazul menționat la primul paragraf litera (b), autoritatea vamală poate decide să nu suspende statutul de operator economic autorizat în cazul în care consideră că o infracțiune are o importanță neglijabilă având în vedere numărul sau volumul operațiunilor vamale și nu suscită nicio îndoială în ceea ce privește buna credință a operatorului economic autorizat.

Înainte de a lua o decizie, autoritățile vamale comunică concluziile lor operatorului economic respectiv. Acesta este autorizat să își reglementeze situația și/sau să-și exprime punctul de vedere în termen de 30 de zile calendaristice de la data comunicării.

Cu toate acestea, suspendarea produce efecte imediat ce natura sau nivelul amenințării cu privire la securitatea și siguranța cetățenilor, la sănătatea publică sau mediul înconjurător cere acest lucru. Autoritatea vamală care procedează la suspendare informează de îndată autoritățile vamale din celelalte state membre, prin sistemul de comunicare menționat la articolul 14x, pentru ca acestea să poată lua deciziile necesare.

(2) În cazul în care titularul certificatului AEO nu reglementează situația menționată la alineatul (1) primul paragraf litera (a) în termenul de 30 de zile calendaristice, menționat la alineatul (1) paragraful al treilea, autoritatea vamală competentă informează operatorul economic în cauză de faptul că statutul său de operator economic autorizat se suspendă pe o perioadă de 30 de zile calendaristice, pentru ca acesta să poată lua măsurile necesare pentru reglementarea situației sale. Autoritățile vamale din celelalte state membre sunt, de asemenea, informate cu privire la aceasta, prin sistemul de comunicare menționat la articolul 14x.

(3) În cazul în care titularul certificatului AEO a comis un act menționat la alineatul (1) primul paragraf litera (b), autoritatea vamală emitentă suspendă statutul de operator economic autorizat pe toată durata procedurii judiciare. Ea informează titularul certificatului cu privire la aceasta. Autoritățile vamale din celelalte state membre sunt, de asemenea, informate cu privire la aceasta, prin sistemul de comunicare menționat la articolul 14x.

(4) În cazul în care operatorul economic respectiv nu a fost în măsură să-și reglementeze situația în 30 de zile calendaristice, dar poate furniza dovezi că pot fi respectate condițiile în cazul în care termenul de suspendare este prelungit, autoritatea vamală emitentă suspendă statutul de operator economic autorizat pentru încă 30 de zile calendaristice.

(1) Suspendarea nu aduce atingere procedurilor vamale începute înainte de data suspendării și care nu sunt încă încheiate.

(2) Suspendarea nu are efecte automate asupra autorizațiilor acordate fără trimitere la certificatul AEO, cu condiția ca motivele suspendării să nu privească, de asemenea, autorizațiile menționate anterior.

(3) Suspendarea nu are efecte automate asupra autorizațiilor de utilizare a simplificărilor vamale acordate pe baza certificatului AEO și ale căror condiții sunt îndeplinite în continuare.

(4) În cazul unui certificat AEO menționat la articolul 14a alineatul (1) litera (c), atunci când condițiile prevăzute la articolul 14k sunt singurele pe care operatorul economic în cauză nu le îndeplinește, statutul de operator economic autorizat este parțial suspendat și un nou certificat AEO, astfel cum este menționat la articolul 14a alineatul (1) litera (a), poate fi eliberat la cererea operatorului menționat anterior.

▼M29*Articolul 14t*

(1) Atunci când operatorul economic a luat, la cererea autorităților vamale, măsurile necesare pentru a se conforma condițiilor și criteriilor pe care trebuie să le respecte orice operator economic autorizat, autoritatea vamală emitentă anulează suspendarea și informează operatorul economic în cauză cu privire la aceasta, precum și autoritățile vamale din celelalte state membre. Suspendarea poate fi anulată înainte de expirarea termenului prevăzut la articolul 14r alineatul (2) sau alineatul (4).

În situația menționată la articolul 14s alineatul (4), autoritatea vamală care a procedat la suspendare, restabilește certificatul suspendat. Aceasta revocă ulterior certificatul AEO menționat la articolul 14a alineatul (1) litera (a).

(2) În cazul în care operatorul economic în cauză nu ia măsurile necesare în cursul perioadei de suspendare, prevăzută la articolul 14r alineatul (2) sau alineatul (4), autoritatea vamală emitentă revocă certificatul AEO și informează imediat autoritățile vamale din celelalte state membre cu privire la aceasta, prin sistemul de comunicare menționat la articolul 14x.

În situația menționată la articolul 14s alineatul (4), certificatul inițial este revocat în consecință și doar noul certificat, astfel cum este prevăzut la articolul 14a alineatul (1) litera (a), este valabil.

▼M29*Articolul 14u*

(1) În cazul în care un operator economic autorizat se află temporar în incapacitatea de a respecta unul din criteriile stabilite la articolul 14a, acesta poate cere suspendarea statutului său de operator economic autorizat. În acest caz, el informează autoritatea vamală emitentă cu privire la aceasta, precizând data la care va putea îndeplini din nou criteriile. El comunică, de asemenea, autorității vamale emitente toate măsurile prevăzute, precum și calendarul de punere în aplicare a acestora.

Autoritatea vamală respectivă adresează această notificare autorităților vamale din celelalte state membre, prin sistemul de comunicare prevăzut la articolul 14x.

(2) În cazul în care operatorul economic autorizat nu-și reglementează situația în perioada indicată în notificarea sa, autoritatea vamală emitentă îi poate acorda un termen suplimentar rezonabil, cu condiția ca acesta să fi acționat cu bunăcredință. Această prelungire se notifică autorităților vamale din celelalte state membre, prin sistemul de comunicare menționat la articolul 14x.

În toate celelalte cazuri, certificatul AEO este revocat, iar autoritatea vamală emitentă informează imediat autoritățile vamale din celelalte state membre cu privire la aceasta, prin sistemul de comunicare menționat la articolul 14x.

(3) În cazul în care măsurile necesare nu sunt luate în perioada de suspendare, se aplică articolul 14v.

▼M29

Secțiunea 3

Revocarea certificatului AEO

- (1) Autoritatea vamală emitentă revocă certificatul AEO în următoarele cazuri:
 - (a) în cazul în care operatorul economic autorizat nu ia măsurile menționate la articolul 14t alineatul (1);
 - (b) în cazul în care operatorul economic autorizat a comis o încălcare gravă a legislației vamale și atunci când au fost epuizate toate căile de atac;
 - (c) în cazul în care operatorul economic autorizat nu ia măsurile necesare în perioada de suspendare prevăzute la articolul 14u;
 - (d) atunci când operatorul economic autorizat cere acest lucru.

Cu toate acestea, în cazul menționat la litera (b), autoritatea vamală poate decide să nu revoce certificatul AEO atunci când consideră că încălcarea legislației are o importanță neglijabilă în ceea ce privește numărul sau volumul operațiunilor vamale și nu creează nicio îndoială în ceea ce privește buna credință a respectivului operator economic autorizat.

- (2) Revocarea certificatelor produce efecte din ziua următoare date notificării.

În cazul unui certificat AEO, astfel cum este menționat la articolul 14a alineatul (1) litera (c), în cazul în care condițiile prevăzute la articolul 14k sunt singurele pe care operatorul economic în cauză nu le îndeplinește, certificatul este revocat de către autoritatea vamală emitentă și se eliberează un nou certificat AEO, astfel cum se prevede la articolul 14a alineatul (1) litera (a).

- (3) Autoritatea vamală emitentă informează imediat autoritățile vamale din celelalte state membre cu privire la revocarea unui certificat AEO, prin sistemul de comunicare menționat la articolul 14x.

- (4) Operatorul economic în cauză nu este autorizat să prezinte o nouă cerere de certificat AEO în termen de trei ani de la data retragerii, cu excepția cazurilor de revocare menționate la alineatul (1) literele (c) și (d).

▼ **M29**

CAPITOLUL 3
Schimbul de informații

Articolul 14w

- (1) Operatorul economic autorizat informează autoritatea vamală emitentă cu privire la orice eveniment survenit după eliberarea certificatului și este în măsură să aibă o influență asupra menținerii sau asupra conținutului acestuia din urmă.

- (2) Toate informațiile utile de care dispune autoritatea vamală emitentă sunt comunicate autorităților vamale din celelalte state membre în care operatorul economic autorizat își exercită activitățile vamale.

- (3) În cazul în care o autoritate vamală revocă o autorizație specifică acordată unui operator economic autorizat, pe baza certificatului său AEO, pentru utilizarea unei anumite simplificări vamale stabilite, astfel cum se prevede la articolele 260, 263, 269, 272, 276, 277, 282, 283, 313a, 313b, 324a, 324e, 372, 454a și 912g, ea informează cu privire la aceasta autoritatea vamală care a eliberat certificatul AEO.

▼ **M29**

Articolul 14x

- (1) Un sistem electronic de informare și de comunicare, definit de comun acord de Comisie și autoritățile vamale, se utilizează în scopul comunicării și schimbului de informații între aceste autorități, precum și pentru transmiterea de informații Comisiei și operatorilor economici.

- (2) Comisia și autoritățile vamale stochează și au acces, prin intermediul sistemului menționat la alineatul (1), la următoarele informații:

- (a) datele, transmise prin mijloace electronice, care sunt incluse în cereri;
- (b) certificatele AEO și, dacă este cazul, modificarea acestora, revocarea acestora sau suspendarea statutului de operator economic autorizat;
- (c) orice altă informație utilă.

- (3) Autoritatea vamală emitentă notifică eliberarea, modificarea, revocarea unui certificat AEO sau suspendarea statutului de operator economic autorizat birourilor de analiză a riscurilor din statul membru de care

depinde autoritatea respectivă. De asemenea, aceasta informează toate autoritățile emitente din toate celelalte state membre.

(4) Comisia poate pune lista operatorilor economici autorizați la dispoziția publicului, pe internet, cu acordul prealabil al operatorilor menționați anterior. Această listă se actualizează.

▼ **M18**

▼ **B**

TITLUL IV
ORIGINEA MĂRFURILOR

CAPITOLUL 1
Originea nepreferențială

Secțiunea 1

Prelucrări sau transformări care conferă originea

Articolul 35

Prezentul capitol prevede, pe de o parte, pentru textilele și articolele textile cuprinse în secțiunea XI a Nomenclaturii Combinată și, pe de altă parte, pentru alte produse decât textilele și articolele textile, prelucrările sau transformările care se consideră a corespunde criteriilor prevăzute la articolul 24 din cod și care conferă produselor menționate originea țării în care s-au efectuat.

Prin „țară” se înțelege, după caz, o țară terță sau Comunitatea.

Subsecțiunea 1

Textile și articole textile cuprinse în secțiunea XI a Nomenclaturii Combinată

Articolul 36

În cazul textilelor și articolelor textile care se încadrează în secțiunea XI a Nomenclaturii Combinată, potrivit dispozițiilor articolului 37, se consideră transformare completă prelucrarea sau transformarea ce conferă originea în temeiul articolului 24 din cod.

Articolul 37

Operațiunile de prelucrare sau transformare în urma cărora produsele obținute se încadrează într-una dintre pozițiile tarifare ale Nomenclaturii Combinată, diferită de cele aferente diferitelor materiale neoriginare, se consideră transformare completă.

Cu toate acestea, pentru produsele enumerate în anexa 10, se consideră complete numai transformările specifice prevăzute în coloana 3 din respectiva anexă în legătură cu fiecare produs obținut, indiferent dacă ele presupun o schimbare a încadrării tarifare.

Metoda de aplicare a regulilor din anexa 10 este descrisă în notele introductive din anexa 9.

Articolul 38

În aplicarea articolului precedent, următoarele prelucrări sau transformări sunt întotdeauna considerate insuficiente pentru a conferi caracterul originar, indiferent dacă se schimbă sau nu poziția tarifară:

- (a) manipulările destinate să asigure păstrarea în aceeași stare a produselor pe durata transportului și depozitării (ventilație, întindere, uscarea, eliminarea a părților deteriorate și alte operațiuni similare);
- (b) operațiuni simple constând în înlăturarea prafului, cernere, triere, clasificarea, sortarea (inclusiv alcătuirea de seturi de produse), spălarea, debitarea;
- (c) (i) schimbări de ambalaje și separări sau unificări de transporturi de mărfuri;
(ii) simpla punere în saci, lăzi, cutii, fixarea pe planșete și alte operațiuni simple de ambalare;
- (d) aplicarea de însemne, etichete sau alte semne distinctive pe produse sau pe ambalajele acestora;
- (e) simpla asamblare a părților în vederea constituirii unui produs complet;
- (f) o combinație de două sau mai multe operațiuni prevăzute la literele (a) - (e).

Subsecțiunea 2

Alte produse decât textile sau articole textile, care se încadrează la secțiunea XI din Nomenclatura Combinată

Articolul 39

În cazul produselor obținute care sunt enumerate în anexa 11, sunt considerate ca operațiuni de prelucrare sau transformare, care conferă originea, în temeiul articolului 24 din cod, prelucrările sau transformările enumerate în coloana 3 din anexă.

Metoda de aplicare a regulilor din anexa 11 este descrisă în notele introductive din anexa 9.

Subsecțiunea 3

Dispoziții comune pentru toate produsele

Articolul 40

În cazul în care listele din anexele 10 și 11 prevăd că originea este dobândită dacă valoarea materialelor fără origine folosite nu depășește un anumit procent din prețul franco fabrică al produselor obținute, acest procent se calculează după cum urmează:

- termenul „valoare” reprezintă valoarea în vamă la data importului materialelor neoriginare sau, dacă aceasta nu se cunoaște și nu se poate stabili, primul preț verificabil plătit pentru aceste materiale în țara de transformare;
- expresia „preț franco fabrică” reprezintă prețul de fabrică al produsului obținut din care s-au dedus toate taxele interne care sunt, sau pot fi, restituite când respectivul produs se exportă;
- sintagma „valoarea dobândită ca rezultat al operațiunilor de asamblare” reprezintă creșterea în valoare care rezultă din operațiunile de asamblare propriu-zise, inclusiv orice operațiune de finisare și de control, și, eventual, din incorporarea oricăror piese originare din țara în care au fost efectuate aceste operațiuni, inclusiv profitul și costurile generale suportate în țara respectivă ca urmare a operațiunilor menționate anterior.

Secțiunea 2

Aplicarea dispozițiilor privind piesele de schimb

Articolul 41

▼M1

(1) Accesoriile, piesele de schimb sau sculele livrate o dată cu orice echipament, mașină, aparat sau vehicul și care fac parte din echipamentul standard se consideră că au aceeași proveniență cu acel (acea) echipament, mașină, aparat sau vehicul.

▼B

► **M1** (2) ◀ Piesele de schimb esențiale destinate echipamentelor, mașinilor, aparatelor sau vehiculelor puse în liberă circulație sau exportate anterior se consideră ca având aceeași origine ca și echipamentele, mașinile, aparatele sau vehiculele respective, cu condiția respectării condițiilor prevăzute în prezenta secțiune.

Articolul 42

Prezumția de origine menționată la articolul precedent se acceptă numai:

- dacă aceasta este necesară pentru importul în țara de destinație;
- în cazul în care utilizarea respectivelor piese de schimb esențiale în echipamente, mașini, aparate sau vehicule în faza de producție a acestora nu ar fi împiedicat conferirea originii comunitare sau a originii țării de producție echipamentelor, mașinilor, aparatelor sau vehiculelor.

În sensul articolului 41, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

- (a) „echipament, mașină, aparat sau vehicul”: mărfurile enumerate în secțiunile XVI, XVII și XVIII ale Nomenclaturii Combinată;
- (b) „piese de schimb esențiale”: piese care sunt:
 - componente în absența cărora nu se poate asigura funcționarea corectă a produselor menționate la litera (a) și puse în liberă circulație sau exportate anterior;
 - caracteristice acestor mărfuri și
 - destinate pentru întreținerea curentă și înlocuirea unor piese de același tip care s-au deteriorat sau au devenit inutilizabile.

Articolul 44

În cazul în care se prezintă o cerere autorităților competente sau instituțiilor abilitate ale statelor membre în vederea obținerii unui certificat de origine pentru piese de schimb esențiale în sensul articolului 41, certificatul și cererea referitoare la acesta trebuie să includă în caseta 6 (Numărul de ordine - Mărci și numere - Numărul și natura coletelor -Descrierea mărfurilor) o declarație a persoanei interesate din care să rezulte că respectivele mărfuri sunt destinate întreținerii curente a unui echipament, a unei mașini, a unui aparat sau vehicul exportat anterior, împreună cu descrierea exactă a echipamentului, mașinii, aparatului sau vehiculului respectiv.

În măsura în care este posibil, persoana interesată precizează, de asemenea, datele înscrise pe certificatul de origine (autoritatea emitentă, numărul și data eliberării certificatului) sub acoperirea căruia s-a exportat echipamentul, mașina, aparatul sau vehiculul pentru a cărui întreținere sunt destinate piesele.

Articolul 45

În cazul în care originea pieselor de schimb esențiale menționate la articolul 41 trebuie dovedită în vederea punerii lor în liberă circulație în cadrul Comunității prin prezentarea unui certificat de origine, acest certificat trebuie să includă datele prevăzute la articolul 44.

Articolul 46

Pentru a asigura aplicarea regulilor prevăzute în prezenta secțiune, autoritățile competente ale statelor membre pot solicita dovezi suplimentare, îndeosebi:

- prezentarea facturii sau a unei copii a facturii aferente echipamentului, mașinii, aparatului sau vehiculului pus în liberă circulație sau exportat anterior;
- contractul sau o copie a contractului sau orice alt document care să dovedească faptul că livrarea se efectuează în cadrul serviciului normal de întreținere.

Secțiunea 3

Aplicarea dispozițiilor privind certificatele de origine

Subsecțiunea 1

Dispoziții privind certificatele de origine universale

Articolul 47

Atunci când originea unei mărfi este sau trebuie dovedită la import prin prezentarea unui certificat de origine, acest certificat trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- (a) să fie întocmit de o autoritate sau organism abilitat în acest scop de către țara emitentă;
- (b) să conțină toate datele necesare pentru identificarea produsului la care se referă, în special:

- numărul de colete, natura lor, mărcile și numerele coletelor;
 - tipul de marfă;
 - greutatea brută și netă a mărfii; aceste date putând fi totuși înlocuite cu alte date, cum ar fi numărul sau volumul, atunci când marfa este supusă unor modificări considerabile de greutate pe durata transportului sau când greutatea sa nu poate fi apreciată sau când identificarea se realizează în mod normal prin alte caracteristici de acest fel;
 - numele expeditorului;
- (c) să certifice fără nici un dubiu că marfa respectivă este originară dintr-o anumită țară.

▼B

Articolul 48

(1) Certificatele de origine eliberate de autoritățile competente sau organismele abilitate ale statelor membre trebuie să respecte condițiile stabilite la articolul 47 literele (a) și (b).

(2) Certificatele și cererile aferente se întocmesc pe formulare care corespund modelelor din anexa 12.

(3) Aceste de certificate de origine atestă că mărfurile sunt originare din Comunitate.

Cu toate acestea, atunci când necesitățile de export impun, certificatele pot atesta că mărfurile sunt originare dintr-un anumit stat membru.

În orice situație, simpla certificare a originii comunitare este admisă atunci când condițiile prevăzute la articolul 24 din cod sunt îndeplinite numai ca urmare a unui cumul de operațiuni efectuate în mai multe state membre.

Articolul 49

Certificatele de origine se eliberează pe baza cererii scrise a persoanei interesate.

Dacă circumstanțele justifică acest lucru, în special în cazul în care solicitantul desfășoară permanent operațiuni de export, statele membre pot renunța să solicite depunerea unei cereri pentru fiecare operațiune de export, cu condiția respectării dispozițiilor în materie de origine.

În cazurile justificate de cerințele comerciale, se pot elibera una sau mai multe copii suplimentare ale certificatului de origine.

Aceste copii se întocmesc în conformitate cu modelul din anexa 12.

Articolul 50

(1) Formatul certificatului este 210×297 mm, se acceptă o toleranță în lungime de la maximum 5 mm în minus până la 8 mm în plus. Hârtia folosită este de culoare albă fără pastă mecanică, finisată pentru scris și cântărind cel puțin 64 g/m^2 sau între 25 și 30 g/m^2 când se folosește hârtie pentru poștă aeriană. Fața originalului are imprimat un fond ghioșat, de culoare sepia, astfel încât să evidențieze orice falsificare prin mijloace mecanice sau chimice.

(2) Formularul de cerere se tipărește în limba oficială sau în una ori mai multe dintre limbile oficiale ale statului membru exportator; formularul certificatului de origine se tipărește în una sau mai multe limbi oficiale ale Comunității sau, în funcție de uzanțele și cerințele comerciale, în orice altă limbă.

(3) Statele membre își rezervă dreptul de a tipări formularele certificatelor de origine sau pot încredința tipărirea lor unor imprimării aprobate de acestea. În acest din urmă caz, fiecare certificat trebuie să facă trimitere la această aprobare. Fiecare certificat de origine trebuie să aibă inscripționate numele și adresa imprimăriei sau un semn prin care aceasta să poată fi identificată. Aceasta are, de asemenea, un număr de serie tipărit sau ștampilat, cu ajutorul căruia să poată fi identificată.

Articolul 51

Formularele de cerere și certificatele de origine se completează la mașina de scris sau de mână cu litere de tipar, în mod identic, în una din limbile oficiale ale Comunității sau, în funcție de uzanțele și cerințele comerciale, în orice altă limbă.

Articolul 52

Fiecare certificat de origine menționat la articolul 48 are un număr de serie prin care să poată fi identificat. Cererea pentru certificat și toate exemplarele certificatului trebuie să aibă același număr.

Autoritățile competente sau organismele abilitate ale statelor membre pot numerota aceste documente în ordinea eliberării lor.

Articolul 53

Autoritățile competente ale statelor membre decid ce date suplimentare, dacă este cazul, să se înscrie în cerere. Aceste date suplimentare trebuie să se limiteze la strictul necesar.

Fiecare stat membru informează Comisia în legătură cu dispozițiile pe care le adoptă în conformitate cu alineatul precedent. Comisia comunică de îndată aceste informații celorlalte state membre.

Articolul 54

Autoritățile competente sau organismele abilitate ale statelor membre care au eliberat certificate de origine trebuie să păstreze cererile timp de minimum doi ani.

Cu toate acestea, cererile pot fi păstrate și sub formă de copii, cu condiția ca ele să aibă aceeași valoare probantă în conformitate cu legislația statului membru respectiv.

Subsecțiunea 2

Dispoziții specifice referitoare la certificate de origine pentru anumite produse agricole care beneficiază de regimuri speciale de import

Articolul 55

Articolele 56-65 definesc condițiile în care sunt utilizate certificatele de origine referitoare la produse agricole originare din țări terțe pentru care s-au instituit regimuri speciale de import nepreferențiale, în măsura în care aceste regimuri se referă la dispozițiile următoare.

(a) Certificate de origine

Articolul 56

(1) Certificatele de origine aferente produselor agricole originare din țări terțe pentru care se instituie regimuri speciale de import nepreferențiale se întocmesc pe formulare în conformitate cu modelul din anexa 13.

(2) Astfel de certificate se eliberează de către autoritățile guvernamentale competente ale țărilor terțe interesate denumite în continuare „autorități emitente”, dacă produsele la care se referă certificatele se consideră ca originare din aceste țări în sensul dispozițiilor în vigoare în cadrul Comunității.

(3) Aceste certificate trebuie, de asemenea, să certifice toate informațiile necesare prevăzute în legislația comunitară privind regimurile speciale de import menționate la articolul 55.

(4) Fără a aduce atingere dispozițiilor specifice privind regimurile speciale de import menționate la articolul 55, termenul de valabilitate al certificatele de origine este de 10 luni de la data eliberării lor de către autoritățile emitente.

Articolul 57

(1) Certificatele de origine întocmite în conformitate cu dispozițiile prezentei subsecțiuni constau dintr-un singur exemplar identificat prin mențiunea „original” înscrisă lângă titlul documentului.

Dacă sunt necesare exemplare suplimentare, acestea poartă mențiunea „copie” înscrisă lângă titlul documentului.

(2) Autoritățile competente din cadrul Comunității acceptă ca valabil numai originalul certificatului de origine.

Articolul 58

(1) Formatul certificatului de origine este 210×297 mm; se admite o toleranță de la maximum 5 mm în minus la 8 mm în plus în ceea ce privește lungimea. Hârtia trebuie să fie albă, fără pastă mecanică și să cântărească cel puțin 40 g/m^2 . Fața originalului are imprimat un fond ghioșat, de culoare galbenă, care să evidențieze orice falsificare prin mijloace mecanice sau chimice.

(2) Formularele certificatului se tipăresc și se completează în una din limbile oficiale ale Comunității.

Articolul 59

(1) Formularele certificatului se completează la mașina de scris cu caractere de tipar sau cu ajutorul unui sistem mecanografic sau printr-un procedeu similar.

(2) Certificatul nu trebuie să conțină ștersături sau suprascrieri. Orice modificare se face prin tăierea mențiunilor eronate și prin adăugarea, după caz, a datelor corecte. Aceste modificări trebuie aprobate de către persoana care le-a făcut și vizate de autoritățile emitente.

Articolul 60

(1) Certificatele de origine eliberate în conformitate cu articolele 56-59 trebuie să conțină în caseta 5 datele suplimentare ce pot fi cerute, după caz, pentru aplicarea regimurilor speciale de import aferente în conformitate cu dispozițiile articolului 56 alineatul (3).

(2) Spațiile nefolosite din casetele 5, 6 și 7 se barează cu un X astfel încât să nu se poată face adăugiri ulterioare.

Articolul 61

Fiecare certificat de origine trebuie să aibă un număr de serie, tipărit sau netipărit, care să-l individualizeze și trebuie să prezinte ștampila autorității emitente, precum și semnătura persoanei sau persoanelor abilitate.

Certificatul se eliberează atunci când se exportă produsele la care se referă și autoritățile emitente păstrează o copie a fiecărui certificat eliberat.

Articolul 62

În mod excepțional, certificatele de origine menționate mai sus pot fi eliberate după exportul produselor la care se referă, în cazul în care nu au fost eliberate la data exportului ca urmare a unor erori involuntare, omisiuni sau circumstanțe speciale.

Autoritățile emitente nu pot elibera retroactiv certificatul de origine prevăzut la articolele 56-61 decât după ce se asigură că datele de identificare din cererea exportatorului corespund cu cele din dosarul corespunzător.

Certificatele eliberate retroactiv poartă următoarea mențiune:

- expedito a posteriori,
- udstedt efterfølgende,

- Nachträglich ausgestellt,
- E_KSo₉ev £K TODV uorepoov,
- Issued retrospectively,
- Délivré *a posteriori*,
- rilasciato a posteriori,
- afgegeven a posteriori,
- emitido a posteriori,

▼ **A1**

- annettu jälkikäteen / utfärdat i efterhand,
- utfärdat i efterhand,

▼ **A2**

- Vystaveno dodatečně,
- Vālja antud tagasiulatuvfalt,
- Izsniegts retrospektīvi,
- Retrospektyvūsis išdavimas,
- Kiadva visszamenőleges hatállyal,
- Maħruġ retrospettivament,
- Wystawione retrospektywnie,
- Izdano naknadno,

▼ **M26**

- Vyhotovené dodatočne,

▼ **M30**

- H3AaAeH BnocneACTBHe,
- eliberat ulterior.

▼ **B**

în rubrica „Observații”.

(b) *Cooperarea administrativă*

Articolul 63

(1) Atunci când regimurile speciale de import pentru anumite produse agricole prevăd folosirea certificatului de origine menționat la articolele 56-62, aplicarea regimurilor respective este condiționată de instituirea unei proceduri de cooperare administrativă, fără a aduce atingere unei eventuale derogări prevăzute în regimul special de import în cauză.

În acest sens, țările terțe interesate transmit Comisiei Comunităților Europene:

- numele și adresele autorităților emitente ale certificatelor de origine, precum și speci­menele ștampilelor pe care le folosesc;
- numele și adresele autorităților guvernamentale către care trebuie trimise cererile de control a posteriori al certificatelor de origine prevăzute la articolul 64 de mai jos.

Comisia transmite toate informațiile de mai sus autorităților competente ale statelor membre.

(2) În cazul în care țările terțe interesate nu transmit Comisiei informațiile prevăzute la alineatul (1), autoritățile competente ale Comunității refuză dreptul de acces la regimurile speciale de import.

(1) Controlul a posteriori al certificatelor de origine prevăzute la articolele 56-62 se face prin sondaj și ori de câte ori există îndoieli asupra autenticității sau exactității informațiilor pe care le conțin acestea.

În ceea ce privește originea, controlul se desfășoară la inițiativa autorităților vamale.

În scopul aplicării reglementărilor agricole, controlul se poate desfășura, când este cazul, de către alte autorități competente.

(2) Pentru aplicarea dispozițiilor alineatului (1), autoritățile competente din Comunitate returnează certificatul de origine sau o copie a acestuia autorității guvernamentale desemnate de către țara exportatoare, indicând, dacă este cazul, motivele de formă sau de fond care justifică ancheta. Dacă se prezintă o factură, originalul sau copia acesteia se anexează la certificatul de origine returnat. Autoritățile furnizează, de asemenea, toate informațiile obținute care sugerează că datele înscrise pe certificate sunt incorecte sau că certificatul nu este autentic.

În cazul în care aplicarea regimurilor speciale de import este suspendată până la obținerea rezultatelor controlului, autoritățile vamale din Comunitate acordă liberul de vamă produselor sub rezerva măsurilor asiguratorii pe care le consideră necesare.

Articolul 65

(1) Rezultatele controalelor a posteriori se comunică autorităților competente din cadrul Comunității în cel mai scurt termen posibil.

Rezultatele menționate trebuie să facă posibil să se stabilească dacă certificatele de origine returnate în condițiile prevăzute la articolul 64 se aplică mărfurilor efectiv exportate și dacă acestea din urmă pot efectiv să conducă la aplicarea respectivului regim special de import.

(2) Dacă nu se dă un răspuns la cererile de control a posteriori într-un termen limită de maximum 6 luni, autoritățile competente din cadrul Comunității refuză definitiv acordarea dreptului de a beneficia de regimuri speciale de import.

▼**M18**

CAPITOLUL 2 Originea preferențială

Articolul 66

În sensul prezentului capitol:

- (a) „fabricare” reprezintă orice tip de prelucrare sau transformare, inclusiv asamblarea sau operațiunile specifice;
- (b) „material” reprezintă orice ingredient, materie primă, componentă sau piesă etc., folosită la fabricarea produsului;
- (c) „produs” reprezintă produsul care este fabricat, chiar dacă este destinat folosirii ulterioare într-o altă operațiune de fabricare;
- (d) „mărfuri” reprezintă atât materiale, cât și produse;
- (e) „valoarea în vamă” reprezintă valoarea determinată în conformitate cu Acordul din 1994 privind aplicarea articolului VII din Acordul General privind Tarifele și Comerțul (Acordul OMC privind evaluarea în vamă);
- (f) prețul franco fabrică” reprezintă, în listele din anexa 15, prețul plătit producătorului care a efectuat ultima prelucrare sau transformare a produsului, cu condiția ca prețul să includă valoarea tuturor materialelor folosite, minus toate taxele interne care sunt sau pot fi rambursate când produsul obținut este exportat;
- (g) valoarea materialelor” reprezintă în lista din anexa 15 valoarea în vamă la momentul importului materialelor neoriginare folosite sau dacă aceasta nu este cunoscută sau nu poate fi apreciată, primul preț apreciat plătit pentru materiale în Comunitate sau în țara beneficiară în sensul articolului 67 alineatul (1) sau în republica beneficiară în sensul articolului 98 alineatul (1). În cazul în care valoarea materialelor originare folosite trebuie să fie stabilită, acest paragraf se aplică *mutatis mutandis*;

(h) „capitole” și „poziții” reprezintă capitolele și pozițiile (coduri de patru cifre) folosite în nomenclatura care formează Sistemul Armonizat;

- (i) „încadrat” se referă la încadrarea unui produs sau material la o anumită poziție tarifară;
- (j) „expediție” reprezintă produsele care sunt fie expediate simultan de la un exportator la un destinatar, fie acoperite de un singur document de transport referitor la transportul de la exportator la destinatar, sau, în absența unui astfel de document, de o singură factură.

Secțiunea 1

Sistemul generalizat de preferințe

Subsecțiunea 1

Definiția conceptului de produse originare

Articolul 67

(1) În sensul dispozițiilor referitoare la preferințele tarifare generalizate acordate de Comunitate unor produse care provin din țări în curs de dezvoltare (denumite în continuare „țări beneficiare”), următoarele se consideră produse originare într-o țară beneficiară:

- (a) produse obținute integral în țara respectivă, în sensul articolului 68;
- (b) produse obținute în țara respectivă, la fabricarea cărora se folosesc alte produse decât cele prevăzute la litera (a), cu condiția ca respectivele produse să sufere prelucrări sau transformări suficiente în sensul articolului 69.

(2) În sensul prezentei secțiuni, produsele originare din Comunitate, în sensul alineatului (3), care fac obiectul, într-o țară beneficiară, prelucrării sau transformării depășind-o pe cea descrisă la articolul 70, sunt considerate ca fiind originare din țara beneficiară respectivă.

(3) Alineatul (1) se aplică *mutatis mutandis*, în vederea stabilirii originii produselor obținute în Comunitate.

(4) Atâta timp cât Norvegia și Elveția acordă preferințe tarifare generalizate produselor provenind din țările beneficiare menționate la alineatul (1) și aplică o definiție a conceptului de origine corespunzătoare cu cea din prezenta secțiune, produsele provenite din Comunitate, Norvegia sau Elveția care sunt supuse într-o țară beneficiară transformării sau prelucrării depășind-o pe cea descrisă la articolul 70 se consideră ca fiind originare din țara beneficiară respectivă.

▼ **M18**

Dispozițiile primului paragraf se aplică doar produselor originare din Comunitate, Norvegia sau Elveția (conform regulilor de origine privind tarifele preferențiale respective) care sunt exportate direct în țara beneficiară.

Dispozițiile primului paragraf nu se aplică produselor care se încadrează în capitolele 1-24 ale Sistemului Armonizat.

Comisia publică în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* (seria C) data intrării în vigoare a dispozițiilor primului și celui de-al doilea paragraf

(5) Dispozițiile alineatului (4) se aplică cu condiția ca Norvegia și Elveția să acorde, prin reciprocitate, același tratament produselor din Comunitate.

Articolul 68

(1) Următoarele produse se consideră ca fiind obținute integral într-o țară beneficiară sau în Comunitate:

- (a) produse minerale extrase din solul sau de pe fundul mărilor țării respective;
- (b) produse vegetale recoltate în țara respectivă;
- (c) animale vii născute și crescute în țara respectivă;
- (d) produse obținute de la animale vii crescute în țara respectivă;

- (e) produse obținute din vânat și pescuit în țara respectivă;
- (f) produse de pescuit maritim și alte produse obținute pe navele țării respective din mările aflate în afara apelor sale teritoriale;
- (g) produse obținute pe navele-uzină ale țării respective exclusiv din produsele prevăzute la litera (f);
- (h) articole uzate colectate în țara respectivă și care pot fi utilizate numai pentru recuperarea materiilor prime;
- (i) deșeuri și rebuturi provenind din operațiuni de fabricare desfășurate în țara respectivă;
- (j) produse extrase din solul sau subsolul marin din afara apelor teritoriale, cu condiția ca țara respectivă să aibă dreptul exclusiv de exploatare;
- (k) produse fabricate în țara respectivă exclusiv din produsele cuprinse la literele (a)-(j).

(2) Termenii „navele țării respective” și „navele-uzină ale țării respective” de la alineatul (1) literele (f) și (g) se aplică numai navelor și navelor-uzină:

- care sunt înmatriculate sau înregistrate în țara beneficiară sau într-un stat membru;
- care navighează sub pavilionul țării beneficiare sau al unui stat membru;
- care sunt deținute în proporție de cel puțin 50 % de către resortisanți ai țării beneficiare sau ai statelor membre sau de către o societate cu sediul principal în țara respectivă sau într-un stat membru, în care directorul sau directorii, președintele Consiliului de administrație sau al consiliului de supraveghere și majoritatea membrilor sunt resortisanți ai țării respective sau ai unui stat membru și la care, în cazul parteneriatelor sau firmelor cu răspundere limitată, cel puțin jumătate din capital aparține țării respective sau organelor de stat, sau resortisanților țării beneficiare, sau statelor membre respective;
- ai căror căpitani și ofițeri sunt resortisanți ai țării beneficiare sau ai statelor membre și
- al căror echipaj este constituit în proporție de cel puțin 75 % din resortisanți ai țării beneficiare sau ai statelor membre.

(3) Termenii „țară beneficiară” și „Comunitatea” desemnează și apele teritoriale ale țării respective sau ale statelor membre.

(4) Navele care navighează în largul mării, inclusiv navele-uzină pe care se prelucrează sau transformă peștele prins, se consideră parte a teritoriului țării beneficiare sau ale statului membru căruia le aparțin, cu condiția ca ele să îndeplinească condițiile prevăzute la alineatul (2).

Articolul 69

În sensul articolului 67, materialele care nu sunt obținute integral într-o țară beneficiară sau în Comunitate se consideră a fi prelucrate sau transformate suficient când sunt îndeplinite condițiile prevăzute în lista din anexa 15.

Aceste condiții indică, pentru toate produsele la care se referă această secțiune, prelucrarea sau transformarea care trebuie aplicate materialelor neoriginare folosite în procesul de fabricație și se aplică numai acestor materiale.

Dacă un produs care a dobândit statut originar ca urmare a îndeplinirii condițiilor precizate în listă este folosit la fabricarea unui alt produs, condițiile care se aplică produsului în care acesta este incorporat nu i se aplică acestuia și nu se iau în considerare materialele neoriginare care ar fi putut să fie utilizate la fabricarea sa.

Articolul 70

▼M22

(1) Fără a aduce atingere alineatului (2), următoarele prelucrări sau transformări se consideră insuficiente pentru acordarea caracterului de produs originar, fie că sunt sau nu îndeplinite condițiile din articolul 69:

- (a) manipulările destinate să asigure conservarea produselor în aceeași stare în timpul transportului și stocării;
- (b) distribuirea și colectarea coletelor;

- (c) spălarea, curățarea; înlăturarea prafului, eliminarea oxidului, a uleiului, a vopselei sau a altor materiale de acoperire;
- (d) călcarea sau presarea textilelor;
- (e) operațiunile simple de vopsire și de lustruire;
- (f) decorticarea, albirea totală sau parțială, netezirea, glasarea (pentru cereale și orez);
- (g) operațiunile constând în adăugarea de coloranți în zahăr sau în formarea de bucăți de zahăr; măcinarea totală sau parțială a zahărului;
- (h) curățarea de coajă, cotor, înlăturarea sâmburilor fructelor și legumelor;
- (i) ascuțirea, simpla măcinare sau simpla tăiere;
- (j) cernerea, strecurarea, sortarea, clasificarea, aranjarea pe clase, pe sortimente (inclusiv compunerea de seturi de mărfuri);
- (k) simpla punere în sticle, cutii de metal, flacoane, saci, etuiuri, cutii, pe planșete, precum și orice altă operațiune simplă de ambalare;
- (l) aplicarea sau imprimarea direct pe produse sau pe ambalajele lor a mărcilor, etichetelor, logourilor sau a altor semne distinctive similare;
- (m) simplul amestec de produse, chiar din specii diferite, atunci când unul sau mai mulți compuși ai amestecului nu îndeplinesc condițiile stabilite în prezenta secțiune pentru a putea fi considerați originari dintr-o țară beneficiară sau din Comunitate;
- (n) simpla grupare a părților în vederea constituirii unui produs complet sau demontarea produselor în părți;
- (o) cumulara a două sau mai multe operațiuni prevăzute la literele (a)-(n);
- (p) sacrificarea animalelor.

▼ **M18**

(2) Toate operațiunile efectuate fie într-o țară beneficiară, fie în Comunitate asupra unui anumit produs sunt luate în considerare împreună atunci când se determină dacă prelucrarea sau transformarea suferită de respectivul produs trebuie considerată ca insuficientă în sensul alineatului (1).

Articolul 70a

(1) Unitatea de avut în vedere în aplicarea dispozițiilor prezentei secțiuni o reprezintă produsul respectiv, care este considerat unitatea de bază la determinarea încadrării folosind nomenclatura Sistemului Armonizat.

Rezultă că:

- (a) atunci când un produs alcătuit dintr-un grup sau un ansamblu de articole este încadrat potrivit Sistemului Armonizat într-o singură poziție tarifară, întregul reprezintă unitatea de avut în vedere;
- (b) atunci când o expediție constă dintr-un număr identic de produse încadrate la aceeași poziție tarifară din Sistemul Armonizat, fiecare produs trebuie luat în considerare separat în aplicarea dispozițiilor prezentei secțiuni.

(2) Atunci când, potrivit regulii generale 5 din Sistemul Armonizat, ambalajul este încadrat cu produsul pe care îl conține, acesta trebuie considerat ca făcând un tot cu produsul în scopul determinării originii.

Articolul 71

(1) Prin derogare de la dispozițiile articolului 69, materialele neoriginare pot fi folosite la fabricarea unui produs, cu condiția ca valoarea lor totală să nu depășească 10 % din prețul franco fabrică al produsului.

Atunci când în listă sunt indicate unul sau mai multe procente pentru valoarea maximă a materialelor neoriginare, aceste procente nu trebuie depășite prin aplicarea primului paragraf.

(2) Alineatul (1) nu se aplică produselor care se încadrează în capitolele 50-63 din Sistemul Armonizat.

Articolul 72

(1) Prin derogare de la articolul 67, în scopul de a stabili dacă un produs fabricat într-o țară beneficiară ce este membră a unui grup regional provine din acea țară în sensul articolului menționat, produsele originare din oricare dintre țările aceluși grup regional și folosite la continuarea fabricației în altă țară sunt considerate ca fiind originare din țara unde se continuă fabricația (cumul regional).

(2) Țara de origine a produsului finit se determină în conformitate cu articolul 72a.

▼ M22

(3) Cumulul regional se aplică la trei grupuri regionale distincte de țări beneficiare ale sistemului de preferințe generalizate:

- (a) grupul I: Brunei Darussalam, Cambodgia, Indonezia, Laos, Malaezia, Filipine, Singapore, Tailanda, Vietnam;
- (b) grupul II: Costa Rica, Honduras, Guatemala, Nicaragua, Panama, El Salvador, Bolivia, Columbia, Ecuador, Peru, Venezuela;
- (c) grupul III: Bangladesh, Bhutan, India, Maldive, Nepal, Pakistan, Sri Lanka.

(4) Se înțelege prin „grup regional” grupul I, grupul II sau grupul III, după caz.

▼ M18

Articolul 72a

(1) Atunci când mărfurile originare într-o țară membră a unui grup regional sunt prelucrate sau transformate în altă țară din același grup regional, ele au originea țării din grupul regional în care s-a efectuat ultima prelucrare sau transformare, cu condiția ca:

- (a) valoarea adăugată în acea țară în sensul alineatului (3) să fie mai mare decât cea mai mare valoare în vamă a produselor folosite care provin din una dintre celelalte țări ale grupului regional și
- (b) prelucrarea sau transformarea efectuată în acea țară să o depășească pe aceea stabilită la articolul 70 și, în cazul produselor textile, toate operațiunile menționate în anexa 16.

(2) Atunci când nu sunt îndeplinite condițiile privind originea de la alineatul (1) literele (a) și (b), produsele au originea țării din grupul regional care deține valoarea cea mai ridicată în vamă a produselor care provin din alte țări ale grupului regional.

(3) „Valoarea adăugată” reprezintă prețul franco fabrică minus valoarea în vamă a fiecăruia dintre produsele încorporate originare din altă țară a grupului regional.

(4) Dovada statutului originar al mărfurilor exportate dintr-o țară a unui grup regional într-o altă țară din același grup cu scopul de a fi utilizate în prelucrări și transformări ulterioare sau de a fi reexportate fără a fi prelucrate sau transformate se stabilește cu ajutorul unui certificat de origine tip A emis în prima țară.

(5) Dovada statutului originar al mărfurilor exportate dintr-o țară a unui grup regional către Comunitate, dobândit sau menținut în condițiile articolului 72, ale prezentului articol și ale articolului 72b, se stabilește cu ajutorul unui certificat de origine tip A sau a declarației pe factură eliberată în țara respectivă pe baza unui certificat de origine tip A eliberat în conformitate cu dispozițiile alineatului (4).

(6) Țara de origine se indică în rubrica 12 a certificatului de origine tip A sau în declarația pe factură, acea țară fiind:

- în cazul produselor exportate fără a mai fi prelucrate sau transformate în conformitate cu alineatul (4), țara de fabricație;
- în cazul produselor exportate după ce au mai fost prelucrate sau transformate, țara de origine determinată în conformitate cu alineatul (1).

Articolul 72b

- (1) Articolele 72 și 72a se aplică numai în cazul în care:
- (a) dispozițiile ce reglementează schimburile comerciale în contextul cumulului regional, ca între țările grupului regional, sunt identice cu cele prevăzute în prezenta secțiune;
 - (b) fiecare țară din grupul regional s-a angajat să respecte sau să asigure respectarea condițiilor prezentei secțiuni și să asigure cooperarea administrativă necesară atât cu Comunitatea, cât și cu celelalte țări ale grupului regional pentru a asigura eliberarea corectă a certificatelor de origine tip A și verificarea certificatelor de origine tip A și a declarațiilor pe factură.

▼ **M22**

Acest angajament se transmite Comisiei prin intermediul următoarelor secretariate, după caz:

- (i) grupul I: Secretariatul general al Asociației Națiunilor din Asia de Sud-Est (ASEAN);
- (ii) grupul II: Comitetul mixt permanent pentru origine - Comunitatea Țărilor Andine - Piața Comună a Americii Centrale și Panama (Comité Conjunto Permanente de Origen Comunidad Andina - Mercado Común Centroamericano y Panamá);
- (iii) grupul III: Secretariatul Asociației Sud-Asiatice de Cooperare Regională (SAARC).

▼ **M18**

(2) Comisia informează statele membre când sunt respectate condițiile stabilite în alineatul (1), în cazul fiecărui grup regional.

(3) Articolul 78 alineatul (1) litera (b) nu se aplică produselor originare din oricare din țările grupului regional în cazul în care ele tranzitează teritoriul oricărei alte țări din același grup, chiar dacă ele au mai fost prelucrate sau transformate, sau nu, în țara tranzitată.

Articolul 73

Accesoriile, piesele de schimb și uneltele ce se livrează împreună cu un echipament, o mașină, un aparat sau vehicul care fac parte din echipamentul normal și sunt incluse în prețul acestora, sau care nu sunt facturate separat se consideră parte integrantă a echipamentului, mașinii, aparatului sau vehiculului respectiv.

Articolul 74

Seturile, așa cum sunt definite în regula generală 3 din Sistemul Armonizat, se consideră ca fiind originare atunci când articolele componente sunt produse originare. Totuși, când un set se compune din articole originare și articole neoriginare, setul ca întreg se consideră ca fiind originar, cu condiția ca valoarea articolelor neoriginare să nu depășească 15 % din prețul franco fabrică al setului.

Articolul 75

Pentru a determina dacă un produs este originar, nu este necesară determinarea originii produselor următoare care ar putea fi folosite la fabricarea lui:

- (a) energie și combustibil;
- (b) instalații și echipamente;
- (c) mașini și unelte;
- (d) mărfuri care nu intră și care nu sunt menite să intre în compoziția finală a produsului.

Articolul 76

(1) Se pot face derogări de la dispozițiile prezentei secțiuni în favoarea țărilor celor mai puțin dezvoltate, beneficiare ale sistemului generalizat de preferințe, în situațiile în care acest lucru se justifică prin dezvoltarea industriilor existente sau crearea unor industrii noi în țările respective. Țările cel mai puțin dezvoltate sunt enumerate în Regulamentele Consiliului și în Decizia CSCE privind aplicarea preferințelor tarifare generalizate. În acest scop, țara interesată prezintă Comunității o cerere pentru obținerea derogării

împreună cu motivele cererii în conformitate cu alineatul (3).

(2) La examinarea cererilor se ține seama în principal de:

- (a) cazurile în care aplicarea regulilor de origine existente ar afecta considerabil capacitatea unei industrii existente din țara interesată de a continua exporturile către Comunitate, cu referire specială la cazurile în care acest lucru ar conduce la încetarea activităților sale;
- (b) cazurile specifice în care se poate demonstra clar că investițiile considerabile într-o industrie ar putea fi descurajate de regulile de origine și în cazul în care o derogare care favorizează realizarea programului de investiții ar permite ca respectarea acestor reguli să se facă în etape;
- (c) impactul economic și social pe care decizia le poate avea în special în ceea ce privește locurile de muncă în țările beneficiare și în Comunitate.

(3) Pentru a facilita analizarea cererilor de derogare, țara solicitantă trebuie să pună la dispoziție toate informațiile posibile în susținerea cererii sale, cu prioritate în privința punctelor de mai jos:

- descrierea produsului finit;
- natura și cantitatea materialelor originare dintr-o țară terță;
- procesul de fabricație;
- valoarea adăugată;
- numărul de angajați din întreprinderea respectivă;
- volumul anticipat al exporturilor către Comunitate;
- alte surse posibile de aprovizionare cu materii prime;
- motivarea perioadei solicitate;
- alte observații.

(4) Comisia trebuie să prezinte cererea de derogare Comitetului. ► **M22** Se hotărăște cu privire la aceasta în conformitate cu procedura comitetului ◀.

(5) În cazul în care s-a făcut o derogare, în rubrica 4 din certificatul de origine tip A sau în declarația pe factură de la articolul 89 trebuie să apară următorul text:

„Derogare - Regulamentul (CE) nr. .../...”.

(6) Dispozițiile alineatelor (1)-(5) se aplică oricăror prelungiri.

Articolul 77

Condițiile prevăzute în prezenta subsecțiune privind dobândirea statutului originar trebuie îndeplinite în orice situație în țara beneficiară sau în Comunitate.

Dacă produsele originare exportate din țara beneficiară sau din Comunitate către altă țară sunt returnate, se consideră ca fiind neoriginare dacă nu se poate face dovada față de autoritățile competente că:

- produsele returnate sunt aceleași cu cele exportate și că
- ele nu au suferit nici o operațiune în acea țară în afara celor necesare pentru păstrarea lor în bună stare cât timp s-au aflat în acea țară sau pe durata exportului.

▼ **M18**

Articolul 78

(1) Următoarele mărfuri se consideră ca fiind transportate direct din țara beneficiară către Comunitate sau din Comunitate în țara beneficiară:

- (a) produse transportate fără a traversa teritoriul oricărei alte țări, cu excepția teritoriului altei țări din același grup regional, când se aplică dispozițiile articolului 72;

- (b) produse constituind o singură expediție transportată prin teritoriul altor țări decât țara beneficiară sau Comunitatea, cu transbordare sau antrepozitare temporară, dacă este cazul, în țările respective, cu condiția ca produsele să fi rămas sub supravegherea autorităților vamale din țara de tranzit sau antrepozitare și să nu fi suferit alte operațiuni decât descărcarea, reîncărcarea sau altă operațiune menită să le păstreze în bună stare;
- (c) produse transportate pe teritoriul Norvegiei sau Elveției și reexportate ulterior în totalitate sau parțial către Comunitate sau în țara beneficiară, cu condiția ca produsele să fi rămas sub supravegherea autorităților vamale din țara de tranzit sau antrepozitare și să nu fi suferit alte operațiuni decât încărcarea, reîncărcarea sau alte operațiuni menite să le păstreze în bună stare;
- (d) produse care sunt transportate prin conducte fără întrerupere pe un alt teritoriu decât cel al țării beneficiare exportatoare sau al Comunității.

(2) Dovada că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1) literele (b) și (c) se face față de autoritățile vamale competente prin prezentarea:

- (a) unui singur document de transport acoperind trecerea din țara exportatoare prin țara de tranzit sau
- (b) unui certificat eliberat de autoritățile vamale ale țării de tranzit, care să conțină:

- descrierea exactă a produselor;
- datele de descărcare și de reîncărcare a produselor sau, dacă este cazul, numele navelor sau al altor mijloace de transport folosite;
- certificarea condițiilor în care produsele au rămas în țara de tranzit;

- (c) sau, în lipsa acestora, orice alte documente doveditoare.

Articolul 79

(1) Produsele originare trimise dintr-o țară beneficiară pentru expunerea lor în cadrul unei expoziții în altă țară și vândute după expunere pentru a fi importate în Comunitate beneficiază, la import, de preferințele tarifare menționate la articolul 67, cu condiția ca produsele să îndeplinească cerințele prezentei secțiuni care le conferă dreptul de a fi recunoscute ca originare din țara beneficiară și cu condiția de a se arăta autorităților vamale comunitare competente că:

- (a) un exportator a expedit produsele de pe teritoriul țării exportatoare beneficiare direct în țara în care are loc expoziția și le-a expus acolo;
- (b) produsele au fost vândute sau înstrăinate în alt mod de exportator unei persoane din Comunitate;
- (c) produsele au fost expediate către Comunitate pe durata expoziției sau imediat după aceasta în aceeași stare în care au fost trimise spre a fi expuse;
- (d) produsele nu au fost folosite, de la expedierea lor pentru expoziție, în alt scop decât prezentarea la expoziție.

▼ M18

(2) Certificatul de origine tip A trebuie prezentat autorităților vamale comunitare competente în mod obișnuit. Pe el trebuie să figureze numele și adresa expoziției. Dacă este necesar, pot fi solicitate dovezi documentare suplimentare privind natura produselor și condițiile în care au fost expuse.

(3) Alineatul (1) se aplică tuturor expozițiilor, târgurilor sau altor prezentări publice similare, fie ele comerciale, industriale, agricole sau de artizanat, care nu sunt organizate în scopuri particulare în magazine sau întreprinderi în vederea vânzării de produse străine și pe parcursul cărora produsele rămân sub control vamal.

Subsecțiunea 2

Dovada de origine

Articolul 80

Produsele originare din țara beneficiară beneficiază de preferințele tarifare menționate la articolul 67 la prezentarea:

- (a) fie a unui certificat de origine tip A, al cărui model se află în anexa 17,

- (b) fie, în cazurile menționate la articolul 89 alineatul (1), a unei declarații, al cărei text apare în anexa 18, dată de exportator pe o factură, bon de livrare sau alt document comercial care descrie produsul respectiv îndeajuns de detaliat pentru a permite identificarea lui (denumită în continuare „declarația pe factură”).

(a) **CERTIFICAT DE ORIGINE TIP A**

Articolul 81

(1) Produsele originare în sensul prezentei secțiuni sunt admise la import în Comunitate în beneficiul preferințelor tarifare menționate la articolul 67, cu condiția ca ele să fi fost transportate direct în sensul articolului 78, pe baza prezentării unui certificat de origine tip A, eliberat fie de autoritățile vamale, fie de alte autorități guvernamentale competente din țara beneficiară, cu condiția ca țara respectivă:

- să fi comunicat Comisiei informațiile solicitate în conformitate cu articolul 93 și
- să acorde sprijin Comunității permițând autorităților vamale din statele membre să verifice autenticitatea documentului sau exactitatea informațiilor privitoare la adevărata origine a produselor respective.

(2) Certificatul de origine tip A se eliberează numai când poate servi ca titlu justificativ necesar pentru aplicarea preferințelor tarifare prevăzute la articolul 67.

(3) Certificatul de origine tip A se eliberează numai pe baza unei cereri scrise prezentate de exportator sau de reprezentantul autorizat al acestuia.

(4) Exportatorul sau reprezentantul său autorizat trebuie să prezinte cererea însoțită de toate documentele justificative pentru a dovedi că produsele pentru export îndeplinesc condițiile necesare în vederea eliberării unui certificat de origine tip A.

(5) Certificatul se eliberează de către autoritățile guvernamentale competente din țara beneficiară dacă produsele de export pot fi considerate produse originare din țara respectivă în sensul dispozițiilor subsecțiunii 1. Certificatul este pus la dispoziția exportatorului imediat după efectuarea sau asigurarea exportului.

(6) Pentru a verifica dacă au fost respectate condițiile prevăzute la alineatul (5), autoritățile guvernamentale competente au dreptul să solicite orice act doveditor sau să efectueze verificările pe care le consideră necesare.

(7) Autorităților guvernamentale competente din țara exportatoare beneficiară le revine sarcina de a asigura completarea corectă a certificatelor și cererilor.

(8) Completarea rubricii 2 a certificatului de origine tip A este opțională. Rubrica 12 trebuie să fie completată corespunzător, purtând mențiunea „Comunitatea Europeană” sau numele unuia dintre statele membre.

(9) Data eliberării certificatului de origine tip A se înscrie în rubrica 11. Semnătura care trebuie aplicată în această rubrică, rezervată autorităților guvernamentale competente care eliberează certificatul, este olografă.

Articolul 82

Atunci când, la cererea importatorului și în condițiile precizate de autoritățile vamale ale țării importatoare, produsele dezasamblate sau neasamblate în sensul regulii generale 2(a) din Sistemul Armonizat și care se încadrează în secțiunea XVI sau XVII sau în pozițiile tarifare nr. 7308 sau 9406 din Sistemul Armonizat sunt importate în tranșe succesive, cu ocazia importului primei tranșe se prezintă autorităților vamale o singură dovadă de origine pentru aceste produse.

Articolul 83

Dat fiind că certificatul de origine tip A reprezintă dovada documentară pentru aplicarea dispozițiilor privind preferințele tarifare menționate la articolul 67, autoritățile guvernamentale competente din țara exportatoare răspund de luarea oricăror măsuri necesare pentru verificarea originii produselor și a celorlalte date înscrise pe certificat.

Dovezile de origine se depun la autoritățile vamale ale statelor membre importatoare în conformitate cu dispozițiile prevăzute la articolul 62 din Cod. Autoritățile respective pot solicita o traducere a dovezii de origine și mai pot cere și ca declarația de import să fie însoțită de o declarație din partea importatorului care să ateste că produsele îndeplinesc condițiile solicitate pentru aplicarea prezentei secțiuni.

Articolul 85

(1) Prin derogare de la articolul 81 alineatul (5), certificatul de origine tip A poate fi emis în mod excepțional după exportul produselor la care se referă, dacă:

- (a) nu a fost emis la data exportului datorită unor erori sau omisiuni involuntare sau unor împrejurări speciale sau
- (b) s-a dovedit autorităților vamale că certificatul de origine tip A a fost emis, dar nu a fost acceptat la import din motive tehnice.

(2) Autoritățile guvernamentale competente pot emite retroactiv un certificat doar după ce verifică dacă datele cuprinse în cererea exportatorului sunt conforme cu cele cuprinse în documentele de export corespunzătoare și că nu a fost emis un certificat de origine tip A în conformitate cu dispozițiile prezentei secțiuni, când au fost exportate produsele în cauză.

(3) Rubrica 4 a certificatelor de origine tip A eliberate retroactiv trebuie să conțină mențiunea „Issued retrospectively” sau „Délivré a posteriori”.

Articolul 86

(1) În caz de furt, pierdere sau distrugere a unui certificat de origine tip A, exportatorul poate solicita autorităților guvernamentale competente care l-au emis un duplicat întocmit pe baza documentelor de export aflate în posesia acestora. Rubrica 4 a duplicatului formularului tip A trebuie să poarte mențiunea „Duplicate” sau „Duplicata”, precum și data emiterii și numărul de înregistrare ale certificatului original.

(2) În sensul articolului 90b, duplicatul devine valabil de la aceeași dată ca și originalul.

Articolul 87

(1) În cazul în care produsele originare sunt plasate sub controlul unui birou vamal în Comunitate, este posibilă înlocuirea originalului dovezii de origine cu unul sau mai multe certificate de origine tip A în scopul trimerii unora sau tuturor acestor produse în altă parte în cadrul Comunității sau în Elveția sau Norvegia. Certificatele de origine înlocuitoare tip A sunt emise de biroul vamal sub controlul căruia sunt plasate produsele.

(2) Certificatul înlocuitor eliberat în aplicarea alineatului (1) sau a articolului 88 trebuie considerat ca un certificat de origine definitiv pentru produsele la care se referă. Certificatul înlocuitor se întocmește pe baza unei cereri scrise a reexportatorului.

(3) Rubrica din dreapta sus a certificatului înlocuitor indică numele țării intermediare în care este eliberat.

Rubrica 4 trebuie să conțină expresia „Replacement Certificate” sau „Certificat de remplacement”, precum și data emiterii și numărul de înregistrare ale certificatului de origine original.

Numele reexportatorului se introduce în rubrica 1.

Numele destinatarului final poate fi înscris în rubrica 2.

În rubricile 3 și 9 se înscriu toate mențiunile de pe certificatul original referitoare la produsele reexportate.

Datele referitoare la factura reexportatorului trebuie să figureze în rubrica 10.

Viza autorității vamale care a eliberat certificatul înlocuitor se înscrie în rubrica 11. Răspunderea acestei autorități se reduce la eliberarea certificatului înlocuitor. Adnotările din rubrica 12 referitoare la țara de origine și la țara de destinație se preiau din certificatul original. Reexportatorul semnează în această rubrică. Reexportatorul care semnează cu bună credință în această rubrică nu răspunde de corectitudinea datelor înscrise în certificatul original.

(4) Biroul vamal căruia i se cere să efectueze operațiunea menționată în alineatul (1) trebuie să noteze pe certificatul original greutatea, numărul și natura produselor expediate și să indice seria certificatului sau certificatelor înlocuitoare. Biroul vamal păstrează certificatul original timp de cel puțin trei ani.

(5) Certificatului înlocuitor i se poate anexa o fotocopie a certificatului original.

(6) În cazul produselor care beneficiază de preferințele tarifare menționate la articolul 67, sub incidența unei derogări acordate în conformitate cu dispozițiile articolului 76, procedura stabilită în prezentul articol se aplică doar când produsele sunt destinate Comunității.

▼ **M18**

Articolul 88

Produsele originare în sensul prezentei secțiuni pot beneficia, la importul în Comunitate, de preferințele tarifare menționate la articolul 67 la depunerea unui certificat de origine înlocuitor tip A eliberat de autoritățile vamale ale Norvegiei sau Elveției pe baza certificatului de origine tip A eliberat de autoritățile competente ale țării beneficiare, cu condiția ca acele condiții menționate în articolul 78 să fie îndeplinite și cu condiția ca Norvegia sau Elveția să ajute Comunitatea permițând autorităților sale vamale să verifice autenticitatea și acuratețea certificatelor eliberate. Procedura de verificare prevăzută la articolul 94 se aplică *mutatis mutandis*. Termenul prevăzut la articolul 94 alineatul (3) se extinde la opt luni.

(b) DECLARAȚIA PE FACTURĂ

Articolul 89

(1) Declarația pe factură poate fi întocmită:

(a) de către un exportator aprobat de Comunitate în sensul articolului 90 sau

(b) de către orice exportator pentru orice transport format din unul sau mai multe colete conținând produse originare a căror valoare totală nu depășește 6 000 EUR și cu condiția ca ajutorul menționat la articolul 81 alineatul (1) să se aplice acestei proceduri.

(2) Declarația pe factură poate fi întocmită dacă produsele în cauză pot fi considerate ca origine din Comunitate sau dintr-o țară beneficiară și dacă îndeplinesc celelalte cerințe din această secțiune.

(3) Exportatorul care completează o declarație pe factură trebuie să fie pregătit să depună în orice moment, la cererea autorităților vamale sau a altor autorități guvernamentale competente ale țării exportatoare, toate documentele corespunzătoare care confirmă statutul originar al produselor în cauză și doar dacă se întrunesc și celelalte condiții ale acestei secțiuni.

(4) Declarația pe factură se completează de către exportator fie în franceză, fie în engleză, redactând la mașină, imprimând sau tipărind pe factură, pe avizul de expediție sau pe alte documente comerciale, declarația al cărei text apare în anexa 18. Dacă declarația este scrisă de mână, trebuie scrisă cu cerneală și cu litere de tipar.

(5) Declarațiile pe factură trebuie să conțină semnătura olografă originală a exportatorului. Cu toate acestea, unui exportator autorizat în sensul articolului 90 nu i se cere să semneze o declarație pe factură, cu condiția ca el să înmâneze autorităților vamale o declarație scrisă că acceptă responsabilitatea totală pentru orice declarație pe factură care îl identifică că ar fi semnată de către acesta.

(6) În cazurile prevăzute la alineatul (1) litera (b), folosirea unei declarații pe factură se supune următoarelor condiții speciale:

(a) se completează o singură declarație pe factură pentru fiecare transport;

(b) dacă mărfurile dintr-un transport au fost deja supuse verificării în țara exportatoare referitor la definiția „produselor originare”, exportatorul poate menționa această verificare în declarația pe factură.

Dispozițiile primului alineat nu îi scutesc pe exportatori de obligația de a efectua orice alte formalități solicitate de regulamentele vamale sau poștale.

▼ **M18**

Articolul 90

(1) Autoritățile vamale ale Comunității pot autoriza orice exportator, denumit în continuare „exportator autorizat”, care efectuează expediții frecvente de mărfuri originare din Comunitate, în sensul articolului 67 alineatul

(2), și care oferă autorităților vamale toate garanțiile necesare verificării statutului originar al produselor, precum și îndeplinirea celorlalte cerințe ale acestei secțiuni, să completeze declarații pe factură, oricare ar fi valoarea produselor respective.

(2) Autoritățile vamale pot acorda statutul de exportator autorizat în orice condiții pe care le consideră adecvate.

(3) Autoritățile vamale acordă exportatorului autorizat un număr de autorizație vamală care trebuie să apară pe declarație.

(4) Autoritățile vamale monitorizează folosirea autorizației de către exportatorul autorizat.

(5) Autoritățile vamale pot retrage autorizația în orice moment. Ele trebuie să facă aceasta când exportatorul autorizat nu mai oferă garanțiile menționate în alineatul (1), nu îndeplinește condițiile prevăzute la alineatul (2) sau se folosește în mod abuziv de autorizație.

Articolul 90a

(1) Dovada statutului originar al produselor comunitare în sensul articolului 67 alineatul (2) este oferită prin:

(a) prezentarea unui certificat de circulație a mărfurilor tip EUR.1, al cărui model se află în anexa 21, sau prin

(b) prezentarea unei declarații în conformitate cu articolul 89.

(2) Exportatorul sau reprezentantul său autorizat introduce în rubrica 2 a certificatului de circulație a mărfurilor tip EUR.1 „GSP beneficiary countries” și „EC” sau „Pays bénéficiaires du SPG” și „CE”.

(3) Dispozițiile acestei secțiuni privind emiterea, folosirea și verificarea ulterioară a certificatelor de origine tip A trebuie aplicate *mutatis mutandis* certificatelor de circulație a mărfurilor tip EUR.1 și, cu excepția dispozițiilor privind emiterea acestora, și a declarațiilor pe factură.

Articolul 90b

(1) Dovada de origine este valabilă 10 luni de la data emiterii sale în țara exportatoare și trebuie depusă în acest interval de timp la autoritățile vamale ale țării importatoare.

(2) Dovezile de origine care se depun la autoritățile vamale ale țării importatoare după data finală precizată la alineatul (1) pot fi acceptate în scopul aplicării preferințelor tarifare menționate la articolul 67, atunci când neprezentarea acestor documente până la ultima dată stabilită se datorează unor împrejurări excepționale.

(3) În cazul prezentării cu întârziere, autoritățile vamale din țara importatoare pot accepta dovezile de origine dacă produsele au fost prezentate înainte de data finală precizată.

(4) La cererea importatorului și în condițiile stabilite de autoritățile vamale ale statului membru importator, se poate prezenta o singură dovadă de origine autorităților vamale la importul primului transport de mărfuri, atunci când acestea:

(a) sunt importate în cadrul unor schimburi comerciale frecvente și continue, care prezintă o valoare comercială semnificativă;

(b) fac parte din același contract de vânzare, ale cărui părți sunt stabilite în țara exportatoare sau în Comunitate;

(c) sunt încadrate în același cod (de opt cifre) din Nomenclatura Combinată;

(d) provin exclusiv de la același exportator, sunt destinate aceluiași importator și fac obiectul formalităților de intrare la același birou vamal din Comunitate.

Această procedură se aplică în cazul cantităților și pe o perioadă determinate de autoritățile vamale competente. Această perioadă nu poate depăși în nici un caz trei luni.

(1) Produsele expediate sub formă de mică coletărie de către persoane fizice către persoane fizice sau care se află în bagajul călătorilor se admit ca produse originare, beneficiind de preferințele tarifare prevăzute la articolul 67, fără a mai fi necesară prezentarea unui certificat de origine tip A sau completarea unei declarații pe factură, cu condiția ca aceste importuri să nu fie de natură comercială și să fi fost declarate ca îndeplinind condițiile necesare pentru aplicarea acestei secțiuni și să nu existe îndoieli cu privire la corectitudinea declarației.

(2) Importurile care sunt ocazionale și sunt compuse exclusiv din produse pentru uzul personal al destinatarilor sau călătorilor sau al familiilor acestora nu se consideră ca fiind de natură comercială dacă este evident din natura și cantitatea produselor că ele nu sunt importate în scopuri comerciale.

În plus, valoarea globală a acestor produse nu trebuie să depășească 500 EUR în cazul coletelor mici și 1 200 EUR în cazul produselor ce fac parte din bagajul personal al călătorilor.

Articolul 91

(1) Atunci când se aplică articolul 67 alineatul (2), (3) sau (4), autoritățile guvernamentale competente din țara beneficiară solicitată să emită un certificat de origine tip A pentru produse la fabricarea cărora sunt folosite materiale originare din Comunitate, Norvegia sau Elveția iau în considerare certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 sau, dacă este necesar, declarația pe factură.

(2) Rubrica 4 a certificatului de origine tip A eliberat în cazurile precizate la alineatul (1) conține mențiunea „EC cumulation”, „Norway cumulation”, „Switzerland cumulation” sau „Cumul CE”, „Cumul Norvège”, „Cumul Suisse”.

Articolul 92

Constatarea unor mici neconcordanțe între datele înscrise în certificatul de origine tip A, în certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 sau în declarația pe factură și cele înscrise în documentele prezentate biroului vamal în scopul efectuării formalităților pentru importul produselor nu conduce *ipso facto* la nulitatea certificatului, dacă se stabilește că acesta din urmă corespunde produselor descrise.

Erori formale evidente, cum ar fi erori de redactare pe un certificat de origine tip A, un certificat de circulație a mărfurilor EUR.1 sau o declarație pe factură, nu duc la respingerea documentului dacă aceste erori nu sunt de natură să cauzeze dubii în privința corectitudinii declarațiilor din documentul respectiv.

▼ **M18**

Subsecțiunea 3

Metode de cooperare administrativă

Articolul 93

(1) Țările beneficiare comunică Comisiei numele și adresele autorităților guvernamentale situate pe teritoriul lor care sunt împuternicite să elibereze certificate de origine tip A, speciile ștampilelor folosite de aceste autorități, precum și numele și adresa autorităților guvernamentale competente să desfășoare verificări ale certificatelor de origine tip A și ale declarațiilor pe factură. Ștampilele trebuie să fie valabile de la data primirii speciilor de către Comisie. Comisia transmite această informație autorităților vamale ale statelor membre. Când aceste comunicări sunt efectuate în cadrul unui amendament al unor comuni-cări precedente, Comisia trebuie să indice data intrării în vigoare a noilor ștampile în conformitate cu instrucțiunile date de autoritățile guvernamentale competente ale țărilor beneficiare. Aceste informații sunt pentru uz oficial; totuși, atunci când mărfurile trebuie puse în circulație, autoritățile vamale respective pot permite importatorului sau reprezentantului său autorizat să consulte speciile ștampilelor menționate în prezentul alineat.

(2) Comisia publică în *Jurnalul Oficial al Comunității Europene* (seria C) data la care noile țări beneficiare menționate la articolul 97 au îndeplinit obligațiile precizate la alineatul (1).

(3) Comisia trebuie să trimită țărilor beneficiare speciile ștampilelor folosite de autoritățile vamale ale statelor membre la eliberarea certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1.

În scopul aplicării dispozițiilor referitoare la preferințele tarifare prevăzute la articolul 67, fiecare țară beneficiară respectă sau asigură respectarea regulilor privind originea produselor, completarea și eliberarea certificatelor de origine tip A, respectarea condițiilor de folosire a declarației pe factură și a acelor privind metodele de cooperare administrativă.

Articolul 94

(1) Verificarea ulterioară a certificatelor de origine tip A și a declarațiilor pe factură se face prin sondaj sau de câte ori autoritățile vamale din Comunitate au îndoieli întemeiate cu privire la autenticitatea documentelor, la statutul original al produselor respective sau la îndeplinirea celorlalte cerințe precizate în această secțiune.

(2) Pentru aplicarea dispozițiilor alineatului (1), autoritățile vamale comunitare înapoiază certificatul de origine tip A sau declarația pe factură, în cazul în care aceasta a fost prezentată, sau o copie a acestor documente, autorităților guvernamentale competente din țara exportatoare beneficiară, indicând, după caz, motivele verificării. Toate documentele și informațiile obținute care indică faptul că datele înscrise pe dovada de origine sunt incorecte se înaintează în sprijinul cererii de efectuare a verificării.

Dacă autoritățile respective iau hotărârea să suspende acordarea preferințelor tarifare prevăzute în articolul 67 pe perioada cât se așteaptă rezultatele verificării, ele acordă liberul de vamă cu condiția ca importatorul să ia măsurile de precauție considerate necesare.

(3) Atunci când se prezintă o cerere pentru o verificare ulterioară în conformitate cu alineatul (1), această verificare are loc, iar rezultatele se comunică autorităților vamale comunitare în termen de maximum șase luni. Rezultatele trebuie să fie de așa natură, încât să permită să se stabilească dacă respectiva dovadă de origine se aplică produselor exportate efectiv și dacă aceste produse pot fi considerate produse originare din țara beneficiară sau din Comunitate.

(4) În cazul certificatelor de origine tip A eliberate în conformitate cu articolul 91, răspunsul include un exemplar (exemplare) al (ale) certificatului de circulație a mărfurilor EUR.1 sau, dacă este necesar, declarația sau declarațiile pe factură corespunzătoare.

(5) Dacă în cazul existenței unor îndoieli întemeiate nu se primește răspuns în termenul de șase luni prevăzut în alineatul (3) sau dacă răspunsul nu conține suficiente informații pentru a se stabili autenticitatea documentului respectiv sau originea reală a produselor, se trimite o a doua comunicare autorităților competente. În cazul în care, după cea de-a doua comunicare, rezultatele verificărilor nu sunt aduse la cunoștință autorităților interesate în termen de patru luni sau dacă aceste rezultate nu confirmă autenticitatea documentului respectiv sau originea reală a produselor, autoritățile respective refuză acordarea preferințelor tarifare, în afara unor împrejurări excepționale.

Dispozițiile primului paragraf se aplică între țări ale aceluiași grup regional în scopul controlului ulterior al certificatelor de origine tip A eliberate în conformitate cu prezenta secțiune.

(6) În cazul în care procedura de verificare sau informațiile disponibile demonstrează că se încalcă dispozițiile prezentei secțiuni, țara exportatoare beneficiară, din proprie inițiativă sau la cererea Comunității, întreprinde verificările necesare sau cere ca aceste verificări să se desfășoare de urgență pentru identificarea și prevenirea unor asemenea încălcări. În acest scop Comunitatea poate participa la desfășurarea unor asemenea verificări.

(7) În scopul verificării ulterioare a certificatelor de origine tip A, copiile certificatelor, precum și toate documentele de export referitoare la acestea, se păstrează cel puțin trei ani de către autoritățile guvernamentale competente din țara exportatoare beneficiară.

Articolul 95

Dispozițiile articolului 78 alineatul (1) litera (c) și ale articolului 88 se aplică numai în măsura în care Norvegia și Elveția, în contextul preferințelor tarifare acordate de ele anumitor produse originare din țări în curs de dezvoltare, aplică dispoziții similare cu cele ale Comunității.

Comisia trebuie să informeze autoritățile vamale ale statelor membre de adoptarea de către Norvegia și Elveția a unor astfel de dispoziții și le anunță cu privire la data intrării în vigoare a articolului 78 alineatul (1) litera (c)

și a articolului 88, precum și a dispozițiilor similare adoptate de Norvegia și Elveția.

Aceste dispoziții se aplică cu condiția ca Norvegia, Elveția și Comunitatea să fi încheiat un acord care să afirme, printre altele, ca ele își vor furniza reciproc asistență bilaterală în probleme de cooperare administrativă.

Subsecțiunea 4

Ceuta și Melilla

Articolul 96

(1) Termenul „Comunitate” folosit în această secțiune nu acoperă și Ceuta și Melilla. Termenul „produse originare din Comunitate” nu acoperă produse provenite din Ceuta sau Melilla.

(2) Această secțiune se aplică *mutatis mutandis* când se stabilește dacă produsele pot fi privite ca fiind originare din țara beneficiară exportatoare care beneficiază de sistemul generalizat de preferințe la importul în Ceuta și Melilla sau originare din Ceuta și Melilla.

(3) Ceuta și Melilla sunt privite ca un singur teritoriu.

(4) Dispozițiile prezentei secțiuni privind eliberarea, folosirea și verificarea ulterioară a certificatelor de origine tip A se aplică *mutatis mutandis* produselor originare din Ceuta și Melilla.

(5) Autoritățile vamale spaniole răspund de aplicarea acestei secțiuni în Ceuta și Melilla.

Subsecțiunea 5

Dispoziții finale

Articolul 97

În cazul în care o țară sau un teritoriu este admis sau readmis ca țară beneficiară în privința produselor menționate în regulamentele relevante ale Consiliului sau Decizia CECO, mărfurile originare în acea țară sau teritoriu pot beneficia de sistemul generalizat de preferințe, cu condiția ca ele să fi fost exportate din țara sau teritoriul beneficiar la sau ulterior datei menționate la articolul 93 alineatul (2).

Secțiunea 2

▼ M21

Țările și teritoriile care beneficiază de măsurile tarifare preferențiale adoptate unilateral de Comunitate în favoarea anumitor țări sau teritorii

▼ M18

Subsecțiunea 1

Definirea conceptului de produse originare

Articolul 98

▼ M21

(1) În conformitate cu dispozițiile privind măsurile tarifare preferențiale, adoptate unilateral de Comunitate în favoarea anumitor țări, grupuri de țări sau teritorii (denumite în continuare „țări sau teritorii beneficiare”), cu excepția celor menționate în secțiunea 1 din prezentul capitol și a țărilor și teritoriilor de peste mări asociate Comunității, sunt considerate produse originare dintr-o țară sau dintr-un teritoriu beneficiar:

▼ M18

(a) produse obținute integral în ► **M21** țară sau teritoriul beneficiar respectiv ◀, în sensul articolului 99;

(b) produse obținute în acea ► **M21** țară sau teritoriu beneficiar ◀, la fabricarea cărora sunt folosite alte produse decât cele de la litera (a), cu condiția ca produsele respective să fi suferit un proces suficient de prelucrare sau transformare în sensul articolului 100.

(2) În scopul acestei secțiuni, produsele originare din Comunitate în sensul alineatului (3) care sunt supuse într-o ► **M21** țară sau teritoriu beneficiar ◀ unui proces de prelucrare sau transformare dincolo de cele descrise la articolul 101 sunt considerate ca originare în ► **M21** țară sau teritoriul beneficiar respectiv ◀.

(3) Alineatul (1) se aplică *mutatis mutandis* la stabilirea originii produselor obținute în Comunitate.

(1) Următoarele produse se consideră ca fiind obținute integral într-o ► **M21** țară sau teritoriu beneficiar ◀ sau în Comunitate:

- (a) produse minerale extrase din solul sau de pe fundul mărilor țării respective;
- (b) produse vegetale recoltate în țara respectivă;
- (c) animale vii născute și crescute în țara respectivă;
- (d) produse obținute de la animale vii crescute în țara respectivă;
- (e) produse obținute din vânat și pescuit în țara respectivă;
- (f) produse de pescuit maritim și alte produse obținute din mare în afara apelor teritoriale pe navele țării respective;
- (g) produse obținute pe nave-uzină ale țării respective exclusiv din produsele menționate la litera (f);
- (h) articole uzate colectate în țara respectivă și care pot fi utilizate numai pentru recuperarea materiilor prime;
- (i) deșeuri și rebuturi provenind din operațiuni de fabricație desfășurate în țara respectivă;
- (j) produse extrase din solul sau subsolul marin din afara apelor teritoriale, cu condiția ca acea țară să aibă dreptul exclusiv de exploatare;
- (k) produse fabricate în țara respectivă exclusiv din produsele cuprinse la literele (a)-(j).

(2) Termenii „navele țării respective” și „nave-uzină ale țării respective” de la alineatul (1) literele (f) și (g) se aplică numai navelor și navelor-uzină:

- care sunt înregistrate sau înmatriculate în ► **M21** țării sau teritoriului beneficiar ◀ sau într-un stat membru;
- care navighează sub pavilionul ► **M21** țării sau teritoriului beneficiar ◀ sau al unui stat membru;
- care sunt deținute în proporție de 50 % de către cetățeni ai ► **M21** țării sau teritoriului beneficiar ◀ sau ai unui stat membru sau de către o societate cu sediul în acea republică sau într-un stat membru, în care directorul sau directorii, președintele Consiliului de administrație sau al Consiliului de supraveghere și majoritatea membrilor sunt resortisanți ai ► **M21** țării sau teritoriului beneficiar ◀ respective sau ai unui stat membru și la care, în cazul firmelor, cel puțin jumătate din capital aparține ► **M21** țării sau teritoriului beneficiar ◀ respective, statelor membre sau organelor de stat sau resortisanților ► **M21** țării sau teritoriului beneficiar ◀ respective sau ai statelor membre;
- ai căror căpitani și ofițeri sunt toți cetățeni ai ► **M21** țării sau teritoriului beneficiar ◀ sau ai statelor membre și
- al căror echipaj este constituit în proporție de cel puțin 75 % din cetățeni ai ► **M21** țării sau teritoriului beneficiar ◀ sau ai statelor membre.

(3) Termenii „► **M21** țară sau teritoriu beneficiar ◀” și „Comunitate” acoperă și apele teritoriale ale acelei republici sau ale statelor membre.

(4) Navele care navighează în largul mării, inclusiv navele-uzină pe care se prelucrează peștele prins, se consideră parte a teritoriului ► **M21** țării sau teritoriului beneficiar ◀ sau ale statului membru căruia îi aparțin, cu condiția ca ele să îndeplinească condițiile prevăzute la alineatul (2).

Articolul 100

În sensul articolului 98, produsele care nu au fost obținute integral într-o ► **M21** țară sau teritoriu beneficiar ◀ sau în Comunitate se consideră că au suferit suficiente prelucrări și transformări atunci când sunt îndeplinite condițiile enumerate în lista din anexa 15.

Aceste condiții indică, pentru toate produsele acoperite de această secțiune, prelucrarea sau transformarea care trebuie aplicate materialelor neoriginare folosite în procesul de fabricație și se aplică numai în legătură cu astfel de materiale.

Dacă un produs care a dobândit statut originar ca urmare a faptului că a îndeplinit condițiile prevăzute în listă se folosește la fabricarea unui alt produs, condițiile care se aplică produsului în care acesta este încorporat nu i se

Articolul 101

▼M22

(1) Fără a aduce atingere alineatului (2), următoarele prelucrări sau transformări se consideră insuficiente pentru acordarea caracterului original, fie că se îndeplinesc sau nu condițiile din articolul 100:

- (a) manipulările destinate să asigure conservarea în aceeași stare a produselor în timpul transportului și stocării;
- (b) distribuirea și colectarea coletelor;
- (c) spălarea, curățarea; înlăturarea prafului, eliminarea oxidului, a uleiului, a vopselei sau a altor materiale de acoperire;
- (d) călcarea sau presarea textilelor;
- (e) operațiunile simple de vopsire și de lustruire;
- (f) decorticarea, albirea parțială sau totală, netezirea, glasarea (pentru cereale și orez);
- (g) operațiunile constând în adăugarea de coloranți în zahăr sau în formarea de bucăți de zahăr; măcinarea totală sau parțială a zahărului;
- (h) curățarea de coajă, cotor, înlăturarea sâmburilor fructelor și legumelor;
- (i) ascuțirea, simpla măcinare sau simpla tăiere;
- (j) cernerea, strecurarea, sortarea, clasificarea, aranjarea pe clase, pe sortimente (inclusiv compunerea de seturi de mărfuri);
- (k) simpla punere în sticle, cutii de metal, flacoane, saci, etuiuri, cutii, pe planșete, precum și orice altă operațiune simplă de ambalat;
- (l) aplicarea sau imprimarea direct pe produse sau pe ambalajele lor a mărcilor, etichetelor, logourilor sau a altor semne distinctive similare;
- (m) simplul amestec de produse, chiar din specii diferite, atunci când unul sau mai mulți compuși ai amestecului nu îndeplinesc condițiile stabilite în prezenta secțiune pentru a putea fi considerați originali dintr-o țară sau teritoriu beneficiar sau din Comunitate;
- (n) simpla grupare a părților în vederea constituirii unui produs complet sau demontarea produselor în părți;
- (o) cumularea a două sau mai multe operațiuni prevăzute la literele (a)-(n);
- (p) sacrificarea animalelor.

▼M18

(2) Toate operațiunile efectuate fie într-o ►M21 țară sau teritoriu beneficiar ◀, fie în Comunitate asupra unui anumit produs sunt luate în considerare împreună atunci când se stabilește dacă prelucrarea sau transformarea suferite de acel produs trebuie privite ca insuficiente în sensul alineatului (1).

Articolul 101a

(1) Unitatea de luat în considerare pentru aplicarea dispozițiilor din această secțiune o reprezintă produsul, care se consideră unitatea de bază atunci când se stabilește încadrarea folosind nomenclatura Sistemului Armonizat.

În consecință, rezultă că:

- (a) atunci când un produs alcătuit dintr-un grup sau ansamblu de articole este încadrat potrivit Sistemului Armonizat într-o singură poziție tarifară, întregul reprezintă unitatea de luat în considerare;
- (b) atunci când o expediție este alcătuită dintr-un număr identic de produse încadrate în aceeași poziție tarifară a Sistemului Armonizat, la aplicarea dispozițiilor din această secțiune fiecare produs trebuie considerat individual.

(2) Atunci când, potrivit regulii generale 5 din Sistemul Armonizat, ambalajul este inclus împreună cu produsul în scopul încadrării, acesta se include cu scopul stabilirii originii.

(1) Prin derogare de la dispozițiile articolului 100, materialele neoriginare pot fi utilizate la fabricarea unui anumit produs, cu condiția ca valoarea lor totală să nu depășească 10 % din prețul franco fabrică al produsului.

Atunci când pe listă sunt indicate unul sau mai multe procentaje pentru valoarea maximă a materialelor neoriginare, aceste procentaje nu trebuie depășite prin aplicarea primului paragraf.

(2) Alineatul (1) nu se aplică produselor care se încadrează la capitolele 50-63 din Sistemul Armonizat.

Articolul 103

Accesoriile, piesele de schimb și uneltele expediate împreună cu un echipament, utilaj, aparat sau vehicul care fac parte din dotarea normală și incluse în preț sau nefacturate separat sunt privite ca făcând parte din echipamentul, utilajul, aparatul sau vehiculul respectiv.

Articolul 104

Seturile, așa cum sunt ele definite în regula generală 3 a Sistemului Armonizat, sunt privite ca seturi originare dacă produsele componente sunt originare. Cu toate acestea, când un set se compune din produse originare și neoriginare, setul în întregime va fi privit ca originar cu condiția ca valoarea produselor neoriginare să nu depășească 15 % din prețul franco fabrică al setului.

Articolul 105

Pentru a stabili dacă un produs este originar, nu este necesar să se verifice originea următoarelor produse care pot fi utilizate la fabricarea acestuia:

- (a) energie și combustibil;
- (b) instalații și utilaje;
- (c) mașini și unelte;
- (d) mărfuri care nu intră și care nu sunt destinate să intre în compoziția finală a produsului.

▼ **M18**

Articolul 106

Condițiile stabilite în această secțiune privind obținerea statutului originar trebuie să fie îndeplinite fără întrerupere în ► **M21** țara sau teritoriul beneficiar ◀ sau în Comunitate.

Dacă produsele originare exportate din ► **M21** țara sau teritoriul beneficiar ◀ sau din Comunitate într-o altă țară sunt returnate, ele trebuie considerate ca neoriginare, cu excepția cazului în care se poate demonstra autorităților competente că:

- produsele returnate sunt aceleași cu cele exportate și
- ele nu au suferit nici o operațiune în afara celor necesare păstrării lor în bune condiții pe timpul șederii în acea țară sau pe durata exportului.

Articolul 107

(1) Următoarele se consideră ca fiind transportate direct din ► **M21** țara sau teritoriul beneficiar ◀ către Comunitate și din Comunitate către ► **M21** țara sau teritoriul beneficiar ◀:

- (a) produsele transportate fără tranzitarea teritoriului unei alte țări;
- (b) produsele ce constituie o singură expediție, transportate prin alte teritorii decât ► **M21** țara sau teritoriul beneficiar ◀ sau Comunitate, cu, dacă este cazul, transbordare sau antrepozitare temporară în acele țări, cu condiția ca produsele să rămână sub supravegherea autorităților vamale din țara tranzitată sau de depozitare și să nu fie supuse altor operațiuni, cu excepția descărcării, reîncărcării sau oricăror alte operațiuni care au ca scop păstrarea lor în bună stare;
- (c) produse care sunt transportate prin conductă fără întrerupere, cu traversarea altor teritorii decât cele ale ► **M21** țării sau teritoriului beneficiar exportator ◀ sau al Comunității.

(2) Dovada că au fost îndeplinite condițiile prevăzute în alineatul (1) litera (b) se face către autoritățile vamale competente prin prezentarea:

(a) unui document unic de transport sub acoperirea căruia se realizează transportul din țara exportatoare prin țara de tranzit; sau

(b) unui atestat eliberat de autoritățile vamale ale țării de tranzit:

- care să facă o descriere exactă a produselor;
- care să specifice data de descărcare și reîncărcare a produselor și, dacă este cazul, numele navelor și al altor mijloace de transport folosite și
- care să ateste condițiile în care mărfurile au rămas în țara de tranzit;

(c) sau, în lipsa acestora, orice documente justificative.

Articolul 108

(1) Produsele originare, trimise dintr-o ►**M21** țară sau teritoriu beneficiar ◀ pentru a fi expuse în altă țară și vândute după expunere pentru a fi importate în Comunitate beneficiază la import de preferințele tarifare menționate la articolul 98, cu condiția ca produsele să întrunească cerințele acestei secțiuni, care le conferă dreptul de a fi recunoscute ca originare din ►**M21** țara sau teritoriul beneficiar ◀ și cu condiția de a se arăta autorităților vamale competente că:

- (a) un exportator a expediat produsele de pe teritoriul ►**M21** țara sau teritoriul beneficiar ◀ direct în țara în care se ține expoziția și le-a expus acolo;
- (b) produsele au fost vândute sau înstrăinate în alt fel de exportator unei persoane din Comunitate;
- (c) produsele au fost expediate în timpul desfășurării expoziției sau imediat după aceea către Comunitate în aceeași stare în care au fost expuse;
- (d) produsele nu au fost folosite, de la expedierea lor pentru expoziție, în alt scop decât demonstrația la expoziție.

(2) Autorităților vamale comunitare trebuie să le fie prezentat un certificat de circulație a mărfurilor EUR.1 în modul obișnuit. Acesta trebuie să conțină numele și adresa expoziției. Dacă este necesar, pot fi solicitate dovezi documentare suplimentare privind natura produselor și condițiile în care au fost expuse.

(3) Alineatul (1) se aplică tuturor expozițiilor, târgurilor sau altor prezentări publice similare, fie ele comerciale, industriale, agricole sau de artizanat, care nu sunt organizate în scopuri private în magazine sau întreprinderi în vederea vânzării de produse străine și pe parcursul cărora produsele rămân sub control vamal.

Subsecțiunea 2 **Dovada originii**

Articolul 109

Produsele originare din ►**M21** țara sau teritoriul beneficiar ◀ beneficiază de preferințele tarifare menționate la articolul 98, la prezentarea unuia dintre următoarele:

- (a) un certificat de circulație a mărfurilor EUR.1, al cărui model se găsește în anexa 21;
- (b) în cazurile menționate la articolul 116 alineatul (1), o declarație, al cărei text apare în anexa 22, dată de exportator pe o factură, bon de livrare sau alt document comercial care descrie produsul respectiv îndeajuns de detaliat pentru a permite identificarea lui (denumită în continuare „declarația pe factură”).

(a) **CERTIFICATUL DE CIRCULAȚIE A MĂRFURILOR EUR.1**

Articolul 110

▼**M21**

(1) Produsele originare, în conformitate cu prezenta secțiune, sunt admise la importul în Comunitate pentru a beneficia de preferințele tarifare menționate la articolul 98, cu condiția ca acestea să fi fost transportate direct în Comunitate în temeiul articolului 107, prin prezentarea unui certificat de circulație a mărfurilor EUR.1, eliberat fie de autoritățile vamale, fie de alte autorități guvernamentale competente ale unei țări sau ale unui teritoriu beneficiar, sub rezerva ca această țară sau teritoriu:

▼ **M18**

- să fi comunicat Comisiei informațiile cerute de articolul 121 și
- să ajute Comunitatea permițând autorităților vamale ale statelor membre să verifice autenticitatea documentului sau acuratețea informațiilor privind originea reală a produselor respective.

(2) Certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 poate fi eliberat numai când poate servi ca dovadă documentară necesară în scopul aplicării preferințelor tarifare menționate la articolul 98.

(3) Certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 se eliberează numai în urma unei cereri scrise a exportatorului sau a reprezentantului său autorizat. O astfel de cerere se întocmește pe un formular al cărui model apare în anexa 21, care se completează în conformitate cu dispozițiile acestei subsecțiuni.

Cererile pentru eliberarea certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1 se păstrează cel puțin trei ani de către autoritățile competente ale ► **M21** țării sau teritoriului beneficiar ◀ sau ale statelor membre exportatoare.

(4) Exportatorul sau reprezentantul său prezintă odată cu cererea toate documentele justificative necesare, făcând dovada că produsele care se exportă îndeplinesc cerințele pentru eliberarea certificatului de circulație a mărfurilor EUR.1.

Exportatorul se angajează să prezinte, la cererea autorităților competente, toate dovezile suplimentare pe care acestea le pot considera necesare în vederea stabilirii corectitudinii caracterului original al produselor eligibile pentru tratament preferențial și să permită controale ale evidențelor sale contabile și verificări de către autoritățile menționate privind împrejurările în care au fost obținute produsele.

(5) Certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 se eliberează de autoritățile guvernamentale competente ale ► **M21** țării sau teritoriilor beneficiare ◀ sau de către autoritățile vamale ale statului membru exportator, dacă produsele destinate exportului pot fi considerate produse originare în sensul acestei secțiuni.

(6) Întrucât certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 constituie dovada aplicării regimurilor preferențiale prevăzute la articolul 98, autorităților guvernamentale competente ale ► **M21** țării sau teritoriilor beneficiare ◀ sau autorităților vamale ale statului membru exportator le revine răspunderea de a lua măsurile necesare în vederea verificării originii mărfurilor și a celorlalte declarații din certificat.

(7) Pentru a verifica dacă sunt satisfăcute condițiile prevăzute la alineatul (5), autoritățile guvernamentale competente ale ► **M21** țării sau teritoriului beneficiar ◀ sau autoritățile vamale ale statului membru exportator sunt răspunzătoare de luarea măsurilor necesare pentru a verifica originea produselor și a altor afirmații din certificat.

(8) Autorităților guvernamentale competente din ► **M21** țara sau teritoriul beneficiar ◀ sau autorităților vamale ale statului membru exportator le revine răspunderea să asigure completarea riguroasă a formularelor menționate la alineatul (1).

(9) Data eliberării certificatului de circulație a mărfurilor EUR.1 se indică în acea parte a certificatului rezervată autorităților vamale.

(10) Certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 se eliberează de autoritățile competente ale ► **M21** țării sau teritoriului beneficiar ◀ sau de către autoritățile vamale ale statului membru exportator atunci când produsele la care se referă sunt exportate. El trebuie pus la dispoziția exportatorului imediat ce exportul s-a efectuat sau a fost asigurat.

Articolul 111

În cazul în care, la cererea importatorului și în condițiile stabilite de autoritățile vamale ale țării importatoare, produsele dezmembrate sau neasamblate în sensul regulii generale 2(a) a Sistemului Armonizat încadrându-se sub incidența secțiunilor XVI și XVII sau pozițiilor nr. 7308 sau 9406 ale Sistemului Armonizat sunt importate în tranșe, trebuie depusă o singură dovadă a originii acestor produse autorităților vamale, cu ocazia importului primei tranșe.

Articolul 112

Dovezile de origine se predau autorităților vamale ale statului membru importator în conformitate cu procedurile stabilite la articolul 62 din Cod. Autoritățile respective pot cere o traducere a dovezii de origine și pot, de asemenea, solicita ca declarația de import să fie însoțită de o declarație a importatorului în sensul că produsele

Articolul 113

(1) Prin derogare de la articolul 110 alineatul (10), certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 poate fi eliberat în mod excepțional după exportul produselor la care se referă, dacă:

- (a) nu a fost eliberat la momentul exportului datorită unor erori sau omisiuni accidentale sau circumstanțe speciale sau
- (b) se demonstrează, spre satisfacția autorităților vamale, că a fost emis certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1, dar nu a fost acceptat la import din motive tehnice.

(2) Autoritățile competente pot elibera un certificat de circulație a mărfurilor EUR.1 retroactiv doar după ce verifică dacă datele cuprinse în cererea exportatorului sunt conforme cu acelea din documentele de export corespunzătoare și că nu a fost eliberat certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 în conformitate cu dispozițiile acestei secțiuni în momentul exportului produselor la care se referă.

(3) Certificatele de circulație a mărfurilor EUR.1 eliberate retroactiv trebuie să poarte una dintre următoarele mențiuni:

- „EXPEDITO A POSTERIORI”;
- „UDSTEDT EFTERFØLGENDE”;
- „NACHTRÄGLICH AUSGESTELLT”;
- „EKAAOEN EK TQN YZTEPQN”;
- „ISSUED RETROSPECTIVELY”;
- „DÉLIVRÉ A POSTERIORI”;
- „RILASCIATO A POSTERIORI”;
- „AFGEGEVEN A POSTERIORI”;
- „EMITIDO A POSTERIORI”;
- „ANNETU JÄLKIKÄTEEN”;
- „UTFÄRDAT I EFTERHAND”;

▼ A2

- „VYSTAVENO DODATEČNE”;
- „VÄLJA ANTUD TAGASIULATUVALT”;
- „IZSNIEGTS RETROSPEKTIVI”;
- „RETROSPEKTYVUSIS IŠDAVIMAS”;
- „KIADVA VISSZAMENŐLEGES HATÁLLYAL”;
- „MAHRUG RETROSPETTIVAMENT”;
- „WYSTAWIONE RETROSPEKTYWNIE”;
- „IZDANO NAKNADNO”;

▼ M26

- „VYHOTOVENÉ DODATOČNE”;

▼ M30

- „M3RAffEH BnOCJIEfICTBHE”;
- „ELIBERAT ULTERIOR”.

▼ M18

- (4) Mențiunea prevăzută la alineatul (3) se înscrie în rubrica „Observații” a certificatului de

Articolul 114

(1) În cazul furtului, pierderii sau distrugerii unui certificat de circulație a mărfurilor EUR.1, exportatorul poate cere autorităților competente care l-au emis să-i elibereze un duplicat pe baza documentelor de export aflate în posesia lor.

(2) Duplicatul eliberat astfel trebuie să conțină una din următoarele mențiuni:

„DUPLICADO”;
„DUPLIKAT”;
„DUPLIKAT”;
„ANTirPAOO”;
„DUPLICATE”;
„DUPLICATA”;
„DUPLICATO”;
„DUPLICAAT”;
„SEGUNDA VIA”;
„KAKSOISKAPPALE”;
„DUPLIKAT”;

▼ A2

„DUPLIKÁT”;
„DUPLIKAAT”;
„DUBLIKÂTS”;
„DUBLIKATAS”;
„MÁSODLAT”;
„DUPLIKAT”;
„DUPLIKAT”;
„DVOJNIK”;
„DUPLIKÁT”;

▼ M30

„/jyBJHKAT”;
„DUPLICAT”.

▼ M18

(3) Mențiunea prevăzută la alineatul (2) se înscrie în rubrica „Observații” de pe certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1.

(4) Duplicatul, care trebuie să poarte data eliberării certificatului de circulație a mărfurilor original EUR.1, intră în vigoare la acea dată.

Articolul 115

Atunci când produsele originare sunt plasate sub controlul unui birou vamal din Comunitate, este posibilă înlocuirea dovezii originale de origine cu unul sau mai multe certificate de circulație a mărfurilor

▼ **M18**

(b) **DECLARAȚIA PE FACTURĂ**

Articolul 116

(1) Declarația pe factură se întocmește:

- (a) de către un exportator autorizat din Comunitate în sensul articolului 117 sau
- (b) de către orice exportator pentru orice expediție de mărfuri constând din unul sau mai multe colete conținând produse originare a căror valoare totală nu depășește EUR 6 000 și cu condiția ca ajutorul prevăzut la articolul 110 alineatul (1) să se aplice acestei proceduri.

(2) Declarația pe factură se poate întocmi dacă produsele respective pot fi considerate ca având originea în Comunitate sau într-o ► **M21** țară sau teritoriu beneficiar ◀ și îndeplinesc cerințele acestei secțiuni.

(3) Exportatorul care completează o declarație pe factură trebuie să fie pregătit să depună în orice moment, la cererea autorităților vamale sau a altor autorități guvernamentale competente ale țării exportatoare toate documentele necesare care dovedesc statutul originar al produselor respective și, în același timp, îndeplinesc celelalte cerințe din această secțiune.

(4) Declarația pe factură trebuie completată de către exportator prin redactarea la mașina de scris, imprimarea sau tipărirea pe factură, bon de livrare sau alt document comercial, a declarației, al cărei text apare în anexa 22, folosind una din versiunile lingvistice prevăzute în anexa respectivă în conformitate cu dispozițiile legislației interne a țării exportatoare. Dacă declarația este scrisă de mână, va fi scrisă cu cerneală și cu litere mari de tipar.

(5) Declarațiile pe factură trebuie să poarte semnătura originală olografă a exportatorului. Cu toate acestea, unui exportator autorizat în sensul articolului 117 nu i se cere să semneze o declarație pe factură, cu condiția ca el să înmâneze autorităților guvernamentale o declarație scrisă prin care se angajează că acceptă responsabilitatea totală pentru orice declarație pe factură care îl identifică că ar fi semnată de către el.

(6) În cazurile prevăzute la alineatul (1) litera (b), folosirea unei declarații pe factură se supune următoarelor condiții speciale:

- (a) se completează o declarație pentru fiecare expediție;
- (b) dacă mărfurile dintr-o partidă de mărfuri au fost deja supuse verificării în țara exportatoare referitor la definiția „produselor originare”, exportatorul poate menționa această verificare în declarația pe factură.

Dispozițiile primului paragraf nu îi scutesc pe exportatori de obligația de a îndeplini orice alte formalități solicitate de regulamentele vamale sau poștale.

Articolul 117

(1) Autoritățile vamale ale Comunității pot autoriza orice exportator, denumit în continuare „exportator autorizat”, care efectuează expediții frecvente de produse originare din Comunitate în sensul articolului 98 alineatul (2) și care oferă autorităților vamale toate garanțiile necesare pentru a verifica caracterul originar al produselor să completeze declarații pe factură, oricare ar fi valoarea produselor respective.

(2) Autoritățile vamale pot acorda statutul de exportator autorizat în orice condiții pe care le consideră adecvate.

(3) Autoritățile vamale trebuie să acorde exportatorului autorizat un număr de autorizație vamală care trebuie să apară pe declarație.

(4) Autoritățile vamale trebuie să monitorizeze folosirea autorizației de către exportatorul autorizat.

(5) Autoritățile vamale pot retrage autorizația în orice moment. Ele trebuie să facă aceasta când exportatorul autorizat nu mai oferă garanțiile menționate la alineatul (1), nu îndeplinește condițiile prevăzute la alineatul (2) sau se folosește în mod abuziv de autorizație.

Articolul 118

(1) Dovada de origine este valabilă patru luni începând de la data emiterii ei în țara exportatoare și se prezintă autorităților vamale ale țării importatoare în perioada respectivă de timp.

(2) Dovezile de origine care se prezintă autorităților vamale din țara importatoare după expirarea datei de prezentare precizată la alineatul (1) pot fi acceptate în scopul aplicării preferințelor tarifare menționate la articolul 98 atunci când neprezentarea acestor documente până la data-limită se datorează unor circumstanțe excepționale.

(3) În alte cazuri de prezentare întârziată, autoritățile vamale ale țării importatoare pot accepta dovezile de origine în situația în care produsele au fost prezentate înainte de data-limită.

(4) La cererea importatorului și în condițiile prevăzute de autoritățile vamale ale statului membru importator, se poate prezenta autorităților vamale o singură dovadă de origine, cu ocazia efectuării importului primei tranșe, atunci când mărfurile:

- (a) sunt importate în cadrul unor schimburi comerciale frecvente și continue cu valoare comercială semnificativă;
- (b) fac obiectul aceluiași contract de vânzare, ale cărei părți contractante sunt stabilite în țara exportatoare sau în Comunitate;
- (c) sunt încadrate în același cod (cu opt cifre) al Nomenclurii Combinată;
- (d) provin exclusiv de la același exportator, sunt destinate aceluiași importator și fac obiectul formalităților de intrare la același birou vamal din Comunitate.

Această procedură se aplică pentru cantitățile și pentru o perioadă stabilite de autoritățile vamale competente. Această perioadă nu poate depăși în nici un caz trei luni.

Articolul 119

(1) Produsele expediate sub formă de mică coletărie de către persoane fizice altor persoane fizice sau care se află în bagajul călătorilor se admit ca produse originare, beneficiind de preferințele tarifare prevăzute la articolul 98, fără a mai fi necesară prezentarea unui certificat de circulație a mărfurilor EUR.1 sau completarea unei declarații pe factură, cu condiția ca aceste importuri să nu fie de natură comercială și să fi fost declarate ca îndeplinind condițiile necesare pentru aplicarea acestei secțiuni și să nu existe îndoieli cu privire la corectitudinea declarației.

(2) Importurile care sunt ocazionale și sunt compuse exclusiv din produse pentru uzul personal al destinatarilor sau călătorilor sau al familiilor acestora sunt considerate a fi de natură necomercială, dacă este evident din natura și cantitatea produselor că ele nu sunt importate în scopuri comerciale.

În plus, valoarea globală a acestor produse nu trebuie să depășească EUR 500, în cazul coletelor mici, și EUR 1 200, în cazul bunurilor ce fac parte din bagajul personal al călătorilor.

Articolul 120

Constatarea unor mici neconcordanțe între datele înscrise în dovada originii și cele înscrise în documentele prezentate biroului vamal în scopul efectuării formalităților pentru importul produselor nu conduce *ipso facto* la nulitatea dovezii originii, dacă se stabilește că acesta din urmă corespunde produselor prezentate.

Erori formale evidente, precum erori de redactare pe o dovadă de origine, nu conduc la respingerea documentului dacă aceste erori nu sunt de natură să cauzeze dubii în privința corectitudinii declarațiilor din document.

Subsecțiunea 3

Metode de cooperare administrativă

Articolul 121

(1) ► **M21** Țările sau teritoriile beneficiare ◀ informează Comisia cu privire la numele și adresele autorităților guvernamentale situate pe teritoriul acestora și care sunt abilitate să emită certificate de circulație a mărfurilor EUR.1, împreună cu speciunile ștampilelor folosite de aceste autorități, și cu privire la numele și adresele autorităților guvernamentale competente responsabile cu controlul certificatelor de circulație

a mărfurilor EUR.1 și al declarațiilor pe factură. Ștampilele trebuie să fie valabile de la data primirii de către Comisia a specimenelor. Comisia transmite această informație autorităților vamale ale statelor membre. Când aceste comunicări fac referire la un amendament al unor comunicări precedente, Comisia trebuie să indice data intrării în vigoare al acelor noi ștampile în conformitate cu instrucțiunile oferite de autoritățile guvernamentale competente ale ►**M21** țărilor sau teritoriilor beneficiare ◀. Aceste informații sunt pentru uz oficial; cu toate acestea, când mărfurile trebuie puse în liberă circulație, autoritățile vamale respective pot permite importatorului sau reprezentantului său autorizat să consulte imprimările specimenelor menționate în prezentul alineat.

(2) Comisia trebuie să trimită ►**M21** țărilor sau teritoriilor beneficiare◀ specimene ale ștampilelor folosite de autoritățile vamale ale statelor membre la eliberarea certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1.

Articolul 122

(1) Verificarea ulterioară a certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1 sau a declarațiilor pe factură se efectuează prin sondaj sau ori de câte ori autoritățile vamale ale statului membru importator sau autoritățile guvernamentale competente ale ►**M21** țărilor sau republicilor beneficiare ◀ au îndoieli justificate în legătură cu autenticitatea documentelor, cu originea produselor respective sau cu îndeplinirea celorlalte cerințe din această secțiune.

(2) Pentru aplicarea dispozițiilor alineatului (1), autoritățile competente ale statului membru importator sau ale ►**M21** țării sau teritoriului beneficiar ◀ înapoiază certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1, declarația pe factură sau o copie a acestor documente autorităților competente din ►**M21** țara sau teritoriul beneficiar ◀ sau din statul membru exportator, menționând, atunci când este cazul, motivele pentru inițierea unei verificări. Toate documentele și informațiile obținute care indică faptul că datele înscrise pe dovada privind originea sunt incorecte se înaintează în sprijinul cererii de efectuare a verificării.

Dacă autoritățile vamale din statul membru importator decid suspendarea acordării tratamentului preferențial menționat la articolul 98 produselor respective pe durata așteptării rezultatelor verificării, se acordă liberul de vamă cu condiția ca importatorul să ia toate măsurile de precauție considerate necesare.

(3) Atunci când cererea de verificare ulterioară a fost întocmită în conformitate cu alineatul (1), această verificare se efectuează, iar rezultatele ei se comunică autorităților vamale ale statului membru importator sau autorităților guvernamentale competente ale ►**M21** țării sau teritoriului beneficiar ◀ importatoare în decurs de maximum șase luni. Rezultatele trebuie să fie de așa natură, încât să stabilească dacă dovada de origine respectivă se aplică la produsele exportate efectiv și dacă aceste produse pot fi considerate ca originare din ►**M21** țara sau teritoriul beneficiar ◀ sau din Comunitate.

(4) Dacă în cazul existenței unor îndoieli întemeiate nu se primește nici un răspuns în termenul de șase luni precizat la alineatul (3) sau dacă răspunsul nu conține informații suficiente pentru a se determina autenticitatea documentului respectiv, trebuie să se trimită o a doua informare către autoritățile competente. Dacă după a doua informare rezultatele verificării nu sunt comunicate autorităților solicitante în decurs de patru luni sau dacă aceste rezultate nu permit stabilirea autenticității documentului respectiv sau a originii reale a produselor, autoritățile solicitante trebuie, cu excepția cazurilor excepționale, să refuze dreptul la tratament tarifar preferențial.

(5) Atunci când procedura de verificare sau orice alte informații disponibile par să indice că dispozițiile acestei secțiuni sunt încălcate, ►**M21** țara sau teritoriul beneficiar exportator ◀ întreprinde, din proprie inițiativă sau la cererea Comunității, investigațiile adecvate cu gradul de urgență necesar pentru identificarea și prevenirea unor astfel de contravenții. În acest scop, Comunitatea poate participa la cercetări.

(6) În scopul unei verificări ulterioare a certificatului de circulație a mărfurilor EUR. 1, autoritățile guvernamentale competente ale ►**M21** țării sau teritoriului beneficiar ◀ sau autoritățile vamale ale statului membru exportator păstrează cel puțin trei ani copii ale certificatelor și ale oricăror documente de export referitoare la acestea.

Subsecțiunea 4

Ceuta și Melilla

Articolul 123

(1) Termenul „Comunitate” folosit în prezenta secțiune nu acoperă Ceuta și Melilla. Termenul „produse originare din Comunitate” nu acoperă produsele originare din Ceuta și Melilla.

(2) Această secțiune se aplică *mutatis mutandis* pentru a se stabili dacă produsele pot fi privite ca originare din ►**M21** țările sau teritoriile beneficiare ◀ exportatoare beneficiind de preferințe la importul în Ceuta și Melilla sau originare din Ceuta și Melilla.

- (3) Ceuta și Melilla se consideră teritoriu unic.
- (4) Dispozițiile acestei secțiuni privind eliberarea, folosirea și verificarea ulterioară a certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1 se aplică *mutatis mutandis* produselor originare din Ceuta și Melilla.
- (5) Autoritățile vamale spaniole răspund de aplicarea prezentelor dispoziții în Ceuta și Melilla.

▼B

TITLUL V
VALOAREA ÎN VAMĂ

CAPITOLUL 1

Dispoziții generale

Articolul 141

(1) Pentru aplicarea dispozițiilor articolelor 28-36 din cod și a celor din prezentul titlu, statele membre respectă dispozițiile stipulate în anexa 23.

Dispozițiile prevăzute în prima coloană a anexei 23 se aplică în conformitate cu nota interpretativă corespunzătoare care apare în coloana a doua.

(2) Dacă pentru stabilirea valorii în vamă este necesar să se facă referire la principii contabile general acceptate, se aplică dispozițiile anexei 24.

Articolul 142

- (1) În sensul prezentului titlu termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:
- (a) „acord”: Acordul privind punerea în aplicare a articolului VII din Acordul General pentru Tarife și Comerț (GATT) încheiat în cadrul negocierilor comerciale multilaterale purtate între 1973 și 1979 și prevăzute la articolul 31 alineatul (1) prima liniuță din cod;
- (b) „mărfuri produse”: mărfuri cultivate, fabricate și extrase;
- (c) „mărfuri identice”: mărfuri produse în aceeași țară și care sunt identice din toate punctele de vedere, inclusiv în privința caracteristicilor fizice, calității și renumelui. Existența unor diferențe minore de aspect nu exclude mărfurile respective din categoria mărfurilor considerate identice dacă ele corespund definiției.
- (d) „mărfuri similare”: mărfuri produse în aceeași țară și care, deși nu seamănă în toate privințele, prezintă caracteristici și materiale componente asemănătoare care le permit să îndeplinească aceleași funcții și să fie interschimbabile din punct de vedere comercial; calitatea mărfurilor, renumele lor și existența unei mărci de fabrică sau de comerț se numără printre elementele care se iau în considerare pentru a stabili dacă mărfurile sunt similare sau nu;
- (e) „mărfuri de aceeași natură sau de același tip”: mărfuri care se încadrează într-un grup sau într-o gamă de mărfuri produse de o anumită ramură industrială sau sector al unei ramuri industriale și care include mărfuri identice sau similare.

(2) Expresiile „mărfuri identice” și „mărfuri similare” nu se aplică mărfurilor care conțin sau presupun, după caz, activități de *engineering*, dezvoltare, artă sau *design* ori planuri și schițe, pentru care nu s-a făcut nici o modificare în temeiul articolului 32 alineatul (1) litera (b) punctul(iv) din cod, deoarece aceste activități au fost realizate în Comunitate.

Articolul 143

(1) ► **M15** În sensul titlului II capitolul 3 din Cod și al prezentului titlu, persoanele sunt considerate a fi înrudite doar dacă: ◀

- (a) una dintre ele face parte din conducerea sau consiliul de administrație al întreprinderii celeilalte persoane și reciproc;
- (b) au calitatea juridică de asociați;

- (c) una este angajatul celeilalte;
- (d) oricare dintre aceste persoane posedă, controlează sau deține direct sau indirect 5 % sau mai mult din acțiunile sau părțile emise cu drept de vot de ambele persoane;
- (e) una dintre ele o controlează pe cealaltă în mod direct sau indirect;
- (f) ambele sunt controlate în mod direct sau indirect de către o a treia persoană;
- (g) împreună controlează în mod direct sau indirect o a treia persoană sau
- (h) sunt membre ale aceleiași familii. Persoanele se consideră ca aparținând aceleiași familii numai dacă sunt legate prin oricare din următoarele relații:
 - soț și soție;
 - ascendenți și descendenți, în linie directă de gradul I;
 - frați și surori (buni, consangvini și uterini);
 - ascendenți și descendenți, în linie directă de gradul II;
 - unchi sau mătușă și nepot sau nepoată;
 - socri și ginere sau noră;
 - cumnați și cumnate.

(2) În sensul prezentului titlu, se consideră că persoanele care sunt asociate în afaceri în sensul că una dintre ele este agentul, distribuitorul sau concesionarul exclusiv al celeilalte, indiferent de denumirea utilizată, sunt legate între ele numai dacă se încadrează într-unul din criteriile de la alineatul (1).

Articolul 144

(1) Atunci când se determină valoarea în vamă, în conformitate cu dispozițiile articolului 29 din cod, a mărfurilor al căror preț nu a fost plătit efectiv la data avută în vedere, pentru determinarea valorii în vamă, prețul de plătit la data avută în vedere pentru achitare se ia, de regulă, ca bază pentru evaluarea în vamă.

(2) Comisia și statele membre se consultă în cadrul comitetului cu privire la aplicarea dispozițiilor alineatului (1).

▼ M21

Articolul 145

(1) În cazul în care mărfurile declarate pentru punerea în liberăcirculație reprezintă o parte dintr-o cantitate mai mare de mărfurisimilare cumpărate în contextul unei tranzacții unice, prețul plătit sau de plătit în conformitate cu articolul 29 alineatul (1) din cod este un preț calculat proporțional, în funcție de cantitățile declarate în raport cu cantitatea totală cumpărată.

O repartizare proporțională a prețului efectiv plătit sau de plătit se aplică de asemenea în cazul pierderii parțiale sau în cazul unei daune, înainte de punerea în liberă circulație a mărfii care trebuie evaluată.

(2) După punerea în liberă circulație a mărfurilor, modificarea decătre vânzător, în favoarea cumpărătorului, a prețului efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri poate fi înscrisă în evidența contabilă în vederea stabilirii valorii acestora în vamă în temeiul articolului 29 din cod, încazul în care se demonstrează, la cererea autorităților vamale:

- (a) că aceste mărfuri erau defecte în momentul menționat la articolul 67 din cod;
- (b) că vânzătorul a efectuat modificarea în conformitate cu obligația contractuală de garanție prevăzută de contractul de vânzare încheiat înainte de punerea în liberă circulație a mărfurilor menționate anterior și
- (c) că defectul mărfurilor menționate n-a fost luat în considerare în contractul de vânzare aferent.

(3) rețel efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri, modificat în conformitate cu alineatul (2), poate fi înscris în evidența contabilă numai dacă această modificare a avut loc într-un termen de douăsprezece luni de

la data acceptării declarației de punere în liberă circulație a mărfurilor.

▼B

Articolul 146

În cazul în care prețul plătit efectiv sau de plătit menționat la articolul 29 alineatul (1) din cod include o sumă care reprezintă o taxă internă exigibilă în țara de origine sau exportatoare cu privire la mărfurile avute în vedere, această sumă nu se include în valoarea în vamă cu condiția să se demonstreze față de autoritățile vamale în cauză că mărfurile respective au fost sau vor fi exonerate de aceasta în beneficiul cumpărătorului.

Articolul 147

(1) În sensul articolului 29 din cod, faptul că mărfurile care fac obiectul unei tranzacții sunt declarate pentru a fi puse în liberă circulație se consideră drept indiciu suficient că ele au fost vândute în vederea exportului către teritoriul vamal al Comunității. ►**M6** În cazul unor vânzări succesive înainte de evaluare, numai ultima vânzare care adus la introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal comunitar sau vânzarea care are loc pe teritoriul vamal comunitar înainte de punerea în liberă circulație a mărfurilor constituie un astfel de indiciu. ◀

▼M6

Atunci când se declară un preț cu referire la o vânzare care are loc înaintea ultimei vânzări pe baza căreia au fost introduse mărfurile pe teritoriul vamal comunitar, trebuie să se demonstreze autorităților vamale în mod corespunzător că această vânzare de mărfuri a avut loc în scopul exportării pe teritoriul vamal respectiv.

Se aplică dispozițiile articolelor 178-181a.

▼B

(2) ►**M6** _____ ◀ În cazul utilizării mărfurilor într-o terță țară între data vânzării și data punerii în liberă circulație, nu se impune ca valoarea în vamă să fie valoarea de tranzacție.

(3) Cumpărătorul nu trebuie să îndeplinească altă condiție decât aceea de a fi parte la contractul de vânzare.

Articolul 148

În cazul în care, la aplicarea articolului 29 alineatul (1) litera (b) din cod, se stabilește că vânzarea sau prețul mărfurilor importate se supune unei condiții sau unei prestații a cărei valoare se poate determina cu privire la mărfurile de evaluat, această valoare se consideră drept plată indirectă efectuată de cumpărător către vânzător a unei părți din prețul efectiv plătit sau de plătit, atât timp cât condiția sau prestația în cauză nu se referă:

- (a) nici la o activitate menționată la articolul 29 alineatul (3) litera (b) din cod;
- (b) nici la un element care se adaugă la prețul efectiv plătit sau de plătit în conformitate cu dispozițiilor articolului 32 din cod.

▼B

Articolul 149

(1) Pentru aplicarea dispozițiilor articolului 29 alineatul (3) litera (b) din cod, „activități de comercializare” reprezintă toate activitățile legate de acțiunile de publicitate și de promovare a vânzării mărfurilor în cauză, precum și toate activitățile legate de garanțiile aferente.

(2) Astfel de activități desfășurate de cumpărător se consideră ca fiind întreprinse pe seama sa, chiar dacă ele rezultă dintr-o obligație ce revine cumpărătorului pe baza unui acord încheiat cu vânzătorul.

Articolul 150

(1) În sensul articolului 30 alineatul (2) litera (a) din cod (valoarea de tranzacție a mărfurilor identice), valoarea în vamă se determină prin corelare cu valoarea de tranzacție a unor mărfuri identice vândute în aceleași condiții comerciale și în cantitate sensibil egală cu a mărfurilor de evaluat. În absența unei astfel de vânzări, se face referire la valoarea de tranzacție a mărfurilor identice vândute în condiții comerciale diferite și/sau în cantități diferite, ajustate pentru a ține seama de diferențele ce pot rezulta din condițiile comerciale și/sau cantități, cu condiția ca aceste ajustări să se poată face pe baza elementelor probatorii care stabilesc în mod clar temeinicia și exactitatea ajustării, indiferent dacă acestea conduc la o creștere sau o scădere a valorii.

(2) În cazul în care cheltuielile prevăzute la articolul 32 alineatul (1) litera (c) din cod se includ în valoarea de tranzacție, această valoare este ajustată pentru a ține seama de diferențele semnificative care pot exista între cheltuielile aferente, pe de o parte, mărfurilor importate și, pe de altă parte, mărfurilor identice în cauză care provin din diferențele de distanță și moduri de transport diferite.

(3) În cazul în care, pentru aplicarea prezentului articol, se constată existența a două sau mai multe valori de tranzacție pentru mărfuri identice, pentru stabilirea valorii în vamă a mărfurilor importate se ia în considerare valoarea de tranzacție cea mai mică.

(4) În sensul dispozițiilor prezentului articol, valoarea de tranzacție a mărfurilor produse de o altă persoană nu se ia în calcul decât în cazul în care nu se poate identifica nici o valoare de tranzacție a mărfurilor identice, produse de aceeași persoană care a produs mărfurile de evaluat, în conformitate cu alineatul (1).

(5) În sensul prezentului articol, „valoarea de tranzacție a mărfurilor identice importate” reprezintă o valoare în vamă stabilită în prealabil în conformitate cu articolul 29 din cod, ajustată în conformitate cu alineatele (1) și (2) din prezentul articol.

Articolul 151

(1) La aplicarea articolului 30 alineatul (2) litera (b) din cod (valoarea de tranzacție a mărfurilor similare), valoarea în vamă se determină prin corelare cu valoarea de tranzacție a unor mărfuri similare în cadrul unei vânzări în aceleași condiții comerciale și în cantitate sensibil egală ca în cazul mărfurilor supuse evaluării. Când nu se găsește o astfel de vânzare, se folosește valoarea tranzacției cu mărfuri similare vândute în alte condiții comerciale și/sau în cantități diferite, ajustată pentru a reflecta diferențele ce pot rezulta din condițiile comerciale și/sau cantități, cu condiția ca această ajustare să se poată face pe baza probelor demonstrabile care stabilesc în mod clar temeinicia și exactitatea ajustării, indiferent dacă aceasta conduce la o creștere sau o scădere a valorii.

(2) În cazul în care cheltuielile prevăzute la articolul 32 alineatul (1) litera (e) din cod se includ în valoarea de tranzacție, această valoare se ajustează pentru a ține seama de diferențele semnificative care pot exista între cheltuielile aferente, pe de o parte, mărfurilor importate și, pe de altă parte, mărfurilor similare în cauză, care rezultă din diferențele de distanță și moduri de transport diferite.

(3) În cazul în care, la aplicarea prezentului articol, se constată existența a două sau mai multe valori de tranzacție ale mărfurilor similare, pentru stabilirea valorii în vamă a mărfurilor importate se ia în considerare valoarea de tranzacție cea mai mică.

(4) În sensul prezentului articol, valoarea de tranzacție a mărfurilor produse de o altă persoană nu se ia în calcul decât în cazul în care nu se poate identifica nici o valoare de tranzacție a mărfurilor similare, produse de aceeași persoană care a produs mărfurile de evaluat, în conformitate cu alineatul (1).

(5) În sensul prezentului articol, „valoarea de tranzacție a mărfurilor similare importate” reprezintă o valoare în vamă stabilită în prealabil în conformitate cu articolul 29 din cod, ajustată în conformitate cu alineatele (1) și (2) din prezentul articol.

Articolul 152

(1) (a) În cazul în care mărfurile importate, sau mărfurile identice sau similare importate se vând în cadrul Comunității în aceeași stare, valoarea în vamă a mărfurilor importate menționată la articolul 30 alineatul (2) litera (c) din cod are la bază prețul unitar care corespunde vânzării mărfurilor importate sau mărfurilor identice sau similare importate în cea mai mare cantitate totală la data sau în jurul datei importului mărfurilor de evaluat, către persoane care nu sunt legate de vânzător, cu condiția deducerii următoarelor elemente:

- (i) comisioane plătite în mod obișnuit sau convenite a fi plătite, ori pentru marjele obișnuite practicate pentru asigurarea profitului și cheltuielilor generale (inclusiv costurile directe sau indirecte de comercializare a mărfurilor în cauză) ocazionate de vânzarea în cadrul Comunității a mărfurilor de aceeași categorie sau de același tip importate;
- (ii) cheltuieli obișnuite de transport și asigurare, precum și cheltuieli conexe efectuate în Comunitate;
- (iii) drepturi de import și alte impuneri datorate în Comunitate

▼ **M27**

(a) Valoarea în vamă a anumitor mărfuri perisabile importate în consignatie poate fi stabilită în mod direct în conformitate cu dispozițiile articolului 30 alineatul (2) litera (c) din cod. În acest scop, prețurile unitare sunt notificate Comisiei de către statele membre, iar Comisia le transmite prin intermediul TARIC, în

Prețurile unitare se calculează și se notifică după cum urmează:

- (i) după aplicarea deducerilor prevăzute la litera (a), Comisiei îi este comunicat de către statele membre un preț unitar per 100 kg net pentru fiecare categorie de mărfuri. Statele membre pot stabili sume forfetare pentru costurile menționate la litera (a) punctul (ii), care se vor aduce la cunoștința Comisiei;
- (ii) prețul unitar se poate utiliza pentru stabilirea valorii în vamă a mărfurilor importate pentru perioade de paisprezece zile, fiecare perioadă începând într-o zi de vineri;
- (iii) perioada de referință pentru stabilirea prețurilor unitare este perioada de paisprezece zile care se încheie în ziua de joi care precede săptămâna în cursul căreia trebuie stabilite noi prețuri unitare;
- (iv) prețurile unitare sunt notificate Comisiei de către statele membre în euro, până la ora 12.00 a zilei de luni din săptămâna în cursul căreia acestea sunt transmise de către Comisie. În cazul în care această zi este nelucrătoare, notificarea se efectuează în ziua lucrătoare imediat precedentă. Prețurile unitare nu se aplică decât în cazul în care notificarea respectivă este transmisă de către Comisie.

Mărfurile menționate la primul paragraf al prezentei litere sunt enumerate în anexa 26.

▼B

(b) În cazul în care mărfurile importate sau mărfurile identice sau similare importate nu s-a vândut la data sau în jurul datei la care sunt importate mărfurile de evaluat, valoarea în vamă a mărfurilor importate, stabilită în conformitate cu prezentul articol, are la bază, potrivit dispozițiilor alineatului (1) litera (a), prețul unitar la care se vând în Comunitate mărfurile importate sau mărfurile identice sau similare importate în aceeași stare la data cea mai apropiată de după data importului mărfurilor de evaluat, dar în termen de 90 de zile de la data unui astfel de import.

(2) În cazul în care mărfurile importate sau mărfurile identice sau similare importate nu se vând în Comunitate în aceeași stare, atunci, la cererea importatorului, valoarea în vamă se calculează pe baza prețului unitar cu care se vând mărfurile importate în cea mai mare cantitate totală, după o transformare sau prelucrare ulterioară, către persoane din Comunitate care nu sunt legate de vânzători, ținându-se seama de valoarea adăugată prin această prelucrare sau transformare și de deducerile prevăzute la alineatul (1) litera (a).

(3) În sensul prezentului articol, prețul unitar cu care se vând mărfurile importate în cea mai mare cantitate totală reprezintă prețul cu care se vinde cel mai mare număr de unități de produs către persoane care nu sunt legate de persoanele de la care cumpără mărfurile în cauză, la primul nivel comercial după import la care se efectuează astfel de vânzări.

(4) În sensul prezentului articol, la stabilirea prețului unitar nu se ia în considerare vânzarea în Comunitate către o persoană care, direct sau indirect, gratuit sau cu costuri reduse, furnizează elemente prevăzute la articolul 32 alineatul (1) litera (b) din cod în vederea folosirii pentru producerea și vânzarea la export a mărfurilor importate.

(5) În sensul alineatului (1) litera (b), „data cea mai apropiată” reprezintă data la care se efectuează vânzări de mărfuri importate sau de mărfuri identice sau similare importate într-o cantitate suficientă pentru a se putea stabili prețul unitar.

Articolul 153

(1) La aplicarea articolului 30 alineatul (2) litera (d) din cod (valoarea calculată), autoritățile vamale nu pot cere sau impune unei persoane care nu are reședința în Comunitate să prezinte spre examinare documente contabile sau alte documente pentru a se stabili această valoare. Cu toate acestea, informațiile comunicate de către producătorul mărfurilor în scopul stabilirii valorii în vamă, în conformitate cu prezentul articol, se pot verifica într-o țară necomunitară de către autoritățile vamale ale unui stat membru cu acordul producătorului și cu condiția ca aceste autorități să anunțe cu suficient timp înainte autoritățile din țara respectivă, iar acestea din urmă să-și dea consimțământul cu privire la efectuarea anchetei.

(2) Costul sau valoarea materialelor și a operațiunilor de fabricație prevăzute la articolul 30 alineatul (2) litera (d) prima liniuță din cod include costul activităților menționate la articolul 32 alineatul (1) litera (a) punctele (ii) și (iii) din cod.

Acesta include, de asemenea, valoarea, repartizată într-o proporție corespunzătoare, a oricărui produs

sau serviciu prevăzut la articolul 32 alineatul (1) litera (b) din cod, care se furnizează direct sau indirect de către cumpărător pentru producerea mărfurilor importate. Valoarea activităților prevăzute la articolul 32 alineatul (1) litera (b) punctul (iv) din cod care se produc în Comunitate se include numai în măsura în care aceste activități intră în sarcina producătorului.

(3) În cazul în care la stabilirea unei valori calculate sunt folosite alte informații decât cele furnizate de producător sau în numele acestuia, autoritățile vamale îl informează pe declarant, dacă acesta din urmă solicită acest lucru, cu privire la sursa acestor informații, datele folosite și calculele efectuate pe baza acestor date, sub rezerva articolului 15 din cod.

(4) „Cheltuielile generale”, prevăzute la articolul 30 alineatul (2) litera (d) a doua liniuță din cod, cuprind costurile directe și indirecte de producție și de comercializare a mărfurilor pentru export care nu sunt incluse la articolul 30 alineatul (2) litera (d) prima liniuță din cod.

Articolul 154

În cazul în care containerele menționate la articolul 32 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din cod fac obiectul unor importuri repetate, la cererea declarantului, costul acestora este defalcat corespunzător, în conformitate cu principiile contabile general acceptate.

Articolul 155

În sensul articolului 32 alineatul (1) litera (b) punctul (iv) din cod, costurile de cercetare și schițele preliminare de proiectare nu se includ în valoarea în vamă.

Articolul 156

Articolul 33 litera (c) din cod se aplică *mutatis mutandis* în cazul în care valoarea în vamă se determină prin aplicarea altei metode decât cea a valorii de tranzacție.

▼ **M8**

Articolul 156a

(1) Autoritățile vamale pot, la cererea celui interesat, să permită ca:

- prin derogare de la articolul 32 alineatul (2) din cod, anumite elemente de adăugat la prețul plătit efectiv sau de plătit care nu sunt cuantificabile în momentul nașterii datoriei vamale;
- prin derogare de la articolul 33 din cod, anumite elemente care nu se includ în valoarea în vamă, în cazul în care sumele totale aferente acestor elemente nu sunt diferite de prețul plătit sau de plătit în momentul nașterii datoriei vamale,

să fie calculate pe baza unor criterii corespunzătoare și specifice.

În acest caz, valoarea declarată în vamă nu este considerată provizorie în conformitate cu articolul 254 a doua liniuță.

(2) Autorizația nu poate fi acordată decât dacă:

- (a) încheierea procedurii prevăzute la articolul 259 reprezintă, în aceste circumstanțe, un cost administrativ disproporționat;
- (b) recurgerea la aplicarea articolelor 30 și 31 din cod devine necorespunzătoare în aceste circumstanțe speciale;
- (c) există motive întemeiate să se considere că valoarea drepturilor de import care urmează să fie percepute în perioada de valabilitate a autorizației nu este mai mică decât valoarea calculată în lipsa acestei autorizații;
- (d) aceasta nu duce la denaturarea concurenței.

▼ **B**

CAPITOLUL 2

Dispoziții cu privire la redevențe și drepturi de licență

Articolul 157

(1) În sensul articolului 32, alineatul (1) litera (c) din cod, redevențele și drepturile de licență

reprezintă în special plata pentru utilizarea drepturilor legate de:

- producerea de mărfuri importate (mai ales brevete, desene, modele și tehnologii de fabricație) sau
- vânzarea la export a mărfurilor importate (mai ales mărci de comerț sau de fabrică, modele înregistrate) sau
- utilizarea sau revânzarea mărfurilor importate (mai ales drepturi de autor, procedee de fabricație încorporate inseparabil în mărfurile importate).

(2) Fără a se aduce atingere articolului 32 alineatul (5) din cod, la stabilirea valorii în vamă a mărfurilor importate în conformitate cu articolul 29 din cod se adaugă o redevență sau un drept de licență la prețul efectiv plătit sau de plătit numai dacă această plată:

- este legată de mărfurile supuse de evaluat și
- constituie o condiție a vânzării acestor mărfuri.

Articolul 158

(1) În cazul în care mărfurile importate constituie numai un element sau o componentă a mărfurilor produse în Comunitate, se aplică o ajustare a prețului efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate numai dacă redevența sau dreptul de licență sunt se referă la aceste mărfuri.

(2) În cazul în care mărfurile se importă în stare neasamblată sau trebuie ca înainte de revânzare să sufere numai operațiuni minore, precum diluarea sau ambalarea, acest lucru nu împiedică redevența sau dreptul de licență să fie considerate ca referindu-se la mărfurile importate.

(3) În cazul în care redevențele sau drepturile de licență se referă parțial la mărfurile importate și parțial la alte elemente sau componente adăugate mărfurilor după import sau de prestări sau servicii ulterioare importului, defalcarea corespunzătoare se face numai în baza datelor obiective și cuantificabile, în conformitate cu nota interpretativă menționată în anexa 23, care este aferentă articolului 32 alineatul (2) din cod.

Articolul 159

Redevența sau dreptul de licență care se referă la dreptul de utilizare a unei mărci de fabrică sau de comerț se adaugă la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate numai în cazul în care:

- redevența sau dreptul de licență se referă la mărfuri care se revând în aceeași stare sau care se supun numai unor operațiuni minore după importare;
- mărfurile se comercializează sub marca, aplicată înainte sau după import, pentru care se plătește o redevență sau un drept de licență și
- cumpărătorul nu are libertatea de a-și procura aceste mărfuri de la alți furnizori care nu sunt legate de vânzător.

Articolul 160

În cazul în care cumpărătorul achită redevențe sau drepturi de licență către un terț, condițiile menționate la articolul 157 alineatul (2) nu se consideră îndeplinite decât dacă vânzătorul sau o persoană legată de acesta îi cere cumpărătorului să efectueze această plată.

Articolul 161

În cazul în care modalitatea de calculare a valorii unei redevențe sau a unui drept de licență se raportează la prețul mărfurilor importate, se poate presupune că plata acestei redevențe sau drept de licență se referă la mărfurile de evaluat, dacă nu se dovedește altfel.

Cu toate acestea, în cazul în care valoarea unei redevențe sau a unui drept de licență se calculează independent de prețul mărfurilor importate, plata redevenței sau dreptului de licență se poate referi la mărfurile de evaluat.

Articolul 162

În sensul articolului 32 alineatul (1) litera (c) din cod, nu se ia în considerare țara de reședință a beneficiarului plății redevenței sau dreptului de licență.

Dispoziții referitoare la locul de introducere pe teritoriul Comunității*Articolul 163*

- (1) În sensul articolului 32 alineatul (1) litera (e) și al articolului 33 litera (a) din cod, locul de introducere pe teritoriul vamal al Comunității reprezintă:
- (a) pentru mărfurile transportate pe cale maritimă, portul de descărcare sau portul de transbordare, dacă transbordarea este certificată de autoritățile vamale ale portului respectiv;
 - (b) pentru mărfurile transportate pe cale maritimă și apoi, fără transbordare, pe căi navigabile interioare, primul port unde se poate face descărcarea, situat fie la vărsarea fluviului sau canalului, fie în amonte, cu condiția să se facă dovada către autoritățile vamale că navlul până la portul de descărcare este mai mare decât cel până la primul port;
 - (c) pentru mărfurile transportate pe cale ferată, pe căi navigabile interioare sau pe căi rutiere, locul unde este situat primul birou vamal;
 - (d) pentru mărfurile transportate în alte moduri, locul unde se traversează frontiera terestră a teritoriului vamal al Comunității.

▼M30

(2) Pentru mărfurile introduse pe teritoriul vamal al Comunității și transportate spre o destinație din altă parte a aceluși teritoriu, cu tranzitarea teritoriului Belarusului, al Rusiei, al Elveției, al Bosniei-Herțegovina, al Croației, al Republicii Federale Iugoslavia sau al Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei, valoarea în vamă se stabilește în funcție de primul loc de introducere pe teritoriul vamal al Comunității, cu condiția ca mărfurile să fie transportate direct prin teritoriile țărilor respective pe o rută obișnuită care traversează aceste teritorii până la locul de destinație.

▼B

(3) Pentru mărfurile introduse pe teritoriul vamal al Comunității și apoi transportate pe cale maritimă spre o destinație aflată în altă parte a acestui teritoriu, valoarea în vamă se stabilește în funcție de primul loc de introducere pe teritoriul vamal al Comunității, dacă mărfurile sunt transportate direct pe o rută obișnuită spre locul de destinație.

▼M30

(4) Alineatele (2) și (3) din prezentul articol se aplică și în cazul în care mărfurile, din motive strict legate de transportul lor, sunt descărcate, transbordate sau imobilizate temporar pe teritoriul Belarusului, al Rusiei, al Elveției, al Bosniei-Herțegovina, al Croației, al Republicii Federale Iugoslavia sau al Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei.

▼B

(5) Pentru mărfurile introduse pe teritoriul vamal al Comunității și transportate direct dintr-un departament francez de peste mări către altă parte a teritoriului vamal al Comunității sau viceversa, locul de introducere care se ia în considerare este locul prevăzut la alineatele (1) și (2), situat în acea parte a teritoriului de vamal al Comunității de unde provin mărfurile, dacă acestea au fost descărcate sau transbordate acolo și acest lucru a fost certificat de către autoritățile vamale.

(6) În cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatele (2), (3) și (5), se consideră loc de introducere locul prevăzut la alineatul (1) situat în partea teritoriului vamal al Comunității către care sunt expediate mărfurile.

CAPITOLUL 4

Dispoziții referitoare la cheltuielile de transport*Articolul 164*

La aplicarea articolului 32 alineatul (1) litera (e) și a articolului 33 litera (a) din cod:

- (a) în cazul în care mărfurile se transportă cu același mod de transport până la un punct situat dincolo de locul de introducere pe teritoriul vamal al Comunității, cheltuielile de transport se repartizează proporțional cu distanța parcursă în afara și în interiorul teritoriului vamal al Comunității, cu condiția de a se face dovada către autoritățile vamale privind cheltuielile angajate pe baza unui tarif obligatoriu și general, pentru transportul mărfurilor către locul de introducere pe teritoriul vamal al Comunității;
- (b) în cazul în care mărfurile sunt facturate la un preț unic franco destinație care corespunde prețului de

la locul de introducere, cheltuielile aferente transportului în Comunitate nu se deduc din acest preț. Se permite totuși o astfel de deducere dacă se face dovada față de autoritățile vamale că prețul franco frontieră este mai mic decât prețul unic franco destinație;

- (c) în cazul în care transportul este gratuit sau este asigurat de către cumpărător, cheltuielile de transport până la locul de introducere, calculate potrivit tarifului uzual practicat pentru aceleași moduri de transport, se includ în valoarea în vamă.

▼B

Articolul 165

(1) Taxele poștale achitate până la locul de destinație pentru mărfurile expediate prin poștă se includ în totalitate în valoarea în vamă a acestor mărfuri, cu excepția taxelor poștale suplimentare percepute în țara importatoare.

(2) Cu toate acestea, pentru determinarea valorii marfurilor care fac obiectul unor expediții fără caracter comercial, aceste taxe nu presupun efectuarea nici unei ajustări a valorii declarate.

(3) Alineatele (1) și (2) nu se aplică mărfurilor transportate prin intermediul serviciilor poștale expres cunoscute sub numele de „EMS-Datapost” („EMS-Jetpost” în Danemarca, „EMS-Kurierpostsendungen” în Germania, „CAI-Post” în Italia).

Articolul 166

Cheltuielile de transport aerian care se includ în valoarea în vamă a mărfurilor se stabilesc prin aplicarea regulilor și procentelor indicate în anexa 25.

▼M21

▼B

CAPITOLUL 6

Dispoziții privind cursul de schimb

Articolul 168

În sensul articolelor 169-172, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

(a) „curs înregistrat”:

- ultimul curs de schimb de vânzare înregistrat pentru tranzacții comerciale pe cea mai reprezentativă piață de schimb sau pe cele mai reprezentative piețe de schimb din statul membru în cauză sau
- orice altă descriere a cursului de schimb înregistrat ca atare și desemnat de statul membru ca „curs înregistrat”, cu condiția ca el să reflecte în modul cel mai exact posibil valoarea curentă a monedei respective în cadrul tranzacțiilor comerciale;

(b) „publicat”: adus la cunoștința publicului într-un mod stabilit de statul membru interesat;

(c) „monedă”: orice unitate monetară folosită ca mijloc de decontare fie între autoritățile monetare, fie pe piața internațională.

Articolul 169

(1) În cazul în care elementele folosite la determinarea valorii în vamă a mărfurilor sunt exprimate în momentul acestei determinări în altă monedă decât cea a statului membru în care se face evaluarea, cursul de schimb de folosit la determinarea acestei valori, exprimat în moneda statului membru respectiv este cursul înregistrat în penultima zi de miercuri a lunii și publicat în ziua respectivă sau în ziua următoare.

(2) Cursul înregistrat în penultima zi de miercuri a lunii se folosește pe durata lunii calendaristice următoare cu excepția cazului în care este înlocuit de un curs stabilit în conformitate cu dispozițiile articolului 171.

(3) În cazul în care cursul de schimb nu este înregistrat în penultima zi de miercuri, în conformitate cu alineatul (1) sau, în cazul în care fiind înregistrat, nu a fost publicat în ziua respectivă sau în ziua următoare, ultimul curs înregistrat și publicat pentru această monedă, în decursul celor 14 zile precedente, se consideră curs înregistrat pentru ziua de miercuri în cauză.

Articolul 170

În cazul în care cursul de schimb nu poate fi stabilit în conformitate cu dispozițiile articolului 169, cursul de schimb care se folosește pentru aplicarea dispozițiilor articolului 35 din cod se desemnează de către statul membru în cauză și reflectă cât mai exact posibil valoarea curentă a monedei respective în tranzacții comerciale, exprimată în moneda acestui stat membru.

Articolul 171

(1) În cazul în care cursul de schimb înregistrat în ultima zi de miercuri a unei luni și publicat în ziua respectivă sau în ziua următoare diferă cu 5 % sau mai mult față de cursul stabilit în conformitate cu articolul 169 pentru a intra în vigoare în luna următoare, el îl înlocuiește pe acesta din urmă începând din prima zi de miercuri a lunii respective, devenind cursul ce se folosește pentru aplicarea articolului 35 din cod.

(2) În cazul în care în cursul perioadei de aplicare menționate în dispozițiile precedente cursul de schimb înregistrat într-o zi de miercuri și care este publicat în ziua respectivă sau în ziua următoare diferă cu 5 % sau mai mult față de cursul folosit în conformitate cu prezentul capitol, el îl înlocuiește pe acesta din urmă și intră în vigoare în următoarea zi de miercuri, devenind cursul folosit în conformitate cu articolul 35 din cod. Cursul de înlocuire rămâne în vigoare până la sfârșitul lunii curente, dacă acest curs nu se înlocuiește ca urmare a aplicării dispozițiilor din prima teză a prezentului alineat.

(3) În cazul în care într-un stat membru cursul de schimb nu este înregistrat într-o zi de miercuri sau, dacă a fost înregistrat, nu a fost publicat în ziua respectivă sau în ziua următoare, pentru aplicarea alineatelor (1) și (2) în acel stat membru, cursul înregistrat este cursul cel mai recent înregistrat și publicat anterior zilei de miercuri respective.

Articolul 172

În cazul în care autoritățile vamale ale unui stat membru autorizează un declarant să furnizeze sau să prezinte ulterior anumite date ale declarației de punere în liberă circulație sub forma unei declarații periodice, la cererea declarantului, această autorizație poate prevedea folosirea unui curs unic la conversia în moneda națională a statului membru respectiv a elementelor care servesc la stabilirea valorii în vamă exprimate într-o monedă anume. În acest caz, cursul folosit, dintre cursurile înregistrate în conformitate cu prezentul capitol, este cursul aplicabil în prima zi a perioadei care face obiectul declarației.

CAPITOLUL 7

Proceduri simplificate pentru anumite mărfuri perisabile

▼ **M27**

▼ **B**

CAPITOLUL 8

Declararea elementelor și documentele care trebuie prezentate

Articolul 178

(1) În cazul în care este necesară stabilirea valorii în vamă în scopul aplicării articolelor 28-36 din cod, o declarație cu elementele referitoare la valoarea în vamă (declarația de valoare) este anexată la declarația vamală întocmită pentru mărfurile importate. Declarația de valoare se întocmește pe un formular D.V. 1 corespunzător modelului din anexa 28, însoțit, după caz, unul sau mai multe formulare D.V. 1 bis corespunzător modelului din anexa 29.

▼ **M14**

(2) Declarația de valoare prevăzută în alineatul (1) este dată numai de o persoană stabilită în Comunitate care se află în posesia faptelor relevante.

A doua liniuță a articolului 64 alineatul (2) litera (b) și articolului 64 alineatul (3) ale codului se aplică *mutatis mutandis*.

▼ **B**

(3) Autoritățile vamale pot renunța la cerința ca declarația să fie întocmită pe formularul prevăzut la alineatul (1) în cazul în care valoarea în vamă a mărfurilor în cauză nu se poate determina în conformitate cu

dispozițiile articolului 29 din cod. În astfel de cazuri, persoana prevăzută la alineatul (2) furnizează autorităților vamale sau dispune furnizarea către autorităților vamale a oricăror alte informații suplimentare care pot fi cerute pentru a stabili valoarea în vamă în conformitate cu alt articol din cod; astfel de informații suplimentare se furnizează sub forma și în condițiile prevăzute de autoritățile vamale.

(4) Depunerea într-un birou vamal a unei declarații cerute în conformitate cu alineatul (1), fără a aduce atingere posibilei aplicări a dispozițiilor penale, este echivalentă cu angajarea responsabilității persoanei menționate la alineatul (2) în legătură cu:

- exactitatea și integralitatea elementelor înscrise în declarație;
- autenticitatea documentelor prezentate în susținerea acestor elemente și
- furnizarea oricăror informații sau documente suplimentare necesare pentru stabilirea valorii în vamă a mărfurilor.

(5) Acest articol nu se aplică cu privire la mărfurile a căror valoare în vamă este determinată prin sistemul de proceduri simplificate stabilit în conformitate cu dispozițiile articolelor 173-177.

Articolul 179

(1) Cu excepția cazului în care acest lucru este indispensabil pentru perceperea corectă a drepturilor de import, autoritățile vamale renunță total sau parțial să ceară declarația prevăzută la articolul 178 alineatul (1):

- (a) în cazul în care valoarea în vamă a mărfurilor importate în cadrul unui transport nu depășește ►**M21** 10 000 EUR ◀, cu condiția ca acestea să nu reprezinte transporturi fracționate sau multiple de la același expeditor pentru același destinatar sau
- (b) în cazul în care importurile respective nu au caracter comercial sau
- (c) în cazul în care furnizarea elementelor în cauză nu este necesară pentru aplicarea Tarifului Vamal al Comunităților Europene sau în cazul în care drepturile vamale prevăzute în acest tarif nu vor fi percepute datorită aplicării unei reglementări vamale specifice.

(2) Valoarea exprimată în ECU prevăzută la alineatul (1) litera (a) se convertește în conformitate cu articolul 18 din cod. Autoritățile vamale pot rotunji în sus sau în jos suma rezultată în urma efectuării conversiei.

Autoritățile vamale pot menține nemodificată contravaloarea în moneda națională a sumei fixate în ECU dacă, la adaptarea anuală prevăzută la articolul 18 din cod, conversia acestei sume, înaintea rotunjirii menționate anterior, conduce la o modificare cu mai puțin de 5 % a contravalorii exprimate în moneda națională sau la o reducere a acesteia.

(3) În cazul unui trafic continuu de mărfuri de import furnizate de același vânzător către același cumpărător în aceleași condiții comerciale, autoritățile vamale pot renunța să ceară ca elementele prevăzute la articolul 178 alineatul (1) să fie furnizate în totalitate în susținerea fiecărei declarații vamale, dar trebuie să le solicite date ori câte ori împrejurările se modifică și cel puțin o dată la trei ani.

(4) Scutirea acordată în conformitate cu prezentul articol poate fi anulată și se poate cere prezentarea unui formular D.V. 1 în cazul în care se constată că nu a fost sau nu mai este respectată o condiție necesară pentru acordarea unei astfel de scutiri.

Articolul 180

În cazul în care sunt folosite sisteme informatice sau în cazul în care mărfurile respective fac obiectul unei declarații globale, periodice sau recapitulative, autoritățile vamale pot admite variații de la forma de prezentare a elementelor solicitate pentru stabilirea valorii în vamă.

Articolul 181

(1) Persoana menționată la articolul 178 alineatul (2) prezintă autorităților vamale un exemplar al facturii în baza căreia se declară valoarea în vamă a mărfurilor importate. În cazul în care valoarea în vamă se declară în scris, acest exemplar se păstrează de către autoritățile vamale.

(2) În cazul în care valoarea în vamă se declară în scris și când factura pentru mărfurile importate este întocmită în numele unei persoane stabilite în alt stat membru decât acela în care este declarată valoarea în vamă, declarantul prezintă autorităților vamale un al doilea exemplar al acestei facturii. Un exemplar se păstrează de către autoritățile vamale; celălalt, purtând ștampila biroului în cauză, precum și numărul de înregistrare al

declarației la biroul vamal menționat, se înapoiază declarantul pentru a fi trimis persoanei în numele căreia s-a întocmit factura.

(3) Autoritățile vamale pot prevedea ca dispozițiile alineatului (2) să se aplice și pentru cazul în care persoana pe numele căreia s-a întocmit factura este stabilită în statul membru în care se declară valoarea în vamă.

▼ **M5**

Articolul 181a

(1) Nu este necesar ca autoritățile vamale să determine valoarea în vamă a mărfurilor importate pe baza metodei valorii de tranzacție, în cazul în care, în conformitate cu procedura descrisă la alineatul (2), au îndoieli întemeiate că valoarea declarată nu reprezintă suma totală, plătită sau plătită, menționată la articolul 29 din cod.

(2) Atunci când autoritățile vamale au suspiciuni, precum cele descrise la alineatul (1), ele pot solicita informații suplimentare în conformitate cu articolul 178 alineatul (4). În cazul în care aceste îndoieli persistă, înainte de a lua o decizie finală, autoritățile vamale trebuie să informeze persoana în cauză, în scris, dacă se solicită acest lucru, cu privire la motivele pe care se întemeiază aceste îndoieli și să îi acorde acesteia un termen rezonabil de răspuns. Decizia finală și motivațiile acesteia sunt comunicate în scris persoanei interesate.

▼ **B**

TITLUL VI

INTRODUCEREA MĂRFURILOR PE TERITORIUL VAMAL

CAPITOLUL 1

▼ **M29**

Declarație sumară de intrare

Secțiunea 1

Domeniu de aplicare

▼ **M33**

Articolul 181b

În înțelesul prezentului capitol și al anexei 30A:

Transportator înseamnă: persoana care introduce mărfurile sau își asumă responsabilitatea transportului acestora pe teritoriul vamal al Comunității, menționată la articolul 36b alineatul (3) din cod. Cu toate acestea,

- în cazul unui transport combinat, menționat la articolul 183b, transportator înseamnă persoana care va opera mijlocul de transport care, după intrarea pe teritoriul vamal al Comunității, se va deplasa ca mijloc de transport activ autonom;

- în cazul transportului maritim sau aerian efectuat în condițiile existenței unui acord de partajare a spațiului navei/aeronavei sau a altor aranjamente contractuale, menționate la articolul 183c, transportator înseamnă persoana care a încheiat un contract și care a emis un conosament maritim sau o scrisoare de transport aerian pentru transportul efectiv al mărfurilor spre teritoriul vamal al Comunității.

▼ **M29**

Articolul 181c

Nu se cere o declarație sumară de intrare pentru următoarele mărfuri:

- (a) energia electrică;
- (b) mărfurile care intră printr-un sistem de conducte;
- (c) scrisorile, cărțile poștale și imprimările, inclusiv pe suport electronic;
- (d) mărfurile care intră sub incidența regulilor Uniunii Poștale Universale;

▼ **M33**

- (e) mărfurile acoperite de o declarație vamală efectuată prin orice alt act, în conformitate cu articolele 230, 232 și 233, cu excepția paleților, a containerelor și a mijloacelor de transport rutier, feroviar, aerian, maritim și fluvial transportate în cadrul unui contract de transport;

▼ **M29**

- (f) mărfurile care se află în bagajele personale ale călătorilor;

▼ **M33**

- (g) mărfurile pentru care este autorizată o declarație vamală verbală, în conformitate cu articolele 225, 227 și cu articolul 229 alineatul (1), cu excepția paleților, a containerelor și a mijloacelor de transport rutier, feroviar, aerian, maritim și fluvial transportate în cadrul unui contract de transport;

▼ **M29**

- (h) mărfurile acoperite de carnete ATA și CPD;
- (i) mărfurile care circulă în conformitate cu formularul 302 prevăzut de Acordul dintre statele părți la Tratatul Atlanticului de Nord cu privire la statutul forțelor lor, semnat la Londra la 19 iunie 1951;

▼ **M33**

- (j) mărfurile transportate la bordul navelor de linii maritime regulate, autorizate corespunzător, în conformitate cu articolul 313b și mărfurile de la bordul navelor sau al aeronavelor care sunt transportate între porturi sau aeroporturi comunitare fără escale în porturi sau aeroporturi situate în afara teritoriului vamal al Comunității.

▼ **M29**

- (k) mărfurile scutite, în temeiul Convenției de la Viena privind relațiile diplomatice, din 18 aprilie 1961, al Convenției de la Viena privind relațiile consulare din 24 aprilie 1963 sau al altor convenții consulare sau al Convenției de la New York din 16 decembrie 1969 privind misiunile speciale.

▼ **M33**

- (l) armele și echipamentele militare introduse pe teritoriul vamal al Comunității de către autoritățile responsabile de apărarea unui stat membru, în cadrul unui transport militar sau al unui transport efectuat în exclusivitate pentru autoritățile militare;
- (m) următoarele mărfuri introduse pe teritoriul vamal al Comunității direct de pe platforme de foraj sau de exploatare operate de o persoană stabilită pe teritoriul vamal al Comunității:
- i) mărfurile care au fost încorporate în astfel de platforme, în scopul construcției, al reparării, al întreținerii sau al transformării acestora;
 - ii) mărfurile care au fost destinate instalării pe platformele respective sau dotării acestora;
 - iii) mărfurile utilizate sau consumate pe platformele respective; și
 - iv) deșeurile nepericuloase provenind de pe aceste platforme;
- (n) mărfurile care fac parte dintr-un transport a cărui valoare intrinsecă nu depășește 22 EUR, cu condiția ca autoritățile vamale să accepte, cu acordul operatorului economic, realizarea unei analize de risc utilizând informațiile conținute în sistemul utilizat de operatorul economic sau furnizate de acest sistem.

▼ **M29**

Articolul 181d

În cazul în care un acord internațional între Comunitate și o țară terță prevede recunoașterea controalelor de securitate executate în țara exportatoare, se aplică condițiile stabilite în acest acord.

▼ **M29**

▼ **M29**

Secțiunea 2
Depunerea unei declarații sumare de intrare

Articolul 183

(1) Declarația sumară de intrare este întocmită prin mijloace electronice. Aceasta include datele prevăzute pentru această declarație în anexa 30a și se completează în conformitate cu notele explicative incluse în această anexă.

Declarația sumară de intrare este autentificată de către persoana care o întocmește.

Articolul 199 alineatul (1) se aplică *mutatis mutandis*.

(2) ► **M33** Autoritățile vamale nu acceptă depunerea unei declarații sumare de intrare întocmite pe suport de hârtie sau o altă procedură care să o înlocuiască, stabilită de comun acord între autoritățile vamale, decât în una dintre următoarele împrejurări: ◀

▼ **M29**

- (a) atunci când sistemul informatic al autorităților vamale nu funcționează;
- (b) atunci când aplicația electronică a persoanei care depune declarația sumară de intrare nu funcționează.

▼ **M34**

În cazurile menționate la primul paragraf literele (a) și (b), declarația sumară de intrare pe suport de hârtie este întocmită utilizând formularul document de securitate și siguranță conform modelului din anexa 45i. În cazul în care transportul pentru care se întocmește o declarație sumară de intrare se compune din mărfuri constituite din mai mult de un articol, documentul de securitate și siguranță este completat de o listă de articole al cărei model figurează în anexa 45j. Lista de articole este parte integrantă din documentul de securitate și siguranță.

În cazurile menționate la primul paragraf literele (a) și (b), autoritățile vamale pot permite înlocuirea sau completarea documentului de securitate și siguranță cu documente comerciale, cu condiția ca documentele transmise autorităților vamale să conțină informațiile cerute în anexa 30a pentru declarațiile sumare de intrare.

▼ **M29**

(3) Autoritățile vamale stabilesc de comun acord procedura care trebuie urmată în cazurile menționate la alineatul (2) primul paragraf litera (a).

(4) Folosirea unei declarații sumare de intrare, întocmită pe suport de hârtie, menționată la alineatul (2) primul paragraf litera (b), se supune aprobării autorităților vamale.

Declarația sumară întocmită pe suport de hârtie este semnată de persoana care o întocmește.

(5) Declarațiile sumare de intrare sunt înregistrate de autoritățile vamale încă de la primirea acestora.

▼ **M33**

(6) Autoritățile vamale notifică imediat persoanei care a depus declarația sumară de intrare înregistrarea acesteia. Atunci când declarația sumară de intrare este depusă de o persoană menționată la articolul 36b alineatul (4) din cod, autoritățile vamale îi notifică înregistrarea și transportatorului, cu condiția ca acesta să fie conectat la sistemul vamal.

(7) Atunci când declarația sumară de intrare este depusă de o persoană menționată la articolul 36b alineatul (4) din cod, autoritățile vamale pot presupune, în lipsa unor dovezi contrare, că transportatorul și-a dat consimțământul în cadrul aranjamentelor contractuale și că avea cunoștință de depunerea declarației.

(8) Autoritățile vamale notifică imediat persoanei care a depus modificări la declarația sumară de intrare înregistrarea acestora. Atunci când modificările la declarația sumară de intrare sunt depuse de o persoană menționată la articolul 36b alineatul (4) din cod, autoritățile vamale îi notifică înregistrarea și transportatorului, cu condiția ca acesta să fi solicitat autorităților vamale astfel de notificări și să fie conectat la sistemul vamal.

(9) În cazul în care, după trecerea unui termen de 200 de zile de la data depunerii declarației sumare de intrare, sosirea mijlocului de transport nu a fost notificată autorităților vamale conform articolului 184g sau mărfurile nu au fost prezentate în vamă conform articolului 186, se consideră că declarația sumară de intrare nu a fost depusă.

▼ **M29**

Articolul 183a

(1) Datele furnizate în cadrul unui regim de tranzit pot fi utilizate ca declarație sumară de intrare atunci când sunt întrunite următoarele condiții:

- (a) mărfurile sunt introduse pe teritoriul vamal al Comunității în conformitate cu un regim de tranzit;
- (b) schimbul de date privind acest tranzit se efectuează prin intermediul tehnologiilor informației și rețelelor informatice;
- (c) datele includ toate elementele cerute pentru o declarație sumară de intrare.

(2) Cu condiția ca datele privind tranzitul, care conțin elementele necesare, să fie schimbate în termenul aplicabil stabilit la articolul 184a, cerințele articolului 183 sunt considerate ca fiind îndeplinite, chiar în cazul în care mărfurile au fost plasate sub regim de tranzit în afara teritoriului vamal al Comunității.

▼ **M33**

Articolul 183b

În cazul transportului combinat, dacă mijlocul de transport activ care intră pe teritoriul vamal al Comunității servește doar transportului unui alt mijloc de transport care, după intrarea pe teritoriul vamal al Comunității, se va deplasa ca mijloc de transport activ autonom, obligația de a depune declarația sumară de intrare revine operatorului acestui alt mijloc de transport.

Termenul de depunere a declarației sumare de intrare corespunde termenului aplicabil mijlocului de transport activ care intră pe teritoriul vamal al Comunității, astfel cum este prevăzut la articolul 184a.

▼ **M29**

Articolul 183c

În cazul unui transport maritim sau aerian, în cazul în care există un acord de partajare a spațiului navei/aeronavei sau alte dispoziții contractuale, obligația de a depune declarația sumară de intrare revine persoanei care a semnat un contract și care a emis un conosament maritim sau o scrisoare de transport aerian, pentru transportul efectiv al mărfurilor pe nava sau aeronava care face obiectul acordului menționat anterior.

▼ **M33**

Articolul 183d

(1) Atunci când un mijloc de transport care intră pe teritoriul vamal al Comunității urmează să ajungă mai întâi la un birou vamal dintr-un stat membru care nu a fost declarat în declarația sumară de intrare, operatorul acestui mijloc de transport sau reprezentantul său trebuie să informeze biroul vamal de intrare declarat printr-un mesaj de „cerere de deviere de la rută”. Acest mesaj trebuie să includă datele prevăzute în anexa 30A și se completează în conformitate cu notele explicative din această anexă. Acest alineat nu se aplică în cazurile la care se face referire la articolul 183a.

(2) Biroul vamal de intrare declarat notifică imediat biroului vamal de intrare real devierea de la rută și rezultatele analizei de risc pentru siguranță și securitate.

Articolul 184

Până la data la care mărfurile respective primesc o destinație vamală, persoana prevăzută la ► **M29**

articolul 183 alineatul (1) și (2) ◀ are obligația de a prezenta din nou, în stare intactă și la orice solicitare a autorităților vamale, mărfurile care au făcut obiectul declarației sumare și care nu au fost descărcate din mijlocul de transport în care se află.

Fiecare persoană care, după descărcarea mărfurilor, le deține succesiv pentru a le asigura deplasarea sau depozitarea, devine răspunzătoare de executarea obligației de a prezenta din nou mărfurile în stare intactă la solicitarea autorităților vamale.

▼ **M29**

Secțiunea 3

Termene

Articolul 184a

(1) În cazul transportului maritim, declarația sumară de intrare se depune la biroul vamal de intrare în următoarele termene:

- (a) pentru încărcăturile în containere, altele decât cele cărora li se aplică literele (c) și (d), cel puțin douăzeci și patru de ore înainte de încărcare în portul de plecare;

▼ **M33**

- (b) pentru încărcăturile în vrac/fracționate, cu excepția cazurilor în care se aplică literele (c) sau (d), cel puțin patru ore înainte de sosirea în primul port situat pe teritoriul vamal al Comunității.

▼ **M29**

- (c) pentru mișcările între Groenlanda, insulele Feroe, Ceuta, Melilla, Norvegia, Islanda sau porturile de la Marea Baltică, Marea Nordului, Marea Neagră sau Mediterană, toate porturile din Maroc și teritoriul vamal al Comunității, cu excepția departamentelor franceze de peste mări, Azore, Madeira și Insulele Canare, cel puțin două ore înaintea sosirii în primul port situat pe teritoriul vamal al Comunității;

- (d) pentru mișcări, altele decât cele cărora li se aplică litera (c), între un teritoriu situat în afara teritoriului vamal al Comunității și departamentele franceze de peste mări, Azore, Madeira și Insulele Canare, în cazul în care durata călătoriei este mai mică de douăzeci și patru de ore, cel puțin două ore înainte de sosirea în primul port situat pe teritoriul vamal al Comunității.

(2) În cazul transportului aerian, declarația sumară de intrare se depune la biroul vamal de intrare în următoarele termene:

- (a) pentru zborurile scurt curier, cel târziu în momentul decolării efective a aeronavei;
- (b) pentru zborurile lung curier, cel puțin patru ore înainte de sosirea în primul aeroport situat pe teritoriul vamal al Comunității.

În sensul prezentului alineat, prin «zbor scurt curier» se înțelege un zbor în cazul căruia durata dintre ultimul aeroport de plecare, situat pe teritoriul unei țări terțe, și sosirea la primul aeroport, situat pe teritoriul Comunității, este mai mică de patru ore. Toate celelalte zboruri sunt considerate zboruri lung curier.

(3) În cazul transportului feroviar și al transportului pe cursul apelor interioare, declarația sumară de intrare se depune la biroul vamal de intrare cu cel puțin două ore înainte de sosirea la biroul vamal de intrare pe teritoriul vamal al Comunității.

(4) În cazul transportului rutier, declarația sumară de intrare se depune la biroul vamal de intrare cu cel puțin o oră înainte de sosirea la biroul vamal de intrare pe teritoriul vamal al Comunității.

(5) În cazul în care declarația sumară de intrare este depusă altfel decât printr-un procedeu informatic, termenul stabilit la alineatul (1) literele (c) și (d), la alineatul (2) litera (a) și la alineatele (3) și (4) este de cel puțin patru ore.

(6) În cazul în care sistemul informatic al autorităților vamale este temporar indisponibil, termenele prevăzute la alineatele (1) – (4) se aplică în continuare.

▼ **M29**

Articolul 184b

Termenele menționate la articolul 184a alineatele (1) – (4) nu se aplică în următoarele cazuri:

- (a) în cazul în care acordurile internaționale încheiate între Comunitate și țări terțe prevăd

- recunoașterea controalelor de securitate menționate la articolul 181d;
- (b) în cazul în care acordurile internaționale încheiate între Comunitate și țări terțe cer schimbul datelor incluse în declarații în termene diferite de cele menționate la articolul 184a alineatele (1) - (4);
 - (c) în caz de forță majoră.

▼ **M29**

Articolul 184c

În cazul în care se constată că mărfurile prezentate în vamă și pentru care se solicită depunerea unei declarații sumare de intrare nu sunt acoperite de o asemenea declarație, persoana care a introdus mărfurile pe teritoriul vamal al Comunității sau și-a asumat responsabilitatea transportării acestora depune imediat o declarație sumară de intrare.

În cazul în care un operator economic depune declarația sumară de intrare după expirarea termenelor stabilite la articolul 184a, această depunere nu împiedică aplicarea sancțiunilor prevăzute de legislația națională.

▼ **M29**

Secțiunea 4

Analiza de risc

Articolul 184d

(1) Biroul vamal de intrare procedează, la primirea informațiilor incluse în declarația sumară de intrare, la o analiză de risc corespunzătoare, în principal în sensul securității și siguranței, înainte de sosirea mărfurilor pe teritoriul vamal al Comunității. În cazul în care declarația sumară de intrare a fost depusă la un birou vamal, altul decât biroul vamal de intrare și când informațiile necesare au fost transmise în conformitate cu articolul 36a alineatul (2) și cu articolul 36c alineatul (1) paragraful al doilea din cod, autoritățile vamale de la biroul vamal de intrare pot fie să accepte rezultatele analizei de risc, efectuate de alt birou, fie să ia în considerare aceste rezultate atunci când ele își efectuează propria analiză.

(2) Autoritățile vamale finalizează analiza de risc înaintea de sosirea mărfurilor cu condiția ca termenul aplicabil, prevăzut la articolul 184a, să fie respectat.

▼ **M33**

În cazul în care analiza de risc dă autorităților vamale motive rezonabile să considere că introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Comunității ar constitui o amenințare la adresa siguranței și securității comunitare suficient de gravă încât să necesite o intervenție imediată, aceste autorități informează persoana care a depus declarația sumară de intrare și, în cazul în care acesta este diferit, transportatorul, cu condiția ca acesta din urmă să fie conectat la sistemul vamal, că aceste mărfuri nu trebuie să fie încărcate.

(3) În cazul în care mărfuri neacoperite de o declarație sumară de intrare, în conformitate cu articolul 181c literele (c) - (i), (l) - (n), sunt introduse pe teritoriul vamal al Comunității, analiza de risc se efectuează în momentul prezentării acestora, pe baza declarației sumare de depozitare temporară sau a declarației vamale care le acoperă, atunci când acestea sunt disponibile.

▼ **M29**

(4) Mărfurile prezentate în vamă pot face obiectul acordării liberului de vamă în vederea atribuirii unei destinații vamale de îndată ce analiza de risc a fost efectuată, iar rezultatele permit această acordare a liberului de vamă.

▼ **M29**

Articolul 184e

În cazul în care unei nave sau aeronave i se cere să facă escală în mai multe porturi sau aeroporturi pe teritoriul vamal al Comunității și cu condiția ca aceasta să nu efectueze o escală într-un port sau aeroport situat în afara teritoriului vamal al Comunității, o declarație sumară de intrare este depusă în primul port sau aeroport comunitar pentru toate mărfurile transportate. Autoritățile vamale din primul port sau aeroport de intrare

procedează la analiza de risc pentru a garanta securitatea și siguranța tuturor mărfurilor transportate. O analiză de risc suplimentară poate fi efectuată pentru aceste mărfuri în portul sau aeroportul de descărcare.

▼ M33

În cazul în care se identifică un risc, biroul vamal din primul port sau aeroport de intrare decide să ia măsuri de interzicere în cazul unor transporturi considerate ca reprezentând o amenințare de o asemenea gravitate, încât este necesară o intervenție imediată și, în orice caz, transmite rezultatele analizei de risc porturilor sau aeroporturilor următoare.

În porturile sau aeroporturile următoare, situate pe teritoriul vamal al Comunității, se aplică articolul 186 pentru mărfurile prezentate la birourile vamale din porturile sau aeroporturile respective.

▼ M33

SECȚIUNEA 5

Notificarea sosirii

Articolul 184g

Operatorul mijlocului activ de transport care intră pe teritoriul Comunității sau reprezentantul acestuia notifică autorităților vamale de la primul birou vamal de intrare sosirea mijlocului de transport. Această notificare de sosire trebuie să conțină datele necesare pentru identificarea declarațiilor sumare de intrare depuse, aferente tuturor mărfurilor transportate cu respectivul mijloc de transport. În măsura posibilului, se utilizează metodele disponibile pentru notificarea sosirii.

▼ M29

CAPITOLUL 2

Depozitare temporară

▼ M33

Articolul 186

(1) Mărfurile necomunitare prezentate în vamă trebuie să facă obiectul unei declarații sumare de depozitare temporară, conform indicațiilor autorităților vamale.

Declarația sumară de depozitare temporară se depune de către persoana care prezintă mărfurile sau în numele acesteia, cel mai târziu în momentul prezentării. Atunci când declarația sumară de depozitare temporară este depusă de o altă persoană decât administratorul magaziei pentru depozitare temporară, autoritățile vamale îl informează pe operator cu privire la declarație, cu condiția ca această persoană să fie indicată în declarația sumară de depozitare temporară și conectată la sistemul vamal.

(2) Declarația sumară de depozitare temporară poate lua una dintre formele următoare, conform indicațiilor autorităților vamale:

- (a) o trimitere la orice declarație sumară de intrare pentru mărfurile în cauză, completată de detaliile specifice unei declarații sumare de depozitare temporară,
- (b) o declarație sumară de depozitare temporară care să includă o trimitere la o declarație sumară de intrare pentru mărfurile în cauză,
- (c) un manifest sau un alt document de transport, cu condiția ca acesta să conțină detaliile unei declarații sumare de depozitare temporară, inclusiv o trimitere la o declarație sumară de intrare pentru mărfurile în cauză.

(3) Trimiterile la o declarație sumară de intrare nu sunt necesare atunci când mărfurile au fost deja plasate în depozit temporar sau când li s-a atribuit deja o destinație vamală și nu au părăsit teritoriul vamal al Comunității.

(4) Pot fi utilizate sisteme de inventar comerciale, sisteme de inventar ale porturilor sau sisteme de inventar de transport, cu condiția ca acestea să fie aprobate de autoritățile vamale.

(5) Declarația sumară de depozitare temporară poate include notificarea de sosire menționată la articolul 184g sau poate fi depusă împreună cu aceasta.

(6) În sensul articolului 49 din cod, se consideră că declarația sumară de depozitare temporară a fost depusă la data prezentării mărfurilor.

(7) Declarația sumară de depozitare temporară se păstrează de către autoritățile vamale pentru a verifica dacă mărfurilor la care se referă le-a fost atribuită o destinație vamală.

(8) Nu sunt necesare declarații sumare de depozitare temporară atunci când, cel târziu la momentul prezentării în vamă:

- a) mărfurile sunt declarate pentru un regim vamal sau li se atribuie în alt mod o destinație vamală sau
- b) există dovada statutului comunitar al mărfurilor, stabilită conform articolelor 314b-336.

(9) Atunci când o declarație vamală a fost depusă la biroul vamal de intrare ca declarație sumară de intrare, în conformitate cu articolul 36c din cod, autoritățile vamale acceptă declarația din momentul prezentării mărfurilor și acestea sunt plasate direct sub regimul declarat, cu respectarea condițiilor aplicabile regimului respectiv.

(10) În sensul alineatelor (1)-(9), în cazul în care mărfuri necomunitare care circulă de la biroul vamal de plecare sub un regim de tranzit sunt prezentate în vamă într-un birou de destinație situat pe teritoriul vamal al Comunității, se consideră că declarația de tranzit destinată autorităților vamale de la biroul de destinație este declarația sumară de depozitare temporară.

Articolul 187

Fără a aduce atingere articolului 56 din cod sau a dispozițiilor aplicabile vânzării în vamă, persoana care a întocmit declarația sumară sau, în cazul în care încă nu a fost depusă o astfel de declarație, persoanele prevăzute la **M29** articolul 36b alineatul (3) din cod răspund de punerea în aplicare a măsurilor stabilite de autoritățile vamale în conformitate cu articolul 53 alineatul (1) din cod și suportă cheltuielile ocazionate de aceste măsuri.

▼M29

Articolul 187a

(1) Autoritățile vamale pot acorda autorizația de examinare a mărfurilor, în conformitate cu articolul 42 din cod, persoanei care, în conformitate cu legislația vamală, este autorizată să dea o destinație vamală mărfurilor, în cazul în care această persoană solicită acest lucru verbal. Cu toate acestea, respectivele autorități pot să decidă, ținând seama de împrejurări, că este necesară o cerere scrisă.

(2) Autoritățile vamale nu pot autoriza prelevarea de probe decât la cererea scrisă a persoanei menționate la alineatul (1).

(3) Această cerere scrisă poate fi făcută pe suport de hârtie sau prin mijloace electronice. Cererea este semnată sau autentificată de persoana interesată și depusă la autoritățile vamale competente. Aceasta include următoarele date:

- (a) numele și adresa solicitantului;
- (b) locul unde se află mărfurile;
- (c) menționarea unuia din următoarele elemente:
 - (i) declarația sumară de intrare;
 - (ii) regimul vamal precedent;

(iii) mijlocul de transport;

(d) orice altă informație necesară pentru identificarea mărfurilor.

(4) Autoritățile vamale comunică decizia persoanei interesate. În cazul în care cererea vizează prelevarea de probe, această decizie precizează cantitatea de mărfuri care trebuie prelevată.

(5) Examinarea mărfurilor și prelevarea de probe se efectuează sub controlul autorităților vamale care precizează procedurile care trebuie urmate.

Toate riscurile și costurile legate de examinare, de prelevarea de probe și de analiza mărfurilor, revin persoanei interesate.

(6) Probele prelevate fac obiectul unor formalități care au drept scop să le dea o destinație vamală. În cazul în care examinarea probelor duce la distrugerea sau la pierderea lor iremediabilă, nu se consideră că a rezultat vreo datorie vamală.

Deșeurile și resturile care rezultă, dacă este cazul, din examinare primesc și ele una din destinațiile vamale prevăzute pentru mărfurile necomunitare.

CAPITOLUL 4

Dispoziții speciale aplicabile mărfurilor transportate pe cale maritimă sau aeriană

Secțiunea 1

Dispoziții generale

▼ **M33**

Articolul 189

Mărfurile introduse pe teritoriul vamal al Comunității pe cale maritimă sau pe calea aerului care rămân la bordul aceluiași mijloc de transport în vederea transportării, fără a fi transbordate, se prezintă în vamă, în conformitate cu articolul 40 din cod, numai în portul sau aeroportul comunitar unde sunt descărcate sau transbordate.

▼ **B**

Secțiunea 2

Dispoziții speciale aplicabile bagajelor de mână și bagajelor de cală ale călătorilor

Articolul 190

În sensul prezentei secțiuni, termenii și expresiile de mai jos au următoarele înțelesuri:

- (a) *aeroport comunitar*: orice aeroport aflat pe teritoriul vamal al Comunității;
- (b) *aeroport comunitar internațional*: orice aeroport al Comunității care, după autorizare de către autoritățile competente, este deschis traficului aerian cu țări terțe;
- (c) *zbor intracomunitar*: deplasarea unei aeronave între două aeroporturi comunitare, fără escală între aceste două aeroporturi și care nu are ca punct de pornire sau punct final un aeroport necomunitar;
- (d) *port comunitar*: orice port maritim situat pe teritoriul vamal al Comunității;
- (e) *traversare maritimă intracomunitară*: deplasarea între două porturi comunitare, fără escală între aceste două porturi, a unei nave care efectuează curse regulate între două sau mai multe porturi comunitare determinate;
- (f) *ambarcațiune de agrement*: orice ambarcațiune destinată curselor al căror itinerar este stabilit de către utilizator;
- (g) *aeronavă turistică sau de afaceri*: aeronava particulară destinată curselor al căror itinerar este stabilit de către utilizator;
- (h) *bagaje*: toate obiectele transportate, indiferent în ce mod, de o persoană în cursul călătoriei sale.

Articolul 191

În sensul prezentei secțiuni, în cazul călătoriei pe calea aerului, bagaj ele sunt considerate ca fiind:

— „de cală”, dacă au fost verificate în aeroportul de plecare și la care persoana nu are

acces pe durata zborului și nici, în cazurile relevante, pe durata escalelor prevăzute la articolul 192 alineatele (1) și (2) și articolul 194 alineatele (1) și (2) din prezentul capitol;

— „de mână”, dacă persoana le ia cu ea în cabina aeronavei.

Articolul 192

Controalele și formalitățile aplicabile:

1. bagajelor de mână și de cală ale persoanelor care călătoresc cu o aeronavă care sosește de pe un aeroport necomunitar și care, după o escală pe un aeroport comunitar, își continuă zborul spre un alt aeroport comunitar, se efectuează pe acest din urmă aeroport cu condiția ca acesta să fie un aeroport comunitar internațional; în acest caz, bagajele se supun reglementărilor care se aplică bagajelor aparținând persoanelor care vin dintr-o țară terță, în cazul în care persoana care transportă aceste bagaje nu poate face dovada față de autoritățile competente privind proveniența comunitară a bunurilor pe care le transportă;

2. bagajelor de mână și de cală ale persoanelor care călătoresc la bordul unei aeronave care face escală pe un aeroport comunitar înainte de a-și continua zborul spre un aeroport necomunitar, se efectuează pe aeroportul de plecare cu condiția ca acesta să fie un aeroport comunitar internațional; în acest caz, bagajele de mână pot fi supuse controlului pe aeroportul comunitar unde aeronava face escală, pentru a se stabili dacă mărfurile pe care le conțin respectă condițiile necesare liberei lor circulații în interiorul Comunității;

3. bagajelor persoanelor care folosesc un serviciu maritim asigurat de aceeași navă și care cuprind etape succesive plecând din, făcând escală sau sosind într-un port necomunitar, se desfășoară în portul în care bagajele respective se încarcă sau descarcă, după cum este cazul.

Articolul 193

Controalele și formalitățile aplicabile bagajelor persoanelor aflate la bordul:

1. ambarcațiunilor de agrement se efectuează în oricare port comunitar, indiferent de proveniența sau destinația acestor ambarcațiuni;

2. aeronavelor turistice sau de afaceri, se efectuează:

— pe primul aeroport de sosire care trebuie să fie un aeroport comunitar internațional, pentru zborurilor care sosesc de pe un aeroport necomunitar, în cazul în care aeronava, după escală, își continuă zborul către un alt aeroport comunitar;

— pe ultimul aeroport comunitar internațional, în ceea ce privește zborurile care sosesc de pe un aeroport comunitar de unde, după escală, aeronava își continuă zborul către un aeroport necomunitar.

Articolul 194

(1) În cazul în care bagajele care ajung pe un aeroport comunitar la bordul unei aeronave care sosește de pe un aeroport necomunitar și se transferă, pe respectivul aeroport comunitar, la bordul unei alte aeronave care efectuează un zbor intracomunitar:

— toate controalele și formalitățile aplicabile bagajelor de cală se efectuează pe aeroportul de sosire a zborului intracomunitar cu condiția ca acesta din urmă să fie un aeroport comunitar internațional;

— toate controalele bagajelor de mână se efectuează pe primul aeroport comunitar internațional; se poate efectua un control suplimentar pe aeroportul de sosire a unui zbor intracomunitar numai în cazuri excepționale, atunci când se dovedește necesar în urma efectuării controlului asupra bagajelor de cală;

— controlul bagajelor de cală se poate efectua pe primul aeroport comunitar numai în cazuri excepționale, atunci când se dovedește necesar în urma efectuării controlului asupra bagajelor de mână.

(2) În cazul în care bagajele încărcate, pe un aeroport comunitar, la bordul unei aeronave care efectuează un zbor intracomunitar pentru a fi apoi transferate, pe un alt aeroport comunitar, la bordul unei aeronave a cărei destinație este un aeroport necomunitar:

— toate controalele și formalitățile aplicabile bagajelor de cală se efectuează pe aeroportul de plecare a zborului cu condiția ca acesta să fie un aeroport comunitar internațional;

— toate controalele bagajelor de mână se efectuează pe ultimul aeroport comunitar internațional; se poate

efectua un control prealabil al acestor bagaje pe aeroportul de plecare al unui zbor intracomunitar numai în cazuri excepționale, atunci când se dovedește necesar în urma efectuării controlului asupra bagajelor de cală;

- controlul bagajelor de cală se poate efectua pe ultimul aeroport comunitar numai în cazuri excepționale, atunci când se dovedește necesar în urma efectuării controlului asupra bagajelor de mână.

(3) Toate controalele și formalitățile aplicabile bagajelor care sosesc pe un aeroport comunitar la bordul unei aeronave de linie sau charter de pe un aeroport necomunitar și care sunt transferate, pe acest aeroport comunitar, la bordul unei aeronave turistice sau de afaceri care efectuează un zbor intracomunitar se efectuează pe aeroportul de sosire a aeronavei de linie sau charter.

(4) Toate controalele și formalitățile aplicabile bagajelor încărcate pe un aeroport comunitar la bordul unei aeronave turistice sau de afaceri care efectuează un zbor intracomunitar pentru transferarea, pe un alt aeroport comunitar, la bordul unei aeronave de linie sau charter având ca destinație un aeroport necomunitar se efectuează pe aeroportul de plecare a aeronavei de linie sau charter.

(5) Statele membre pot efectua controale pe aeroportul comunitar internațional pe care are loc transferul bagajelor de cală care:

- sosesc de pe un aeroport necomunitar și se transferă, pe un aeroport comunitar internațional, la bordul unei aeronave care se îndreaptă spre un alt aeroport internațional aflat pe același teritoriu național;
- s-au încărcat pe o aeronavă pe un aeroport internațional pentru a fi transferate, pe un alt aeroport internațional aflat pe teritoriul aceleiași țări, la bordul unei aeronave având ca destinație un aeroport necomunitar.

Articolul 195

Statele membre iau toate măsurile necesare astfel încât:

- la sosirea persoanelor, nici un transfer de bunuri să nu poată fi efectuat înainte de controlul bagajelor de mână care nu sunt menționate la articolul 1 din Regulamentul (CEE) nr. 3925/91 al Consiliului ⁽¹⁾;
- la plecarea persoanelor, nici un transfer de bunuri să nu poată fi efectuat după controlul bagajelor de mână care nu sunt menționate la articolul 1 din Regulamentul (CEE) nr. 3925/91 al Consiliului;
- la sosirea persoanelor, să se adopte toate dispozițiile corespunzătoare pentru prevenirea oricărui transfer de bunuri înainte de controlul bagajelor de cală care nu sunt menționate la articolul 1 din Regulamentul (CEE) nr. 3925/91 al Consiliului;
- la plecarea persoanelor, să se adopte toate dispozițiile corespunzătoare pentru prevenirea oricărui transfer de bunuri după controlul bagajelor de cală care nu sunt menționate la articolul 1 din Regulamentul (CEE) nr. 3925/91 al Consiliului.

▼B

Articolul 196

Bagajele de cală înregistrate pe un aeroport comunitar se identifică printr-o etichetă aplicată pe aeroportul respectiv. În anexa 30 se prezintă modelul de etichetă, precum și caracteristicile tehnice ale acesteia.

Articolul 197

Statele membre înaintează Comisiei lista aeroporturilor care corespund definiției de „aeroport comunitar internațional”, prevăzută la articolul 190 litera (b). Comisia publică această listă în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*, seria C.

TITLUL VII

DECLARAȚII VAMALE - PROCEDURA NORMALĂ

CAPITOLUL I

Declarații vamale în scris

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Articolul 198

(1) În cazul în care o declarație vamală se referă la două sau mai multe articole, se consideră că datele referitoare la fiecare articol reprezintă o declarație separată.

(2) Părțile componente ale echipamentelor industriale care se clasifică la un singur cod din Nomenclatura Combinată se consideră ca reprezentând un singur articol de marfă.

▼ **M32**

Articolul 199

(1) Fără a se aduce atingere eventualei aplicări a dispozițiilor penale, depunerea la biroul vamal a unei declarații semnate de către declarant sau de către reprezentantul acestuia sau a unei declarații de tranzit depuse prin intermediul tehnicilor electronice de prelucrare a datelor angajează răspunderea declarantului sau a reprezentantului acestuia în conformitate cu dispozițiile în vigoare cu privire la:

- corectitudinea informațiilor înscrise în declarație;
- autenticitatea documentelor prezentate; și
- respectarea tuturor obligațiilor care decurg din plasarea respectivelor mărfuri sub regimul avut în vedere.

(2) În cazul în care declarantul utilizează sisteme informatice pentru întocmirea declarațiilor vamale, inclusiv în cazul declarațiilor de tranzit întocmite în conformitate cu articolul 353 alineatul (2) litera (b), autoritățile vamale pot prevedea ca semnătura olografă să poată fi înlocuită cu o altă tehnică de identificare bazată, eventual, pe utilizarea de coduri. Această facilitate se acordă numai în cazul în care sunt îndeplinite condițiile tehnice și administrative stabilite de autoritățile vamale.

Autoritățile vamale pot prevedea, de asemenea, ca declarațiile întocmite cu ajutorul sistemelor informatizate vamale, inclusiv declarațiile de tranzit întocmite în conformitate cu articolul 353 alineatul (2) litera (b), să poată fi autentificate direct prin aceste sisteme, în locul aplicării manuale sau mecanice a ștampilei biroului vamal și a semnăturii funcționarului competent.

▼ **M1**

(3) Autoritățile vamale pot permite, în condițiile și în conformitate cu modalitățile pe care le stabilesc, ca anumite date ale declarației scrise menționate în anexa 37 să fie înlocuite prin transmiterea acestor date către biroul vamal desemnat în acest scop pe cale electronică, sub formă codată, după caz.

▼ **B**

Articolul 200

Documentele prezentate în sprijinul declarației se păstrează de către autoritățile vamale cu excepția cazurilor în care există dispoziții contrare sau dacă pot fi utilizate de către persoana interesată pentru alte operațiuni. În acest din urmă caz, autoritățile vamale adoptă toate dispozițiile necesare pentru a se asigura că documentele respective nu se pot folosi ulterior decât pentru cantitatea sau valoarea mărfurilor pentru care ele rămân valabile.

▼ **M29**

Articolul 201

- (1) Declarația vamală se depune la unul din următoarele birouri vamale:
- (a) biroul vamal competent pentru locul în care mărfurile sunt prezentate sau cerute să fie prezentate la vamă, în conformitate cu legislația vamală;
 - (b) biroul vamal competent pentru a asigura supravegherea locului în care este stabilit exportatorul sau a celui în care mărfurile sunt condiționate sau încărcate pentru export, cu excepția cazurilor prevăzute la articolele 789, 790, 791 și 794.

Declarația vamală poate fi depusă imediat ce mărfurile sunt prezentate sau puse la dispoziția autorităților vamale în vederea controlului.

(2) Autoritățile vamale pot autoriza depunerea declarației vamale înainte ca declarantul să fie în măsură să prezinte mărfurile sau să le pună la dispoziție în vederea controlului acestora, la biroul vamal unde se

depune declarația vamală sau la un alt birou vamal sau loc desemnat de aceste autorități.

Autoritățile vamale pot stabili un termen, care este determinat în funcție de împrejurări, în care mărfurile trebuie prezentate sau puse la dispoziție. În cazul în care mărfurile nu sunt prezentate sau puse la dispoziție în acest termen, se consideră că declarația vamală nu a fost depusă.

Declarația vamală nu poate fi acceptată decât după ce mărfurile respective au fost prezentate autorităților vamale sau au fost puse la dispoziție în vederea controlului acestora, la cererea autorităților vamale.

▼ **M32**

(3) Autoritățile vamale pot permite depunerea declarației vamale la un alt birou vamal decât cel la care mărfurile sunt prezentate sau vor fi prezentate sau puse la dispoziție pentru control, dacă este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

- (a) birourile vamale menționate în fraza introductivă se află în același stat membru;
- (b) mărfurile vor fi supuse unei proceduri vamale de către titularul unei autorizații unice pentru declarația simplificată sau pentru procedura de vămuire la domiciliu.

▼ **B**

Articolul 202

- (1) Declarația se depune la biroul vamal competent în zilele și în orele de program.

Cu toate acestea, la solicitarea declarantului și cu suportarea de către acesta a cheltuielilor aferente, autoritățile vamale pot autoriza depunerea declarației în afara zilelor și orelor de program.

(2) Declarația prezentată funcționarilor unui birou vamal situat în alt loc anume desemnat în acest scop prin acordul încheiat între autoritățile vamale și persoana interesată se consideră ca fiind prezentată la biroul vamal respectiv.

▼ **M32**

(3) Depunerea declarației de tranzit comunitar și prezentarea mărfurilor se fac la biroul de plecare în zilele și între orele stabilite de autoritățile vamale.

Biroul de plecare poate, la cererea și pe cheltuiala principalului obligat, să autorizeze prezentarea mărfurilor în alt loc.

▼ **M32**

Articolul 203

- (1) Data acceptării declarației se înscrie pe declarație.
- (2) Declarația de tranzit comunitar este acceptată și înregistrată de către biroul de plecare în zilele și între orele stabilite de autoritățile vamale.

▼ **B**

Articolul 204

Autoritățile vamale pot permite sau pot solicita efectuarea rectificărilor prevăzute la articolul 65 din cod prin depunerea unei noi declarații care să înlocuiască declarația originală. În acest caz, data primirii declarației originale se consideră ca dată relevantă pentru stabilirea drepturilor datorate și pentru aplicarea celorlalte dispoziții ce reglementează regimul vamal în cauză.

Secțiunea 2

Formularele care trebuie utilizate

Articolul 205

(1) Modelul oficial de declarație vamală a mărfurilor întocmită în scris în cadrul procedurii normale, în scopul plasării mărfurilor sub un anumit regim vamal sau al reexportării acestora în conformitate cu articolul 182 alineatul (3) din cod este Documentul Administrativ Unic.

(2) În cazul în care dispozițiile privind regimul vamal respectiv permit acest lucru, pot fi folosite în acest scop și alte formulare.

(3) Dispozițiile alineatelor (1) și (2) nu includ:

- acordarea scutirii de obligația prezentării declarației scrise prevăzute la articolele 225-236 pentru punerea în liberă circulație, exportul sau importul temporar;
- posibilitatea ca statele membre să elimine obligația prezentării formularului prevăzut la alineatul (1) în cazul în care se aplică dispozițiile speciale stabilite la articolele 237 și 238 pentru trimiterile poștale (simple și colete poștale);
- utilizarea de formulare speciale pentru facilitarea declarării în anumite cazuri, dacă autoritățile vamale permit acest lucru;
- posibilitatea ca statele membre să elimine obligația prezentării formularului prevăzut la alineatul (1) în cazul existenței unor acorduri sau înțelegeri prezente sau viitoare încheiate între administrațiile a două sau mai multe state membre, în scopul simplificării formalităților pentru toate sau o parte dintre schimburile comerciale efectuate între acele state membre;

▼ **M32**

- posibilitatea ca persoanele interesate să folosească listele de încărcătură în scopul îndeplinirii formalităților de tranzit comunitar pentru transporturile alcătuite din mai multe tipuri de mărfuri, în cazul în care se aplică articolul 353 alineatul (2) și articolul 441;
- tipărirea cu ajutorul sistemelor publice sau private de prelucrare a datelor, în condițiile stabilite de statele membre, dacă este cazul chiar și pe hârtie obișnuită, de declarații de export, de import și de tranzit, în cazul în care se aplică articolul 353 alineatul (2), precum și de documente care să ateste statutul comunitar al mărfurilor care nu circulă sub regimul de tranzit comunitar intern;

▼ **B**

- posibilitatea ca statele membre, în cazul în care utilizează un sistem informatic de prelucrare a declarațiilor, să prevadă ca declarația, în sensul alineatului (1), să fie constituită de documentul administrativ unic tipărit cu ajutorul acestui sistem.

▼ **M1**

▼ **B**

(5) În cazul în care legislația comunitară se referă la o declarație de export, reexport sau import, sau la o declarație în urma căreia se plasează mărfurile sub un alt regim vamal, statele membre nu pot cere alte documente administrative cu excepția celor care:

- sunt create în mod expres prin acte comunitare sau prevăzute de aceste acte;
- decurg din convenții internaționale compatibile cu tratatul;
- sunt obligatorii pentru operatorii care, la cererea lor, doresc să beneficieze de un avantaj sau de o anumită facilitate;
- sunt necesare, în conformitate cu dispozițiile tratatului, pentru punerea în aplicare a unor reglementări specifice a căror aplicare nu se poate realiza numai prin utilizarea documentului menționat la alineatul (1).

Articolul 206

Dacă este necesar, formularul Documentului Administrativ Unic se folosește și în perioada de tranziție prevăzută de actul de aderare a Spaniei și Portugaliei, în legătură cu schimburile comerciale dintre Comunitate, astfel cum era constituită la 31 decembrie 1985, și Spania sau Portugalia, precum și între aceste două state membre pentru mărfuri pentru care nu beneficiază încă de eliminarea totală a drepturilor vamale și a taxelor cu efect echivalent sau care se supun altor măsuri stabilite prin actul de aderare.

În conformitate cu primul paragraf, exemplarul 2 sau, după caz, exemplarul 7 al formularelor utilizate în schimburile comerciale cu Spania și Portugalia sau între aceste state membre se distruge.

Documentul Administrativ Unic se folosește și în schimburile comerciale efectuate cu mărfuri comunitare între părți ale teritoriului vamal al Comunității pentru care se aplică dispozițiile Directivei 77/388/CEE a Consiliului ⁽¹⁾ și părți ale acestui teritoriu cărora nu li se aplică aceste dispoziții sau în schimburile comerciale efectuate între părți ale acestui teritoriu în care nu se aplică aceste dispoziții.

Articolul 207

Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 205 alineatul (3), administrațiile vamale ale statelor membre

pot renunța, în general, în scopul îndeplinirii formalităților pentru export sau import, la prezentarea anumitor exemplare ale Documentului Administrativ Unic destinate autoritățile din statul membru respectiv, cu condiția ca informațiile în cauză să fie disponibile pe alte suporturi.

Articolul 208

(1) Documentul Administrativ Unic se prezintă sub forma unor subseturi conținând numărul de exemplare necesare pentru îndeplinirea formalităților referitoare la regimul vamal sub care se plasează mărfurile.

▼M32

(2) În cazul în care regimul de tranzit comunitar sau regimul de tranzit comun este precedat sau urmat de un alt regim vamal, se poate prezenta un subset care să conțină numărul necesar de exemplare pentru îndeplinirea formalităților aferente regimului de tranzit, în cazul în care se aplică articolul 353 alineatul (2), precum și regimului vamal precedent sau ulterior.

▼B

(3) Subseturile prevăzute la alineatele (2) și (3) se iau:

- fie din setul complet alcătuit din 8 exemplare, în conformitate cu modelul din anexa 31;
- fie, mai ales în cazul tipăririi cu ajutorul unui sistem informatic pentru prelucrarea declarațiilor, două seturi succesive de câte patru exemplare, în conformitate cu modelul din anexa 32.

(4) Fără a se aduce atingere dispozițiilor articolului 205 alineatul (3), articolelor 222-224 sau articolelor 254-289, formularele de declarație se pot completa, după caz, cu unul sau mai multe formulare suplimentare prezentate în subseturi conținând exemplarele de declarație prevăzute pentru îndeplinirea formalităților referitoare la regimul vamal sub care se plasează mărfurile, la care se pot anexa, după caz, exemplarele prevăzute pentru îndeplinirea formalităților referitoare la regimurile vamale anterioare sau ulterioare.

Aceste subseturi se iau:

- fie din setul complet de 8 exemplare, în conformitate cu modelul din anexa 33;
- fie din două seturi de câte patru exemplare, în conformitate cu modelul din anexa 34.

Formularele suplimentare constituie parte integrantă a Documentului Administrativ Unic la care se referă.

(5) Prin derogare de la alineatul (4), autoritățile vamale pot stabili să nu se folosească formulare suplimentare în cazul în care se utilizează un sistem informatic de prelucrare a declarațiilor pentru tipărirea lor.

Articolul 209

(1) În cazul aplicării dispozițiilor articolului 208 alineatul (2), fiecare parte interesată răspunde numai de datele privind regimul pentru care face cerere în calitate de declarant, principal obligat sau reprezentant al unuia dintre aceștia.

(2) În sensul alineatului (1), în cazul în care folosește un Document Administrativ Unic eliberat pe durata regimului vamal anterior, declarantului i se cere ca înainte de a prezenta declarația să verifice, pentru cazurile care îl privesc, exactitatea datelor existente și aplicabilitatea lor pentru mărfurile în cauză și pentru regimul solicitat și să efectueze completările necesare.

În cazurile prevăzute la primul alineat, declarantul informează imediat biroul vamal la care se depune declarația în legătură cu orice diferență constatată între mărfurile respective și datele existente. În acest caz, declarantul întocmește declarația pe exemplare noi ale formularului de document unic.

Articolul 210

În cazul în care se folosește Documentul Administrativ Unic pentru a acoperi mai multe regimuri vamale succesive, autoritățile vamale verifică concordanța datelor înscrise în declarațiile referitoare la diferitele regimuri în cauză.

Articolul 211

Declarația trebuie întocmită într-una dintre limbile oficiale ale Comunității, care este acceptată de autoritățile vamale ale statului membru în care se îndeplinesc formalitățile.

Dacă este necesar, autoritățile vamale ale statului membru de destinație pot cere declarantului sau reprezentantului său din acest stat membru traducerea declarației în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale acestuia din urmă. Traducerea înlocuiește datele corespunzătoare din declarația în cauză.

Prin derogare de la alineatul precedent, declarația se întocmește în limba oficială sau într-una din limbile oficiale ale statului membru de destinație în toate cazurile în care declarația din acest stat membru se întocmește pe alte exemplare decât cele prezentate inițial biroului vamal al statului membru de plecare.

Articolul 212

(1) Documentul Administrativ Unic trebuie completat în conformitate cu nota explicativă de la anexa 37 și, după caz, ținând seama de instrucțiunile suplimentare prevăzute în alte reglementări comunitare.

▼M29

În cazul în care o declarație vamală este utilizată ca declarație sumară de intrare, în conformitate cu articolul 36c alineatul (1) din cod, această declarație include, pe lângă datele cerute pentru procedura specifică din anexa 37, datele cerute pentru o declarație sumară de intrare, care figurează în anexa 30a

(2) Autoritățile vamale asigură accesul neîngrădit al utilizatorilor la exemplare ale notei explicative prevăzute la alineatul (1).

(3) Administrațiile vamale ale fiecărui stat membru pot completa această notă explicativă, dacă este necesar.

▼M27

(4) Articolul 1 punctele 3-9, 17 și 18 se aplică începând cu 1 ianuarie 2006. Cu toate acestea, statele membre pot să pună în aplicare aceste dispoziții înainte de această dată.

În afară de aceasta, statele membre care întâmpină dificultăți în adaptarea sistemelor informatice de vămuire pot amâna adaptarea acestor sisteme până la 1 ianuarie 2007. În acest caz, Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre modalitățile și data la care pun în aplicare articolul 1 punctele 3-9, 17 și 18. Comisia publică această informație.

▼B

Articolul 213

Codurile care se folosesc la completarea formularelor prevăzute la articolul 205 alineatul (1) se găsesc în anexa 38.

▼M24

Statele membre comunică Comisiei lista codurilor naționale utilizate pentru rubricile 37 a doua subdiviziune, 44 și 47 prima subdiviziune. Comisia publică lista acestor coduri.

▼B

Articolul 214

În cazurile în care reglementările impun existența unor exemplare suplimentare ale formularului prevăzut la articolul 205 alineatul (1), declarantul poate folosi în acest sens exemplare suplimentare sau fotocopii ale formularului respectiv.

Aceste exemplare suplimentare sau fotocopii se semnează de către declarant, se prezintă autorităților vamale și se vizează de către acestea din urmă în aceleași condiții ca și documentul administrativ unic. Ele sunt acceptate de către autoritățile vamale ca și cum ar fi documente oficiale, dacă autoritățile vamale stabilesc că acestea îndeplinesc condițiile de calitate și lizibilitate.

Articolul 215

(1) Formularul menționat la articolul 205 alineatul (1) se tipărește pe hârtie finisată pentru scriere, autocopiantă și care cântărește cel puțin 40 g/m². Hârtia trebuie să fie suficient de opacă pentru ca informațiile de pe o parte să nu afecteze lizibilitatea informațiilor de pe cealaltă parte și rezistența ei trebuie să fie astfel încât să nu se rupă sau să se șifoneze cu ușurință în cursul folosirii normale.

▼ **M32**

Hârtia este de culoare albă pentru toate exemplarele. Cu toate acestea, în cazul exemplarelor utilizate pentru tranzitul comunitar în conformitate cu articolul 353 alineatul (2), casetele 1 (prima și cea de-a treia subdiviziune), 2, 3, 4, 5, 6, 8, 15, 17, 18, 19, 21, 25, 27, 31, 32, 33 (prima subdiviziune din partea stângă), 35, 38, 40, 44, 50, 51, 52, 53, 55 și 56 au fond verde.

Formularele se tipăresc în verde.

▼ **B**

(2) Dimensiunile casetelor au la bază o unitate de măsură de o zecime de țol pe orizontală și o șesime de țol pe verticală. Subdiviziunile casetelor au la bază o unitate de măsură de o zecime de țol pe orizontală.

(3) Marcajul colorat al diferitelor exemplare de formular se realizează în modul următor:

(a) la formularele în conformitate cu modelele din anexele 31 și 33:

— exemplarele 1, 2, 3, și 5 prezintă pe marginea din dreapta o bandă continuă colorată în roșu, verde, galben și respectiv albastru;

— exemplarele 4, 6, 7 și 8 prezintă pe marginea din dreapta o bandă întreruptă colorată în albastru, roșu, verde și respectiv galben;

(b) la formularele în conformitate cu modelele din anexele 32 și 34, exemplarele 1/6, 2/7, 3/8 și 4/5 prezintă pe marginea din dreapta o bandă continuă și la dreapta acesteia o bandă întreruptă colorată în roșu, verde, galben și respectiv albastru.

Lățimea acestor benzi este de aproximativ 3 mm. Banda întreruptă cuprinde o serie de pătrate cu latura de 3 mm fiecare, cu spații de 3 mm între ele.

(4) În anexa 35 sunt prezentate exemplarele pe care datele cuprinse în formularele indicate în anexele 31 și 33 trebuie să apară printr-un procedeu de autocopiere.

În anexa 36 sunt prezentate exemplarele pe care datele conținute în formularele indicate în anexele 32 și 34 trebuie să apară printr-un procedeu de autocopiere.

(5) Formatul formularelor este de 210 × 297 mm, cu o toleranță maximă în lungime de 5 mm în minus și de 8 mm în plus.

(6) Administrațiile vamale ale statelor membre pot solicita ca formularele să specifice numele și adresa imprimeriei sau să prezinte un semn care să permită identificarea acesteia. De asemenea, ele pot condiționa tipărirea formularelor de obținerea în prealabil a unei aprobări tehnice.

Secțiunea 3

Datele de identificare solicitate în funcție de regimul vamal prevăzut

▼ **M24**

Articolul 216

Lista căsuțelor care pot fi completate în cazul unei declarații de plasare sub un regim vamal determinat în cazul utilizării documentului administrativ unic este inclusă în anexa 37.

▼ **M29**

În cazul în care o declarație vamală este cerută pentru mărfuri care urmează a părăsi teritoriul vamal al Comunității, în conformitate cu articolul 182b din cod, această declarație include, pe lângă datele cerute pentru procedura specifică din anexa 37, datele cerute pentru o declarație sumară de ieșire care figurează în anexa 30a.

▼ **B**

Articolul 217

Datele de identificare necesare în cazul utilizării unuia dintre formularele prevăzute la articolul 205 alineatul (2) sunt prevăzute în formularul în cauză și sunt completate, după caz, de dispoziții privind regimul vamal în cauză.

Secțiunea 4

Documente ce însoțesc declarația vamală

- (1) Declarația vamală pentru punerea în liberă circulație este însoțită de următoarele documente:
 - (a) factura în baza căreia se declară valoarea în vamă a mărfurilor, în conformitate cu articolul 181;
 - (b) în cazul în care acest lucru este cerut în conformitate cu articolul 178, declarația cu elementele necesare pentru stabilirea valorii în vamă a mărfurilor declarate, întocmită în condițiile stabilite la articolul menționat anterior;
 - (c) documentele necesare pentru aplicarea unui regim tarifar preferențial sau a altor măsuri de derogare de la regimul de drept comun aplicabil mărfurilor declarate;
 - (d) toate celelalte documente cerute pentru aplicarea dispozițiilor ce reglementează punerea în liberă circulație a mărfurilor declarate.
- (2) La prezentarea declarației, autoritățile vamale pot cere documentele de transport sau, după caz, documentele aferente regimului vamal anterior.

În cazul în care în vamă se prezintă o singură marfă în mai multe ambalaje, ele pot cere să se prezinte lista coletelor sau un document echivalent indicând conținutul fiecărui ambalaj.

▼M7

(3) Cu toate acestea, în cazul în care mărfurile sunt eligibile pentru drepturile forfetare menționate în secțiunea II (D) a dispozițiilor preliminare din Nomenclatura Combinată sau sunt eligibile pentru exonerarea de drepturi de import, nu este necesar să se solicite documentele menționate la alineatul (1) literele (a), (b) și (c), cu excepția cazului în care autoritățile vamale consideră că acest lucru este necesar în sensul aplicării dispozițiilor care reglementează punerea în liberă circulație a mărfurilor în cauză.

▼B

Articolul 219

▼M32

(1) Mărfurile care fac obiectul declarației de tranzit sunt prezentate împreună cu documentul de transport.

Autoritățile vamale ale biroului de plecare pot renunța la prezentarea acestui document la data îndeplinirii formalităților vamale, cu condiția ca acesta să fie păstrat la dispoziția lor.

Cu toate acestea, documentul de transport trebuie prezentat la cererea autorităților vamale sau a oricărei alte autorități competente, în timpul transportului.

▼B

(2) Fără a se aduce atingere nici unei măsuri de simplificare aplicabile, documentul vamal de export/expediție sau de reexport al mărfurilor de pe teritoriul vamal al Comunității sau orice document cu putere juridică echivalentă se prezintă biroului de plecare împreună cu declarația de tranzit aferentă.

(3) Autoritățile vamale pot solicita, dacă este cazul, prezentarea documentului aferent regimului vamal anterior.

▼M10

Articolul 220

(1) Fără să se aducă atingere dispozițiilor speciale, documentele care însoțesc declarația de plasare sub un regim vamal cu incidență economică sunt următoarele:

- (a) pentru regimul de antrepozitare vamală:
 - tipul D; documentele prevăzute la articolul 218 alineatul (1) literele (a) și (b),
 - altele decât tip D; nici un document;
- (b) pentru regimul de perfecționare activă
 - sistemul drawback; documentele prevăzute la articolul 218 alineatul (1),
 - sistemul de suspendare; documentele prevăzute la articolul 218 alineatul (1) literele (a) și (b)

și, când este necesar, autorizația scrisă pentru regimul vamal respectiv sau o copie a cererii pentru autorizație când se aplică al ► **M20** articolul 508 alineatul (1) ◀;

- (c) pentru transformare sub control vamal, documentele prevăzute la articolul 218 alineatul (1) literele (a) și (b) și, când este necesar, ► **M20** sau un exemplar al cererii de autorizare atunci când se aplică articolul 508 alineatul (1) ◀;
- (d) pentru regimul de import temporar:
- cu scutire parțială de drepturi de import; documentele prevăzute la articolul 218 alineatul (1),
 - cu scutire totală de drepturi de import; documentele prevăzute la articolul 218 alineatul (1) literele (a) și (b)
- și, când este necesar, ► **M20** sau un exemplar al cererii de autorizare atunci când se aplică articolul 508 alineatul (1) ◀;
- (e) pentru regimul de perfecționare pasivă, documentele prevăzute la articolul 221 alineatul (1) și, când este necesar, autorizația scrisă sau o copie după cererea de autorizație unde se aplică al ► **M20** articolul 508 alineatul (1) ◀.
- (2) Articolul 218 alineatul (2) se aplică declarațiilor de intrare sub orice regim vamal cu impact economic.
- (3) Autoritățile vamale pot permite păstrarea autorizației unui regim sau a copiei cererii de autorizare la dispoziția lor în loc de a însoți declarația.

▼ **B**

Articolul 221

- (1) Declarația de export sau reexport este însoțită de orice document necesar în vederea unei corecte aplicări a drepturilor de export și a dispozițiilor care reglementează exportul mărfurilor în cauză.
- (2) Pentru declarațiile de export sau reexport se aplică articolul 218 alineatul (2).

▼ **M1**

CAPITOLUL 2

Declarații vamale prin procedee informatice

Articolul 222

- (1) În cazul în care declarația vamală se întocmește prin procedee informatice, datele declarației scrise menționate în anexa 37 se înlocuiesc prin transmiterea către biroul vamal desemnat în acest scop, în vederea prelucrării lor pe calculator, de date în formă codificată sau date întocmite în orice altă formă prevăzută de autoritățile vamale și care să corespundă informațiilor cerute pentru declarațiile scrise.
- (2) În cazul în care se face o declarație vamală prin SED, declarația se consideră a fi depusă atunci când este primit mesajul SED de către autoritățile vamale.

Acceptarea unei declarații vamale făcută prin SED se comunică declarantului prin intermediul unui mesaj de răspuns care conține cel puțin datele de identificare ale mesajului primit sau numărul de înregistrare al declarației vamale și data acceptării.

- (3) În cazul în care declarația vamală se face prin SED, autoritățile vamale stabilesc dispozițiile de punere în aplicare a dispozițiilor stabilite în articolul 247.
- (4) În cazul în care declarația vamală se face prin SED, acordarea liberului de vamă pentru mărfuri se comunică declarantului indicându-se cel puțin datele de identificare ale declarației și data acordării.
- (5) În cazul în care datele declarației vamale se introduc în sistemele informatice vamale, se aplică alineatele (2), (3) și (4) *mutatis mutandis*.

▼ **M1**

Articolul 223

În cazul în care, în vederea îndeplinirii altor formalități, este necesară întocmirea unui exemplar pe suport hârtie al declarației vamale, acesta se întocmește și se autentifică, la cererea declarantului, fie de către biroul vamal respectiv, fie în conformitate cu articolul 199 alineatul (2) al doilea paragraf.

Articolul 224

Autoritățile vamale pot autoriza, în condițiile și în conformitate cu modalitățile pe care le stabilesc, ca documentele necesare pentru plasarea mărfurilor sub un regim vamal să fie întocmite și transmise pe cale

CAPITOLUL 3

Declarații vamale verbale sau prin orice altă acțiune

Secțiunea 1

Declarația verbală

Articolul 225

Pot face obiectul unei declarații vamale verbale pentru punerea în liberă circulație:

- (a) mărfurile fără caracter comercial:
 - aflate în bagajele personale ale călătorilor sau
 - expediate către persoane fizice sau
 - în alte cazuri de importanță neglijabilă, dacă acest lucru este autorizat de autoritățile vamale;
- (b) mărfurile cu caracter comercial, dacă:
 - valoarea globală pe transport de mărfuri și pe declarant nu depășește pragul statistic prevăzut de dispozițiile comunitare în vigoare și
 - lotul nu face parte dintr-o serie regulată de transporturi similare și
 - mărfurile nu sunt transportate de un transportator independent ca parte a unui transport mai mare;
- (c) mărfurile menționate la articolul 229, în cazul în care se încadrează în categoria mărfurilor reintroduse;
- (d) mărfurile menționate la articolul 230 literele (b) și (c).

Articolul 226

Pot fi făcute declarații vamale verbale pentru:

- (a) mărfuri fără caracter comercial:
 - aflate în bagajele personale ale călătorilor sau
 - expediate de persoane fizice;
- (b) mărfurile menționate la articolul 225 alineatul (b);
- (c) mărfurile menționate la articolul 231 literele (b) și (c);
- (d) alte mărfuri în cazuri de importanță economică neglijabilă, când acest lucru este autorizat de către autoritățile vamale.

Articolul 227

(1) Autoritățile vamale pot prevedea ca articolele 225 și 226 să nu se aplice în cazul în care persoana care face vămuirea mărfurilor acționează pe seama altei persoane în calitate de agent vamal.

(2) În cazul în care au îndoieli referitor la exactitatea sau integralitatea datelor declarate, autoritățile vamale pot solicita o declarație scrisă.

Articolul 228

În cazul în care mărfurile declarate verbal la vamă în conformitate cu dispozițiile articolelor 225 și 226 se supun drepturilor de import sau export, autoritățile vamale eliberează persoanei interesate o chitanță după achitarea drepturilor datorate.

Recipisa trebuie să conțină cel puțin informațiile următoare:

- (a) descriere a mărfurilor care să fie suficient de precisă pentru a permite acestora să fie identificate; aceasta poate include poziția tarifară;

- (b) valoarea facturii și/sau cantitatea mărfurilor, de la caz la caz;
- (c) listă detaliată a încasărilor;
- (d) data la care a fost întocmită;
- (e) numele autorității care a emis-o.

Statele membre trebuie să informeze Comisia despre introducerea oricărui recipise standard în conformitate cu acest articol. Comisia transmite orice astfel de informații statelor membre.

▼B

Articolul 229

(1) Pot fi făcute declarații vamale verbale de admitere temporară, conform condițiilor stabilite la ► **M20** articolul 497 alineatul (3) paragraful al doilea ◀, pentru următoarele mărfuri:

- (a) ► **M20** — animale pentru transumanță sau păscut sau pentru efectuarea de muncă sau transport și alte mărfuri ce îndeplinesc condițiile prevăzute în articolul 567 paragraful al doilea litera (a);
 - ambalaje menționate în articolul 571 litera (a), purtând însemnele permanente, imposibil de șters, ale unei persoane stabilite în afara teritoriului vamal al Comunității; ◀
 - echipamentele destinate producției și transmisiei de programe de radio și televiziune și vehiculele special adaptate scopului prevăzut mai sus și echipamentele acestora, importate de către organizații publice sau private cu sediul în afara teritoriului vamal al Comunității și aprobate de autoritățile vamale care eliberează autorizațiile pentru regimul de admitere temporară a unor astfel de echipamente și vehicule;
 - instrumente și aparate necesare medicilor pentru acordarea de asistență pacienților în așteptarea unui transplant de organe în conformitate cu ► **M20** articolul 569 ◀;
- (b) mărfurile menționate la articolul 232;
- (c) alte mărfuri, în cazul în care acest lucru este autorizat de către autoritățile vamale.

(2) Mărfurile menționate la alineatul (1) pot constitui obiectul unei declarații verbale în vederea reexportului care încheie regimul de admitere temporară.

▼B

Secțiunea 2

Declarații vamale făcute prin orice altă acțiune

Articolul 230

În cazul în care nu fac obiectul unei declarații vamale exprese, se consideră ca fiind declarate în vederea punerii în liberă circulație, prin acțiunea menționată la articolul 233, următoarele:

- (a) mărfurile fără caracter comercial, aflate în bagajele personale ale călătorilor care beneficiază de scutire fie în conformitate cu dispozițiile capitolului I titlul XI din Regulamentul (CEE) nr. 918/83 al Consiliului ⁽¹⁾, fie ca mărfuri reintroduse;
- (b) mărfuri care beneficiază de scutire conform capitolului I titlul XI din Regulamentul (CEE) nr. 918/83 al Consiliului;
- (c) mijloace de transport care beneficiază de scutire în calitate de mărfuri reintroduse;
- (d) mărfurile importate în cadrul unui trafic de importanță neglijabilă și care sunt scutite de obligația de a fi prezentate unui birou vamal în conformitate cu articolul 38 alineatul (4) din cod, dacă nu sunt supuse plății drepturilor de import.

Articolul 231

În cazul în care nu fac obiectul unei declarații vamale exprese, se consideră ca fiind declarate în vederea exportului prin acțiunea prevăzută la articolul 233 litera (b), următoarele:

- (a) mărfurile fără caracter comercial, care nu se supun plății drepturilor de export și se află în bagajele personale ale călătorilor;
- (b) mijloacele de transport înregistrate pe teritoriul vamal al Comunității și destinate reimportului;
- (c) mărfurile menționate în capitolul II din Regulamentul (CEE) nr. 918/83 al Consiliului;
- (d) alte mărfuri în cazuri de importanță economică neglijabilă, când acest lucru este autorizat de

Articolul 232

▼ **M20**

(1) Următoarele articole, atunci când nu sunt declarate la vamă în scris sau verbal, se consideră că au fost declarate pentru admitere temporară prin documentul menționat în articolul 233, în conformitate cu articolul 579:

- (a) obiecte de uz personal și mărfuri în scopuri sportive importate de călători în conformitate cu articolul 563;
- (b) mijlocul de transport menționat în articolele 556-561;
- (c) bunuri oferite gratuit de către stat pentru navigatori folosite pe un vas angajat în trafic maritim internațional în conformitate cu articolul 564 litera (a).

▼ **B**

(2) În cazul în care nu fac obiectul unei declarații scrise sau verbale, mărfurile menționate la alineatul (1) se consideră ca fiind declarate pentru reexport, încheind regimul de admitere temporară prin acțiunea menționată la articolul 233.

▼ **B**

Articolul 233

► **M6** (1) ◀ În sensul articolelor 230-232, acțiunea considerată a fi o declarație vamală poate avea următoarele forme:

(a) în cazul mărfurilor trimise la un birou vamal sau în orice alt loc desemnat sau acceptat în conformitate cu articolul 38 alineatul (1) litera (a) din cod:

- trecerea prin culoarul verde sau „nimic de declarat” la birourile vamale în care funcționează sistemul cu două culoare de control;
- trecerea printr-un birou vamal care nu folosește sistemul cu două culoare fără a face o declarație vamală voluntară;
- aplicarea pe parbrizul autoturismelor a unui disc de declarație vamală sau a unui autocolant cu inscripția „nimic de declarat”, în cazul în care această posibilitate este prevăzută de dispozițiile naționale;

(b) în cazul scutirii de obligația prezentării în vamă a mărfurilor în conformitate cu articolul 38 alineatul (4) din cod, în cazul exportului în conformitate cu articolul 231 și în cazul reexportului în conformitate cu articolul 232 alineatul (2):

- simpla acțiune de trecere a frontierei teritoriului vamal al Comunității.

▼ **M6**

(2) În cazul în care mărfurile menționate la articolul 230 litera (a), articolul 231 litera (a), articolul 232 alineatul (1) litera (a) și articolul 232 alineatul (2), conținute în bagajele călătorului, sunt transportate pe calea ferată neînsoțite de călător și sunt declarate la vamă fără ca acesta să fie prezent, poate fi utilizat documentul menționat în anexa 38a în condițiile și cu restricțiile menționate în aceasta.

▼ **B**

Articolul 234

(1) În cazul în care se îndeplinesc condițiile prevăzute la articolele 230-232, se consideră că mărfurile au fost prezentate în vamă în sensul articolului 63 din cod, că s-a acceptat declarația și că s-a acordat liberul de vamă la data la care se desfășoară acțiunea menționată la articolul 233.

(2) În cazul în care un control dovedește că s-a desfășurat acțiunea menționată la articolul 233, dar mărfurile introduse sau scoase de pe teritoriul Comunității nu îndeplinesc condițiile prevăzute la articolele 230-232, se consideră că mărfurile respective au fost introduse sau exportate ilegal.

Secțiunea 3

Dispoziții comune secțiunilor 1 și 2

Articolul 235

Dispozițiile articolelor 225-232 nu se aplică în cazul mărfurilor pentru care se impun sau se solicită

Articolul 236

În scopul aplicării dispozițiilor secțiunilor 1 și 2, „călător” reprezintă:

A. la import:

1. orice persoană care intră temporar pe teritoriul vamal al Comunității, unde nu are reședința obișnuită, precum și
2. orice persoană care se întoarce pe teritoriul vamal al Comunității, unde are reședința obișnuită, după ce a fost temporar într-o țară terță;

B. la export

1. orice persoană care părăsește temporar teritoriul vamal al Comunității unde nu are reședința obișnuită, precum și
2. orice persoană care părăsește, după o ședere temporară, teritoriul vamal al Comunității, unde nu are reședința obișnuită.

Secțiunea 4

Trafic poștal

Articolul 237

(1) În cadrul traficului poștal se consideră ca declarate în vamă:

A. pentru punerea în liberă circulație:

(a) la data introducerii lor pe teritoriul vamal al Comunității, următoarele mărfuri:

- cărți poștale și scrisori conținând numai mesaje personale;
- scrisori în alfabet Braille;
- materiale tipărite care nu se supun drepturilor de import și
- toate celelalte trimiteri poștale sub formă de scrisori sau colete poștale scutite de obligația prezentării în vamă în conformitate cu dispozițiile articolului 38 alineatul (4) din cod;

(b) la data prezentării lor în vamă:

- trimiteri poștale sub formă de scrisori sau colete poștale, altele decât cele prevăzute la litera (a), cu condiția să fie însoțite de o declarație ► **M18** CN22 ◀ și/sau ► **M18** CN23 ◀;

B. la export:

(a) la data acceptării lor de către autoritățile poștale, în cazul trimiterilor poștale sub formă de scrisori sau colete poștale pentru care nu se plătesc drepturi de export;

(b) la data prezentării în vamă, în cazul trimiterilor poștale sub formă de scrisori sau colete poștale care se supun drepturilor de export, cu condiția să fie însoțite de o declarație ► **M18** CN22 ◀ și/sau ► **M18** CN23 ◀.

(2) Este considerat declarant și, după caz, debitor în cazurile menționate la alineatul (1) litera A destinatarul și în cazurile prevăzute la alineatul (1) B expeditorul. Autoritățile vamale pot prevedea ca administrația poștală să se considere declarant și, atunci când este cazul, debitor.

(3) În scopul aplicării alineatului (1), mărfurile care nu se supun drepturilor se consideră ca prezentate la vamă în sensul articolului 63 din cod, declarația vamală se consideră ca acceptată și eliberarea acordată;

(a) în cazul importului, la data la care mărfurile se livrează destinatarului;

(b) în cazul exportului, la data acceptării mărfurilor de către autoritățile poștale.

(4) În cazul în care o trimitere expedită prin scrisoare sau colet poștal care nu este exceptată de la obligația prezentării la vamă în conformitate cu dispozițiile articolului 38 alineatul (4) din cod se prezintă fără o declarație ► **M18** CN22 ◀ și/sau ► **M18** CN23 ◀ sau în cazul în care o astfel de declarație este incompletă autoritățile vamale stabilesc forma în care trebuie întocmită sau completată declarația vamală.

Articolul 237 nu se aplică:

- trimerilor sau coletelor conținând mărfuri destinate comercializării cu o valoare globală ce depășește pragul statistic stabilit prin dispozițiile comunitare în vigoare; autoritățile vamale pot stabili praguri mai ridicate;
- trimerilor sau coletelor conținând mărfuri destinate comercializării ce fac parte dintr-o serie regulată de operațiuni similare;
- în cazul în care se face o declarație vamală în scris, verbal sau printr-un procedeu informatic;
- trimerilor sau coletelor conținând mărfurile menționate la articolul 235.

TITLUL VIII

VERIFICAREA MĂRFURILOR, CONSTATĂRILE BIROULUI VAMAL ȘI ALTE MĂSURI LUATE DE CĂTRE ACESTA

Articolul 239

(1) Verificarea mărfurilor se face în locurile desemnate în acest scop și la orele prevăzute în acest sens.

(2) Cu toate acestea, la solicitarea declarantului, autoritățile vamale pot aproba verificarea mărfurilor în alte locuri și la alte ore decât cele prevăzute la alineatul (1).

Cheltuielile aferente intră în sarcina declarantului.

Articolul 240

(1) În cazul în care hotărăsc să verifice mărfurile, autoritățile vamale îl informează pe declarant sau pe reprezentantul acestuia cu privire la aceasta.

(2) În cazul în care decid să verifice numai o parte a mărfurilor declarate, autoritățile vamale îl informează pe declarant sau pe reprezentantul acestuia în legătură cu articolele pe care doresc să le verifice, fără ca aceștia să se poată opune deciziei.

Articolul 241

(1) Declarantul sau persoana desemnată de către acesta pentru a asista la verificarea mărfurilor acordă autorităților vamale asistența necesară pentru a le înlesni activitatea. În cazul în care autoritățile vamale consideră că asistența acordată este nesatisfăcătoare, ele pot solicita declarantului să desemneze altă persoană care poate oferi asistența necesară.

(2) În cazul în care declarantul refuză să asiste la verificarea mărfurilor sau să desemneze o persoană care poate oferi asistența pe care autoritățile vamale o consideră necesară, acestea stabilesc un termen în acest sens, cu excepția cazului în care estimează că pot renunța la o astfel de verificare.

Dacă până la expirarea termenului declarantul nu dă curs cererilor formulate de către autoritățile vamale, acestea din urmă, în conformitate cu articolul 75 litera (a) din cod, procedează din oficiu la verificarea mărfurilor, pe riscul și pe cheltuiala declarantului, apelând, dacă este necesar, la serviciile unui expert sau ale unei alte persoane desemnate potrivit dispozițiilor în vigoare.

(3) Constatările făcute de autoritățile vamale în cursul verificării desfășurate în condițiile menționate la alineatul precedent au aceeași valabilitate ca și în cazul în care verificarea ar fi fost efectuată în prezența declarantului.

(4) În locul aplicării măsurilor prevăzute la alineatele (2) și (3), autoritățile vamale pot considera declarația ca fiind fără efect în cazul în care nu există nici o îndoială că refuzul declarantului de a asista la verificarea mărfurilor sau de a desemna o persoană care poate oferi asistența necesară nu împiedică și nici nu este menit să împiedice respectivele autorități să constate încălcarea dispozițiilor care reglementează plasarea mărfurilor sub regimul vamal respectiv și nici nu reprezintă o sustragere de la aplicarea dispozițiilor articolului 66 alineatul (1) sau ale articolului 80 alineatul (2) din cod.

Articolul 242

(1) În cazul în care autoritățile vamale decid să preleveze probe, ele îl informează în legătură cu acest lucru pe declarant sau pe reprezentantul acestuia.

(2) Prelevările se efectuează de către autoritățile vamale. Acestea pot totuși solicita ca acest lucru să se efectueze, sub supravegherea lor, de către declarant sau de către o persoană desemnată de acesta.

Prelevările se efectuează în conformitate cu metodele prevăzute de dispozițiile în vigoare.

(3) Cantitățile prelevate nu trebuie să depășească necesarul pentru analize sau pentru o examinare mai amănunțită, inclusiv pentru o eventuală contraanaliză.

Articolul 243

(1) Declarantul sau persoana desemnată de către acesta pentru a asista la prelevarea de probe are obligația de a acorda autorităților vamale tot sprijinul necesar pentru înlesnirea acestei operațiuni.

▼M7

(2) În cazul în care declarantul refuză să fie prezent la prelevarea de mostre sau să desemneze o persoană care să asiste sau în cazul în care nu acordă autorităților vamale tot sprijinul necesar pentru desfășurarea acestei operațiuni, se aplică dispozițiile articolului 241 alineatul (1) a doua teză și ale articolului 241 alineatele (2), (3) și (4).

▼B

Articolul 244

În cazul în care autoritățile vamale prelevează probe pentru analiză sau pentru o examinare mai amănunțită, ele acordă liberul de vamă mărfurilor respective fără a aștepta rezultatul analizei sau examinării, cu excepția cazului în care există alte motive pentru a nu se proceda astfel și cu condiția ca, în cazul nașterii sau posibilității de a se naște o datorie vamală, cuantumul drepturilor corespunzătoare să fi fost în prealabil înregistrat în contabilitate și achitat sau garantat.

Articolul 245

(1) Cantitățile prelevate de serviciile vamale cu titlu de probă nu se scad din cantitatea declarată.

(2) În cazul declarației de export sau de perfecționare pasivă, dacă împrejurările permit acest lucru, declarantul are dreptul de a înlocui cantitățile sau mărfurile prelevate cu titlu de probă cu mărfuri identice, pentru completarea transportului de marfă.

Articolul 246

(1) Cu excepția cazului în care probele sunt distruse în procesul de analiză sau examinare amănunțită, acestea se restituie declarantului la cererea și pe cheltuiala sa, imediat ce se constată că ele nu mai trebuie păstrate de autoritățile vamale, în special după ce declarantul a epuizat toate mijloacele de contestare împotriva deciziei luate de autoritățile vamale pe baza rezultatelor analizei sau a examinării amănunțite.

(2) În cazul în care declarantul nu solicită restituirea probelor, acestea pot fi distruse sau păstrate de către autoritățile vamale. Cu toate acestea, în anumite cazuri, autoritățile vamale pot cere declarantului să ridice probele rămase.

Articolul 247

(1) În cazul în care verifică declarațiile și documentele însoțitoare sau examinează mărfurile, autoritățile vamale menționează, cel puțin pe exemplarul declarației care se păstrează de către respectivele autorități sau pe un document anexat acesteia, elementele care au făcut obiectul unei astfel de verificări sau examinări. În cazul unei verificări parțiale a mărfurilor, se precizează și datele de identificare a transportului de mărfuri examinat.

Dacă este cazul, autoritățile vamale precizează în declarație că declarantul sau reprezentantul acestuia nu a fost prezent.

(2) În cazul în care rezultatul verificării declarației și al documentelor însoțitoare sau al examinării mărfurilor nu este conform cu declarația, autoritățile vamale precizează, cel puțin pe exemplarul declarației pe care îl păstrează respectivele autorități sau pe documentul anexat declarației, datele care trebuie avute în vedere în scopul taxării mărfurilor în cauză și, dacă este cazul, calculează restituirile și alte sume datorate la export, precum și datele în

vederea aplicării celorlalte dispoziții care reglementează regimul vamal sub care sunt plasate mărfurile.

(3) Constatările autorităților vamale precizează, după caz, mijloacele de identificare adoptate. Acestea sunt date și conțin informațiile necesare pentru identificarea funcționarului care le eliberează.

(4) În cazul în care autoritățile vamale nu verifică nici declarația, nici mărfurile, nu este nevoie să precizeze acest lucru pe declarație sau pe documentul anexă prevăzut la alineatul (1).

▼M32

(5) Pentru aplicarea regimului de tranzit comunitar, biroul de plecare menționează rezultatele verificării în declarația de tranzit, introducând datele corespunzătoare.

▼B

Articolul 248

(1) Acordarea liberului de vamă este urmată de înregistrarea în conturi a drepturilor de import stabilite în funcție de datele declarației. În cazul în care consideră că verificările întreprinse pot conduce la stabilirea unui quantum al drepturilor de import mai mare decât cel care rezultă din datele înscrise în declarație, autoritățile vamale cer în plus constituirea unei garanții care să acopere diferența dintre quantumul calculat pe baza datelor din declarație și cel care se plătește în final pentru mărfuri. Cu toate acestea, în loc să constituie această garanție, declarantul poate cere înregistrarea în conturi a quantumului la care se ridică în final drepturile vamale care poate fi plătit pentru mărfuri.

(2) În cazul în care, în baza verificărilor efectuate, autoritățile vamale stabilesc alt quantum al drepturilor vamale decât cel rezultat din datele declarației, acordarea liberului de vamă pentru mărfuri determină înregistrarea neîntârziată în conturi a sumelor astfel calculate.

(3) În cazul în care autoritățile vamale au îndoieli cu privire la aplicarea unor interdicții sau restricții și acest lucru nu se poate stabili decât în urma rezultatului verificărilor efectuate de autoritățile respective, mărfurilor în cauză nu li se acordă liber de vamă.

▼M12

(4) Fără să aducă atingere alineatului (1), autoritățile vamale pot renunța la solicitarea constituirii de garanții în legătură cu mărfurile care fac obiectul unei solicitări de tragere a unui contingent tarifar în cazul în care determină, la momentul când este acceptată declarația de punere în liberă circulație, că respectivul contingent tarifar nu este critic în sensul articolului 308c.

▼B

Articolul 249

(1) Autoritățile vamale stabilesc forma sub care se acordă liberul de vamă, ținând seama de locul unde se află mărfurile și de măsurile luate pentru supravegherea acestora.

(2) În cazul în care declarația se prezintă în scris, acordarea liberului de vamă și data la care a avut loc se menționează pe declarație sau, după caz, pe un document anexat acesteia, din care un exemplar se înapoiază declarantului.

▼M32

(3) Pentru aplicarea regimului de tranzit comunitar și în cazul în care rezultatele verificării declarației permit acest lucru, biroul de plecare acordă liberul de vamă pentru mărfuri și menționează data acordării liberului de vamă în sistemul informatizat.

▼B

Articolul 250

(1) În cazul în care nu pot da liberul de vamă pentru unul dintre motivele prevăzute la articolul 75 litera (a) a doua sau a treia liniuță din cod, autoritățile vamale acordă declarantului un termen pentru regularizarea situației mărfurilor.

(2) În cazul în care, în condițiile prevăzute la articolul 75 litera (a) a doua liniuță din cod, declarantul nu prezintă documentele necesare la până la expirarea termenului prevăzut la alineatul (1), declarația în cauză este considerată fără efect și autoritățile vamale o invalidează. În acest caz se aplică dispozițiile articolului 66 alineatul (3) din cod.

(3) În situațiile menționate la articolul 75 litera (a) a treia liniuță din cod și fără a aduce atingere eventualei aplicări a dispozițiilor articolului 66 alineatul (1) primul alineat sau ale articolului 182 din cod, în cazul în care declarantul nu plătește și nici nu constituie garanția pentru drepturile vamale datorate în termenul prevăzut la alineatul (1), autoritățile vamale pot declanșa formalitățile preliminare în vederea vânzării mărfurilor. Cu excepția cazurilor când între timp situația s-a regularizat, eventual prin vânzare silită, se procedează la vânzarea mărfurilor, în cazul în care legea statului membru de care aparțin autoritățile vamale în cauză prevede acest lucru. Autoritățile vamale îl informează pe declarant în legătură cu aceasta.

Pe riscul și cheltuiala declarantului, autoritățile vamale pot transfera mărfurile în cauză într-un loc special aflat sub supravegherea lor.

Articolul 251

Prin derogare de la articolul 66 alineatul (2) din cod, declarația vamală poate fi invalidată după acordarea liberului de vamă, în următoarele situații:

1. în cazul în care se stabilește că mărfurile au fost declarate în mod eronat pentru un regim vamal care presupune obligația de a plăti drepturi de import în loc să fie plasate sub alt regim vamal, autoritățile vamale invalidează declarația dacă se prezintă o cerere în acest sens în termen de trei luni de la data acceptării declarației, cu condiția ca:
 - mărfurile să nu fi fost utilizate în alte condiții decât cele prevăzute de regimul vamal sub care acestea ar fi trebuit să fie plasate;
 - la data declarării, mărfurile să fi fost destinate a fi plasate sub alt regim vamal, ale cărui cerințe erau îndeplinite integral și ca
 - mărfurile să fie declarate neîntârziat pentru regimul vamal căruia îi erau destinate în realitate.

Declarația de plasare a mărfurilor sub acest din urmă regim vamal intră în vigoare la data acceptării declarației invalidate.

Autoritățile vamală pot permite ca perioada de trei luni să fie depășită în cazuri excepționale, temeinic justificate;

▼ M1

- 1a. Atunci când se constată că mărfurile au fost declarate greșit, în locul altor mărfuri, pentru un regim vamal care atrage obligația de a plăti drepturi de import, autoritățile vamale invalidează declarația în cazul în care se face o cerere în acest sens în interval de trei luni de la data acceptării declarației, cu condiția ca:
 - mărfurile declarate inițial:
 - (i) să nu fi fost utilizate într-un alt mod decât cel care a fost autorizat în situația lor anterioară și
 - (ii) să fi fost replasate în situația lor anterioară;
 - mărfurile care ar fi trebuit să fie declarate pentru regimul vamal avut în vedere inițial:
 - (i) să fi putut fi prezentate, la momentul depunerii declarației inițiale, la același birou vamal și
 - (ii) să fi fost declarate pentru același regim vamal ca și cel avut în vedere inițial.

Autoritățile vamale pot autoriza ca termenul menționat mai sus să fie prelungit în cazuri excepționale argumentate în mod corespunzător;

▼ M12

- 1b. în cazul mărfurilor refuzate în cadrul unui contract de vânzare prin corespondență, autoritățile vamale invalidează declarațiile de punere în liberă circulație, dacă s-a depus o cerere în acest sens în decurs de trei luni de la data acceptării declarației, cu condiția ca mărfurile să fi fost exportate la adresa furnizorului inițial sau la o altă adresă indicată de respectivul furnizor;

▼ M20

- 1c. Atunci când se acordă o autorizație retroactivă în conformitate cu:
 - articolul 294 pentru punerea în liberă circulație cu măsuri tarifare preferențiale sau la o valoare a taxei redusă sau nulă în baza utilizării finale a mărfurilor sau
 - articolul 508 pentru un regim vamal cu impact economic.

▼**B**

2. în cazul în care mărfurile au fost declarate pentru export sau pentru regimul de perfecționare pasivă, declarația se invalidează cu condiția ca:

(a) în cazul mărfurilor care sunt supuse drepturilor de export, unei cereri de rambursare a drepturilor de import, de restituire sau plății altor sume la export sau altor măsuri speciale la export:

— declarantul prezintă biroului vamal de export dovada că mărfurile nu au părăsit teritoriul vamal al Comunității;

— declarantul înapoiază respectivului birou toate exemplarele declarației vamale, împreună cu orice alte documente care i-au fost remise ca urmare a acceptării declarației;

— declarantul furnizează, după caz, biroului vamal de export dovada că restituirile și celelalte sume acordate pe baza declarației de export pentru mărfurile respective au fost rambursate sau că serviciile interesate au luat măsurile necesare pentru a se asigura că acestea nu se plătesc și

— declarantul, după caz și în conformitate cu dispozițiile în vigoare, respectă toate celelalte obligații prevăzute de biroul vamal de export pentru regularizarea situației mărfurilor.

Invalidarea declarației presupune, după caz, anularea rectificărilor aduse certificatului sau certificatelor de export ori de fixare în avans prezentat(e) în sprijinul declarației.

În cazul în care mărfurile declarate pentru export trebuie să părăsească teritoriul Comunității într-un termen determinat, nerespectarea acestui termen atrage invalidarea declarației aferente;

▼**M33**

(b) în cazul altor mărfuri, biroul vamal de export să fi fost informat în conformitate cu articolul 792a alineatul (1), sau să considere, în conformitate cu articolul 796e alineatul (2), că mărfurile declarate nu au părăsit teritoriul vamal al Comunității.

▼**B**

3. În măsura în care reexportul mărfurilor presupune depunerea unei declarații, dispozițiile alineatului (2) se aplică *mutatis mutandis*.

4. În cazul în care mărfurile comunitare sunt plasate sub regimul de antrepozit vamal în conformitate cu dispozițiile articolului 98 alineatul (1) litera (b) din cod, se poate solicita și efectua invalidarea declarației de plasare sub respectivul regim cu condiția de a se lua măsurile prevăzute de legislația relevantă în cazul nerespectării destinației prevăzute.

În cazul în care până la expirarea perioadei prevăzute pentru păstrarea mărfurilor în regimul de antrepozit vamal nu se prezintă nici o cerere pentru primirea unei destinații prevăzute de reglementările specifice în cauză, autoritățile vamale iau măsurile prevăzute de aceste reglementări.

▼**M1**

Articolul 252

În cazul în care autoritățile vamale vând mărfuri comunitare în conformitate cu articolul 75 litera (b) din cod, acest lucru se face cu respectarea procedurilor în vigoare în statele membre.

▼**B**

TITLUL IX
PROCEDURI SIMPLIFICATE

▼**M1**

CAPITOLUL 1
Dispoziții generale

▼**M32**

Secțiunea 1
Dispoziții generale

▼**B**

Articolul 253

(1) Procedura declarației incomplete permite autorităților vamale să accepte, în cazuri temeinic justificate, o declarație care nu conține toate datele necesare sau care nu este însoțită de toate documentele necesare pentru regimul vamal în cauză.

(2) Procedura declarației simplificate permite plasarea mărfurilor sub regimul vamal respectiv la

prezentarea unei declarații simplificate cu prezentarea ulterioară a unei declarații suplimentare care poate avea, după caz, caracter global, periodic sau recapitulativ.

(3) Procedura vămuirii la domiciliu permite ca plasarea mărfurilor sub regimul vamal în cauză să se efectueze la sediul persoanei interesate sau în alte locuri desemnate sau aprobate de autoritățile vamale.

▼ **M32**

(4) Orice persoană poate solicita acordarea unei autorizații pentru declarația simplificată sau pentru procedura de vămuire la domiciliu pentru uz în nume propriu sau în calitate de reprezentant, cu condiția existenței unor evidențe și a unor proceduri adecvate care să permită autorității vamale de autorizare să identifice persoanele reprezentate și să efectueze controale vamale adecvate.

Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 64 din cod, o astfel de cerere poate, de asemenea, avea ca obiect o autorizație integrată.

(5) Utilizarea declarației simplificate sau a procedurii de vămuire la domiciliu este condiționată de furnizarea unei garanții pentru taxele la import și pentru alte taxe.

(6) Titularul autorizației se conformează condițiilor și criteriilor stabilite în acest capitol, precum și obligațiilor care decurg din autorizație, fără a aduce atingere obligațiilor declarantului, precum și normelor care reglementează apariția unei datorii vamale.

(7) Titularul autorizației informează autoritatea vamală de autorizare în legătură cu orice factor care apare după acordarea autorizației și care poate influența menținerea sau conținutul acesteia.

(8) Autoritatea vamală de autorizare efectuează o reevaluare a unei autorizații pentru declarația simplificată sau pentru procedura de vămuire la domiciliu:

- (a) în cazul unor modificări importante ale legislației comunitare aplicabile;
- (b) în cazul unor indicii temeinice cu privire la faptul că titularul autorizației nu mai îndeplinește condițiile aplicabile.

În cazul unei autorizații pentru utilizarea declarației simplificate sau a procedurii de vămuire la domiciliu eliberate unui solicitant stabilit de mai puțin de trei ani, în primul an de la eliberare va avea loc o monitorizare atentă.

▼ **M1**

Articolul 253a

În cazul în care se aplică o procedură simplificată utilizând sistemele informatice pentru întocmirea declarațiilor vamale sau procedee informatice, dispozițiile menționate la articolul 199 alineatele (2) și (3) și la articolele 222, 223 și 224 se aplică *mutatis mutandis*.

▼ **M32**

Secțiunea 2

Acordarea, suspendarea și revocarea autorizațiilor pentru utilizarea declarației simplificate sau a procedurii de vămuire la domiciliu

Articolul 253b

(1) Cererile de autorizare pentru declarația simplificată sau pentru procedura de vămuire la domiciliu se efectuează utilizându-se modelul de formular care figurează în anexa 67 sau formatul electronic corespunzător.

(2) În cazul în care autoritatea vamală de autorizare stabilește faptul că cererea nu conține toate elementele solicitate, în termen de 30 de zile calendaristice de la primirea cererii aceasta cere solicitantului să furnizeze informațiile corespunzătoare, menționând motivele acestei solicitări.

- (3) Cererea nu este acceptată, în cazul în care:
- (a) nu respectă dispozițiile de la alineatul (1);
 - (b) nu a fost depusă la autoritățile vamale competente;
 - (c) solicitantul a fost condamnat pentru o faptă penală gravă legată de activitatea sa economică;

(d) solicitantul se află în procedură de faliment la momentul depunerii cererii.

(4) Înainte de acordarea unei autorizații pentru declarația simplificată sau pentru procedura de vămuire la domiciliu, autoritățile vamale verifică evidențele solicitantului, în cazul în care nu pot fi utilizate rezultatele unei verificări anterioare.

Articolul 253c

(1) Autorizația pentru procedura declarației simplificate se acordă numai dacă sunt îndeplinite condițiile și criteriile stabilite la articolul 14h, cu excepția alineatului (1) litera (c), la articolul 14i literele (d), (e) și (g), precum și la articolul 14j.

Autorizația pentru procedura de vămuire la domiciliu se acordă numai dacă sunt îndeplinite condițiile și criteriile stabilite la articolul 14h, cu excepția alineatului (1) litera (c), la articolul 14i și la articolul 14j.

Pentru acordarea autorizațiilor menționate la primul și al doilea paragraf, autoritățile vamale aplică dispozițiile articolului 14a alineatul (2) și utilizează formularul de autorizare care figurează în anexa 67.

(2) În cazul în care solicitantul deține un certificat AEO menționat la articolul 14a alineatul (1) litera (a) sau (c), condițiile și criteriile menționate la alineatul (1) din prezentul articol se consideră îndeplinite.

Articolul 253d

(1) O autorizație pentru declarația simplificată sau pentru procedura de vămuire la domiciliu se suspendă de către autoritatea vamală de autorizare în următoarele cazuri:

(a) în cazul în care a fost identificată neîndeplinirea condițiilor și a criteriilor menționate la articolul 253c alineatul (1);

(b) în cazul în care autoritățile vamale au suficiente motive să considere că titularul autorizației sau o altă persoană menționată la articolul 14h alineatul (1) literele (a), (b) sau (d) a comis o faptă care declanșează urmărirea penală și are legătură cu o încălcare a normelor vamale.

Cu toate acestea, în cazul menționat la primul paragraf litera (b) din prezentul articol, autoritatea vamală de autorizare poate hotărî să nu suspende o autorizație pentru declarația simplificată sau pentru procedura de vămuire la domiciliu, dacă consideră că respectiva încălcare are o importanță neglijabilă în raport cu numărul sau anvergura operațiunilor vamale și nu suscită îndoiele cu privire la buna credință a titularului autorizației.

Înainte de a lua o decizie, autoritatea vamală de autorizare îi comunică titularului autorizației concluziile sale. Titularul autorizației are dreptul de a-și regulariza situația și/sau de a-și exprima punctul de vedere în termen de 30 de zile calendaristice de la data comunicării.

(2) În cazul în care titularul autorizației nu regularizează situația menționată la alineatul (1) primul paragraf litera (a) în termenul de 30 de zile calendaristice, autoritatea vamală de autorizare îi notifică suspendarea, pe o perioadă de 30 de zile calendaristice, a autorizației pentru declarația simplificată sau pentru procedura de vămuire la domiciliu, pentru a-i permite acestuia să ia măsurile necesare în vederea regularizării situației.

(3) În cazurile menționate la alineatul (1) primul paragraf litera (b), autoritatea vamală de autorizare suspendă autorizația până la încheierea procedurilor judiciare. Autoritatea vamală informează în acest sens titularul autorizației.

(4) În cazul în care titularul autorizației nu a fost în măsură să regularizeze situația în termen de 30 de zile calendaristice, dar poate dovedi faptul că pot fi îndeplinite condițiile dacă se prelungește perioada de suspendare, autoritatea vamală de autorizare suspendă autorizația pentru declarația simplificată sau pentru procedura de vămuire la domiciliu pe o perioadă suplimentară de 30 de zile calendaristice.

(5) Suspendarea unei autorizații nu afectează nicio procedură vamală începută înainte de data suspendării și încă neîncheiată.

Articolul 253e

(1) În cazul în care autoritatea vamală de autorizare consideră că titularul autorizației a luat măsurile necesare pentru a se conforma condițiilor și criteriilor care trebuie îndeplinite pentru a beneficia de o

autorizație pentru declarația simplificată sau pentru procedura de vămuire la domiciliu, autoritatea vamală de autorizare retrage suspendarea și informează titularul autorizației. Suspendarea poate fi retrasă înainte de expirarea perioadei stabilite la articolul 253d alineatul (2) sau (4).

(2) În cazul în care titularul autorizației nu ia măsurile necesare în cursul perioadei de suspendare stabilite la articolul 253d alineatul (2) sau (4), se aplică articolul 253g.

Articolul 253f

(1) În cazul în care titularul unei autorizații se află temporar în imposibilitatea de a îndeplini oricare dintre condițiile și criteriile stabilite pentru o autorizație pentru declarația simplificată sau pentru procedura de vămuire la domiciliu, acesta poate solicita suspendarea autorizației. Într-un astfel de caz, titularul autorizației notifică autoritatea vamală de autorizare, specificând data la care va fi în măsură să îndeplinească din nou condițiile și criteriile. Acesta notifică, de asemenea, autoritatea vamală de autorizare cu privire la eventualele măsuri prevăzute și la calendarul de aplicare a acestora.

(2) În cazul în care titularul autorizației nu regularizează situația în cursul perioadei stabilite în notificare, autoritatea vamală de autorizare poate acorda o prelungire rezonabilă dacă titularul autorizației a acționat cu bună credință.

Articolul 253g

Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 9 din cod și ale articolului 4 din prezentul regulament, o autorizație pentru declarația simplificată sau pentru procedura de vămuire la domiciliu este revocată de către autoritatea vamală de autorizare în următoarele cazuri:

- (a) atunci când titularul autorizației nu regularizează situația menționată la articolul 253d alineatul (2) și la articolul 253f alineatul (1);
- (b) atunci când au fost comise încălcări grave sau repetate ale normelor vamale de către titularul autorizației sau de către alte persoane menționate la articolul 14h alineatul (1) litera (a), (b) sau (d) și nu mai există drept de recurs;
- (c) la cererea titularului autorizației.

Cu toate acestea, în cazul menționat la primul paragraf litera (b), autoritatea vamală de autorizare poate hotărî să nu revoce autorizația pentru declarația simplificată sau pentru procedura de vămuire la domiciliu, dacă consideră că respectivele încălcări au o importanță neglijabilă în raport cu numărul sau anvergura operațiunilor vamale și nu suscită îndoieli cu privire la buna credință a titularului autorizației.

CAPITOLUL 1A

Autorizația unică pentru declarația simplificată sau pentru procedura de vămuire la domiciliu

Secțiunea 1

Procedura de depunere a cererilor

Articolul 253h

(1) Cererea de acordare a unei autorizații unice pentru declarația simplificată sau pentru procedura de vămuire la domiciliu se depune la una dintre autoritățile vamale menționate la articolul 14d alineatele (1) și (2).

Cu toate acestea, în cazul în care autorizația pentru declarația simplificată sau pentru procedura de vămuire la domiciliu este solicitată în contextul sau ca urmare a unei cereri de acordare a unei autorizații unice pentru destinația finală sau pentru un regim vamal economic, se aplică articolul 292 alineatele (5) și (6) sau articolele 500 și 501.

(2) În cazul în care o parte a evidențelor și a documentației pertinente este păstrată într-un alt stat membru decât cel în care se depune cererea, solicitantul completează în mod corespunzător casetele 5a, 5b și 7 din formularul de cerere al cărui model figurează în anexa 67.

(3) Solicitantul stabilește un punct de contact central ușor accesibil sau numește o persoană de

contact din cadrul administrației sale din statul membru în care se depune cererea pentru ca autoritățile vamale să poată dispune de toate informațiile necesare pentru a stabili respectarea cerințelor pentru acordarea autorizației unice.

(4) În măsura posibilului, solicitantul transmite datele necesare autorităților vamale prin mijloace electronice.

(5) Până în momentul introducerii unui sistem electronic de schimb de date între statele membre implicate, necesar pentru procedura vamală în cauză, autoritatea vamală de autorizare poate respinge cererile întocmite în temeiul alineatului (1), în cazul în care autorizația unică ar crea o sarcină administrativă disproporționată.

Articolul 253i

(1) Statele membre transmit Comisiei o listă a autorităților vamale menționate la articolul 253h alineatul (1) cărora trebuie să li se adreseze cererile și orice modificări aduse acestora. Comisia publică aceste informații pe Internet. Aceste autorități au statutul de autorități vamale de autorizare în ceea ce privește autorizațiile unice pentru declarația simplificată și pentru procedura de vămuire la domiciliu.

(2) Statele membre numesc un birou central responsabil de schimbul de informații între statele membre și între statele membre și Comisie și informează Comisia în legătură cu acest birou.

Secțiunea 2 Procedura de eliberare

Articolul 253j

(1) În cazul în care se solicită eliberarea unei autorizații unice pentru declarația simplificată sau pentru procedura de vămuire la domiciliu, autoritatea vamală de autorizare pune la dispoziția celorlalte autorități vamale interesate următoarele informații:

- (a) cererea;
- (b) proiectul de autorizație;
- (c) toate informațiile necesare pentru acordarea autorizației.

Aceste informații sunt puse la dispoziție prin sistemul de comunicare menționat la articolul 253m, imediat ce acesta va fi disponibil.

(2) Informațiile menționate la alineatul (1) literele (a), (b) și (c) sunt puse la dispoziție de către autoritatea vamală de autorizare în următoarele termene:

- (a) 30 de zile calendaristice, în cazul în care solicitantului i-a fost deja acordată o autorizație pentru declarația simplificată sau pentru procedura de vămuire la domiciliu sau un certificat AEO, menționat la articolul 14a alineatul (1) litera (a) sau (c);
- (b) 90 de zile calendaristice în toate celelalte cazuri.

În cazul în care autoritatea vamală de autorizare nu este în măsură să respecte aceste termene, aceasta le poate prelungi cu 30 de zile calendaristice. În astfel de cazuri, autoritatea vamală de autorizare comunică solicitantului, înainte de expirarea acestor termene, motivele prelungirii.

Termenul începe de la data la care autoritatea vamală de autorizare primește toate informațiile necesare menționate la alineatul (1) literele (a), (b) și (c). Autoritatea vamală de autorizare informează solicitantul cu privire la acceptarea cererii acestuia și la data de la care începe termenul respectiv.

(3) Până la 31 decembrie 2009, perioadele maxime de 30 sau 90 de zile calendaristice stabilite la alineatul (2) primul paragraf se înlocuiesc cu perioade de 90, respectiv 210 zile calendaristice.

Articolul 253k

(1) Autoritatea vamală de autorizare a statului membru în care a fost depusă cererea și autoritățile vamale ale celorlalte state membre implicate în eliberarea autorizației unice solicitate cooperează pentru stabilirea cerințelor operaționale și de raportare, inclusiv a unui plan de verificare pentru supravegherea procedurii vamale utilizate în cadrul autorizației unice. Cu toate acestea, datele care trebuie transmise în scopul derulării procedurii (procedurilor) vamale între autoritățile vamale în cauză se limitează la cele stabilite în anexa 30A.

(2) Autoritățile vamale din celelalte state membre vizate de autorizația unică solicitată notifică orice obiecții autorității vamale de autorizare în termen de 30 de zile calendaristice de la data la care a fost primit proiectul de autorizație. În cazul în care este necesară o perioadă suplimentară pentru această notificare, autoritatea vamală de autorizare este informată cât de repede posibil și, în orice caz, înainte de expirarea acestui termen. Această perioadă suplimentară poate fi prelungită cu maximum 30 de zile calendaristice. Atunci când este acordată o prelungire a termenului, autoritatea vamală de autorizare comunică acest lucru solicitantului.

În cazul în care au fost notificate obiecții, iar autoritățile vamale nu au ajuns la un acord până la expirarea termenului stabilit, se resping acele puncte din cerere asupra cărora s-au formulat obiecții.

În cazul în care autoritatea vamală consultată nu răspunde în termenul (termenele) stabilit(e) la primul paragraf, autoritatea vamală de autorizare poate presupune că nu există nicio obiecție privind eliberarea unei astfel de autorizații, în timp ce răspunderea incumbă autorității vamale consultate.

(3) Înainte de respingerea parțială sau totală a unei cereri, autoritatea vamală de autorizare comunică solicitantului motivele pe care intenționează să își întemeieze decizia, acesta având posibilitatea să își exprime punctul de vedere în termen de 30 de zile calendaristice de la data la care a fost făcută comunicarea.

Articolul 253l

(1) În cazul în care solicitantul unei autorizații unice este titularul unui certificat AEO, menționat la articolul 14a alineatul (1) litera (a) sau (c), autorizația se acordă dacă a avut loc schimbul necesar de informații între:

- (a) solicitant și autoritatea vamală de autorizare;
- (b) autoritatea vamală de autorizare și celelalte autorități vamale vizate de autorizația unică solicitată.

În cazul în care solicitantul nu deține un certificat AEO, menționat la articolul 14a alineatul (1) litera (a) sau (c), autorizația se acordă doar dacă autoritatea vamală de autorizare consideră că solicitantul va fi în măsură să îndeplinească condițiile și criteriile de autorizare stabilite sau menționate la articolele 253, 253a și 253c și dacă a avut loc schimbul necesar de informații menționat la primul paragraf al prezentului alineat.

(2) După primirea acordului sau în lipsa unor obiecții motivate din partea celorlalte autorități vamale vizate, autoritatea vamală de autorizare eliberează autorizația în conformitate cu formularul de autorizare care figurează în anexa 67, în termen de 30 de zile calendaristice de la expirarea termenelor stabilite la articolul 253k alineatul (2) sau (3).

Autoritatea vamală de autorizare pune autorizația la dispoziția autorităților vamale din statele membre participante, prin intermediul sistemului de informare și comunicare menționat la articolul 253m, imediat ce acesta va fi disponibil.

(3) Autorizațiile unice pentru declarația simplificată și pentru procedura de vămuire la domiciliu sunt recunoscute în toate statele membre menționate în caseta 10 și/sau 11 din autorizație, după caz.

Secțiunea 3 Schimbul de informații

Articolul 253m

(1) Pentru procesul de informare și comunicare între autoritățile vamale și pentru informarea Comisiei și a operatorilor economici se utilizează, imediat ce va fi disponibil, un sistem electronic de informare și comunicare stabilit de Comisie și de autoritățile vamale, de comun acord. Informațiile furnizate operatorilor economici se limitează la datele neconfidențiale definite la titlul II punctul 16 din notele explicative la formularul de cerere privind procedurile simplificate care figurează în anexa 67.

(2) Prin intermediul sistemului menționat la alineatul (1), Comisia și autoritățile vamale schimbă, stochează și au acces la următoarele informații:

- (a) datele din cereri;
- (b) informațiile necesare pentru procesul de eliberare a autorizațiilor;
- (c) autorizațiile unice eliberate pentru procedurile menționate la articolul 1 alineatele (13) și (14) și, după caz, la informațiile despre modificarea, suspendarea și revocarea acestora;
- (d) rezultatele unei eventuale reevaluări efectuate în conformitate cu articolul 253 alineatul (8).

(3) Cu acordul prealabil al titularului autorizației, Comisia și statele membre pot face publice, pe Internet, lista autorizațiilor unice și datele neconfidențiale definite la titlul II punctul 16 din notele explicative la formularul de cerere privind procedurile simplificate care figurează în anexa 67. Această listă se actualizează.

▼B

CAPITOLUL 2

Declarații de punere în liberă circulație

Secțiunea 1

Declarații incomplete

▼M29

Articolul 254

La cererea declarantului, autoritățile vamale pot accepta declarațiile de punere în liberă circulație care nu cuprind toate datele din anexa 37.

Cu toate acestea, respectivele declarații includ cel puțin datele cerute pentru o declarație incompletă care figurează în anexa 30a.

▼B

Articolul 255

(1) Declarațiile de punere în liberă circulație pe care autoritățile vamale le pot accepta la cererea declarantului fără a fi însoțite de unele dintre documentele care trebuie prezentate în sprijinul declarației trebuie să fie însoțite cel puțin de acele documente a căror prezentare este necesară pentru punerea în liberă circulație.

(2) Prin derogare de la dispozițiile alineatului (1), o declarație care nu este însoțită de unul dintre documentele de prezentare a cărora este condiționată punerea în liberă circulație poate fi acceptată după ce autoritățile vamale stabilesc că:

- (a) documentul în cauză există și este valabil;
- (b) acesta nu a putut fi anexat la declarație din motive independente de voința declarantului și că
- (c) orice întârziere în acceptarea declarației împiedică punerea în liberă circulație a mărfurilor sau conduce la plata unor drepturi vamale mai mari.

Datele referitoare la documentele lipsă se indică în declarație în toate situațiile.

Articolul 256

(1) Perioada acordată de autoritățile vamale declarantului pentru comunicarea datelor sau pentru prezentarea documentelor lipsă la data acceptării declarației nu poate depăși o lună de la data acceptării declarației.

▼M22

Fiind vorba de un document de prezentare a căruia depinde aplicarea unei taxe vamale reduse sau zero și cu condiția ca autoritățile vamale să aibă motive întemeiate să considere că mărfurile la care se referă declarația incompletă pot efectiv beneficia de această taxă redusă sau zero, se poate acorda un termen mai lung decât cel prevăzut la primul paragraf, la cererea declarantului, pentru prezentarea acestui document, dacă împrejurările justifică acest lucru. Acest termen nu poate depăși patru luni de la data acceptării declarației și nu poate fi prelungit.

▼B

În cazul în care detaliile lipsă care trebuie comunicate sau documentele care trebuie prezentate se referă la valoarea în vamă, autoritățile vamale pot stabili un termen mai lung sau pot prelungi termenul deja fixat, în situația când acest lucru se dovedește absolut necesar. Perioada totală acordată trebuie să respecte termenele de prescripție în vigoare.

▼M12

(2) Atunci când la mărfurile puse în liberă circulație se aplică drepturi de import reduse sau zero în cadrul contingentelor tarifare sau, cu condiția să nu se reintroducă impunerea de drepturi normale de import, în cadrul plafoanelor tarifare sau al altor măsuri privind tarifele preferențiale, măsura prin care se poate beneficia de contingente tarifare sau de tarife preferențiale se acordă numai după prezentarea la autoritățile vamale a documentului de care depinde acordarea ratei reduse sau zero. Documentul trebuie prezentat, în orice caz:

- înainte de epuizarea contingentelor tarifare sau,
- în alte cazuri, înainte de data la care o măsură comunitară reintroduce aplicarea de drepturi normale de import.

▼B

(3) Sub rezerva alineatelor (1) și (2), documentul de prezentare a căruia este condiționată acordarea dreptului de import redus sau zero poate fi prezentat după data de expirare a perioadei pentru care este prevăzut dreptul redus sau zero, cu condiția ca declarația referitoare la mărfurile în cauză să fi fost acceptată înaintea acestei date.

Articolul 257

(1) Acceptarea de către autoritățile vamale a unei declarații incomplete nu poate împiedica sau întârzia acordarea liberului de vamă pentru mărfurile care fac obiectul declarației dacă nu există alte motive pentru a se proceda în acest sens. Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 248, liberul de vamă se acordă în condițiilor stabilite la alineatele (2)-(5) de mai jos.

(2) În cazul în care transmiterea ulterioară a unei date de pe declarație sau a unui document care lipsea la data acceptării declarației nu poate influența cuantumul drepturilor care se aplică mărfurilor care fac obiectul declarației respective, autoritățile vamale înscriu în conturi suma acestor drepturi, calculată în maniera obișnuită.

(3) În cazul în care, în conformitate cu dispozițiile articolului 254, o declarație conține o indicație provizorie a valorii, autoritățile vamale:

- înscriu imediat în conturi suma drepturilor calculate pe baza acestei indicații;
- solicită, după caz, constituirea unei garanții suficiente pentru a acoperi diferența dintre această sumă și suma care urmează a fi încasată în final.

(4) În cazul în care, în alte situații decât cele prevăzute la alineatul (3), prezentarea ulterioară a unei date de pe declarație sau a unui document care lipsea la data acceptării declarației poate influența cuantumul drepturilor aplicabile mărfurilor la care se referă declarația:

- (a) dacă prezentarea ulterioară a datei sau a documentului lipsă poate avea ca rezultat aplicarea unei taxe reduse, autoritățile vamale:
 - înscriu imediat în conturi suma drepturilor calculată potrivit acestei taxe reduse;
 - cer constituirea unei garanții care să acopere diferența dintre acea sumă și suma care ar rezulta din aplicarea drepturilor calculate conform taxei normale;
- (b) dacă prezentarea ulterioară a datei sau a documentului lipsă poate avea drept rezultat admiterea mărfurilor cu exonerare totală de drepturi, autoritățile vamale cer constituirea unei garanții care să acopere suma care ar trebui percepută dacă drepturile ar fi calculate conform taxei normale.

(5) Fără a aduce atingere modificărilor care ar putea interveni ulterior, îndeosebi ca urmare a stabilirii definitive a valorii în vamă, declarantul are posibilitatea ca, în loc să constituie o garanție, să solicite înscrierea imediată în conturi:

- în cazul aplicării alineatului (3) a doua liniuță sau alineatul (4) litera (a) a doua liniuță, a sumei drepturilor la care sunt supuse definitiv mărfurile;
- în cazul aplicării alineatului (4) litera (b), a sumei drepturilor calculată conform taxei normale.

Articolul 258

Dacă, la expirarea perioadei prevăzute la articolul 256, declarantul nu prezintă datele necesare pentru determinarea definitivă a valorii în vamă a mărfurilor sau nu prezintă data sau documentul lipsă, autoritățile vamale înscriu în conturi imediat ca drepturi care se aplică mărfurilor avute în vedere cuantumul garanției constituite în conformitate cu dispozițiile articolului 257 alineatul (3) a doua liniuță, alineatul (4) litera (a) a doua liniuță sau alineatul (4) litera (b).

Articolul 259

O declarație incompletă acceptată în condițiile prevăzute la articolele 254-257 poate fi completată de către declarant sau, de comun acord cu autoritățile vamale, poate fi înlocuită cu o altă declarație care respectă condițiile prevăzute la articolul 62 din cod.

În ambele situații, data pentru stabilirea drepturilor eventual datorate și pentru aplicarea altor dispoziții care reglementează punerea în liberă circulație a mărfurilor este data de acceptare a declarației incomplete.

▼B

Secțiunea 2
Procedura declarației simplificate

Articolul 260

(1) La solicitarea scrisă conținând toate informațiile necesare, ►**M32** solicitantul ◀ este autorizat, conform condițiilor și modului prevăzut la articolele 261 și 262, să facă declarația pentru punerea în liberă circulație într-o formă simplificată atunci când mărfurile sunt prezentate în vamă.

▼**M29**

(2) Declarația simplificată include cel puțin datele cerute pentru o declarație de import simplificată care figurează în anexa 30a.

(3) Atunci când condițiile permit, autoritățile vamale pot aproba ca cererea de punere în liberă circulație menționată la alineatul (2) a doua liniuță să fie înlocuită cu o cerere globală care să acopere operațiunilor de punere în liberă circulație de efectuat pe parcursul unei anumite perioade. Pe documentul comercial sau administrativ care trebuie prezentat în conformitate cu alineatul (1) se face referire la autorizația acordată ca răspuns la această cerere globală.

(4) Declarația simplificată trebuie să fie însoțită de toate documentele de a căror prezentare este condiționată, după caz, punerea în liberă circulație. Se aplică articolului 255 alineatul (2).

(5) Prezentul articol se aplică fără a aduce atingere articolului 278.

▼**M32**

Articolul 261

(1) Autorizația de utilizare a procedurii declarației simplificate se acordă solicitantului dacă sunt îndeplinite condițiile și criteriile menționate la articolele 253, 253a și 253c.

(2) În cazul în care solicitantul deține un certificat AEO, menționat la articolul 14a alineatul (1) litera (a) sau (c), autoritatea vamală de autorizare acordă autorizația dacă a avut loc schimbul necesar de informații între solicitant și autoritatea vamală de autorizare. Toate condițiile și criteriile menționate la alineatul (1) al prezentului articol se consideră îndeplinite.

▼**B**

Articolul 262

▼**M29**

(1) Autorizația menționată la articolul 260 include următoarele elemente:

- (a) biroul (birourile) vamal(e) competent(e) pentru acceptarea declarațiilor simplificate;
- (b) mărfurile cărora li se aplică și
- (c) referința la garanția care trebuie furnizată de către persoana interesată pentru a asigura o datorie vamală care ar putea apărea.

Aceasta precizează, de asemenea, forma și conținutul declarațiilor suplimentare și stabilește termenele în care acestea trebuie să fie depuse la autoritatea vamală desemnată în acest scop.

(2) Autoritățile vamale pot renunța la prezentarea declarației suplimentare în cazul în care aceasta are ca obiect mărfuri a căror valoare se situează sub pragul statistic prevăzut de dispozițiile comunitare în vigoare și dacă declarația simplificată conține deja toate informațiile necesare pentru punerea în liberă circulație.

Secțiunea 3
Procedura de vămuire la domiciliu

Articolul 263

În conformitate cu condițiile și în modul stabilit la articolele 264-266, autorizația de a folosi procedura de vămuire la domiciliu se acordă oricărei persoane care dorește ca mărfurile să fie puse în liberă circulație la sediul său sau în celelalte locuri menționate la articolul 253 și care prezintă autorităților vamale o cerere scrisă în acest sens, conținând toate datele necesare acordării autorizației:

- cu privire la mărfurile supuse regimului de tranzit comunitar sau de tranzit comun și pentru care persoana menționată mai sus beneficiază de o simplificare a formalităților care urmează să fie îndeplinite la biroul de destinație în conformitate cu dispozițiile ► **M19** articolele 406, 407 și 408 ◀;
- cu privire la mărfurile plasate anterior sub un regim vamal cu impact economic, fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 278;
- cu privire la mărfurile transportate, după prezentarea în camă în conformitate cu dispozițiile articolului 40 din cod, la sediile sau în locurile menționate în conformitate cu altă procedură de tranzit decât aceea prevăzută la prima liniuță;
- cu referire la mărfurile introduse pe teritoriul vamal comunitar cu scutire de la cerința ca acestea să fie prezentate la birul vamal, în conformitate cu dispozițiile articolului 41 litera (b) din cod.

▼ **M32**

Articolul 264

(1) Autorizația de utilizare a procedurii de vămuire la domiciliu se acordă solicitantului dacă sunt îndeplinite condițiile și criteriile menționate la articolele 253, 253a și 253c.

(2) În cazul în care solicitantul deține un certificat AEO, menționat la articolul 14a alineatul (1) litera (a) sau (c), autoritatea vamală de autorizare acordă autorizația dacă a avut loc schimbul necesar de informații între solicitant și autoritatea vamală de autorizare. Toate condițiile și criteriile menționate la alineatul (1) din prezentul articol se consideră îndeplinite.

▼ **B**

Articolul 266

▼ **M4**

(1) Pentru a permite autorităților vamale să se edifice asupra corectitudinii desfășurării operațiunilor, titularul autorizației menționate la articolul 263 are obligația:

- (a) în cazurile menționate la prima și a treia liniuță din articolul 263:
 - (i) atunci când mărfurile sunt puse în liberă circulație, în momentul în care ajung la locul desemnat în acest scop:
 - de a comunica de îndată autorităților vamale această sosire în forma și modul specificate de acestea, în scopul de a obține liberul de vamă pentru mărfuri și
 - de a înregistra mărfurile respective în evidențele sale;
 - (ii) atunci când punerea în liberă circulație este precedată de depozitarea temporară a mărfurilor, în înțelesul articolului 50 din cod, în același loc, înainte de expirarea termenului limită stabilit prin articolul 49 din cod:
 - de a comunica de îndată autorităților vamale intenția de a pune mărfurile în liberă circulație, în forma și modul specificate de acestea, în scopul de a obține liberul de vamă pentru mărfuri și
 - de a înregistra mărfurile respective în evidențele sale;
- (b) în cazurile menționate la a doua liniuță din articolul 263:
 - de a comunica de îndată autoritățile vamale intenția de a pune mărfurile în liberă circulație, în forma și modul specificate de acestea, în scopul de a obține liberul de vamă pentru mărfuri și
 - de a înregistra mărfurile respective în evidențele sale.

Notificarea menționată la prima liniuță nu este necesară pentru punerea în liberă circulație a mărfurilor care au fost plasate anterior sub regim de antrepozit vamal într-un antrepozit de tip D;

- (c) în cazurile menționate la a patra liniuță din articolul 263, la sosirea mărfurilor la locul desemnat în acest scop:
 - de a înregistra mărfurile respective în evidențele sale;
- (d) de a pune la dispoziția autorităților vamale, din momentul înregistrării mărfurilor în evidențe, astfel cum se menționează la literele (a), (b) și (c), toate documentele a căror prezentare reprezintă o condiție

necesară pentru aplicarea dispozițiilor care reglementează punerea în liberă circulație.

▼B

- (2) Cu condiția ca verificarea regularității operațiunilor să nu fie afectată, autoritățile vamale pot:

▼M4

- (a) permite ca notificarea menționată la alineatul (1) literele (a) și (b) să se efectueze imediat ce sosirea mărfurilor devine iminentă;

▼B

- (b) în anumite situații speciale justificate de natura mărfurilor în cauză și de ritmul accelerat al operațiunilor, scuti pe titularul autorizației de obligația de a notifica biroului vamal competent fiecare sosire a mărfurilor cu condiția ca acesta să furnizeze biroului respectiv toate informațiile pe care le consideră necesare pentru a-și putea exercita, după caz, dreptul de a verifica mărfurile.

În acest caz, înregistrarea mărfurilor în evidențele persoanei interesate este echivalentă cu acordarea liberului de vamă.

▼M29

(3) Înscrisura în evidențele menționate la alineatul (1) literele (a), (b) și (c) poate fi înlocuită cu orice altă formalitate solicitată de autoritățile vamale și care prezintă garanții similare. Înscrisura include indicarea datei la care aceasta a avut loc și cel puțin datele cerute pentru o declarație depusă în cadrul procedurii de vămuire la domiciliu care figurează în anexa 30a.

▼B

Articolul 267

Autorizația prevăzută la articolul 263 stabilește modalitățile practice de funcționare a procedurii și cuprinde în special:

- mărfurile pentru care se aplică;
- forma obligațiilor menționate la articolul 266, precum și referirea la garanția care trebuie să fie constituită de către persoana interesată;
- data acordării liberului de vamă pentru mărfuri;
- termenul în care declarația suplimentară trebuie prezentată la biroul vamal competent, desemnat în acest sens;
- condițiile în care mărfurile sunt acoperite, după caz, de declarațiile globale, periodice sau recapitulative.

▼B

CAPITOLUL 3

Declarațiile pentru regimul vamal cu impact economic

Secțiunea 1

Plasarea sub un regim vamal cu impact economic

Subsecțiunea 1

Plasarea sub regimul de antrepozit vamal

A. Declarații incomplete

Articolul 268

▼M29

(1) La solicitarea declarantului, biroul vamal de intrare poate accepta declarații de plasare sub regimul de antrepozit vamal care nu includ toate datele care figurează în anexa 37.

Cu toate acestea, respectivele declarații includ cel puțin datele cerute pentru o declarație incompletă, care figurează în anexa 30a.

- (2) Articolele 255, 256 și 259 se aplică *mutatis mutandis*.
- (3) Prezentul articol nu se aplică declarațiilor de plasare sub regimul de produse agricole comunitare

B. Procedura declarației simplificate

Articolul 269

▼ **M32**

(1) Autorizația de utilizare a procedurii declarației simplificate se acordă solicitantului în conformitate cu condițiile, criteriile și modalitățile stabilite la articolele 253, 253a, 253c și 270.

▼ **B**

(2) În cazul în care această procedură se aplică într-un antrepozit de tip D, declarația simplificată trebuie să cuprindă și natura mărfurilor respective, cu detalii suficiente care să permită clasificarea lor imediată și fără dubii, precum și valoarea în vamă a mărfurilor.

▼ **M1**

(3) Regimul menționat la alineatul (1) nu se aplică antrepozitelor de tipul F și nici plasării sub regim a mărfurilor agricole comunitare menționate la ► **M20** articolul 524 ◀ în orice tip de antrepozit.

▼ **M24**

(4) Procedura prevăzută la alineatul (1) a doua liniuță se aplică antrepozitelor de tip B și exclude, cu toate acestea, posibilitatea utilizării unui document comercial. Atunci când documentul administrativ nu conține toate elementele prevăzute în anexa 37 titlul I partea B, aceste elemente sunt furnizate prin cererea de plasare sub regim care însoțește documentul.

▼ **B**

Articolul 270

(1) Cererea menționată la articolul 269 alineatul (1) se face în scris și trebuie să conțină toate datele necesare pentru acordarea autorizației.

În cazul în care condițiile permit, cererea menționată la articolul 269 alineatul (1) poate fi înlocuită printr-o cerere globală pentru operațiunile care trebuie efectuate într-o perioadă de timp.

În acest caz, cererea se face în conformitate cu condițiile stabilite la ► **M20** articolele 497, 498 și 499 ◀ și se prezintă împreună cu cererea de autorizație pentru administrarea antrepozitului vamal sau ca o modificare a autorizației inițiale, către autoritatea vamală care a eliberat autorizația pentru regimul vamal.

▼ **M32**

(5) În cazul în care solicitantul deține un certificat AEO, menționat la articolul 14a alineatul (1) litera (a) sau (c), autoritatea vamală de autorizare acordă autorizația dacă a avut loc schimbul necesar de informații între solicitant și autoritatea vamală de autorizare. Toate condițiile și criteriile menționate la alineatul (1) din acest articol se consideră îndeplinite.

▼ **M29**

Articolul 271

Autorizația menționată la articolul 269 alineatul (1) stabilește modalitățile practice de funcționare a procedurii, în special biroul (birourile) vamal(e) de intrare pentru procedură.

Nu este necesar să se furnizeze o declarație suplimentară.

C. Procedura vămuirii la domiciliu

Articolul 272

(1) Autorizația pentru folosirea procedurii de vămuire la domiciliu se acordă în funcție de condițiile și în modul prevăzut la alineatul (2) și la articolele 273 și 274.

▼ **M6**

(2) Procedura de vămuire la domiciliu nu se aplică antrepozitelor de tip B și F și nici plasării sub regim, în oricare tip de antrepozit vamal, a produselor agricole comunitare menționate la ► **M20** articolul 524 ◀.

(3) Articolul 270 se aplică *mutatis mutandis*.

▼**B**

Articolul 273

(1) Pentru a permite autorităților vamale să se asigure de regularitatea operațiunilor, la sosirea mărfurilor la locul desemnat în acest sens, titularul autorizației:

- (a) notifică biroului de control sosirea mărfurilor în termenii și în modul prevăzut de către acesta;
- (b) face înregistrări în evidența operativă a mărfurilor;
- (c) ține la dispoziția biroului de control toate documentele referitoare la plasarea mărfurilor sub regim.

Înregistrarea menționată la litera (b) trebuie să conțină cel puțin câteva dintre datele folosite în practica comercială pentru identificarea mărfurilor, inclusiv cantitatea.

(2) Se aplică articolul 266 alineatul (2).

Articolul 274

Autorizația menționată la articolul 272 alineatul (1) stabilește modalitățile practice de funcționare a procedurii și cuprinde în special:

- mărfurile pentru care se aplică;
 - forma obligațiilor menționate la articolul 273;
 - data acordării liberului de vamă pentru mărfuri.
- Nu este necesară o declarație suplimentară.

Subsecțiunea 2

Plasarea sub regimul de perfecționare activă, de transformare sub control vamal sau de admitere temporară

A. *Declarații incomplete*

B.

Articolul 275

▼**M29**

(1) La cererea declarantului, biroul vamal de intrare poate accepta declarații de plasare a mărfurilor sub un regim vamal economic, altul decât perfecționarea activă sau antrepozitul vamal care nu includ toate datele menționate în anexa 37 sau nu sunt însoțite de anumite documente menționate la articolul 220 .

Cu toate acestea, respectivele declarații includ cel puțin datele cerute pentru o declarație incompletă, care figurează în anexa 30a.

(2) Articolele 255, 256 și 259 se aplică *mutatis mutandis*.

(3) Articolele 257 și 258 se aplică, de asemenea, *mutatis mutandis* în cazul plasării sub regimul de perfecționare activă, sistemul cu rambursare.

B. Procedurile declarației simplificată și de vămuire la domiciliu

Articolul 276

Articolele 260-267 și 270 se aplică *mutatis mutandis* mărfurilor declarate pentru regimurile vamal cu impact economic menționate în prezenta subsecțiune.

▼**B**

Subsecțiunea 3

Mărfuri declarate pentru regimul de perfecționare pasivă

Articolul 277

Dispozițiile articolelor 279 și 289 care se aplică mărfurilor declarate pentru export se aplică *mutatis*

▼ **M20**

Subsecțiunea 4
Dispoziții comune

Articolul 277a

Atunci când se aprobă aceleași persoane două sau mai multe autorizații cu privire la regimurile vamale cu impact economic și unul dintre regimuri este încheiat prin plasarea sub un alt regim folosind procedura de vămuire locală, nu este necesară o declarație suplimentară.

▼ **B**

Secțiunea 2
Încheierea unui regim vamal cu impact economic

Articolul 278

(1) În cazurile de încheiere a unui regim vamal cu impact economic, altul decât perfecționarea pasivă și regimul de antrepozit vamal, se pot aplica procedurile simplificate pentru punerea în liberă circulație, export și reexport. În cazul reexportului, dispozițiile articolelor 279 și 289 se aplică *mutatis mutandis*.

(2) Procedurile simplificate menționate la articolele 254-267 se pot aplica în cazul punerii în liberă circulație a mărfurilor sub regimul de perfecționare pasivă.

(3) În cazurile de încheiere a regimului de antrepozit vamal, pot fi aplicate procedurile simplificate prevăzute pentru punerea în liberă circulație, export și reexport.

Cu toate acestea:

- (a) pentru mărfurile plasate sub regim într-un antrepozit de tip F nu se pot autoriza proceduri simplificate;
- (b) pentru mărfurile plasate sub regim într-un antrepozit de tip B se aplică numai declarațiile incomplete și procedura de declarație simplificată;
- (c) eliberarea unei autorizații pentru un antrepozit de tip D presupune aplicarea automată a procedurii de vămuire la domiciliu pentru punerea în liberă circulație.

Cu toate acestea, această procedură nu se poate aplica în cazurile în care persoana dorește să beneficieze de aplicarea unor elemente de taxare care nu pot fi verificate fără un control fizic al mărfurilor. În acest caz, pot fi folosite celelalte proceduri care presupun prezentarea în vamă a mărfurilor;

▼ **M20**

- (d) nu se aplică proceduri simplificate pentru mărfurile agricole comunitare menționate în articolul 524 plasate sub regimul de antrepozit vamal.

▼ **B**

CAPITOLUL 4
Declarații de export

▼ **M29**

Articolul 279

(1) Formalitățile care trebuie îndeplinite la biroul vamal de export în conformitate cu articolul 792 pot fi simplificate în conformitate cu dispozițiile prezentului capitol.

(2) Dispozițiile articolului 792 alineatul (4), ale articolelor 792a, 792b, 793 – 793c și, dacă este cazul, ale articolelor 796a – 796e se aplică prezentului capitol.

▼ **B**

Secțiunea 1
Declarații incomplete

Articolul 280

▼ **M29**

(1) La cererea declarantului, biroul vamal de export poate accepta declarațiile de export care nu includ toate datele menționate în anexa 37.

Cu toate acestea, respectivele declarații includ cel puțin datele necesare pentru o declarație incompletă care figurează în anexa 30a.

De asemenea, fiind vorba despre mărfuri supuse drepturilor de export sau de orice altă măsură prevăzută în cadrul politicii agricole comune, declarațiile de export includ toate elementele care permit aplicarea acestor drepturi sau a acestor măsuri.

(2) Articolele 255 - 259 se aplică *mutatis mutandis* declarației de export.

Articolul 281

(1) În cazul aplicării articolului 789, declarația suplimentară poate fi depusă la biroul vamal competent pentru locul în care este desemnat exportatorul.

(2) În cazul în care subcontractorul este desemnat într-un stat membru, altul decât cel în care este desemnat exportatorul, alineatul (1) nu se aplică decât în cazul în care datele necesare sunt schimbate prin mijloace electronice în conformitate cu articolul 4d.

(3) Declarația de export incompletă menționează biroul vamal la care trebuie depusă declarația suplimentară. Biroul vamal care primește declarația de export incompletă comunică datele declarației de export incomplete biroului vamal la care trebuie depusă declarația suplimentară în conformitate cu alineatul (1).

(4) În cazul menționat la alineatul (2), biroul vamal care a primit declarația suplimentară comunică imediat datele declarației suplimentare biroului vamal la care s-a depus declarația de export incompletă.

Secțiunea 2

Procedura declarației simplificate

Articolul 282

▼ **M32**

(1) Autorizația de folosire a procedurii declarației simplificate se acordă solicitantului dacă sunt îndeplinite condițiile și criteriile menționate la articolele 261 și 262, aplicate *mutatis mutandis*.

▼ **M29**

(2) Declarația simplificată include cel puțin datele necesare pentru o declarație simplificată care figurează în anexa 30a.

Articolele 255 – 259 se aplică *mutatis mutandis*

Secțiunea 3

Procedura de vămuire la domiciliu

Articolul 283

Autorizația de a folosi procedura de vămuire la domiciliu se acordă în urma unei cereri scrise, în condițiile și în modul prevăzut la articolul 284, oricărei persoane, denumită în continuare „exportator agreat”, care dorește să efectueze formalitățile de export la sediul său sau în alte locuri desemnate sau aprobate de către autoritățile vamale.

▼ **B**

Articolul 284

Articolele 264 și 265 se aplică *mutatis mutandis*.

▼ **M29**

Articolul 285

(1) Exportatorul agreat trebuie să îndeplinească următoarele obligații, înaintea plecării mărfurilor din locurile menționate la articolul 283:

(a) să informeze în mod corespunzător biroul vamal de export cu privire la plecarea mărfurilor prin depunerea unei declarații de export simplificate, menționată la articolul 282;

(b) să pună la dispoziția autorităților vamale toate documentele necesare pentru exportul mărfurilor.

(2) Exportatorul agreeat poate depune o declarație de export completă în locul declarației de export simplificată. În acest caz, obligația de a depune o declarație suplimentară, prevăzută la articolul 76 alineatul (2) din cod, nu se aplică.

Articolul 285a

(1) Autoritățile vamale pot scuti exportatorul agreeat de obligația de a depune o declarație de export simplificată la biroul vamal de export pentru fiecare plecare a mărfurilor. Această scutire nu se acordă decât în cazul în care exportatorul agreeat îndeplinește următoarele condiții:

(a) exportatorul agreeat informează biroul vamal de export cu privire la fiecare plecare, în forma și prin modalitățile stabilite de acest birou;

(b) exportatorul agreeat furnizează autorităților vamale sau pune la dispoziția lor orice informație pe care acestea o consideră necesară pentru a putea efectua o analiză de risc eficientă, înaintea plecării mărfurilor din locurile menționate la articolul 283;

(c) exportatorul agreeat înscrie mărfurile în înregistrările sale contabile.

Înscrierea în evidențele menționate la primul paragraf litera (c) poate fi înlocuită cu orice altă formalitate, solicitată de autoritățile vamale, care prezintă garanții similare. Aceasta include precizarea datei la care a avut loc, precum și datele necesare identificării mărfurilor.

(2) În anumite împrejurări speciale, justificate de natura mărfurilor respective și de ritmul accelerat al operațiunilor de export, autoritățile vamale pot, până la 30 iunie 2009, să scutească exportatorul agreeat de obligațiile care figurează la alineatul (1) primul paragraf literele (a) și (b), cu condiția ca acesta să furnizeze biroului vamal de export toate informațiile pe care acesta le consideră necesare pentru a-și putea exercita, dacă este cazul, dreptul de a controla mărfurile înainte de ieșirea acestora.

În acest caz, înscrierea mărfurilor în evidențele exportatorului agreeat echivalează cu acordarea liberului de vamă.

▼ M29

Articolul 285b

(1) Informațiile menționate la articolul 285a alineatul (1) primul paragraf litera (a) sunt comunicate biroului vamal de export în termenele prevăzute la articolele 592b și 592c

(2) Înscrierea în evidențe, menționată la articolul 285a alineatul (1) primul paragraf litera (a), include datele necesare pentru procedura de vâmuire la domiciliu care figurează în anexa 30a.

(3) Autoritățile vamale se asigură că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolele 796a - 796e.

▼ B

Articolul 286

(1) Pentru a verifica dacă mărfurile au părăsit efectiv teritoriul vamal comunitar, exemplarul 3 al documentului administrativ unic este folosit ca dovadă a ieșirii.

În autorizație se menționează că exemplarul 3 al Documentului Administrativ Unic trebuie să fie autentificat în prealabil.

(2) Autentificarea prealabilă se poate efectua într-unul dintre următoarele moduri:

(a) prin aplicarea în prealabil, în caseta A, a ștampilei biroului vamal competent și a semnăturii unui funcționar al acestui birou;

(b) prin aplicarea, de către exportatorul agreeat, a unei ștampile speciale conform modelului menționat în anexa 62.

Această ștampilă poate fi preimprimată pe formulare în cazul în care tipărirea este încredințată unei imprimării aprobate în acest scop.

▼ **M29**

(3) Înainte de plecarea mărfurilor, exportatorul agreeat este obligat să îndeplinească următoarele condiții:

- (a) să îndeplinească formalitățile menționate la articolul 285 sau 285a;
- (b) să indice pe orice document de însoțire sau orice alt suport care îl înlocuiește, următoarele date:
 - (i) numărul de identificare în evidențe;
 - (ii) data la care a fost făcută înscrierea;
 - (iii) numărul autorizației;
 - (iv) numele biroului vamal care a eliberat-o.

Articolul 287

▼ **M29**

(1) Autorizația menționată la articolul 283 stabilește modalitățile practice de funcționare a procedurii și determină în special:

- (a) mărfurile cărora li se aplică;
- (b) modul în care trebuie respectate condițiile stabilite la articolul 285a alineatul (1);
- (c) modalitățile și data acordării liberului de vamă pentru mărfuri;
- (d) conținutul oricărui document de însoțire sau al oricărui suport care îl înlocuiește și modalitățile sale de validare;
- (e) modalitățile de întocmire a declarației suplimentare și termenul în care aceasta trebuie depusă.

În cazul în care se aplică articolele 796a – 796e, liberul de vamă menționat la primul paragraf litera (c) se acordă în conformitate cu articolul 796b.

▼ **B**

(2) Autorizația include angajamentul exportatorului agreeat de a lua toate măsurile necesare pentru a asigura integritatea ștampilei speciale sau a formularelor pe care este aplicată ștampila biroului vamal de export sau ștampila specială.

Secțiunea 4

Dispoziții comune secțiunilor 2 și 3

Articolul 288

(1) În locul Documentului Administrativ Unic, statele membre pot prevedea folosirea unui document comercial sau administrativ sau a altui suport în cazul în care întreaga operațiune de export se desfășoară pe teritoriul aceluiași stat membru sau în cazul în care această posibilitate este prevăzută în acordurile încheiate între administrațiile statelor membre în cauză.

▼ **M29**

(2) Documentele sau suporturile menționate la alineatul (1) includ cel puțin datele prevăzute în anexa 30a pentru procedura utilizată. Ele sunt însoțite de o cerere de export.

Autoritățile vamale pot accepta înlocuirea acestei cereri cu o cerere globală, cu condiția ca operatorul economic să fi furnizat autorităților vamale informațiile pe care acestea le consideră necesare pentru a efectua o analiză de risc eficientă și pentru a examina mărfurile. Această cerere globală vizează operațiunile de export care trebuie efectuate într-o anumită perioadă. Declarantul face referire la autorizație pe documentul sau suportul utilizat pentru export.

(3) Documentul comercial sau administrativ constituie dovada ieșirii de pe teritoriul vamal al Comunității, la fel ca și exemplarul 3 al documentului unic. În cazul folosirii altor suporturi, modalitățile de vizare la ieșire trebuie precizate, după caz, în acordurile încheiate între administrațiile statelor membre în cauză.

Articolul 289

În cazul în care întreaga operațiune de export se efectuează pe teritoriul unui singur stat membru, acesta poate prevedea și alte simplificări, în plus față de procedurile prevăzute în secțiunile 2 și 3, cu respectarea politicilor comunitare.

▼**M29**

Cu toate acestea, declarantul pune la dispoziția autorităților vamale informațiile necesare pentru ca o analiză de risc eficientă să fie realizată și pentru a examina mărfurile înainte de ieșirea lor.

▼**B**

PARTEA II
DESTINAȚIA VAMALĂ

TITLUL I
PUNEREA ÎN LIBERĂ CIRCULAȚIE

CAPITOLUL 1
Dispoziții generale

Articolul 290

(1) În cazul în care mărfurile comunitare sunt exportate pe baza unui carnet ATA în conformitate cu articolul 797, punerea în liberă circulație a mărfurilor respective se poate face pe baza carnetului ATA.

(2) În acest caz, biroul sau birourile la care mărfurile sunt puse în liberă circulație efectuează următoarele formalități:

- (a) verifică informațiile înscrise în casetele A-G din voletul de reimport;
- (b) completează cotorul și caseta H din voletul de reimport;
- (c) reține voletul de reimport.

(3) În cazul în care formalitățile de încheiere a unei operațiuni de export temporar de mărfuri comunitare sunt îndeplinite la alt birou vamal decât biroul pe la care mărfurile intră pe teritoriul vamal al Comunității, transportul acestor mărfuri între acest birou și biroul unde se îndeplinesc formalitățile se efectuează fără nici o formalitate.

▼**M28**

CAPITOLUL 1a
Dispoziții privind bananele

Articolul 290a

În sensul prezentului capitol și al anexelor 38b și 38c, prin următoarele se înțelege:

- (a) „cântăritor autorizat”: orice operator economic autorizat de un birou vamal pentru cântărirea bananelor proaspete;
- (b) „documentația solicitantului”: orice document privind cântărirea bananelor proaspete;
- (c) „greutate netă de banane proaspete”: greutatea bananelor în sine, fără ambalaje sau containere de orice tip;
- (d) „lot de banane proaspete”: lotul care conține cantitatea totală de banane proaspete încărcate pe un singur mijloc de transport și expedită de un singur exportator unuia sau mai multor destinatari;
- (e) „loc de descărcare”: orice loc în care se poate descărca sau transporta sub regim vamal un lot de banane proaspete, sau, în cazul traficului containerizat, locul în care containerul este descărcat din navă, aeronavă sau dintr-un alt mijloc de transport principal, sau locul în care se dezambalează containerul.

Articolul 290b

(1) Orice birou vamal acordă statutul de cântăritor autorizat, la cerere, operatorilor economici care participă la importul, transportul, depozitarea sau manipularea bananelor proaspete, cu condiția să se îndeplinească următoarele condiții:

- (a) solicitantul prezintă toate garanțiile necesare pentru buna desfășurare a cântăririi;
- (b) solicitantul dispune de echipamentele corespunzătoare de cântărire;

(c) documentația solicitantului permite autorităților vamale să efectueze controale eficiente.

Biroul vamal refuză acordarea statutului de cântăritor autorizat în cazul în care solicitantul a încălcat grav sau în mod repetat reglementările vamale.

Autorizația privește numai cântărirea bananelor proaspete efectuată la locul controlat de biroul vamal care a acordat autorizația.

(2) Statutul de cântăritor autorizat este retras de către biroul vamal care a acordat autorizația în cazul în care titularul nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la alineatul (1).

Articolul 290c

(1) Pentru verificarea greutateii nete a bananelor proaspete importate în Comunitate și care intră sub incidența codului NC 0803 00 19, declarațiile de punere în liberă circulație trebuie să fie însoțite de un certificat de cântărire a bananelor care să ateste greutatea netă a lotului de banane proaspete în cauză, în funcție de tipul de ambalaj și de origine.

Certificatul de cântărire a bananelor este întocmit de un cântăritor autorizat în conformitate cu procedura menționată în anexa 38b și după modelul corespunzător specimenului reprodus în anexa 38c.

Un astfel de certificat poate fi furnizat autorităților vamale în formă electronică, în condiții care urmează să fie stabilite de autoritățile vamale.

(2) Cântăritorul autorizat notifică în prealabil autorităților vamale cântărirea transportului de banane proaspete în scopul întocmirii unui certificat de cântărire a bananelor, oferind detalii despre tipul ambalajului, originea, data și locul în care se efectuează cântărirea.

(3) Fiecare birou vamal verifică, în funcție de rezultatele unei analize a riscului, greutatea netă a bananelor proaspete indicată pe certificatele de cântărire a bananelor, prin controlul a cel puțin 5 % din numărul total de certificate de cântărire a bananelor prezentate în fiecare an, fie asistând la cântărirea eșantioanelor reprezentative de banane efectuată de cântăritorul autorizat, fie cântărind el însuși eșantioanele respective, în conformitate cu procedura menționată la punctele 1, 2 și 3 din anexa 38b.

Articolul 290d

Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre lista cântăritorilor autorizați și orice modificare ulterioară a acesteia.

Comisia transmite informațiile respective celorlalte state membre.

▼ **M18**

CAPITOLUL 2 *Destinația finală*

Articolul 291

(1) Acest capitol se aplică atunci când se prevede ca mărfurile care au fost puse în liberă circulație beneficiind de tratament tarifar favorabil sau cărora li se aplică taxe vamale reduse sau zero datorită destinației lor fac obiectul supravegherii vamale cu privire la destinație.

(2) În sensul acestui capitol:

▼ **M32**

▼ **M18**

(b) „contabilitate” înseamnă: materialele de natură comercială, fiscală sau alte materiale de natură contabilă aparținând titularului sau date de acest fel deținute în numele său;

(c) „evidențe” înseamnă: datele conținând toate informațiile necesare sau tehnice pe orice tip de suport, care permit autorităților vamale să supravegheze și să controleze operațiunile.

Articolul 292

(1) Atunci când mărfurile fac obiectul supravegherii vamale pe motivul destinației lor, acordarea tratamentului tarifar favorabil în conformitate cu articolul 21 din Cod se face pe baza unei autorizații scrise.

Atunci când mărfurile sunt puse în liberă circulație cu taxe vamale reduse sau zero pe motivul destinației lor finale și, potrivit dispozițiilor în vigoare, mărfurile trebuie să rămână sub supraveghere vamală în

conformitate cu articolul 82 din Cod, este necesară o autorizație scrisă în scopul supravegherii vamale pe motivul destinației.

(2) Cererile trebuie făcute în scris folosind modelul din anexa 67. Autoritățile pot permite reînnoirea sau modificarea autorizației pe baza unei cereri simple în scris.

(3) În împrejurări speciale, autoritățile vamale pot permite ca declarația pentru libera circulație făcută în scris prin intermediul tehnicii de prelucrare a datelor folosind procedura normală să fie considerată cerere pentru autorizație, cu condiția ca:

- cererea să fie adresată unei singure administrații vamale;
- solicitantul să atribuie mărfurilor numai destinația prevăzută și
- să se asigure desfășurarea corectă a operațiunilor.

(4) Atunci când autoritățile vamale consideră că oricare dintre datele furnizate în declarație este neadecvată, ele pot cere solicitantului detalii suplimentare.

În special atunci când o cerere poate fi făcută prin completarea unei declarații vamale, autoritățile vamale cer, fără a aduce atingere articolul 218, ca cererea să fie însoțită de un document întocmit de declarant care să conțină cel puțin următoarele informații, dacă acestea nu sunt considerate inutile sau se află pe declarația vamală:

- (a) numele și adresa solicitantului, ale declarantului și ale operatorului;
- (b) natura destinației finale;
- (c) descrierea tehnică a mărfurilor, produsele rezultate în urma destinației lor finale și modalitatea de a le identifica;
- (d) rata estimată a randamentului prin care se determină această rată;
- (e) perioada estimată pentru ca mărfurile să le fie atribuită destinația finală;
- (f) locul în care mărfurilor li se atribuie destinația finală.

(5) Atunci când se solicită o autorizație unică, este necesar acordul anterior al autorităților, potrivit următoarei proceduri.

Cererea se prezintă autorităților vamale desemnate pentru locul unde:

- procedurile contabile ale solicitantului facilitează controalele pe bază de audit și unde se realizează cel puțin o parte dintre operațiunile acoperite de autorizație sau

▼ **M24**

- în celelalte cazuri, se ține evidența contabilă primară a solicitantului care permite controlul regimului prin audit.

▼ **M18**

Aceste autorități vamale comunică cererea și autorizația provizorie celorlalte autorități vamale interesate, care trebuie să confirme primirea în decurs de 15 zile.

Celelalte autorități vamale interesate anunță orice obiecții în decurs de 30 de zile de la data primirii autorizației provizorii. Atunci când obiecțiile sunt anunțate în perioada de timp prevăzută mai sus și nu se ajunge la nici un acord, cererea se respinge în măsura în care au fost exprimate obiecții.

Autoritățile vamale pot emite autorizația dacă nu primesc obiecții la autorizația provizorie în decurs de 30 de zile.

Autoritățile vamale care emit autorizația trimit un exemplar tuturor autorităților interesate.

(6) Atunci când două sau mai multe administrații vamale cad de acord cu privire la criteriile și condițiile pentru acordarea autorizației unice, respectivele administrații pot, de asemenea, cădea de acord să înlocuiască consultația anterioară cu o notificare simplă. O astfel de notificare este întotdeauna suficientă la reînnoirea sau revocarea unei autorizații unice.

▼ **M21**

(7) Solicitantul este informat cu privire la decizia de acordare a unei autorizații sau cu privire la motivele respingerii cererii în treizeci de zile de la depunerea cererii sau după primirea de către autoritățile vamale a informațiilor care lipseau sau a informațiilor suplimentare solicitate.

Acest termen nu se aplică în cazul unei autorizații unice, cu excepția cazului în care aceasta este eliberată în conformitate cu alineatul (6).

▼ **M18**

Articolul 293

(1) Persoanelor stabilite pe teritoriul vamal al Comunității li se eliberează autorizații folosind modelul din anexa 67, cu condiția să fie îndeplinite următoarele condiții:

- (a) activitățile prevăzute sunt conforme cu destinația finală prevăzută și cu dispozițiile referitoare la transferul de mărfuri potrivit articolului 296 și este asigurată desfășurarea corectă a operațiunilor;
- (b) solicitantul oferă toate garanțiile necesare pentru desfășurarea corectă a operațiunilor ce trebuie efectuate și se obligă:
 - să atribuie mărfurilor, parțial sau total, destinația finală prevăzută sau să le transfere și să prezinte dovada acestei atribuirii sau a transferului potrivit dispozițiilor în vigoare;
 - să nu întreprindă acțiuni incompatibile cu scopul prevăzut al destinației finale avute în vedere;
 - să informeze autoritățile vamale competente asupra tuturor factorilor care pot afecta autorizarea;
- (c) este asigurată o supraveghere vamală eficientă și demersurile administrative ce urmează să fie întreprinse nu sunt disproporționate față de necesitățile economice implicate;
- (d) se țin și se păstrează evidențe adecvate;

▼ **M18**

- (e) se oferă o garanție atunci când autoritățile vamale consideră că aceasta este necesară.

(2) La depunerea unei cereri potrivit articolului 292 alineatul (3), se acordă autorizație persoanelor stabilite pe teritoriul vamal al Comunității prin acceptarea declarației vamale și cu respectarea celorlalte condiții prevăzute la alineatul (1).

(3) Autorizația include următoarele elemente, atunci când nu se consideră că astfel de informații nu sunt necesare:

- (a) identificarea titularului autorizației;
- (b) atunci când este necesar, codul din Nomenclatura Combinată sau TARIC și descrierea mărfurilor și a operațiunilor legate de destinația finală și dispozițiile privind rata de randament;

▼ **M21**

- (c) mijloacele și metodele de identificare și de control vamal, inclusiv modalitățile:
 - de depozitare comună, pentru care articolul 534 alineatele (2) și (3) se aplică *mutatis mutandis*;
 - de depozitare a unor amestecuri de produse care fac obiectul supravegherii vamale a destinației speciale, care intră sub incidența capitolelor 27 și 29 din nomenclatura combinată a mărfurilor sau de depozitare a unor astfel de produse împreună cu uleiurile brute din petrol de la codul NC 2709 00.

▼ **M18**

- (d) perioada în care mărfurilor trebuie să li se atribuie destinația finală prevăzută;
- (e) birourile vamale unde se declară mărfurile pentru libera circulație și birourile care supraveghează aceste demersuri;
- (f) locurile unde mărfurilor trebuie să li se atribuie destinația finală prevăzută;
- (g) garanția care trebuie constituită, atunci când este cazul;
- (h) perioada de valabilitate a autorizației;
- (i) atunci când este cazul, posibilitatea de transfer a mărfurilor potrivit articolului 296 alineatul (1);

- (j) atunci când este cazul, acordurile simplificate pentru transferul mărfurilor potrivit articolului 296 alineatul (2) al doilea paragraf și alineatul (3);
- (k) atunci când este cazul, procedurile simplificate autorizate potrivit articolului 76 din Cod;
- (l) metodele de comunicare.

▼ **M21**

În cazul în care mărfurile menționate la primul paragraf litera (c) a doua liniuță nu intră sub incidența aceluiași cod NC cu opt cifre, acestea nu prezintă aceeași calitate comercială și nu posedă aceleași caracteristici tehnice și fizice, depozitarea de amestecuri nu poate fi autorizată decât dacă amestecul este în întregime destinat să facă obiectul unuia din tratamentele menționate în notele complementare 4 și 5 din capitolul 27 al Nomenclurii Combinată.

▼ **M18**

(4) Fără să aducă atingere articolului 294, autorizația devine valabilă din ziua emiterii până la orice altă dată ulterioară menționată în autorizație.

▼ **M21**

Durata de valabilitate nu poate depăși trei ani începând cu data la care intră în vigoare autorizația, cu excepția unor motive pe deplin justificate.

▼ **M18**

Articolul 294

(1) Autoritățile vamale pot emite o autorizație retroactivă.

Fără să aducă atingere alineatelor (2) și (3), autorizația retroactivă devine valabilă de la data depunerii cererii.

(2) Dacă cererea se referă la reînnoirea unei autorizații pentru același tip de operațiune și aceleași mărfuri, se poate acorda autorizația cu efect retroactiv de la data la care a expirat autorizația originală.

(3) În circumstanțe excepționale, efectul retroactiv al unei autorizații poate fi prelungit, dar nu cu mai mult de un an înainte de data depunerii cererii, cu condiția să existe o necesitate economică dovedită și ca:

- (a) cererea să nu fie legată de o încercare de înșelătorie sau de o neglijență evidentă;
- (b) evidențele contabile ale solicitantului să confirme faptul că se poate considera că au fost îndeplinite toate cerințele acordurilor și, atunci când este cazul, pentru a evita substituirea, mărfurile pot fi identificate pentru perioada respectivă, iar aceste evidențe contabile permit verificarea acordurilor;
- (c) Să se poată îndeplini toate formalitățile necesare pentru reglarea situației mărfurilor, inclusiv, dacă este cazul, invalidarea declarației.

Articolul 295

Expirarea autorizației nu afectează mărfurile care erau în liberă circulație în virtutea respectivei autorizații înainte de expirarea ei.

Articolul 296

(1) Transferul mărfurilor între diverse locuri precizate în aceeași autorizație se poate face fără efectuarea de formalități vamale.

(2) Atunci când se realizează un transport de mărfuri între doi titulari de autorizație stabiliți în state membre diferite și autoritățile vamale respective nu au căzut de acord asupra procedurilor simplificate în conformitate cu alineatul (3), se folosește exemplarul de control T5 prevăzut în anexa 63, în conformitate cu următoarea procedură:

(a) cedentul completează exemplarul de control T5 în trei exemplare (un original și două copii); ► **M21**

_____ ◀

(b) exemplarul de control T5 trebuie să cuprindă:

- în rubrica A („Biroul de plecare”) adresa biroului vamal competent precizat în autorizația cedentului;
- în rubrica 2, numele și prenumele sau numele firmei, adresa completă și numărul de autorizație ale cedentului;

- în rubrica 8, numele și prenumele sau numele firmei, adresa completă și numărul de autorizație ale cesionarului;
- în rubrica „Notă importantă” și în rubrica B, textul se barează;
- în rubricile 31 și 33, descrierea mărfurilor și data transferului, inclusiv numărul de articole și codul NC relevant;
- în rubrica 38, greutatea netă a mărfurilor;
- în rubrica 103, cantitatea netă de mărfuri în cuvinte;
- în rubrica 104, după bifarea rubricii „Altele (precizați)”, cu litere mari de tipar, una din următoarele mențiuni:
 - DESTINO ESPECIAL: MERCANCÍAS RESPECTO DE LAS CUALES, LAS OBLIGACIONES SE CEDEN AL CESIONARIO (REGLAMENTO (CEE) No 2454/93, ARTÍCULO 296)
 - SÆRLIGT ANVENDELSESFØRMÅL: VARER, FOR HVILKE FORPLIGTELSENE OVERDRAGES TIL ERHVERVEREN (FORORDNING (EØF) Nr. 2454/93, ARTIKEL 296)
 - BESONDERE VERWENDUNG: WAREN MIT DENEN DIE PFLICHTEN AUF DEN ÜBERNEHMER ÜBERTRAGEN WERDEN (ARTIKEL 296 DER VERORDNUNG (EWG) Nr. 2454/93)
 - ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΡΟΪΟΝΤΑΙΣ: ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ ΤΙΑ ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΟΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΕΚΧΩΡΟΥΝΤΑΙ ΣΤΟΝ ΕΚΔΟΧΕΑ (ΑΠΟΦ. 296 ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93)
 - END-USE: GOODS FOR WHICH THE OBLIGATIONS ARE TRANSFERRED TO THE TRANSFEREE (REGULATION (EEC) No 2454/93, ARTICLE 296)
 - DESTINATION PARTICULIÈRE: MARCHANDISES POUR LESQUELLES LES OBLIGATIONS SONT TRANSFÉRÉES AU CESSIONNAIRE [RÈGLEMENT (CEE) No 2454/93, ARTICLE 296]
 - DESTINAZIONE PARTICOLARE: MERCI PER LE QUALI GLI OBBLIGHI SONO TRASFERITI AL CESSIONARIO (REGOLAMENTO (CEE) N. 2454/93, ARTICOLO 296)
 - BIJZONDERE BESTEMMING: GOEDEREN WAARVOOR DE VERPLICHTINGEN AAN DE OVERNEMER WORDEN OVERGEDRAGEN (VERORDENING (EEG) Nr. 2454/93, ARTIKEL 296)
 - DESTINO ESPECIAL: MERCADORIAS RELATIVAMENTE ÀS QUAIS AS OBRIGAÇÕES SÃO TRANSFERIDAS PARA O CESSIONÁRIO [REGULAMENTO (CEE) N.º 2454/93, ARTIGO 296.o]
 - TIETTY KÄYTTÖTARKOITUS: TAVARAT, JOIHIN LIITTYVÄT VELVOITTEET SIIRRETÄÄN SIIRRONSAAJALLE (ASETUS (ETY) N:o 2454/93, 296 ARTIKLA)
 - ANVÄNDNING FÖR SÄRSKILDA ÄNDAMÅL: VAROR FÖR VILKA SKYLDIGHETERNA ÖVERFÖRS TILL DEN MOTTAGANDE PARTEN (ARTIKEL 296 I FÖR-ORDNING (EEG) nr 2454/93)

▼ A2

- KONEČNÉ POUŽITÍ: ZBOŽÍ, U KTERÉHO PŘECHÁZejÍ POVINNOSTI NA PPÍJEMCE (ČLÁNEK 296 NARÍZENÍ (EHS) č. 2454/93)
- EESMÄRGIPÄRANE KASUTAMINE: KAUP, MILLE KORRAL KOHUSTUSED LÄHEVAD ÜLE KAUBA SAAJALE (MÄÄRUSE ((EMÜ) NR 2454/93 ARTIKKEL 296)
- IZMANTOŠANAS MĒRĶIS: PREČU SANEMĒJS ATBILDIGS PAR PREČU IZMANTOŠANU (REGULA (EEK) NR.2454/93, 296.PANTS)
- GALUTINIS VARTOJIMAS: PREKĖS, SU KURIOMIS SUSIJUSIOS PRIEVOLĖS PERDUOTOS JTJ PERĖMĖJUI (REGLAMENTAS (EEB) NR. 2454/93, 296 STRAIPSNIS)

- MEGHATÁROZOTT CÉLRA TÖRTÉNŐ FELHASZNÁLÁS: AZ ÁRUKKAL KAPCSOLATOS KÖTELE-ZETTSÉGEK AZ ÁRUK ÁTVEVŐJÉRE SZÁLLTAK ÁT (A 2454/93/EGK RENDELET 296.CIKKE)
- UŽU AHHARI: OGGETTI LI GHALIHOM L-OBBLIGI HUMA TRASFERITI LIL MIN ISIR IT-TRASFERIMENT (REGOLAMENT (KEE) 2454/93, ARTIKOLU 296)
- PRZEZNACZENIE SZCZEGÓLNE: TOWARY, W ODNIESIENIU DO KTÓRYCH ZOBOWIĄZANIA SĄ PRZENOSZONE NA OSOBIJ PRZEJMUJĄCĄ (ROZPO-RZĄDZENIE (EWG) NR 2454/93, ART. 296)
- POSEBEN NAMEN: BLAGO, ZA KATERO SE OBVEZ-NOSTI PRENESEJO NA PREJEMNIKA (UREDBA (EGS) ŠT. 2454/93, ČLEN 296)
- KONEČNÉ POUŽITIE: TOVAR, S KTORÝM PRECHÁ-DZAJÚ POVINNOSTI NA PRÍJEMCU (NARIADENIE (EHS) Č. 2454/93, ČLÁNOK 296)

▼M30

- CnEHHctHqHO nPE/];HA3HAqEHHE: CTOKH, 3A KOHTO 3A/TLJDKEHHfITA CA nPEXB-LPJIEHH HA JIHHETO, KOETO TH nOJIYHABA (PErJIAMEHT (EHO) N° 2454/93, ^IJIEH 296)
- DESTINAȚIE FINALĂ: MĂRFURI PENTRU CARE OBLI-GAȚIILE SUNT TRANSFERATE CESIONARULUI (REGULAMENTUL (CEE) Nr. 2454/93, ARTICOLUL 296).

▼M18

- în rubrica 106:

▼M21

- elementele de taxare a mărfurilor, cu excepția scutirii de obligație de către autoritățile vamale,

▼M18

— numărul de înregistrare și data declarației de punere în liberă circulație și numele și adresa biroului vamal la care a fost completată declarația;

(c) cedentul trimite setul complet de exemplare de control T5 cesionarului;

(d) cesionarul anexează originalul documentului comercial care indică data primirii mărfurilor la setul de exemplare de control T5 și prezintă documentele biroului vamal stabilit în autorizația sa. De asemenea, el informează imediat acest birou vamal cu privire la orice exces, neajuns, înlocuire sau alt tip de neregulă;

(e) biroul vamal specificat în autorizația cesionarului completează rubrica J, incluzând data primirii de către cesionar, pe exemplarul original T5, după ce a verificat documentele comerciale corespun-zătoare și aplică data și ștampila pe original în rubrica J și pe cele două copii în rubrica E. Biroul vamal reține copia 3 pentru evidența sa și returnează originalul și copia unu cesionarului;

(f) cesionarul reține copia unu T5 pentru evidența sa și trimite originalul cedentului;

(g) cedentul reține originalul pentru evidența sa.

Autoritățile vamale interesate pot cădea de acord să folosească proceduri simplificate potrivit dispozițiilor privind utilizarea exemplarului de control T5.

(3) Atunci când autoritățile vamale interesate consideră că este asigurată desfășurarea în condiții de securitate a operațiunilor, ele pot fi de acord cu efectuarea unui transfer de mărfuri între doi deținători de autorizație stabiliți în două state membre diferite fără folosirea exemplarului de control T5.

(4) Atunci când se realizează un transfer între doi titulari de auto-rizație stabiliți în același stat membru, acesta se realizează în conformitate cu reglementările naționale.

(5) Odată cu primirea mărfurilor, cesionarul devine răspunzător de obligațiile cuprinse în prezentul capitol cu privire la mărfurile transferate.

(6) Cedentul este degrevat de obligațiile sale atunci când sunt înde-plinite următoarele condiții:

— cesionarul a primit mărfurile și a fost informat că mărfurile ale căror obligații sunt transferate fac obiectul supravegherii vamale în ceea ce privește destinația lor finală;

— controlul vamal a fost preluat de autoritatea vamală a cesionarului; cu excepția cazului în care

Articolul 297

(1) În cazul transferului de materiale în vederea asigurării întreținerii sau reparării unei aeronave fie potrivit condițiilor de schimb, fie pentru nevoile liniilor aeriene de către linii aeriene angajate în trafic internațional, în locul documentului de control T5 se poate folosi o scrisoare de trăsură pentru transport aerian sau un alt document echivalent.

(2) Scrisoarea de trăsură pentru transport aerian sau documentul echi-valent trebuie să conțină cel puțin următoarele date:

- (a) numele liniei aeriene expeditoare;
- (b) numele aeroportului de plecare;
- (c) numele liniei aeriene destinate;
- (d) numele aeroportului de destinație;
- (e) descrierea materialelor;
- (f) numărul de articole.

Datele menționate în primul paragraf pot fi indicate în formă codificată sau prin referire la un document anexat.

(3) Scrisoarea de trăsură pentru transport aerian sau documentul echivalent trebuie să poarte pe față una dintre următoarele indicații cu literemari de tipar:

- DESTINO ESPECIAL
- SÆRLIGT ANVENDELSESFORMÅL
- BESONDERE VERWENDUNG
- EIAIKOS nPOOPISMOS
- END-USE
- DESTINATION PARTICULIÈRE
- DESTINAZIONE PARTICOLARE
- BIJZONDERE BESTEMMING
- DESTINO ESPECIAL
- TIETTY KÄYTTÖTARKOITUS
- ANVÄNDNING FÖR SÄRSKILDA ÄNDAMÅL

▼ A2

- KONEČNÉ POUŽITÍ
- EESMÄRGIPÄRANE KASUTAMINE
- IZMANTOŠANAS MĒRĶIS
- GALUTINIS VARTOJIMAS
- MEGHATÁROZOTT CÉLRA TÖRTÉNŐ FELHASZNÁLÁS
- UŽU AHHARI
- PRZEZNACZENIE SZCZEGÓLNE
- POSEBEN NAMEN
- KONEČNÉ POUŽITIE

▼ M30

- CnEHHc&IWHO nPE^HASHAqEHHE
- DESTINAȚIE FINALĂ

▼ **M18**

(4) Linia aeriană expeditoare reține un exemplar al scrisorii de trăsură sau al documentului echivalent în evidențele sale și prezintă, în maniera precizată de autoritățile vamale ale statului membru de plecare, un alt exemplar biroului vamal competent.

Linia aeriană destinatară reține un exemplar al scrisorii de trăsură sau al documentului echivalent în evidențele sale și prezintă, în maniera precizată de autoritățile vamale ale statului membru de destinație, un alt exemplar biroului vamal competent.

(5) Materialele intacte și copiile scrisorii de trăsură sau ale documentului echivalent se transmit liniei aeriene destinatară în locurile precizate de autoritățile vamale la reședința liniei aeriene a statului membru. Linia aeriană destinatară înscrie materialele în evidențele sale.

(6) Obligațiile care decurg din alineatele (1)-(5) sunt transferate de la linia aeriană expeditoare la linia aeriană destinatară la momentul în care materialele intacte și copiile scrisorii de trăsură sau ale documentului echivalent sunt transmise celei din urmă.

Articolul 298

(1) Cu respectarea condițiilor impuse de ele, autoritățile vamale pot proba exportul mărfurilor sau distrugerea mărfurilor.

▼ **M18**

(2) Atunci când se exportă produse agricole, în rubrica 44 a Documentului Administrativ Unic sau pe orice alt document folosit trebuie să apară una dintre următoarele mențiuni cu litere mari de tipar:

- ARTÍCULO 298, REGLAMENTO (CEE) No 2454/93, DESTINO ESPECIAL: MERCANCÍAS DESTINADAS A LA EXPOR-TACIÓN — NO SE APLICAN RESTITUCIONES AGRÍCOLAS
- ART. 298 I FORORDNING (EØF) Nr. 2454/93 SÆRLIGT ANVENDELSESFORMÅL: VARER BESTEMT TIL UDFØRSEL — INGEN RESTITUTION
- ARTIKEL 298 DER VERORDNUNG (EWG) Nr. 2454/93 BE-SONDERE VERWENDUNG: ZUR AUSFUHR VORGESEHENE WAREN — ANWENDUNG DER LANDWIRTSCHAFTLICHEN AUSFUHRERSTATTUNGEN AUSGESCHLOSSEN
- APOPO 298 TOY KAN. (CEE) apiG. 2454/93 EIAIKOS nPOOPI-SMOS: EMnOPErMATA nPOOPIZOMENA TIA EHAmrH — AnOKAEIONTAI 01 rEQPnKEZ EniSTPOOES
- ARTICLE 298 REGULATION (EEC) No 2454/93 END-USE: GOODS DESTINED FOR EXPORTATION — AGRICULTURAL REFUNDS NOT APPLICABLE
- ARTICLE 298, RÈGLEMENT (CEE) No 2454/93 DESTINATION PARTICULIÈRE: MARCHANDISES PRÉVUES POUR L'EXPOR-TATION — APPLICATION DES RESTITUTIONS AGRICOLES EXCLUE
- ARTICOLO 298 (CEE) No 2454/93 DESTINAZIONE PARTICOLARE: MERCI PREVISTE PER L'ESPORTAZIONE — APPLICAZIONE DELLE RESTITUZIONI AGRICOLE ESCLUSA
- ARTIKEL 298, VERORDENING (EEG) Nr. 2454/93 BIJZON-DERE BESTEMMING: VOOR UITVOER BESTEMDE GOEDE-REN — LANDBOUWRESTITUTIES NIET VAN TOEPASSING
- ARTIGO 298.o REG. (CEE) N.º 2454/93 DESTINO ESPECIAL: MERCADORIAS DESTINADAS À EXPORTAÇÃO — APLICA-ÇÃO DE RESTITUIÇÕES AGRÍCOLAS EXCLUÍDA
- 298 ART., AS. 2454/93 TIETTY KÄYTTÖTARKOITUS: VIETÄ-VIKSI TARKOITETTUJA TAVAROITA — MAATALOUSTU-KEA EI SOVELLETA
- ARTIKEL 298 I FÖRORDNING (EEG) nr 2454/93 AVSEENDE ANVÄNDNING FÖR SÄRSKILDA ÄNDAMÅL: VAROR AV-SEDDA FÖR EXPORT — JORDBRUKSBIDRAG EJ TILLÄMP-LIGA

▼ **A2**

- ČLÁNEK 298 NARÍZENÍ (EHS) č. 2454/93 KONEČNÉ POUŽITÍ: ZBOŽÍ URČENO K VÝVOZU - ZEMĚDĚLSKÉ NÁHRADY NELZE UPLATNIT
- MÄÄRUSE (EMÜ) NR 2454/93 ARTIKKEL 298 „EESMÄRGIPÄ-RANE KASUTAMINE”: KAUBALE, MIS LÄHEB EKSPOR-DIKS, PÖLLUMAJANDUSTOETUSI EI RAKENDATA

- REGULAS (EEK) NR.2454/93, 298.PANTS: IZMANTOŠANAS MĒRĶIS: PRECES PAREDŽĒTAS IZVEŠANAI -LAUKSAIM-NIECIBAS KOMPENSĀCIJU NEPIEMĒRO
- REGLAMENTAS (EEB) NR. 2454/93, 298 STRAIPSNIS, GALU-TINIS VARTOJIMAS: EKSPORTUOJAMOS PREKĒS - ŽEMĒS ŪKIO GR-4ZINAMOSIOS IŠMOKOS NETAIKOMOS
- MEGHATÁROZOTT CÉLRA TÖRTÉNŐ FELHASZNÁLÁS A 2454/93/EGK RENDELET 298.CIKKE SZERINT: KIVITELI RENDELTETÉSŰ ÁRUK - MEZŐGAZDASÁGI VISSZATÉ-RÍTÉS NEM ALKALMAZHATÓ
- ARTIKOLU 298 REGOLAMENTO (KEE) 2454/93 UŽU AHHARI: OGGETTI DESTINATI GHALL-ESPORTAZZJONI RIFUŽJONI-JIET AGRIKOLI MHUX APPLIKABBLI
- ARTYKUŁ 298 ROZPORZĄDZENIA (EWG) NR 2454/93 PRZE-ZNACZENIE SZCZEGÓLNE: TOWARY PRZEZNACZONE DO WYWOZU - NIE STOSUJE SIEi DOPLAT ROLNYCH
- ČLEN 298 UREDBE (EGS) ŠT. 2454/93 POSEBEN NAMEN: BLAGO DEKLARIRANO ZA IZVOZ - UPORABA KMETIJSKIH IZVOZNIH NADOMESTIL IZKLJUČENA
- ČLÁNOK 298 NARIADENIA (EHS) Č. 2454/93 KONEČNÉ POUŽITIE: TOVAR URČENÝ NA VÝVOZ - POĽNOHOSPO-DÁRSKE NÁHRADY NEMOŽNO UPLATNIŤ

▼M30

- qjIEH 298 HA PErJIAMEHT (EHO) Xs 2454/93 CnEHHc&HqHO nPEJTHA3HAqEHHE: CTOKH, HACO^EHH 3A H3HAGHHE — CEJICKOCTOriAHCKH Bl>3CTAHOB.HBAHHf CA HEnPH-JI03CHMH
- ARTICOLUL 298 REGULAMENTUL (CEE) Nr. 2454/93 DESTINAȚIEFINALĂ: MĂRFURI DESTINATE PENTRU EXPORT — NU SE APLICĂ RESTITUIRI RESTITUȚII AGRICOLE

▼M18

- (3) Atunci când mărfurile se exportă, ele se consideră ca fiind mărfuri necomunitare din momentul acceptării declarației de export.
- (4) În cazul distrugerii, se aplică articolul 182 alineatul (5) din Cod.

Articolul 299

Atunci când autoritățile vamale sunt de acord că folosirea mărfurilor în alt mod decât cel prevăzut în autorizație este justificată, această folosire, diferită de export sau distrugere, atrage după sine nașterea unei datorii vamale. Articolul 208 din Cod se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 300

(1) Mărfurile menționate la articolul 291 alineatul (1) rămân sub supraveghere vamală și supuse drepturilor de import până când:

- (a) li se atribuie prima destinație prevăzută;
- (b) sunt exportate, distruse sau folosite în alt mod în conformitate cu articolele 298 și 299.

Cu toate acestea, atunci când mărfurile se pretează la folosiri repetate și autoritățile vamale consideră că este potrivit, pentru a se evita orice abuzuri, supravegherea vamală continuă pe o perioadă nu mai lungă de doi ani după data primei atribuirii.

(2) Deșeurile și rebuturile care rezultă în urma prelucrării sau transformării mărfurilor și pierderile normale se consideră ca fiind mărfuri cărora li s-a atribuit destinația finală.

(3) În cazul deșeurilor și rebuturilor rezultate în urma distrugerii mărfurilor, supravegherea vamală se încheie atunci când acestora li s-a atribuit un tratament sau o destinație acceptate de vamă.

▼M12

*CAPITOLUL 3
Gestionarea măsurilor tarifare*

Secțiunea 1

Gestionarea contingentelor tarifare menite a fi folosite în ordinea cronologică a datelor declarațiilor vamale

Articolul 308a

(1) Cu excepția unor dispoziții contrare, atunci când contingentele tarifare sunt deschise printr-o dispoziție comunitară, aceste contingent tarifare sunt gestionate în ordinea cronologică a datelor la care au fost acceptate declarațiile de punere în liberă circulație.

(2) Atunci când se acceptă o declarație de punere în liberă circulație ce conține o cerere valabilă din partea declarantului de a beneficia de un contingent tarifar, statul membru în cauză trage, prin intermediul Comisiei, o cantitate din contingentul tarifar care corespunde cu nevoile sale.

(3) Statele membre nu trebuie să prezinte nici o cerere de tragere până când nu au fost îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 256 alineatele (2) și (3).

(4) Fără să aducă atingere alineatului (8), alocările se acordă de către Comisie pe baza datei de acceptare a declarațiilor relevante de punere în liberă circulație și în măsura în care bilanțul contingentelor tarifare respective permite acest lucru. Prioritățile se stabilesc potrivit ordinii cronologice a acestor date.

(5) Statele membre comunică imediat Comisiei toate cererile valabile pentru tragere. Aceste informații trebuie să conțină data menționată la alineatul (4) și suma exactă solicitată de pe declarația vamală respectivă.

(6) În sensul alineatelor (4) și (5), Comisia stabilește numere de ordine, atunci când acestea nu sunt prevăzute în dispoziția Comisiei privind deschiderea contingentelor tarifare.

(7) Dacă cantitățile solicitate pentru tragere dintr-un contingent tarifar depășesc bilanțul disponibil, alocarea se face *pro rata*, în funcție de cantitățile solicitate.

(8) În sensul prezentului articol, declarațiile acceptate de către autoritățile vamale pe 1, 2 sau 3 ianuarie se consideră ca fiind acceptate pe 3 ianuarie. Totuși, dacă una din aceste date cade într-o sâmbătă sau o duminică, acceptarea se consideră că a avut loc pe 4 ianuarie.

(9) Atunci când se deschide un nou contingent tarifar, Comisia nu aprobă tragerile înainte de a unsprezecea zi lucrătoare de la data publicării dispoziției care a dus la crearea contingentului tarifar.

(10) Statele membre returnează imediat Comisiei cantitatea trasă pe care nu o folosesc. Totuși, atunci când se descoperă o tragere greșită reprezentând o datorie vamală de ►**M31** 10 EUR ◀ sau mai puțin, după prima lună ce urmează după încheierea perioadei de valabilitate a contingentului tarifar respectiv nu este nevoie ca statele membre să efectueze o returnare.

(11) Dacă autoritățile vamale invalidează o declarație de punere în liberă circulație pentru mărfuri care fac obiectul unei cereri pentru a beneficia de un contingent tarifar, se anulează cererea completă pentru mărfurile respective. Statele membre în cauză returnează imediat Comisiei orice cantitate trasă din contingentul tarifar pentru mărfurile respective.

(12) Detaliile privind tragerea solicitate de state membre individuale sunt tratate de către Comisie și de celelalte state membre ca fiind confidențiale.

Articolul 308b

(1) Comisia face o alocare în fiecare zi lucrătoare, cu excepția:

— zilelor de sărbătoare pentru instituțiile comunitare de la Bruxelles sau,

— în situații excepționale, oricărei alte zile, cu condiția ca autoritățile abilitate ale statelor membre să fi fost informate în prealabil.

(2) Fără să aducă atingere articolului 308a alineatul (8), orice alocare trebuie să ia în considerare toate cererile nesoluționate care au legătură cu declarațiile de punere în liberă circulație acceptate până la și inclusiv două zile anterioare și care au fost comunicate Comisiei.

▼ **M22**

Articolul 308c

(1) Un contingent tarifar este considerat critic atunci când ► **M31** 90 % ◀ din volumul său inițial este epuizat sau la discreția autorităților competente.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), un contingent tarifar este considerat critic de la data deschiderii sale, într-unul din următoarele cazuri:

- (a) dacă este deschis pe o perioadă de mai puțin trei luni;
- (b) dacă nu a existat nici o deschidere, în cursul a doi ani precedenți, de contingente tarifare referitoare la același produs și aceeași origine și având o durată echivalentă cu a contingentului tarifar respectiv (contingente tarifare echivalente);
- (c) dacă un contingent tarifar echivalent deschis în cursul a doi ani precedenți a fost epuizat cel târziu în ultima zi din a treia lună de durată stabilită a contingentului sau avea un volum inițial mai mare decât contingentul tarifar în cauză.

(3) Un contingent tarifar al cărui singur scop este aplicarea, în conformitate cu regulile OMC, fie a unei măsuri de salvagardare, fie a unei măsuri de retorsiune, este considerat critic atunci când ► **M31** 90 % ◀ din volumul său inițial este epuizat, chiar dacă au fost sau nu deschise contingente tarifare echivalente în cursul celor doi ani precedenți.

▼ **M12**

Secțiunea 2

▼ **M24**

Supravegherea comunitară

▼ **M31**

Articolul 308d

(1) Atunci când este necesară efectuarea unei supravegheri comunitare, statele membre pun la dispoziția Comisiei, cel puțin o dată pe săptămână, date privind declarațiile vamale de punere în liberă circulație au privind declarațiile de export.

Statele membre cooperează cu Comisia pentru a stabili care sunt datele solicitate din declarațiile vamale de punere în liberă circulație sau din declarațiile de export.

(2) Datele comunicate, în conformitate cu alineatul (1), de către fiecare stat membru sunt confidențiale.

Cu toate acestea, totalitatea datelor pentru fiecare stat membru este pusă la dispoziția utilizatorilor autorizați în toate statele membre.

Statele membre cooperează cu Comisia în vederea stabilirii normelor practice privind accesul autorizat la totalitatea datelor.

(3) Anumite bunuri trebuie să facă obiectul unei supravegheri confidențiale.

(4) Atunci când, în cadrul procedurilor simplificate menționate la articolele 253-267 și la articolele 280-289, datele menționate la alineatul (1) nu sunt disponibile, statele membre pun la dispoziția Comisiei datele disponibile la data acceptării declarațiilor complete sau suplimentare.

▼ **B**

TITLUL II

▼ **M19**

STATUTUL VAMAL AL MĂRFURILOR ȘI TRANZITUL

▼ **B**

CAPITOLUL 3

▼ **M13**

Statutul vamal al mărfurilor

▼ **M7**

Secțiunea 1

▼ **M13**

Articolul 313

(1) Sub rezerva articolului 180 din Cod și a excepțiilor enumerate în alineatul (2) din prezentul articol, toate mărfurile de pe teritoriul vamal al Comunității se consideră mărfuri comunitare, cu excepția cazului în care s-a stabilit că ele nu au statut comunitar.

(2) Următoarele nu se consideră a fi mărfuri comunitare, cu excepția cazului în care se stabilește în conformitate cu articolele 314-323 că acestea au, într-adevăr, statut comunitar:

▼ **M19**

(a) mărfurile introduse pe teritoriul vamal al Comunității în conformitate cu articolul 37 din Cod.

Totuși, în conformitate cu articolul 38 alineatul (5) din Cod, mărfurile introduse pe teritoriul vamal al Comunității sunt considerate mărfuri comunitare, cu excepția cazului în care s-a stabilit că ele nu au statut comunitar:

- în cazul în care, atunci când este vorba de transportul aerian, sunt îmbarcate sau transbordate într-un aeroport situat pe teritoriul vamal al Comunității cu destinația spre un alt aeroport situat pe teritoriul vamal al Comunității, în măsura în care transportul este efectuat cu un titlu de transport unic întocmit într-un stat membru sau
- în cazul în care, atunci când este vorba de transportul maritim, sunt transportate între porturi situate pe teritoriul vamal al Comunității pe o linie regulată autorizată, în conformitate cu articolele 313a și 313b.

▼ **M20**

(b) mărfurile aflate în depozit temporar sau într-o zonă liberă de control tip I în sensul articolului 799 sau într-un antrepozit liber;

(c) mărfurile plasate sub un regim suspensiv sau într-o zonă liberă de control tip II în sensul articolului 799.

▼ **M19**

▼ **M13**

Articolul 313a

▼ **M20**

(1) Printr-un serviciu de transport naval regulat se înțelege un serviciu regulat care transportă mărfuri în vase care navighează numai între porturi situate pe teritoriul vamal al Comunității și nu se pot îndrepta înspre, veni dinspre sau face escală în nici un punct din afara acestui teritoriu sau într-o zonă liberă de control tip I în sensul articolului 799 a unui port de pe acest teritoriu.

▼ **M13**

(2) Autoritățile vamale pot cere dovada că dispozițiile referitoare la serviciile de transport maritim autorizate au fost respectate.

Atunci când autoritățile vamale constată că dispozițiile referitoare la serviciile de transport maritim autorizate nu au fost respectate, acestea trebuie să informeze toate autoritățile vamale interesate.

Articolul 313b

▼ **M19**

(1) La cererea companiei maritime care stabilește linia, autoritățile vamale ale unui stat membru pe teritoriul căruia este stabilită această companie maritimă pot autoriza crearea unei linii regulate, în acord cu celelalte state membre interesate.

(2) Cererea trebuie să cuprindă următoarele informații:

(a) porturile respective;

- (b) numele navelor afectate liniei regulate și
(c) orice altă informație cerută de autoritățile vamale, în special orarele liniei regulate.

▼ **M13**

- (3) Autorizația se acordă numai companiilor de transport maritim care:

▼ **M19**

- (a) care sunt stabilite în Comunitate și ale căror evidențe sunt accesibile autorităților vamale competente;
(b) care nu au comis infracțiuni grave sau repetate în ceea ce privește funcționarea unei linii regulate;

▼ **M13**

- (c) sunt în măsură să dovedească autorităților vamale că desfășoară un serviciu de transport maritim regulat, astfel cum este acesta definit în articolul 313a alineatul (1) și
(d) se angajează ca:

▼ **M20**

— pe rutele pentru care este solicitată autorizația nu se fac escale în nici un port într-o țară terță sau în vreo zonă liberă de control tip I în sensul articolului 799 într-un port de pe teritoriul vamal al Comunității și că nu se efectuează transbordări în apele internaționale și că,

▼ **M13**

— certificatul de autorizare să fie ținut la bordul navei și prezentat la cerere autorităților vamale competente.

▼ **M29**

(3a) În cazul în care o companie maritimă este titularul unui certificat menționat la articolul 14a alineatul (1) litera (a) sau (c), autoritățile vamale din statele membre respective examinează doar dacă cerințele enunțate la alineatul (3) literele (c) și (d) din prezentul articol sunt îndeplinite. Toate celelalte cerințe menționate în prezentul articol sunt considerate ca fiind îndeplinite.

▼ **M13**

(4) Atunci când primesc o cerere de autorizare, autoritățile vamale ale statului membru către care s-a înaintat cererea (autoritățile în măsură să autorizeze) anunță autoritățile vamale ale celorlalte state membre pe ale căror teritorii se află porturile de escală ale serviciului de transport maritim regulat (autoritățile corespondente).

Autoritățile corespondente confirmă primirea cererii.

În termen de 60 de zile de la primirea unei astfel de notificări, autoritățile corespondente fac cunoscut acordul sau refuzul lor. Dacă un stat membru respinge o cerere, acesta prezintă și motivele refuzului. Dacă nu primește un răspuns, autoritatea care acordă autorizația emite o autorizație care este acceptată de celelalte state membre implicate.

Autoritatea care acordă autorizația emite un certificat de autorizare, în unul sau mai multe exemplare, după cum este necesar, conform modelului prevăzut în anexa 42 A și informează autoritățile corespondente din celelalte state membre implicate. Fiecare certificat de autorizare poartă un număr de serie după care poate fi identificat. Toate exemplarele unui certificat poartă același număr.

(5) O dată ce un serviciu de transport maritim regulat a fost autorizat, compania de transport maritim implicată este obligată să-l folosească. Compania de transport maritim comunică autorităților care au eliberat autorizația orice retragere sau schimbare în caracteristicile serviciului autorizat.

(6) Atunci când o autorizație este retrasă sau un serviciu de transport maritim regulat își încetează operațiunile, autoritățile care au acordat autorizația anunță autoritățile corespondente din statele membre implicate. Autoritatea care a acordat autorizația anunță autoritățile corespondente și în cazul schimbărilor din cadrul unui serviciu de transport maritim regulat ► **M19** ◀. ► **M19** În cazul în care se modifică informațiile prevăzute în alineatul (2) litera (a), se aplică procedura prevăzută în alineatul (4). ◀

▼ **M20**

(7) Atunci când un vas de tipul menționat în articolul 313a alineatul (1) este forțat de circumstanțe independente de voința sa să efectueze o transbordare pe mare sau să acosteze temporar într-un port al unei țări terțe sau într-o zonă liberă de control tip I în sensul articolului 799 a unui port de pe teritoriul vamal al Comunității, compania navală trebuie să informeze imediat autoritățile vamale în legătură cu porturile de escală ulterioare de pe ruta planificată a vasului.

▼ **M13**

Articolul 314

(1) Dacă mărfurile nu sunt considerate a fi mărfuri comunitare în sensul articolului 313, statutul lor comunitar nu poate fi stabilit în conformitate cu ► **M19** articolul 314c alineatul (1) ◀ decât în cazul în care:

- (a) au fost aduse dintr-un alt stat membru fără a tranzita teritoriul unei țări terțe sau
- (b) au fost aduse dintr-un alt stat membru prin teritoriul unei țări terțe și transportate însoțite de un singur document de transport emis de un stat membru sau
- (c) au fost transbordate într-o țară terță într-un mijloc de transport altul decât cel pe care au fost încărcate inițial și a fost emis un nou document de transport, cu condiția ca noul document să fie însoțit de o copie a documentului original de însoțire a încărcăturii din statul membru de expediție către statul membru de destinație. În conformitate cu cerințele cooperării administrative între statele membre, autoritățile vamale de la biroul vamal de destinație efectuează verificări ulterioare vămii pentru a stabili acuratețea informațiilor înregistrate pe copia documentului original de transport.

▼ **M19**

▼ **M13**

(3) Documentele sau normele la care se face referire ► **M19** la articolul 314c alineatul (1) ◀ nu sunt folosite cu privire la mărfurile pentru care formalitățile de export au fost încheiate sau care au fost supuse unui regim de perfecționare activă (sistemul cu rambursare).

▼ **M19**

Articolul 314a

Administrațiile vamale ale statelor membre își acordă reciproc asistență pentru controlul autenticității și acurateței documentelor, precum și al conformității modalităților care, potrivit dispozițiilor prezentului titlu, sunt utilizate în scopul justificării statutului comunitar al mărfurilor.

Secțiunea 2

Dovada statutului comunitar

Articolul 314b

În sensul prezentei secțiuni, se înțelege prin „birou competent” autoritățile vamale competente pentru atestarea statutului comunitar al mărfurilor.

Articolul 314c

(1) Fără a aduce atingere mărfurilor plasate sub regimul tranzitului comunitar intern, dovada statutului comunitar al mărfurilor nu poate fi stabilită decât printr-unul din următoarele mijloace:

- (a) prin unul din documentele prevăzute la articolele 315-317b;
- (b) în conformitate cu modalitățile prevăzute la articolele 319-323;
- (c) prin documentul de însoțire prevăzut în Regulamentul (CEE) nr. 2719/92 al Comisiei (¹);
- (d) prin documentul prevăzut la articolul 325;
- (e) prin eticheta prevăzută la articolul 462a alineatul (2);
- (f) prin documentul prevăzut la ► **M21** articolul 812 ◀ care atestă statutul comunitar al mărfurilor;
- (g) prin exemplarul de control T5 în sensul articolului 843.

(2) Atunci când documentele sau modalitățile prevăzute în alineatul (1) sunt utilizate pentru mărfurile comunitare care sunt puse în ambalaje care nu au statut comunitar, documentul de atestare a statutului comunitar al mărfurilor poartă una dintre următoarele mențiuni:

— envases N

- N-emballager
- N-Umschließungen
- Zixjiceuaaia N
- N packaging
- emballages N
- imballagi N
- N-verpakking
- embalagens N
- N-pakkaus
- N förpackning

▼ A2

- obal N
- N-pakendamine
- N iepakojums
- N pakuotė
- N csomagolás
- ippakkjar N
- opakowania N
- N embalaza
- N - obal

▼ M30

- onaKOBKa N
- ambalaj N.

▼ M19

(3) În măsura în care se îndeplinesc condițiile de eliberare, documentele prevăzute la articolele 315-323 se pot elibera ulterior. În acest caz, ele trebuie să poarte una dintre următoarele mențiuni înscrise cu roșu:

- Expedido a posteriori
- Udstedt efterfølgende
- Nachträglich ausgestellt
- E_KSo₉ev £K TODV uorepooov
- Issued retroactively
- Délivré a posteriori
- Rilasciato a posteriori
- Achteraf afgegeven
- Emitido a posteriori
- Annettu jällelähteen
- Utfärdat i efterhand

▼ A2

- Vystaveno dodatečně
- Vālja antud tagasiulatuvalt
- Izsniegts retrospektīvi

- Retrospektyvusis išdavimas
- Kiadva visszamenőleges hatállyal
- mahruğ retrospectivament
- wystawione retrospektywnie
- Izdano naknadno

▼ **M26**

- Vyhotovené dodatočne

▼ **M30**

- H3AaAeH BnocneACTBHe
- Eliberat ulterior.

▼ **M19**

Subsecțiunea 1

Document T2L

Articolul 315

(1) Dovada statului comunitar al mărfurilor se face prin prezentarea unui document T2L. Acest document se întocmește în conformitate cu alineatele (3)-(5).

(2) Dovada statului comunitar al mărfurilor destinate sau provenind dintr-o parte a teritoriului vamal al Comunității unde nu se aplică dispozițiile Directivei 77/388/CEE se face prin prezentarea unui document T2LF.

Alineatele (3)-(5) din prezentul articol și articolele 316-324f se aplică *mutatis mutandis* documentului T2LF.

(3) Documentul T2L se întocmește pe un formular conform cu exemplarul 4 sau cu exemplarul 4/5 din modelul din anexele 31 și 32.

Acest formular poate fi însoțit, dacă este cazul, de unul sau mai multe formulare suplimentare conforme cu exemplarul 4 sau cu exemplarul 4/5 din modelul din anexele 33 și 34.

Atunci când statele membre nu autorizează utilizarea formularelor suplimentare în cazul în care se folosește un sistem informatizat de prelucrare a declarațiilor prin imprimarea acestora din urmă, acest formular este însoțit de unul sau mai multe formulare conforme cu exemplarul 4 sau cu exemplarul 4/5 din modelul de formular din anexele 31 și 32.

(4) Persoana interesată aplică sigla „T2L” în subdiviziunea din partea dreaptă a casetei nr. 1 din formular și sigla „T2La” în subdiviziunea din partea dreaptă a casetei nr. 1 din formularele suplimentare folosite.

(5) Se pot utiliza liste de încărcare, întocmite în conformitate cu modelul din anexa 45 și completate în conformitate cu anexa 44a, în locul formularelor suplimentare, ca parte descriptivă a documentului T2L.

Articol 315a

Autoritățile vamale pot autoriza orice persoană care îndeplinește condițiile din articolul 373 să folosească drept liste de încărcare liste care nu îndeplinesc toate condițiile din anexele 44a și 45.

Articolul 385 alineatul (1) al doilea paragraf și alineatele (2) și (3) se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 316

(1) Sub rezerva dispozițiilor din articolul 324f, documentul T2L se întocmește într-un singur

exemplar.

(2) Documentul T2L și, dacă este cazul, formularele suplimentare folosite sau listele de încărcare folosite sunt vizate de către biroul competent, la cererea persoanei interesate. Viza trebuie să cuprindă următoarele date care, pe cât posibil, trebuie să apară în caseta „C. Birou de plecare” a respectivelor documente:

- (a) în cazul documentului T2L, numele și ștampila biroului competent, semnătura unui funcționar din acest birou, data vizei și fie un număr de înregistrare, fie numărul declarației de expediere, dacă o astfel de declarație este necesară;
- (b) în cazul formularului suplimentar sau al listei de încărcare, numărul care apare pe documentul T2L, care trebuie aplicat fie prin inter-mediul unei ștampile care cuprinde numele biroului competent, fie scris de mână; în acest din urmă caz, numărul este însoțit de ștampila oficială a respectivului birou.

Aceste documentele se înmânează persoanei interesate.

▼ **M19**

Subsecțiunea 2

Documente comerciale

▼ **B**

Articolul 317

▼ **M13**

(1) Dovada statutului comunitar al mărfurilor se furnizează în conformitate cu condițiile prezentate mai jos, prin prezentarea facturii sau a documentului de transport referitor la mărfuri.

▼ **M19**

(2) Factura sau documentul de transport menționat în alineatul (1) trebuie să cuprindă cel puțin numele și adresa completă a expeditorului sau a persoanei interesate atunci când aceasta nu este expeditorul, numărul, natura, marcajele și numerele coletelor, descrierea mărfurilor, precum și greutatea brută în kilograme și, dacă este cazul, numerele containerelor.

Persoana interesată trebuie să aplice clar pe documentul respectiv sigla „T2L”, însoțită de semnătura sa olografă.

(3) Factura sau documentul de transport completat corect și semnat de către persoana interesată se vizează, la cererea sa, de către biroul competent. Această viză trebuie să cuprindă numele și ștampila biroului competent, semnătura unui funcționar din acest birou, data vizei și fie un număr de înregistrare, fie numărul declarației de expediere, dacă o astfel de declarație este necesară.

(4) Dacă valoarea totală a mărfurilor comunitare menționate în factură sau în documentul de transport completat și semnat în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol sau cu articolul 224 nu depășește 10 000 EUR, persoana interesată este scutită de prezentarea acestui document pentru a fi vizat de către biroul competent.

În acest caz, factura sau documentul de transport trebuie să cuprindă, în plus față de informațiile menționate în alineatul (2), pe cele ale biroului competent.

▼ **B**

(5) Prezentul articol se aplică doar în cazul în care factura sau documentul de transport se referă exclusiv la mărfuri comunitare.

▼ **M13**

Articolul 317a

(1) Dovada statutului comunitar al mărfurilor se furnizează în conformitate cu condițiile prezentate mai jos, prin prezentarea manifestului companiei de transport maritim referitor la mărfurile respective.

(2) Manifestul conține cel puțin următoarele informații:

- (a) denumirea și adresa completă a companiei de transport maritim;
- (b) numele navei;
- (c) locul și data încărcării navei;
- (d) locul descărcării.

Pentru fiecare transport, manifestul cuprinde de asemenea:

- (a) o referință asupra conosamentului sau altui document comercial;
- (b) numărul, descrierea, marcajele și numerele de referință ale coletelor;

▼ **M19**

- (c) descrierea mărfurilor după denumirea lor comercială obișnuită care să conțină datele necesare identificării lor;

▼ **M13**

- (d) masa brută în kilograme;
- (e) numerele de identificare ale containerului, dacă este cazul și

▼ **M19**

- (f) următoarele informații privind statutul mărfurilor:
 - sigla „C” (echivalentă cu „T2L”) pentru mărfurile al căror statut comunitar poate fi justificat;
 - sigla „F” (echivalentă cu „T2LF”) pentru mărfurile al căror statut comunitar poate fi justificat, cu destinația spre sau provenind dintr-o anumită parte a teritoriului vamal al Comunității unde nu se aplică dispozițiile Directivei 77/388/CEE;
 - sigla „N” pentru celelalte mărfuri.

(3) Manifestul completat corect și semnat de către compania maritimă se vizează, la cererea acesteia, de către biroul competent. Această viză trebuie să cuprindă numele și ștampila biroului competent, semnătura unui funcționar din acest birou și data andorsării.

Articolul 317b

Atunci când se folosesc procedurile simplificate de tranzit comunitar prevăzute ► **M21** la articolele 445 și 448 ◀, dovada statutului comunitar al mărfurilor se face prin aplicarea siglei „C” (echivalentă cu „T2L”) pe documentul de transport, în dreptul articolelor respective.

Subsecțiunea 3

Alte dovezi pentru unele operațiuni

▼ **B**

Articolul 319

(1) În cazul în care mărfurile sunt transportate sub acoperirea unui carnet TIR sau a unui carnet ATA, în scopul de a dovedi caracterul comunitar al mărfurilor ► **M19** ◀, declarantul poate înscrie sigla „T2L” în spațiul rezervat pentru descrierea mărfurilor, împreună cu semnătura sa, pe toate voletele relevante ale carnetului folosit, înainte de a prezenta carnetul la biroul de plecare pentru vizare. Sigla „T2L”, pe toate voletele pe care a fost aplicată, se autentifică cu ștampila biroului de plecare, însoțită de semnătura funcționarului competent.

(2) În cazul în care carnetul TIR sau carnetul ATA se referă atât la mărfuri comunitare, cât și la mărfuri necomunitare, cele două categorii de mărfuri trebuie să fie indicate separat, iar sigla „T2L” se va aplica cu referire clară doar la mărfurile comunitare.

Articolul 320

Dacă este necesar să se determine caracterul comunitar al autovehiculelor rutiere înmatriculate într-un stat membru, aceste vehicule sunt considerate ca având caracter comunitar:

- (a) în cazul în care sunt însoțite de plăcuțe sau de documente de înmatriculare și datele de identificare indicate de respectivele plăcuțe și documente dovedesc fără nici un dubiu caracterul lor comunitar;

▼ **M19**

- (b) în celelalte cazuri, în conformitate cu modalitățile menționate la articolele 315-319 și 321-323.

Articolul 321

Dacă este necesar să se determine caracterul comunitar al unui vagon de mărfuri aparținând unei companii feroviare a unui stat membru, acest vagon se consideră că are caracter comunitar:

- (a) în cazul în care numărul de cod și marca de proprietate (sigla) înscrise pe el stabilesc în mod indubitabil caracterul comunitar;
- (b) în alte cazuri, la prezentarea unuia dintre documentele menționate la ► **M19** articolele 315-317b ◀.

Articol 322

(1) Dacă este necesar să se determine caracterul comunitar al ambalajelor utilizate pentru transportul mărfurilor în cadrul schimburilor intracomunitare care pot fi identificate ca aparținând unei persoane stabilite într-un stat membru și care sunt înapoiate goale, după folosire, la plecarea dintr-un alt stat membru, ambalajele respective se consideră ca având caracter comunitar:

- (a) în cazul în care sunt declarate ca mărfuri comunitare și nu există îndoieli cu privire la veridicitatea declarației;
- (b) în alte cazuri, în conformitate cu dispozițiile articolelor 315-323.

(2) Facilitatea prevăzută la alineatul (1) se acordă pentru recipiente, ambalaje, paleți și alte materiale similare cu excepția containerelor ► **M20** ◀.

Articolul 323

Dacă este necesar să se determine caracterul comunitar al mărfurilor din bagajele călătorilor și al mărfurilor însoțite de pasageri, în cazul în care acestea nu sunt destinate comercializării, ele se consideră ca având caracter comunitar:

- (a) în cazul în care se declară ca mărfuri comunitare și nu există îndoieli cu privire la veridicitatea declarației;
- (b) în alte cazuri, în conformitate cu dispozițiile articolelor 315-322.

▼ **M19**

Subsecțiunea 4

Dovada statutului comunitar al mărfurilor furnizată de un expeditor desemnat

Articolul 324a

(1) Autoritățile vamale ale fiecărui stat membru pot autoriza orice persoană, denumită în continuare „expeditor desemnat”, care îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 373 și care intenționează să justifice statutul comunitar al mărfurilor printr-un document T2L, în conformitate cu articolul 315, sau printr-unul din documentele prevăzute la articolele 317-317b, denumite în continuare „documente comerciale”, să folosească aceste documente fără a fi necesar să le prezinte pentru viza biroului competent.

(2) Dispozițiile articolelor 374-378 se aplică *mutatis mutandis* autorizației prevăzute în alineatul (1).

Articolul 324b

Autorizația stabilește în special:

- (a) biroul împuternicit cu preautentificarea, în sensul articolului 324c alineatul (1) litera (a), formularelor utilizate în scopul întocmirii documentelor respective;
- (b) condițiile în care expeditorul desemnat trebuie să justifice utilizarea formularelor respective;
- (c) categoriile sau circulația mărfurilor excluse;
- (d) termenul și condițiile în care expeditorul desemnat informează biroul competent cu scopul de a i se permite eventual efectuarea unui control înaintea plecării mărfurilor.

Articolul 324c

(1) Autorizația prevede că pe prima pagină a documentelor comerciale respective sau la rubrica

„C. Birou de plecare” care se află pe prima pagină a formularelor folosite în scopul întocmirii documentului T2L și, dacă este necesar, pe prima pagină a documentului (documentelor) suplimentare:

(a) se aplică în prealabil ștampila biroului prevăzut la articolul 324b litera (a) și semnătura unui funcționar din acest birou sau

(b) se ștampilează de către expeditorul desemnat cu ștampila specială din metal acceptată de autoritățile vamale și în conformitate cu modelul din anexa 62. Amprenta ștampilei poate fi preimprimată pe formulare în cazul în care imprimarea se încredințează unei tipografii desemnate în acest scop.

▼M35

Secțiunea 27 din anexa 37d se aplică *mutatis mutandis*.

▼M19

(2) Până în momentul expedierii mărfurilor expeditorul desemnat este obligat să completeze formularul și să-l semneze. El trebuie de asemenea să indice în rubrica „D. Control efectuat de biroul de plecare” din documentul T2L sau într-un loc vizibil al documentului comercial utilizat numele biroului competent, data întocmirii documentului, precum și una dintre următoarele informații:

- Expedidor autorizado
- Godkendt afsender
- Zugelassener Versender
- EyK£κπιυ£vo<; anooxolÁaq
- Authorised consignor
- Expéditeur agréé
- Speditore autorizzato
- Toegelaten afzender
- Expedidor autorizado
- Hyväksytyt lähettäjät
- Godkänd avsändare

▼A2

- Schválený odesílatel
- Volitatud kaubasaatja
- Atzítails nosūtītājs
- Jgaliotas siuntėjas
- Engedélyezett feladó
- Awtorizzat li jibghat
- Upoważniony nadawca
- Pooblasцени pošiljatelj
- Schválený odosielateľ

▼M30

- OAo6peH Hsnpaman
- Expeditor agreat autorizat autorizat.

▼M19

Articolul 324d

(1) Expeditorul desemnat poate fi autorizat să nu aplice semnătura pe documentele T2L sau pe documentele comerciale utilizate, care poartă amprenta ștampilei speciale menționate în anexa 62 și care au fost întocmite cu ajutorul unui sistem integrat de prelucrare electronică sau automată a datelor. Această autorizație poate fi acordată cu condiția ca expeditorul desemnat să fi predat, în prealabil, autorităților respective un

angajament scris prin care se recunoaște ca fiind răspunzător de consecințele juridice ale întocmirii tuturor documentelor T2L sau ale documentelor comerciale care poartă amprenta ștampilei speciale.

(2) Documentele T2L sau documentele comerciale întocmite conform dispozițiilor din alineatul (1) trebuie să conțină în locul semnăturii expeditorului desemnat una dintre următoarele informații:

- Dispensa de firma
- Fritaget for underskrift
- Freistellung von der Unterschriftsleistung
- Aev raaixeixai wioypa<pf]
- Signature waived
- Dispense de signature
- Dispensa dalla firma
- Van ondertekening vrijgesteld
- Dispensada a assinatura
- Vapautettu allekirjoituksesta
- Befriad från underskrift

▼ **A2**

- podpis se nevyžaduje
- allkirjanõudest loobutud
- derīgs bez paraksta
- leista nepasirašyti
- aláírás alól mentesítve
- firma mhux meħtieġa
- zwolniony ze składania podpisu
- Opustitev podpisa

▼ **M26**

- Oslobodenie od podpisu

▼ **M30**

- OcBo6oAeH OT noAirac
- Dispensă de semnătură.

▼ **M19**

Articolul 324e

(1) Autoritățile vamale ale statelor membre pot autoriza companiile maritime să nu întocmească manifestul care servește ca justificare a statutului comunitar al mărfurilor până în ziua următoare plecării navei și, în orice caz, înainte de sosirea navei în portul de destinație.

(2) Autorizația menționată în alineatul (1) nu se acordă decât companiilor internaționale maritime care:

- (a) îndeplinesc condițiile din articolul 373; totuși, prin derogare de la articolul 373 alineatul (1) litera (a), companiile pot să nu fie stabilite în cadrul Comunității dacă au un birou regional pe teritoriul acesteia și
- (b) utilizează sisteme de schimb electronic de date pentru a transmite informațiile între porturile de plecare și de destinație în cadrul Comunității și
- (c) operează un număr important de călătorii între statele membre pe itinerarii recunoscute.

(3) De îndată ce a fost primită cererea, autoritățile vamale ale statului membru în care este stabilită compania maritimă notifică această cerere celorlalte state membre pe teritoriul cărora sunt situate porturile de plecare sau de destinație prevăzute.

În cazul în care nu se primește nici o obiecție în termen de șaiszeci de zile de la data notificării, autoritățile vamale acordă procedura simplificată menționată în alineatul (4).

Această autorizație este valabilă în statele membre interesate și nu se aplică decât operațiilor efectuate între porturile prevăzute de respectiva autorizație.

(4) Simplificarea se aplică după cum urmează:

(a) manifestul din portul de plecare se transmite prin sistem electronic de schimb de date la portul de destinație;

(b) compania maritimă aplică pe manifest informațiile din articolul 317a alineatul (2);

▼ **M35**

(c) manifestul transmis prin schimbul electronic de date se prezintă cel târziu în ziua lucrătoare următoare plecării navei autorităților vamale ale portului de plecare și, în orice caz, înainte de sosirea navei în portul de destinație. Autoritățile vamale pot solicita un exemplar tipărit al manifestului transmis prin schimb de date atunci când nu au acces la informațiile sistemului de informații aprobat de autoritățile vamale care conține manifestul transmis prin schimb de date;

(d) manifestul transmis prin schimb de date se prezintă autorităților vamale din portul de destinație. Autoritățile vamale pot solicita un exemplar tipărit al manifestului transmis prin schimb de date atunci când nu au acces la informațiile sistemului de informații aprobat de autoritățile vamale care conține manifestul transmis prin schimb de date.

▼ **M19**

(5) ► **M21** Articolul 448 alineatul (5) ◀ se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 324f

Expeditorul desemnat trebuie să întocmească o copie din fiecare document T2L sau din fiecare document comercial eliberat în conformitate cu prezenta subsecțiune. Autoritățile vamale stabilesc modalitățile conform cărora această copie este prezentată în scopul controlului și păstrată timp de cel puțin doi ani.

▼ **M19**

Subsecțiunea 5

▼ **M7**

Dispoziții specifice privind produsele de pescuit maritim, precum și alte produse capturate de nave din mare

Articolul 325

(1) În sensul ► **M19** prezentei subsecțiuni ◀, prin:

(a) *navă de pescuit comunitară* se înțelege o navă înmatriculată și înregistrată într-o parte a teritoriului unui stat membru care face parte din teritoriul vamal comunitar, arborează pavilionul unui stat membru, capturează produse de pescuit maritim și care, după caz, le prelucrează la bord;

(b) *navă-fabrică comunitară* se înțelege o navă înmatriculată și înregistrată într-o parte a teritoriului unui stat membru care face parte din teritoriul vamal comunitar, arborează pavilionul unui stat membru și care nu capturează produse de pescuit maritim, dar prelucrează astfel de produse la bord.

(2) Trebuie să se prezinte un formular T2M, întocmit în conformitate cu articolele 327-337, pentru a dovedi statutul comunitar:

(a) al produselor de pescuit maritim capturate de către o navă de pescuit comunitară în afara mării teritoriale a unei țări sau a unui teritoriu care nu face parte din teritoriul vamal comunitar

și

(b) al mărfurilor obținute din astfel de produse, la bordul unei nave de pescuit sau al unei nave-fabrică comunitare, pentru obținerea cărora este posibil să fi fost utilizate alte produse care beneficiază de statut comunitar care pot fi ambalate în ambalaje care au statut comunitar și care urmează să fie introduse pe teritoriul vamal comunitar în condițiile menționate la articolul 326.

(3) Dovada statutului comunitar al produselor de pescuit maritim și al altor produse care sunt extrase sau capturate în afara mării teritoriale a unei țări sau a unui teritoriu care nu face parte din teritoriul vamal comunitar, de către nave care arborează pavilionul unui stat membru și care sunt înmatriculate sau înregistrate într-o parte a teritoriului unui stat membru care face parte din teritoriul vamal comunitar, sau al unor astfel de produse care sunt extrase sau capturate din apele teritoriale ale teritoriului vamal comunitar de către nave ale unei țări terțe trebuie furnizată prin intermediul jurnalului de bord sau prin alte mijloace care stabilesc statutul menționat.

Articolul 326

(1) Formularul T2M trebuie prezentat pentru produsele și mărfurile menționate la articolul 325 alineatul (2), care sunt transportate direct către teritoriul vamal comunitar:

- (a) cu nava de pescuit comunitară care a capturat și, după caz, a prelucrat produsele sau
- (b) cu o altă navă de pescuit comunitară sau cu o navă-fabrică comunitară care a prelucrat produsele după ce au fost transbordate de pe nava menționată la litera (a) sau
- (c) cu oricare altă navă pe care au fost transbordate produsele și mărfurile menționate de pe navele menționate la literele (a) și (b), fără să fi suferit modificări ulterioare sau
- (d) cu un mijloc de transport prevăzut într-un document de transport unic întocmit într-o țară sau un teritoriu care nu face parte din teritoriul vamal comunitar, pe care au fost descărcate produsele sau mărfurile de pe navele menționate la literele (a), (b) și (c).

După prezentarea formularului T2M, acesta nu mai poate fi folosit ca dovadă a statutului comunitar al produselor sau al mărfurilor la care se referă.

(2) Autoritățile vamale competente din portul în care sunt descărcate produsele și/sau mărfurile de pe o navă menționată la alineatul (1) litera (a) pot renunța la aplicarea alineatului (1), atunci când nu există nici o îndoială în ceea ce privește proveniența acelor produse și/sau mărfuri sau atunci când este aplicabilă atestarea menționată la articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2847/93 al Consiliului (¹).

▼B

Articolul 327

(1) Formularul pe care se întocmește documentul T2M trebuie să fie conform modelului prezentat în anexa 43.

(2) Originalul se tipărește pe hârtie fără pastă mecanică, finisată pentru scris și cântărind cel puțin 55 g/m². Hârtia trebuie să aibă imprimat pe ambele fețe un fond de culoare verde ghioșat, astfel încât să evidențieze orice falsificare prin mijloace mecanice sau chimice.

(3) Formatul formularelor T2M este de 210 × 297 mm, cu o toleranță maximă de -5 și +8 mm în lungime.

(4) Formularul se tipărește într-una din limbile oficiale ale Comunității, indicată de autoritățile competente ale statului membru căruia îi aparține nava.

(5) Formularele T2M se prezintă în carnete de câte 10 formulare, cu un original detașabil și cu o copie la indigo a fiecărui formular, care nu se detașează obținută prin copiere. Pagina 2 a copertei carnetului conține notele menționate în anexa 44.

(6) Fiecare formular T2M are un număr de serie destinat să-l individualizeze. Acest număr este identic atât pentru original, cât și pentru copie.

(7) Statele membre își pot rezerva dreptul de a tipări formularele T2M și de a le constitui în carnete sau pot încredința operațiunea unor imprimării aprobate. În acest din urmă caz, se face mențiunea aprobării pe pagina 1 a copertei fiecărui carnet, precum și pe originalul fiecărui formular. Pagina 1 și originalul fiecărui formular trebuie să aibă numele și adresa imprimăriei sau un semn prin care aceasta să fie poată fi identificată.

(8) Formularul T2M se completează într-una dintre limbile oficiale ale Comunității, fie prin dactilografiere, fie lizibil de mână; în acest din urmă caz, cu cerneală și cu caractere de tipar. Nu se admit ștersături sau rectificări. Corecturile se fac prin anularea cuvintelor greșite și prin adăugarea datelor necesare. Orice corectură trebuie să fie făcute de către persoana care a semnat declarația care conține corecturi.

▼M7

Articolul 328

Carnetul cu formulare T2M se eliberează la cererea persoanei în drept, de către biroul vamal comunitar responsabil cu supravegherea portului de domiciliu al navei de pescuit comunitare căreia îi este destinat carnetul.

Carnetul se eliberează numai atunci când persoana interesată în cauză a completat, în limba formularului, rubricile 1 și 2 și a completat și semnat declarația din rubrica 3 pe toate exemplarele originale și de pe toate copiile formularelor din carnet. La eliberarea carnetului, biroul vamal completează rubrica B pe toate exemplarele originale și copiile formularelor din carnet.

Carnetul este valabil timp de doi ani de la data eliberării înscrisă pe copertă verso. De asemenea, valabilitatea formularelor este garantată prin prezența, în rubrica A a fiecărui exemplar original și a fiecărei copii, a ștampilei aplicate de către autoritatea responsabilă cu înregis-trarea navei de pescuit comunitare pentru care s-a eliberat carnetul.

Articolul 329

Comandantul navei de pescuit comunitare completează rubrica 4 și, în cazul în care captura a fost prelucrată la bord, rubrica 6 și completează și semnează declarația care figurează la rubrica 9 de pe exemplarul original și copia unuia dintre formularele din carnet, ori de câte ori:

- (a) se transbordează produse pe una din navele care prelucrează produsele respective, menționate la articolul 326 alineatul (1) litera (b);
- (b) se transbordează produse sau mărfuri pe orice altă navă care le transportă direct, fără a le prelucra, fie către un port de pe teritoriul vamal comunitar, fie către un alt port în vederea transportării ulterioare către teritoriul vamal comunitar;
- (c) fără a aduce atingere articolului 326 alineatul (2), se descarcă produse sau mărfuri într-un port de pe teritoriul vamal comunitar;
- (d) Se descarcă produse sau mărfuri într-un port din afara teritoriului vamal comunitar, în vederea transportării ulterioare către teritoriul respectiv.

Orice prelucrare a unor astfel de produse trebuie înregistrată în jurnalul de bord al navei.

Articolul 330

Comandantul navei menționate la articolul 326 alineatul (1) litera (b) completează rubrica 6, completează și semnează declarația din rubrica 11 a exemplarului original al formularului T2M ori de câte ori descarcă mărfuri fie într-un port situat pe teritoriul vamal comunitar, fie într-un port situat în afara teritoriului menționat în vederea transportării ulterioare către teritoriul respectiv, sau ori de câte ori transbordează mărfuri pe o altă navă în acel scop.

Prelucrarea produselor transbordate pe navă se înregistrează în jurnalul de bord al acesteia.

Articolul 331

În cazul în care produsele sau mărfurile menționate la articolul 329 litera (a) sau (b) sunt transbordate pentru prima dată, se completează rubrica 10 de pe exemplarul original și de pe copia unui formular T2M; în cazul în care are loc o transbordare ulterioară de tipul celei menționate la articolul 330, se completează și rubrica 12 de pe exemplarul original al respectivului formular T2M. Declarația de transbordare trebuie să se semneze de către ambii comandanți în cauză, iar exemplarul original al formularului T2M se înmânează comandantului navei pe care sunt transbordate produsele sau mărfurile. Orice acțiune de transbordare se înregistrează în jurnalele de bord ale ambelor nave implicate.

Articolul 332

(1) Atunci când produsele sau mărfurile la care se referă formularul T2M au fost transportate către o țară sau un teritoriu care nu fac parte din teritoriul vamal comunitar, formularul respectiv este valabil numai în cazul în care atestarea din caseta 13 a formularului a fost completată și vizată de către autoritățile vamale ale țării

sau ale teritoriului respectiv.

(2) Atunci când anumite loturi de produse sau mărfuri nu sunt expediate pe teritoriul vamal comunitar, în caseta „Observații” de pe formularul T2M se completează denumirea, categoria, masa brută și destinația sau utilizarea vamală atribuite transporturilor respective.

Articolul 333

(1) Atunci când produsele sau mărfurile la care se referă un formular T2M au fost expediate către o țară sau un teritoriu care nu face parte din teritoriul vamal comunitar, în vederea expedierii în tranșe către teritoriul respectiv, persoana în cauză sau reprezentantul acesteia:

(a) completează în caseta „Observații” a formularului T2M inițial numărul și natura coletelor, masa brută, destinația sau utilizarea vamală atribuite transportului și numărul de „extras” menționat la litera (b);

(b) întocmește un „extras” T2M, utilizând în acest sens un formular original dintr-un carnet cu formulare T2M eliberat în conformitate cu dispozițiile articolului 328.

Fiecare „extras” și copia sa care rămâne în carnetul T2M trebuie să includă o trimitere la formularul T2M inițial menționat la litera (a) și să fie marcate clar cu una dintre următoarele mențiuni:

- Extracto
- Udskrift
- Auszug
- AKóOKaova
- Extract
- Extrait
- Estratto
- Uitrreksel
- Extracto
- Ote

▼ A2

- Utdrag
- Vypis
- Våljavöte
- Izraksts
- Išrašas
- Kivonat
- Estratt
- Wyciag
- Izpisek
- Vypis

▼ M30

- HsBJieHemie
- Extras.

▼ M7

„Extrasul” T2M care însoțește transportul în tranșe către teritoriul vamal comunitar trebuie să specifice în casetele 4, 5, 6, 7 și 8 denumirea, categoria, codul NC și cantitatea de produse sau mărfuri care alcătuiesc transportul respectiv. De asemenea, atestarea din caseta 13 trebuie să fie completată și vizată de către autoritățile vamale ale țării sau ale teritoriului în care rămân produsele sau mărfurile pe durata tranzitului.

(2) Atunci când toate produsele și mărfurile care fac obiectul formularului T2M inițial menționat la alineatul (1) litera (a) au fost trimise către teritoriul vamal comunitar, autoritățile menționate la alineatul respectiv

completează și vizează atestarea din caseta 13 a formularului. Formularul se transmite apoi biroului vamal menționat la articolul 328.

(3) În cazul în care anumite produse sau mărfuri nu sunt expediate către teritoriul vamal comunitar, în caseta „Observații” a formularului T2M inițial se completează denumirea, categoria, masa brută și destinația vamală atribuită produselor sau mărfurilor.

Articolul 334

Toate formularele T2M, indiferent că sunt inițiale sau „extrase”, trebuie prezentate la biroul vamal prin care produsele sau mărfurile la care se referă sunt introduse pe teritoriul vamal comunitar. Cu toate acestea, atunci când produsele și mărfurile sunt introduse în teritoriu sub un regim de tranzit care începe în afara teritoriului respectiv, formularele sunt prezentate la biroul vamal de destinație pentru regimul respectiv.

Autoritățile biroului pot solicita o traducere a formularului. De asemenea, în vederea verificării corectitudinii datelor înscrise în formularul T2M, ele pot solicita prezentarea tuturor documentelor relevante, inclusiv, după caz, a documentelor de bord ale navei. Biroul completează caseta C a fiecărui formular T2M, o copie a acestuia fiind transmisă biroului vamal menționat la articolul 328.

Articolul 335

Prin derogare de la articolele 332, 333 și 334, în cazul în care produsele sau mărfurile care fac obiectul formularului T2M sunt transportate către o țară terță care este parte contractantă la convenția privind un regim de tranzit comun, pentru a fi reexpediate prin regimul „T2”, în transporturi întregi sau în tranșe, spre teritoriul vamal comunitar, datele referitoare la regimul menționat se completează în caseta „Observații” a formularului T2M.

Atunci când toate produsele și/sau mărfurile care fac obiectul acestui formular T2M au fost trimise spre teritoriul vamal comunitar, trebuie completată și vizată atestarea din caseta 13 a acestui formular de către autoritățile vamale. O copie completată a formularului se transmite biroului vamal menționat la articolul 328.

Dispozițiile articolului 332 alineatul (2) se aplică după caz.

Articolul 336

Carnetul care conține formularele T2M trebuie prezentat ori de câte ori autoritățile vamale solicită acest lucru.

Atunci când nava pentru care a fost emis un carnet cu formulare T2M, așa cum se menționează la articolul 327, încetează să îndeplinească condițiile stabilite, înainte ca toate formularele să fi fost utilizate sau când toate formularele din carnet au fost utilizate, sau când termenul lui de valabilitate a expirat, carnetul se restituie de îndată biroului vamal emitent.

▼ **M19**

▼ **M7**

▼ **M19**

CAPITOLUL 4 **Tranzit comunitar**

Secțiunea 1 **Dispoziții generale**

Articolul 340a

Ce excepția situației în care există indicații contrare, dispozițiile prezentului capitol se aplică tranzitului comunitar extern și tranzitului comunitar intern.

Mărfurile care prezintă riscuri crescute de fraudă sunt menționate în anexa 44c. Atunci când o dispoziție din prezentul regulament face trimitere la această anexă, măsurile referitoare la mărfurile care sunt menționate în aceasta nu se aplică decât atunci când cantitatea de aceste mărfuri depășește cantitatea minimă corespunzătoare. Anexa 44c se revizuieste cel puțin în fiecare an.

Articolul 340b

În sensul prezentului capitol se înțelege prin:

1. „birou de plecare”: biroul vamal unde se acceptă declarația de plasare sub regim de tranzit comunitar;

2. „birou de tranzit”:

(a) biroul vamal de la punctul de ieșire de pe teritoriul vamal al Comunității atunci când transportul părăsește acest teritoriu în cursul unei operațiuni de tranzit via o frontieră dintre un stat membru și o țară terță alta decât o țară AELS sau

(b) biroul vamal de la punctul de intrare pe teritoriul vamal al Comunității atunci când mărfurile au traversat teritoriul unei țări terțe în cursul unei operațiuni de tranzit;

3. „birou de destinație”: biroul vamal unde mărfurile plasate sub regim de tranzit comunitar trebuie prezentate pentru încheierea regimului;

4. „birou de garanție”: biroul stabilit de autoritățile vamale din fiecare stat membru unde se constituie o garanție prin garant;

5. „țară AELS”: orice țară membră AELS sau orice țară care a aderat la Convenția privind regimul de tranzit comun din 20 mai 1987. (1)

▼ **M32**

6. „document de însoțire a tranzitului”: înseamnă documentul imprimat cu ajutorul sistemului informatizat pentru a însoți mărfurile și bazat pe datele din declarația de tranzit;

▼ **M34**

6a. «document de însoțire tranzit/securitate»: înseamnă documentul imprimat de sistemul informatic pentru a însoți mărfurile, bazat pe datele din declarația de tranzit și din declarația sumară de intrare sau ieșire.

▼ **M32**

7. „procedură de rezervă”: înseamnă procedura bazată pe utilizarea documentelor pe suport de hârtie, stabilită pentru a permite depunerea și verificarea declarației de tranzit, precum și monitorizarea operațiunii de tranzit atunci când nu poate fi aplicată procedura normală pe cale electronică.

▼ **M19**

Articolul 340c

▼ **M32**

(1) Se plasează sub regim de tranzit comunitar intern mărfurile comunitare care sunt expediate:

(a) dintr-o parte a teritoriului vamal al Comunității în care se aplică dispozițiile Directivei 2006/112/CE către o parte a teritoriului vamal al Comunității în care nu se aplică dispozițiile menționate anterior; sau

(b) dintr-o parte a teritoriului vamal al Comunității în care nu se aplică dispozițiile Directivei 2006/112/CE către o parte a teritoriului vamal al Comunității în care se aplică dispozițiile menționate anterior; sau

(c) dintr-o parte a teritoriului vamal al Comunității în care nu se aplică dispozițiile Directivei 2006/112/CE către altă parte a teritoriului vamal al Comunității în care nu se aplică dispozițiile menționate anterior.

▼ **M19**

(2) Sub rezerva alineatului (3), mărfurile comunitare care sunt expediate dintr-un punct în altul al teritoriului vamal al Comunității, prin tranzitarea uneia sau mai multor țări din AELS în conformitate cu Convenția privind regimul de tranzit comun, se plasează sub regimul de tranzit comunitar intern.

Pentru mărfurile menționate în primul paragraf, care se transportă exclusiv pe cale maritimă sau aeriană, plasarea sub regimul de tranzit comunitar intern nu este obligatorie.

(3) Atunci când se exportă mărfuri comunitare către o țară AELS sau atunci când se exportă și tranzitează una sau mai multe țări din AELS, în conformitate cu Convenția privind regimul de tranzit comun, ele se plasează sub regimul de tranzit comunitar extern în următoarele condiții:

(a) în cazul în care au făcut obiectul formalităților vamale de export în vederea acordării de restituiri la exportul către terțe țări în cadrul politicii agricole comune sau

(b) în cazul în care provin din stocuri de intervenție și sunt supuse măsurilor de control în ceea ce privește folosirea și/sau destinația și au făcut obiectul formalităților vamale la exportul lor către terțe țări în cadrul politicii agricole comune sau

(c) în cazul în care beneficiază de rambursarea sau remiterea drepturilor la import, cu condiția ca ele să fie exportate în afara teritoriului vamal al Comunității sau

(d) în cazul în care, sub forma produselor compensatoare sau a mărfurilor în aceeași stare, ele au făcut obiectul formalităților la exportul către țări terțe ca încheiere a regimului de perfecționare activ, a sistemului cu restituire, în vederea rambursării sau remiterii drepturilor.

Articolul 340d

Transportul mărfurilor cărora li se aplică regimul de tranzit comunitar între două puncte de pe teritoriul vamal al Comunității prin teritoriul unei alte țări terțe decât o țară membră AELS se poate efectua sub regimul de tranzit comunitar în măsura în care tranzitul prin țara terță respectivă se desfășoară cu un singur document de transport întocmit într-un stat membru; în această situație, efectul regimului respectiv se suspendă pe teritoriul țării terțe.

Articolul 340e

(1) Regimul de tranzit comunitar este obligatoriu pentru mărfurile transportate pe cale aeriană numai în cazul în care sunt încărcate sau transbordate într-un aeroport al Comunității.

(2) Fără a aduce atingere articolului 91 alineatul (1) din Cod, regimul de tranzit comunitar este obligatoriu pentru mărfurile transportate pe cale maritimă în cazul în care sunt transportate pe o linie regulată autorizată în conformitate cu articolele 313a și 313b.

Articolul 341

Dispozițiile capitolelor 1 și 2 din titlul VII din Cod și dispozițiile din prezentul titlu se aplică *mutatis mutandis* celorlalte impuneri în sensul articolului 91 alineatul (1) litera (a) din Cod.

Articolul 342

(1) Garanția furnizată de principalul obligat este valabilă pe tot teritoriul Comunității.

(2) Atunci când garanția se constituie printr-un garant, garantul trebuie să aleagă domiciliul sau să desemneze un mandatar în fiecare din statele membre.

(3) Trebuie furnizată o garanție pentru a acoperi operațiunile de tranzit comunitar efectuate de către societățile de cale ferată ale statelor membre, conform unei alte proceduri decât procedura simplificată menționată la articolul 372 alineatul (1) litera (g) punctul (i).

▼M32

(4) Atunci când garanția este constituită printr-un garant la un birou de garanție:

- (a) principalului obligat i se atribuie un „număr de referință al garanției”, pentru folosirea garanției și pentru identificarea fiecărui angajament al garantului;
- (b) principalului obligat i se atribuie și i se comunică un cod de acces, asociat „numărului de referință al garanției”.

▼M32

Articolul 343

Fiecare stat membru introduce în sistemul informatizat lista, precum și numărul de identificare, atribuțiile, zilele și orele de lucru ale birourilor competente pentru operațiunile de tranzit comunitar. Orice modificare a acestor informații se introduce, de asemenea, în sistemul informatizat.

Comisia comunică aceste informații celorlalte state membre prin intermediul sistemului informatizat.

▼M32

Articolul 343a

Fiecare stat membru informează Comisia, după caz, cu privire la înființarea oricăror birouri centralizatoare și la competențele atribuite acestora în domeniul gestionării și monitorizării procedurii de tranzit comunitar, precum și în domeniul primirii și transmiterii de documente, indicând tipul documentelor în cauză.

Comisia transmite aceste informații celorlalte state membre.

▼ **M19**

Articolul 344

Caracteristicile formularelor altele decât documentul administrativ unic utilizat în cadrul regimului de tranzit comunitar sunt descrise în anexa 44b.

▼ **M32**

Articolul 344a

(1) În cadrul procedurii de tranzit comunitar, formalitățile sunt îndeplinite utilizându-se tehnici electronice de prelucrare a datelor.

(2) Mesajele care trebuie folosite între administrații sunt conforme cu structura și caracteristicile stabilite de comun acord de autoritățile vamale.

▼ **M19**

Secțiunea 2

Funcționarea regimului

Subsecțiunea 1

Garanția individuală

Articolul 345

▼ **M21**

(1) Garanția izolată trebuie să acopere integral valoarea datoriei vamale susceptibile să apară, calculate pe baza celor mai ridicate rate aferente acestui gen de mărfuri în statul membru de origine. Pentru acest calcul, mărfurile comunitare transportate în conformitate cu Convenția privind regimul de tranzit comun sunt considerate mărfuri necomunitare.

▼ **M19**

Totuși, ratele care trebuie luate în considerare la calcularea garanției individuale nu pot fi mai mici decât o rată minimă atunci când o asemenea rată este inclusă în a cincea coloană din anexa 44c.

(2) Garanția individuală prin depozit în numerar se constituie la biroul de plecare. Ea se rambursează atunci când regimul este închis.

(3) Garanția individuală constituită printr-un garant poate să se bazeze pe folosirea titlurilor de garanție individuală de o valoare de 7 000 EUR, emise de garant pentru persoanele care vor să acționeze ca principal obligat.

Răspunderea garantului se angajează până la valoarea de 7 000 EUR pe titlu.

▼ **M32**

(4) Atunci când garanția izolată este constituită printr-un garant, principalul obligat nu poate să modifice codul de acces asociat „numărului de referință al garanției” decât în cazul în care se aplică dispozițiile anexei 47a punctul 3.

▼ **M19**

Articolul 346

▼ **M32**

(1) Garanția izolată prin garant trebuie să facă obiectul unui act de garanție în conformitate cu modelul din anexa 49.

Actul de garanție se păstrează la biroul de garanție.

▼ **M19**

(2) Atunci când dispozițiile legale, de reglementare și administrative naționale sau uzanțele necesită acest lucru, fiecare stat membru poate să subscrie actul de cauțiune prevăzut în alineatul (1) sub o formă diferită, în măsura în care el comportă efecte identice cu cele ale actului prevăzut în model.

(1) În cazul prevăzut la articolul 345 alineatul (3), garanția izolată trebuie să facă obiectul unui act de garanție în conformitate cu modelul din anexa 50.

Articolul 346 alineatul (2) se aplică *mutatis mutandis*.

(2) Garantul furnizează biroului de garanție, în conformitate cu modalitățile stabilite de autoritățile vamale, orice detalii solicitate cuprindere la titlurile de garanție izolată pe care le-a emis.

Data-limită de utilizare a titlurilor nu poate fi stabilită la mai mult de un an de la data emiterii lor.

(3) Principalului obligat i se comunică de către garant un „număr de referință al garanției”, pentru fiecare titlu de garanție izolată care i-a fost atribuit. Codul de acces asociat nu poate fi modificat de către principalul obligat.

(4) Pentru aplicarea articolului 353 alineatul (2) litera (b), garantul îi eliberează principalului obligat titluri de garanție izolată pe suport de hârtie, elaborate în conformitate cu modelul din anexa 54. Numărul de identificare este indicat pe titlu.

(5) Garantul poate elibera titluri de garanție izolată care să nu fie valabile pentru o operațiune de tranzit comunitar cu mărfuri din lista publicată în anexa 44c. În acest caz, garantul înscrie în diagonală pe fiecare titlu de garanție izolată pe care îl eliberează pe suport de hârtie mențiunea următoare:

— Validitate limitată - 99200.

(6) Principalul obligat trebuie să depună la biroul de plecare numărul de titluri de garanție izolată corespunzător multiplului de 7 000 EUR necesar pentru a acoperi valoarea integrală prevăzută la articolul 345 alineatul (1). Pentru aplicarea articolului 353 alineatul (2) litera (b), titlurile pe suport de hârtie se predau și se păstrează la biroul de plecare, care comunică numărul de identificare al fiecărui titlu biroului de garanție indicat pe titlu.

▼ **M19**

Articolul 348

(1) Biroul de garanție revocă decizia prin care a acceptat angajamentul garantului atunci când nu se mai îndeplinesc condițiile impuse la întocmire.

Garantul poate de asemenea să rezilieze angajamentul în orice moment.

(2) Revocarea sau rezilierea intră în vigoare în a șaisprezecea zi de la notificarea sa, după caz, garantului sau biroului de garanție.

De la data de intrare în vigoare a revocării sau rezilierii, titlurile de garanție individuală emise anterior nu se mai pot utiliza pentru plasarea mărfurilor sub regim de tranzit comunitar.

▼ **M32**

(3) Autoritățile vamale ale statului membru de care aparține biroul de garanție în cauză introduc în sistemul informatizat informațiile cu privire la orice astfel de revocare sau reziliere și data intrării în vigoare a oricăreia dintre acestea.

▼ **M19**

Subsecțiunea 2

Mijloace de transport și declarații

Articolul 349

(1) Nu pot face obiectul aceleiași declarații de tranzit decât mărfurile încărcate sau care trebuie încărcate într-un mijloc de transport unic și destinate a fi transportate din același birou de plecare spre același birou de destinație.

În scopul aplicării prezentului articol, se consideră ca alcătuind un mijloc de transport unic, cu condiția ca mărfurile transportate să fie expediate împreună:

- (a) un vehicul rutier însoțit de remorcă (remorci) sau semiremorcă (semiremorci);
- (b) o ramă de vagoane de cale ferată pentru călători sau mărfuri;
- (c) navele care formează un singur convoi;
- (d) containerele încărcate pe un mijloc de transport unic în sensul prezentului articol.

(2) Se poate folosi un mijloc de transport unic pentru încărcarea mărfurilor la mai multe birouri de plecare și pentru descărcarea la mai multe birouri de destinație.

▼ **M32**

Articolul 351

În cazul transporturilor care cuprind atât mărfuri care trebuie plasate sub regim de tranzit comunitar extern, cât și mărfuri care trebuie plasate sub regim de tranzit comunitar intern, declarația de tranzit care poartă sigla „T” este completată de atributul „T1”, „T2” sau „T2F” pentru fiecare articol al mărfurilor.

▼ **M32**

Articolul 353

- (1) Declarațiile de tranzit respectă structura și elementele stabilite în anexa 37a.
- (2) Autoritățile vamale acceptă o declarație de tranzit întocmită în scris pe un formular care corespunde modelului din anexa 31 conform procedurii stabilite de comun acord de către autoritățile vamale în următoarele cazuri:
 - (a) atunci când mărfurile sunt transportate de către călători care nu au acces direct la sistemul informatizat vamal, în conformitate cu modalitățile prevăzute la articolul 353a;
 - (b) atunci când se apelează la procedura de rezervă, în condițiile și în conformitate cu modalitățile definite în anexa 37d.
- (3) Utilizarea unei declarații de tranzit întocmite în scris, în temeiul alineatului (2) litera (b), atunci când nu funcționează aplicația principalului obligat și/sau rețeaua este supusă aprobării autorităților vamale.
- (4) Declarația de tranzit întocmită în scris poate fi completată de unul sau mai multe formulare complementare, conforme modelului care figurează în anexa 33. Formularele fac parte integrantă din declarație.
- (5) În locul formularelor complementare se pot utiliza liste de încărcare, întocmite în conformitate cu anexa 44a și cu modelul din anexa 45, ca parte descriptivă a declarației de tranzit întocmite în scris, din care fac parte integrantă.

Articolul 353a

- (1) Pentru aplicarea articolului 353 alineatul (2) litera (a), călătorul întocmește declarația de tranzit în conformitate cu articolul 208 și cu anexa 37.
- (2) Autoritățile competente se asigură că schimbul de date de tranzit între autoritățile competente are loc prin intermediul tehnologiilor informației și al rețelelor informatizate.

▼ **M25**

▼ **M19**

Subsecțiunea 3

Formalități care trebuie îndeplinite la biroul de plecare

Articolul 355

- (1) Mărfurile plasate sub regimul de tranzit comunitar trebuie să fie transportate la biroul de

destinație pe o rută justificată din punct de vedere economic.

(2) Fără a aduce atingere articolului 387, pentru mărfurile care figurează pe lista din anexa 44c sau atunci când autoritățile vamale sau principalul obligat consideră necesar, biroul de plecare stabilește un itinerar obligatoriu, indicând cel puțin în caseta 44 din declarația de tranzit statele membre pe care le traversează, ținând seama de elementele pe care principalul obligat le comunică.

Articolul 356

(1) Biroul de plecare stabilește data limită la care mărfurile trebuie să fie prezentate biroului de destinație luând în considerare traseul care trebuie urmat, dispozițiile de reglementare a transportului și alte reglementări aplicabile și, dacă este cazul, elementele comunicate de principalul obligat.

(2) Termenul stabilit de biroul de plecare este obligatoriu pentru autoritățile vamale ale statelor membre pe al căror teritoriu se intră în timpul unei operațiuni de tranzit comunitar și nu poate fi modificat de către aceste autorități.

▼ M32

▼ M19

Articolul 357

▼ M32

(1) Fără a aduce atingere alineatului (4), acordarea liberului de vamă entru mărfurile care trebuie plasate sub regimul de tranzit comunitar este condiționată de sigilarea acestora. Biroul de plecare ia măsurile de identificare pe care le consideră necesare și introduce informațiile corespunzătoare în declarația de tranzit.

▼ M19

(2) Se sigilează:

- (a) spațiul în care se află mărfurile, în cazul în care mijlocul de transport a fost desemnat pe baza altor reglementări sau recunoscut de către biroul de plecare ca fiind adecvat pentru sigilare;
- (b) fiecare colet, în celelalte cazuri.

Sigiliile trebuie să prezinte caracteristicile care figurează în anexa 46a.

(3) Mijloacele de transport pot fi recunoscute ca adecvate pentru sigilare cu condiția ca:

- (a) sigiliile să poată fi aplicate în mod simplu și eficient;
- (b) să fie realizate astfel încât mărfurile să nu poată fi extrase sau introduse fără a lăsa urme vizibile de intervenție sau fără violarea sigiliilor;
- (c) să nu cuprindă spații secrete în care să poată fi ascunse mărfurile;
- (d) spațiile rezervate pentru încărcătură să fie ușor accesibile pentru verificarea de către autoritățile vamale.

Orice vehicul rutier, remorcă, semiremorcă sau container desemnat pentru transportul de mărfuri care trebuie să poarte un sigiliu vamal în conformitate cu dispozițiile unui acord internațional la care Comunitatea este parte contractantă este considerat adecvat pentru sigilare.

▼ M32

(4) Biroul de plecare poate acorda o dispensă de la aplicarea sigiliilor în cazul în care, având în vedere alte eventuale măsuri de identificare, descrierea mărfurilor în datele din declarația de tranzit sau în documentele suplimentare permite identificarea cu ușurință a acestora.

Se consideră că descrierea mărfurilor permite identificarea acestora atunci când este suficient de detaliată pentru a permite recunoașterea cu ușurință a cantității și a naturii mărfurilor.

Articolul 358

▼ M32

(1) La acordarea liberului de vamă pentru mărfuri, biroul de plecare transmite informații despre operațiunea de tranzit comunitar biroului de destinație declarat, prin intermediul unui mesaj „aviz anticipat de sosire”

și fiecare dintre birourile de tranzit declarate, prin intermediul unui mesaj „aviz anticipat de tranzit”. Aceste mesaje se stabilesc pe baza datelor din declarația de tranzit, rectificate dacă este cazul.

▼ **M34**

(2) În urma acordării liberului de vamă, documentul de însoțire a tranzitului sau documentul de însoțire tranzit/securitate însoțește mărfurile plasate sub regim de tranzit comunitar. Acesta corespunde modelului și conține informațiile documentului de însoțire a tranzitului din anexa 45a sau, în cazurile în care datele menționate în anexa 30a sunt furnizate în plus față de datele de tranzit, corespunde modelului și conține informațiile documentului de însoțire tranzit/securitate din anexa 45e și lista de articole tranzit/securitate din anexa 45f. Documentul este pus la dispoziția operatorului în unul din următoarele moduri:

▼ **M32**

(a) este remis principalului obligat de către biroul de plecare sau, în cazul autorizării de către autoritățile vamale, se imprimă cu ajutorul sistemului informatizat al principalului obligat;

(b) se imprimă cu ajutorul sistemului informatizat al expeditorului agreat după primirea mesajului prin care se acordă liberul de vamă pentru mărfuri, trimis de către biroul de plecare.

▼ **M34**

(3) În cazul în care declarația conține mai mult mărfuri constituite din mai mult de un articol, documentul de însoțire al tranzitului menționat la alineatul (2) este completat de o listă de articole care corespunde modelului prezentat în anexa 45b. Documentul de însoțire tranzit/securitate menționat la alineatul (2) este întotdeauna completat de lista de articole stabilită în anexa 45f. Lista de articole face parte integrantă din documentul de însoțire al tranzitului sau din documentul de însoțire al tranzitului/securității.

▼ **M19**

Subsecțiunea 4

Formalități de îndeplinit în cursul transportului

▼ **M32**

Articolul 359

(1) Transportul și ► **M34** documentul de însoțire tranzit - document de însoțire tranzit/securitate ◀ se prezintă la fiecare birou de tranzit.

(2) Biroul de tranzit înregistrează trecerea care i-a fost semnalată de către biroul de plecare prin trimiterea unui mesaj „aviz anticipat de tranzit”. Trecerea este notificată biroului de plecare prin intermediul unui mesaj „notificare de trecere a frontierei”.

(3) Birourile de tranzit controlează mărfurile în cazul în care consideră că acest lucru este necesar. Eventualul control al mărfurilor se efectuează, în special, pe baza mesajului „aviz anticipat de tranzit”.

(4) Atunci când transportul mărfurilor se efectuează trecând printr-un alt birou de tranzit decât cel declarat și înscris pe ► **M34** documentul de însoțire tranzit - documentul de însoțire tranzit/securitate ◀, biroul de tranzit utilizat solicită biroului de plecare mesajul „aviz anticipat de tranzit” și notifică trecerea biroului de plecare, trimițând mesajul „notificare de trecere a frontierei”.

▼ **M19**

Articolul 360

▼ **M32**

(1) Transportatorul este obligat să adnoteze în mod corespunzător ► **M34** documentul de însoțire tranzit - documentul de însoțire tranzit/securitate ◀, și să-l prezinte, împreună cu transportul, autorităților vamale ale statului membru pe teritoriul căruia se află mijlocul de transport, în următoarele cazuri:

(a) în caz de schimbare a itinerarului obligatoriu, atunci când se aplică dispozițiile articolului 355 alineatul (2);

(b) în caz de rupere a sigiliului în cursul transportului din motive independente de voința transportatorului;

(c) în caz de transbordare a mărfurilor pe un alt mijloc de transport; această transbordare trebuie să aibă loc sub supravegherea autorităților vamale, dar acestea pot să o autorizeze și fără această supraveghere;

(d) în caz de pericol iminent care necesită descărcarea imediată, parțială sau totală, a mijlocului de transport;

(e) cu ocazia oricărui eveniment, incident sau accident care poate avea influență asupra respectării obligațiilor principalului obligat sau transportator.

▼ **M32**

(2) În cazul în care consideră că operațiunea de tranzit comunitar poate continua în mod normal, autoritățile vamale iau, dacă este cazul, măsurile necesare și vizează ► **M34** documentul de însoțire tranzit - documentul de însoțire tranzit/securitate ◀.

Informațiile pertinente despre transfer sau orice alt incident sunt introduse în sistemul informatizat de către autoritățile vamale ale biroului de tranzit sau ale biroului de destinație, după caz.

▼ **M19**

Subsecțiunea 5

Formalitățile de îndeplinit la biroul de destinație

▼ **M32**

Articolul 361

(1) Mărfurile și documentele solicitate sunt prezentate la biroul de destinație în zilele și între orele de lucru. Cu toate acestea, biroul menționat poate, la cererea și pe cheltuiala celui interesat, să autorizeze prezentarea documentelor și a mărfurilor în afara zilelor și orelor de lucru. În mod similar, la cererea și pe cheltuiala celui interesat, biroul de destinație poate, de asemenea, să autorizeze prezentarea mărfurilor și a documentelor solicitate în orice alt loc.

(2) Atunci când mărfurile sunt prezentate la biroul de destinație după expirarea termenului stabilit de către biroul de plecare, iar nerespectarea termenului este determinată de circumstanțe pe care biroul de destinație le consideră justificate și care nu sunt imputabile transportatorului sau principalului obligat, se consideră că acesta din urmă a respectat termenul prevăzut.

(3) Biroul de destinație păstrează ► **M34** documentul de însoțire tranzit - documentul de însoțire tranzit/securitate ◀, iar controlul mărfurilor se efectuează, în special, pe baza mesajului „aviz anticipat de sosire” primit de la biroul de plecare.

(4) La cererea principalului obligat, pentru a servi drept dovadă a încheierii regimului, în conformitate cu articolul 366 alineatul (1), biroul de destinație vizează o copie a ► **M34** documentului de însoțire tranzit - documentului de însoțire tranzit/securitate ◀ care conține următoarea mențiune:

Probă alternativă – 99202.

(5) Operațiunea de tranzit poate fi încheiată la un birou diferit de cel prevăzut în declarația de tranzit. În acest caz, biroul respectiv devine birou de destinație.

În cazul în care noul birou de destinație este situat într-un alt stat membru decât cel de care aparține biroul prevăzut inițial, noul birou de destinație solicită mesajul „aviz anticipat de sosire” de la biroul de plecare.

Articolul 362

(1) Biroul de destinație eliberează o recipisă la cererea persoanei care prezintă mărfurile și documentele solicitate.

(2) Formularul recipisei respectă modelul din anexa 47.

(3) Recipisa trebuie să fie completată în prealabil de persoana interesată. Aceasta poate conține, în afara spațiului rezervat biroului de destinație, alte date referitoare la transport. Recipisa nu poate servi drept dovadă a încheierii regimului în sensul articolului 366 alineatul (1).

Articolul 363

(1) Biroul de destinație informează biroul de plecare despre sosirea mărfurilor în ziua prezentării lor la biroul de destinație printr-un mesaj „aviz de sosire”.

(2) Atunci când operațiunea de tranzit este încheiată într-un alt birou decât cel prevăzut inițial în declarația de tranzit, noul birou de destinație informează biroul de plecare despre sosire, printr-un mesaj „aviz de

sosire”.

Biroul de plecare informează biroul de destinație prevăzut inițial despre sosirea mărfurilor, printr-un mesaj „aviz de sosire transmis”.

(3) Mesajul „aviz de sosire” menționat la alineatele (1) și (2) nu poate servi drept dovadă a încheierii regimului, în sensul articolului 366 alineatul (1).

(4) Cu excepția cazurilor justificate, biroul de destinație transmite mesajul „rezultatele controlului” biroului de plecare cel târziu în a treia zi de la prezentarea mărfurilor la biroul de destinație. Cu toate acestea, atunci când se aplică articolul 408, biroul de destinație transmite mesajul „rezultatele controlului” biroului de plecare cel târziu în a șasea zi de la data prezentării mărfurilor.

▼ **M19**

Subsecțiunea 6

▼ **M32**

Procedura de cercetare

▼ **M32**

Articolul 365

(1) Atunci când autoritățile vamale ale statului membru de plecare nu primesc mesajul «aviz de sosire» în termenul stabilit pentru prezentarea mărfurilor la biroul de destinație sau nu primesc mesajul «rezultatele controlului» în termen de șase zile de la primirea mesajului «aviz de sosire», autoritățile în cauză iau în considerare declanșarea procedurii de cercetare, cu scopul de a aduna informațiile necesare pentru descărcarea regimului sau, atunci când acest lucru nu este posibil, cu scopul:

- de a stabili dacă a apărut o datorie vamală;
- de a identifica debitorul; și
- de a identifica autoritățile vamale responsabile de recuperare.

(2) Procedura de cercetare se declanșează cel târziu în termen de șapte zile de la expirarea unuia dintre termenele menționate la alineatul (1), în afara cazurilor excepționale definite de comun acord de către statele membre. Această procedură este declanșată fără întârziere în cazul în care autoritățile vamale sunt informate din timp că regimul de tranzit nu a fost încheiat sau presupun acest lucru.

(3) În cazul în care autoritățile vamale ale statului membru de plecare nu primesc decât mesajul «aviz de sosire», acestea declanșează procedura de cercetare solicitând biroului de destinație care a trimis mesajul menționat anterior să le trimită mesajul «rezultatele controlului».

(4) În cazul în care autoritățile vamale din statul membru de plecare nu primesc mesajul «aviz de sosire», acestea declanșează procedura de cercetare solicitând informațiile necesare pentru descărcarea regimului de la principalul obligat sau, atunci când sunt disponibile elemente suficiente pentru efectuarea anchetei la destinație, de la biroul de destinație.

Principalului obligat i se solicită să furnizeze informațiile necesare descărcării regimului în termen de cel mult douăzeci și opt de zile de la data declanșării procedurii de cercetare pe lângă biroul de destinație, atunci când operațiunea de tranzit nu poate fi descărcată.

(5) Biroul de destinație și principalul obligat trebuie să răspundă solicitării menționate la alineatul (4) în termen de douăzeci și opt de zile. În cazul în care principalul obligat furnizează în acest termen informații suficiente, autoritățile vamale ale statului membru de plecare țin seama de aceste informații sau descarcă regimul, în cazul în care informațiile furnizate permit acest lucru.

(6) În cazul în care informațiile primite de la principalul obligat nu permit descărcarea regimului, dar sunt considerate de către autoritățile vamale ale statului membru de plecare ca fiind suficiente pentru continuarea procedurii de cercetare, biroului vamal în cauză i se înaintează fără întârziere o cerere.

(7) Atunci când, în urma cercetării, se stabilește că regimul de tranzit a fost încheiat în mod

corect, autoritățile vamale ale statului membru de plecare descarcă regimul și informează imediat principalul obligat în legătură cu aceasta, precum și, după caz, autoritățile vamale care ar fi putut declanșa deja o procedură de recuperare în conformitate cu articolele 217-232 din cod.

▼ M32

Articolul 365a

(1) Atunci când, după declanșarea procedurii de cercetare și înainte de expirarea termenului menționat în articolul 450a prima liniuță, autoritățile vamale din statul membru de plecare, denumite în continuare «autorități solicitante», obțin prin orice mijloace dovezi despre locul în care s-au produs faptele care au dus la apariția datoriei, iar acest loc este situat într-un alt stat membru, autoritățile vamale menționate trimit fără întârziere toate informațiile disponibile autorităților competente responsabile de acel loc, denumite în continuare «autorități solicitate».

(2) Autoritățile solicitate confirmă primirea comunicării și indică dacă sunt sau nu responsabile de recuperare. În cazul în care nu primesc răspuns în termen de douăzeci și opt de zile, autoritățile solicitante trebuie imediat să continue procedura de cercetare.

▼ M32

Articolul 366

(1) Principalul obligat poate furniza autorităților vamale o dovadă satisfăcătoare a încheierii regimului în termenul indicat în declarație sub forma unui document certificat de autoritățile vamale ale statului membru de destinație, prin care se identifică mărfurile în cauză și se arată că acestea au fost prezentate la biroul de destinație sau, în cazul în care se aplică articolul 406, unui destinatar agreeat.

(2) De asemenea, autoritățile vamale consideră că regimul de tranzit comunitar a fost încheiat în mod satisfăcător, în cazul în care principalul obligat prezintă unul dintre documentele următoare:

- (a) un document vamal de plasare a mărfurilor în cauză sub o destinație vamală, emis într-o țară terță;
- (b) un document emis într-o țară terță, vizat de autoritățile vamale din această țară, care atestă faptul că mărfurile sunt considerate a fi în liberă circulație în țara terță în cauză.

(3) Documentele menționate la alineatul (2) pot fi înlocuite cu copiile sau fotocopiile lor certificate conform cu originalul de către organismul care a vizat documentele originale, de către autoritățile din țările terțe în cauză sau de către autoritățile unuia dintre statele membre.

▼ M19

Subsecțiunea 7

Dispoziții suplimentare aplicabile în caz de schimb de date referitoare la tranzit între autoritățile vamale prin intermediul tehnologiei informației și al rețelelor informatice

▼ M32

Articolul 367

Dispozițiile privind schimbul de mesaje între autoritățile vamale prin intermediul tehnologiei informației și al rețelelor informatice nu se aplică procedurilor simplificate specifice anumitor moduri de transport și celorlalte proceduri simplificate întemeiate pe articolul 97 alineatul (2) din cod, menționate la articolul 372 alineatul (1) literele (f) și (g).

▼ M29

▼ M32

▼ M19

Secțiunea 3

Simplificări

Subsecțiunea 1

Dispoziții generale în domeniul simplificărilor

▼ **M32**

Articolul 372

(1) La cererea principalului obligat sau a destinatarului, după caz, autoritățile vamale pot autoriza următoarele simplificări:

- (a) utilizarea unei garanții globale sau a unei dispense de garanție;
- (b) utilizarea sigiliilor cu un model special;
- (c) dispensa de la itinerar obligatoriu;
- (d) statutul de expeditor agreat;
- (e) statutul de destinatar agreat;
- (f) aplicarea de proceduri simplificate caracteristice transporturilor de mărfuri:
 - (i) pe calea ferată sau prin intermediul containerelor mari;
 - (ii) pe cale aeriană;
 - (iii) pe cale maritimă;
 - (iv) prin conducte;
- (g) aplicarea altor proceduri simplificate întemeiate pe articolul 97 alineatul (2) din cod.

(2) Cu excepția cazului în care există dispoziții contrare în prezenta secțiune sau în autorizație, atunci când se acordă autorizația pentru utilizarea simplificărilor prevăzute la alineatul (1) literele (a) și (f), aceste simplificări se aplică în toate statele membre. Atunci când se acordă autorizația pentru utilizarea simplificărilor prevăzute la alineatul (1) literele (b), (c) și (d), aceste simplificări nu se aplică decât operațiunilor de tranzit comunitar care încep în statul membru în care a fost acordată autorizația. Atunci când se acordă autorizația pentru utilizarea simplificării prevăzute la alineatul (1) litera (e), această simplificare nu se aplică decât în statul membru în care a fost acordată autorizația.

▼ **M19**

Articolul 373

(1) Autorizația prevăzută la articolul 372 alineatul (1) nu se acordă decât persoanelor care:

- (a) sunt stabilite în Comunitate; totuși, autorizația de utilizare a unei garanții globale nu poate fi acordată decât persoanelor stabilite în statul membru în care s-a constituit garanția;

▼ **M32**

- (b) recurg frecvent la regimul de tranzit comunitar sau ale căror autorități vamale știu că ele sunt în măsură să îndeplinească obligațiile legate de acest regim sau, atunci când este vorba de simplificarea prevăzută la articolul 372 alineatul (1) litera (e), primesc frecvent mărfuri plasate sub regimul de tranzit comunitar; și

▼ **M19**

- (c) nu au comis infracțiuni grave sau repetate împotriva legislației vamale sau fiscale.

(2) Pentru a garanta gestionarea corectă a simplificărilor, autorizația nu se acordă decât în cazul în care:

- (a) autoritățile vamale pot asigura supravegherea și controlul regimului vamal fără a fi necesară crearea unui dispozitiv administrativ disproporționat în raport cu nevoile persoanelor respective și
- (b) persoanele păstrează evidențe care permit autorităților să efectueze un control eficient.

▼ **M29**

(3) În cazul în care persoana interesată est titularul unui certificat AEO, menționat la articolul 14a alineatul (1) litera (a) sau (c), cerințele menționate la alineatul (1) litera (c) și la alineatul (2) litera (b) din prezentul articol sunt considerate ca fiind îndeplinite.

▼ **M19**

Articolul 374

▼ **M32**

(1) Cererea de autorizare de utilizare a simplificărilor, denumită în continuare „cerere”, este datată și semnată. Cererea se poate face în scris sau depune utilizând tehnici electronice de prelucrare a datelor, în

condițiile și în conformitate cu modalitățile stabilite de autoritățile vamale.

▼ M19

(2) Cererea trebuie să cuprindă elemente care să permită autorităților vamale să se asigure de respectarea condițiilor de acordare a simplificărilor solicitate.

Articolul 375

(1) Cererea se depune la autoritățile vamale ale statului membru în care este stabilit solicitantul.

(2) Autorizația este eliberată sau cererea este respinsă în termen de cel mult trei luni de la data primirii cererii de către autoritățile vamale.

Articolul 376

(1) Originalul datat și semnat al autorizației și una sau mai multe copii sunt înmânate titularului.

(2) Autorizația precizează condițiile în care se folosesc simplificările și stabilește modalitățile de funcționare și control. Ea intră în vigoare la data eliberării.

▼ M32

(3) În cazul simplificărilor prevăzute la articolul 372 alineatul (1) literele (b), (c) și (f), autorizația se prezintă la orice solicitare a biroului de plecare.

▼ M19

Articolul 377

(1) Titularul autorizației este obligat să informeze autoritățile vamale despre orice eveniment intervenit după acordarea autorizației și care poate avea impact asupra menținerii sale sau a conținutului.

(2) Data intrării în vigoare trebuie indicată pe decizia de revocare sau de modificare a autorizației.

Articolul 378

(1) Autoritățile vamale păstrează cererile și documentele anexate acestora, precum și o copie a autorizațiilor eliberate.

(2) În cazul în care o cerere este respinsă sau o autorizație este anulată sau revocată, cererea și, după caz, decizia de anulare a cererii sau de anulare sau de revocare și diferitele documente care sunt anexate se păstrează timp de cel puțin trei ani de la încheierea anului calendaristic în care a fost respinsă cererea sau autorizația a fost anulată sau revocată.

Subsecțiunea 2

Garanția globală și dispensa de garanție

▼ M32

Articolul 379

(1) Principalul obligat poate utiliza garanția globală sau dispensa de garanție în limita unei valori de referință.

(2) Valoarea de referință corespunde valorii datoriei vamale care ar putea apărea cu privire la mărfurile plasate de principalul obligat sub regimul de tranzit comunitar pe o perioadă de cel puțin o săptămână.

Această valoare este stabilită de biroul de garanție împreună cu partea interesată:

- (a) pe baza datelor referitoare la mărfurile transportate anterior și a unei estimări a volumului operațiunilor de tranzit comunitar care urmează să fie efectuate, care rezultă, în special, din documentația comercială și contabilă a părții interesate;
- (b) pentru stabilirea valorii de referință se iau în calcul taxele cele mai ridicate aferente mărfurilor în

statul membru al biroului de garanție. Pentru acest calcul, mărfurile comunitare care trebuie să fie sau care au fost transportate în conformitate cu Convenția privind regimul de tranzit comun sunt considerate mărfuri necomunitare.

Pentru fiecare operațiune de tranzit se calculează valoarea datoriei vamale care ar putea apărea. În cazul în care datele necesare nu sunt disponibile, valoarea se estimează la 7 000 EUR, cu condiția ca alte informații cunoscute de autoritățile vamale să nu conducă la stabilirea altor valori.

(3) Biroul de garanție efectuează o verificare a valorii de referință, în special pe baza unei cereri a principalului obligat, și, dacă este cazul, ajustează această valoare.

(4) Principalul obligat se asigură că valoarea angajată, ținând seama de operațiunile pentru care regimul nu s-a încheiat, nu depășește valoarea de referință.

Sistemele informatizate ale autorităților vamale prelucrează și pot controla utilizarea valorii de referință pentru fiecare operațiune de tranzit.

▼ **M19**

Articolul 380

(1) Valoarea care trebuie acoperită prin garanția globală este egală cu valoarea de referință prevăzută la articolul 379.

(2) Valoarea garanției globale poate fi redusă:

- (a) la 50 % din valoarea de referință când principalul obligat demonstrează că are o situație financiară sigură și că are o experiență suficientă în utilizarea regimului de tranzit comunitar;
- (b) la 30 % din valoarea de referință când principalul obligat demonstrează că are o situație financiară sigură, că are o experiență suficientă în utilizarea regimului de tranzit comunitar și că a ajuns la un nivel ridicat de cooperare cu autoritățile vamale.

(3) Se poate acorda o dispensă de garanție atunci când principalul obligat demonstrează că respectă regulile de fiabilitate menționate în alineatul (2) litera (b), că are controlul operațiilor de transport și că are o bună capacitate financiară, suficientă pentru a-și îndeplini obligațiile.

(4) În vederea aplicării alineatelor (2) și (3), statele membre iau în considerare criteriile enunțate în anexa 46b.

▼ **M32**

Articolul 380a

Pentru utilizarea fiecărei garanții globale și/sau a fiecărei dispense de garanție:

- (a) principalului obligat i se atribuie un „număr de referință al garanției” asociat unei anumite valori de referință;
- (b) biroul de garanție atribuie și comunică principalului obligat un cod de acces inițial, asociat „numărului de referință al garanției”.

Principalul obligat poate atribui unul sau mai multe coduri de acces acestei garanții pentru el însuși sau pentru reprezentanții săi.

▼ **M19**

Articolul 381

(1) În cazul mărfurilor prevăzute în anexa 44c, pentru a fi autorizat să furnizeze o garanție globală, principalul obligat trebuie să demonstreze, în afară de faptul că îndeplinește condițiile din articolul 373, că beneficiază de o situație financiară sigură, că posedă o experiență suficientă în utilizarea regimului de tranzit comunitar și fie că a ajuns la un nivel ridicat de cooperare cu autoritățile vamale, fie că are controlul operațiilor de transport.

(2) Valoarea garanției globale prevăzute în alineatul (1) poate fi redusă:

- (a) la 50 % din valoarea de referință atunci când principalul obligat demonstrează că a ajuns la un nivel ridicat de cooperare cu autoritățile vamale și că are controlul operațiilor de transport;

(b) la 30 % din valoarea de referință atunci când principalul obligat demonstrează că a ajuns la un nivel ridicat de cooperare cu autoritățile vamale, că are controlul operațiilor de transport și că are o bună capacitate financiară, suficientă pentru a-și îndeplini obligațiile.

(3) În vederea aplicării alineatelor (1) și (2), autoritățile vamale iau în considerare criteriile enunțate în anexa 46b.

▼ **M21**

(3a) Alineatele (1), (2) și (3) se aplică de asemenea în cazul în care o cerere de utilizare a unei garanții globale menționează explicit utilizarea aceluiași certificat de garanție globală nu numai pentru mărfuri care sunt incluse în anexa 44c, ci și pentru mărfuri care nu sunt incluse în această anexă.

▼ **M19**

(4) Modalitățile de aplicare referitoare la interdicția temporară de utilizare a garanției globale cu o valoare redusă sau a garanției globale prevăzute la articolul 94 alineatele (6) și (7) din Cod figurează în anexa 47a.

▼ **M32**

Articolul 382

(1) Garanția globală se constituie printr-un garant.

(2) Ea trebuie să facă obiectul unui act de garanție în conformitate cu modelul din anexa 48. Actul de garanție se păstrează la biroul de garanție.

(3) Articolul 346 alineatul (2) se aplică *mutatis mutandis*.

▼ **M19**

Articolul 383

(1) Pe baza autorizației, autoritățile vamale eliberează principalului obligat unul sau mai multe certificate de garanție globală sau de dispensă de garanție, denumite în continuare certificate, întocmite pe un formular în conformitate cu modelul din anexa 51 sau din anexa 51a, după caz, și completat în conformitate cu anexa 51b, care îi permit să facă dovada fie a unei garanții globale, fie a unei dispense de garanție.

▼ **M32**

(2) Termenul de valabilitate al unui certificat este limitat la doi ani. Acest termen poate beneficia totuși de o singură prelungire din partea biroului de garanție, prelungire care nu va depăși doi ani.

▼ **M19**

Articolul 384

(1) Articolul 348 alineatele (1) și (2) primul paragraf se aplică *mutatis mutandis* revocării și rezilierii garanției globale.

▼ **M32**

(2) Biroul de garanție introduce în sistemul informatizat revocarea autorizației de garanție globală sau de dispensă de garanție de către autoritățile vamale și data intrării în vigoare a revocării deciziei prin care biroul de garanție a acceptat angajamentul garantului sau data intrării în vigoare a rezilierii angajamentului de către garant.

(3) Începând cu data intrării în vigoare a revocării sau a rezilierii, certificatele emise pentru aplicarea articolului 353 alineatul (2) litera (b) nu mai pot fi utilizate pentru plasarea mărfurilor sub regimul de tranzit comunitar și se restituie fără întârziere biroului de garanție de către principalul obligat.

Fiecare stat membru transmite Comisiei elementele de identificare a certificatelor în curs de valabilitate care nu au fost restituite sau care au fost declarate furate, pierdute sau falsificate. Comisia informează celelalte state membre cu privire la aceasta.

▼ **M19**

Subsecțiunea 3
Listele speciale de încărcare

▼ **M32**

▼ **M19**

Subsecțiunea 4
Utilizarea sigiliilor speciale

Articolul 386

(1) Autoritățile vamale pot autoriza principalul obligat să folosească sigilii speciale pentru mijloacele de transport sau colete, cu condiția ca aceste sigilii să fie acceptate de autoritățile vamale ca îndeplinind caracteristicile menționate în anexa 46a.

▼ **M32**

(2) Principalul obligat introduce în datele din declarația de tranzit numărul, tipul și mărcile sigiliilor utilizate.

Acesta aplică sigiliile cel mai târziu la acordarea liberului de vamă pentru mărfuri.

▼ **M19**

Subsecțiunea 5
Scutirea de itinerar obligatoriu

Articolul 387

(1) Autoritățile vamale pot acorda o scutire de itinerar obligatoriu principalului obligat care ia măsuri care să permită autorităților vamale să se asigure în orice moment de locul unde se găsește transportul.

▼ **M32**

▼ **M19**

Subsecțiunea 6
Statutul expeditorului desemnat

Articolul 398

▼ **M32**

Statutul de expeditor agreeat se poate acorda oricărei persoane care intenționează să efectueze operațiunile de tranzit comunitar fără a prezenta, la biroul de plecare sau în orice alt loc autorizat, mărfurile și declarația de tranzit aferentă.

▼ **M19**

Această simplificare nu se acordă decât persoanelor care beneficiază de o garanție globală sau de o dispensă de garanție.

Articolul 399

Autorizația stabilește în special:

(a) biroul sau birourile de plecare competente pentru operațiunile de tranzit comunitar care trebuie desfășurate;

▼ **M32**

(b) termenul de care dispun autoritățile vamale după depunerea declarației de tranzit de către expeditorul agreeat pentru a putea efectua, după caz, orice control necesar înainte de plecarea mărfurilor;

▼ **M19**

(c) măsurile de identificare care urmează a fi luate; în acest scop, autoritățile vamale pot solicita ca mijloacele de transport sau coletele să poarte sigilii speciale, acceptate de autoritățile vamale ca îndeplinind caracteristicile din anexa 46a și aplicate de expeditorul desemnat;

(d) categoriile sau circulația mărfurilor excluse.

▼ **M32**

Articolul 400

Expeditoarea agreează depune o declarație de tranzit la biroul de plecare. Acordarea liberului de vamă pentru mărfuri nu poate să aibă loc înainte de încheierea termenului prevăzut la articolul 399 litera (b).

Articolul 402

Expeditoarea agreează introduce în sistemul informatizat, după caz, itinerarul obligatoriu stabilit în conformitate cu articolul 355 alineatul (2) și termenul stabilit în conformitate cu articolul 356 pentru prezentarea mărfurilor la biroul de destinație, precum și numărul, timpul și marca sigiliilor.

Subsecțiunea 7

Statutul de destinatar desemnat

▼ **M32**

Articolul 406

(1) Statutul de destinatar agreează se poate acorda oricărei persoane care intenționează să primească, la sediul propriu sau în alt loc specificat, mărfuri plasate sub regimul de tranzit comunitar, fără a prezenta aceste mărfuri și ► **M34** documentul de însoțire tranzit - documentul de însoțire tranzit/securitate ◀ la biroul de destinație.

(2) Principalul obligat și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în conformitate cu dispozițiile articolului 96 alineatul (1) litera (a) din cod, iar regimul de tranzit comunitar se consideră încheiat după ce ► **M34** documentul de însoțire tranzit - documentul de însoțire tranzit/securitate ◀ care a însoțit transportul și mărfurile intacte sunt livrate, în termenul indicat, destinatarului agreează la sediul propriu sau în locul specificat în autorizație, cu respectarea corespunzătoare a măsurilor de identificare.

(3) Pentru fiecare transport livrat în conformitate cu dispozițiile alineatului (2), destinatarul agreează eliberează, la cererea transportatorului, recipisa prevăzută la articolul 362, care se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 407

▼ **M32**

(1) Autorizația specifică în mod special:

- (a) biroul sau birourile de destinație competente pentru mărfurile primite de destinatarul agreează;
- (b) termenul în care destinatarul agreează primește de la biroul de destinație, prin intermediul mesajului „permisiune de descărcare”, datele pertinente din mesajul „aviz anticipat de sosire” în scopul aplicării, *mutatis mutandis*, a articolului 361 alineatul (3);
- (c) categoriile sau transporturile de mărfuri excluse.

▼ **M19**

(2) Autoritățile vamale stabilesc în autorizație dacă destinatarul desemnat poate dispune de mărfuri încă de la sosirea lor fără intervenția biroului de destinație.

▼ **M32**

Articolul 408

(1) În cazul în care mărfurile sosesc la sediul propriu sau în locurile specificate în autorizație, destinatarul agreează este obligat:

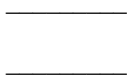
- (a) să informeze imediat biroul de destinație competent despre sosirea mărfurilor prin intermediul mesajului „notificare de sosire”, care include informații despre toate incidentele din timpul transportului;
- (b) să aștepte mesajul „permisiune de descărcare” înainte de a începe descărcarea;
- (c) după ce a primit mesajul „permisiune de descărcare”, să trimită biroului de destinație, cel târziu în a

treia zi de la sosirea mărfurilor, mesajul „observații privind descărcarea”, care conține toate diferențele, în conformitate cu condițiile stabilite în autorizație;

- (d) să păstreze la dispoziția biroului de destinație sau să-i transmită o copie a ►M34 documentului de însoțire tranzit - documentului de însoțire tranzit/securitate ◀care a însoțit mărfurile în conformitate cu dispozițiile specificate în autorizație.

(2) Biroul de destinație introduce în sistemul informatizat datele din mesajul „rezultatele controlului”.

▼**M19**

Subsecțiunea 8

Proceduri simplificate pentru mărfurile transportate pe calea ferată sau în containere mari

A. Dispoziții generale privind transportul pe calea ferată

Articolul 412

Articolul 359 nu se aplică transporturilor de mărfuri pe calea ferată.

▼**B**

Articolul 413

În cazul în care se aplică regimul de tranzit comunitar, formalitățile aferente acestui regim se simplifică în conformitate cu articolul 414-425, 441 și 442 pentru transportul de mărfuri de către societăți de cale ferată sub acoperirea unei „scrisori de trăsură CIM și coletărie rapidă” denumită în continuare „scrisoare de trăsură CIM”.

▼**M19**

Articolul 414

Scrisoarea de transport CIM este echivalentă cu declarația de tranzit comunitar.

▼**B**

Articolul 415

Societatea de cale ferată a fiecărui stat membru pune toate evidențele deținute într-unul sau mai multe centre contabile la dispoziția autorităților vamale ale țării lor în scopul verificării.

Articolul 416

▼**M19**

(1) Societatea de cale ferată care acceptă mărfurile pentru transport însoțite de o scrisoare de transport CIM echivalentă cu o declarație de tranzit comunitar devine principalul obligat pentru această operațiune.

▼**B**

(2) Societatea de cale ferată a statului membru prin teritoriul căruia mărfurile intră pe teritoriul comunitar este principalul obligat pentru operațiuni cu privire la mărfurile acceptate pentru transport de către căile ferate ale unei țări terțe.

Articolul 417

Societățile de cale ferată asigură condiții pentru ca mărfurile transportate sub regim de tranzit comunitar să fie identificate prin etichete pe care este imprimată o pictogramă al cărui model figurează în anexa 58.

Etichetele se aplică pe scrisoarea de trăsură CIM, precum și pe vagon în cazul unei încărcături complete sau, în alte cazuri, pe colet sau colete.

▼**M12**

Eticheta menționată la primul alineat poate fi înlocuită cu o ștampilă care reproduce pictograma din anexa 58 cu cerneală verde.

Articolul 418

În cazul în care contractul de transport se rectifică astfel încât:

- o operațiune de transport care urma a se încheia în afara teritoriului vamal al Comunității se încheie în interiorul acestuia;
- o operațiune de transport care urma a se încheia în interiorul teritoriului vamal al Comunității se încheie în afara acestuia,

societățile de cale ferată nu procedează la executarea contractului modificat fără acordul prealabil al biroului de plecare.

În toate celelalte cazuri societățile de cale ferată execută contractul modificat; ele informează neîntârziat biroul de plecare în legătură cu modificarea făcută.

Articolul 419

(1) Scrisoarea de trăsură CIM se prezintă la biroul de plecare în cazul unei operațiuni de transport la care se aplică regimul de tranzit comunitar și care începe și urmează a se încheia în interiorul teritoriului vamal al Comunității.

▼**M13**

(2) Biroul de plecare înscrie în mod clar în căsuța rezervată pentru vamă din paginile 1, 2 și 3 ale notei de expediere CIM:

- (a) simbolul „T1”, dacă mărfurile sunt supuse regimului de tranzit extern al Comunității;
- (b) simbolul „T2”, dacă mărfurile, cu excepția acelor la care se face referire în ► **M19** articolul 340c alineatul (1) ◀ sunt supuse regimului de tranzit intern al Comunității, în conformitate cu articolul 165 din Cod;
- (c) simbolul „T2F”, dacă mărfurile sunt supuse regimului de tranzit intern al Comunității, în conformitate cu ► **M19** articolul 311 litera (c) ◀ Simbolul „T2” sau „T2F” se autentifică prin aplicarea ștampilei biroului de plecare.

▼**B**

(3) Toate exemplarele scrisorii de trăsură CIM se înapoiază persoanei interesate.

(4) Mărfurile menționate la ► **M19** articolul 340c alineatul (2) ◀ se plasează sub regimul de tranzit comunitar intern pe tot parcursul transportului de la stația comunitară de plecare până la stația de destinație de pe teritoriul vamal al Comunității, în conformitate cu măsurile stabilite de fiecare stat membru, fără prezentarea la biroul de plecare a scrisorii de trăsură CIM referitoare la mărfuri și fără aplicarea etichetelor prevăzute la articolul 417. Totuși, această scutire nu se aplică scrisorilor de trăsură CIM întocmite pentru mărfurile care intră sub incidența dispozițiilor ► **M18** articolul 843 ◀.

(5) Pentru mărfurile menționate la alineatul (2) biroul vamal pentru stația de destinație servește drept birou de destinație. Dacă totuși mărfurile sunt puse în liberă circulație sau plasate sub alt regim vamal la o stație intermediară, biroul care răspunde de stația respectivă servește ca birou de destinație.

La biroul de destinație nu sunt necesare formalități referitoare la mărfurile menționate la ► **M19** articolul 340c alineatul (2) ◀.

(6) În scopul verificării menționate la articolul 415, în țara de destinație, societățile de cale ferată pun toate scrisorile de trăsură CIM pentru operațiunile de transport menționate la alineatul (4) la dispoziția autorităților vamale, în conformitate cu dispozițiile definite de comun acord cu aceste autorități.

(7) Atunci când mărfurile comunitare se transportă pe calea ferată de la un punct dintr-un stat membru până la un punct din alt stat membru cu tranzitarea unei alte țări decât o țară AELS, se aplică regimul de tranzit comunitar intern. În acest caz, dispozițiile alineatelor (4), (5) al doilea paragraf și ale alineatului (6) se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 420

De regulă și ținându-se seama de măsurile de identificare aplicate de societățile de cale ferată, biroul de plecare nu sigilează mijloacele de transport sau coletele.

(1) În cazurile menționate la articolul 419 alineatul (5) primul paragraf, societatea de cale ferată a statului membru căruia îi aparține biroul de destinație prezintă acestuia din urmă exemplarele 2 și 3 ale scrisorii de trăsură CIM.

(2) Biroul de destinație restituie imediat exemplarul 2 societății de cale ferată după ce o ștampilează și reține exemplarul 3.

Articolul 422

(1) Articolele 419 și 420 se aplică operațiunii de transport care începe pe teritoriul vamal al Comunității și se încheie în afara sa.

(2) Biroul vamal pentru stația de frontieră prin care mărfurile în tranzit părăsesc teritoriul vamal al Comunității servește drept birou de destinație.

(3) Nu este nevoie de îndeplinirea nici unei formalități la biroul de destinație.

Articolul 423

(1) În cazul în care operațiunea de transport începe în afara teritoriului vamal al Comunității și urmează a se încheia în interiorul său, biroul vamal pentru stația de frontieră prin care mărfurile pătrund pe teritoriul vamal al Comunității servește drept birou de plecare.

▼ **B**

Nu este necesară îndeplinirea nici unei formalități la biroul de destinație.

▼ **M4**

(2) Biroul vamal de care aparține gara de destinație funcționează cu rol de birou de destinație. Formalitățile menționate la articolul 421 se îndeplinesc la biroul de destinație.

(3) Atunci când mărfurile sunt puse în liberă circulație sau plasate sub un alt regim vamal într-o gară intermediară, biroul vamal de care aparține această gară îndeplinește rolul de birou de destinație. Acest birou vamal vizează filele 2 și 3, precum și exemplarul suplimentar al filei 3 înaintate de compania de cale ferată și aplică pe acestea una din următoarele mențiuni:

- Cleared
- Dédouané
- Verzollt
- Sdoganato
- Vrijgemaakt
- Toldbehandlet
- EKxgXcnvionevo
- Despachado de aduana
- Desalfandegado

▼ **M21**

- Tulliselvitetty
- Tullklarerat

▼ **A2**

- propuštěno
- lõpetatud

- nomuitots
- išleista
- vámkezelve
- mġhoddija
- odprawiony
- ocarinjeno
- prepustené

▼ **M30**

- 04>opMeHo
- Vămuit.

▼ **M4**

Acest birou înapoiază filele 2 și 3, fără întârziere, companiei de cale ferată după vizarea acestora și reține exemplarul suplimentar al filei 3.

(4) Procedura menționată la alineatul (3) nu se aplică produselor supuse accizelor definite la articolul 3 alineatul (1) și articolul 5 alineatul (1) din Directiva 92/12/CEE a Consiliului ⁽¹⁾.

(5) În cazul menționat la alineatul (3), autoritățile vamale competente de la gara de destinație pot solicita o verificare *a posteriori* a mențiunilor aplicate pe filele 2 și 3 de către autoritățile vamale competente ale gărilor intermediare.

▼ **B**

Articolul 424

(1) În cazul în care operațiunea de transport începe și urmează a se încheia în afara teritoriului vamal al Comunității, birourile vamale care servesc drept birou de plecare și birou de destinație sunt cele menționate la articolele 423 alineatul (1), respectiv 422 alineatul (2).

(2) Nu este necesară îndeplinirea de formalități la biroul de destinație.

Articolul 425

Mărfurile care se transportă în conformitate cu dispozițiile articolului 423 alineatul (1) sau 424 alineatul (1) se consideră ca circulând în regim de tranzit comunitar extern, cu excepția cazului în care caracterul comunitar al mărfurilor este stabilit în conformitate cu dispozițiile articolelor 313-340.

▼ **M19**

B. Dispoziții privind mărfurile transportate în containere mari

▼ **M12**

Articolul 426

Atunci când se aplică regimul de tranzit comunitar, formalitățile aferente acestui regim se simplifică potrivit articolelor 427-442 pentru mărfurile transportate de companiile de cale ferată în containere mari, folosind întreprinderi de transport ca intermediari, sub acoperirea unor buletine de expediție denumite „buletine de expediție TR”. Astfel de operațiuni pot include expedierea de loturi de marfă de către firme de transport folosind alte moduri de transport decât calea ferată, până la cea mai apropiată gară la punctul de încărcare și de la cea mai apropiată gară la punctul de descărcare, și orice transport pe mare pe durata circulației între cele două gări.

▼ **B**

Articolul 427

În sensul articolelor 426-442, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

1. „întreprindere de transport”: o întreprindere constituită de către societățile de cale ferată sub formă de societate la care acestea sunt asociate, o astfel de întreprindere fiind constituită în scopul transportării de mărfuri cu ajutorul unor containere mari sub acoperirea buletinelor de expediție TR;

(b) 2. „container mare”: un container ► **M20** _____ ◀:

- proiectat astfel încât să poată fi sigilat în cazul în care dispozițiile articolului 435 prevăd acest lucru și
 - având dimensiunile de așa natură încât suprafața delimitată de cele patru unghiuri externe să nu fie mai mică de 7 m²;
3. „buletin de expediere TR”: documentul care cuprinde contractul de transport prin care întreprinderea de transport organizează transportarea unuia sau mai multor containere de la un expeditor către un destinatar prin transport internațional. Buletinul de expediere TR este prevăzut în colțul din dreapta sus cu un număr de serie cu ajutorul căruia poate fi identificat. Acest număr de serie este alcătuit din opt cifre precedate de literele TR.

Buletinul de expediere TR este alcătuit din următoarele exemplare, prezentate în ordinea numerotării lor:

- 1: exemplar pentru sediul central al întreprinderii de transport;
- 2: exemplar pentru reprezentantul național al întreprinderii de transport la stația de destinație;
- 3A: exemplar pentru vamă;
- 3B: exemplar pentru destinatar;
- 4: exemplar pentru sediul central al întreprinderii de transport;
- 5: exemplar pentru reprezentantul național al întreprinderii de transport la stația de plecare;
- 6: exemplar pentru expeditor.

Cu excepția exemplarului 3A, fiecare exemplar al buletinului de expediere TR prezintă o bandă verde lată de aproximativ 4 centimetri de-a lungul marginii din dreapta.

4. „lista de containere mari” denumită în continuare „listă”: documentul anexat unui buletin de expediere TR din care face parte integrantă, care servește pentru a descrie expediția unui număr de containere mari de la o singură stație de plecare către o singură stație de destinație, stații la care se îndeplinesc formalități vamale.

Lista se întocmește în același număr de exemplare ca și buletinul de expediere TR la care se referă.

Numărul de liste se precizează caseta rezervată indicării numărului de liste din colțul din dreapta sus al buletinului de expediere TR.

De asemenea, numărul de serie al buletinului de expediere relevant se înscrie în colțul din dreapta sus al fiecărei liste.

▼ **M12**

5. „cea mai apropiată gară” înseamnă o gară sau un terminal de cale ferată care se află cel mai aproape de punctul de încărcare sau descărcare, care este echipată pentru manipularea containerelor mari definite la punctul 2.

▼ **M19**

Articolul 428

Buletinul de transfer TR folosit de către întreprinderea de transport este echivalent cu declarația de tranzit comunitară.

▼ **B**

Articolul 429

(1) În fiecare stat membru, întreprinderea de transport pune la dispoziția autorităților vamale în scop de verificare, prin intermediul reprezentantului sau reprezentanților săi naționali, evidențele deținute la biroul sau birourile sale contabile sau la cele ale reprezentantului sau reprezentanților săi naționali.

(2) La solicitarea autorităților vamale, întreprinderea de transport ori reprezentantul sau reprezentanții săi naționali le comunică acestora de îndată orice document, evidență contabilă sau informație referitoare la transporturi desfășurate sau în curs de desfășurare pe care autoritățile consideră că trebuie să le analizeze.

(3) În cazul în care, în conformitate cu dispozițiile articolului 428, buletinele de expediere se tratează ca echivalente ale ► **M19** declarații de tranzit comunitar ◀, întreprinderea de transport sau reprezentantul sau reprezentanții săi naționali:

- (a) informează biroul vamal de destinație în legătură cu orice buletin de transfer a cărui exemplar

1 i-a fost trimis fără viză vamală;

- (b) informează biroul vamal de plecare în legătură cu orice buletin de expediere TR a cărui exemplar 1 nu i-a fost restituit și în legătură cu care nu poate stabili dacă transportul a fost corect prezentat biroului vamal de destinație sau dacă a fost exportat de pe teritoriul vamal al Comunității către o țară terță în conformitate cu dispozițiile articolului 437.

Articolul 430

(1) În cazul transporturilor prevăzute la articolul 426 și acceptate de către întreprinderea de transport dintr-un stat membru, societatea de cale ferată a statului membru respectiv devine principal obligat.

(2) În cazul transporturilor menționate la articolul 426 și acceptate de întreprinderea de transport dintr-o țară terță, societatea de cale ferată a statului membru prin care mărfurile intră pe teritoriul vamal al Comunității devine principal obligat.

Articolul 431

Dacă trebuie îndeplinite formalități vamale în timpul transportului prin alte mijloace decât cel pe calea ferată către stația de plecare sau de la stația de destinație, atunci fiecare buletin de expediere TR acoperă un singur container mare.

Articolul 432

Întreprinderea de transport asigură condițiile necesare ca transporturile efectuate sub regimul de tranzit comunitar să fie identificate prin etichete prevăzute cu pictograme al căror model figurează în anexa 58. Eticheta se aplică pe buletinul de expediere TR și pe containerul mare sau containerele respective.

▼ **M12**

Eticheta menționată la primul alineat poate fi înlocuită cu o șampilă care reproduce pictograma din anexa 58 cu cerneală verde.

▼ **B**

Articolul 433

În caz de modificare a contractului de transport în vederea încheierii:

- în interiorul teritoriului vamal al Comunității a unui transport care urma să se încheie în afara acestuia;
- în afara teritoriului vamal al Comunității a unui transport care urma să se încheie în interiorul acestuia,

întreprinderea de transport nu execută contractul modificat fără acordul prealabil al biroului de plecare.

În toate celelalte cazuri, întreprinderea de transport poate executa contractul modificat; ea informează de îndată biroul de plecare în legătură cu orice modificare intervenită.

Articolul 434

(1) În cazul în care un transport căruia i se aplică regimul de tranzit comunitar începe și se încheie în interiorul teritoriului vamal al Comunității, buletinul de expediere TR se prezintă la biroul de plecare.

▼ **M13**

(2) Biroul de plecare introduce în mod clar în căsuța rezervată vămii de pe paginile 1, 2, 3A și 3B ale notei de transfer TR:

- (a) simbolul „T1” atunci când mărfurile sunt supuse regimului de tranzit extern al Comunității;
- (b) simbolul „T2” atunci când mărfurile, cu excepția celor la care se face referire în ► **M19** articolul 340c alineatul (1) ◀, sunt supuse regimului de tranzit intern al Comunității în conformitate cu articolul 165 din Cod;
- (c) simbolul „T2F” atunci când mărfurile sunt supuse regimului de tranzit intern al Comunității în conformitate cu ► **M19** articolul 340c alineatul (1) ◀.

Simbolurile „T2” sau „T2F” se autentifică prin aplicarea ștampei biroului de plecare.

(3) Biroul de plecare introduce, în căsuța rezervată vămii de pe paginile 1, 2, 3A și 3B ale notei de transfer TR referințe separate pentru containere, în funcție de tipul de mărfuri pe care le conțin și simbolurile

„T1”, „T2” sau „T2F”, după caz, atunci când o notă de transfer se referă la:

- (a) containerele transportând mărfuri supuse regimului de tranzit extern al Comunității;
- (b) containerele conținând mărfuri, cu excepția celor la care se face referire în ► **M19** articolul 340c alineatul (1) ◀, supuse regimului de tranzit intern al Comunității, în conformitate cu articolul 165 din Cod;
- (c) containerele conținând mărfuri supuse regimului de tranzit intern al Comunității, în conformitate cu ► **M19** articolul 340c alineatul (1) ◀.
- (4) În cazurile prevăzute la alineatul (3), atunci când sunt folosite liste pentru containere mari, se întocmesc liste separate pentru fiecare categorie din container, iar numărul sau numerele de serie ale listei sau ale listelor în cauză se introduc în căsuța rezervată pentru vamă din paginile 1, 2, 3A și 3B ale notei de transfer TR. Simbolurile „T1”, „T2” sau „T2F”, în funcție de categoria de container folosit, se înscriu alături de numărul (numerele) de serie ale listei (listelor).

▼B

- (5) Toate exemplarele buletinului de expediere TR se înapoiază persoanei interesate.
- (6) Mărfurile menționate la ► **M19** articolul 340c alineatul (2) ◀ se plasează sub regimul de tranzit comunitar intern pe toată durata transportului în conformitate cu dispozițiile stabilite de fiecare stat membru, fără prezentarea la biroul de plecare a buletinului de expediere TR cu privire la aceste mărfuri și fără aplicarea etichetelor menționate la articolul 432. Cu toate acestea, această scutire nu se aplică buletinului de expediere TR întocmit pentru mărfuri cărora li se aplică dispozițiile ► **M18** articolul 843 ◀.
- (7) În ceea ce privește mărfurile menționate la alineatul (2) buletinul de expediere TR trebuie întocmit la biroul de destinație la care mărfurile fac obiectul unei declarații de punere în liberă circulație sau de plasare sub un alt regim vamal.
La biroul de destinație nu este necesară nici o formalitate cu privire la mărfurile menționate la ► **M19** articolul 340c alineatul (2) ◀.
- (8) În scopul controlului prevăzut la articolul 429, întreprinderea de transport din țara de destinație pune toate buletinele de expediere TR pentru operațiunile de tranzit menționate la alineatul (6) la dispoziția autorităților vamale în conformitate cu măsurile ce urmează a fi definite de comun acord cu autoritățile respective.
- (9) În cazul în care mărfurile comunitare se transportă pe calea ferată de la un punct dintr-un stat membru către un punct din alt stat membru cu tranzitarea unei țări terțe care nu este membră AELS se aplică regimul de tranzit comunitar intern. În acest caz, dispozițiile alineatelor (6) și (7) al doilea paragraf și (8) se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 435

Identificarea mărfurilor se asigură în conformitate cu ► **M19** articolul 357 ◀. Cu toate acestea, biroul de plecare nu sigilează, de regulă, containerele mari în cazul în care măsurile de identificare se aplică de către societățile de cale ferată. Dacă se aplică sigilii, acest lucru se menționează în caseta rezervată vămii de pe exemplarele 3A și 3B ale buletinului de expediere TR.

Articolul 436

- (1) În cazurile menționate la articolul 437 alineatul (7) primul paragraf, întreprinderea de transport prezintă exemplarele 1, 2 și 3A ale buletinului de expediere TR la biroul de destinație.
- (2) Biroul de destinație restituie neîntârziat exemplarele 1 și 2 întreprinderii de transport după ce le vizează și reține exemplarul 3A.

Articolul 437

- (1) În cazul în care un transport începe în interiorul teritoriului vamal al Comunității și urmează a se încheia în afara acestuia, se aplică dispozițiile articolelor 431 alineatele (1)-(5) și 435.
- (2) Biroul vamal de care ține stația de frontieră prin care transportul părăsește teritoriul vamal al Comunității servește drept birou de destinație.
- (3) La biroul de destinație nu este necesară îndeplinirea vreunei formalități.

(1) În cazul în care un transport începe în afara teritoriului vamal al Comunității și urmează a se încheia în interiorul acestuia, biroul vamal căruia de care ține stația de frontieră prin care intră mărfurile în Comunitate servește drept birou de plecare.

(2) Biroul vamal la care se prezintă mărfurile servește drept birou de destinație.

Formalitățile prevăzute la articolul 436 se îndeplinesc la biroul de destinație.

▼ M6

(3) În cazul în care mărfurile sunt puse în liberă circulație sau sunt plasate sub un alt regim vamal într-o gară intermediară, biroul vamal de care aparține această gară funcționează ca birou vamal de destinație. Acest birou vamal ștampilează filele 1, 2 și 3A ale buletinului de expediere TR prezentate de întreprinderea de transport și le menționează cel puțin una dintre următoarele indicații:

- Despachado de aduana,
- Toldbehandet,
- Verzollt,
- EKT£X©VUJU.eVO,
- Cleared,
- Dédouané,
- Sdoganato,
- Vrijgemaakt,
- Desalfandegado,
- Tulliselvitetty,
- Tullklarerat,

▼ A2

- propuštěno,
- lõpetatud,
- nomuitots,
- išleista,
- vámkezelve,
- mghoddija,
- odprawiony,
- ocarinjeno,
- prepustené,

▼ M30

- 04)opMeHo,
- Vämuit.

▼ M6

Acest birou înapoiază fără întârziere filele 1 și 2 întreprinderii de transport după ce le-a ștampilat și păstrează fila 3A.

(4) Dispozițiile articolului 423 alineatele (4) și (5) se aplică *mutatis mutandis*.

▼ B

(1) În cazul în care un transport începe și urmează a se încheia în afara teritoriului vamal al Comunității, birourile vamale care servesc drept birou de plecare și birou de destinație sunt cele menționate la articolele 438 alineatul (1), respectiv 437 alineatul (2).

- (2) La birourile de plecare și de destinație nu este necesară îndeplinirea niciunei formalități.

Articolul 440

Mărfurile care fac obiectul unui transport menționat la articolul 438 alineatul (1) sau 439 alineatul (1) se consideră ca circulând sub regim de tranzit comunitar extern, cu excepția cazului în care caracterul comunitar al mărfurilor se stabilește în conformitate cu dispozițiile articolelor 313-340.

▼ **M19**

C. Alte dispoziții

▼ **B**

Articolul 441

▼ **M32**

(1) Articolul 353 alineatul (5) și punctul 23 din anexa 37d se aplică oricărei liste de încărcătură care însoțește scrisoarea de trăsură CIM sau buletinul de expediere TIR.

▼ **B**

De asemenea, lista de încărcătură include numărul vagonului la care se referă scrisoarea de trăsură CIM sau, după caz, numărul containerului în care se află mărfurile.

(2) În cazul transporturilor care încep pe teritoriul vamal al Comunității și cuprind atât mărfuri care circulă sub regim de tranzit comunitar extern, cât și mărfuri care circulă sub regimul de tranzit comunitar intern se întocmesc liste de încărcătură separate; în cazul transporturilor în containere mari sub acoperirea buletinelor de expediere TR, astfel de liste separate se întocmesc pentru fiecare container mare care conține ambele categorii de mărfuri.

Numerele de ordine ale listelor de încărcătură referitoare la fiecare dintre cele două categorii de mărfuri se înscriu în caseta rezervată pentru descrierea mărfurilor de pe scrisoarea de trăsură CIM sau buletinul de expediere TR, după caz.

(3) În cazurile menționate la alineatele (1) și (2) și în scopul aplicării procedurilor prevăzute la articolele 413-442, listele de încărcătură care însoțesc scrisoarea de trăsură CIM sau buletinul de expediere TR formează parte integrantă din acestea și produc aceleași efecte juridice.

Originalul acestor liste de încărcătură se ștampilează de către stația expeditoare.

▼ **M19**

D. Domeniul de aplicare al procedurilor normale și al procedurilor simplificate

▼ **B**

Articolul 442

▼ **M32**

(1) În cazurile în care se aplică regimul de tranzit comunitar, articolele 412-441 nu exclud posibilitatea utilizării procedurilor definite la articolele 344-362, 367 și la punctul 22 din anexa 37d, iar articolele 415 și 417 sau 429 și 432 rămân în continuare aplicabile.

▼ **B**

(2) În cazurile menționate la alineatul (1) se face o referire clară la documentul sau documentele de tranzit comunitar utilizat(e) în caseta rezervată pentru datele de identificare ale documentelor însoțitoare la data la care se întocmește scrisoarea de trăsură CIM sau buletinul de expediere TR. referirea cuprinde tipul de document, biroul emitent și numărul de înregistrare al fiecărui document utilizat.

De asemenea, exemplarul 2 al scrisorii de trăsură CIM sau exemplarele 1 și 2 ale buletinului de expediere TR se autentifică de către societatea de cale ferată care are în subordine ultima stație participantă la operațiunea de tranzit comunitar. Această societate vizează documentul după ce se asigură că transportul mărfurilor se efectuează sub acoperirea documentului sau documentelor de tranzit comunitar specificat(e).

(3) În cazul în care operațiunea de tranzit comunitar se efectuează sub acoperirea unui buletin de expediere TR în conformitate cu articolele 426-44, scrisoarea de trăsură CIM folosită în cadrul acestei operațiuni se exclude din domeniul de aplicare al alineatelor (1) și (2) și al articolelor 413-425. Scrisoarea de trăsură CIM conține o referire clară la buletinul de expediere TR în caseta rezervată datelor de identificare ale documentelor

▼ **M19**

Articolul 442a

(1) Atunci când scutirea de prezentare a declarației de tranzit comunitar la biroul de plecare se aplică mărfurilor care urmează a fi expediate cu scrisoare de transport CIM sau cu un buletin de transfer TR, în conformitate cu dispozițiile din articolele 413-442, autoritățile vamale stabilesc măsurile necesare pentru a garanta că exemplarele 1, 2 și 3 din scrisoarea de transport CIM sau exemplarele 1, 2, 3A și 3B din buletinul de transfer poartă, după caz, sigla „T1”, „T2” sau „T2F”.

(2) Atunci când mărfurile transportate în conformitate cu dispozițiile din articolele 413-442 sunt pentru un destinatar desemnat, autoritățile vamale pot prevedea ca, prin derogare de la articolul 406 alineatul (2) și de la articolul 408 alineatul (1) litera (b), exemplarele 2 și 3 ale scrisorii de transport CIM sau exemplarele 1, 2 și 3A ale buletinului de transfer TR să fie trimise direct biroului de destinație de către societatea de căi ferate sau de întreprinderea de transport.

Subsecțiunea 9

Proceduri simplificite pentru transportul pe calea aerului

Articolul 444

(1) O companie aeriană poate fi autorizată să folosească manifestul aerian ca declarație de tranzit, cu condiția ca el să fie corespunzător modelului din apendicele 3 din anexa 9 la Convenția privind aviația civilă internațională (procedură simplificată - nivelul 1).

Forma manifestului, precum și aeroportul de plecare și de destinație al operațiunilor de tranzit comunitar se precizează în autorizație. O copie certificată conformă a autorizației se comunică de compania aeriană autorităților vamale din fiecare aeroport în cauză.

(2) În cazul în care transportul se referă atât la mărfuri care trebuie plasate sub regim de tranzit comunitar extern, cât și la mărfuri care trebuie plasate sub regimul de tranzit comunitar intern prevăzut la articolul 340c alineatul (1), aceste mărfuri se trec pe manifeste separate.

(3) Manifestul trebuie să aibă o mențiune datată și semnată de către compania aeriană, care să-l identifice:

- prin sigla „T1” atunci când mărfurile sunt plasate sub regim de tranzit comunitar extern;
- cu sigla „T2F”, atunci când mărfurile sunt plasate sub regim de tranzit comunitar intern prevăzut la articolul 340c alineatul (1).

(4) Manifestul conține de asemenea următoarele informații:

- (a) numele companiei aeriene care transportă mărfurile;
- (b) numărul zborului;
- (c) data zborului;
- (d) numele aeroportului de încărcare (aeroportul de plecare) și de descărcare (aeroportul de destinație).

El indică, de asemenea, pentru fiecare transport:

- (a) numărul scrisorii de transport aerian;
- (b) numărul de colete;
- (c) descrierea mărfurilor în funcție de denumirea comercială obișnuită care să includă datele necesare identificării lor;
- (d) greutatea brută.

În caz de grupare a mărfurilor, descrierea lor se înlocuiește, dacă este cazul, cu indicația „Consolidare”, eventual într-o formă prescurtată. În acest caz, scrisorile de transport aerian care se referă la transporturile trecute pe manifest trebuie să conțină descrierea mărfurilor în funcție de denumirea comercială obișnuită care să

inclusă datele necesare identificării lor.

(5) Manifestul trebuie să fie prezentat în cel puțin două exemplare autorităților vamale de pe aeroportul de plecare, care păstrează un exemplar.

(6) Un exemplar din manifest trebuie prezentat autorităților vamale de pe aeroportul de destinație.

(7) Autoritățile vamale de pe fiecare aeroport de destinație transmit lunar către autoritățile vamale ale fiecărui aeroport de plecare, după autentificare, lista întocmită de companiile aeriene cu manifestele care le-au fost prezentate în cursul lunii precedente.

Descrierea fiecărui manifest din această listă cuprinde următoarele informații:

- (a) numărul de referință al manifestului;
- (b) sigla de identificare ca declarație de tranzit în conformitate cu alineatul (3);
- (c) numele (eventual abreviat) al companiei aeriene care a transportat mărfurile;
- (d) numărul zborului;
- (e) data zborului.

Autorizația poate de asemenea prevedea ca liniile aeriene să transmită chiar ele informațiile prevăzute în primul paragraf.

În situația în care se constată nereguli în legătură cu informațiile conținute de manifestele care apar pe lista respectivă, autoritățile vamale de pe aeroportul de destinație informează autoritățile de pe aeroportul de plecare, precum și autoritățile care au eliberat autorizația, referindu-se în special la scrisorile de transport aerian pentru mărfurile care fac obiectul constatării respective.

Articolul 445

(1) O companie aeriană poate fi autorizată să folosească un manifest transmis printr-un sistem de schimb electronic de date ca declarație de tranzit dacă operează un număr important de zboruri între statele membre (procedură simplificată - nivelul 2).

Prin derogare de la articolul 373 alineatul (1) litera (a), companiile aeriene pot să nu fie stabilite în Comunitate dacă posedă un birou regional pe teritoriul acesteia.

(2) De îndată ce primesc cererea de autorizare, autoritățile vamale notifică această cerere celorlalte state membre pe teritoriul cărora se află aeroporturile de plecare și de destinație conectate prin sisteme de schimb electronic de date.

În cazul în care nu se primesc obiecțiuni în termen de șaiszeci de zile de la data notificării, autoritățile vamale eliberează autorizația.

Această autorizație este valabilă în toate statele membre respective și se aplică numai operațiunilor de tranzit comunitar dintre aeroporturile menționate în această autorizație.

(3) În scopul simplificării, manifestul întocmit la aeroportul de plecare se transmite prin sistem de schimb electronic de date aeroportului de destinație.

Compania aeriană indică pe manifest, în dreptul articolelor respective:

- (a) sigla „T1”, atunci când mărfurile sunt plasate sub regim de tranzit comunitar extern;
- (b) sigla „TF”, atunci când mărfurile sunt plasate sub regim de tranzit comunitar intern în conformitate cu articolul 340c alineatul (1);
- (c) sigla „TD”, pentru mărfurile care sunt deja plasate sub un regim de tranzit sau care sunt transportate în cadrul regimului de perfecționare activă, al antrepozitului vamal sau al admiției temporare. În asemenea cazuri, compania aeriană aplică de asemenea sigla „TD” pe scrisoarea de transport aerian corespunzătoare, precum și o trimitere la procedura urmată, numărul de referință, data și biroul care a emis documentul de tranzit sau de transfer;
- (d) sigla „C” (echivalentă cu „T2L”) pentru mărfurile al căror statut comunitar poate fi justificat;

(e) sigla „X” pentru mărfurile comunitare destinate exportului care nu sunt plasate sub regim de tranzit.

Manifestul trebuie de asemenea să conțină indicațiile prevăzute la articolul 444 alineatul (4).

(4) Se consideră că regimul de tranzit comunitar a fost încheiat de îndată ce manifestul transmis prin sistemul de schimb electronic de date este disponibil pentru autoritățile vamale ale aeroportului de destinație și mărfurile le-au fost prezentate.

Evidențele ținute de compania aeriană trebuie să conțină cel puțin informațiile menționate în alineatul (3) al doilea paragraf.

Autoritățile vamale ale aeroportului de destinație transmit, dacă este cazul, detaliile manifestelor primite prin sistemul de schimb electronic de date autorităților vamale ale aeroportului de plecare pentru a fi verificate.

(5) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolelor 365 și 366 și 450a- 450d, precum și titlului VII din Cod, se fac următoarele notificări:

(a) compania aeriană notifică autorităților vamale orice infracțiune sau neregulă;

(b) autoritățile vamale de pe aeroportul de destinație notifică de îndată ce este posibil orice infracțiune sau neregulă autorităților vamale de pe aeroportul de plecare, precum și autorității care a eliberat autorizația.

Subsecțiunea 10

Proceduri simplificate de transport pe cale maritimă

Articolul 446

Atunci când se aplică articolele 447 și 448 nu trebuie constituită o garanție.

Articolul 447

(1) O companie maritimă poate fi autorizată să utilizeze ca declarație de tranzit manifestul maritim privind mărfurile (procedură simplificată - nivelul 1).

Forma manifestului, precum și portul de plecare și de destinație al operațiunilor de tranzit comunitar, se precizează în autorizație. O copie certificată conformă cu autorizația se comunică de compania maritimă autorităților vamale din fiecare port în cauză.

(2) În cazul în care transportul se referă atât la mărfuri care trebuie plasate sub regim de tranzit comunitar extern, cât și la mărfuri care trebuie plasate sub regim de tranzit comunitar intern, în conformitate cu articolul 340c alineatul (1), aceste mărfuri se înscriu în manifeste separate.

(3) Manifestul trebuie să aibă o mențiune datată și semnată de către compania aeriană, care să-l identifice:

— prin sigla „T1”, atunci când mărfurile sunt plasate sub regim de tranzit comunitar extern;

— cu sigla „T2F”, atunci când mărfurile sunt plasate sub regimul de tranzit comunitar intern în conformitate cu articolul 340c alineatul (1).

(4) Manifestul conține de asemenea următoarele informații:

(a) numele și adresa completă a companiei maritime care transportă mărfurile;

(b) identitatea navei;

(c) locul de încărcare;

(d) locul de descărcare.

El indică de asemenea pentru fiecare transport:

(a) trimiterea la conosamentul maritim;

(b) numărul, felul, mărcile și numerele coletelor;

(c) descrierea mărfurilor în funcție de denumirea comercială obișnuită care să includă datele necesare identificării lor;

(d) greutatea brută în kilograme;

(e) dacă este necesar, numerele containerelor.

(5) Manifestul trebuie să fie prezentat în cel puțin două exemplare autorităților vamale din portul de plecare, care păstrează un exemplar.

(6) Un exemplar din manifest trebuie prezentat autorităților vamale din portul de destinație.

(7) Autoritățile vamale din fiecare port de destinație transmit lunar către autoritățile vamale ale fiecărui port de plecare, după autentificare, o listă întocmită de companiile maritime cu manifestele care le-au fost prezentate în cursul lunii precedente.

Descrierea din fiecare manifest din această listă cuprinde următoarele informații:

- (a) numărul de referință al manifestului;
- (b) sigla de identificare ca declarație de tranzit în conformitate cu alineatul (3);
- (c) numele (eventual abreviat) al companiei maritime care a transportat mărfurile;
- (d) data transportului maritim.

Autorizația poate de asemenea prevedea ca respectivele companii maritime să transmită chiar ele informațiile prevăzute în primul paragraf.

În situația în care se constată nereguli în legătură cu informațiile conținute de manifestele care apar pe lista respectivă, autoritățile vamale din portul de destinație informează autoritățile din portul de plecare în legătură cu aceasta, precum și autoritatea care a eliberat autorizația, referindu-se în special la conosamentele maritime pentru mărfurile care fac obiectul constatării respective.

Articolul 448

(1) O companie maritimă poate fi autorizată să folosească un manifest unic ca declarație de tranzit dacă operează un număr important de călătorii regulate între statele membre (procedură simplificată - nivelul 2).

Prin derogare de la articolul 373 alineatul (1) litera (a), companiile maritime pot să nu fie stabilite în Comunitate dacă posedă un birou regional pe teritoriul acesteia.

(2) De îndată ce primesc cererea de autorizare, autoritățile vamale notifică această cerere celorlalte state membre pe teritoriul cărora se află porturile de plecare și de destinație prevăzute.

În cazul în care nu se primesc obiecțiuni în termen de șaizeci de zile de la data notificării, autoritățile vamale eliberează autorizația.

Această autorizație este valabilă în toate statele membre respective și se aplică numai operațiunilor de tranzit comunitar dintre porturile menționate în această autorizație.

(3) În scopul simplificării, compania maritimă poate folosi un singur manifest pentru toate mărfurile transportate; în acest caz, ea indică pe manifest, în dreptul articolelor respective:

- (a) sigla „T1”, atunci când mărfurile sunt plasate sub regim de tranzit comunitar extern;
- (b) sigla „TF”, atunci când mărfurile sunt plasate sub regimul de tranzit comunitar intern în conformitate cu articolul 340c alineatul (1);
- (c) sigla „TD”, pentru mărfurile care sunt deja plasate sub un regim de tranzit sau care sunt transportate în cadrul regimului de perfecționare activă, al antrepozitului vamal sau al admiterii temporare; în asemenea cazuri, compania maritimă aplică de asemenea sigla „TD” pe conosament sau pe orice alt document comercial corespunzător, precum și o trimitere la procedura urmată, numărul de referință, data și biroul care a întocmit documentul de tranzit sau de transfer;
- (d) sigla „C” (echivalentă cu „T2L”) pentru mărfurile al căror statut comunitar poate fi justificat;
- (e) sigla „X” pentru mărfurile comunitare destinate exportului care nu sunt plasate sub regim de tranzit.

Manifestul trebuie de asemenea să conțină indicațiile prevăzute la articolul 447 alineatul (4).

(4) Se consideră că regimul de tranzit comunitar a fost încheiat odată cu prezentarea manifestului și a mărfurilor autorităților vamale ale portului de destinație.

Documentele păstrate de compania maritimă în conformitate cu articolul 373 alineatul (2) litera (b) trebuie să conțină cel puțin informațiile menționate în alineatul (3) primul paragraf.

Autoritățile vamale ale portului de destinație transmit, dacă este cazul, detaliile manifestelor autorităților vamale ale portului de plecare, pentru a fi verificate.

(5) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolelor 365 și 366 și 450a- 450d, precum și titlului VII din Cod, se fac următoarele notificări:

- (a) compania maritimă notifică autorităților vamale orice infracțiune sau neregulă;
- (b) autoritățile vamale din portul de destinație notifică de îndată ce este posibil orice infracțiune sau neregulă autorităților vamale din portul de plecare, precum și autorității care a eliberat autorizația.

▼ **M13**

▼ **M19**

Subsecțiunea 1 1

Procedură simplificată pentru transporturile prin conducte

▼ **B**

Articolul 450

(1) În cazul în care se aplică regimul de tranzit comunitar, formalitățile aferente acestui regim se adaptează în conformitate cu dispozițiile alineatelor (2)-(6) pentru mărfurile care se transportă prin conducte.

(2) Mărfurile transportate prin conducte se consideră plasate sub regim de tranzit comunitar:

- la sosirea pe teritoriul vamal al Comunității pentru mărfurile care pătrund pe acest teritoriu prin conducte;
- la introducerea în sistemul de conducte pentru mărfurile aflate deja pe teritoriul vamal al Comunității.

După caz, caracterul comunitar al mărfurilor se stabilește în conformitate cu dispozițiile articolelor 313-340.

(3) Pentru mărfurile menționate la alineatul (2), operatorul conductei stabilit în statul membru prin teritoriul căruia mărfurile intră pe teritoriul vamal al Comunității sau operatorul conductei din statul membru în care începe transportul se constituie ca principal obligat.

(4) În sensul dispozițiilor articolului 96 alineatul (2) din cod, operatorul conductei stabilit într-un stat membru prin teritoriul căruia mărfurile circulă prin conducte se consideră transportator.

(5) Operațiunea de tranzit comunitar se consideră încheiată când mărfurile transportate prin conducte ajung în instalațiile destinatarilor sau în rețeaua de distribuție a destinatarului și se înscriu în evidențele contabile ale acestuia.

(6) Întreprinderile care se ocupă de transportul mărfurilor păstrează evidențe și le pun la dispoziția autorităților vamale în scopul efectuării oricărui control pe care aceste autorități l-ar considera necesar în legătură cu operațiunile de tranzit comunitar menționate la alineatele (2)-(4).

▼ **M19**

Secțiunea 4

Datoria vamală și recuperarea

▼ **M32**

Articolul 450a

Termenul prevăzut la articolul 215 alineatul (1) a treia liniuță din cod este de:

— șapte luni de la data-limită la care ar fi trebuit să fie prezentate mărfurile la biroul de destinație, cu excepția cazului în care s-a trimis o cerere de recuperare în sensul articolului 365a, în acest caz perioada în cauză prelungindu-se cu maximum o lună; sau

— o lună de la expirarea termenului menționat la articolul 365 alineatul (5), în cazul în care principalul obligat a furnizat informații insuficiente sau nu a furnizat informații.

Articolul 450b

(1) Atunci când după inițierea unei acțiuni de recuperare a celorlalte impuneri, dovada locului unde s-au produs actele care au determinat apariția datoriei vamale se prezintă, prin orice mijloace, autorităților vamale stabilite în conformitate cu articolul 215 din Cod, denumite în continuare „autorități solicitante”, ele adresează imediat autorităților vamale competente pentru acest loc denumite în continuare „autorități solicitate” toate documentele utile, inclusiv o copie certificată conformă a elementelor de dovadă.

Autoritățile solicitate confirmă primirea precizând dacă sunt competente pentru recuperare. În absența unui răspuns în termen de trei luni, autoritățile solicitante reiau imediat acțiunea de recuperare pe care o inițiaseră.

(2) În cazul în care autoritățile solicitate sunt competente, ele inițiază, dacă este cazul, după expirarea termenului de trei luni prevăzut în alineatul precedent și după o informare imediată a autorităților solicitante, o nouă acțiune de recuperare a celorlalte impuneri.

Orice procedură neîndeplinită de recuperare a celorlalte impuneri inițiată de autoritățile solicitante se suspendă de îndată ce autoritățile solicitate le informează în legătură cu decizia lor de a demara recuperarea.

De îndată ce dovada de recuperare este furnizată de autoritățile solicitate, autoritățile solicitante fie rambursează celelalte impuneri deja percepute, fie anulează acțiunea de recuperare a acestor impuneri în conformitate cu dispozițiile în vigoare.

▼ M32

Articolul 450c

(1) În cazul în care regimul nu s-a încheiat, autoritățile vamale ale statului membru de plecare trebuie, în termen de nouă luni de la data-limită indicată pentru prezentarea mărfurilor la biroul de destinație, să informeze garantul în legătură cu neîncheierea regimului.

(1a) În cazul în care regimul nu s-a încheiat, autoritățile vamale stabilite în conformitate cu articolul 215 din cod trebuie, în termen de trei ani de la data acceptării declarației de tranzit, să notifice garantului că este sau va putea fi obligat să plătească sumele de care răspunde cu privire la respectiva operațiune de tranzit comunitar. Această notificare trebuie să precizeze numărul și data declarației de tranzit, numele biroului de plecare, numele principalului obligat și valoarea sumelor respective.

(2) Garantul este eliberat de angajamente în cazul în care una sau alta din notificările menționate la alineatele (1) și (1a) nu s-a efectuat în termenii prevăzuți.

▼ M19

(3) În cazul în care una sau cealaltă notificare a fost trimisă, garantul este informat în legătură cu recuperarea datoriei vamale sau cu încheierea regimului.

Articolul 450d

Statele membre își acordă asistență reciprocă în scopul de a stabili autoritățile competente pentru recuperare.

▼ M32

Aceste autorități informează biroul de plecare și biroul de garanție despre toate cazurile de apariție a unei datorii vamale în legătură cu declarațiile de tranzit comunitar care au fost acceptate de către biroul de plecare, precum și despre acțiunile întreprinse pentru recuperarea acestor sume de la debitor. În plus, acestea informează biroul de plecare despre încasarea drepturilor și a celorlalte taxe, pentru a permite biroului respectiv să descarce operațiunea de tranzit.

▼ B

CAPITOLUL 9

▼ M22

Transporturi efectuate sub regim TIR sau sub regim ATA

▼ B

Secțiunea 1

Dispoziții comune

▼ **M22**

(1) Atunci când transportul mărfurilor de la un punct la altul pe teritoriul vamal al Comunității se efectuează sub regimul de transport internațional de mărfuri cu carnete TIR (Convenția TIR) sau cu carnete ATA (Convenția ATA ► **M26** Convenția de la Istanbul ◀), teritoriul vamal al Comunității se consideră ca formând un singur teritoriu în ceea ce privește modalitățile de folosire a carnetelor TIR sau ATA pentru un asemenea transport.

▼ **B**

(2) În scopul utilizării carnetelor ATA ca documente de tranzit, prin „tranzit” se înțelege transportul de mărfuri de la un birou vamal situat pe teritoriul vamal al Comunității până la alt birou vamal situat pe același teritoriu.

Articolul 452

În cazul în care transportul mărfurilor de la un punct la altul de pe teritoriul vamal al Comunității se efectuează parțial cu tranzitarea teritoriului unei țări terțe, controalele și formalitățile legate de regimul TIR sau ATA se desfășoară la punctele prin care mărfurile părăsesc provizoriu teritoriul vamal al Comunității și intră din nou pe acest teritoriu.

Articolul 453

(1) Mărfurile transportate sub acoperirea carnetelor TIR sau ATA pe teritoriul vamal al Comunității se consideră a fi necomunitare, cu excepția cazului în care se stabilește caracterul lor comunitar.

▼ **M7**

(2) Statutul comunitar al mărfurilor menționate la alineatul (1) se stabilește în conformitate cu ► **M22** ► **M32** articolul 314 ◀-324f ◀ sau, după caz, cu articolele 325-334, în limitele stabilite în articolul 326.

▼ **M22**

Secțiunea 2
Regimul TIR

▼ **M32**

Articolul 454

(1) Dispozițiile prezentei secțiuni se aplică transporturilor de mărfuri efectuate sub acoperirea carnetelor TIR pe teritoriul vamal al Comunității.

(2) Mesajele menționate în prezenta secțiune sunt conforme cu structura și caracteristicile stabilite de comun acord de autoritățile vamale.

(3) Titularul carnetului TIR prezintă datele din carnetul TIR la biroul de plecare sau de intrare, printr-un procedeu informatic, în conformitate cu structura și elementele corespunzătoare stabilite în anexele 37a și 37c.

(4) La acordarea liberului de vamă pentru operațiunea TIR, biroul vamal de plecare sau de intrare imprimă un ► **M34** document de însoțire tranzit - document de însoțire tranzit/securitate ◀ care trebuie păstrat împreună cu voletul nr. 2 și transmite datele electronice biroului vamal declarat de destinație sau de ieșire, utilizând mesajul „aviz anticipat de sosire”.

(5) Pentru determinarea eventualelor consecințe juridice apărute în urma diferențelor dintre datele electronice din carnetul TIR și datele din carnetul TIR propriu-zis, se utilizează datele din carnetul TIR.

(6) Se poate acorda o dispensă de la obligația de a prezenta datele din carnetul TIR printr-un procedeu informatic numai în cazuri excepționale, și anume atunci când:

- a) nu funcționează sistemul de tranzit informatizat al autorităților vamale;
 - b) nu funcționează aplicația pentru prezentarea datelor din carnetul TIR printr-un procedeu informatic;
 - c) nu funcționează rețeaua dintre aplicația pentru prezentarea datelor din carnetul TIR printr-un procedeu informatic și autoritățile vamale.
- (7) Dispensa prevăzută la alineatul (6) literele (b) și (c) face obiectul aprobării autorităților vamale.

▼ **M26**

Articolul 454a

(1) La cererea destinatarului, autoritățile vamale îl pot autoriza pe acesta să primească în spațiile proprii sau în alte spații stabilite mărfuri transportate sub regimul TIR, acordându-i acestuia statutul de destinatar autorizat.

(2) Autorizația prevăzută la alineatul (1) nu se acordă decât persoanelor care:

- (a) sunt stabilite pe teritoriul Comunității;
- (b) primesc regulat mărfuri plasate sub regimul TIR sau despre care autoritățile vamale știu că sunt în măsură să îndeplinească obligațiile pe care le implică acest regim;
- (c) n-au comis încălcări grave sau repetate ale legislației vamale sau fiscale.

▼ **M32**

(d) utilizează un procedeu informatic pentru a comunica cu biroul vamal de destinație.

▼ **M26**

Articolul 373 alineatul (2) se aplică *mutatis mutandis*.

Autorizația nu se aplică decât în statul membru care a acordat-o.

Autorizația nu se aplică decât operațiunilor TIR care au ca loc de descărcare finală spațiile stabilite în autorizație.

(3) Articolele 374 și 375, articolul 376 alineatele (1) și (2) și articolele 377 și 378 se aplică *mutatis mutandis* procedurii privind cererea prevăzută la alineatul (1).

(4) Articolul 407 se aplică *mutatis mutandis* în ceea ce privește procedurile prevăzute în autorizația la care se face referire la alineatul (1).

▼ **M29**

(5) În cazul în care persoana interesată este titularul unui certificat AEO, menționat la articolul 14a alineatul (1) litera (a) sau (c), cerințele menționate la alineatul (2) primul paragraf litera (c) din prezentul articol și la articolul 373 alineatul (2) litera (b) sunt considerate ca fiind îndeplinite.

▼ **M32**

Articolul 454b

(1) În ceea ce privește mărfurile care sosesc la sediul propriu sau la locul specificat în autorizația menționată la articolul 454a, destinatarul agreează respectă următoarele obligații, conform procedurii stabilite în autorizație:

- (a) informează imediat biroul vamal de destinație despre sosirea mărfurilor prin intermediul mesajului „notificare de sosire”, care include informații despre neregulile sau incidentele survenite în timpul transportului;
- (b) așteaptă mesajul „permisiune de descărcare” înainte de descărcare;
- (c) introduce fără întârziere rezultatele descărcării în registrele sale;
- (d) cel târziu în a treia zi de la sosirea mărfurilor, trimite biroului vamal de destinație mesajul „observații privind descărcarea”, care cuprinde informații despre neregulile sau incidentele survenite.

(2) Destinatarul agreează se asigură că autorităților vamale de la biroul vamal de destinație li se prezintă fără întârziere carnetul TIR și ► **M34** documentul de însoțire tranzit - documentul de însoțire tranzit/securitate ◀. Autoritățile în cauză completează cotorul nr. 2 al carnetului TIR și se asigură că respectivul carnet TIR este restituit titularului sau persoanei care îl reprezintă. Voletul nr. 2 este reținut de către biroul vamal de destinație sau de ieșire.

(3) Data încheierii operațiunii TIR este data înscrierii în registrele menționate la alineatul (1) litera (c).

Cu toate acestea, în cazurile în care apar nereguli sau incidente în timpul transportului, data încheierii operațiunii TIR este data mesajului „rezultatele controlului” menționat la articolul 455 alineatul (4).

(4) La cererea titularului carnetului TIR, destinatarul agreează eliberează o recipisă care atestă sosirea

mărfurilor la sediul destinatarului agreeat și care conține o trimitere la ► **M34** documentul de însoțire tranzit - documentul de însoțire tranzit/securitate ◀ și la carnetul TIR. Recipisa nu poate servi drept dovadă a încheierii operațiunii TIR în sensul articolului 1 litera (d) din Convenția TIR sau al articolului 455b.

(5) Biroul vamal de destinație introduce în sistemul informatizat datele din mesajul „rezultatele controlului”.

Autoritățile vamale trimit, de asemenea, datele prevăzute în anexa 10 la Convenția TIR.

(6) În cazurile în care nu funcționează aplicația de prelucrare a datelor a destinatarului agreeat, autoritățile competente pot autoriza folosirea altor metode de comunicare cu autoritățile vamale de la biroul vamal de destinație.

▼ **M26**

Articolul 454c

(1) Titularul carnetului TIR și-a îndeplinit obligațiile în conformitate cu articolul 1 litera (o) din convenția TIR atunci când carnetul TIR, precum și vehiculul rutier, totalitatea vehiculelor sau containerul și mărfurile au fost prezentate intacte în spațiile destinatarului autorizat sau într-unul din spațiile precizate în autorizație.

▼ **M32**

(2) Încheierea operațiunii TIR, în sensul articolului 1 litera (d) din Convenția TIR, are loc atunci când se îndeplinesc cerințele enunțate la articolul 454b alineatul (1) și alineatul (2) prima teză.

Articolul 455

(1) Biroul vamal de destinație sau de ieșire completează cotorul nr. 2, păstrează voletul nr. 2 și ► **M34** documentul de însoțire tranzit - documentul de însoțire tranzit/securitate ◀ și utilizează mesajul „aviz de sosire” pentru a informa biroul vamal de plecare sau de intrare despre sosirea mărfurilor în ziua în care acestea sunt prezentate la biroul vamal de destinație sau de ieșire.

(2) În cazul în care operațiunea TIR este încheiată la alt birou vamal decât cel declarat inițial în declarația de tranzit, noul birou vamal de destinație sau de ieșire informează biroul vamal de plecare sau de intrare despre sosirea respectivă prin mesajul „aviz de sosire”.

Biroul vamal de plecare sau de intrare informează biroul vamal de destinație sau de ieșire declarat inițial despre sosirea respectivă prin intermediul mesajului „aviz de sosire transmis”.

(3) Mesajul „aviz de sosire” menționat la alineatele (1) și (2) nu poate servi drept dovadă a încheierii regimului, în sensul articolului 455b.

(4) Cu excepția cazurilor justificate corespunzător, biroul vamal de destinație sau de ieșire transmite mesajul „rezultatele controlului” biroului vamal de plecare sau de intrare cel târziu în a treia zi de la data la care mărfurile sunt prezentate la biroul vamal de destinație sau de ieșire. Cu toate acestea, în cazurile în care se aplică articolul 454b, biroul vamal de destinație transmite mesajul „rezultatele controlului” biroului vamal de plecare sau de intrare cel târziu în a șasea zi de la data sosirii mărfurilor la sediul destinatarului agreeat.

Autoritățile vamale trimit, de asemenea, datele prevăzute în anexa 10 la Convenția TIR.

(5) În cazurile în care se aplică articolul 454 alineatul (6), autoritățile vamale din statul membru de destinație sau de ieșire înapoiază fără întârziere partea corespunzătoare din voletul nr. 2 al carnetului TIR autorităților vamale ale statului membru de plecare sau de intrare, în termen de cel mult opt zile de la data la care s-a încheiat operațiunea TIR.

▼ **M32**

Articolul 455a

(1) Atunci când autoritățile vamale ale statului membru de plecare sau de intrare nu primesc mesajul «aviz de sosire» în termenul stabilit pentru prezentarea mărfurilor la biroul vamal de destinație sau de ieșire sau nu primesc mesajul «rezultatele controlului» în termen de șase zile de la primirea mesajului «aviz de sosire», autoritățile în cauză iau în considerare declansarea procedurii de cercetare, cu scopul de a aduna informațiile necesare pentru descărcarea operațiunii TIR sau, atunci când acest lucru nu este posibil, cu scopul:

— de a stabili dacă a apărut o datorie vamală;

— de a identifica debitorul; și

— de a identifica autoritățile vamale responsabile cu înscrierea în evidențe.

(2) Procedura de cercetare este inițiată cel târziu în termen de șapte zile de la expirarea unuia dintre termenele menționate la alineatul (1), în afara cazurilor excepționale definite de comun acord de către statele membre. În cazul în care autoritățile vamale sunt informate din timp că operațiunea TIR nu a fost încheiată sau presupun acest lucru, acestea declanșează fără întârziere procedura de cercetare.

(3) În cazul în care autoritățile vamale ale statului membru de plecare sau de intrare nu primesc decât mesajul «aviz de sosire», acestea declanșează procedura de cercetare, solicitând biroului vamal de destinație sau de ieșire care a trimis mesajul menționat anterior să le trimită mesajul «rezultatele controlului».

(4) În cazul în care autoritățile biroului vamal de plecare sau de intrare nu primesc mesajul «aviz de sosire», acestea declanșează procedura de cercetare solicitând biroului vamal de destinație sau de ieșire informațiile necesare descărcării operațiunii TIR. Acest birou răspunde solicitării în termen de douăzeci și opt de zile.

(5) Titularului carnetului TIR i se solicită să furnizeze informațiile necesare descărcării regimului în termen de cel mult douăzeci și opt de zile de la data începerii procedurii de cercetare pe lângă biroul vamal de destinație sau de ieșire, atunci când operațiunea TIR nu poate fi descărcată. Titularul carnetului TIR răspunde solicitării în termen de douăzeci și opt de zile. La cererea titularului carnetului TIR această perioadă poate fi prelungită cu încă douăzeci și opt de zile.

Autoritățile vamale ale statului membru de plecare sau de intrare informează, de asemenea, asociația garantă în cauză, fără a aduce atingere notificării care trebuie prezentată conform dispozițiilor articolului 11 alineatul (1) din Convenția TIR și invită această asociație să furnizeze dovada că operațiunea TIR a fost încheiată.

(6) În cazurile în care se aplică articolul 454 alineatul (6), autoritățile vamale ale statului membru de plecare sau de intrare declanșează procedura de cercetare menționată la alineatul (1) ori de câte ori nu primesc dovada că operațiunea TIR a fost încheiată în termen de două luni de la acceptarea carnetului TIR. În acest scop, respectivele autorități trimit autorităților vamale ale statului membru de destinație sau de ieșire o solicitare însoțită de toate informațiile necesare. În cazul în care autoritățile vamale sunt informate din timp că operațiunea TIR nu a fost încheiată sau presupun acest lucru, autoritățile în cauză declanșează fără întârziere procedura de cercetare. Procedura de cercetare se declanșează, de asemenea, în cazul în care se demonstrează ulterior că dovada de încheiere a operațiunii TIR a fost falsificată și că această procedură este necesară pentru a atinge obiectivele de la alineatul (1).

Procedura prevăzută la alineatul (5) se aplică *mutatis mutandis*.

Autoritățile vamale ale statului membru de destinație sau de ieșire răspund în termen de douăzeci și opt de zile.

(7) Atunci când prin procedura de cercetare se stabilește că operațiunea TIR a fost încheiată în mod corect, autoritățile vamale ale statului membru de plecare sau de intrare descarcă regimul și informează imediat asociația garantă și titularul carnetului TIR în legătură cu aceasta, precum și, după caz, autoritățile vamale care ar fi putut declanșa deja o procedură de recuperare în conformitate cu articolele 217-232 din cod.

▼ **M32**

Articolul 455b

(1) Autorităților vamale li se poate furniza o dovadă satisfăcătoare a încheierii operațiunii TIR în termenul indicat în carnetul TIR sub forma unui document certificat de autoritățile vamale ale statului membru de destinație sau de ieșire, prin care se identifică mărfurile în cauză și se arată că acestea au fost prezentate la biroul vamal de destinație sau de ieșire sau, în cazul în care se aplică articolul 454a, destinatarului agreat.

(2) De asemenea, autoritățile vamale consideră că operațiunea TIR a fost încheiată în mod satisfăcător în cazul în care titularul carnetului TIR sau asociația garantă prezintă unul dintre următoarele documente care identifică mărfurile:

(a) un document vamal de plasare a mărfurilor în cauză sub o destinație vamală, emis într-o țară terță;

(b) un document emis într-o țară terță, vizat de autoritățile vamale din această țară, care atestă faptul că mărfurile sunt considerate a fi în liberă circulație în țara terță în cauză.

(3) Documentele menționate la literele (a) și (b) pot fi înlocuite cu copiile sau fotocopiile lor, certificate conform cu originalul de către organismul care a vizat documentele originale, de către autoritățile din țările terțe în cauză sau de către autoritățile unuia dintre statele membre.

▼ **M22**

Articolul 456

(1) Atunci când o infracțiune sau o neregulă în sensul Convenției TIR duce la apariția unei datorii vamale în cadrul Comunității, dispozițiile prezentei secțiuni se aplică *mutatis mutandis* celorlalte taxe în sensul articolului 91 alineatul (1) litera (a) din cod.

▼ **M32**

Termenul menționat la articolul 215 alineatul (1) a treia liniuță din Codul Vamal este de șapte luni începând cu dată-limită la care mărfurile ar fi trebuit prezentate la biroul vamal de destinație sau de ieșire.

(2) Articolele 450b și 450d se aplică *mutatis mutandis* procedurii de recuperare referitoare la regimul TIR.

▼ **M22**

Articolul 457

(1) În înțelesul articolului 8 alineatul (4) din Convenția TIR, atunci când o operațiune TIR are loc pe teritoriul vamal al Comunității, orice asociație garantă stabilită în cadrul Comunității poate deveni responsabilă de plata datoriei vamale garantate, aferentă mărfurilor care fac obiectul acestei operațiuni, o valoare echivalentă cu 60 000 EUR pe carnet TIR sau o valoare echivalentă exprimată în moneda națională.

(2) Asociația garantă, stabilită în statul membru competent în conformitate cu articolul 215 din cod pentru recuperare, este răspunzătoare de plata valorii garantate a datoriei vamale.

(3) Orice notificare validă de neîncheiere a unei operațiuni TIR, efectuată de autoritățile vamale dintr-un stat membru, considerate competente pentru recuperare în condițiile articolului 215 alineatul (1) a treia liniuță din cod, către asociația garantă desemnată de aceste autorități, se aplică de asemenea în cazul în care autoritățile vamale dintr-un alt stat membru, considerate competente în conformitate cu articolul 215 alineatul (1) prima sau a doua liniuță, ar proceda ulterior la recuperare de la asociația garantă desemnată de aceste autorități.

▼ **M7**

Articolul 457a

În cazul în care autoritățile vamale ale unui stat membru decid să excludă o persoană din procedura TIR în conformitate cu dispozițiile articolului 38 din Convenția TIR, această decizie se aplică pe întreg teritoriul vamal comunitar.

În acest scop, statul membru comunică decizia sa, împreună cu data punerii în aplicare, celorlalte state membre, precum și Comisiei.

Această decizie se aplică tuturor carnetelor TIR prezentate pentru aprobare la un birou vamal.

▼ **M32**

Articolul 457b

(1) În cazul în care o operațiune TIR se referă la aceleași mărfuri ca cele specificate la articolul 340a sau în cazul în care autoritățile vamale consideră că este necesar, biroul vamal de plecare sau de intrare poate indica un itinerar pentru transport.

(2) Autoritățile vamale ale statului membru în care se află transportul înregistrează detaliile corespunzătoare în ► **M34** documentul de însoțire tranzit - documentul de însoțire tranzit/securitate ◀ și în cotorul nr. 1 al carnetului TIR atunci când:

- (a) itinerarul este schimbat la cererea titularului carnetului TIR;
- (b) transportatorul s-a abătut, în caz de forță majoră, de la itinerarul indicat.

Biroul vamal de destinație sau de ieșire introduce datele corespunzătoare în sistemul informatizat.

(3) În cazurile menționate la alineatul (2) litera (b), transportul, ► **M34** documentul de însoțire tranzit - documentul de însoțire tranzit/securitate ◀ și carnetul TIR sunt prezentate fără întârziere celor mai apropiate autorități vamale.

▼ **B**

Secțiunea 3

▼ **M22**

Regimul ATA

Articolul 457c

(1) Prezentul articol se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor specifice din Convenția ATA ► **M26** și al Convenției de la Istanbul ◀ privind răspunderea asociațiilor garante la utilizarea unui carnet ATA.

(2) În cazul în care, în cursul sau cu ocazia unei operațiuni de tranzit efectuate cu carnet ATA, se constată că s-a săvârșit o infracțiune sau o neregulă într-un stat membru determinat, recuperarea drepturilor și a altor impozite eventual exigibile se efectuează de către acest stat membru în conformitate cu dispozițiile comunitare sau naționale, fără a aduce atingere aplicării acțiunilor penale.

(3) În cazul în care nu se poate stabili pe care teritoriu s-a săvârșit infracțiunea sau neregula, se consideră că respectiva infracțiune sau neregulă s-a săvârșit în statul membru în care a fost constatată, cu excepția cazului în care, în termenul prevăzut la articolul 457d alineatul (2), se face dovada, la cererea autorităților vamale, corectitudinii operațiunii sau a locului în care s-a săvârșit de fapt infracțiunea sau neregula.

În cazul în care nu se face o astfel de dovadă și se consideră că respectiva infracțiune sau neregulă s-a săvârșit în statul membru în care a fost constatată, drepturile și alte impozite aferente mărfurilor respective sunt percepute de către acel stat membru în conformitate cu dispozițiile comunitare sau naționale.

Dacă ulterior se stabilește statul membru în care s-a săvârșit de fapt respectiva infracțiune sau neregulă, drepturile și celelalte impozite - cu excepția celor percepute, în conformitate cu dispozițiile din al doilea paragraf, ca resurse proprii ale Comunității - datorate pentru mărfuri în acel stat membru i se restituie de către acel stat membru care le-a recuperat inițial. În acest caz, orice eventuală sumă suplimentară se rambursează persoanei care a plătit inițial impunerile.

În cazul în care valoarea drepturilor și a celorlalte impuneri percepute inițial și apoi restituite de statul membru care le recuperase este mai mică decât cea a drepturilor și a celorlalte impozite exigibile în statul membru în care s-a săvârșit de fapt infracțiunea sau neregula, acel stat membru încasează diferența în conformitate cu dispozițiile comunitare sau naționale.

Administrațiile vamale ale statelor membre iau măsurile necesare pentru a împiedica săvârșirea oricăror infracțiuni sau nereguli și pentru a le sancționa în mod eficient.

Articolul 457d

(1) În cazul în care se constată săvârșirea vreunei infracțiuni sau nereguli în cursul sau cu ocazia unei operațiuni de tranzit desfășurate cu carnet ATA, autoritățile vamale notifică acest lucru titularului de carnet ATA și asociației garante în termenul prevăzut la articolul 6 alineatul (4) din Convenția ATA ► **M26** sau la articolul 8 alineatul (4) din anexa A la Convenția de la Istanbul ◀.

(2) Dovada conformității operațiunii desfășurate cu carnet ATA în sensul articolului 454c alineatul (3) primul paragraf trebuie să se facă în termenul prevăzut la articolul 7 alineatele (1) și (2) din Convenția ATA ► **M26** sau la articolul 9 alineatul (1) literele (a) și (b) din anexa A la Convenția de la Istanbul ◀.

(3) Dovada prevăzută la alineatul (2) se poate face la cererea autorităților vamale printr-unul din următoarele mijloace:

(a) prin prezentarea unui document vamal sau comercial certificat de autoritățile vamale prin care se stabilește că mărfurile respective au fost prezentate la biroul de destinație;

(b) prin prezentarea unui document vamal de plasare sub regim vamal într-o țară terță sau a unei copii sau fotocopii certificate pentru conformitate a acestuia, fie de organismul care a vizat documentul

original, fie de serviciile oficiale din respectiva țară terță, fie de serviciile oficiale dintr-unul din statele membre;

(c) prin mijloacele de dovadă prevăzute la articolul 8 din Convenția ATA ► **M26** sau la articolul 10 din anexa A la Convenția de la Istanbul ◀.

Documentele prevăzute la primul paragraf literele (a) și (b) trebuie să cuprindă informații care să permită identificarea mărfurilor respective.

▼B

Articolul 458

(1) Autoritățile vamale desemnează, în fiecare stat membru, un birou centralizator destinat să asigure coordonarea acțiunilor referitoare la infracțiuni sau nereguli legate de carnetele ATA.

Aceste autorități comunică Comisiei numele acestor birouri împreună cu adresele lor complete. ► **M32** Comisia comunică aceste informații celorlalte state membre prin intermediul site-ului oficial al Uniunii Europene. ◀

(2) În scopul de a stabili statul membru care răspunde de perceperea drepturilor și a altor impuneri datorate, statul membru în care, în sensul ► **M22** articolul 457c alineatul (3) ◀ al doilea paragraf, s-a constatat săvârșirea unei infracțiuni sau nereguli în cursul unei operațiuni de tranzit efectuate sub acoperirea unui carnet ATA este statul membru în care se găsesc mărfurile sau, dacă ele nu au fost găsite, statul membru al cărui birou centralizator deține cel mai recent volet din carnet.

Articolul 459

(1) În cazul în care autoritățile vamale ale unui stat membru constată nașterea unei datorii vamale, se adresează, cât mai curând posibil, o reclamație asociației garante de care este legat statul membru. În cazul în care nașterea datoriei se datorează faptului că mărfurile acoperite de carnetul ATA nu au fost reexportate sau nu au primit descărcarea obișnuită în termenele stabilite de către Convenția ATA ► **M26** sau al Convenției de la Istanbul ◀, această reclamație se adresează cel mai devreme după trei luni de la data expirării carnetului.

(2) Biroul centralizator care face reclamația trimite, de asemenea, cât mai curând posibil, către biroul centralizator în jurisdicția căruia se află biroul de admitere temporară o notă de informații întocmită în conformitate cu modelul prevăzut în anexa 59.

Această notă de informații este însoțită de un exemplar al voletului nedescărcat, cu excepția cazului în care biroul centralizator nu este în posesia unui astfel de volet. Această notă de informații se poate folosi ori de câte ori se consideră necesar.

Articolul 460

(1) Quantumul drepturilor și taxelor care rezultă din reclamația menționată la articolul 459 se calculează cu ajutorul modelului de formular de taxare prezentat în anexa 60, completat în conformitate cu instrucțiunile anexate acestuia.

Formularul de taxare se poate trimite la o dată ulterioară reclamației, dar nu mai târziu de trei luni de la prezentarea reclamației și în orice caz nu mai târziu de șase luni de la data la care autoritățile vamale introduc acțiunea de recuperare a datoriei.

(2) În conformitate cu și în condițiile prevăzute la articolul 461, trimiterea acestui formular către o asociație garante prin administrația vamală de care este legată respectiva asociație nu scutește celelalte asociații garante comunitare de obligația de a plăti eventuale drepturi și alte impuneri dacă se constată că infracțiunea sau neregula s-a săvârșit într-un alt stat membru decât cel în care a fost inițiată procedura.

(3) Formularul de taxare se completează în două sau trei exemplare, după caz. Primul exemplar este destinat asociației garante legate de autoritățile vamale ale statului membru în care se depune reclamația. Al doilea exemplar se reține de către biroul centralizator emitent. Dacă este cazul, biroul centralizator emitent trimite cel de-al treilea exemplar către biroul centralizator în jurisdicția căruia este situat biroul de admitere temporară.

Articolul 461

(1) În cazul în care se stabilește că infracțiunea sau neregula s-a săvârșit într-un alt stat membru decât cel în care s-a inițiat procedura, biroul centralizator al primului stat membru închide dosarul în ceea ce îl privește.

(2) În scopul de a încheia cazul, acesta din urmă trimite către biroul centralizator al celui de-al doilea stat membru elementele dosarului pe care îl are în posesie și, după caz, restituie către asociația garantă de care este legat sumele pe care respectiva asociație le-a depus sau plătit provizoriu.

Cu toate acestea, dosarul se încheie numai dacă biroul centralizator al primului stat membru primește un act de descărcare de la biroul centralizator al celui de-al doilea stat membru prin care se indică faptul că al doilea stat membru a inițiat o procedură de recuperare, în conformitate cu principiile Convenției ATA ► **M26** sau al Convenției de la Istanbul ◀. Acest act de descărcare se întocmește potrivit modelului din anexa 61.

(3) Biroul de coordonare al statului membru în care s-a săvârșit infracțiunea sau neregula preia procedurile de recuperare și percepe, dacă este cazul, de la asociația garantă de care este legat cuantumul drepturilor și al altor impuneri datorate la cursul de schimb în vigoare în statul membru în care este situat acest birou.

(4) Transferul procedurii trebuie să aibă loc în termen de un an începând de la data expirării carnetului cu condiția ca plata să nu fi devenit definitivă în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) sau (3) din Convenția ATA ► **M26** sau cu articolul 9 alineatul (1) literele (b) și (c) din anexa A la Convenția de la Istanbul ◀. În cazul în care se depășește acest termen, se aplică ► **M22** articolul 457c alineatul (3) ◀ al treilea și al patrulea paragraf.

CAPITOLUL 10

Transportul efectuat în baza procedurii formularului 302

Articolul 462

(1) În cazul în care, în conformitate cu dispozițiile articolului 91 alineatul (2) litera (e) și ale articolului 163 alineatul (2) litera (e) din cod, mărfurile se transportă de la un punct la altul de pe teritoriul vamal al Comunității sub acoperirea formularului 302 stabilit prin Convenția dintre părțile la Organizația Tratatului Atlanticului de Nord privind statutul forțelor lor, semnat la Londra la 19 iunie 1951, teritoriul vamal al Comunității se consideră, în ceea ce privește modul de utilizare a formularului menționat pentru un asemenea transport, ca formând un singur teritoriu.

(2) În cazul în care un transport menționat la alineatul (1) se efectuează parțial cu tranzitarea teritoriului unei țări terțe, controalele și formalitățile legate de formularul 302 se desfășoară la punctul prin care mărfurile părăsesc temporar teritoriul vamal al Comunității și prin care ele reintră pe acest teritoriu.

(3) În cazul în care se constată că, în cursul sau cu ocazia unui transport desfășurat în baza formularului 302, s-a săvârșit o infracțiune sau o neregulă într-un anume stat membru, recuperarea drepturilor și altor impuneri eventual datorate se face de către acest stat membru în conformitate cu dispozițiile comunitare sau naționale, fără a aduce atingere exercitării procedurilor penale.

(4) ► **M22** Articolul 457c alineatul (3) ◀ se aplică *mutatis mutandis*.

▼ **M19**

CAPITOLUL 10a

Procedură aplicabilă mărfurilor trimise prin poștă

Articolul 462a

(1) Atunci când, în conformitate cu articolul 91 alineatul (2) litera (f) din Cod, transportul mărfurilor necomunitare de la un punct la altul de pe teritoriul vamal al Comunității se efectuează prin poștă (inclusiv colete poștale), autoritățile vamale ale statului membru de expediție sunt obligate să aplice sau să dispună să se aplice pe ambalajele și pe documentele de transport o etichetă conformă cu modelul din anexa 42.

(2) Atunci când transportul mărfurilor comunitare cu destinația spre sau provenind dintr-o parte a teritoriului vamal al Comunității unde nu se aplică dispozițiile Directivei 77/388/CEE se efectuează prin poștă (inclusiv colete poștale), autoritățile vamale ale statului membru de expediție sunt obligate să aplice sau să dispună să se aplice pe ambalajele și pe documentele de transport o etichetă conformă cu modelul din anexa 42b.

▼ **M18**

TITLUL III
REGIMURI VAMALE CU IMPACT ECONOMIC
CAPITOLUL 1
Dispoziții de fond comune mai multor regimuri
Secțiunea 1
Definiții
Articolul 496

În sensul prezentului titlu:

- (a) Prin „regim” se înțelege o procedură vamală cu impact economic;
- (b) Prin „autorizație” se înțelege permisiunea dată de autoritățile vamale de a folosi un regim;

▼M32

▼M20

- (d) Prin „titular” se înțelege titularul unei autorizații;
- (e) Prin „biroul de supraveghere” se înțelege biroul vamal indicat în autorizație ca împuternicit să supravegheze regimul;
- (f) Prin „biroul de plasare” se înțelege biroul sau birourile vamale indicate în autorizație ca împuternicite să accepte declarațiile care plasează mărfurile sub un regim;
- (g) Prin „biroul de încheiere a regimului vamal” se înțelege biroul sau birourile vamale indicate în autorizație ca împuternicite să accepte declarații care atribuie mărfurilor, în urma plasării lor sub un regim, o destinație sau utilizare vamală nouă, sau, în cazul perfecționării pasive, declarația de punere în liberă circulație;
- (h) Prin „trafic triunghiular” se înțelege traficul în cazul în care biroul de eliberare nu este același cu biroul de plasare;
- (i) Prin „conturi” se înțelege materialul comercial, de impozitare sau alt material financiar al titularului, ori alte elemente deținute în locul lor;
- (j) Prin „evidențe” se înțeleg elementele ce conțin toate informațiile necesare și detaliile tehnice pe orice suport care ajută autoritățile vamale să supravegheze și să controleze regimul, în special în ceea ce privește traseul și schimbarea statutului vamal al mărfurilor; în regimul de antrepozit vamal evidențele se numesc evidența operativă a mărfurilor;
- (k) Prin „produse compensatoare principale” se înțeleg produsele compensatoare pentru producerea cărora a fost autorizat regimul;
- (l) Prin „produse compensatoare secundare” se înțeleg produsele compensatoare care sunt un produs secundar necesar al operațiunii de transformare, altele decât produsele compensatoare principale specificate în autorizație;
- (m) Prin „termen de încheiere” se înțelege termenul până la care mărfurile sau produsele trebuie să primească o destinație sau utilizare vamală, după caz, pentru a solicita rambursarea taxelor de import în urma perfecționării active (regimul drawback) sau pentru a obține o scutire totală sau parțială de drepturi de import la punerea în liberă circulație după perfecționarea pasivă.

Secțiunea 2
Cererea pentru autorizație
Articolul 497

- (1) Cererea pentru autorizație se face în scris folosind modelul din anexa 67.
- (2) Autoritățile vamale pot permite reînnoirea sau modificarea unei autorizații printr-o simplă solicitare scrisă.
- (3) În următoarele cazuri cererea pentru autorizație poate fi făcută prin intermediul unei declarații vamale în scris sau printr-o tehnică de prelucrare a informațiilor folosind procedura normală:

- (a) pentru perfecționarea activă, atunci când în conformitate cu articolul 539 se consideră a fi îndeplinite condițiile economice, cu excepția cererilor ce implică mărfuri echivalente;
- (b) pentru transformare sub control vamal, atunci când în conformitate cu articolul 522 alineatul (1) primul paragraf, se consideră a fi îndeplinite condițiile economice;
- (c) pentru admitere temporară, incluzând utilizarea unui carnet ATA sau CPD;
- (d) pentru perfecționare pasivă: atunci când operațiunile de transformare implică reparații, inclusiv schimbul de mărfuri în sistem standard fără import anticipat
 - (i) pentru punerea în liberă circulație după perfecționare pasivă folosind schimbul de mărfuri în sistem standard cu import anticipat;
 - (ii) pentru punerea în liberă circulație după perfecționare pasivă folosind schimbul de mărfuri în sistem standard fără import anticipat, atunci când autorizația existentă nu prevede un astfel de sistem și autoritățile vamale permit modificarea acesteia;
 - (iii) pentru punerea în liberă circulație după perfecționare pasivă atunci când operațiunea de transformare implică mărfuri de natură necomercială.

Cererea pentru autorizație poate fi făcută prin intermediul unei declarații vamale verbale pentru admitere temporară, în conformitate cu articolul 229, cu condiția prezentării unui document redactat în conformitate cu articolul 499 paragraful al treilea.

Cererea pentru autorizație poate fi făcută prin intermediul unei declarații vamale pentru admitere temporară cu orice act, în conformitate cu articolul 232 alineatul (1).

(4) Cererile pentru autorizații unice, cu excepția celor pentru admitere temporară, se fac în conformitate cu alineatul (1).

(5) Autoritățile vamale pot solicita ca cererile pentru admitere temporară cu scutire totală de taxe de import, în conformitate cu articolul 578, să fie făcute în conformitate cu alineatul (1).

Articolul 498

Cererea pentru autorizație prevăzută în articolul 497 se prezintă:

- (a) pentru antrepozit vamal: autorităților vamale desemnate pentru locul ce urmează a fi aprobat ca antrepozit vamal sau acolo unde sunt deținute conturile principale ale solicitantului;
- (b) pentru perfecționare activă și pentru transformare sub control vamal: autorităților vamale desemnate pentru locul unde urmează a se efectua operațiunea de transformare;
- (c) pentru admitere temporară: autorităților vamale desemnate pentru locul unde urmează să fie folosite mărfurile, fără a aduce atingere articolului 580 alineatul (2) paragraful al doilea;
- (d) pentru perfecționare pasivă: autorităților vamale desemnate pentru locul unde se află mărfurile ce urmează a fi declarate pentru export temporar.

Articolul 499

Atunci când autoritățile vamale consideră insuficiente oricare dintre informațiile furnizate în cerere, pot cere detalii suplimentare de la solicitant.

În cazuri speciale, atunci când o cerere poate fi făcută prin intermediul unei declarații vamale, autoritățile vamale solicită, fără a aduce atingere articolului 220, ca cererea să fie însoțită de un document redactat de declarant care să conțină cel puțin următoarele informații, cu excepția cazului în care nu sunt considerate necesare sau pot fi completate pe formularul utilizat pentru declarația scrisă:

- (a) numele și adresa solicitantului, declarantului și operatorului;
- (b) natura transformării sau utilizarea mărfurilor;
- (c) descrierea tehnică a mărfurilor și a produselor compensatoare sau transformate, precum și mijloacele de identificare a lor;
- (d) codurile condițiilor economice, în conformitate cu anexa 70;
- (e) rata estimată a rentabilității sau metoda prin care rata urmează a fi stabilită;
- (f) termenul de eliberare estimat;
- (g) biroul propus pentru încheierea regimului vamal;

(h) locul transformării sau utilizării;

(i) formalitățile de transfer propuse;

(j) în cazul declarațiilor vamale verbale, valoarea și cantitatea mărfurilor.

Atunci când documentul menționat în al doilea paragraf este prezentat cu o declarație vamală verbală pentru admitere temporară, acesta este redactat în duplicat și unul dintre exemplare este reținut de autoritățile vamale și dat declarantului.

Secțiunea 3

Autorizația unică

Articolul 500

(1) Atunci când se solicită o autorizație unică, este necesar acordul prealabil al autorităților în cauză, în conformitate cu procedura stipulată la alineatele (2) și (3).

(2) În cazul admiterii temporare, cererea se depune la autoritățile vamale desemnate pentru locul primei utilizări, fără a aduce atingere articolului 580 alineatul (2) paragraful al doilea.

În alte cazuri, aceasta este depusă la autoritățile vamale desemnate pentru locul unde sunt deținute conturile principale ale solicitantului, ușurând controlul financiar al regimului și unde se desfășoară cel puțin o parte din operațiunile de depozitare, transformare sau export temporar ce urmează a fi prevăzute de autorizație.

▼M24

Atunci când autoritățile vamale competente nu pot fi stabilite în conformitate cu primul și al doilea paragraf, cererea este înaintată autorităților vamale desemnate pentru locul unde se ține evidența contabilă primară a solicitantului care permite controale prin audit.

▼M20

(3) Autoritățile vamale desemnate în conformitate cu alineatul (2) comunică cererea și proiectul de autorizație celorlalte autorități vamale în cauză, care confirmă data primirii în termen de 15 zile.

Celelalte autorități vamale în cauză comunică orice obiecție în termen de 30 de zile de la data la care a fost primit proiectul de autorizație. Atunci când se comunică obiecții în acel termen și nu se ajunge la un acord, cererea este respinsă în baza obiecțiilor făcute.

(4) Autoritățile vamale pot emite autorizația când nu au primit nici o obiecție la proiectul de autorizație în termen de 30 de zile.

Acestea trimit un exemplar al autorizației aprobate tuturor autorităților vamale în cauză.

Articolul 501

(1) Atunci când există un acord general între două sau mai multe administrații asupra criteriilor și condițiilor pentru aprobarea unei autorizații unice, aceste administrații pot accepta de asemenea ca acordul prealabil, în conformitate cu articolul 500 alineatul (1), să fie înlocuit și ca informațiile să fie furnizate prin simplă înștiințare, în conformitate cu articolul 500 alineatul (4) paragraful al doilea.

(2) Înștiințarea este suficientă atunci când:

(a) o autorizație unică este reînnoită, cu condiția unor modificări minore, anulată sau revocată;

(b) cererea pentru o autorizație unică privește admiterea temporară și nu este făcută pe baza modelului din anexa 67.

(3) Nu este necesară înștiințarea atunci când:

(a) singurul element care implică administrații vamale diferite este traficul triunghiular în cadrul perfecționării active sau pasive, fără folosirea fișelor de informații recapitulative;

(b) se folosesc carnete ATA sau CPD;

(c) autorizația pentru admitere temporară este acordată prin acceptarea unei declarații verbale sau a unei declarații prin orice alt document.

Secțiunea 4
Condiții economice

Articolul 502

(1) Cu excepția cazurilor în care condițiile economice sunt considerate a fi îndeplinite în conformitate cu capitolele 3, 4 sau 6, autorizația nu se acordă fără ca autoritățile vamale să examineze condițiile economice.

(2) Pentru regimul de perfecționare activă (capitolul 3), analiza stabilește neviabilitatea economică a folosirii surselor Comunității ținând cont în special de următoarele criterii, ale căror detalii sunt prevăzute în partea B din anexa 70:

- (a) lipsa mărfurilor produse în Comunitate cu aceeași calitate și caracteristici tehnice ca mărfurile destinate importului pentru operațiunile de transformare avute în vedere;
- (b) diferențele de preț dintre mărfurile produse în Comunitate și cele destinate importului;
- (c) obligații contractuale.

(3) Pentru regimul de transformare sub control vamal (capitolul 4), analiza stabilește dacă folosirea surselor necomunitare face posibilă crearea sau menținerea de activități de transformare în cadrul Comunității.

(4) Pentru regimul de perfecționare pasivă (capitolul 6), analiza stabilește dacă:

- (a) efectuarea de transformări în afara Comunității e probabil să aducă dezavantaje serioase prelucrătorilor din Comunitate sau
- (b) efectuarea de transformări în Comunitate este economic neviabilă sau nu este fezabilă din motive tehnice sau din cauza obligațiilor contractuale.

Articolul 503

O analiză a condițiilor economice care implică Comisia poate avea loc:

- (a) atunci când autoritățile vamale în cauză doresc să se consulte înainte sau după emiterea unei autorizații;
- (b) atunci când altă administrație vamală are obiecții față de o autorizație emisă;
- (c) la inițiativa Comisiei.

Articolul 504

(1) Atunci când este inițiată o analiză în conformitate cu articolul 503, dosarul este trimis Comisiei. Acesta conține rezultatele analizei întreprinse.

(2) Comisia trimite o confirmare de primire sau înștiințează autoritățile vamale în cauză atunci când acționează la inițiativa proprie. Ea stabilește prin consultare cu acestea atunci când este necesară o analiză a condițiilor economice în Comitet.

(3) Atunci când dosarul este prezentat Comisiei, autoritățile vamale informează solicitantul sau titularul că a fost inițiată o asemenea procedură și, în cazul în care nu sunt încheiate procedurile de examinare a cererii, că au fost suspendate termenele de timp prevăzute în articolul 506.

(4) Concluzia Comitetului este respectată de autoritățile vamale în cauză și de oricare autorități vamale care au de-a face cu autorizații sau cereri similare.

Această concluzie poate include publicarea în seria C a *Jurnalului Oficial al Comunităților Europene*.

Secțiunea 5

Decizia de acordare a autorizației

Articolul 505

Autoritățile vamale competente pentru luarea deciziei vor acorda autorizația după cum urmează:

- (a) pentru o cerere în temeiul articolului 497 alineatul (1), folosind modelul din anexa 67;
- (b) pentru o cerere în temeiul articolului 497 alineatul (3), prin acceptarea declarației vamale;

- (c) pentru o cerere de reînnoire sau modificare, prin orice document corespunzător.

Articolul 506

Solicitantul este informat asupra deciziei de a emite o autorizație sau asupra motivelor pentru care autorizația a fost respinsă, în termen de 30 de zile sau de 60 de zile în cazul regimului de antrepozit vamal, de la data la care a fost depusă cererea sau de la data la care a fost primită de autoritățile vamale orice informație importantă sau suplimentară solicitată.

Aceste termene nu se aplică în cazul unei autorizații unice decât atunci când aceasta este emisă în temeiul articolului 501.

Articolul 507

(1) Fără a aduce atingere articolului 508, o autorizație intră în vigoare la data emiterii sau la orice dată ulterioară specificată în autorizație. În cazul unui depozit privat, autoritățile vamale pot, în mod excepțional, comunica acordul de a folosi regimul înainte de emiterea propriu-zisă a autorizației.

(2) Nu se fixează nici un termen de valabilitate pentru autorizațiile pentru regimul de antrepozit vamal.

(3) Pentru perfecționare activă, transformare sub control vamal și perfecționare pasivă, termenul de valabilitate nu depășește trei ani de la data la care intră în vigoare autorizația, cu excepția cazului când există motive bine întemeiate.

(4) Prin derogare de la alineatul (3), pentru mărfurile în regim de perfecționare activă prevăzute în anexa 73, partea A, termenul de valabilitate nu depășește șase luni.

În cazul laptelui și al produselor pe bază de lapte menționate în articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 1255/1999 al Consiliului ⁽¹⁾, termenul de valabilitate nu depășește trei luni.

Articolul 508

(1) Cu excepția regimului de antrepozit vamal, autoritățile vamale pot emite o autorizație retroactivă.

Fără a aduce atingere alineatelor (2) și (3), o autorizație retroactivă intră în vigoare cel mai devreme la data la care a fost prezentată cererea.

(2) Atunci când se face o cerere pentru reînnoirea unei autorizații pentru același fel de operațiune și mărfuri, poate fi acordată o autorizație cu valabilitate retroactivă de la data la care a expirat autorizația inițială.

(3) În circumstanțe excepționale, valabilitatea retroactivă a autorizației poate fi prelungită din nou, dar nu mai mult de un an înaintea datei la care a fost prezentată cererea, cu condiția să existe o nevoie economică dovedită și:

- (a) cererea să nu fie legată de o intenție de fals sau de o neglijență flagrantă;
- (b) să nu fie depășită durata valabilității care ar fi fost acordată în temeiul articolului 507;
- (c) conturile solicitantului să confirme că toate prevederile regimurilor pot fi considerate a fi îndeplinite și, după caz, mărfurile să poată fi identificate pentru perioada în cauză, iar aceste conturi să permită controlarea regimurilor și
- (d) să poată fi efectuate toate formalitățile necesare pentru a reglementa situația mărfurilor, inclusiv, dacă este necesar, anularea declarației.

Secțiunea 6

Alte dispoziții cu privire la desfășurarea regimurilor

Subsecțiunea 1 **Dispoziții generale**

Articolul 509

(1) Măsurile de politică comercială prevăzute în legile Comunității sunt aplicabile odată cu plasarea

mărfurilor necomunitare sub un regim numai în măsura în care se referă la intrarea mărfurilor pe teritoriul vamal al Comunității.

(2) Atunci când sunt puse în liberă circulație produse compensatoare, altele decât cele menționate în anexa 75, obținute în cadrul regimului de perfecționare activă, măsurile de politică comercială care se aplică sunt cele care valabile în cazul punerii în liberă circulație a mărfurilor de import.

(3) Atunci când produsele transformate, obținute în cadrul regimului de transformare sub control vamal, sunt puse în liberă circulație, măsurile de politică comercială aplicabile acelor produse se pun în aplicare numai atunci când mărfurile de import fac obiectul acelor măsuri.

(4) Atunci când legile Comunității prevăd măsuri comerciale pentru punerea în liberă circulație, aceste măsuri nu se aplică produselor compensatoare puse în liberă circulație în urma perfecționării pasive:

- care și-au păstrat originea comunitară în sensul articolelor 23 și 24 din Cod;
- care necesită reparații, inclusiv schimbul de mărfuri în sistem standard;
- în urma operațiunilor de transformare succesive în conformitate cu articolul 123 din Cod.

Articolul 510

Fără a aduce atingere articolului 161 alineatul (5) din Cod, biroul de supraveghere poate permite ca declarația vamală să fie prezentată la un birou vamal diferit de cele specificate în autorizație. Biroul de supraveghere stabilește modalitatea în care va fi informat.

Subsecțiunea 2

Transferurile

Articolul 511

Autorizația prevede dacă și în ce condiții poate avea loc transportul mărfurilor sau produselor plasate sub un regim suspensiv de la un loc la altul sau la sediul unui alt titular fără încheierea regimului (transfer), cu condiția ținerii evidențelor, exceptând admiterea temporară.

Transferul nu este posibil atunci când locul de plecare sau sosire a mărfurilor este un depozit de tip B.

Articolul 512

(1) Transferul între diferite locuri specificate în aceeași autorizație poate fi făcut fără nici o formalitate vamală.

(2) Transferul de la biroul de plasare la dotările sau locul de utilizare ale titularului sau ale operatorului poate fi efectuat în baza declarației de plasare sub regimul vamal.

(3) Transferul la biroul de ieșire în vederea reexportării poate avea loc în baza regimului. În acest caz, regimul nu este încheiat decât atunci când mărfurile sau produsele declarate în vederea reexportării au părăsit în fapt teritoriul vamal al Comunității.

Articolul 513

Transferul de la un titular la altul poate avea loc numai atunci când cel din urmă plasează mărfurile sau produsele transferate sub un regim în baza unei autorizații de a folosi regimul de vămuire locală. Înștiințarea autorităților vamale și înscrierea în evidențe a mărfurilor sau produselor menționate în articolul 266 se efectuează la sosirea lor la sediul celui de-al doilea titular. Nu este necesară o declarație suplimentară.

În cazul admiterii temporare, transferul de la un titular la altul poate avea loc și atunci când cel din urmă plasează mărfurile sub un regim prin intermediul unei declarații vamale în scris folosind procedura normală.

Formalitățile ce trebuie îndeplinite sunt prevăzute în anexa 68. La recepționarea mărfurilor sau produselor, cel de-al doilea titular este obligat să le plaseze sub un regim.

Articolul 514

Transferul care implică un risc crescut în conformitate cu anexa 44c se efectuează pe baza unei garanții în condiții echivalente celor prevăzute în regimul de tranzit.

Subsecțiunea 3

Evidențele

Articolul 515

Autoritățile vamale solicită titularului, operatorului sau antrepozitarului desemnat să țină evidențe, cu excepția admiterii temporare sau atunci când nu se consideră necesar.

Autoritățile vamale pot accepta să considere conturile existente ce conțin informațiile relevante ca fiind evidențe.

Biroul de supraveghere poate solicita să fie făcut un inventar al tuturor sau unora dintre mărfurile plasate sub un regim.

Articolul 516

Evidențele menționate în articolul 515 și, atunci când sunt solicitate, cele în conformitate cu articolul 581 alineatul (2) pentru admitere temporară conțin următoarele informații:

- (a) informațiile cuprinse în rubricile listei minime prevăzute în anexa 37 pentru declarația plasării sub un regim;
- (b) datele declarațiilor prin care mărfurile primesc o destinație sau utilizare vamală care încheie regimul;
- (c) data și detaliile de referință ale altor documente vamale și ale oricăror alte documente legate de plasare și încheiere;
- (d) natura operațiunilor de transformare, tipurile de manipulări sau utilizarea temporară;
- (e) rata rentabilității sau metoda de calculare a sa, dacă e cazul;
- (f) informații care fac posibilă monitorizarea mărfurilor, inclusiv amplasarea lor și informațiile legate de orice transfer;
- (g) descrieri comerciale sau tehnice necesare pentru identificarea mărfurilor;
- (h) elemente care fac posibilă monitorizarea transporturilor în cadrul regimului de perfecționare activă pentru mărfuri echivalente.

Totuși, autoritățile vamale pot renunța la obligativitatea unora dintre aceste informații atunci când aceasta nu dăunează controlului sau supravegherii regimului în scopul depozitării, transformării sau utilizării mărfurilor.

Subsecțiunea 4

Rata rentabilității și formula de calcul

Articolul 517

(1) Atunci când este relevant pentru regimurile de la capitolele 3, 4 și 6, se stabilește în autorizație sau odată cu plasarea mărfurilor sub un regim o rată a rentabilității sau metoda stabilirii ei, inclusiv ratele medii.

Această rată se stabilește, pe cât posibil, pe baza informațiilor de producție sau tehnice sau, atunci când acestea nu sunt disponibile, a informațiilor legate de operațiuni de același tip.

(2) În anumite condiții autoritățile vamale pot stabili rata rentabilității după ce mărfurile au fost plasate sub un regim, dar nu mai târziu decât atunci când primesc o destinație sau utilizare vamală nouă.

(3) Ratele standard ale rentabilității prevăzute pentru perfecționarea activă în anexa 69 se aplică operațiunilor menționate.

(1) Proporția de mărfuri de import/export temporar încorporate în produsele compensatoare se calculează pentru:

- a stabili drepturile de import legale;
- a determina suma ce se scade când se contractează o datorie vamală sau
- a aplica măsurile de politică comercială.

Aceste calcule se fac conform metodei scalei cantitative sau, după caz, conform metodei scalei valorice sau oricărei alte metode cu rezultate similare.

În vederea calculului, produsele compensatoare includ produse transformate sau produse intermediare.

(2) Metoda scalei cantitative se aplică atunci când:

- (a) un singur fel de produs compensator este obținut din operațiunile de transformare; în acest caz cantitatea mărfurilor importate/exportate temporar considerate a fi prezente în cantitatea produselor compensatoare pentru care se contractează o datorie vamală este proporțională cu cea de-a doua categorie de produse ca procentaj din cantitatea totală a produselor compensatoare;
- (b) mai multe tipuri de produse compensatoare se obțin din operațiunile de transformare și toate elementele mărfurilor de import/export temporar se găsesc în fiecare dintre aceste produse compensatoare; în acest caz cantitatea mărfurilor importate/exportate temporar considerată a fi prezentă în cantitatea unui produs compensator dat pentru care se contractează o datorie vamală este proporțională cu:
 - (i) raportul dintre acest tip anume de produs compensator, indiferent dacă se contractează o datorie vamală sau nu, și cantitatea totală a tuturor produselor compensatoare și
 - (ii) raportul dintre cantitatea produselor compensatoare pentru care se contractează o datorie vamală și cantitatea totală a produselor compensatoare de același tip.

Pierderile nu se iau în considerare atunci când se decide dacă se îndeplinesc condițiile pentru aplicarea metodelor descrise la litera (a) sau (b). Fără a aduce atingere articolului 862, prin pierderi se înțelege proporția mărfurilor de import/export temporar distruse și pierdute în timpul operațiunii de transformare, în special prin evaporare, uscare, răsuflare ca gaz sau scurgere. În perfecționarea pasivă produsele compensatoare secundare care constituie deșeuri, reziduuri, resturi sunt considerate pierderi.

(3) Metoda scalei valorice se aplică atunci când metoda scalei cantitative nu este aplicabilă.

Cantitatea de mărfuri de import/export temporar considerată a fi prezentă în cantitatea unui produs compensator dat pentru care se contractează o datorie vamală este proporțională cu:

- (a) valoarea acestui tip anume de produs compensator, indiferent dacă se contractează o datorie vamală, ca procentaj din valoarea totală a tuturor produselor compensatoare; și
- (b) valoarea produselor compensatoare pentru care se contractează o datorie vamală, ca procentaj din valoarea totală a produselor compensatoare de acel tip.

Valoarea fiecăruia dintre produsele compensatoare diferite ce se folosesc pentru aplicarea scalei valorice este prețul recent de producție din Comunitate sau prețul recent de comercializare din Comunitate a produselor identice sau similare, cu condiția ca acestea să nu fi fost influențate de relația dintre cumpărător și vânzător.

(4) Atunci când valoarea nu poate fi stabilită în conformitate cu alineatul (3), aceasta poate fi determinată prin orice metodă rezonabilă.

Subsecțiunea 5

Dobânda compensatoare

Articolul 519

(1) Atunci când se contractează o datorie vamală pentru produse compensatoare sau mărfuri de import sub regim de perfecționare activă sau admitere temporară, dobânda compensatoare se calculează pe baza valorii drepturilor de import pentru intervalul de timp respectiv.

(2) Se aplică ratele trimestriale ale dobânzii de pe piața financiară publicate în anexa statistică a buletinului lunar al Băncii Centrale Europene.

Rata valabilă este cea care se aplică cu două luni înainte de luna în care se contractează datoria vamală și pentru statul membru unde a avut loc sau ar fi trebuit să aibă loc conform autorizației prima operațiune sau utilizare.

(3) Dobânda se aplică lunar, începând din prima zi a lunii după luna în care mărfurile de import pentru care se contractează o datorie vamală au fost plasate prima dată sub regimul vamal. Intervalul se încheie în ultima zi a lunii în care este contractată datoria vamală.

Atunci când este vorba de perfecționare activă (regimul drawback) și este solicitată punerea în liberă circulație în conformitate cu articolul 128 alineatul (4) din Cod, intervalul începe din prima zi a lunii după luna în care drepturile vamale au fost rambursate sau scutite.

(4) Alineatele (1), (2) și (3) nu se aplică în următoarele cazuri:

(a) atunci când intervalul luat în considerare este mai mic de o lună;

(b) atunci când valoarea dobânzii compensatoare aplicabile nu depășește 20 EUR pentru fiecare datorie vamală contractată;

(c) atunci când se contractează o datorie vamală în scopul de a permite punerea în aplicare a măsurilor tarifare preferențiale conform unui acord dintre Comunitate și o țară terță asupra importurilor în acea țară;

(d) atunci când sunt puse în liberă circulație deșeuri și reziduuri rezultând din distrugere;

(e) atunci când produsele compensatoare secundare menționate în anexa 75 sunt puse în liberă circulație, cu condiția ca ele să fie proporționale cu cantitățile de produse compensatoare principale exportate;

(f) atunci când se contractează o datorie vamală ca rezultat al unei cereri pentru punere în liberă circulație în conformitate cu articolul 128 alineatul (4) din Cod, cu condiția ca drepturile de import pentru produsele respective să nu fi fost deja rambursate sau scutite;

(g) atunci când titularul solicită punerea în liberă circulație și prezintă dovada că anumite circumstanțe care nu sunt rezultat al neglijenței sau înșelătoriei din partea sa fac imposibilă sau neeconomică efectuarea operațiunii de reexport în condițiile pe care le anticipase și dovedise corespunzător la data solicitării autorizației;

(h) atunci când se contractează o datorie vamală și în măsura în care este oferită o garanție printr-o depunere bănească legată de această datorie;

(i) atunci când se contractează o datorie vamală în conformitate cu articolul 201 alineatul (1) litera (b) din Cod sau în vederea punerii în liberă circulație a mărfurilor care au fost plasate sub regimul de admitere temporară în conformitate cu articolele 556-561, 563, 565, 568, 573 litera (b) și 576 din prezentul regulament.

(5) În cazul operațiunilor de perfecționare activă în care numărul de mărfuri de import și/sau de produse compensatoare fac imposibilă sau neeconomică aplicarea dispozițiilor alineatelor (2) și (3), autoritățile vamale, la solicitarea persoanei în cauză, pot permite folosirea unor metode simplificate cu rezultate similare pentru calcularea dobânzii compensatoare.

Subsecțiunea 6

Încheierea regimului vamal

Articolul 520

(1) Atunci când mărfurile de import sau de export temporar au fost plasate sub un regim prin două sau mai multe declarații în temeiul unei singure autorizații:

— în cazul regimului suspensiv, se consideră că atribuirea unei destinații sau utilizări vamale noi mărfurilor sau produselor încheie regimul vamal pentru mărfurile importate respective plasate prin declarația inițială;

— în cazul perfecționării active (sistem cu rambursare) sau al perfecționării pasive, produsele compensatoare se consideră a fi fost obținute din mărfurile de import sau respectiv export temporar în cauză, plasate prin declarația inițială.

Punerea în aplicare a primului paragraf nu trebuie să conducă la avantaje nejustificate în privința drepturilor de import.

Titularul poate solicita încheierea regimului vamal pentru acele mărfuri importate sau exportate temporar.

(2) Atunci când mărfurile plasate sub un regim sunt puse împreună cu alte mărfuri și se

înregistrează pierderi irecuperabile sau distrugere totală, autoritățile vamale pot accepta dovezi aduse de titular care să indice cantitatea reală a mărfurilor plasate sub regim care a fost distrusă sau pierdută. Atunci când nu este posibil ca titularul să aducă astfel de dovezi, cantitatea de mărfuri care au fost distruse sau pierdute se stabilește pe baza proporției mărfurilor de acel tip sub regim la momentul distrugerii sau pierderii.

Articolul 521

(1) Până la expirarea termenului de încheiere, indiferent dacă se folosește sau nu cumularea drepturilor în conformitate cu articolul 118 alineatul (2) paragraful al doilea din Cod:

- în cazul perfecționării active (regimul suspensiv) sau transformării sub control vamal, autorizația de încheiere este furnizată biroului de supraveghere în termen de 30 de zile;
- în cazul perfecționării active (regimul drawback), cererea de rambursare sau scutire a drepturilor de import trebuie depusă la biroul de supraveghere în termen de șase luni.

Atunci când o garantează circumstanțe speciale, autoritățile vamale pot prelungi termenul chiar dacă acesta a expirat.

(2) Autorizația sau cererea conțin următoarele informații, cu excepția cazului în care biroul de supraveghere hotărăște altfel:

- (a) informațiile de referință ale autorizației;
 - (b) cantitatea de mărfuri de import de fiecare tip pentru care se cere încheierea procedurilor vamale, rambursarea sau scutirea, sau de mărfuri de import plasate sub un regim în cadrul sistemului de trafic triunghiular;
 - (c) codul NC al mărfurilor importate;
 - (d) rata drepturilor de import contractate pentru mărfurile de import și, după caz, valoarea lor în vamă;
 - (e) informațiile declarațiilor de plasare a mărfurilor sub un regim;
 - (f) tipul și cantitatea de produse compensatoare sau transformate sau a mărfurilor în stare nemodificată și destinația sau utilizarea vamală care le-a fost atribuită, inclusiv informațiile de referință ale declarațiilor respective, alte documente vamale sau orice alt document legat de încheiere și de termenele de încheiere;
 - (g) valoarea produselor compensatoare sau transformate în cazul în care se folosește metoda scalei valorice în scopul încheierii;
 - (h) rata rentabilității;
 - (i) valoarea drepturilor de import ce trebuie plătite sau rambursate sau scutite și unde este cazul orice dobândă compensatoare ce se cuvine. Atunci când această sumă se referă la aplicarea articolului 546, se va specifica acest fapt;
 - (j) în cazul transformării sub control vamal, codul NC al produselor transformate și elementele necesare pentru a stabili valoarea în vamă.
- (3) Biroul de supraveghere poate întocmi autorizația de încheiere.

Secțiunea 7

Cooperarea administrativă

Articolul 522

Autoritățile vamale informează Comisia în cazurile, în termenul și în formatul stabilite în anexa 70 despre următoarele:

- (a) în privința perfecționării active și a transformării sub control vamal:
 - (i) autorizațiile emise;
 - (ii) cererile respinse sau autorizațiile anulate sau revocate pe motivul neîndeplinirii condițiilor economice;
- (b) în privința perfecționării pasive:
 - (i) autorizațiile emise în conformitate cu articolul 147 alineatul (2) din Cod;

- (ii) cererile respinse sau autorizațiile anulate sau revocate pe motivul neîndeplinirii condițiilor economice.

Comisia furnizează aceste informații administrațiilor vamale.

Articolul 523

Pentru furnizarea de informații pertinente altor birouri vamale implicate în punerea în aplicare a regimurilor, pot fi emise următoarele fișe de informații prevăzute în anexa 71 la solicitarea persoanei în cauză sau la inițiativa autorităților vamale, cu excepția cazului în care autoritățile vamale aprobă alte modalități de comunicare:

- (a) pentru antrepozitul vamal, fișa de informații INF8, pentru a comunica elementele necesare calculării datoriei vamale aplicabile mărfurilor înainte să fi avut loc formele standard de manipulare;
- (b) pentru perfecționare activă:
 - (i) fișa de informații INF1, pentru comunicarea de informații cu privire la valoarea drepturilor, dobânzi compensatoare, garanții și măsuri de politică comercială;
 - (ii) fișa de informații INF9, pentru comunicarea de informații cu privire la produsele compensatoare care urmează să primească altă destinație sau utilizare vamală în trafic triunghiular;
 - (iii) fișa de informații INF5, pentru comunicarea de informații asupra exportului anticipat în trafic triunghiular în vederea obținerii scutirii de drepturi pentru mărfuri de import;
 - (iv) fișa de informații INF7, pentru comunicarea de informații care să permită rambursarea sau scutirea de drepturi sub regimul drawback;
- (c) pentru admitere temporară, fișa de informații INF6 pentru a comunica informațiile necesare calculării datoriei vamale sau a valorii drepturilor deja percepute pentru mărfuri transportate;
- (d) pentru perfecționare pasivă, fișa de informații INF2 pentru a comunica informații asupra mărfurilor de export temporar în trafic triunghiular, în scopul obținerii scutirii totale sau parțiale pentru produsele compensatoare.

CAPITOLUL 2 ***Antrepozitul vamal***

Secțiunea 1 **Dispoziții generale**

Articolul 524

În sensul acestui capitol referitor la produsele agricole, prin „mărfuri prefinanțate” se înțeleg mărfuri comunitare destinate exportului în formă nemodificată, care fac obiectul plății unei sume egale cu o restituire a exportului înainte ca mărfurile să fie exportate, în cazul în care această plată este prevăzută de Regulamentul (CEE) nr. 565/80 al Consiliului ⁽¹⁾.

Articolul 525

- (1) Atunci când un antrepozit vamal este public, se aplică următoarea clasificare:
 - (a) tipul A, în cazul în care responsabilitatea este a antrepozitarului;
 - (b) tipul B, în cazul în care responsabilitatea este a depunătorului;
 - (c) tipul F, în cazul în care antrepozitul este administrat de autoritățile vamale.
- (2) Atunci când un antrepozit vamal este privat și responsabilitatea este a antrepozitarului, care este aceeași persoană cu depunătorul dar nu neapărat proprietarul mărfurilor, se aplică următoarea clasificare:
 - (a) tipul D, atunci când punerea în liberă circulație este făcută prin procedura de vămuire locală și poate fi aprobată pe baza naturii, valorii în vamă și a cantității mărfurilor respective la momentul plasării lor sub regimul vamal;
 - (b) tipul E, atunci când regimul se aplică deși mărfurile nu necesită depozitarea într-un loc aprobat ca antrepozit vamal;
 - (c) tipul C, atunci când nu se aplică nici una dintre situațiile speciale de la literele (a) și (b).
- (3) O autorizație pentru un antrepozit de tip E poate prevedea aplicarea procedurilor stipulate pentru tipul D.

Condiții suplimentare cu privire la acordarea autorizației*Articolul 526*

(1) Odată cu acordarea autorizației, autoritățile vamale stabilesc amplasamentul sau orice alt perimetru aprobat ca antrepozit vamal de tipul A, B, C sau D. Ele pot de asemenea să aprobe ca locuri special echipate în vederea depozitării temporare să funcționeze ca astfel de tipuri de antrepozit sau să le administreze ca pe un antrepozit de tip F.

(2) Un perimetru poate să nu fie aprobat să funcționeze ca mai mult de un antrepozit vamal în același timp.

(3) Atunci când mărfurile prezintă un pericol sau pot deteriora alte mărfuri sau necesită dotări speciale din alte motive, autorizațiile pot specifica faptul că pot fi depozitate numai în perimetre special dotate pentru a le găzdui.

(4) Antrepozitele de tip A, C, D și E pot fi acordate ca antrepozite de alimente în sensul articolului 40 din Regulamentul (CE) nr. 800/99 al Comisiei ⁽¹⁾.

(5) Autorizațiile unice pot fi acordate numai pentru antrepozite vamale private.

Articolul 527

(1) Autorizațiile pot fi acordate numai dacă nici una dintre formele standard de manipulare, perfecționare activă sau transformare sub control vamal a mărfurilor nu predomină asupra depozitării mărfurilor.

(2) Autorizațiile nu se acordă în cazul în care perimetrul antrepozitelor vamale sau locurile de depozitare sunt folosite în scopul comercializării cu amănuntul.

Poate fi totuși acordată o autorizație atunci când mărfurile sunt vândute cu amănuntul cu scutire de drepturi de import:

- (a) călătorilor în trafic spre țări terțe;
- (b) sub regim diplomatic sau consular;
- (c) membrilor organizațiilor internaționale sau forțelor NATO.

(3) În sensul celei de-a doua liniuțe de la articolul 86 din Cod, atunci când se analizează dacă costurile administrative ale regimului de antrepozit vamal sunt disproporționate față de necesitățile economice implicate, autoritățile vamale iau în considerare, *inter alia*, tipul de antrepozit și regimul care se poate aplica în interiorul acestuia.

▼ M20

Secțiunea 3

Evidența operativă a mărfurilor*Articolul 528*

(1) În antrepozitele de tip A, C, D și E persoana desemnată să țină evidența operativă a mărfurilor este deținătorul antrepozitului.

(2) În antrepozitele de tip F, biroul vamal care administrează ține evidența vamală în locul evidenței operative a mărfurilor.

(3) În antrepozitele de tip B, în locul evidenței operative a mărfurilor, biroul de supraveghere reține declarațiile de plasare sub regim vamal.

Articolul 529

(1) Evidența operativă a stocurilor indică permanent stocurile curente de mărfuri care se află în continuare sub regim de antrepozit vamal. La datele stabilite de autoritățile vamale, deținătorul antrepozitului depune o listă a stocului menționat la biroul de supraveghere.

(2) Când se aplică articolul 112 alineatul (2) din Cod, în evidența operativă a stocurilor se înregistrează valoarea în vamă a mărfurilor înaintea efectuării formelor standard de manipulare.

(3) În evidența operativă a stocurilor se înregistrează informații asupra mutării temporare a mărfurilor și asupra mărfurilor depozitate în comun, în conformitate cu articolul 534 alineatul (2).

Articolul 530

(1) Atunci când mărfurile sunt plasate sub regim de antrepozit pentru antrepozit de tip E, înscrierea în evidența operativă a mărfurilor are loc la sosirea lor la depozitul titularului.

(2) Atunci când antrepozitul vamal servește de asemenea ca depozit temporar, înscrierea în evidența operativă a mărfurilor se face la momentul acceptării declarației de plasare sub regim.

(3) Înscrierea încheierii regimului în evidența operativă a mărfurilor are loc până la plecarea mărfurilor din antrepozitul vamal sau din depozitul titularului.

Secțiunea 4

Alte dispoziții cu privire la funcționarea regimurilor

Articolul 531

Mărfurile necomunitare pot urma formele standard de manipulare enumerate în anexa 72.

Articolul 532

Mărfurile pot fi temporar mutate pe o perioadă care nu trebuie să depășească trei luni. Când circumstanțele o garantează, această perioadă poate fi prelungită.

Articolul 533

Cererile pentru permisiunea de a desfășura formele standard de manipulare sau de a muta temporar mărfurile din antrepozitul vamal se fac în scris și pentru fiecare caz individual către biroul de supraveghere. Acestea trebuie să conțină toate informațiile necesare pentru punerea în aplicare a regimului.

Această permisiune poate fi acordată printr-o autorizație de a desfășura regimul de antrepozit vamal. În acest caz biroul de supraveghere este informat, pe calea hotărâții de acesta, că urmează a fi efectuată o astfel de manipulare sau că mărfurile urmează a fi mutate temporar.

Articolul 534

(1) Atunci când mărfuri comunitare sunt depozitate într-un antrepozit vamal sau într-un depozit folosit pentru mărfuri sub regim de antrepozit vamal, pot fi stabilite metode specifice de identificare a acestor mărfuri în special în scopul de a le distinge de mărfuri plasate sub regimul de antrepozit vamal.

(2) Autoritățile vamale pot permite depozitarea în comun atunci când este imposibilă identificarea permanentă a statutului vamal al fiecărui tip de mărfuri. Mărfurile prefinanțate sunt excluse din această permisiune.

Mărfurile depozitate în comun au același cod NC din opt cifre, aceeași calitate și aceleași caracteristici tehnice.

(3) În vederea declarării lor în cadrul unei destinații sau utilizări vamale, mărfurile depozitate în comun, ca și, în circumstanțe speciale, mărfurile identificabile care îndeplinesc condițiile din paragraful al doilea al alineatului (2) pot fi considerate fie ca mărfuri comunitare, fie ca mărfuri necomunitare.

Punerea în aplicare a primului paragraf nu trebuie însă să aibă ca rezultat atribuirea unui anumit statut vamal unei cantități de mărfuri mai mari decât cantitatea care are într-adevăr acel statut și care este depozitată într-un antrepozit vamal sau depozit atunci când mărfurile plasate într-o destinație sau utilizare vamală sunt mutate.

Articolul 535

(1) Atunci când operațiunile de perfecționare activă sau transformare sub control vamal sunt efectuate în antrepozitul vamal sau în depozit, se aplică dispozițiile articolului 534, *mutatis mutandis*, mărfurilor plasate sub

aceste regimuri.

Atunci când însă aceste operațiuni privesc perfecționarea activă fără echivalență sau transformarea sub control vamal, nu se aplică dispozițiile articolului 534 cu privire la depozitarea în comun pentru mărfurile comunitare.

(2) Înregistrarea în evidențe trebuie să permită autorităților vamale să monitorizeze permanent situația precisă a tuturor mărfurilor sau produselor plasate sub regim.

CAPITOLUL 3

Perfecționarea activă

Secțiunea 1

Dispoziție generală

Articolul 536

În sensul acestui capitol:

- (a) prin „export anticipat” se înțelege sistemul prin care produsele compensatoare obținute din mărfuri echivalente sunt exportate înainte ca mărfurile de import să fie plasate sub regim folosind sistemul cu suspendare;
- (b) prin „prelucrare în lohn” se înțelege orice transformare a mărfurilor de import plasate direct sau indirect la dispoziția titularului care este efectuată conform specificațiilor în numele unui comitent stabilit într-o țară terță, în general contra unei plăți, exclusiv a costurilor de transformare.

Secțiunea 2

Condiții suplimentare cu privire la acordarea autorizației

Articolul 537

Se acordă o autorizație numai atunci când solicitantul dorește să reexporte sau să exporte produse compensatoare principale.

Articolul 538

O autorizație poate fi aprobată și pentru mărfurile menționate la liniuța a patra din articolul 114 alineatul (2) litera (c) din Cod, cu excepția:

- (a) combustibililor și surselor de energie, altele decât cele necesare pentru testarea produselor compensatoare sau pentru detectarea defectelor la mărfurile de import care necesită reparații;
- (b) lubrifianților, alții decât cei necesari pentru testarea, ajustarea sau retragerea produselor compensatoare;
- (c) echipamentelor și instrumentelor.

Articolul 539

Se consideră a fi îndeplinite condițiile economice cu excepția cazului în care cererea se referă la mărfurile de import menționate în anexa 73.

Totuși, se consideră a fi îndeplinite condițiile economice și atunci când o cerere se referă la mărfurile de import menționate în anexa 73, cu condiția ca:

- (a) cererea să se refere la:
 - (i) operațiuni care implică mărfuri de natură necomercială;
 - (ii) un contract de perfecționare a lucrărilor;
 - (iii) transformarea produselor compensatoare obținute deja prin transformare în baza unei autorizații anterioare, a cărei aprobare a fost condiționată de o examinare a condițiilor economice;

- (iv) formele standard de manipulare menționate în articolul 531;
 - (v) reparații;
 - (vi) prelucrarea grâului comun care se încadrează în codul NC 1001 10 00 pentru producerea pastelor făinoase încadrate în codul NC 1902 11 00 și 1902 19 sau
- (c) valoarea totală a mărfurilor de import per solicitant și per an calendaristic pentru fiecare cod NC din opt cifre să nu depășească 150 000 EUR sau
- (d) în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 3448/93 al Consiliului (¹), să fie vorba despre mărfuri de import menționate în partea A din anexa 73, iar solicitantul să prezinte un document emis de o autoritate competentă care să permită plasarea acelor mărfuri sub regim, în limitele cantității stabilite pe baza unei balanțe de aprovizionare.

Articolul 540

Autorizația specifică mijloacele și metodele de identificare a mărfurilor de import în produsele compensatoare și prevede condițiile pentru desfășurarea adecvată a operațiunilor folosind mărfuri echivalente.

Astfel de metode de identificare sau condiții pot include examinarea evidențelor.

Secțiunea 3

Dispoziții cu privire la modul de funcționare a regimului

Articolul 541

(1) Autorizația specifică dacă și în ce condiții mărfurile echivalente menționate în articolul 114 alineatul (2) litera (e) din Cod cu același cod NC din opt cifre, aceeași calitate și aceleași caracteristici tehnice ca și mărfurile de import pot fi folosite pentru operațiunile de transformare.

(2) Se poate permite ca mărfurile echivalente să fie într-un stadiu de prelucrare superior celui al mărfurilor de import atunci când partea esențială a transformării acestor mărfuri echivalente se efectuează în întreprinderea titularului sau în întreprinderea unde operațiunea se efectuează în numele său, mai puțin în cazurile excepționale.

(3) Cu privire la mărfurile menționate în anexa 74 se aplică dispoziții speciale, prevăzute în anexa respectivă.

Articolul 542

(1) Autorizația specifică termenul de încheiere. Atunci când circumstanțele o garantează, acest termen poate fi prelungit chiar și când cel stabilit inițial a expirat.

(2) Atunci când termenul de încheiere expiră la o anumită dată pentru toate mărfurile plasate sub regim într-o anumită perioadă, autorizația poate prevedea ca termenul de încheiere să fie automat prelungit pentru toate mărfurile aflate încă sub acest regim la acea dată. Totuși, autoritățile vamale pot cere ca aceste mărfuri să fie plasate într-o nouă destinație sau utilizare vamală în termenul stabilit de acestea.

(3) Indiferent dacă se folosește sau nu cumularea sau se aplică alineatul (2), termenul de încheiere pentru următoarele produse compen-satoare sau mărfuri în stare nemodificată nu depășește:

- (a) patru luni în cazul laptelui și al produselor din lapte menționate în articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 1255/1999;
- (b) două luni în cazul sacrificării fără îngrășare a animalelor menționate în capitolul 1 al Nomenclurii Combinată;
- (c) trei luni în cazul îngrășării (inclusiv sacrificării, dacă este cazul) animalelor din domeniul codurilor NC 0104 și 0105;
- (d) șase luni în cazul îngrășării (inclusiv sacrificării, dacă este cazul) altor animale menționate în capitolul 1 al Nomenclurii Combinată;
- (e) șase luni în cazul prelucrării cărnii;

(f) șase luni în cazul prelucrării altor produse agricole care îndeplinesc condițiile pentru rambursarea exportului în avans menționat în articolul 1 din Regulamentul (CEE) nr. 565/80, transformate în produse sau mărfuri menționate în articolul 2 litera (b) sau (c) din același regulament.

Atunci când se efectuează operațiuni succesive de transformare sau circumstanțe excepționale o garantează, termenele pot fi prelungite la cerere, termenul total nedepășind douăsprezece luni.

Articolul 543

(1) În cazul exportului anticipat, autorizația specifică termenul în care mărfurile necomunitare trebuie declarate sub regim, ținând cont de timpul necesar pentru procurare și pentru transportul spre Comunitate.

(2) Termenul menționat în alineatul (1) nu depășește:

(a) trei luni pentru mărfurile reglementate de o organizație de piață comună;

(b) șase luni pentru toate celelalte mărfuri.

Termenul de șase luni poate fi totuși prelungit atunci când titularul prezintă o solicitare argumentată, cu condiția ca termenul total să nu depășească douăsprezece luni. Atunci când circumstanțele o garantează, prelungirea se poate face și după ce termenul inițial a expirat.

Articolul 544

În vederea încheierii regimului sau a cererii de rambursare a drepturilor de import, următoarele se consideră a fi reexport sau export:

(1) livrarea de produse compensatoare la persoanele care îndeplinesc condițiile legale pentru a fi scutite de drepturi de import în conformitate cu Convenția de la Viena din 18 aprilie 1961 privind relațiile diplomatice sau Convenția de la Viena din 24 aprilie 1963 privind relațiile consulare sau alte convenții consulare sau Convenția de la New York din 16 decembrie 1969 privind misiunile speciale;

(2) livrarea de produse compensatoare forțelor armate ale altor țări staționate pe teritoriul unui stat membru, când acel stat membru acordă scutire specială de drepturile de import în conformitate cu articolul 136 din Regulamentul (CEE) nr. 918/83;

(3) livrarea de aeronave civile; totuși, biroul de supraveghere permite încheierea regimului odată ce mărfurile de import au fost folosite prima dată pentru producerea, repararea, modificarea sau transformarea aeronavelor civile sau a unor părți ale acestora, cu condiția ca evidențele titularului să facă posibilă verificarea corectei aplicări și funcționări a regimului;

(4) livrarea de nave spațiale și echipament legat de acestea; totuși, biroul de supraveghere permite încheierea regimului odată ce mărfurile de import au fost folosite prima dată pentru producerea, repararea, modificarea sau transformarea sateliților, vehiculelor de lansare și echipamentelor de sol precum și a unor părți ale acestora, cu condiția ca evidențele titularului să facă posibilă verificarea corectei aplicări și funcționări a regimului;

(5) eliminarea în acord cu dispozițiile relevante a produselor compensatoare secundare a căror distrugere sub supraveghere vamală este interzisă din motive ecologice; în acest scop, titularul dovedește că încheierea regimului în acord cu reglementările normale este fie imposibilă, fie neeconomică.

Secțiunea 4

Dispoziții cu privire la funcționarea regimului suspensiv

Articolul 545

(1) Folosirea mărfurilor echivalente pentru operațiunile de transformare în conformitate cu articolul 115 din Cod nu face obiectul formalităților de plasare a mărfurilor sub regim.

(2) Mărfurile echivalente și produsele compensatoare provenite din acestea devin mărfuri necomunitare și mărfurile de import mărfuri comunitare odată ce este acceptată declarația de încheiere a regimului.

Totuși, când mărfurile de import sunt introduse pe piață înainte ca regimul să fie încheiat, acestea își schimbă statutul odată cu introducerea lor pe piață. În cazuri excepționale, când mărfurile echivalente nu pot să fie prezente la acel moment, autoritățile vamale pot permite, la solicitarea titularului, ca mărfurile echivalente să fie prezentate la o dată ulterioară, stabilită de acestea într-un interval rezonabil.

(3) În cazul exportului anticipat:

- produsele compensatoare devin mărfuri necomunitare odată cu acceptarea declarației de export, cu condiția ca mărfurile de import să fie plasate sub regim;
- mărfurile de import devin mărfuri comunitare odată cu plasarea lor sub regim.

Articolul 546

Autorizația specifică dacă produsele compensatoare sau mărfurile în aceeași stare pot fi puse în liberă circulație fără declarație vamală, fără a aduce atingere măsurilor prohibitive sau restrictive. În acest caz acestea sunt considerate a fi fost puse în liberă circulație, dacă nu li s-a atribuit o destinație sau utilizare vamală la expirarea termenului de încheiere.

În sensul primului paragraf al articolului 218 alineatul (1) din Cod, declarația de punere în liberă circulație este considerată a fi fost depusă și acceptată, iar eliberarea aprobată la momentul prezentării autorizației de încheiere.

Produsele sau mărfurile devin mărfuri comunitare atunci când sunt introduse pe piață.

Articolul 547

În cazul punerii în liberă circulație a produselor compensatoare, rubricile 15, 16, 34, 41 și 42 din declarație se referă la mărfurile de import. De asemenea, pot fi furnizate informații relevante și pe fișa de informații INF1 sau pe orice alt document care însoțește declarația.

▼ M21

Articolul 547a

Pentru mărfurile de import care, în momentul acceptării declarației de plasare sub regim vamal, puteau beneficia de un regim tarifar favorabil datorită destinației lor speciale, drepturile de import care urmează să fie percepute în conformitate cu articolul 121 alineatul (1) din cod sunt calculate reținând taxa corespunzătoare acestei destinații. Recurgerea la un astfel de calcul nu este permisă decât în cazul în care autorizația cu privire la destinația specială ar fi putut fi acordată și în măsura în care condițiile prevăzute pentru acordarea beneficiului regimului tarifar favorabil au fost îndeplinite.

▼ M20

Articolul 548

(1) Lista produselor compensatoare supuse taxelor de import legale, în conformitate cu prima liniuță din articolul 122 litera (a) din Cod, se află în anexa 75.

(2) Atunci când produsele compensatoare, altele decât cele enumerate în lista menționată în alineatul (1), sunt distruse, acestea sunt tratate ca și cum ar fi fost reexportate.

▼ M20

Articolul 549

(1) Atunci când produsele compensatoare sau mărfurile în stare nemodificată sunt plasate sub unul dintre regimurile suspensive sau introduse într-o zonă liberă de control tip I în sensul articolului 799 sau într-un antrepozit liber sau plasat într-o zonă de control tip II în sensul articolului 799, făcând posibilă încheierea regimului, documentele sau evidențele tip folosite pentru destinația sau utilizarea vamală menționată sau orice alte documente înlocuitoare trebuie să conțină următoarele indicații:

- Mercancías PA/S,
- AF/S-varer,
- AV/S-Waren,
- E^opeunaxa ET/A,
- IP/S goods,
- Marchandises PA/S,
- Merci PA/S,
- AV/S-goederen,
- Mercadorias AA/S,

- SJ/S-tavaroita,
- AF/S-varor,

▼ **A2**

- Zboží AZS/P,
- ST/P kaup,
- IP/ATL preces,
- LP/S prekës,
- AF/F áruk,
- oggetti PI/S,
- towary UCz/Z,
- AO/O blago,
- AZS/PS tovar,

▼ **M30**

- CТОKH AY/On,
- Mărfuri PA/S.

▼ **M20**

(2) Atunci când mărfurile de import plasate sub regim se supun anumitor măsuri de politică comercială și aceste măsuri continuă să fie valabile la data când mărfurile, fie în stare nemodificată, fie sub forma produselor compensatoare, sunt plasate sub unul dintre regimurile suspensive sau introduse într-o zonă liberă de control tip I în sensul articolului 799 sau într-un antrepozit liber sau plasat într-o zonă de control tip II în sensul articolului 799, indicațiile menționate în alineatul (1) sunt completate de una dintre următoarele:

- Política comercial,
- Handelspolitik,
- Handelspolitik,
- EuTiopiKfi nokxiKn,
- Commercial policy,
- Politique commerciale,

▼ **M20**

- Política commerciale,
- Handelspolitiiek,
- Política comercial,
- Kauppapolitiikka,
- Handelspolitik,

▼ **A2**

- Obchodní politika,
- Kaubanduspoliitika,
- Tirdzniecības politika,
- Prekybos politika,
- Kereskedelempolitika,
- Politika kummerčjali,
- Polityka handlowa,
- Trgovinska politika,
- Obchodná politika,

▼ **M30**

- Т-бproBCKa noJиHTHKa,
- Politică comercială.

▼ **M20**

Secțiunea 5

Dispoziție cu privire la funcționarea regimului drawback

Articolul 550

Atunci când mărfurile plasate în regimul drawback primesc o destinație sau utilizare vamală menționată în articolul 549 alineatul (1), indicațiile necesare pentru acea dispoziție sunt următoarele:

- Mercancías PA/R,
- AF/T-varer,
- AV/R-Waren,
- EuTiopeiJnaTa ET/E,
- IP/D goods,
- Marchandises PA/R,
- Merci PA/R,
- AV/T-goederen,
- Mercadorias AA/D,
- SJ/T-tavaroita,
- AF/R-varor,

▼ **A2**

- Zboží AZS/N,
- ST/T kaup,
- IP/ATM preces,
- LP/D prekės,
- AF/V áruk,

▼ **A2**

- oggetti PI/SR,
- towary UCz/Zw,
- AO/P blago,
- AZS/SV tovar,

▼ **M30**

- CТOKH AY/B,
- Mărfuri PA/R.

▼ **M20**

CAPITOLUL 4

Transformarea sub control vamal

Articolul 551

(1) Regimul de transformare sub control vamal se aplică pentru mărfurile a căror transformare are drept rezultat produse care se supun unor drepturi de import mai mici decât cele valabile pentru mărfurile de import.

Regimul se aplică de asemenea mărfurilor care trebuie să sufere trans-formări în vederea îndeplinirii condițiilor tehnice pentru a fi puse în liberă circulație.

(2) Articolul 542 alineatele (1) și (2) se aplică *mutatis mutandis*.

(3) În scopul stabilirii valorii în vamă a produselor transformate declarate pentru a fi puse în liberă circulație, declarantul poate alege oricare dintre metodele menționate în articolul 30 alineatul (2) literele (a), (b) sau (c) din Cod sau valoarea în vamă a mărfurilor de import plus costurile de transformare. ► **M22** Aceste cheltuieli de transformare sunt constituite din ansamblul cheltuielilor pentru obținerea produselor transformate luând în considerare cheltuielile generale și valoarea mărfurilor comunitare, în cazul în care asemenea mărfuri au fost folosite la transformare. ◀

Articolul 552

(1) Pentru tipurile de mărfuri și operațiuni menționate în anexa 76 partea A, se consideră a fi îndeplinite condițiile economice.

Pentru alte tipuri de mărfuri și operațiuni are loc examinarea condițiilor economice.

(2) Pentru tipurile de mărfuri și operațiuni menționate în anexa 76 partea B și neincluse în partea A, examinarea condițiilor economice are loc în cadrul Comitetului. Se aplică articolul 504 alineatele (3) și (4).

CAPITOLUL 5

Admiterea temporară

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Articolul 553

(1) Animalele, cu excepția celor de valoare comercială neglijabilă, născute din animale plasate sub regim sunt considerate a fi mărfuri necomunitare și plasate la rândul lor sub acel regim.

(2) Autoritățile vamale au grijă ca perioada pe timpul căreia mărfurile rămân sub regim pentru același scop și în responsabilitatea aceluiași titular să nu depășească 24 de luni, chiar și când regimul a fost încheiat prin plasare sub un alt regim suspensiv și apoi din nou în cel de admitere temporară.

Totuși, la solicitarea titularului, autoritățile pot prelungi această perioadă cu intervalul în care mărfurile nu sunt utilizate, în conformitate cu condițiile stabilite de acestea.

(3) În sensul articolului 140 alineatul (3) din Cod, prin circumstanțe excepționale se înțelege orice eveniment care are drept rezultat necesitatea ca mărfurile să fie utilizate pentru încă un interval de timp pentru a îndeplini scopul operațiunii de admitere temporară.

(4) Mărfurile plasate sub regim trebuie să rămână în stare nemodificată.

Sunt acceptate reparațiile și întreținerea, inclusiv revizia și ajustările sau măsurile de conservare a mărfurilor sau de asigurare a îndeplinirii cerințelor tehnice pentru utilizarea lor sub acel regim.

Articolul 554

Admiterea temporară cu scutire totală de drepturi de import (denumită în continuare „scutire totală de drepturi de import”) se aprobă numai în conformitate cu articolele 555-578.

Admiterea temporară cu scutire parțială de drepturi de import nu se aprobă pentru mărfurile consumabile.

Secțiunea 2

Condiții pentru scutirea totală de drepturi de import

Subsecțiunea 1

Mijloacele de transport

Articolul 555

(1) În sensul prezentei subsecțiuni:

▼ **M24**

(a) „utilizarea comercială“ utilizarea unui mijloc de transport pentru transportul persoanelor cu plată sau pentru transportul industrial sau comercial al mărfurilor, cu plată sau fără plată;

▼ **M20**

(b) prin „utilizare în scop privat” se înțelege utilizarea unui mijloc de transport într-un scop necomercial;

(c) prin „trafic intern” se înțelege transportul persoanelor sau mărfurilor preluate sau încărcate pe teritoriul vamal al Comunității pentru a fi lăsate sau descărcate în interiorul acestui teritoriu.

(3) Mijloacele de transport includ piesele de schimb normale, accesoriile, și echipamentele care le însoțesc.

Articolul 556

Se acordă scutire totală de drepturi de import pentru paleți.

Regimul se încheie de asemenea când paleți de același tip și de valoare esențial identică sunt exportați sau reexportați.

Articolul 557

(1) Scutirea totală de drepturi de import se acordă pentru containere atunci când au fost marcate durabil într-un loc adecvat și clar vizibil cu următoarele informații:

(a) identitatea posesorului sau operatorului indicată fie prin numele întreg, fie printr-o identificare stabilită, excluse fiind simbolurile cum ar fi emblemele sau steagurile;

(b) cu excepția recipientelor de schimb utilizate pentru transportul combinat feroviar-rutier, marcajele de identificare și numărul containerului, dat de către posesor sau operator; greutatea containerului gol, împreună cu tot echipamentul său fixat permanent;

(c) cu excepția containerelor utilizate pentru transport aerian, țara căreia recipientul îi aparține, indicată fie în întregime fie prin codul de țară ISO alfa-2 stabilit în Standardele Internaționale ISO 3166 sau 6346 sau prin inițiale distinctive utilizate pentru a indica țara de înmatriculare a vehiculelor cu motor în traficul rutier internațional, sau în numere, în cazul recipientelor de schimb utilizate pentru transportul combinat feroviar-rutier.

Atunci când cererea pentru autorizație este făcută în conformitate cu primul paragraf al articolului 497 alineatul (3) litera (c), containerele sunt monitorizate de o persoană reprezentată pe teritoriul vamal al Comunității care să poată comunica permanent amplasarea lor și elemente referitoare la intrarea lor și la încheierea procedurilor.

(2) Containerelor pot fi utilizate în traficul intern înainte de a fi reexportate. Totuși, pot fi utilizate doar o dată pe timpul fiecărei șederi într-un stat membru, pentru transportul mărfurilor încărcate și care urmează a fi descărcate pe teritoriul aceluiași stat membru, în cazul în care containerele ar trebui altfel să efectueze neîncărcate un drum pe acel teritoriu.

(3) În conformitate cu condițiile Convenției de la Geneva din 21 ianuarie 1994 referitoare la regimul vamal al containerelor utilizate în transportul internațional, aprobată prin Decizia 95/137/CE a Consiliului ⁽¹⁾, autoritățile vamale permit încheierea regimului în cazul în care containere de același tip sau de aceeași valoare sunt exportate sau reexportate.

Articolul 558

(1) Scutirea totală de drepturi de import se acordă pentru mijloace de transport rutier, feroviar, aerian, maritim și fluvial când acestea:

(a) sunt înmatriculate în afara teritoriului vamal al Comunității pe numele unei persoane stabilite în afara acestui teritoriu; totuși, în cazul în care mijloacele de transport nu sunt înmatriculate, condiția de mai sus poate fi considerată îndeplinită dacă sunt deținute de o persoană stabilită în afara teritoriului vamal al Comunității;

(b) sunt utilizate de o persoană stabilită în afara acestui teritoriu, fără a aduce atingere articolelor 559, 560

- (c) în cazul utilizării în scop comercial și cu excepția mijloacelor de transport feroviar, sunt utilizate exclusiv pentru transport care începe sau sfârșește în afara teritoriului vamal al Comunității; totuși, pot fi utilizate în trafic intern când aceasta e prevăzută de dispozițiile în vigoare în domeniul transportului, în special cele referitoare la acces și operațiuni.

(2) Atunci când mijloacele de transport menționate la alineatul (1) sunt reînchiriate de un serviciu profesional de închiriere de pe teritoriul vamal al Comunității unei persoane stabilite în afara acestui teritoriu, acestea trebuie reexportate în termen de opt zile de la intrarea în vigoare a contractului.

▼ **M20**

Articolul 559

Persoanele stabilite pe teritoriul vamal al Comunității beneficiază de scutire totală de drepturi de import atunci când:

- (a) mijloacele de transport feroviar sunt puse la dispoziția acestor persoane printr-un acord prin care fiecare rețea are libertatea de a folosi garnituri de tren;
- (b) o remorcă este atașată unui mijloc de transport rutier înmatriculat pe teritoriul vamal al Comunității;
- (c) mijloacele de transport sunt folosite într-un caz de urgență și utilizarea lor nu depășește cinci zile sau
- (d) mijloacele de transport sunt utilizate de o firmă de închiriere profesională în scopul reexportării într-un termen ce nu depășește cinci zile.

Articolul 560

(1) Persoanele fizice stabilite pe teritoriul vamal al Comunității beneficiază de scutire totală de taxele de import atunci când, în mod ocazional, utilizează în scop privat mijloacele de transport la instrucțiunile titularului înmatriculării, acest titular aflându-se pe teritoriul vamal la momentul utilizării.

Aceste persoane beneficiază de asemenea ocazional de scutire totală pentru utilizarea în scop privat a mijloacelor de transport închiriate printr-un contract scris:

- (a) pentru a se întoarce la locul lor de rezidență din Comunitate;
- (b) pentru a părăsi Comunitatea sau
- (c) atunci când aceasta este permisă la un nivel general de către autoritățile vamale în cauză.

(2) Mijloacele de transport sunt reexportate sau returnate serviciului de închiriere stabilit pe teritoriul vamal al Comunității în termen de:

- (a) cinci zile de la intrarea în vigoare a contractului în cazul menționat la alineatul (1) litera (a);
- (b) opt zile de la intrarea în vigoare a contractului în cazul menționat la alineatul (1) litera (c).

Mijloacele de transport sunt reexportate în termen de două zile de la intrarea în vigoare a contractului în cazul menționat la alineatul (1) litera (b).

Articolul 561

(1) Scutirea totală de drepturi de import se acordă când mijloacele de transport urmează a fi înmatriculate într-o serie temporară pe teritoriul vamal al Comunității în scopul reexportării pe numele uneia dintre următoarele persoane:

- (a) pe numele unei persoane stabilite în afara aceluși teritoriu;
- (b) pe numele unei persoane fizice stabilite pe acel teritoriu în cazul în care persoana respectivă se pregătește să-și schimbe domiciliul în afara aceluși teritoriu.

În cazul menționat la litera (b), mijlocul de transport trebuie exportat în termen de trei luni de la data înmatriculării.

(2) Scutirea totală de drepturi de import se acordă atunci când mijloacele de transport sunt utilizate în scop comercial sau privat de o persoană fizică stabilită pe teritoriul vamal al Comunității și angajată, sau altfel autorizată, de posesorul mijlocului de transport stabilit în afara aceluși teritoriu.

Utilizarea privată trebuie să fi fost prevăzută în contractul de angajare.

Autoritățile vamale pot impune restricții privind admiterea temporară a mijloacelor de transport care intră sub incidența acestei dispoziții în cazul utilizării sistematice.

(4) Scutirea totală de drepturi de import poate fi acordată în cazuri excepționale atunci când mijloacele de transport sunt utilizate în scop comercial pe o perioadă limitată de către persoane stabilite pe teritoriul vamal al Comunității.

Articolul 562

Fără a aduce atingere altor dispoziții speciale, termenele de încheiere sunt următoarele:

- (a) pentru mijloace de transport feroviar: 12 luni;
- (b) pentru mijloace de transport neferoviar utilizate în scop comercial: intervalul de timp necesar pentru efectuarea operațiunilor de transport;
- (c) pentru mijloacele de transport rutier utilizate în scop privat:
 - de către studenți: durata șederii studentului pe teritoriul vamal al Comunității în scop unic de studii;
 - de către persoane care duc la îndeplinire misiuni de o durată specificată: durata șederii acestei persoane pe teritoriul vamal al Comunității în scopul unic de a-și îndeplini misiunea;
 - în alte cazuri, inclusiv animale înșeuate sau de tractare și vehiculele tractate de acestea: șase luni;
- (d) pentru mijloacele de transport aerian utilizate în scop privat: șase luni;
- (e) pentru mijloace de transport maritim și fluvial utilizate în scop privat: 18 luni.

Subsecțiunea 2

Obiecte de uz personal și mărfuri pentru scopuri sportive importate de călători; bunuri oferite gratuit de către stat pentru navigatori

Articolul 563

Se acordă scutire totală de drepturi de import atunci când sunt importate obiecte de uz personal necesare în mod rezonabil pentru călătorie și mărfuri pentru scopuri sportive în conformitate cu articolul 236 litera (A) alineatul (1).

Articolul 564

Se acordă scutire totală de drepturi de import pentru bunuri oferite gratuit de către stat pentru navigatori în următoarele cazuri:

- (a) atunci când sunt utilizate pe un vas angajat în trafic maritim internațional;
- (b) atunci când sunt descărcate de pe un asemenea vas și utilizate temporar pe uscat de către echipaj;
- (c) atunci când sunt utilizate de echipajul unui asemenea vas în instituții culturale sau sociale conduse de organizații nonprofit sau în lăcașuri de cult unde se oficiază în mod regulat pentru navigatori.

Subsecțiunea 3

Ajutoare umanitare în caz de calamitate; echipamente medicale, chirurgicale și de laborator; animale; mărfuri pentru utilizare în zonele de frontieră

Articolul 565

Se acordă scutire totală de drepturi de import pentru ajutoare umanitare în caz de calamitate atunci când sunt utilizate în cadrul unor măsuri de contracarare a efectelor dezastrelor sau a unor situații similare care afectează teritoriul vamal al Comunității și destinate unor instituții de stat sau instituții aprobate de autoritățile competente.

Articolul 566

Se acordă scutire totală de drepturi de import atunci când echipamente medicale, chirurgicale și de

laborator sunt trimise ca împrumut la solicitarea unui spital sau a unei alte instituții medicale care are nevoie urgentă de asemenea echipament pentru a suplini insuficiența propriilor dotări și atunci când acesta este destinat diagnosticării sau terapiei.

Articolul 567

Se acordă scutire totală de drepturi de import pentru animale deținute de o persoană stabilită în afara teritoriului vamal al Comunității.

Aceasta se acordă pentru următoarele mărfuri destinate unor activități în concordanță cu particularitățile zonei de frontieră definite conform dispozițiilor în vigoare:

- (a) echipament deținut de o persoană stabilită în zona de frontieră limitrofă celei de admitere temporară și utilizat de o persoană stabilită în acea zonă de frontieră limitrofă;
- (b) mărfuri utilizate pentru construcții, reparații sau întreținere a infrastructurii într-o astfel de zonă de frontieră în responsabilitatea autorităților publice.

Subsecțiunea 4

Suporturi de sunet, imagine sau date, materiale publicitare; echipamente profesionale; materiale pedagogice și echipamente științifice

Articolul 568

Se acordă scutire totală de drepturi de import pentru mărfuri:

- (a) care au informații sub formă de sunet, imagine sau date prelucrate în scopul prezentării premergătoare comercializării sau gratuite sau în scopul creării de piste sonore, dublării sau copierii sau
- (b) exclusiv utilizate în scopuri publicitare.

Articolul 569

(1) Se acordă scutire totală de drepturi de import atunci când echipamentele profesionale sunt:

- (a) deținute de o persoană stabilită în afara teritoriului vamal al Comunității;
- (b) importate fie de o persoană stabilită în afara teritoriului vamal al Comunității fie de un angajat al proprietarului, iar angajatul poate fi stabilit pe teritoriul vamal al Comunității și
- (c) utilizate de importator sau sub supravegherea lui, cu excepția coproduțiilor audiovizuale.

(2) Nu se acordă scutire totală de drepturi de import atunci când echipamentele urmează să fie utilizate în scopul producției sau ambalării industriale a mărfurilor sau, cu excepția instrumentelor manuale, pentru construirea, reparația sau întreținerea clădirilor sau pentru lucrări de terasamente sau pentru alte asemenea proiecte.

Articolul 570

Se acordă scutire totală de drepturi de import atunci când materialele pedagogice și echipamentele științifice:

- (a) sunt deținute de o persoană stabilită în afara teritoriului vamal al Comunității;
- (b) sunt importate de instituții publice sau private științifice, educaționale sau de pregătire profesională care sunt în mod esențial nonprofit și utilizate pe responsabilitatea acestora exclusiv în predare, instruire profesională sau cercetare științifică;
- (c) sunt importate într-un număr rezonabil, având în vedere scopul importării și
- (d) nu sunt utilizate în scop pur comercial.

Subsecțiunea 5

Ambalaje; tipare, vopsele, clișee, desene, schițe, instrumente de măsurare, verificare și testare și alte articole similare; unelte și instrumente speciale; mărfuri pentru efectuarea de teste sau supuse testelor; mostre; mijloace de producție de rezervă

Se acordă scutire totală de drepturi de import atunci când ambalajele:

- (a) în cazul în care sunt importate pline, sunt destinate reexportului goale sau pline;
- (b) în cazul în care sunt importate goale, sunt destinate reexportului pline.

Ambalajele nu se folosesc în trafic intern, cu excepția cazului în care sunt folosite în vederea exportului de mărfuri. În cazul ambalajelor importate pline, aceasta se aplică doar de la data la care sunt golite de conținutul lor.

Articolul 572

(1) Se acordă scutire totală de drepturi de import atunci când tiparele, vopselele, clișeele, desenele, schițele, instrumentele de măsurare, verificare și testare și alte articole similare sunt:

- (a) deținute de o persoană stabilită în afara teritoriului vamal al Comunității și
- (b) utilizate în producție de către o persoană stabilită pe teritoriul vamal al Comunității și cel puțin 75 % din producția rezultată este exportată.

(2) Se acordă scutire totală de drepturi de import pentru unelte și instrumente speciale atunci când mărfurile sunt:

- (a) deținute de o persoană stabilită în afara teritoriului vamal al Comunității și
- (b) furnizate gratuit unei persoane stabilite pe teritoriul vamal al Comunității pentru producerea de mărfuri care urmează a fi exportate în întregime.

Articolul 573

Se acordă scutire totală de drepturi de import pentru următoarele mărfuri:

- (a) mărfuri supuse testelor, experimentelor sau demonstrațiilor;
- (b) mărfuri importate, cu condiția satisfacerii unor teste de calitate în baza unui contract de vânzare care conține dispozițiile referitoare la acele teste și supuse acelor teste;
- (c) mărfuri utilizate pentru a efectua teste, experimente sau demonstrații fără câștig financiar.

Pentru mărfurile menționate la litera (b), termenul de încheiere este de șase luni.

Articolul 574

Se acordă scutire totală de drepturi de import atunci când mostrele sunt importate în cantități rezonabile și utilizate exclusiv pentru a fi arătate sau demonstrate pe teritoriul vamal al Comunității.

Articolul 575

Se acordă scutire totală de drepturi de import atunci când mijloacele de producție de rezervă sunt furnizate temporar unui client de către un furnizor sau depanator, până la livrarea sau repararea unor mărfuri similare.

Termenul de încheiere este de șase luni.

Subsecțiunea 6

Mărfuri pentru evenimente sau pentru vânzare

Articolul 576

(1) Se acordă scutire totală de drepturi de import pentru mărfuri ce urmează a fi expuse sau utilizate la un eveniment public organizat nu în scopul principal de a comercializa mărfuri, sau obținute la asemenea evenimente din mărfuri plasate sub regim.

În cazuri excepționale, autoritățile vamale competente pot autoriza acest regim pentru alte evenimente.

(2) Se acordă scutire totală de drepturi de import pentru mărfuri spre aprobare atunci când nu pot fi importate ca mostre, iar transportatorul la rândul său dorește să vândă mărfurile și destinatarul poate decide să le achiziționeze în urma inspecției.

Termenul de încheiere este de două luni.

(3) Se acordă scutire totală de drepturi de import pentru următoarele:

- (a) opere de artă, obiecte de colecție și antichități în conformitate cu anexa I din Directiva 77/388/CEE, importate în scopul expunerii, în vederea posibilei vânzări;
- (b) mărfuri, altele decât cele nou produse, importate în vederea vânzării prin licitație.

Subsecțiunea 7

Piese de schimb, accesorii și echipamente; alte mărfuri

Articolul 577

Se acordă scutire totală de drepturi de import în cazul în care se utilizează piese de schimb, accesorii și echipamente pentru reparații și întreținere, inclusiv revizie, ajustări și conservare a mărfurilor plasate sub regim.

Articolul 578

Se poate acorda scutire totală de drepturi de import în cazul în care alte mărfuri decât cele listate în articolele 556-577 sau care nu îndeplinesc condițiile acestor articole sunt importate:

- (a) ocazional și pentru o perioadă care nu depășește trei luni sau
- (b) în situații speciale, fără consecințe economice.

Secțiunea 3

Dispoziții privind funcționarea regimului

Articolul 579

În cazul în care bunuri de uz personal, mărfuri importate în scopuri sportive sau mijloace de transport sunt declarate verbal sau printr-un orice alt document pentru a fi plasate sub regim, autoritățile vamale pot solicita o declarație scrisă atunci când este vorba despre o valoare mare a drepturilor de import sau există un risc major de nerespectare a obligațiilor impuse de regimul vamal.

Articolul 580

(1) Declarațiile de plasare sub regimul vamal folosind carnetele ATA/CPD sunt acceptate în cazul în care sunt emise într-o țară participantă și andosate și garantate de o asociație ce face parte dintr-o rețea de garanție internațională.

În cazul în care nu se prevede altfel în acordurile bilaterale sau multilaterale, prin „țară participantă” se înțelege o parte contractantă la Convenția ATA sau la Convenția de la Istanbul care a acceptat recomandările Consiliului pentru Cooperare Vamală de la 25 iunie 1992 cu privire la acceptarea carnetului ATA și a carnetului CPD pentru regimul de admitere temporară.

(2) Alineatul (1) se aplică numai în cazul în care carnetele ATA/CPD:

- (a) se referă la mărfuri și utilizări prevăzute în acele convenții sau acorduri;
- (b) sunt autentificate de autoritățile vamale în secțiunea corespunzătoare a paginii de început și
- (c) sunt valabile pe întreg teritoriul vamal al Comunității.

Carnetul ATA/CPD se prezintă la biroul de plasare în teritoriul vamal al Comunității, cu excepția cazului în care acest birou nu este în măsură să verifice îndeplinirea condițiilor pentru regimul vamal.

(3) ► **M26** articolele 457c, 457d ◀ și 458-461 se aplică *mutatis mutandis* pentru mărfuri plasate sub regim vamal și prevăzute în carnetele ATA.

Articolul 581

(1) Fără a aduce atingere sistemelor de garanție specială pentru carnetele ATA/CPD, plasarea sub regim vamal printr-o declarație scrisă este condiționată de constituirea unei garanții, cu excepția cazurilor menționate în anexa 77.

(2) Pentru a facilita controlul asupra regimului, autoritățile vamale pot solicita să se țină evidențe.

Articolul 582

(1) În cazul în care mărfurile plasate sub regim vamal în conformitate cu articolul 576 sunt eliberate prin punerea în liberă circulație, valoarea datoriei se stabilește pe baza elementelor de evaluare corespunzătoare acestor mărfuri la momentul acceptării declarației de punere în liberă circulație.

Atunci când mărfurile plasate sub regim în conformitate cu articolul 576 sunt eliberate pe piață, acestea se consideră că au fost prezentate la vamă atunci când au fost declarate pentru a fi puse în liberă circulație înaintea expirării termenului de încheiere.

(2) În scopul încheierii regimului cu privire la mărfurile menționate în articolul 576 alineatul (1), consumul, distrugerea sau distribuirea lor gratuită către public la evenimentul respectiv se consideră ca reexport, cu condiția ca acestea să fie într-o cantitate corespunzătoare naturii evenimentului, numărului de vizitatori și gradului de implicare a titularului.

Primul paragraf nu se aplică băuturilor alcoolice, mărfurilor din tutun sau combustibililor.

Articolul 583

Atunci când mărfurile plasate sub regim sunt încadrate într-unul dintre regimurile suspensive sau introduse într-o zonă liberă de control tip I în sensul articolului 799 sau într-un antrepozit liber sau amplasat într-o zonă liberă de control tip II în sensul articolului 799, făcând posibilă încheierea admiterii temporare, documentele diferite de carnetele ATA/ CPD sau de evidențe utilizate pentru destinațiile sau utilizările vamale menționate sau orice document înlocuitor trebuie să conțină una dintre următoarele indicații:

- Mercancías IT,
- MI-varer,
- VV-Waren,
- EuTiopeiJnaTa nE,
- TA goods,
- Marchandises AT,
- Merci AT,
- TI-goederen,
- Mercadorias IT,
- VM-tavaroita,
- TI-varor,

▼ A2

- Zbozi DP,
- AI kaup,
- PI preces,
- L/ prekès,
- IB áruk,

▼ A2

- oggetti TA,
- towary OCz,
- ZU blago,
- DP tovar,

▼ M30

- СТOKH OT BB,
- Mărfuri AT.

Articolul 584

Pentru mijloace de transport feroviar utilizate în comun în baza unui acord, regimul se încheie de asemenea atunci când sunt exportate sau reexportate mijloace de transport feroviar de același tip sau de aceeași valoare ca și cele care au fost puse la dispoziția unei persoane stabilite pe teritoriul vamal al Comunității.

CAPITOLUL 6

Perfecționarea pasivă

Secțiunea 1

Condiții suplimentare cu privire la acordarea autorizației

Articolul 585

(1) Cu excepția cazului în care există indicații contrare, se consideră că interesele esențiale ale prelucrătorilor Comunității nu sunt serios amenințate.

(2) Atunci când se face o cerere pentru autorizație de către o persoană care exportă mărfuri de export temporar fără să stabilească detaliile de desfășurare a operațiunilor de transformare, autoritățile vamale întreprind o examinare prealabilă a condițiilor stipulate în articolul 147 alineatul (2) din Cod în baza documentelor însoțitoare. Articolele 503 și 504 se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 586

(1) Autorizația trebuie să specifice mijloacele și metodele pentru a stabili că produsele compensatoare au rezultat din transformarea mărfurilor de export temporar sau pentru a verifica îndeplinirea condițiilor de utilizare a schimbului de mărfuri în sistem standard.

Astfel de mijloace și metode pot include utilizarea fișei de informații stipulate în anexa 104 și controlul evidențelor.

(2) În cazul în care natura operațiunilor de transformare nu permite să se stabilească proveniența produselor compensatoare din mărfurile de export temporar, autorizația poate totuși fi acordată în cazuri bine întemeiate corespunzător, cu condiția ca solicitantul să poată oferi suficiente garanții că mărfurile utilizate în operațiunile de transformare au același cod NC, aceeași calitate comercială și aceleași caracteristici tehnice ca mărfurile de export temporar. Autorizația prevede condițiile pentru utilizarea regimului.

Articolul 587

Atunci când regimul se solicită pentru reparații, mărfurile de export temporar trebuie să permită reparații, iar regimul nu poate fi utilizat pentru îmbunătățirea performanței tehnice a mărfurilor.

Secțiunea 2

Dispoziții privind funcționarea regimului

Articolul 588

(1) Autorizația specifică termenul de încheiere. În cazul în care circumstanțele o garantează, acest termen poate fi prelungit chiar și atunci când cel stabilit inițial a expirat.

(2) Se aplică articolul 157 alineatul (2) din Cod, chiar după expirarea termenului inițial.

Articolul 589

(1) Declarația de plasare a mărfurilor de export temporar sub regim vamal se face în acord cu dispozițiile stipulate pentru export.

(2) În cazul importului anticipat, documentele care însoțesc declarația de punere în liberă circulație includ un exemplar al autorizației, cu excepția cazului în care această autorizație este solicitată în conformitate cu articolul 497 alineatul (3) litera (d). Articolul 220 alineatul (3) se aplică *mutatis mutandis*.

Dispoziții privind calcularea scutirii de taxe*Articolul 590*

(1) Pentru calcularea sumei deduse nu se ține cont de drepturile antidumping și de alte cheltuieli compensatorii.

Produsele compensatoare secundare care constituie reziduuri, deșeuri și resturi se consideră a fi incluse.

(2) În stabilirea valorii mărfurilor de export temporar în acord cu una dintre metodele menționate în paragraful al doilea al articolului 151 alineatul (2) din Cod, costurile de încărcare, transport și asigurare pentru mărfurile de export temporar până la locul unde a avut loc operația de transformare sau ultima operație de acest fel nu sunt incluse în:

- (a) valoarea mărfurilor de export temporar care este luată în considerare în stabilirea valorii în vamă a produselor compensatoare în conformitate cu articolul 32 alineatul (1) litera (b) pct. (i) din Cod sau
- (b) costurile de transformare, atunci când valoarea mărfurilor de export temporar nu poate fi stabilită în conformitate cu articolul 32 alineatul (1) litera (b) punctul (i) din Cod.

Costurile de încărcare, transport și asigurare pentru produsele compensatoare de la locul unde a avut loc operația de transformare sau ultima operație de acest fel până la locul intrării lor pe teritoriul vamal al Comunității sunt incluse în costurile de transformare.

Costurile de încărcare, transport și asigurare includ:

- (a) comisioane și brokeraj, cu excepția comisioanelor de cumpărare;
- (b) costul containerelor care nu fac parte din mărfurile de export temporar;
- (c) costul ambalării, inclusiv forța de muncă și materialele;
- (d) costurile de manipulare contractate în legătură cu transportul mărfurilor.

▼ M20*Articolul 591*

Scutirea parțială de drepturi de import prin luarea costului operației de transformare ca bază a valorii dreptului se acordă la cerere.

▼ M26

Autoritățile vamale refuză calcularea scutirii parțiale de la plata drepturilor de import în conformitate cu prezenta dispoziție dacă s-a stabilit, înainte de punerea în liberă circulație a produselor compensatorii, că punerea în liberă circulație, cu o rată a drepturilor egală cu zero, pentru mărfurile de export temporar neoriginare din Comunitate, în sensul secțiunii 1 capitolul 2 titlul II din cod, nu avea alt motiv decât să beneficieze de scutirea parțială acordată în conformitate cu prezenta dispoziție.

▼ M20

Articolele 29-35 din Cod se aplică *mutatis mutandis* costurilor de transformare, care nu iau în considerare mărfurile de export temporar.

▼ M20*Articolul 592*

În cazul întreprinderilor care efectuează frecvent operațiuni de transformare în baza unei autorizații care nu prevede reparații, autoritățile vamale pot, la solicitarea titularului, fixa o valoare medie a taxei valabile pentru toate acele operațiuni (globalizarea încheierii).

Această valoare se stabilește pentru fiecare perioadă mai mică de 12 luni și se aplică provizoriu pentru produsele compensatoare puse în liberă circulație în timpul acelei perioade. La sfârșitul fiecărei perioade, autoritățile vamale fac un calcul final și, după caz, aplică dispozițiile articolului 220 alineatul (1) sau articolul 236 din Cod.

DISPOZIȚII DE APLICARE REFERITOARE LA EXPORT*CAPITOLUL 1***Dispoziții generale aplicabile declarațiilor vamale**▼ **M29***Articolul 592a*

Articolele 592b – 592f nu se aplică următoarelor mărfuri:

- (a) energie electrică;
- (b) mărfurile care ies printr-un sistem de conducte;
- (c) scrisorile, cărțile poștale și imprimatele, inclusiv pe suport electronic;
- (d) mărfurile care intră sub incidența regulilor Uniunii Poștale Universale;

▼ **M33**

(e) mărfurile acoperite de o declarație vamală efectuată prin orice alt act, în conformitate cu articolele 231, articolul 232 alineatul (2) și articolul 233, cu excepția paleților, a containerelor și a mijloacelor de transport rutier, feroviar, aerian, maritim și fluvial transportate în cadrul unui contract de transport;

▼ **M29**

(f) mărfurile care se află în bagajele personale ale călătorilor;

▼ **M33**

(g) mărfurile pentru care este autorizată o declarație verbală, în conformitate cu articolele 226, 227 și 229 alineatul (2), cu excepția paleților, a containerelor și a mijloacelor de transport rutier, feroviar, aerian, maritim și fluvial transportate în cadrul unui contract de transport;

▼ **M29**

(h) mărfurile reglementate prin carnetele ATA și CPD;

(i) mărfurile care circulă în conformitate cu formularul 302 prevăzut de Acordul dintre statele părți la Tratatul Atlanticului de Nord cu privire la statutul forțelor lor, semnată la Londra la 19 iunie 1951;

▼ **M33**

(j) mărfurile transportate la bordul navelor de linii maritime regulate, autorizate corespunzător, în conformitate cu articolul 313b și mărfurile de la bordul navelor sau al aeronavelor care circulă între porturi sau aeroporturi comunitare fără escale în porturi sau aeroporturi situate în afara teritoriului vamal al Comunității;

(k) armele și echipamentele militare scoase de pe teritoriul vamal al Comunității de către autoritățile responsabile de apărarea unui stat membru, în cadrul unui transport militar sau al unui transport efectuat exclusivitate pentru autoritățile militare;

l) următoarele mărfuri scoase de pe teritoriul vamal al Comunității direct pe platforme de foraj sau de exploatare operate de o persoană stabilită pe teritoriul vamal al Comunității:

i) mărfurile care urmează să fie utilizate în scopul construcției, al reparării, al întreținerii sau al transformării acestor platforme;

ii) mărfurile care urmează să fie instalate pe platformele respective sau să fie folosite în vederea dotării acestora;

iii) mărfurile care urmează să fie utilizate sau consumate pe platformele respective.

(m) mărfurile care fac parte dintr-un transport a cărui valoare intrinsecă nu depășește 22 EUR, cu condiția ca autoritățile vamale să accepte, cu acordul operatorului economic, realizarea unei analize de risc utilizând informațiile conținute în sistemul utilizat de operatorul economic, sau furnizate de acest sistem.

(1) Atunci când mărfurile care părăsesc teritoriul vamal al Comunității sunt acoperite de o declarație vamală, aceasta trebuie să fie depusă la biroul vamal competent, în următoarele termene:

(a) în cazul transportului maritim:

i) pentru încărcături în containere, altele decât cele cărora li se aplică punctul (iii) sau (iv), cel puțin 24 de ore înainte ca mărfurile să fie încărcate pe nava la bordul căreia acestea trebuie să părăsească teritoriul vamal al Comunității;

▼ **M33**

ii) pentru încărcăturile în vrac/fracționate, cu excepția cazurilor în care se aplică punctele (iii) sau (iv), cel puțin patru ore înainte de plecarea din portul situat pe teritoriul vamal al Comunității;

▼ **M29**

iii) pentru mișcările între teritoriul vamal al Comunității, cu excepția departamentelor franceze de peste mări, insulele Azore, Madeira sau Canare și Groenlanda, insulele Fero, Ceuta, Melilla, Norvegia, Islanda, porturile de la Marea Baltică, Marea Nordului, Marea Neagră, Mediterana sau toate porturile din Maroc, cel puțin două ore înaintea plecării din portul situat pe teritoriul vamal al Comunității,

iv) pentru mișcările efectuate în alte cazuri decât cele reglementate la punctul (iii), între departamentele franceze de peste mări, Azore, Madeira, insulele Canare și teritoriile situate în exteriorul teritoriului vamal al Comunității, în cazul în care durata călătoriei este mai mică de douăzeci și patru de ore, cel puțin două ore înaintea plecării din portul situat pe teritoriul vamal al Comunității;

(b) în cazul transportului aerian, cel puțin treizeci de minute înaintea plecării de pe un aeroport situat pe teritoriul vamal al Comunității;

(c) în cazul transportului feroviar și pe cursul apelor interioare, cel puțin două ore înaintea plecării din biroul vamal de ieșire;

(d) în cazul transportului rutier, cel puțin o oră înaintea plecării din biroul vamal de ieșire;

(e) în cazul furnizorilor de piese de schimb, destinate a fi încorporate în nave și aeronave în scopul reparării și întreținerii lor, al carburanților, lubrifianților și gazelor care sunt necesare funcționării mașinilor și aparatelor utilizate la bord și în cazul produselor alimentare destinate a fi consumate la bord, cel puțin cincisprezece minute înainte plecării mijlocului de transport din portul sau aeroportul situat pe teritoriul vamal al Comunității;

(f) în cazurile în care se aplică Regulamentul (CE) nr. 800/1999, în conformitate cu dispozițiile regulamentului menționat anterior.

2. În cazul în care declarația vamală nu se depune printr-un procedeu informatic, termenul menționat la alineatul (1) litera (a) punctul (iii) și litera (a) punctul (iv) și literele (b), (c), (d) și (e) este de cel puțin patru ore.

3. În cazul în care sistemul informatic al autorităților vamale nu funcționează temporar, termenele prevăzute la alineatul (1) se aplică în continuare.

▼ **M29**

(1) În cazul transportului multimodal, atunci când mărfurile sunt transferate dintr-un mijloc de transport în altul în vederea scoaterii lor de pe teritoriul vamal al Comunității, termenul de prezentare a declarației corespunde termenului aplicabil mijlocului de transport care părăsește teritoriul vamal al Comunității, astfel cum este prevăzut la articolul 592b.

(2) În cazul transportului combinat, atunci când mijlocul de transport activ care traversează frontiera servește doar la transportul unui alt mijloc de transport activ, termenul de depunere a declarației corespunde termenului aplicabil mijlocului de transport care traversează frontiera, astfel cum este prevăzut la articolul 592b.

▼ **M29**

Articolul 592d

(1) Termenele stabilite la articolul 592b și la articolul 592c nu se aplică în cazul în care acordurile internaționale încheiate între Comunitate și țări terțe prevăd schimbul de date ale declarațiilor vamale în termene diferite de cele menționate la articolele respective.

(2) Termenul nu poate fi în nicio situație redus la o durată mai mică decât termenul necesar efectuării unei analize de risc înainte de scoaterea mărfurilor de pe teritoriul vamal al Comunității.

▼ **M29**

Articolul 592e

(1) Biroul vamal competent procedează, în momentul primirii declarației vamale, la analiza de risc și la controale vamale corespunzătoare înainte de acordarea liberului de vamă mărfurilor pentru export.

(2) Liberul de vamă pentru mărfuri poate fi acordat imediat după ce s-a efectuat analiza de risc și rezultatele permit acest lucru.

▼ **M29**

Articolul 592f

(1) În cazul în care se constată că mărfurile prezentate în vamă nu sunt acoperite de o declarație vamală care include datele necesare pentru declarația sumară de ieșire, persoana care scoate mărfurile sau care preia transportul mărfurilor în afara teritoriului vamal al Comunității este obligată să depună imediat o declarație vamală sau o declarație sumară de ieșire.

(2) În cazul în care declarantul depune o declarație vamală după expirarea termenelor prevăzute la articolele 592b și 592c, acest lucru nu constituie un obstacol în calea aplicării sancțiunilor prevăzute de legislația națională.

Articolul 592g

▼ **M33**

În cazul în care mărfurile scutite, în conformitate cu articolul 592a literele (c) – (m), de obligația de a prezenta o declarație vamală în termenele menționate la articolele 592b și 592c părăsesc teritoriul vamal al Comunității, analiza de risc se efectuează în momentul prezentării lor, pe baza declarației vamale care le reglementează, atunci când aceasta este disponibilă.

▼ **M29**

CAPITOLUL II

Exportul definitiv

▼ **M29**

Articolul 787

(1) Declarațiile de export sunt conforme cu dispozițiile privind structura și datele incluse la prezentul capitol, la articolele 279 - 289, în anexa 37 și în anexa 30a. Acestea sunt depuse la biroul vamal competent printr-un procedeu informatic.

▼ **M34**

(2) În cazul în care sistemul informatic al autorităților vamale sau aplicația electronică a persoanei care depune o declarație de export nu funcționează, autoritățile vamale acceptă o declarație de export pe suport de hârtie, cu condiția ca aceasta să fie întocmită în unul din următoarele moduri:

- (a) utilizând un formular care corespunde modelului din anexele 31-34, la care se adaugă un document de siguranță și securitate care corespunde modelului din anexa 45i și o listă de articole - securitate și siguranță - care corespunde modelului din anexa 45j;

(b) utilizând un document administrativ unic de export/securitate care corespunde modelului din anexa 45k și o listă de articole export/securitate care corespunde modelului din anexa 45l.

Formularul conține lista minimă de date stabilită în anexa 37 și în anexa 30a pentru procedura de export.

▼M29

(3) Autoritățile vamale stabilesc de comun acord procedura care trebuie urmată în cazurile menționate la alineatul (2) litera (a).

(4) Recurgerea la o declarație de export pe suport de hârtie, menționată la alineatul (2) litera (b), se supune aprobării autorităților vamale.

(5) În cazul în care mărfurile sunt exportate de călători care nu au un acces direct la sistemul informatic vamal și nu au niciun mijloc de depunere a declarației de export printr-un procedeu informatic la biroul de export, autoritățile vamale autorizează călătorul să utilizeze o declarație vamală pe suport de hârtie, întocmită pe un formular conform cu modelul din anexele 31 - 34 și care include lista minimă de date stabilită în anexa 37 și în anexa 30a pentru procedura de export.

(6) În cazurile menționate la alineatele (4) și (5) din prezentul articol, autoritățile vamale se asigură că sunt îndeplinite cerințele articolelor 796a - 796e.

Articolul 788

(1) Exportatorul, în sensul articolului 161 alineatul (5) din cod, este considerat ca fiind acea persoană pe seama căreia este făcută declarația de export și care este fie proprietarul mărfurilor care se exportă, fie o persoană investită cu drept de înstrăinare asupra mărfurilor în momentul în care este acceptată declarația.

(2) Atunci când dreptul de proprietate sau de înstrăinare asupra unor mărfuri aparține unei persoane stabilite în afara Comunității în conformitate cu contractul pe care se bazează exportul, partea contractantă stabilită în Comunitate este considerată ca fiind exportatorul.

Articolul 789

În situații de subcontractare, declarația de export poate fi depusă și la biroul vamal autorizat pentru locul în care este stabilit subcontractantul.

Articolul 790

Atunci când, din motive administrative, prima teză a articolului 161 alineatul (5) din cod nu se poate aplica, declarația poate fi depusă la orice birou vamal din statul membru implicat, care are competența necesară pentru operațiunea respectivă.

Articolul 791

(1) Atunci când există motive bine întemeiate, declarația de export poate fi acceptată:

— la un alt birou vamal decât cel menționat în prima teză a articolului 161 alineatul (5) din cod

sau

— la un alt birou vamal decât cel menționat la articolul 790.

În această situație, verificările privind aplicarea interdicțiilor și restricțiilor iau în considerare caracterul special al situației respective.

▼M29

▼M29

Articolul 792

(1) Fără a aduce atingere articolului 207, în cazul în care declarația de export se face în baza unui document administrativ unic, trebuie utilizate exemplarele 1, 2 și 3. Biroul vamal unde s-a depus declarația de export aplică ștampila la rubrica A și, dacă este cazul, completează rubrica D.

La acordarea liberului de vamă, acest birou vamal păstrează exemplarul 1, trimite exemplarul 2 la biroul de statistică al statului membru de care aparține biroul vamal de export și, în cazul în care nu se aplică dispozițiile articolelor 796a - 796e, restituie exemplarul 3 persoanei interesate.

(2) În cazul în care declarația de export este prelucrată printr-un procedeu informatic de biroul vamal de export, exemplarul 3 al documentului administrativ unic poate fi înlocuit cu un document de însoțire

imprimat de la sistemul informatic al autorității vamale. Acest document include cel puțin datele cerute pentru documentul de însoțire de export menționat la articolul 796a.

Autoritățile vamale pot autoriza declarantul să imprime documentul de însoțire de la sistemul său informatic.

(3) Atunci când întreaga operațiune de export se efectuează pe teritoriul unui singur stat membru, acesta poate renunța la folosirea exemplarului 3 al documentului administrativ unic sau al documentului de însoțire de export, cu condiția ca cerințele articolului 182b alineatul (2) din cod să fie îndeplinite.

(4) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 796a – e, în cazul în care legislația vamală prevede înlocuirea exemplarului 3 al documentului administrativ unic cu un alt document, dispozițiile prezentului capitol se aplică *mutatis mutandis* acestui alt document.

Articolul 792a

▼ **M29**

(1) Atunci când o marfă pentru care s-a acordat liberul de vamă nu a ieșit de pe teritoriul vamal al Comunității, exportatorul sau declarantul informează imediat biroul vamal de export cu privire la aceasta. Dacă este necesar, exemplarul 3 din documentul administrativ unic se restituie acestui birou. ► **M33** _____ ◀

(2) Atunci când, în cazurile menționate la articolul 793a alineatul (6) sau la articolul 793b, o schimbare a contractului de transport are ca efect încheierea, în interiorul teritoriului vamal al Comunității, a unui transport care trebuia să fie încheiat în exteriorul acestuia, întreprinderile sau autoritățile respective nu pot proceda la executarea contractului modificat decât cu acordul biroului vamal menționat la articolul 793 alineatul (2) paragraful al doilea litera (b) sau, în cazul utilizării unui regim de tranzit, al biroului de plecare. Exemplarul 3 al declarației de export se restituie biroului vamal de export, iar declarația este invalidată de acest birou.

Articolul 792b

▼ **M33**

Articolele 796da și 796e se aplică *mutatis mutandis* în cazurile în care a fost depusă o declarație de export pe suport de hârtie.

▼ **M29**

Articolul 793

(1) Exemplarul 3 al documentului administrativ unic sau documentul de însoțire menționat la articolul 792 alineatul (2) și mărfurile care au beneficiat de acordarea liberului de vamă pentru export sunt prezentate împreună în vamă la biroul vamal de ieșire.

(2) Biroul vamal de ieșire este ultimul birou vamal înaintea ieșirii mărfurilor de pe teritoriul vamal al Comunității.

Prin derogare de la primul paragraf, biroul vamal de ieșire este unul din următoarele birouri:

- (a) în cazul mărfurilor care părăsesc teritoriul printr-un sistem de conducte și în cazul energiei electrice, biroul stabilit de statul membru unde este desemnat exportatorul;
- (b) biroul vamal competent pentru locul în care mărfurile sunt preluate în cadrul unui contract de transport unic, care asigură ieșirea acestora de pe teritoriul vamal al Comunității de către societățile de cale ferată, serviciile poștale, companiile aeriene sau companiile maritime, cu condiția îndeplinirii următoarelor condiții:
 - (i) mărfurile trebuie să părăsească teritoriul vamal al Comunității pe calea ferată, prin poștă, pe calea aerului sau pe cale maritimă;
 - (ii) declarantul sau reprezentatul acestuia solicită ca formalitățile menționate la articolul 793a alineatul (2) sau la articolul 796e alineatul (1) să fie îndeplinite în acest birou.

Articolul 793a

(1) Biroul vamal de ieșire procedează la controale corespunzătoare bazate pe analiza de risc înainte de ieșirea mărfurilor de pe teritoriul vamal al Comunității și se asigură în principal că mărfurile prezentate corespund mărfurilor declarate. Biroul vamal de ieșire supraveghează ieșirea fizică a mărfurilor.

În cazul în care declarația de export s-a depus la un alt birou decât biroul vamal de ieșire, iar datele sale

au fost transmise în conformitate cu articolul 182b alineatul (2) din cod, biroul vamal de ieșire poate ține seama de rezultatele unor eventuale controale efectuate de acest alt birou.

(2) În cazul în care declarantul pune mențiunea „RET-EXP” la rubrica 44 sau codul 30400 sau își exprimă altfel dorința de a recupera exemplarul 3, biroul vamal de ieșire certifică ieșirea fizică a mărfurilor printr-o viză aplicată pe verso-ul acestui exemplar.

Acesta restituie acest exemplar persoanei care i l-a prezentat sau intermediarului desemnat în exemplarul menționat anterior și stabilit în circumscripția biroului vamal de ieșire în vederea remiterii către declarant.

Viza constă într-o ștampilă pe care figurează numele biroului vamal de ieșire și data de ieșire a mărfurilor.

(3) În cazul ieșirii fracționate prin același birou vamal de ieșire, viza nu se pune decât pentru partea mărfurilor efectiv exportate.

În cazul ieșirii fracționate prin mai multe birouri vamale de ieșire, biroul vamal de export sau biroul vamal de ieșire unde este prezentat originalul exemplarului 3 autentifică, pe baza unei cereri justificate corespunzător, o copie a exemplarului 3 pentru fiecare cantitate de mărfuri în vederea prezentării sale la un alt birou vamal de ieșire.

În cazurile menționate la primul paragraf și la paragraful al doilea, originalul exemplarului 3 se adnotează în consecință.

(4) Atunci când întreaga operațiune de export se efectuează pe teritoriul unui stat membru, acesta poate să prevadă ca exemplarul 3 să nu fie vizat. În acest caz, acesta din urmă nu se restituie declarantului.

(5) În cazul în care biroul vamal de ieșire constată un deficit, acesta adnotează exemplarul declarației de export prezentat și informează biroul vamal de export.

În cazul în care biroul vamal de ieșire constată un excedent, acesta se opune ieșirii sale atâta timp cât formalitățile de export nu au fost îndeplinite.

Atunci când biroul vamal de ieșire constată o diferență între natura mărfurilor, el se opune ieșirii acestora atâta timp cât formalitățile de export nu au fost îndeplinite și informează biroul vamal de export.

(6) În cazurile menționate la articolul 793 alineatul (2) litera (b), biroul vamal de ieșire vizează exemplarul 3 al declarației de export în conformitate cu articolul 793a alineatul (2) după ce a aplicat mențiunea „Export” pe documentul de transport, precum și ștampila sa. Pe exemplarul 3 al declarației de export, se face referire la documentul de transport și invers.

În cazul liniilor maritime regulate sau al transporturilor sau zborurilor directe către destinații situate în afara teritoriului vamal al Comunității, atunci când operatorii sunt în măsură să garanteze regularitatea operațiunilor, nu se cere aplicarea mențiunii „Export” și a ștampilei pe documentul de transport.

Articolul 793b

(1) Atunci când este vorba despre mărfuri transportate în afara teritoriului vamal al Comunității sau către un birou vamal de ieșire aflat sub un regim de tranzit, biroul de plecare vizează exemplarul 3 în conformitate cu articolul 793a alineatul (2) și îl remite persoanei menționate la articolul respectiv.

În cazul în care se solicită un document de însoțire, acesta poartă, de asemenea, mențiunea „Export”. Pe exemplarul 3 al declarației de export, se face referire la documentul de însoțire și invers.

Primul paragraf și paragraful al doilea din prezentul articol nu se aplică în cazurile de scutire de prezentare a mărfurilor la biroul de plecare, menționate la articolul 419, alineatele (4) și (7) și la articolul 434 alineatele (6) și (9).

(2) Viza și restituirea exemplarului 3, menționate la alineatul (1) primul paragraf din prezentul articol se aplică, de asemenea, mărfurilor care au primit liberul de vamă pentru export, care nu sunt plasate sub un regim de tranzit, dar care sunt transportate către un birou vamal de ieșire, sunt menționate într-un manifest unic utilizat ca declarație de tranzit, astfel cum este prevăzut la articolul 445 sau la articolul 448, și sunt identificate în conformitate cu articolul 445 alineatul (3) litera (e) sau cu articolul 448 alineatul (3) litera (e).

(3) Biroul vamal de ieșire supraveghează plecarea fizică a mărfurilor.

Articolul 793c

(1) În cazul în care este vorba despre mărfuri cu scutire de accize, transportate în afara teritoriului vamal al Comunității și care circulă în baza documentului administrativ de însoțire, prevăzut de Regulamentul (CEE)

nr. 2719/92, biroul vamal de export vizează exemplarul 3 al declarației de export în conformitate cu articolul 793a alineatul (2) și îl restituie declarantului după ce a aplicat mențiunea „Export” și ștampila menționată la articolul menționat anterior pe toate exemplarele documentului administrativ de însoțire.

Pe exemplarul 3 al declarației de export, se face referire la documentul administrativ de însoțire și invers.

(2) Biroul vamal de ieșire supraveghează ieșirea fizică a mărfurilor și returnează exemplarul documentului administrativ de însoțire în conformitate cu articolul 19 alineatul (4) din Directiva 92/12/CEE a Consiliului.

În cazurile prevăzute la articolul 793a alineatul (5), biroul vamal de ieșire adnotează documentul administrativ de însoțire în consecință.

▼B

Articolul 794

(1) Mărfurile care nu sunt supuse unei interdicții sau restricții și care nu depășesc valoarea de 3 000 ECU pe un transport și per declarant pot fi declarate la biroul vamal de ieșire.

Statele membre pot prevedea ca această dispoziție să nu se aplice când persoana care întocmește declarația de export acționează, în calitate de specialist în domeniul vamal, în numele unui terț.

(2) Declarații verbale se pot face numai la biroul vamal de ieșire.

▼M29

Articolul 795

(1) În cazul în care o marfă părăsește teritoriul vamal al Comunității fără să fi făcut obiectul unei declarații de export, această declarație se depune ulterior de către exportator la biroul vamal competent din locul unde acesta este stabilit.

Se aplică dispozițiile articolului 790.

Acceptarea acestei declarații de către autoritățile vamale este condiționată de prezentarea de către exportator a următoarelor elemente:

- (a) o referire la declarația sumară de ieșire;
- (b) justificări suficiente privind natura și cantitatea mărfurilor și realitatea ieșirii de pe teritoriul vamal al Comunității.

Acest birou procedează, de asemenea, la solicitarea declarantului, la certificarea ieșirii menționate la articolul 793a alineatul (2) sau la articolul 796e alineatul (1).

(2) Acceptarea ulterioară a declarației de export de către autoritățile vamale nu reprezintă un obstacol în calea aplicării unuia din următoarele elemente:

- (a) sancțiunile prevăzute de legislația națională;
- (b) consecințele măsurilor de politică agricolă comună sau comercială.

▼M29

CAPITOLUL 3

Schimbul de date privind exportul, efectuat între autoritățile vamale cu ajutorul tehnologiilor informației și a rețelelor informatice

Articolul 796a

(1) Biroul vamal de export autorizează acordarea liberului de vamă pentru mărfuri eliberând declarantului documentul de însoțire de export. Acest document corespunde modelului și notelor incluse în ► **M34** anexa 45g ◀.

(2) În cazul în care un transport pentru export include mai mult de un articol, documentul de însoțire pentru export este completat de o listă de articole al cărei model și ale cărei note figurează în ► **M34** anexa 45h ◀. Această listă face parte integrantă din documentul de însoțire de export.

(3) În baza unei autorizații, documentul de însoțire de export poate fi imprimat de la sistemul informatic al declarantului.

Articolul 796b

(1) Atunci când se acordă liberul de vamă pentru mărfuri, biroul vamal de export transmite datele privind mișcarea de export biroului vamal de ieșire declarat, cu mesajul „aviz anticipat de export”. Acest mesaj se bazează pe datele care figurează în declarația de export și completate, dacă este cazul, de autoritățile vamale.

(2) În cazul în care mărfurile trebuie să circule către mai multe birouri de ieșire în mai multe transporturi, fiecare transport este însoțit de un mesaj „aviz anticipat de export” diferit și un document de însoțire de export distinct.

Articolul 796c

Autoritățile vamale pot solicita ca notificarea de sosire a acestor mărfuri la biroul vamal de ieșire să se efectueze prin mijloace electronice. În acest caz, documentul de însoțire de export nu trebuie să fie prezentat fizic autorităților vamale, dar el trebuie păstrat de către declarant. Această notificare include numărul de referință al mișcării menționat în ► **M34** anexa 45g ◀..

Articolul 796d

(1) Biroul vamal de ieșire se asigură că mărfurile prezentate corespund mărfurilor declarate.

Eventuala examinare a mărfurilor se efectuează de către biroul vamal de ieșire în baza mesajului „aviz anticipat de export” primit de la biroul vamal de export.

Biroul vamal de ieșire supraveghează scoaterea fizică a mărfurilor de pe teritoriul vamal al Comunității.

(2) Biroul vamal de ieșire trimite mesajul „rezultatele ieșirii” la biroul vamal de export cel mai târziu în ziua lucrătoare următoare datei la care mărfurile părăsesc teritoriul vamal al Comunității. În cazuri justificate de împrejurări speciale, biroul vamal de ieșire poate transmite acest mesaj la o dată ulterioară.

(3) În cazul unui export fracționat, atunci când mărfurile însoțite de un mesaj „aviz anticipat de export” circulă către un birou vamal de ieșire într-un singur transport, dar părăsesc imediat teritoriul vamal al comunității prin acest birou de ieșire în mai multe transporturi, biroul vamal de ieșire controlează scoaterea fizică a mărfurilor și nu trimite mesajul „rezultatele ieșirii” decât atunci când toate mărfurile au părăsit teritoriul vamal al Comunității.

În împrejurări excepționale, în cazul în care mărfuri însoțite de un mesaj „aviz anticipat de export” circulă către un birou vamal de ieșire într-un singur transport, dar părăsesc ulterior teritoriul vamal al Comunității în mai multe transporturi și prin mai multe birouri vamale de ieșire, biroul vamal de ieșire unde a fost prezentat transportul prima dată certifică, pe baza unei cereri justificate în mod corespunzător, un exemplar al documentului de însoțire de export pentru fiecare cantitate de mărfuri.

Autoritățile vamale nu procedează la această certificare decât în cazul în care datele care figurează în documentul de însoțire de export, corespund celor care figurează în mesajul „aviz anticipat de export”.

Exemplarul relevant al documentului de însoțire de export și mărfurile sunt prezentate împreună la respectivul birou vamal de ieșire. Fiecare birou vamal de ieșire vizează exemplarul documentului de însoțire de export în conformitate cu modalitățile prevăzute la articolul 793a alineatul (2) și îl returnează biroului vamal de ieșire unde transportul a fost prezentat prima dată. Acest birou nu trimite mesajul „rezultatele ieșirii” decât atunci când toate mărfurile au părăsit teritoriul vamal al Comunității.

▼ **M33**

Articolul 796da

(1) În cazul în care, după 90 de zile de la acordarea liberului de vamă pentru export, biroul vamal de export nu a primit mesajul „rezultatele ieșirii” menționat la articolul 796d alineatul (2), acesta poate solicita exportatorului sau declarantului, în cazul în care este necesar, să indice data la care mărfurile au părăsit teritoriul vamal al Comunității, precum și biroul vamal prin care acestea au ieșit.

(2) Din proprie inițiativă sau ca răspuns la o cerere formulată în conformitate cu alineatul (1), exportatorul sau declarantul poate informa biroul vamal de export că mărfurile au părăsit teritoriul vamal al Comunității, indicând data la care mărfurile au părăsit teritoriul vamal al Comunității și biroul vamal de ieșire a mărfurilor, și îi poate cere biroului vamal de export să certifice ieșirea mărfurilor. În acest caz, biroul vamal de export solicită mesajul „rezultatele ieșirii” de la biroul vamal de ieșire, care trebuie să răspundă în termen de 10 zile.

(3) Atunci când, în cazurile menționate la alineatul (2), biroul vamal de ieșire nu confirmă ieșirea mărfurilor în termenul menționat la alineatul (2), biroul vamal de export informează exportatorul sau declarantul.

Exportatorul sau declarantul poate furniza biroului vamal de export dovada că mărfurile au părăsit teritoriul vamal al Comunității.

(4) Dovada menționată la alineatul (3) poate fi furnizată în special prin unul dintre mijloacele următoare sau o combinație a acestora:

- (a) o copie a bonului de livrare, semnată sau autenticată de destinatarul situat în afara teritoriului vamal al Comunității;
- (b) dovada plății sau factura sau bonul de livrare, semnate sau autentificate corespunzător de operatorul economic care a scos mărfurile de pe teritoriul vamal al Comunității;
- (c) o declarație semnată sau autenticată de societatea care a scos mărfurile de pe teritoriul vamal al Comunității;
- (d) un document certificat de autoritățile vamale ale unui stat membru sau ale unei țări aflate în afara teritoriului vamal al Comunității;
- (e) evidențele operatorilor economici pentru mărfurile livrate către platforme de foraj sau de exploatare a țiteiului sau a gazelor naturale.”

▼ **M33**

Articolul 796e

(1) Biroul vamal de export îi certifică exportatorului sau declarantului ieșirea mărfurilor în următoarele cazuri:

- (a) dacă a primit mesajul „rezultatele ieșirii” de la biroul vamal de ieșire;
- (b) în cazurile menționate la articolul 796da alineatul (2), dacă nu a primit mesajul „rezultatele ieșirii” de la biroul vamal de ieșire în termen de 10 zile, dar consideră că dovada furnizată în conformitate cu articolul 796da alineatul (4) este suficientă.

(2) În cazul în care biroul vamal de export nu a primit, după expirarea unui termen de 150 de zile de la data acordării liberului de vamă pentru export, nici mesajul „rezultatele ieșirii” de la biroul vamal de ieșire, nici o dovadă satisfăcătoare în conformitate cu articolul 796da alineatul (4), lipsa acestora poate fi considerată de biroul vamal de export echivalentă cu informația că mărfurile nu au părăsit teritoriul vamal al Comunității.

(3) Biroul vamal de export informează exportatorul sau declarantul, precum și biroul vamal de ieșire declarat, cu privire la invalidarea declarației de export. Biroul vamal de export informează biroul vamal de ieșire declarat în cazul în care a acceptat dovada în conformitate cu alineatul (1) litera (b).

▼ **M29**

CAPITOLUL 4

Exportul temporar cu carnet ATA

▼ **B**

Articolul 797

(1) Carnetul ATA poate fi folosit pentru export în cazul în care se îndeplinesc următoarele condiții:

- (a) carnetul ATA este emis într-un stat membru al Comunității și este vizat și garantat de către o asociație cu sediul în Comunitate, aparținând unui lanț de garantare internațional.

Comisia publică lista acestor asociații;

- (b) carnetul ATA acoperă mărfurile comunitare, altele decât mărfurile:

- care, la exportul de pe teritoriul vamal al Comunității, nu au făcut obiectul formalităților vamale de export în vederea acordării de restituiri sau a altor sume la exportul instituit în cadrul politicii agricole comune;
- pentru care nu a fost acordat nici un alt avantaj financiar în afara acestor restituiri sau alte sume în cadrul politicii agricole comune, cu obligația de a exporta mărfurile menționate;

— pentru care nu a fost înaintată nici o cerere de rambursare;

(c) documentele menționate la articolul 221 trebuie prezentate. Autoritățile vamale pot cere prezentarea documentelor de transport;

(d) mărfurile trebuie să fie destinate reimportului.

(2) În cazul când mărfurile sub acoperirea unui carnet ATA sunt prezentate în vederea exportului temporar, biroul vamal de export îndeplinește următoarele formalități:

(a) verifică conformitatea datelor din casetele A și G ale voletului de export cu mărfurile acoperite de carnet;

(b) completează, după caz, caseta de pe prima pagină a carnetului intitulată „Atestat al autorităților vamale”;

(c) completează cotorul și caseta H din voletul de export;

(d) își înscrie numele în caseta H litera (b) din voletul de reimport;

(e) retine voletul de export.

(3) Dacă biroul vamal de export nu este birou de ieșire, biroul vamal de export efectuează formalitățile prevăzute la alineatul (2), dar nu completează caseta 7 de pe cotorul voletului de export, care trebuie completată de biroul vamal de ieșire.

(4) Termenul de reimport al mărfurilor stabilit de autoritățile vamale în caseta H litera (b) a voletului de export nu poate depăși termenul de valabilitate al carnetului.

Articolul 798

Atunci când mărfurile care au părăsit teritoriul vamal al Comunității sub acoperirea unui carnet ATA nu mai sunt destinate reimportului, la biroul vamal de export se prezintă o declarație de export cuprinzând datele menționate în anexa 37.

La prezentarea carnetului respectiv, biroul vamal de export vizează exemplarul 3 al declarației de export și anulează voletul de reimport și cotorul.

TITLUL V

ALTE DESTINAȚII VAMALE

▼ M20

CAPITOLUL 1

Zonele libere și antrepozitele libere

Secțiunea 1

Dispoziții comune secțiunilor 2 și 3

Subsecțiunea 1

Definiții și dispoziții generale

Articolul 799

În sensul acestui capitol:

- (a) prin „control tip I” se înțelege controalele bazate în principal pe existența unui gard;
- (b) prin „control tip II” se înțelege controalele bazate în principal pe formalități efectuate în conformitate cu cerințele regimului de antrepozit vamal;
- (c) prin „operator” se înțelege orice persoană care desfășoară o activitate ce implică depozitarea, lucrul, transformarea, vânzarea sau achiziționarea de mărfuri într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber.

Articolul 800

Orice persoană poate solicita autorităților vamale desemnate de statele membre ca o parte a teritoriului vamal al Comunității să fie desemnată zonă liberă sau să se înființeze un antrepozit liber.

Articolul 801

- (1) Cererea pentru autorizația de a construi într-o zonă liberă se face în scris.
- (2) Cererea menționată în alineatul (1) specifică activitatea pentru care va fi utilizată construcția și oferă orice alte informații care să permită autorităților vamale desemnate de statele membre să evalueze temeiul acordării autorizației.
- (3) Autoritățile vamale competente acordă autorizația în cazurile în care nu este îngreunată punerea în aplicare a reglementărilor vamale.
- (4) Alineatele (1), (2) și (3) se aplică de asemenea atunci când este transformată o clădire dintr-o zonă liberă sau o clădire ce constituie antrepozit liber.

Articolul 802

Autoritățile vamale ale statelor membre comunică următoarele informații Comisiei:

- (a) zonele libere existente și în funcțiune în Comunitate în conformitate cu clasificarea de la articolul 799;
- (b) autoritățile vamale desemnate cărora trebuie să li se prezinte cererea menționată în articolul 804.

Comisia publică informațiile menționate la literele (a) și (b) în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*, seria C.

Subsecțiunea 2

Aprobarea evidenței operative a mărfurilor

Articolul 803

(1) Desfășurarea de activități de către un operator este condiționată de aprobarea de către autoritățile vamale a evidenței operative a mărfurilor menționate la:

- articolul 176 din Cod în cazul unei zone libere de control tip I sau al unui antrepozit liber;
- articolul 105 din Cod în cazul unei zone libere de control tip II.

(2) Aprobarea se emite în scris. Aceasta se acordă numai persoanelor care oferă toate garanțiile necesare cu privire la punerea în aplicare a dispozițiilor asupra zonelor libere sau a antrepozitelor libere.

Articolul 804

(1) Cererea de aprobare a evidenței operative a stocurilor se prezintă în scris autorităților vamale desemnate de statul membru unde este situată zona liberă sau antrepozitul liber.

(2) Cererea menționată la alineatul (1) specifică activitățile preconizate, această informație fiind considerată ca reprezentând înștiințarea stipulată în articolul 172 alineatul (1) din Cod. Aceasta include:

- (a) o descriere detaliată a evidenței operative a stocurilor ținute sau ce urmează a fi ținută;
- (b) natura și statutul vamal al mărfurilor de care se leagă aceste activități;
- (c) când e cazul, regimul vamal sub care urmează a fi efectuate activitățile;
- (d) orice alte informații necesare autorităților vamale pentru a asigura punerea corespunzătoare în aplicare a dispozițiilor.

▼ M20

Secțiunea 2

Dispoziții legale privind zonele libere de control tip I și antrepozitele libere

Subsecțiunea 1

Tipuri de control

Articolul 805

Gardul care delimitează zonele libere trebuie să faciliteze supravegherea de către autoritățile vamale din afara zonei și să împiedice îndepărtarea neregulată a mărfurilor din zona liberă.

Primul paragraf se aplică de asemenea *mutatis mutandis* antrepozitelor libere.

Zona imediat exterioară gardului este în așa fel încât să permită supravegherea adecvată de către autoritățile vamale. Accesul în această zonă necesită acordul autorităților menționate.

Articolul 806

Evidența operativă a mărfurilor care trebuie ținută pentru zona liberă sau pentru antrepozitul liber include în special:

- (a) informații referitoare la marcaje, numere de identificare, numărul și tipul de ambalaje, cantitatea și descrierea comercială standard a mărfurilor și, atunci când este cazul, marcajele de identificare de pe container;
- (b) informații care fac posibilă monitorizarea permanentă a mărfurilor, în special amplasarea lor, destinația sau utilizarea lor vamală atribuită după depozitare în zona liberă sau în antrepozitul liber sau reintrarea lor într-o altă parte a teritoriului vamal al Comunității;
- (c) informații de referință ale documentului de transport utilizat la intrarea sau mutarea mărfurilor;
- (d) indicația statutului vamal și, atunci când este cazul, informații de referință ale certificatului care atestă acest statut menționat în articolul 812;
- (e) detalii despre formele standard de manipulare;
- (f) după caz, una dintre indicațiile menționate în articolele 549, 550 sau 583;
- (g) informații despre mărfurile care nu urmează să fie supuse drepturilor de import sau măsurilor de politică comercială la punerea în liberă circulație sau la admiterea temporară a căror destinație trebuie verificată.

Autoritățile vamale pot renunța la unele dintre aceste informații atunci când nu sunt afectate supravegherea sau controlul zonei libere sau antrepozitului liber.

În cazul în care trebuie ținute evidențe în vederea unui regim vamal, nu este obligatoriu ca informațiile conținute în acestea să apară în evidența stocurilor.

▼ **M29**

- (h) orice date suplimentare solicitate eventual pentru întocmirea unei declarații sumare de ieșire, menționate în anexa 30a, în cazul în care acestea sunt solicitate în temeiul articolului 182c din cod.

Articolul 807

Regimurile de perfecționare activă sau transformare sub control vamal sunt încheiate cu privire la produsele compensatoare, produsele transformate sau mărfurile în stare nemodificată situate într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber prin înscriere în evidența operativă a stocurilor a zonei libere sau antrepozitului liber. Informațiile de referință ale aceste înscrisuri se înregistrează în evidențele pentru perfecționare activă sau pentru transformare sub control vamal, după caz.

Subsecțiunea 2

Alte dispoziții cu privire la funcționarea zonei libere de control tip I și a antrepozitelor libere

Articolul 808

Măsurile de politică comercială prevăzute în documentele comunitare se aplică mărfurilor necomunitare plasate într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber numai în măsura în care ele se referă la intrarea mărfurilor pe teritoriul vamal al Comunității.

Articolul 809

Atunci când elementele necesare pentru calcularea datoriei vamale care trebuie luată în considerare sunt cele valabile înainte ca mărfurile să fi trecut prin formele standard de manipulare menționate în anexa 72, poate fi emisă o fișă de informații INF8 în conformitate cu articolul 523.

Articolul 810

Un antrepozit de alimente poate fi înființat într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber în conformitate cu articolul 40 din Regulamentul (CE) nr. 800/1999.

▼ **M29**

Atunci când autoritățile vamale atestă statutul vamal comunitar sau necomunitar al mărfurilor, în conformitate cu articolul 170 alineatul (4) din Cod, acestea folosesc un formular în conformitate cu modelul și dispozițiile din anexa 109.

Operatorul atestă statutul comunitar al mărfurilor prin intermediul aceluși formular atunci când mărfuri necomunitare sunt declarate pentru a fi puse în liberă circulație în conformitate cu articolul 173 litera (a) din Cod, inclusiv în cazul în care se încheie regimul de perfecționare activă sau de transformare sub control vamal.

Secțiunea 3

Dispoziții legale privind zonele libere de control tip II

Articolul 813

Fără a aduce atingere dispozițiilor secțiunii 1 și articolului 814, dispozițiile stipulate cu privire la regimul de antrepozit vamal sunt valabile pentru zona liberă de control tip II.

▼M29

▼B

Capitolul 2

Reexportul, distrugerea și abandonul

▼M29

Secțiunea I

Reexportul

Articolul 841

(1) În cazul în care reexportul este supus unei declarații vamale, articolele 787 – 796e se aplică *mutatis mutandis*, fără a aduce atingere dispozițiilor speciale eventual aplicabile în momentul încheierii regimului vamal economic anterior reexportului mărfurilor.

(2) În cazul în care un carnet ATA este eliberat în scopul reexportului unor mărfuri plasate sub regimul admiterii temporare, declarația vamală poate fi depusă la un alt birou vamal decât cel menționat la articolul 161 alineatul (5) din cod.

▼M29

Articolul 841a

În cazul în care reexportul nu face obiectul unei declarații vamale, o declarație sumară de ieșire se depune în conformitate cu articolele 842b - 842e.

Cu condiția ca o declarație sumară de intrare să fie depusă în momentul introducerii mărfurilor pe teritoriul vamal al Comunității, nu este necesară o declarație sumară de ieșire pentru reexportul unor mărfuri necomunitare în unul din următoarele cazuri:

- (a) mărfurile nu sunt descărcate dintr-un mijloc de transport care le-a transportat pe teritoriul vamal al Comunității;
- (b) mărfurile sunt transbordate la locul unde acestea sunt descărcate din mijlocul de transport care le-a transportat pe teritoriul vamal al Comunității.

Depozitarea de scurtă durată a unor mărfuri, inerentă unei astfel de transbordări, se consideră ca făcând parte din transbordare. Măsurile de control țin seama de caracterul special al situației.

▼M29

Secțiunea 2

Distrugere și abandonare

Articolul 842

(1) În sensul articolului 182 alineatul (3) din cod, notificarea distrugerii mărfurilor se face în scris și este semnată de către persoana interesată. Notificarea trebuie făcută în timp util pentru a permite autorităților vamale să supravegheze distrugerea.

(2) Atunci când mărfurile în cauză fac deja obiectul unei declarații acceptate de către autoritățile vamale, acestea menționează respectiva distrugere pe declarație și anulează declarația în conformitate cu articolul 66 din cod.

Autoritățile vamale care asistă la distrugerea mărfurilor indică pe declarație natura și cantitatea deșeurilor sau a resturilor rezultate din distrugere, pentru a determina elementele de taxare aplicabile acestora, de utilizat la atribuirea unei alte destinații vamale.

(3) Dispozițiile alineatului (2) primul paragraf se aplică *mutatis mutandis* mărfurilor abandonate în beneficiul bugetului de stat.

TITLUL VI

MĂRFURI CE PĂRĂSESC TERITORIUL VAMAL AL COMUNITĂȚII

CAPITOLUL 1

Declarație sumară de ieșire

▼**M29**

Articolul 842a

În cazul în care mărfurile destinate să fie scoase de pe teritoriul vamal al Comunității nu sunt acoperite de o declarație vamală, o declarație sumară, denumită în continuare «declarație sumară de ieșire», este depusă la biroul vamal de ieșire, astfel cum se definește la articolul 793 alineatul (2) din prezentul regulament, în conformitate cu articolul 182c din cod.

O declarație sumară de ieșire nu este cerută în următoarele cazuri:

▼**M33**

(a) cazurile enumerate la articolul 592a literele (a) – (m);

(b) _____

▼**M29**

(c) mărfurile care beneficiază de scutire în conformitate cu Convenția de la Viena din 18 aprilie 1961 privind relațiile diplomatice, Convenția de la Viena din 24 aprilie 1963 privind relațiile consulare sau alte convenții consulare, precum și cu Convenția de la New York din 16 decembrie 1969 privind misiunile speciale.

▼**M29**

Articolul 842b

(1) Declarația sumară de ieșire se trimite prin folosirea unui procedeu informatic. Ea include datele cerute pentru acest tip de declarație care figurează în anexa 30a și se completează în conformitate cu notele explicative care figurează în această anexă.

Declarația sumară de ieșire este autentificată de persoana care o întocmește.

(2) Declarațiile sumare de ieșire care îndeplinesc condițiile enunțate la primul alineat sunt înregistrate de către autoritățile vamale imediat după primirea acestora.

Articolul 199 alineatul (1) se aplică *mutatis mutandis*.

(3) Autoritățile vamale nu acceptă depunerea unei declarații sumare de ieșire întocmite pe suport de hârtie decât în una din următoarele împrejurări:

(a) sistemul informatizat al autorităților vamale nu funcționează;

(b) aplicația electronică a persoanei care procedează la depunerea declarației sumare de ieșire nu funcționează.

▼ **M34**

În cazurile menționate la primul paragraf literele (a) și (b), declarația sumară de ieșire pe suport de hârtie este întocmită utilizând formularul document de securitate și siguranță conform modelului din anexa 45i. În cazul în care transportul pentru care se întocmește o declarație sumară de ieșire se compune din mărfuri constituite din mai mult de un articol, documentul de securitate și siguranță este completat de o listă de articole al cărei model figurează în anexa 45j. Lista de articole este parte integrantă din documentul de securitate și siguranță.

În cazurile menționate la primul paragraf literele (a) și (b), autoritățile vamale pot permite înlocuirea sau completarea documentului de securitate și siguranță cu documente comerciale, cu condiția ca documentele transmise autorităților vamale să conțină informațiile cerute în anexa 30a pentru declarațiile sumare de ieșire.

▼ **M29**

(4) Autoritățile vamale stabilesc de comun acord procedura care trebuie urmată în cazurile menționate la alineatul (3) primul paragraf litera (a).

(5) Folosirea unei declarații sumare de ieșire întocmită pe suport de hârtie, menționată la alineatul (3) primul paragraf litera (b), este supusă aprobării autorităților vamale.

Declarația sumară de ieșire întocmită pe suport de hârtie este semnată de persoana care o întocmește.

▼ **M29**

Articolul 842c

(1) În cazul transportului multimodal, atunci când mărfurile sunt transferate de la un mijloc de transport la un altul în vederea scoaterii lor de pe teritoriul vamal al Comunității, termenul de depunere a declarației sumare de ieșire corespunde termenului aplicabil mijlocului de transport care părăsește teritoriul vamal al Comunității, după cum este prevăzut la articolul 842d alineatul (1).

(2) În cazul transportului combinat, atunci când mijlocul de transport activ care traversează frontiera servește doar pentru transportul unui alt mijloc de transport activ, obligația de a depune declarația sumară revine operatorului acestui mijloc de transport.

Termenul de depunere a declarației corespunde termenului aplicabil mijlocului de transport activ care traversează frontiera, astfel cum este prevăzut la articolul 842d alineatul (1).

▼ **M29**

Articolul 842d

(1) Declarația sumară de ieșire se depune la biroul de ieșire în termenele aplicabile precizate la articolul 592b alineatul (1).

▼ **M33**

Dispozițiile articolului 592b alineatele (2) și (3) și ale articolului 592c se aplică *mutatis mutandis*.

▼ **M29**

(2) Biroul vamal competent procedează, în momentul depunerii declarației sumare de ieșire, la o analiză de risc corespunzătoare, în principal în sensul securității și siguranței, înainte de a acorda liberul de vamă pentru mărfuri la scoaterea lor din Comunitate, într-un termen corespunzător perioadei cuprinse între termenul limită de depunere a declarației, prevăzut la articolul 592b, pentru tipul de transport respectiv și încărcarea sau plecarea mărfurilor.

În cazul în care mărfurile acoperite de unul din exemplarele prevăzute la articolul 592a literele (a) - (i), în ceea ce privește obligația de depunere a unei declarații sumare de ieșire, părăsesc teritoriul vamal al Comunității, analiza de risc se efectuează în momentul prezentării acestora, în baza documentației sau a altor informații privind aceste mărfuri.

Liberul de vamă pentru ieșirea mărfurilor poate fi acordată imediat după efectuarea analizei de risc.

(3) În cazul în care se constată că mărfurile destinate scoaterii de pe teritoriul vamal al Comunității și pentru care este necesară o declarație sumară de ieșire nu sunt acoperite de această declarație, persoana care transportă mărfurile sau care se ocupă cu transportul acestora în afara teritoriului vamal al Comunității depune imediat o declarație sumară de ieșire.

În cazul în care persoana depune o declarație sumară de ieșire după expirarea termenelor stabilite la articolele 592b și 592c, acest lucru nu reprezintă un obstacol în calea aplicării sancțiunilor prevăzute de legislația națională.

(4) În cazul în care, în baza controalelor pe care le-au efectuat, autoritățile vamale nu pot acorda liberul de vamă pentru scoaterea mărfurilor, biroul vamal competent informează persoana care a depus declarația sumară de ieșire și, în cazul în care este vorba despre o persoană diferită, persoana responsabilă cu transportul mărfurilor în afara teritoriului vamal al Comunității, că liberul de vamă pentru mărfuri nu va fi acordat.

Această notificare se efectuează într-un termen rezonabil după ce analiza de risc a mărfurilor a fost finalizată.

▼ M29

Articolul 842e

(1) Termenele menționate la articolul 842d alineatul (1) nu se aplică în cazurile în care acordurile internaționale încheiate între Comunitate și țări terțe prevăd schimbul de date din declarațiile vamale în termene diferite de cele menționate la articolul menționat anterior.

(2) Termenul nu poate fi, în nicio situație, redus la o durată mai mică decât termenul necesar pentru efectuarea analizei de risc înaintea scoaterii mărfurilor de pe teritoriul vamal al Comunității.

▼ M33

Articolul 842f

În cazul în care, la expirarea unui termen de 150 de zile de la data depunerii declarației, mărfurile care fac obiectul unei declarații sumare de ieșire nu au părăsit teritoriul vamal al Comunității, se consideră că declarația sumară de ieșire nu a fost depusă.

▼ M29

CAPITOLUL 2

Export temporar

Articolul 843

(1) Prezentul titlu precizează condițiile aplicabile mărfurilor care circulă de la un punct de pe teritoriul vamal al Comunității la altul, care părăsesc acest teritoriu temporar, fie că traversează sau nu teritoriul unei țări terțe, a căror deplasare sau export de pe teritoriul vamal al Comunității este interzis sau este supus restricțiilor, drepturilor vamale sau altor impuneri la export ca urmare a unei măsuri comunitare, în măsura în care respectiva măsură prevede astfel și fără încălcarea nici unor prevederi speciale pe care le poate conține.

Cu toate acestea, aceste condiții nu se aplică:

- atunci când pe declarația mărfurilor pentru export de pe teritoriul vamal al Comunității se furnizează dovada la biroul vamal unde se îndeplinesc formalitățile de export că s-a luat o măsură administrativă prin care s-a ridicat restricția asupra mărfurilor, că au fost achitate orice drepturi, taxe sau alte impuneri datorate sau că mărfurile pot părăsi teritoriul vamal al Comunității fără alte formalități sau
- atunci când mărfurile sunt transportate printr-un zbor direct fără oprire în afara teritoriului vamal al Comunității sau prin intermediul unui serviciu de transport regulat în sensul articolului 313a.

▼ M32

▼ M18

(3) Atunci când mărfurile sunt:

- (a) plasate sub un regim vamal diferit de regimul de tranzit comunitar sau

(b) deplasate fără a fi încadrate într-un regim vamal.

Exemplarul de control T5 se întocmește în conformitate cu articolul 912a-912g. În rubrica 104 a formularului T5 se introduce o cruce în pătratul „Altele (precizați)” și fraza prevăzută la alineatul (2).

În cazul în care mărfurile se încadrează la primul paragraf litera (a), exemplarul de control T5 se întocmește la biroul vamal la care se completează formalitățile cerute pentru expedierea mărfurilor. În cazul în care mărfurile se încadrează la primul paragraf litera (b), exemplarul de control T5 se prezintă împreună cu mărfurile la biroul vamal abilitat pentru locul în care mărfurile părăsesc teritoriul vamal al Comunității.

Acele birouri precizează ultima dată la care trebuie prezentate mărfurile la biroul vamal de destinație și, atunci când este cazul, introduc în documentul vamal sub acoperirea căruia urmează să fie transportate mărfurile fraza menționată la alineatul (2).

În scopurile exemplarului de control T5, biroul de destinație funcționează fie ca birou de destinație pentru procedura vamală de la primul paragraf litera (a), fie ca birou vamal abilitat pentru locul prin care mărfurile sunt reintroduse pe teritoriul Comunității, atunci când se aplică primul paragraf litera (b).

(4) Alineatul (3) se aplică și mărfurilor care circulă de la un punct de pe teritoriul vamal al Comunității la alt punct prin teritoriul uneia sau mai multor țări EFTA menționate la articolul 309 litera (f), care sunt reexpediate din una din țările respective.

(5) În cazul în care măsura comunitară menționată la alineatul (1) prevede constituirea unei garanții, acea garanție se depune în conformitate cu articolul 912b alineatul (2).

(6) Atunci când, la sosirea la biroul de destinație, mărfurile fie nu sunt recunoscute imediat ca având statut comunitar, fie nu sunt supuse imediat formalităților vamale necesare pentru mărfurile aduse pe teritoriul vamal al Comunității, biroul menționat ia toate măsurile prevăzute pentru ele.

(7) În împrejurările descrise la alineatul (3), biroul de destinație returnează originalul exemplarului de control T5 fără întârziere la adresa indicată în rubrica B „Se returnează la...” de pe formularul T5, imediat ce au fost îndeplinite toate formalitățile și au fost făcute toate adnotările.

(8) Atunci când mărfurile nu sunt aduse înapoi pe teritoriul vamal al Comunității, se consideră că ele au părăsit teritoriul vamal al Comunității în mod neregulamentar din statul membru unde fuseseră plasate sub regimul menționat la alineatul (2) sau unde a fost întocmit exemplarul de control T5.

▼**B**

PARTEA III

▼**M13**

OPERAȚIUNI PRIVILEGIATE

TITLUL I MĂRFURI RETURNATE

▼**B**

Articolul 844

(1) Potrivit articolului 185 alineatul (2) litera (b) din cod, sunt exonerate de drepturi de import mărfurile:

— pentru care, la exportul lor de pe teritoriul vamal al Comunității, s-au îndeplinit formalități vamale de export, cu scopul de a se obține restituiri sau alte sume la export instituite în cadrul politicii agricole comune

sau

— pentru care s-a acordat un avantaj financiar, diferit de aceste restituiri sau alte sume în cadrul politicii agricole comune, cu obligația de a exporta mărfurile respective,

cu condiția să se stabilească, după caz, fie că restituirile sau alte sume achitate au fost rambursate ori că s-au luat măsurile necesare de către autoritățile competente ca aceste sume să fie reținute, fie că celelalte avantaje financiare acordate au fost anulate și că mărfurile:

- (i) nu au putut fi introduse în consum în țara de destinație din motive ținând de reglementările aplicabile în țara respectivă;
- (ii) sunt returnate de către destinatar ca fiind defecte sau neconforme cu prevederile din contract;

(iii) sunt reimportate pe teritoriul vamal al Comunității, datorită altor circumstanțe aflate în afara controlului exportatorului, pentru că nu au putut fi utilizate în scopul prevăzut.

(2) Circumstanțele menționate la alineatul (1) punctul (iii) includ următoarele:

- (a) mărfurile care revin în teritoriul vamal al Comunității ca urmare a unei avarii survenite înainte de livrarea la destinatar, fie la mărfurile în sine, fie la mijlocul de transport în care au fost transportate;
- (b) mărfurile, exportate inițial în scopul consumului sau vânzării în cadrul unui târg sau al unei alte manifestări similare, care nu au fost astfel consumate sau vândute;
- (c) mărfurile care nu au putut fi livrate destinatarului datorită incapacității sale fizice sau juridice de a onora contractul prin care s-a efectuat exportul;
- (d) mărfurile care, din cauza unor evenimente naturale, politice sau sociale, nu au putut fi livrate destinatarului sau care au ajuns la acesta după data de livrare obligatorie prevăzută în contractul prin care s-a efectuat exportul;
- (e) produsele care țin de organizarea comună a pieței fructelor și legumelor exportate în cadrul unei vânzări în consignatie și care nu au fost vândute pe piața din țara terță de destinație.

(3) Mărfurile care, în cadrul politicii agricole comune, sunt exportate sub acoperirea unei licențe de export sau a unui certificat de fixare în avans nu sunt admise cu exonerarea de drepturi de import decât în cazul în care se stabilește că dispozițiile comunitare relevante au fost respectate.

(4) Mărfurile menționate la alineatul (1) nu pot beneficia de exonerare decât dacă sunt declarate pentru liberă circulație pe teritoriul vamal al Comunității într-un interval de douăsprezece luni de la data îndeplinirii formalităților vamale referitoare la exportul acestora.

▼ **M14**

Totuși, în cazul în care bunurile sunt declarate ca având liberă circulație după expirarea perioadei la care se face referire în primul paragraf, autoritățile vamale ale statului membru de reimport pot permite depășirea perioadei în cazul în care circumstanțe excepționale o justifică. În cazul în care autoritățile vamale permit depășirea termenului, acestea trimit Comisiei detalii asupra cazului.

▼ **B**

Articolul 845

Mărfurile reintroduse beneficiază de exonerarea de drepturi de import chiar și atunci când reprezintă doar o fracțiune din mărfurile exportate anterior în afara teritoriului vamal al Comunității.

Același regim se aplică și în cazul mărfurilor care constituie părți componente sau accesorii ale mașinilor, instrumentelor, aparatelor sau altor produse exportate anterior în afara teritoriului vamal al Comunității.

Articolul 846

(1) Prin derogare de la dispozițiile articolului 186 din cod, sunt admise cu exonerare de drepturile de import mărfurile reintroduse aflate în una din următoarele situații:

- (a) mărfuri care, după exportul lor în afara teritoriului vamal al Comunității, nu au făcut decât obiectul unor tratamente necesare menținerii lor în bună stare de conservare sau al unor manipulări care au modificat doar modul lor de prezentare;
- (b) mărfuri care, după ce au fost exportate din teritoriul vamal al Comunității, deși au făcut obiectul unor tratamente, altele decât cele necesare menținerii lor în bună stare de conservare, sau al unor manipulări, altele decât cele care au modificat doar modul lor de prezentare, s-au dovedit defectuoase sau inapte pentru utilizarea prevăzută, atunci când se respectă una dintre următoarele condiții:
 - fie aceste mărfuri au făcut obiectul tratamentelor menționate numai în vederea reparării sau readucerii lor în stare bună,
 - fie neadecvarea mărfurilor pentru utilizarea prevăzută a fost constatată numai după începerea tratamentelor sau a manipu-lărilor menționate.

(2) În cazul în care tratamentele sau manipulările pe care mărfurile reintroduse le-au suferit în conformitate cu alineatul (1) litera (b) ar fi avut drept consecință perceperea de drepturi de import, dacă ar fi fost vorba de mărfuri plasate sub regimul de perfecționare pasivă, se aplică regulile de taxare în vigoare în cadrul

regimului menționat.

Cu toate acestea, dacă mărfurile au fost supuse unor operații constând din repararea sau readucerea lor în stare bună devenită necesară ca urmare a unui eveniment imprevizibil intervenit în afara teritoriului vamal al Comunității, acest fapt fiind stabilit spre satisfacția autorităților vamale, se acordă exonerarea de drepturi de import, cu condiția ca valoarea mărfurilor reintroduse să nu fi devenit mai mare, ca urmare a unei astfel de operațiuni, decât valoarea lor în momentul exportului acestora de pe teritoriul vamal al Comunității.

(3) În sensul alineatului (2) al doilea paragraf:

- (a) „repararea sau readucerea în stare bună devenită necesară”: orice operație având ca efect remedierea defecțiunilor de funcționare sau a deteriorărilor materiale suferite de o marfă în timp ce se afla în afara teritoriului vamal al Comunității, operație fără de care marfa nu mai poate fi utilizată în condiții normale, în scopurile pentru care a fost destinată;
- (b) se consideră că valoarea unei mărfi reintroduse nu a devenit mai ridicată, ca rezultat al operației la care a fost supusă, decât valoarea pe care o avea la momentul exportului în afara teritoriului vamal al Comunității, atunci când operația nu depășește ceea ce este strict necesar pentru a permite utilizarea mărfii în aceleași condiții ca acelea care existau în momentul exportului respectiv.

Atunci când repararea sau readucerea în stare bună a mărfurilor necesită incorporarea unor piese de schimb, o asemenea incorporare se limitează la acele componente strict necesare pentru a permite utilizarea mărfurilor în aceleași condiții ca acelea din momentul exportului.

Articolul 847

La îndeplinirea formalităților vamale de export, autoritățile vamale, la cererea persoanei interesate, eliberează un document care conține informațiile necesare pentru identificarea mărfurilor, în eventualitatea reintroducerii lor pe teritoriul vamal al Comunității.

Articolul 848

(1) Sunt acceptate ca fiind mărfuri reintroduse:

— pe de o parte, mărfurile pentru care sunt prezentate următoarele documente în sprijinul declarației de punere în liberă circulație:

- (a) fie exemplarul declarației de export returnat exportatorului de către autoritățile vamale sau o copie a acestui document certi-ficată pentru conformitate de către autoritățile menționate;
- (b) fie fișa de informații prevăzută la articolul 850.

Atunci când autoritățile vamale ale biroului vamal de reimport sunt în măsură să stabilească, cu mijloacele de probă de care dispun sau pe care le pot solicita persoanei interesate, că mărfurile declarate pentru liberă circulație sunt mărfuri exportate inițial în afara teritoriului vamal al Comunității și că la data exportului îndeplineau condițiile necesare pentru a fi acceptate ca mărfuri reintroduse, documentele menționate la literele (a) și (b) nu sunt necesare;

— pe de altă parte, mărfurile acoperite de un carnet ATA emis în cadrul Comunității.

Aceste mărfuri pot fi acceptate ca mărfuri reintroduse, în limitele stabilite la articolul 185 din cod, chiar în condițiile în care carnetul ATA a depășit termenul de valabilitate.

În toate cazurile trebuie să se procedeze la îndeplinirea formalităților prevăzute la articolul 290 alineatul (2).

(2) Dispozițiile alineatului (1) prima liniuță nu se aplică circulației internaționale a ambalajelor, a mijloacelor de transport sau a anumitor mărfuri acceptate sub un regim vamal special, pentru care dispoziții autonome sau convenționale stipulează în astfel de împrejurări o dispensă de documente vamale.

Dispozițiile menționate nu se aplică nici în situația în care mărfurile pot fi declarate pentru punerea în liberă circulație în mod verbal sau prin orice alt document.

(3) Atunci când consideră necesar, autoritățile vamale de la biroul vamal de reimport pot solicita persoanei interesate să le prezinte dovezi suplimentare, în special în scopul identificării mărfurilor reintroduse.

(1) Pe lângă documentele menționate la articolul 848, în sprijinul oricărei declarații pentru punerea în liberă circulație având ca obiect mărfuri reintroduse al căror export este posibil să fi ocazionat îndeplinirea de formalități vamale de export în vederea obținerii de restituiri sau de alte sume prevăzute pentru export în cadrul politicii agricole comune, trebuie să se prezinte un certificat eliberat de autoritățile competente pentru acordarea unor asemenea rambursări sau sume în statul membru exportator. Acest certificat trebuie să conțină toate elementele necesare care să permită biroului vamal la care mărfurile respective sunt declarate pentru punere în liberă circulație să verifice dacă el se referă la mărfurile menționate.

(2) Atunci când exportul mărfurilor nu a necesitat îndeplinirea formalităților vamale de export în vederea obținerii de restituiri sau de alte sume prevăzute pentru export în cadrul politicii agricole comune, certificatul trebuie să cuprindă una din următoarele mențiuni: Atunci când exportul mărfurilor nu a necesitat îndeplinirea formalităților vamale de export în vederea obținerii de restituiri sau de alte sume prevăzute pentru export în cadrul politicii agricole comune, certificatul trebuie să cuprindă una din următoarele mențiuni:

- Sin concesión de restituciones u otras cantidades a la exportación;
- Ingen restitutioner eller andre beløb ydet ved udførslen;
- Keine Ausfuhrerstattungen oder sonstige Ausfuhrvergünstigungen;
- Aev £TOX<xv Em8oTr\^aemv r\ dU©v xopnyfioecDV Kaxd xnv e^ayajyn;
- No refunds or other amounts granted on exportation;
- Sans octroi de restitutions ou autres montants à l'exportation;
- Senza concessione di restituzioni o altri importi all'esportazione;
- Geen restituties of andere bij de uitvoer verleende bedragen;
- Sem concessão de restituicões ou outros montantes na exportação;

▼A1

- Vietaessa ei myönnetty vientitukes eika muita maaria/inga bidrag eller andra belopp har beviljats vid exporten;
- Inga bidrag eller andra belopp har beviljats vid exporten;

▼A2

- Bez vývozních náhrad nebo jiných částek poskytovaných při vývozu;
- Eksportil ei makstud toetusi ega muid summased;
- Bez kompensācijas vai citām summām, kas paredzētas par preču izvesanu;
- Eksportas teisės / grajinamasias išmokas arba kitas pinigij. sumas nesuteikia;
- Kivitel esetén visszatérítést vagy egyéb kedvezményt nem vettek igénybe;
- L-ebda rifużjoni jew ammonti oħra mogħtija fuq esportazzjoni;
- Nie przyznano dopłat lub innych kwot wynikających z wywozu;
- Brez izvoznih nadomestil ali drugih izvoznih ugodnosti;
- Pri vývoze sa neposkytujú žiadne náhrady alebo iné penazné čiastky;

▼M30

- Be3 BMCTaHOBaBaHHa HJIH Aπym nneAOCTaBfHH cyMH 3a HJIH npn H3HOC;
- Fără acordarea de restituiri restituții sau alte sume la export.

▼B

(3) Atunci când exportul mărfurilor a ocazionat îndeplinirea de formalități vamale de export în

vederea obținerii de restituiri sau de alte sume prevăzute pentru export în cadrul politicii agricole comune, certificatul trebuie să cuprindă una sau alta din următoarele mențiuni:

- Restituciones y otras cantidades a la exportación reintegradas por ... (cantidad);
- De ved udførslen ydede restitutioner eller andre beløb er tilbagebetalt for ... (mængde);
- Ausfuhrerstattungen und sonstige Ausfuhrvergünstigungen für ... (Menge) zurückbezahlt;
- *EmδoTf\aeiq KCXI âXkeq xop^aeiq Kaxd xnv e^ayrayn eTieoxpdcpnoav yia ...* (noooxn);
- Refunds and other amounts on exportation repaid for ... (quantity);
- Restitutions et autres montants à l'exportation remboursés pour ... (quantité);
- Restituzioni e altri importi all'esportazione rimborsati per ... (quantità);
- Restituties en andere bedragen bij de uitvoer voor ... (hoeveelheid) terugbetaald;
- Restituições e outros montantes na exportação reembolsados para ... (quantidade);

▼ **A1**

- Vientituki ja muut vietaessa maksetut maarat maksettu takaisin (maara)osalta/De vid exporten beviljade bidragen eller andra belopp har betalats tillbaka for... (kvantitet);
- De vid exporten beviljade bidragen eller andra belopp har betalats tillbaka for (kvantitet);

▼ **A2**

- Vývozní náhrady nebo jiné částky poskytované při vývozu vypla-ceny za(množství);
- Ekspordil makstud toetused ja muud summad tagastatud (kogus) eest;
- Kompensācijas un citas par preču izvesanu paredzētas summas atmaksātas par ... (daudzums);
- Gražinamosios išmokos ir kitos eksporto atveju mokamos pinigij. sumos išmokėtos už (kiekis);
- Kivitel esetén igénybevett visszatérítés vagy egyéb kedvezmény ... (mennység) után visszafizetve;
- Rifuzjoni jew ammonti ohra fuq esportazzjoni mogħtija lura għal... (kwantita');
- Dopłaty i inne kwoty wynikaj^ce z wywozu wyplacono za (ilosc);
- Izvozna nadomestila ali zneski drugih izvoznih ugodnosti povrnjeni za ... (količina);
- Náhrady a jiné penazné částky při vývoze vyplatené za (množstvo);

▼ **M30**

- BMCTaHOBaBaHna H Aπym cyMH 3a ... (KOJiHHeCTBo), ronjiaTeHH 3a H3Hoca;
- Restituiri și alte sume rambursate la export pentru ... (cantitatea);

▼ **B**

sau

- Titulo de pago de restituciones u otras cantidades a la exportación anulado por ... (cantidad);
- Ret til udbetaling af restitutioner eller andre beløb ved udførslen er annulleret for ... (mængde);
- Auszahlungsanordnung über die Ausfuhrerstattungen und sonstigen Ausfuhrvergünstigungen für ... (Menge) ungültig gemacht;
- AnoSeiKiiKo 7iA,r1p©uri<; gmSoTnogcDV n dU©v xopriynoecDV Kaxd xnv e^ayrayn aKup©nevo yia ... noooxn),

- Entitlement to payment of refunds or other amounts on exportation cancelled for ... (quantity);
- Titre de paiement des restitutions ou autres montants à l'exportation annulé pour ... (quantité);
- Titolo di pagamento delle restituzioni o di altri importi all'esportazione annullato per ... (quantità);
- Aanspraak op restituties of andere bedragen bij uitvoer vervallen voor ... (hoeveelheid);
- Título de pagamento de restituições ou outros montantes na exportação anulado para ... (quantidade);

▼ A1

- Oiekus veintitukeen tai muihin vietaessa maksettuihin maariin pe-ruutettu (määrä) osalta/Rätt till utbetalning av bidrag och andra belopp vid exporten har annullerats for...(kvantitet);
- Ratt till utbetalning av bidrag och andra belopp vid exporten har annullerats for.(kvantitet);

▼ A2

- Nárok na vyplacení vývozních náhrad nebo jiných částek poskyto-vaných při vývozu za ... (množství) zanikl;
- Õigus saada toetusi või muid summasisid ekspordil on ... (kogus) eest kehtetuks tunnistatud;
- Tiesības izmaksāt kompensācijas vai citas summas, kas paredzētas par preču izvesanu, atceltas attiecībā uz ... (daudzums);
- Teisē / grazinamūjij. išmokij. arba kitij. eksporto atveju mokamij. pinigij. sumij. mokėjimq. už (kiekis) panaikinta;
- Kivitel eseten igénybevevett visszatérítésre vagy egyéb kedvezményre való jogosultság ... (mennyiség) után megszűnt;
- Mhux intitolati ghal hlas ta' rifuzjoni jew ammonti oħra fuq l-espor-tazzjoni ghal...(kwantita');)
- Uprawnienie do otrzymania doplat lub innych kwot wynikaj^cych z wywozu anulowano dla ... (ilosc);
- Upravičenost do izplacila izvoznih nadomestil ali zneskov drugih izvoznih ugodnosti razveljavljena za ... (količina);
- Nárok na vyplatenie náhrad alebo iných penazných čiastok pri vývoze za (množstvo) zanikol;

▼ M30

- ИпаBO 3a nnamaHe Ha BMCTaHOBaBaHHa HJIH Aпырн cyMH 3a H3Hoca e oTMeHeHo 3a ... (KOJиHecTBo);
- Dreptul la plata restituirilor sau a altor sume la export a fost anulat pentru ... (cantitatea).

▼ B

în funcție de rambursarea sau nerambursarea de către autoritățile competente a restituirilor sau a altor sume prevăzute pentru export a fost sau nu plătită.

(4) În cazul menționat la articolul 848 alineatul (1) prima liniuță litera (b), certificatul menționat la alineatul (1) se întocmește pe fișa de informații INF 3 prevăzută la articolul 850.

(5) Atunci când autoritățile vamale de la biroul vamal la care mărfurile sunt declarate pentru punere în liberă circulație sunt în măsură, prin mijloacele de care dispun, să se convingă că nu s-a acordat nici o restituire sau o altă sumă prevăzută pentru export în cadrul politicii agrare comune și nici nu se va putea acorda ulterior, nu mai este necesar certificatul menționat la alineatul (1).

Articolul 850

Fișa de informații INF 3 este întocmită într-un exemplar original și două copii pe formulare în conformitate cu modelele din anexa 110.

Articolul 851

(1) Sub rezerva dispozițiilor alineatului (3), fișa de informații INF 3 este eliberată la cererea exportatorului de către autoritățile vamale ale biroului vamal de export în momentul îndeplinirii formalităților de export pentru mărfurile la care se referă, în cazul în care exportatorul declară că este probabil ca respectivele

mărfuri să fie returnate printr-un alt birou vamal decât biroul vamal de export.

(2) Fișa de informații INF 3 poate fi, de asemenea, eliberată, la cererea exportatorului, de către autoritățile vamale ale biroului vamal de export, după îndeplinirea formalităților de export pentru mărfurile la care se referă aceasta, dacă autoritățile respective pot stabili, pe baza informațiilor de care dispun, că detaliile conținute în cererea exportatorului corespund mărfurilor exportate.

(3) În cazul mărfurilor menționate la articolul 849 alineatul (1), fișa INF 3 este eliberată numai după îndeplinirea formalităților vamale de export relevante și sub rezerva dispozițiilor alineatului (2).

Eliberarea se face în următoarele condiții:

- (a) caseta B din fișa menționată să fi fost completată și vizată anterior de către autoritățile vamale;
- (b) caseta A din fișa menționată să fi fost completată și vizată anterior de către autoritățile vamale, atunci când sunt solicitate informațiile conținute de aceasta.

Articolul 852

(1) Fișa INF 3 reia toate informațiile reținute de autoritățile vamale în vederea identificării mărfurilor exportate.

(2) Atunci când este de așteptat că mărfurile exportate vor fi rein-troduse pe teritoriul vamal al Comunității prin mai multe birouri vamale, altele decât biroul vamal de export, exportatorul poate solicita eliberarea mai multor fișe INF 3 pentru a acoperi întreaga cantitate de mărfuri exportate.

În mod similar, exportatorul poate cere autorităților vamale care au eliberat o fișă INF 3 să o înlocuiască cu mai multe fișe INF 3 care să acopere toată cantitatea de mărfuri incluse în fișa INF 3 eliberată inițial.

Exportatorul poate solicita, de asemenea, eliberarea unei fișe de informații INF 3 doar pentru o parte a mărfurilor exportate.

Articolul 853

Originalul și o copie a fișei INF 3 se remit exportatorului pentru a fi prezentate la biroul vamal de reimport. A doua copie este clasată, de către autoritățile vamale care au eliberat-o, în arhivele lor.

Articolul 854

Biroul vamal de reimport indică pe originalul și pe copia fișei INF 3 cantitatea de mărfuri reintroduse care beneficiază de exonerare de drepturi de import, rețin originalul și trimite autorităților vamale care au eliberat fișa copia aferentă cu numărul și data declarației pentru punere în liberă circulație.

Autoritățile vamale menționate compară respectiva copie cu cea care se află în posesia lor, după care o rețin în arhivele lor.

Articolul 855

În cazul furtului, pierderii sau distrugerii originalului fișei INF 3, persoana interesată poate solicita un duplicat autorităților vamale care au eliberat-o. Acestea dau curs solicitării respective dacă situația o justifică. Duplicatul eliberat în acest mod trebuie să poarte una din mențiunile următoare:

- DUPLICADO,
- DUPLIKAT,
- DUPLIKAT,
- ANTirPAOO,
- DUPLICATE,
- DUPLICATA,
- DUPLICATO,

- DUPLICAAT,
- SEGUNDA VIA,

▼A1

- KAKSOISKAPPALE/DUPLIKAT,
- DUPLIKAT,

▼A2

- DUPLIKÁT,
- DUPLIKAAT,
- DUBLIKÂTS,
- DUBLIKATAS,
- MÁSODLAT,
- DUPLIKAT,
- DUPLIKAT,
- DVOBNIK,
- DUPLIKÁT,
- fiYBJHKAT,
- DUPLICAT.

▼B

Autoritățile vamale menționează pe copia fișei INF 3 din posesia lor faptul că s-a eliberat un duplicat.

Articolul 856

(1) La cererea autorităților vamale de la biroul vamal de reimport, autoritățile vamale de la biroul vamal de export comunică celor dintâi toate informațiile de care dispun pentru a le da posibilitatea de a determina dacă mărfurile îndeplinesc condițiile necesare pentru a beneficia de dispozițiile prezentei părți.

(2) Fișa INF 3 poate fi utilizată la solicitarea și la transmiterea informațiilor menționate la alineatul (1).

▼M13

TITLUL II

**PRODUSE DE PESCUIT MARITIM ȘI ALTE PRODUSE OBTINUTE
DIN APELE TERITORIALE ALE UNEI ȚĂRI TERȚE DE
PESCADOARE ALE COMUNITĂȚII**

Articolul 856a

(1) Scutirea de drepturi de import pentru produsele prevăzute de articolul 188 din Cod este condiționată de prezentarea unui certificat care să susțină declarația de punere în liberă circulație privind produsele în cauză.

(2) Pentru produsele ce urmează să fie puse în liberă circulație în Comunitate, în situațiile prevăzute de articolul 329 literele (a)-(d), căpitanul navei comunitare care a făcut captura completează căsuțele 3, 4 și 5 și, dacă este necesar, și căsuța 9 a certificatului. În cazul în care captura a fost prelucrată la bord, căpitanul navei completează și căsuțele 6, 7 și 8.

Articolele 330, 331 și 332 se aplică la completarea căsuțelor corespunzătoare ale certificatului.

Atunci când se face declarația pentru punerea în liberă circulație a acestor produse, declarantul completează căsuțele 1 și 2 din certificat.

(3) Certificatul trebuie să se conformeze modelului prezentat în anexa 110a și trebuie să fie întocmit în conformitate cu alineatul (2).

(4) Atunci când produsele sunt declarate pentru punere în liberă circulație în portul în care au fost descărcate de pe pescadorul comunitar care a făcut captura, derogarea prevăzută la articolul 326 alineatul (2) se aplică *mutatis mutandis*.

(5) În sensul alineatelor (1)-(4), înțelesul termenilor „pescador comunitar” și „navă-fabrică aparținând Comunității” este cel definit în articolul 325 alineatul (1), în timp ce termenul „produse” se consideră ca însemnând produsele și mărfurile prevăzute în articolele 326 și 332, atunci când se face referire la aceste dispoziții.

(6) Pentru a se asigura respectarea alineatelor (1)-(5), administrațiile statelor membre își acordă asistență reciprocă la verificarea autenticității certificatelor și a exactității informațiilor cuprinse în acestea.

▼B

PARTEA IV

DATORIA VAMALĂ

TITLUL I

GARANȚII

Articolul 857

(1) Tipurile de garanție, altele decât depozitul bănesc sau garantul, în înțelesul articolelor 193, 194 și 195 din cod, precum și depozitul bănesc sau remiterea de titluri pe care statele membre le pot reține fără a se respecta condițiile prevăzute în articolul 194 alineatul (1), sunt următoarele:

- (a) constituirea unei ipoteci, a unei datorii funciare, a unei antihreze sau a unui alt drept considerat echivalent cu un drept ținând de proprietatea de bunuri imobiliare;
- (b) cesiunea de creanțe, constituirea unui gaj cu sau fără cedarea posesiei asupra bunurilor, a titlurilor sau a creanțelor, sau, în special, a unui livret de economii sau a unui înscris în Registrul datoriei publice;
- (c) constituirea unei responsabilități contractuale solidare pentru întregul quantum al datoriei de către o terță parte agreată în acest scop de autoritățile vamale și, mai ales, depunerea unei polițe a cărei plată este garantată de respectiva persoană terță;
- (d) un depozit bănesc sau o garanție considerată echivalentă a acestuia în altă monedă decât cea a statului membru în care se constituie garanția;
- (e) participarea, prin plata unei contribuții, la un sistem de garanție general administrat de către autoritățile vamale.

(2) Cazurile și condițiile în care se poate recurge la tipurile de garanții menționate la alineatul (1) se stabilesc de către autoritățile vamale.

Articolul 858

Constituirea unei garanții prin depozit bănesc nu dă dreptul la plata de dobândă de către autoritățile vamale.

TITLUL II

NAȘTEREA DATORIEI

CAPITOLUL 1

Omisuni fără efect semnificativ asupra depozitării temporare sau a regimului vamal

Articolul 859

Următoarele omisiuni sunt considerate ca neavând un efect semnificativ asupra corectitudinii operațiunii de depozitare temporare sau a regimului vamal considerat în sensul articolului 204 alineatul (1) din cod, în cazul în care:

- nu constituie o tentativă de sustragere a mărfurilor de sub supravegherea vamală;
- nu presupun o neglijență manifestă din partea persoanei interesate și
- toate formalitățile necesare pentru reglementarea situației mărfurilor sunt îndeplinite ulterior:

1. depășind termenul limită permis pentru a se atribui mărfurilor una dintre destinațiile vamale prevăzute în cadrul depozitării temporare sau al regimului vamal respectiv, în cazul în care limita de timp ar fi fost prelungită dacă cererea de prelungire ar fi fost prezentată la timp;

▼ **M21**

2. fiind vorba despre o marfă plasată sub regim de tranzit, neîndeplinirea uneia din obligațiile pe care le implică utilizarea regimului atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) marfa plasată sub regim vamal a fost efectiv prezentată intactă la biroul de destinație;
- (b) biroul de destinație a fost în măsură să garanteze că această marfă a primit o destinație vamală sau a fost plasată în depozit temporar la încheierea operațiunii de tranzit și
- (c) atunci când termenul stabilit în conformitate cu articolul 356 nu a fost respectat și alineatul (3) din articolul menționat anterior nu se aplică, marfa a fost totuși prezentată la biroul de destinație într-un termen rezonabil.

▼ **B**

3. în cazul mărfurilor plasate în depozitare temporară sau sub regimul de antrepozit vamal, manipulările fără autorizarea prealabilă din partea autorităților vamale, cu condiția ca manipulările respective să fi fost autorizate dacă ar fi fost solicitate;

4. în cazul unor mărfuri plasate sub regim de admitere temporară, utilizarea mărfurilor în alte condiții decât cele prevăzute în autorizație, cu condiția ca această utilizare să fi fost autorizată sub respectivul regim dacă ar fi fost solicitată;

5. în cazul unor mărfuri în depozitare temporară sau plasate sub un regim vamal, deplasarea neautorizată a mărfurilor, cu condiția ca mărfurile să poată fi prezentate autorităților vamale la cererea acestora;

▼ **M20**

6. În cazul mărfurilor depozitate temporar sau plasate sub un regim vamal, mutarea mărfurilor de pe teritoriul vamal al Comunității sau introducerea lor într-o zonă liberă de control tip I în sensul articolului 799 sau într-un antrepozit liber fără încheierea formalităților necesare;

▼ **M21**

7. fiind vorba despre o marfă sau despre un produs care face obiectul unui transfer fizic în conformitate cu articolele 296, 297 sau 511, neîndeplinirea uneia din condițiile stabilite pentru transferul respectiv atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) partea interesată poate demonstra, la cererea autorităților vamale, că această marfă sau acest produs a ajuns în locația sau la locul de destinație prevăzut și, atunci când este vorba despre un transfer în conformitate cu articolele 296, 297, 512 alineatul (2) sau cu articolul 513, că această marfă sau acest produs a fost corect înscris în documentele locației sau ale locului de destinație prevăzut, în cazul în care articolele respective prevăd o asemenea înscriere;
- (b) atunci când termenul, fixat de autorizație, dacă este cazul, nu a fost respectat, această marfă sau acest produs a ajuns totuși la locația respectivă sau la locul respectiv de destinație într-un termen rezonabil;

▼ **M12**

8. în cazul mărfurilor eligibile în momentul punerii în liberă circulație pentru scutirea parțială sau totală de plata drepturilor de import menționată în articolul 145 din cod, existența uneia din situațiile menționate în articolul 204 alineatul (1) litera (a) sau (b) din cod în timp ce mărfurile respective se află depozitate temporar sau sub un alt regim vamal înainte de a fi puse în liberă circulație;

▼ **M20**

9. în cadrul perfecționării active și transformării sub control vamal, depășind termenul permis pentru prezentarea autorizației de încheiere, cu condiția ca termenul să fi fost prelungit dacă s-ar fi solicitat o prelungire din vreme;

10. depășind termenul de timp permis pentru mutarea temporară dintr-un antrepozit vamal, cu condiția ca termenul să fi fost prelungit dacă s-ar fi solicitat o prelungire din vreme;

Articolul 860

Autoritățile vamale consideră că s-a născut o datorie vamală în conformitate cu articolul 204 alineatul (1) din cod, dacă persoana susceptibilă de a fi debitor nu demonstrează că sunt îndeplinite condițiile stabilite la articolul 859.

Articolul 861

Faptul că omisiunile menționate la articolul 859 nu dau naștere unei datorii vamale nu împiedică aplicarea dispozițiilor legii penale în vigoare, precum și a dispozițiilor permițând anularea și revocarea autorizațiilor eliberate sub regimul vamal în cauză.

*CAPITOLUL 2****Pierderi naturale****Articolul 862*

(1) În conformitate cu articolul 206 din cod, autoritățile vamale, la cererea persoanei interesate, iau în considerare cantitățile lipsă ori de câte ori se poate demonstra că pierderile constatate se datorează exclusiv unor cauze legate de natura mărfurilor și nu din neglijență sau dol din partea acesteia.

(2) Neglijență sau dol reprezintă, în special, orice omisiune a regulilor de transport, depozitare, manipulare, prelucrare sau transformare a mărfurilor respective impuse de autoritățile vamale sau care decurg din utilizările obișnuite ale mărfurilor respective.

Articolul 863

Autoritățile vamale pot scuti persoana interesată de obligația de a furniza dovada că mărfurile au fost pierdute iremediabil din motive inerente propriei lor naturi, în cazul în care sunt convinse că pierderea lor nu se explică în alt mod.

Articolul 864

Dispozițiile naționale în vigoare în statele membre referitoare la ratele standard de pierdere iremediabilă dintr-o cauză ținând de natura mărfurilor se aplică în cazul în care persoana interesată nu poate face dovada că pierderea efectivă o depășește pe cea calculată prin aplicarea ratei standard pentru mărfurile respective.

▼M1*CAPITOLUL 3****Mărfuri aflate în situații speciale*****▼B***Articolul 865*

Se consideră sustragere a mărfurilor de sub supraveghere vamală, în înțelesul articolului 203 alineatul (1) din cod, declarația vamală a acestor mărfuri, orice alt act care are aceleași efecte juridice, precum și prezentarea unui document pentru vizare de către autoritățile competente, de îndată ce aceste acțiuni au efectul de a le conferi în mod fals statutul de mărfuri comunitare.

▼M14

Totuși, în cazul companiilor aeriene autorizate să folosească un regim de tranzit simplificat prin utilizarea unui document electronic, mărfurile nu sunt considerate a fi fost scoase de sub supravegherea vamală dacă, la inițiativa sau în numele persoanei interesate, sunt tratate în conformitate cu statutul lor de bunuri necomunitare înainte ca autoritățile vamale să sesizeze existența unei situații neobișnuite și dacă comportamentul persoanei în cauză nu sugerează existența unei tranzacții frauduloase.

▼M29*Articolul 865a*

În cazul în care declarația sumară de intrare a fost modificată și când comportamentul persoanei interesate nu implică o manevră frauduloasă, nu rezultă nicio datorie vamală, în temeiul articolului 202 din cod, în momentul introducerii neregulate a unor mărfuri care nu au fost declarate corect înainte de modificarea declarației.

▼B

Articolul 866

Fără a aduce atingere dispozițiilor prevăzute referitoare la interdicțiile sau restricțiile care pot fi aplicabile mărfurilor respective, în cazul în care se naște o datorie vamală la import în conformitate cu articolul 202, 203, 204 sau 205 din cod, iar drepturile de import au fost achitate, mărfurile se consideră ca fiind comunitare fără a mai fi necesar să se facă o declarație de punere în circulație liberă.

Articolul 867

Confiscarea unor mărfuri în conformitate cu articolul 233 literele (c) și (d) din cod nu modifică statutul vamal al mărfurilor respective.

▼M1

Articolul 867a

(1) Mărfurile necomunitare care au fost abandonate în favoarea bugetului statului, puse sub sechestru sau confiscate, se consideră a fi plasate sub regim de antrepozit vamal.

(2) Mărfurile menționate la alineatul (1) pot fi vândute de către autoritățile vamale numai cu condiția îndeplinirii fără întârziere de către cumpărător a formalităților de atribuire de destinații vamale.

În cazul în care vânzarea se face la un preț care include drepturile de import, vânzarea este considerată echivalentă cu punerea în liberă circulație și autoritățile vamale trebuie să calculeze, la rândul lor, cuantumul drepturilor și să le înregistreze în evidențele contabile.

În aceste cazuri, vânzarea se desfășoară în conformitate cu procedurile în vigoare din statele membre.

(3) În cazul în care administrația decide să cedeze ea însăși mărfurile menționate la alineatul (1) altfel decât prin vânzare, aceasta îndeplinește de îndată formalitățile de atribuire de destinații vamale stabilite în articolul 4 alineatul (15) literele (a), (b) (c) și (d) din cod.

▼B

TITLUL III

▼M10

RESTITUIREA DATORIEI VAMALE

▼B

Articolul 868

Statele membre pot să nu înscrie în conturi sumele drepturilor mai mici de 10 ECU.

Nu se procedează la recuperarea a posteriori a drepturilor de import sau a drepturilor de export în cazul în care suma pentru fiecare acțiune de recuperare este mai mică de 10 ECU.

Articolul 869

Autoritățile vamale decid de la sine să nu înscrie în conturi drepturile nepercepute:

(a) în cazurile în care s-a aplicat un tratament tarifar preferențial în cadrul unui contingent tarifar, al unui plafon tarifar sau al altui regim când dreptul de a beneficia de acest tratament s-a încheiat la data acceptării declarației vamale fără să se fi publicat acest fapt în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* înainte de acordarea liberului de vamă al mărfurilor respective sau, în cazul în care nu s-a făcut public acest lucru, după ce s-a făcut o informare corespunzătoare în statul membru interesat, persoana pasibilă de plată acționând de bunăcredință și respectând toate dispozițiile prevăzute de legislația în vigoare cu privire la declarația vamală;

▼M23

(b) în cazul în care acestea consideră că toate condițiile prevăzute la articolul 220 alineatul (2) litera (b) din cod sunt îndeplinite, cu excepția cazurilor în care Comisia trebuie să fie sesizată cu privire la dosar în conformitate cu articolul 871. Cu toate acestea, atunci când se aplică articolul 871 alineatul (2) a doua liniuță, o decizie a autorităților vamale, care permite ca drepturile respective să nu se înscrie

În cazurile în care se prezintă o cerere pentru o rambursare sau o remitere în temeiul articolului 236 din cod, coroborat cu articolul 220 alineatul (2) litera (b) din cod, litera (b) din primul paragraf și articolele 871-876 se aplică *mutatis mutandis*.

În înțelesul paragrafelor precedente, statele membre își acordă reciproc asistență, în special atunci când este vorba despre o eroare a autorităților vamale dintr-un alt stat membru decât cel în măsură să ia decizia.

Articolul 870

(1) Fiecare stat membru pune la dispoziția Comisiei lista cazurilor în care a aplicat:

- dispozițiile articolului 869 litera (a);
- dispozițiile articolului 236 din cod, coroborat cu articolul 220 alineatul (2) litera (b) din cod, în cazul în care comunicarea nu este necesară în temeiul alineatului (2) din prezentul articol;
- dispozițiile articolului 869 litera (b), în cazul în care comunicarea nu este necesară în temeiul alineatului (2) din prezentul articol.

(2) Comisiei îi este comunicată de fiecare stat membru lista cazurilor, prezentate pe scurt, în care au fost aplicate dispozițiile articolului 236 din cod coroborat cu articolul 220 alineatul (2) litera (b) din cod sau dispozițiile articolului 869 litera (b), în cazul în care suma necolectată de la un comerciant ca urmare a aceleiași erori și care se referă, dacă este cazul, la mai multe operațiuni de import sau de export, depășește 50 000 EUR. Această comunicare se efectuează în primul și al treilea trimestru ale fiecărui an pentru totalitatea cazurilor care au făcut obiectul unei decizii de neînscrisere *a posteriori* în evidența contabilă în cursul semestrului precedent.

Articolul 871

(1) Autoritatea vamală transmite cazul Comisiei pentru ca acesta să fie rezolvat în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 872 - 876, atunci când aceasta consideră că sunt îndeplinite condițiile din articolul 220 alineatul (2) litera (b) din cod și:

- în cazul în care consideră că Comisia a comis o eroare în sensul articolului 220 alineatul (2) litera (b) din cod sau
- în cazul în care circumstanțele cazului sunt legate de rezultatele unei anchete comunitare efectuate în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 515/97 al Consiliului din 13 martie 1997 privind asistența reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre acestea și Comisie în vederea asigurării aplicării corespunzătoare a legislației din domeniul vamal și agricol ⁽¹⁾ sau efectuate pe baza altei dispoziții comunitare sau a altui acord încheiat de Comunitate cu anumite țări sau grupuri de țări, în care se prevede posibilitatea de a proceda la astfel de anchete comunitare sau
- în cazul în care suma necolectată de la un comerciant ca urmare a aceleiași erori și care se referă, dacă este cazul, la mai multe operațiuni de import sau de export, este mai mare sau egală cu 500 000 EUR.

(2) Nu se procedează la transmiterea prevăzută la alineatul (1) în cazul în care:

- Comisia adoptă deja o decizie în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 872-876 privind un caz în care se prezentau elemente de fapt și de drept comparabile;
- Comisia a fost deja sesizată cu privire la un caz în care se prezintă elemente de fapt și de drept comparabile.

(3) Dosarul adresat Comisiei trebuie să cuprindă toate informațiile necesare unei verificări complete a cazului prezentat. Acesta trebuie să includă o evaluare detaliată cu privire la comportamentul comerciantului respectiv, în special cu privire la experiența sa profesională, buna sa credință și promptitudinea de care a dat dovadă. Această evaluare trebuie să fie însoțită de toate informațiile susceptibile să demonstreze că respectivul comerciant a acționat cu bună credință. Dosarul trebuie să cuprindă de asemenea o declarație semnată de persoana interesată de cazul care urmează să fie prezentat Comisiei, care atestă faptul că a putut să ia cunoștință de dosar și care menționează fie că acesta nu are nimic de adăugat, fie orice informație suplimentară care i se pare că trebuie inclusă în dosar.

(4) Comisia confirmă de îndată primirea dosarului respectiv statului membru în cauză.

(5) În cazul în care se dovedește că informațiile comunicate de statul membru sunt insuficiente pentru a-i permite să hotărască în deplină cunoștință de cauză cu privire la cazul care îi este prezentat, Comisia poate solicita acestui stat membru sau oricărui alt stat membru comunicarea de informații suplimentare.

(6) Comisia trimite înapoi dosarul autorității vamale și se consideră că procedura menționată la articolele 872-876 nu a început niciodată, în cazul în care se prezintă una dintre următoarele situații:

- se constată în dosar existența unui dezacord între autoritatea vamală care a transmis dosarul și persoana care a semnat declarația menționată la alineatul (3) cu privire la prezentarea faptică a situației;
- dosarul este evident incomplet, în măsura în care nu conține nici o informație susceptibilă să justifice verificarea dosarului de către Comisie;
- nu trebuie să se procedeze la transmiterea dosarului în conformitate cu alineatele (1) și (2);
- nu s-a stabilit existența datoriei vamale;
- informații noi privind dosarul, de natură să modifice substanțial prezentarea faptică a dosarului menționat sau evaluarea sa juridică, au fost transmise Comisiei de către autoritatea vamală în cursul verificării dosarului respectiv.

Articolul 872

Comisia comunică statelor membre o copie a dosarului menționat la articolul 871 alineatul (3) în cincisprezece zile de la data primirii dosarului respectiv.

Verificarea dosarului respectiv se înscrie cât mai curând posibil pe ordinea de zi a unei reuniuni a grupului de experți, menționat la articolul 873.

▼ **M14**

Articolul 872a

În cazul în care, în orice moment al regimului prevăzut în articolele 872 și 873, Comisia intenționează să ia o decizie nefavorabilă împotriva persoanei interesate de cazul prezentat, Comisia comunică obiecțiile sale persoanei respective în scris, împreună cu toate documentele care stau la baza acestor obiecții. Persoana interesată de cazul supus Comisiei poate să-și exprime punctul de vedere în scris într-un interval de o lună de la data la care obiecțiile au fost trimise. Dacă persoana nu își exprimă un punct de vedere în acest interval, se consideră că a renunțat la dreptul de a-și exprima poziția.

▼ **M23**

Articolul 873

După consultarea unui grup de experți, constituit din reprezentanți ai tuturor statelor membre reunite în cadrul comitetului pentru a examina cazul respectiv, Comisia ia o decizie care stabilește dacă situația verificată permite sau nu ca drepturile în cauză să nu se înscrie *a posteriori* în evidența contabilă.

Această decizie trebuie să intervină în termen de nouă luni de la data primirii de către Comisie a dosarului menționat la articolul 871 alineatul (3). Cu toate acestea, atunci când declarația sau evaluarea detaliată privind comportamentul comerciantului în cauză, prevăzute la articolul 871 alineatul (3), nu sunt cuprinse în dosar, termenul de nouă luni nu se socotește decât de la data primirii acestor documente de către Comisie. Autoritatea vamală și persoana interesată de cazul prezentat Comisiei sunt informate cu privire la aceasta.

În cazul în care Comisia trebuie să ceară informații suplimentare pentru a putea lua o hotărâre, termenul de nouă luni se prelungește cu perioada care s-a scurs între data trimiterii de către Comisie a cererii de informații suplimentare și data primirii acestora. Persoana interesată de cazul prezentat Comisiei este informată în legătură cu această prelungire.

În cazul în care Comisia a procedat ea însăși la investigații pentru a putea lua o hotărâre, termenul de nouă luni se prelungește cu perioada necesară investigațiilor respective. Durata acestei prelungiri nu poate depăși nouă luni. Autoritatea vamală și persoana interesată de cazul prezentat Comisiei sunt informate cu privire la data la care se întreprind investigațiile și la data încheierii acestor investigații.

În cazul în care Comisia a comunicat obiecțiile sale persoanei interesate de cazul prezentat, în conformitate cu articolul 872a, termenul de nouă luni se prelungește cu o lună.

Notificarea deciziei menționate la articolul 873 trebuie să fie făcută statului membru interesat în cel mai scurt timp și, în orice caz, în termen de o lună de la data expirării termenului prevăzut la articolul menționat.

Comisia informează statele membre cu privire la deciziile adoptate, pentru a ajuta autoritățile vamale să ia o hotărâre în situațiile în care se prezintă elemente de fapt și de drept comparabile.

Articolul 875

În cazul în care decizia prevăzută la articolul 873 stabilește că situația examinată permite ca drepturile respective să nu fie înscrise *a posteriori* în evidența contabilă, Comisia poate preciza condițiile în care statele membre pot să nu înscrie *a posteriori* în evidența contabilă drepturile în cazurile în care se prezintă elemente de fapt și drept comparabile.

▼B

Articolul 876

În cazul în care Comisia nu ia o decizie în intervalul menționat la articolul 873 sau nu notifică statul membru cu privire la decizia luată în termenul menționat la articolul 874, autoritățile vamale ale statului membru respectiv nu înscriu în conturi drepturile respective.

▼M10

Articolul 876a

(1) Autoritățile vamale suspendă obligațiile debitorului de plată a drepturilor până în momentul în care iau o decizie asupra cererii, cu condiția ca, dacă bunurile nu mai sunt sub supraveghere vamală, să se constituie garanții pentru valoarea acelor drepturi, și că:

- (a) în cazurile în care a fost depusă o cerere de invalidare a unei declarații, această cerere este probabil să fie aprobată;
- (b) în cazurile în care o cerere a fost prezentată pentru remitere ca urmare a aplicării articolului 236 în combinație cu articolul 220 alineatul (2) litera (b) din cod sau ca urmare a aplicării articolului 238 sau 239, autoritățile vamale consideră că au fost îndeplinite condițiile prevăzute în dispozițiile respective;
- (c) în alte cazuri decât cele menționate la litera (b), a fost prezentată o cerere pentru remitere în urma aplicării articolului 236 din cod și au fost îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (2) din articolul 244 din cod.

Nu este necesară solicitarea unei garanții în cazul în care o asemenea solicitare poate, ca urmare a situației debitorului, să cauzeze dificultăți sociale sau economice serioase.

▼M10

(2) În cazurile în care mărfurile aflate în una din situațiile menționate la articolul 233 litera (c) a doua liniuță sau articolul 233 litera (d) din cod sunt confiscate, autoritățile vamale suspendă obligația debitorului de a plăti drepturile, dacă se consideră că s-au întrunit condițiile pentru confiscare.

▼M22

(3) Atunci când apare o datorie vamală în conformitate cu articolul 203 din cod, autoritățile vamale suspendă obligația persoanei prevăzute la alineatul (3) a patra liniuță din respectivul articol de a achita drepturile, în cazul în care cel puțin un alt debitor a fost stabilit și a fost informat cu privire la valoarea drepturilor în conformitate cu articolul 221 din cod.

Suspendarea nu se poate acorda decât dacă persoana prevăzută la articolul 203 alineatul (3) a patra liniuță din cod nu este vizată de asemenea de una dintre celelalte liniuțe din același alineat și nu a dovedit vreo neglijență evidentă în îndeplinirea obligațiilor sale.

Durata suspendării este limitată la un an. Totuși, autoritățile vamale pot prelungi acest termen din motive întemeiate.

Acordarea suspendării este condiționată de constituirea, de către persoana care beneficiază de ea, a unei garanții valabile, corespunzătoare valorii drepturilor respective, cu excepția cazului în care o asemenea garanție, care acoperă integral valoarea respectivă, există deja și cu condiția ca garantul să nu fi fost eliberat de obligațiile

sale. Garanția poate să nu fie cerută atunci când o asemenea cerință ar fi de natură să provoace grave probleme de ordin economic sau social, din cauza situației debitorului.

▼B

TITLUL IV

**RESTITUIREA SAU REMITEREA DREPTURILOR
DE IMPORT SAU DE EXPORT**

CAPITOLUL 1

Dispoziții generale

Articolul 877

- (1) În sensul prezentului titlu, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:
- (a) *birou vamal de înscriere în conturi*: biroul vamal unde s-au înscris drepturile de import sau de export a căror rambursare sau remitere se solicită;
 - (b) *autoritate vamală de decizie*: autoritatea vamală competentă să decidă asupra cererii de rambursare sau de remitere din statul membru în care au fost înscrise în conturi drepturile respective;
 - (c) *birou vamal de control*: biroul vamal în a cărui jurisdicție se află mărfurile care au generat înscrierea în conturi a drepturilor de import sau de export a căror rambursare sau remitere este solicitată și care procedează la anumite controale necesare pentru analizarea cererii;
 - (d) *birou vamal de implementare*: biroul vamal care adoptă măsurile necesare pentru a se asigura de execuția corectă a deciziei de rambursare sau remitere a drepturilor de import sau de export.
- (2) Funcțiile de birou de înscriere în conturi, de autoritate vamală de decizie, de birou vamal de control, precum și de birou vamal de implementare pot fi îndeplinite în întregime sau parțial de același birou vamal.

▼B

CAPITOLUL 2

Dispoziții de aplicare referitoare la articolele 236-239 din cod

Secțiunea 1

Cererea

Articolul 878

(1) Cererea de rambursare sau de remitere a drepturilor de import sau de export, denumită în continuare „cerere de rambursare sau de remitere”, este făcută de către persoana care a achitat aceste drepturi sau este pasibilă de a le achita ori de către persoana sau persoanele care au preluat drepturile și obligațiile acesteia.

Cererea de rambursare sau de remitere poate fi, de asemenea, făcută de reprezentantul persoanei sau al persoanelor menționate la primul paragraf.

(2) Fără a aduce atingere articolului 882, cererea de rambursare sau de remitere se face, într-un exemplar original și o copie, pe un formular conform modelului și dispozițiilor din anexa 111.

Cu toate acestea, cererea de rambursare sau de remitere poate fi, de asemenea, făcută, la inițiativa persoanei sau a persoanelor menționate la alineatul (1), pe o foaie de hârtie obișnuită, cu condiția ca ea să conțină informațiile care apar în anexa menționată.

Articolul 879

(1) Cererea de rambursare sau de remitere, însoțită de documentele menționate la articolul 6 alineatul (1) din cod, se depune la biroul vamal de înscriere în conturi, în afara cazului în care autoritățile vamale numesc un alt birou în acest scop; biroul menționat o transmite imediat după înregistrare către autoritatea vamală de decizie în cazul în care nu a fost desemnat în acest sens.

(2) Biroul vamal menționat la alineatul (1) confirmă data înscrierii pe originalul și pe copia cererii. Copia se restituie solicitantului.

În cazul aplicării celui de-al doilea paragraf de la articolul 878 alineatul (2), biroul vamal menționat confirmă solicitantului în scris primirea.

Articolul 880

Fără a aduce atingere dispozițiilor specifice adoptate în acest sens în cadrul politicii agricole comune, cererea care se referă la mărfuri cu privire la care s-au prezentat certificate de import, de export sau de fixare în avans când s-a prezentat declarația vamală relevantă trebuie, de asemenea, însoțită de autentificarea eliberată de către autoritățile abilitate să elibereze astfel de certificate atestând că au fost întreprinse demersurile necesare pentru a anula efectele acestor certificate.

Cu toate acestea, această certificare nu este necesară:

- în cazul în care autoritatea vamală căreia i se prezintă cererea este cea care a eliberat certificatele respective;
- în cazul în care motivul invocat în sprijinul cererii constă într-o eroare de drept material care nu are nici un efect asupra atribuirii certificatelor respective.

▼B

Articolul 881

(1) Biroul vamal menționat la articolul 879 poate accepta o cerere care nu cuprinde toate informațiile prevăzute pe formularul menționat la articolul 878 alineatul (2). Cu toate acestea, cererea conține cel puțin informațiile care se înscriu în casetele nr. 1-3 și nr. 7.

(2) În cazul în care se aplică alineatul (1), biroul vamal în cauză stabilește un termen pentru furnizarea informațiilor și/sau a documentelor lipsă.

(3) Atunci când termenul fixat de biroul vamal conform alineatului (2) nu se respectă, cererea este considerată ca fiind retrasă.

Solicitantul este informat cu privire la aceasta de îndată.

Articolul 882

(1) Pentru mărfurile reintroduse, la care datoriile de export au fost încasate la data exportului de pe teritoriul vamal al Comunității, rambursarea sau remiterea se face cu condiția prezentării autorităților vamale a unei cereri însoțite de:

- (a) documentul eliberat ca dovadă de plată, în cazul în care sumele respective au fost deja percepute;
- (b) originalul sau copia certificată pentru conformitate de către biroul vamal de reimport, declarația de punere în liberă circulație a mărfurilor reintroduse respective.

Acest document conține una dintre următoarele mențiuni, aplicate de către biroul vamal de reimport:

- Mercancías de retorno en aplicación de la letra b) del apartado 2 del artículo 185 del Código
- Returvarer i henhold til kodeksens artikel 185, stk. 2, litra b)
- Rückwaren gemäß Artikel 185 Absatz 2 Buchstabe b) des Zoll-kodex
- EnnopeunaTa eTiaveioayoueva Kax' ecpapuoyv xov dpBpou 185 Tiapdypacpoç 2 oxoixeio (3) xov K©SiKa
- Goods admitted as returned goods under Article 185 (2) (b) of the Code
- Marchandises en retour en application de l'article 185 para-graphe 2 point b) du code
- Merci in reintroduzione in applicazione dell'articolo 185, para-grafo 2, lettera b) del código
- Goederen die met toepassing van artikel 185, lid 2, onder b), van het Wetboek kunnen worden toegelaten als terugkerende goederen
- Mercadorias de retorno por aplicação da alínea b) do n.o 2 do artigo 185.o do código

▼A1

- Yhteison tullikoodeksin 185 artiklan 2 kohdan b alakohdan mu-kaista palautustavaraa/Returvaror enligt artikel 185.2b) i gemenskapens tullkodex
- Returvaror enligt artikel 185.2.b.i gemenskapens tullkodex
- Vrácené zboží podle čl. 185 odst. 2 písm. b) kodex

▼ **A2**

- Seadustiku artikli 185(2)(b) alusel tagasitoodud kaubaks tunnis-tatud kaup

▼ **A2**

- Preces atzītas par atpakaļievestām saskaņā ar Kodeksa 185. panta 2. punkta b) apakšpunktu
- Prekės jvežtos kaip grazintos prekės vadovaujantis Kodekso 185 straipsnio 2 dalies b punktu
- A Vámkódex 185. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében tértiáruként behozott áruk
- Oggetti mdahhla bhala oggetti miġjuba lura taht Artikolu 185(2) (b) tal-Kodiċi,
- Towary dopuszczone jako towary powracające zgodnie z art. 185 ust. 2 lit. b) Kodeksu
- Blago se ponovno uvaža v skladu s členom 185(2)(b) Zakonika
- Vrátенý tovar podľa článku 185 ods. 2 písm. b) colného zákonníka

▼ **M30**

- CТOKH, AonycHa™ KaTO BT>pHaTH cbrnacHO HJieH 185, naparpajj) 2, TOHKa 6 OT KoAeKca
- Mărfuri admise ca returnate în baza Articolului 185 (2) (b) din Cod;

▼ **B**

(c) exemplarul declarației de export înapoiate exportatorului la data îndeplinirii formalităților de export pentru mărfuri sau o copie a acesteia certificată pentru conformitate de către biroul vamal de export.

Atunci când autoritatea vamală de decizie dispune deja de elementele cuprinse de una sau mai multe dintre declarațiile menționate la litera (a), (b) sau (c) de mai sus, declarația sau declarațiile respective nu trebuie prezentate.

(2) Cererea menționată la alineatul (1) se depune la biroul vamal menționat la articolul 879 în termen de 12 luni de la data înregistrării declarației de export.

Secțiunea 2

Procedura de acordare a rambursării sau a remiterii

Articolul 883

Autoritatea vamală de decizie poate autoriza încheierea formalităților vamale necesare pentru a se efectua rambursarea sau remiterea înainte de a se pronunța asupra cererii de rambursare sau remitere. O astfel de autorizație nu aduce atingere deciziei sale referitoare la cerere.

Articolul 884

Fără a aduce atingere articolului 883 și până la luarea unei decizii asupra cererii de rambursare sau de remitere, mărfurile cu privire la care se cere rambursarea sau remiterea drepturilor nu pot fi transferate în alt loc decât cel specificat în cererea respectivă fără ca solicitantul să fi notificat în prealabil biroul vamal menționat la articolul 879, care, la rândul său, trebuie să fi informat autoritatea vamală de decizie.

Articolul 885

(1) Atunci când cererea de rambursare sau de remitere se referă la un caz pentru care trebuie obținute informații suplimentare sau dacă mărfurile trebuie verificate pentru a se stabili că sunt îndeplinite condițiile prevăzute în cod și în prezentul titlu pentru a se beneficia de rambursare sau de remitere, autoritatea vamală de decizie ia toate măsurile necesare în acest scop, dacă este nevoie solicitând sprijin din partea autorității

vamale, specificând precis natura informațiilor de obținut sau a controalelor de efectuat.

Biroul vamal de control dă imediat curs acestei cereri și comunică autorității vamale de decizie informațiile obținute și rezultatele controalelor efectuate.

(2) În cazul în care mărfurile care fac obiectul cererii se află într-un stat membru, altul decât cel în care au fost înscrise în conturi drepturile de import sau de export aferente lor, se aplică dispozițiile capitolului 4 din prezentul titlu.

Articolul 886

(1) Atunci când se află în posesia tuturor elementelor necesare, autoritatea vamală de decizie se pronunță în scris asupra cererii de rambursare sau de remitere în conformitate cu articolul 6 alineatele (2) și (3) din cod.

(2) În cazul în care este favorabilă, decizia cuprinde toate informațiile necesare aplicării sale.

După caz, toate sau o parte din informațiile următoare trebuie să apară în decizie:

- (a) informații care să permită identificarea mărfurilor cărora li se aplică;
- (b) motivele rambursării sau ale remiterii drepturilor de import sau de export, cu referire la articolul corespunzător din cod și, după caz, articolul corespunzător din prezentul titlu;
- (c) utilizarea pe care o pot primi sau destinația la care pot fi trimise mărfurile în funcție de posibilitățile prevăzute în cazul particular cu respectarea codului și, după caz, pe baza unei autorizații specifice din partea autorității vamale de decizie;
- (d) termenul de îndeplinire a formalităților pentru rambursarea sau remiterea drepturilor de import sau de export;
- (e) un anunț precizând că drepturile de import sau de export nu se restituie sau remit decât după ce biroul de executare a informat autoritatea vamală de decizie că formalitățile de care depinde rambursarea sau remiterea au fost îndeplinite;
- (f) elementele cerințelor pe care trebuie să le îndeplinească mărfurile în așteptarea executării deciziei;
- (g) o mențiune informând beneficiarul că trebuie să predea originalul deciziei către biroul vamal de aplicare ales de el atunci când prezintă mărfurile.

Articolul 887

(1) Biroul vamal de aplicare întreprinde măsuri pentru a se asigura:

- după caz, că cerințele menționate la articolul 886 alineatul (2) litera (f) sunt îndeplinite;
- că, în toate cazurile, mărfurile sunt efectiv folosite în modul prevăzut pentru utilizarea sau destinația specificată în decizia de rambursare sau de remitere a drepturilor de import sau de export.

(2) În cazul în care decizia precizează că mărfurile pot fi plasate în antrepozit vamal, zonă liberă sau antrepozit liber, iar beneficiarul folosește această posibilitate, formalitățile necesare se îndeplinesc la biroul vamal de aplicare.

(3) Atunci când alocarea efectivă a mărfurilor pentru utilizarea sau destinația prevăzută prin decizia de acordare a rambursării sau a remiterii drepturilor nu se poate constata decât într-un alt stat membru decât cel în care se află biroul vamal de aplicare, dovada respectării condițiilor se face prin prezentarea exemplarului de control T5 eliberat și utilizat în conformitate cu dispozițiile ► **M18** articolele 912a-912g ◀ și ale prezentului articol.

Exemplarul de control T5 cuprinde:

- (a) în caseta 33, codul din Nomenclatura Combinată aferent mărfurilor;
- (b) în caseta 103, în litere, cantitatea netă a mărfurilor;
- (c) în caseta 104, după caz, fie mențiunea „ieșire de pe teritoriul vamal al Comunității”, fie una dintre mențiunile următoare sub rubrica „altele”:
 - Livrare gratuită pentru următoarea acțiune de binefacere: ...;
 - Distrugere sub control vamal;
 - Plasare sub următorul regim vamal: ...;

— Plasare în zonă liberă sau în antrepozit liber;

(d) în caseta 106, referirea la decizia de acordare a rambursării sau a restituirii drepturilor;

(e) în caseta 107, mențiunea „articolele 877-912 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei”.

(4) Biroul vamal de control care constată sau sub răspunderea căruia se constată că mărfurile au fost efectiv alocate pentru utilizarea sau destinația prevăzută completează caseta „Controlul utilizării și/sau al destinației” din documentul de control marcând cu o cruce mențiunea „au primit utilizarea și/sau destinația declarată pe verso” și indicând data relevantă.

(5) După ce s-a asigurat că au fost îndeplinite condițiile menționate la alineatul (1), biroul vamal de aplicare trimite un certificat în acest sens autorității vamale de decizie.

Articolul 888

După ce a aprobat cererea de rambursare sau de remitere a drepturilor, autoritatea vamală de decizie rambursează sau remite drepturile numai după ce primește certificatul menționat la articolul 887 alineatul (5).

Articolul 889

(1) În cazul în care cererea de rambursare sau de remitere se bazează la data acceptării declarației de punere în circulație liberă a mărfurilor, pe existența unui drept de import redus sau zero, aplicabil în cadrul unui contingent tarifar, a unui plafon tarifar sau a unui alt regim tarifar preferențial, rambursarea sau remiterea se acordă numai cu condiția ca, la data depunerii cererii pentru rambursare sau remitere, însoțită de documentele necesare:

— în cazul unui contingent tarifar, volumul acestuia să nu fie epuizat;

— în alte cazuri, restabilirea drepturilor datorate în mod normal să nu fi avut loc.

Cu toate acestea, în cazul în care condițiile prevăzute în paragraful precedent nu se îndeplinesc, rambursarea sau remiterea se va acorda dacă omisiunea de a aplica drepturile zero sau reduse la mărfuri a fost rezultatul unei erori din partea autorităților vamale, iar declarația de liberă circulație a cuprins toate datele și a fost însoțită de toate documentele necesare pentru aplicarea drepturilor reduse sau zero.

▼M13

(2) Fiecare stat pune la dispoziție Comisiei o listă a cazurilor în care s-au aplicat dispozițiile celui de-al doilea paragraf al alineatului (1).

▼B

Articolul 890

▼M22

Autoritatea vamală de decizie aprobă cererea de rambursare sau de remitere în cazul în care se stabilește că:

- (a) documentul este însoțit de un certificat de origine, un certificat de circulație, un certificat de autenticitate, un document de tranzit comunitar intern sau de orice alt document corespunzător, care atestă că mărfurile importate ar fi putut, în momentul acceptării declarației de punere în liberă circulație, să beneficieze de tratamentul comunitar, de un tratament tarifar preferențial sau de un tratament tarifar favorabil datorită naturii mărfurilor;
- (b) documentul astfel prezentat se referă în mod expres la mărfurile respective;
- (c) sunt îndeplinite toate condițiile referitoare la acceptarea acestui document;
- (d) sunt îndeplinite toate celelalte condiții pentru acordarea tratamentului comunitar, unui tratament tarifar preferențial sau a unui tratament tarifar favorabil datorită naturii mărfurilor.

▼M15

Rambursarea sau remiterea se efectuează la prezentarea mărfurilor. În cazul în care mărfurile nu pot fi prezentate la biroul vamal care aplică regulamentul, autoritatea vamală de decizie acordă rambursarea sau remiterea doar acolo unde are informații care să ateste fără echivoc că certificatul sau documentul întocmit ulterior se aplică acestor mărfuri.

Articolul 891

Nu se acordă rambursarea sau remiterea drepturilor în cazul în care în sprijinul cererii se prezintă certificate care presupun fixarea în avans a prelevărilor.

Articolul 892

Nu se acordă rambursarea sau remiterea drepturilor de import în conformitate cu articolul 238 din cod atunci când:

- caracterul defectuos al mărfurilor a fost luat în considerare la stabilirea condițiilor contractului, mai ales a prețului, la care mărfurile au fost plasate sub regimul vamal presupunând obligația de a plăti drepturi de import.
- mărfurile sunt vândute de importator după ce s-a stabilit caracterul lor defectuos sau neconformitatea cu condițiile contractului.

Articolul 893

(1) Fără a aduce atingere articolului 900 alineatul (1) litera (c), autoritatea vamală de decizie stabilește un termen de cel mult două luni de la data comunicării deciziei de rambursare sau de remitere a drepturilor de import sau de export pentru îndeplinirea formalităților vamale care condiționează rambursarea sau remiterea drepturilor.

(2) Nerespectarea termenului menționat la alineatul (1) duce la pierderea dreptului de rambursare sau remitere, cu excepția cazului în care persoana interesată face dovada că a fost împiedicată să respecte termenul de un caz fortuit sau de un caz de forță majoră.

Articolul 894

În cazul în care distrugerea mărfurilor autorizată de autoritatea vamală de decizie conduce la producerea de resturi și deșeuri, acestea se consideră mărfuri necomunitare imediat ce se ia o decizie favorabilă asupra cererii de rambursare sau de remitere.

Articolul 895

În cazul în care se acordă autorizația menționată la articolul 238 alineatul (2) litera (b) alineatul al doilea din cod, autoritățile vamale întreprind toate demersurile necesare pentru a se asigura că mărfurile plasate în antrepozit vamal, în zonă liberă sau în antrepozit liber pot fi recunoscute ulterior ca mărfuri necomunitare.

Articolul 896

(1) Mărfurile care, în cadrul politicii agricole comune, se plasează sub un regim vamal care presupune obligația de a plăti drepturi de import în baza unui certificat de import sau a unui certificat de fixare în avans nu sunt admise în beneficiul articolelor 237, 238 și 239 din cod decât dacă biroul vamal menționat la articolul 879 constată în mod satisfăcător că au fost luate măsurile necesare de către autoritățile competente pentru anularea efectelor cu privire la certificatul sub acoperirea căruia a avut loc această operațiune de import.

(2) Alineatul (1) se aplică, de asemenea, în caz de reexport, plasare în antrepozit vamal, în zonă liberă sau în antrepozit liber, ori de distrugere a mărfurilor.

Articolul 897

În cazul în care exportul, reexportul sau distrugerea, ori orice altă destinație autorizată nu se referă la un articol complet, ci la unul sau mai multe elemente componente ale acestui articol, rambursarea sau remiterea constă în diferența dintre suma drepturilor de import aferente articolului complet și cea a drepturilor de import care s-ar fi aplicat restului articolului dacă acesta ar fi fost plasat în aceeași stare sub un regim vamal care presupune obligația de a plăti astfel de drepturi la data la care articolul complet a fost plasat astfel.

CAPITOLUL 3

Dispoziții specifice referitoare la aplicarea articolului 239 din cod

Secțiunea 1

Decizii ce urmează a fi luate de autoritățile vamale ale statelor membre▼ **M23***Articolul 899*

(1) Atunci când autoritatea vamală de decizie, sesizată cu privire la cererea de rambursare sau de remitere, prevăzută la articolul 239 alineatul (2) din cod, constată:

- că motivele invocate în sprijinul acestei cereri corespund uneia sau alteia din situațiile menționate la articolele 900-903 și că acestea nu implică nici manipulare, nici neglijență evidentă din partea celui interesat, aceasta acordă rambursarea sau remiterea valorii drepturilor de import sau de export în cauză;
- că motivele în sprijinul acestei cereri corespund uneia sau alteia din situațiile menționate la articolul 904, aceasta nu acordă rambursarea sau remiterea valorii drepturilor de import sau de export în cauză.

(2) În celelalte cazuri, cu excepția celor în care Comisia trebuie sesizată în legătură cu dosarul, în conformitate cu articolul 905, autoritatea vamală de decizie hotărăște ea însăși să acorde rambursarea sau remiterea valorii drepturilor de import sau de export atunci când circumstanțele cazului constituie o situație specială care rezultă din circumstanțe ce nu implică nici manipulare, nici neglijență evidentă din partea persoanei interesate.

În cazul în care se aplică articolul 905 alineatul (2) a doua liniuță, o decizie a autorităților vamale care autorizează rambursarea sau remiterea drepturilor respective nu poate fi adoptată decât la încheierea procedurii deja începute în conformitate cu articolele 906-909.

(3) În conformitate cu articolul 239 alineatul (1) din cod și cu prezentul articol, se înțelege prin „persoana interesată” persoana sau persoanele menționate la articolul 878 alineatul (1) sau reprezentanții lor, precum și, dacă este cazul, orice altă persoană care a intervenit în îndeplinirea formalităților vamale referitoare la mărfurile respective sau care a dat instrucțiunile necesare pentru îndeplinirea acestor formalități.

(4) În înțelesul alineatelor (1) și (2), statele membre își acordă reciproc asistență, în special atunci când este vorba despre o neîndeplinire a obligațiilor autorităților vamale dintr-un alt stat membru decât cel în măsură să ia decizia.

▼ **B***Articolul 900*

(1) Se procedează la rambursarea sau remiterea drepturilor de import în cazul în care:

- (a) mărfurile necomunitare plasate sub un regim vamal care presupune o exonerare totală sau parțială de drepturi de import sau mărfurile puse în liberă circulație în beneficiul unui tratament tarifar favorabil având în vedere destinația lor în anumite scopuri au fost furate și recuperate în scurt timp, în starea în care se aflau în momentul furtului, și plasate din nou sub regimul vamal inițial;
- (b) mărfurile necomunitare sunt scoase din greșeală din regimul vamal care presupune o exonerare totală sau parțială de drepturile sub care au fost plasate, cu condiția ca, imediat ce eroarea a fost descoperită, să fie plasate din nou în situația vamală inițială în starea în care se aflau când au fost retrase;
- (c) este imposibil să se pună în funcțiune mecanismul de deschidere a mijlocului de transport în care se află mărfurile puse în prealabil în liberă circulație și să se procedeze, în consecință, la descărcarea lor când sosesc la destinație, cu condiția ca ele să fie reexportate imediat;
- (d) furnizorul, stabilit într-o țară terță, al mărfurilor puse inițial în liberă circulație, căruia i-au fost reexpediate ulterior în regim de perfecționare pasivă pentru a-i permite să elimine gratuit defectele existente înainte de acordarea liberului de vamă (chiar dacă acestea sunt descoperite după acordarea liberului de vamă) sau să le aducă în conformitate cu clauzele contractuale în baza cărora au fost puse în liberă circulație, păstrează definitiv mărfurile deoarece se află în imposibilitatea de a remedia defectele sau de a le remedia în condiții economice acceptabile;

- (e) se constată, în momentul în care autoritățile vamale decid să înscrie în conturi *a posteriori* drepturile de import de care sunt efectiv pasibile mărfurile puse în liberă circulație cu exonerare totală de aceste drepturi, că mărfurile respective au fost reexportate în afara teritoriului vamal al Comunității fără a fi supuse controlului vamal, cu condiția de a se stabili că s-ar fi îndeplinit efectiv condițiile materiale prevăzute de cod pentru rambursarea sau remiterea drepturilor de import respective la data la care a avut loc reexportul dacă suma ar fi fost percepută la punerea în liberă circulație a mărfurilor;
- (a) o instanță judiciară a pronunțat interdicția de comercializare a unui articol plasat în prealabil sub un regim vamal care a obligat persoana interesată să plătească drepturi de import în condiții normale, iar articolul respectiv este reexportat în afara teritoriului vamal al Comunității sau distrus sub controlul autorităților vamale, cu condiția să se constate că articolul respectiv nu a fost efectiv utilizat în Comunitate;
- (b) mărfurile au fost plasate sub un regim vamal care presupune obligația ca plata drepturilor să se facă de către un declarant abilitat să acționeze din oficiu și, dintr-un motiv neimputabil acestui declarant, nu au putut fi livrate destinatarului lor;
- (h) mărfurile au fost adresate destinatarului printr-o greșeală a expeditorului;
- (i) mărfurile s-au dovedit a fi improprie utilizării prevăzute de către destinatar din cauza unei erori materiale evidente din comanda sa;
- (j) mărfurile în legătură cu care se constată că, după acordarea liberului de vamă pentru un regim vamal care presupune obligația de a plăti drepturi de import, în momentul în care a avut loc această acordare a liberului de vamă, nu erau conforme cu reglementările în vigoare în ceea ce privește utilizarea sau comercializarea lor și că din acest motiv nu pot fi utilizate în scopurile prevăzute de destinatar;
- (k) utilizarea mărfurilor în scopurile prevăzute de destinatar este împiedicată sau considerabil limitată ca urmare a unor măsuri de interes general luate ulterior datei la care s-au pus în liberă circulație pentru un regim vamal care presupune obligația de a plăti drepturi de import, de către o autoritate sau un organism având putere de decizie în materie;
- (l) exonerarea totală sau parțială de drepturi de import, solicitată de persoana interesată în baza dispozițiilor în vigoare, din motive neimputabile acesteia din urmă, nu poate fi efectiv acordată de autoritățile vamale care, în consecință, înscriu în conturi drepturile de import care devin astfel exigibile;
- (m) mărfurile au ajuns la destinatar după expirarea termenelor de livrare obligatorii prevăzute în contractul în baza căruia au fost plasate sub un regim vamal, care presupune obligația de a plăti drepturi de import;
- (n) a fost imposibil să se vândă mărfurile pe teritoriul vamal al Comunității, astfel că ele sunt livrate gratuit către instituții de binefacere:
 - care își desfășoară activitatea în țări terțe, cu condiția de a fi reprezentate în Comunitate
 - sau
 - care își desfășoară activitatea pe teritoriul vamal al Comunității, cu condiția să poată beneficia de scutire în cazul importului pentru liberă circulație a unor mărfuri similare care provin din țări terțe;

▼ M5

- (o) datoria vamală a fost contractată altfel decât în baza articolului 201 din cod și persoana interesată poate să prezinte un certificat de origine, un certificat de circulație, un document de tranzit comunitar intern sau orice alt document adecvat care atestă că, dacă mărfurile importate ar fi fost declarate în vederea punerii în liberă circulație, ar fi fost eligibile pentru un tratament comunitar sau un tratament tarifar preferențial, cu condiția să fi fost îndeplinite celelalte condiții menționate în articolul 890.

▼ M22

(2) Restituirea sau remiterea drepturilor de import în cazurile menționate la alineatul (1) litera (c) și literele (f)-(n) este condiționată, în afara cazurilor în care aceste mărfuri sunt distruse din ordinul autorității publice sau livrate gratuit către instituții de binefacere care își desfășoară activitatea în cadrul Comunității, de reexportul lor de pe teritoriul vamal al Comunității sub controlul autorităților vamale.

Dacă i se solicită, autoritatea de decizie autorizează înlocuirea reexportului mărfurilor cu distrugerea sau plasarea lor sub regimul de tranzit comunitar extern, sub regim de antrepozit vamal, în zonă liberă sau în antrepozit liber.

Mărfurile care urmează a fi plasate sub unul dintre aceste regimuri se consideră mărfuri necomunitare.

În acest caz, autoritățile vamale trebuie să ia toate măsurile necesare pentru ca mărfurile plasate în antrepozit vamal, în zonă liberă sau în antrepozit liber să poată fi recunoscute ulterior ca mărfuri necomunitare.

▼B

(4) De asemenea, biroul vamal de control stabilește în mod satisfăcător că mărfurile nu au fost nici utilizate, nici vândute înainte de reexportul lor.

Articolul 901

(1) Se procedează la rambursarea sau remiterea drepturilor de import în cazul în care:

- (a) mărfurile declarate din greșeală pentru un regim vamal care presupune obligația de a plăti drepturi de import au fost reexportate în afara teritoriului vamal al Comunității fără să fi fost introduse în prealabil sub regimul vamal sub care ar fi trebuit să fie plasate, cu condiția ca celelalte condiții prevăzute în articolul 237 din cod să fi fost îndeplinite;
- (b) reexportul sau distrugerea mărfurilor prevăzute la articolul 238 alineatul (2) litera (b) din cod nu s-a efectuat sub controlul autorităților vamale, celelalte condiții prevăzute la articolul 237 din cod fiind îndeplinite;
- (c) reexportul sau distrugerea mărfurilor nu s-a efectuat sub controlul autorităților vamale în conformitate cu articolul 900 alineatul (1) literele (c) și (f)-(n), celelalte condiții prevăzute la articolul 900 alineatele (2) și (4) din cod fiind îndeplinite.

(2) Acordarea rambursării sau remiterii drepturilor de import în cazurile menționate la alineatul (1) se efectuează în cazul în care:

- (a) se prezintă toate dovezile necesare pentru a permite autorității vamale de decizie să se asigure că mărfurile pentru care se solicită rambursarea sau remiterea drepturilor au fost:
 - fie efectiv reexportate de pe teritoriul vamal al Comunității,
 - fie distruse sub controlul autorităților sau al persoanelor abilitate să facă oficial constatarea distrugerii;
- (b) restituirea către autoritatea vamală de decizie a oricărui document atestând caracterul comunitar al mărfurilor în cauză sub acoperirea căruia mărfurile respective au putut părăsi teritoriul vamal al Comunității sau prezentarea oricărui mijloc de probă considerat necesar de către autoritatea respectivă pentru a se asigura că documentul în cauză nu va putea fi utilizat ulterior cu ocazia unui import de mărfuri în Comunitate.

Articolul 902

(1) În conformitate cu articolul 901 alineatul (2):

- (a) elementele de probă necesare pentru a permite autorității vamale de decizie să se asigure că mărfurile pentru care este solicitată rambursarea sau remiterea au fost efectiv reexportate de pe teritoriul vamal al Comunității se prezintă de către solicitant și cuprind:

- originalul sau o copie certificată pentru conformitate după declarația de export a mărfurilor de pe teritoriul Comunității

și

- o autentificare din partea biroului de vamă prin care mărfurile au ieșit efectiv de pe teritoriul vamal al Comunității.

În cazul în care nu se poate prezenta o astfel de certificare, dovada ieșirii mărfurilor de pe teritoriul vamal al Comunității poate fi prezentată sub forma:

- unei atestări din partea biroului de vamă din țara terță de destinație confirmând sosirea mărfurilor sau

- originalului sau copiei certificate pentru conformitate a declarației vamale pentru mărfuri, întocmită în țara terță de destinație.

La aceste documente se atașează documentația administrativă și comercială care să permită autorității vamale de decizie să controleze dacă mărfurile care au făcut obiectul exportului în afara teritoriului vamal al Comunității sunt aceleași cu cele care au fost declarate pentru un regim vamal presupunând obligația de a plăti drepturi de import, și anume:

- originalul sau o copie certificată pentru conformitate a declarației pentru regimul menționat

și

- în măsura în care se consideră necesar de către autoritatea vamală de decizie, documentele comerciale sau administrative (cum ar fi facturi, note de expediție, documente de tranzit, certificate sanitare) cuprinzând o descriere precisă a mărfurilor (denumirea comercială, cantități, mărci și alte elemente de identificare) ce au fost prezentate împreună cu declarația de export de pe teritoriul vamal al Comunității sau declarația vamală făcută pentru mărfurile din țara terță de destinație, după caz;

(b) elementele de probă necesare pentru a permite autorității vamale de decizie să se asigure că mărfurile pentru care se solicită rambursarea sau remiterea au fost efectiv distruse sub controlul autorităților sau al persoanelor abilitate să facă în mod oficial constatarea, constau în prezentarea de către solicitant:

- fie a procesului verbal sau a declarației de distrugere întocmite de autoritățile oficiale sub controlul cărorora a avut loc această distrugere sau a unei copii certificate pentru conformitate,

- fie a unui certificat întocmit de persoana abilitată să constate distrugerea, însoțit de dovada ale acestei abilitări.

Aceste documente cuprind o descriere suficient de precisă a mărfurilor distruse (denumirea comercială, cantități, mărci și alte elemente de identificare) pentru a permite autorităților vamale să stabilească prin comparație cu mențiunile înscrise pe declarația pentru un regim vamal presupunând obligația de a plăti drepturi de import și documentele comerciale însoțitoare (cum ar fi facturi, note de expediție etc.) că mărfurile distruse sunt aceleași cu cele care au fost declarate pentru plasarea sub regim.

(2) În cazul în care probele menționate în alineatul (1) se dovedesc insuficiente pentru a permite autorității vamale de decizie să ia o hotărâre asupra cazului prezentat în deplină cunoștință de cauză, sau în cazul în care unele elemente de probă nu sunt disponibile, ele sunt completate sau înlocuite cu orice alte documente considerate necesare de autoritatea amintită.

Articolul 903

(1) Pentru mărfurile reintroduse pentru care s-au încasat drepturi de export când au fost exportate de pe teritoriul vamal al Comunității, punerea în liberă circulație dă dreptul de rambursare a drepturilor percepute în acest sens.

(2) Alineatul (1) se aplică numai mărfurilor care se află în una din situațiile menționate în articolul 844.

Trebuie să se facă dovada față de biroul vamal la care mărfurile se declară pentru punerea în liberă circulație că mărfurile se află într-una dintre situațiile menționate la articolul 185 alineatul (2) litera (b) din cod.

(3) Alineatul (1) se aplică chiar și atunci când mărfurile reintroduse reprezintă numai o parte din mărfurile exportate anterior de pe teritoriul vamal al Comunității.

▼B

Articolul 904

Nu se procedează la rambursarea sau remiterea drepturilor de import când singurul motiv în sprijinul cererii de rambursare sau remitere este, după caz:

(a) reexportul de pe teritoriul vamal al Comunității al mărfurilor plasate anterior sub un regim vamal care presupune obligația de a se plăti drepturi de import, din alte motive decât acele menționate la articolele 237 sau 238 din cod sau la articolele 900 sau 901, în special imposibilitatea de a le vinde;

(b) distrugerea, indiferent de motiv, în afara cazurilor prevăzute expres de legislația comunitară, a mărfurilor declarate pentru un regim vamal care presupune obligația de plată a drepturilor de import, după acordarea liberului de vamă de către autoritățile vamale;

(c) prezentarea, în scopul obținerii unui tratament tarifar preferențial în favoarea mărfurilor declarate pentru liberă circulație, a unor documente care ulterior se dovedesc a fi false, falsificate sau nevalabile pentru acordarea acestui tratament tarifar preferențial, chiar dacă ele au fost prezentate de bună credință.

▼ M23

Articolul 904a

(1) În cazul în care comunicarea nu este necesară în temeiul alineatului (2), fiecare stat membru pune la dispoziția Comisiei lista cazurilor în care s-au aplicat dispozițiile articolului 899 alineatul (2).

(2) Comisiei îi este comunicată de către fiecare stat membru lista cazurilor, prezentate pe scurt, în care s-au aplicat dispozițiile articolului 899 alineatul (2), în cazul în care suma rambursată sau remisă unui comerciant ca urmare a unei situații speciale similare și care se referă, dacă este cazul, la mai multe operațiuni de import sau de export, depășește 50 000 EUR. Această comunicare se efectuează în primul și al treilea trimestru ale fiecărui an pentru totalitatea cazurilor care au făcut obiectul unei decizii de rambursare sau de remitere în cursul semestrului precedent.

▼ B

Secțiunea 2

Decizii care se iau de către Comisie

▼ M23

Articolul 905

(1) În cazul în care cererea de rambursare sau de remitere menționată la articolul 239 alineatul (2) din cod este însoțită de justificări susceptibile să constituie o situație specială care rezultă din circumstanțe care nu implică nici manipulare, nici neglijență evidentă din partea persoanei interesate, statul membru de care aparține autoritatea vamală de decizie transmite cazul Comisiei pentru ca acesta să fie rezolvat în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 906-909 în cazul în care:

- autoritatea consideră că situația specială rezultă dintr-o neîndeplinire a obligațiilor sale de către Comisie sau
- circumstanțele cazului sunt legate de rezultatele unei anchete comunitare efectuate în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 515/97 sau efectuate pe baza unei alte dispoziții comunitare sau a unui acord încheiat de Comunitate cu anumite țări sau grupuri de țări, în care se prevede posibilitatea de a se proceda la realizarea unor astfel de anchete comunitare sau
- suma care privește persoana interesată, ca urmare a unei situații speciale similare și care se referă, dacă este cazul, la mai multe operațiuni de import sau de export, este mai mare sau egală cu 500 000 EUR.

Termenul de „persoană interesată” trebuie înțeles în același sens ca și la articolul 899.

(2) Nu trebuie să se procedeze la transmiterea prevăzută la alineatul(1) în cazul în care:

- Comisia adoptă deja o decizie în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 906-909 referitoare la un caz în care se prezentau elemente de fapt și de drept comparabile;
- Comisia este deja sesizată cu privire la un caz în care se prezintă elemente de fapt și de drept comparabile.

(3) Dosarul adresat Comisiei trebuie să cuprindă toate informațiile necesare unei verificări complete a cazului prezentat. Acesta trebuie să includă o evaluare detaliată cu privire la comportamentul comerciantului respectiv, în special comportamentul său profesional, buna sa credință și promptitudinea de care a dat dovadă. Această evaluare trebuie să fie însoțită de toate informațiile susceptibile să demonstreze că respectivul comerciant a acționat cu bună credință. Dosarul trebuie de asemenea să cuprindă o declarație, semnată de solicitantul rambursării sau al remiterii, care atestă faptul că acesta a putut lua cunoștință de dosar și care menționează fie că acesta nu are nimic de adăugat, fie orice informație suplimentară care i se pare că trebuie inclusă în dosar.

(4) Comisia anunță de îndată primirea dosarului statului membru în cauză.

(5) În cazul în care se dovedește că informațiile comunicate de către statul membru sunt insuficiente pentru a-i permite să hotărască în deplină cunoștință de cauză cu privire la cazul care îi este

prezentat, Comisia poate solicita acestui stat membru sau oricărui alt stat membru comunicarea unor informații suplimentare.

(6) Comisia trimite înapoi dosarul autorității vamale și se consideră că procedura menționată la articolele 906-909 nu a început niciodată, atunci când se prezintă una dintre următoarele situații:

- se constată existența în dosar a unui dezacord între autoritatea vamală care a transmis dosarul și persoana care a semnat declarația menționată la alineatul (3) cu privire la prezentarea faptică a situației;
- dosarul este evident incomplet, în măsura în care acesta nu conține nici o informație susceptibilă să justifice verificarea dosarului de către Comisie;
- nu trebuie să se procedeze la transmiterea dosarului în conformitate cu alineatele (1) și (2);
- nu s-a stabilit existența datoriei vamale;
- informații noi cu privire la dosar, de natură să modifice substanțial prezentarea faptică a dosarului menționat sau evaluarea sa juridică, au fost transmise Comisiei de către autoritatea vamală în cursul verificării dosarului respectiv.

Articolul 906

Comisia comunică statelor membre o copie a dosarului menționat la articolul 905 alineatul (3) în cincisprezece zile de la data primirii dosarului respectiv.

Verificarea acestui dosar se înscrie cât mai curând posibil pe ordinea de zi a unei reuniuni a grupului de experți, menționat la articolul 907.

▼ M14

Articolul 906a

În cazul în care, la orice moment al procedurii stipulate în articolele 906 și 907, Comisia intenționează să ia o decizie nefavorabilă împotriva solicitantului care cere restituirea sau remiterea, îi comunică în scris acestuia obiecțiile sale, împreună cu toate documentele care stau la baza acestor obiecții. Solicitantul restituirii sau remiterii își exprimă punctul de vedere în scris în termen de o lună de la data la care obiecțiile au fost trimise. Dacă persoana nu își exprimă punctul de vedere în această perioadă, se consideră că a renunțat la dreptul de a-și exprima poziția.;

▼ M23

Articolul 907

După consultarea unui grup de experți, compus din reprezentanți ai tuturor statelor membre, reuniți în cadrul comitetului pentru a analiza cazul respectiv, Comisia ia o decizie care stabilește dacă situația specială examinată justifică sau nu acordarea rambursării sau a remiterii.

Această decizie trebuie să intervină în termen de nouă luni de la data primirii de către Comisie a dosarului menționat la articolul 905 alineatul (3). Cu toate acestea, în cazul în care declarația sau evaluarea detaliată privind comportamentul comerciantului respectiv, menționate la articolul 905 alineatul (3), nu sunt cuprinse în dosar, termenul de nouă luni se socotește de la data primirii de către Comisie a acestor documente. Autoritatea vamală și solicitantul rambursării sau al remiterii sunt informați cu privire la aceasta.

În cazul în care Comisia trebuie să solicite informații suplimentare pentru a putea lua o hotărâre, termenul de nouă luni se prelungește cu perioada care s-a scurs între data trimiterii de către Comisie a cererii de informații suplimentare și data primirii acestora. Solicitantul rambursării sau al remiterii este informat cu privire la prelungire.

În cazul în care Comisia a procedat ea însăși la investigații pentru a putea lua o hotărâre, termenul de nouă luni se prelungește cu perioada necesară investigațiilor respective. Durata acestei prelungiri nu poate depăși nouă luni. Autoritatea vamală și solicitantul rambursării sau al remiterii sunt informați cu privire la data la care investigațiile sunt întreprinse și la data încheierii investigațiilor respective.

În cazul în care Comisia a comunicat obiecțiile sale solicitantului rambursării sau al remiterii, în conformitate cu articolul 906a, termenul de nouă luni se prelungește cu o lună.

(1) Notificarea deciziei menționate la articolul 907 trebuie să fie făcută statului membru interesat în cel mai scurt timp și, în orice caz, în termen de o lună de la data expirării termenului prevăzut la articolul menționat.

Comisia informează statele membre cu privire la deciziile adoptate, pentru a ajuta autoritățile vamale să ia o hotărâre în cazurile în care se prezintă elemente de fapt și de drept comparabile.

(2) Pe baza deciziei Comisiei, notificată în condițiile prevăzute la alineatul (1), autoritatea de decizie hotărăște cu privire la solicitarea care i-a fost prezentată.

(3) În cazul în care decizia prevăzută la articolul 907 stabilește că situația specială examinată justifică acordarea rambursării sau a remiterii, Comisia poate preciza condițiile în care statele membre pot rambursa sau remite drepturile, în cazurile în care se prezintă elemente de fapt și de drept comparabile.

▼B

Articolul 909

În cazul în care Comisia nu adoptă o decizie în termenul stabilit la articolul 907 sau nu a notificat nici o decizie a statului membru respectiv în termenul stabilit la articolul 908, autoritatea vamală de decizie dă un răspuns favorabil cererii de rambursare sau de remitere.

CAPITOLUL 4

Asistența administrativă între autoritățile vamale ale statelor membre

Articolul 910

În cazurile menționate la articolul 885 alineatul (2), autoritatea vamală de decizie trimite biroului vamal de control două exemplare ale cererii sale întocmite în scris pe un formular conform modelului din anexa 112. Această cerere este însoțită de cererea de rambursare sau remitere, în original sau copie, și de toate documentele necesare pentru a permite biroului vamal de control să obțină informațiile sau să desfășoare verificările cerute.

Articolul 911

(1) În termen de două săptămâni de la data primirii cererii, biroul vamal de control are obligația de a obține informațiile sau de a desfășura verificările cerute de autoritatea vamală de decizie. Rezultatele obținute sunt înscrise în documentul original menționat la articolul 910, în spațiul rezervat în acest sens, și înapoiiază acest document autorității vamale de decizie, împreună cu toate documentele primite.

(2) În cazul în care nu poate obține informațiile necesare sau nu poate efectua verificările necesare în termenul de două săptămâni stabilit la alineatul (1), biroul vamal de control confirmă către autoritatea vamală de decizie primirea cererii prezentate în acest termen înapoiind autorității vamale de decizie copia documentului menționat la articolul 910, adnotată corespunzător.

▼B

Articolul 912

Biroul vamal de aplicare trimite certificatul menționat în articolul 887 alineatul (5) către autoritatea vamală de decizie, pe un formular în conformitate cu modelul prevăzut în anexa 113.

▼M18

PARTEA IVA

CONTROALELE PRIVIND FOLOSIREA ȘI/SAU DESTINAȚIA MĂRFURILOR

Articolul 912a

(1) În sensul prezentei părți:

- (a) „autorități competente” înseamnă: autoritățile vamale sau orice alte autorități ale statelor membre răspunzătoare de aplicarea acestei părți;
- (b) „birou” înseamnă: biroul vamal sau organismul răspunzător la nivel local de aplicarea prezentei părți;
- (c) „exemplarul de control T5” înseamnă: un T5 original și copie întocmite pe formularele corespunzătoare potrivit modelului din anexa 63 însoțite, atunci când este cazul, fie de unul sau mai

multe formulare de exemplare originale și copie T5 *bis* potrivit modelului din anexa 64, fie de una sau mai multe liste de încărcare T5 în original sau copie corespunzând modelului din anexa 65. Formularele trebuie să fie tipărite și completate potrivit notei explicative în anexa 66 și, atunci când este cazul, potrivit instrucțiunilor suplimentare prevăzute în alte reglementări comunitare.

(2) Atunci când aplicarea reglementărilor comunitare privind mărfurile importate în, exportate din sau circulând în interiorul teritoriului vamal comunitar trebuie să fie conformă cu condițiile prevăzute sau prescise de măsura respectivă privind folosirea și/sau destinația mărfurilor, dovada în acest sens se prezintă sub forma unui exemplar de control T5, completat și folosit în conformitate cu dispozițiile cuprinse în această parte.

(3) Toate mărfurile înscrise pe un anumit exemplar de control T5 se încarcă într-un singur mijloc de transport în sensul ► **M21** articolul 349 alineatul (1) paragraful al doilea ◀ al doilea paragraf, sunt destinate unui singur destinatar și trebuie să aibă aceeași folosire și/sau destinație.

Autoritățile competente pot permite ca formularul ce corespunde modelului din anexa 65 să fie înlocuit cu liste de încărcare T5 întocmite cu ajutorul unui sistem electronic integrat sau al unui sistem automat de prelucrare a datelor sau cu liste descriptive alcătuite pentru întocmirea formalităților de expediere/export care să includă toate datele prevăzute în modelul de formular din anexa 65, cu condiția ca astfel de liste să fie concepute și completate în așa fel încât să poată fi folosite fără dificultate de către autoritățile respective și să ofere toate măsurile de siguranță considerate adecvate de către acele autorități.

(4) În plus față de obligațiile impuse potrivit dispozițiilor speciale, oricărei persoane care semnează un exemplar de control T5 i se solicită să atribuie mărfurilor descrise în acel document folosirea declarată și/sau să expedieze mărfurile la destinația declarată.

Acea persoană este răspunzătoare în cazul folosirii abuzive de către orice altă persoană a exemplarului de control T5 întocmit de cea dintâi.

(5) Prin derogare de la alineatul (2) și dacă nu este prevăzut altfel în reglementările comunitare prin care se solicită efectuarea unui control privind folosirea și/sau destinația mărfurilor, fiecare stat membru are dreptul de a solicita ca dovada faptului că mărfurilor le-a fost atribuită folosirea și/sau destinația prevăzută sau prescrisă să fie furnizată potrivit procedurii naționale, cu condiția ca mărfurile să nu părăsească teritoriul său înainte de a le fi fost atribuită folosirea și/sau destinația respectivă.

Articolul 912b

(1) Exemplarul de control T5 se întocmește în original și cel puțin o copie. Fiecare din aceste formulare trebuie să poarte semnătura persoanei interesate și să includă toate datele privind descrierea mărfurilor și orice alte informații suplimentare solicitate prin dispozițiile referitoare la reglementările comunitare prin care se impune efectuarea controlului.

(2) Atunci când reglementările comunitare care impun efectuarea controlului prevăd constituirea unei garanții, aceasta se depune:

— la agenția desemnată prin aceste reglementări sau, dacă nu, fie la biroul care emite exemplare de control T5, fie la un alt birou desemnat în acest scop de către statul membru căruia îi aparține acel birou și

— în maniera prevăzută în acele reglementări sau, dacă nu, de către autoritățile acelui stat membru.

În acest caz, în rubrica 106 de pe formularul T5 se introduce una din următoarele fraze:

— Garantía constituida por un importe de ... euros

— Sikkerhed på ... EUR

— Sicherheit in Höhe von ... EURO geleistet

— KaxaTeBeioa eyyuncTn *noov* ... EYPQ

— Guarantee of EUR ... lodged

— Garantie d'un montant de ... euros déposée

— Garanzia dell'importo di ... EURO depositata

— Zekerheid voor ... euro

- Entregue garantia num montante de ... EURO
- Annettu ... euron suuruinen vakuus
- Säkerhet ställd till et belopp av ... euro

▼ A2

- Celní dluh ve výši...EUR zajištěn
- Esitatud tagatis EUR....
- GalvOBums par EUR ... iesniegts
- Pateikta garantijaEUR sumai
-EUR vámbiztosíték letétbe helyezve
- Garanzija fuq l-EUR....saret
- Złożono zabezpieczenie w wysokości EUR
- Položeno zavarovanje v višini EUR
- Poskytnuté zabezpečenie vo výške....EUR

▼ M30

- 06e3neneHHe OT ... EUR npeACTaBeHo
- Garanție depusă în sumă de ... EUR.

▼ M18

(3) Atunci când reglementările comunitare care impun controlul prevăd o limită de timp pentru atribuirea unei folosiri și/sau destinații anume mărfurilor, în rubrica 104 de pe formularul T5 se completează fraza „Limită de timp de ... zile pentru realizare”.

Atunci când mărfurile circulă sub un regim vamal, exemplarul de control T5 este emis de biroul vamal de unde sunt expediate mărfurile.

(4) Documentul cu privire la produs trebuie să conțină o referire la exemplarul de control T5 care a fost emis. De asemenea, rubrica 109 de pe formularul T5 emis trebuie să conțină o referire la documentul folosit pentru regimul vamal respectiv.

(5) Atunci când mărfurile nu sunt plasate sub un regim vamal, exemplarul T5 se emite de către biroul de unde se expediază mărfurile.

În rubrica 109 a formularului T5 se introduce următoarea frază:

- Mercancías no incluidas en un régimen aduanero
- Ingen forsendelsesprocedure
- Nicht in einem Zollverfahren befindliche Waren
- EuTiopeiJnaTa gKxoŧ TeX©veiaKoi3 Ka9eoT©xo<;
- Goods not covered by a customs procedure
- Marchandises hors régime douanier
- Merci non vincolate ad un regime doganale
- Geen douaneregeling
- Mercadorias não sujeitas a regime aduaneiro
- Tullimenettelyn ulkopuolella olevat tavarat
- Varorna omfattas inte av något tullförfarande

▼ A2

- Zboží mimo celní režim

- Kaup, millele ei rakendata tolliprotseduuri
- Preces, kurām nav piemērota muitas procedūra
- Prekēs, kurioms netaikoma muitinēs procedūra
- Vámeljárás alá nem vont áruk
- Oggetti mhux koperti bi procedura tad-Dwana
- Towary nieobjęte procedurq. celnq.
- Blago ni vključeno v carinski postopek
- Tovar nie je v colnom režime

▼ **M30**

- СТОКН, КОТТО He ca noA MHTHHneчKH peachM
- Mărfuri care nu sunt acoperite de un regim vamal.

▼ **M18**

(6) Exemplarul de control T5 se andosează de către biroul menționat la alineatele (4) și (5). Această andosare trebuie să conțină următoarele, care trebuie să apară în rubrica A (biroul de plecare) al acelor documente:

- (a) în cazul formularului T5, numele și ștampila biroului, semnătura persoanei competente, data autentificării și un număr de înregistrare care poate fi retipărit;
- (b) în cazul formularului T5 *bis* sau al listei de încărcare T5, numărul de înregistrare care apare pe formularul T5. Acest număr se introduce fie cu ajutorul unei ștampile care conține numele biroului, fie de mână; în acest ultim caz, este însoțit de ștampila oficială a biroului respectiv.

(7) Cu condiția să nu fie prevăzut altfel în reglementările comunitare care cer efectuarea unui control privitor la folosirea și/sau destinația mărfurilor, ► **M21** articolul 357 *A* se aplică *mutatis mutandis*. Biroul menționat la alineatele (4) și (5) verifică expediția și completează și andosează rubrica D, „Control efectuat de biroul de plecare”, de pe fața formularului T5.

(8) Biroul menționat la alineatele (4) și (5) păstrează un exemplar al fiecărui formular de control T5. Originalele acestor documente se returnează persoanei interesate imediat după îndeplinirea formalităților administrative și după completarea corespunzătoare a rubricilor A (Biroul de plecare) și B (Se returnează la...) de pe formularul T5.

▼ **M21**

- 9. Dispozițiile articolului 360 se aplică *mutatis mutandis*.

▼ **M18**

Articolul 912c

- (1) Mărfurile și originalele formularelor de control T5 se prezintă labiroul de destinație.

Cu condiția să nu fie prevăzut altfel în reglementările comunitare care cer efectuarea unui control privitor la folosirea și/sau destinația mărfurilor, biroul de destinație poate permite ca mărfurile să fie livrate direct destinatarului în condițiile pe care le stabilește pentru a permite efectuarea controlului la sosirea mărfurilor.

Orice persoană care prezintă la biroul de destinație un exemplar de control T5 și expediția la care se referă acesta poate obține, la cerere, o recipisă întocmită pe un formular care corespunde modelului din anexa 47. Recipisa nu înlocuiește exemplarul de control T5.

(2) Atunci când reglementările comunitare prevăd efectuarea unui control la ieșirea mărfurilor de pe teritoriul vamal al Comunității:

- pentru mărfuri care pleacă pe mare, biroul de destinație devine biroul răspunzător pentru portul unde sunt încărcate mărfurile pe vasul care efectuează un serviciu diferit de serviciul de transport regulat în sensul articolului 313a;
- pentru mărfuri care pleacă pe calea aerului, biroul de destinație devine biroul răspunzător de aeroportul comunitar, în sensul articolului 190 litera (b), unde mărfurile sunt încărcate pe o aeronavă

care pleacă către un aeroport din afara teritoriului Comunității;

▼ **M21**

— printr-o altă modalitate de transport, biroul de destinație este cel de ieșire menționat la articolul 793 alineatul (2).

▼ **M18**

(3) Biroul de destinație efectuează controalele privind folosirea și/sau destinația prevăzută sau prescrisă. El înregistrează datele de pe exemplarul de control T5 și reține un exemplar al respectivului document atunci când este cazul, precum și rezultatul controalelor efectuate.

(4) Biroul de destinație returnează originalul exemplarului de control T5 la adresa indicată în rubrica B („Se returnează la...”) de pe formularul T5 imediat după efectuarea tuturor formalităților solicitate și după ce au fost făcute adnotările.

Articolul 912d

(1) Atunci când emiterea unui exemplar de control T5 necesită constituirea unei garanții potrivit articolului 912b alineatul (2), se aplică dispozițiile alineatelor (2) și (3):

(2) Atunci când anumitor cantități de mărfuri nu li s-a atribuit folosirea și/sau destinația până la expirarea unui interval de timp potrivit articolului 912b alineatul (3), autoritățile competente iau măsurile necesare pentru a permite recuperarea, atunci când este cazul, a părții corespunzătoare din garanția constituită care corespunde respectivelor cantități.

Cu toate acestea, la solicitarea persoanei interesate, aceste autorități pot decide să colecteze din garanție, atunci când acest lucru este posibil, suma obținută prin luarea proporției din garanție care corespunde cu cantitatea de mărfuri cărora nu li s-a atribuit folosirea și/sau destinația precizată până la termenul-limită și înmulțirea acesteia cu coeficientul obținut prin împărțirea numărului de zile cu care s-a depășit termenul indicat pentru ca acelor cantități să le fie atribuită folosirea și/sau destinația la lungimea, în zile, a termenului-limită.

Acest alineat nu se aplică atunci când persoana interesată poate să arate că mărfurile respective s-au pierdut în urma unei situații de forță majoră.

(3) Dacă, în decurs de șase luni de la data la care a fost emis exemplarul de control T5 sau de la data-limită înscrisă în rubrica 104 a formularului T5 sub textul „Termenul limită de ... zile pentru realizare”, de la caz la caz, acel exemplar, andosat corespunzător de către biroul de destinație, nu a fost primit de biroul pentru returnare precizat în rubrica B a documentului, autoritățile competente trebuie să întreprindă măsurile necesare pentru a solicita biroului menționat la articolul 912b alineatul (2) să recupereze garanția prevăzută în acel articol.

Acest alineat nu se aplică atunci când întârzierea returnării exemplarului de control T5 nu i se poate imputa persoanei interesate.

(4) Dispozițiile alineatelor (2) și (3) se aplică cu condiția să nu fie prevăzut altfel în reglementările comunitare care cer efectuarea unui control privind folosirea și/sau destinația mărfurilor și, în orice caz, fără să aducă atingere dispozițiilor privind datoria vamală.

Articolul 912e

(1) Cu condiția să nu fie prevăzut altfel în reglementările comunitare care cer efectuarea unui control privind folosirea și/sau destinația mărfurilor, exemplarul de control T5 și expediția pe care o însoțește pot fi fracționate înainte de încheierea regimului pentru care a fost folosit formularul. Expedițiile ce rezultă în urma unei asemenea fracționări pot fi fracționate în continuare, la rândul lor.

(2) Biroul la care se efectuează fracționarea emite, în conformitate cu articolul 912b, un extras al exemplarului de control T5 pentru fiecare parte a expediției fracționate.

Fiecare extras trebuie să conțină, *inter alia*, informațiile suplimentare din rubricile 100, 104, 105, 106 și 107 ale exemplarului de control T5 inițial, precum și greutatea netă și cantitatea netă de mărfuri la care se referă extrasul. În rubrica 106 a formularului T5 folosit pentru extras trebuie să se introducă următoarele fraze:

— Extracto del ejemplar de control T5 inicial (número de registro, fecha, oficina y país de expedición):

...

- Udskrift af det oprindelige kontrolleksemplar T5 (registrerings-nummer, dato, sted og udstedelsesland): ...
- Auszug aus dem ursprünglichen Kontrollexemplar T5 (Registrier-nummer, Datum, ausstellende Stelle und Ausstellungsland): ...
- *Anbonao\xa xov apxiKou avxixvnov eXeYxou T5 (apiBnoʒ npwxoKbl-Xov, nuepounvia, xeXoDveio Kai x©pa eKSocTntʒ):*
- Extract of the initial T5 control copy (registration number, date, office and country of issue):
- Extrait de l'exemplaire de contrôle T5 initial (numéro d'enregistre-ment, date, bureau et pays de délivrance): ...
- Estratto dell'esemplare di controllo T5 originale (numero di registra-zione, data, ufficio e paese di emissione): ...
- Uittreksel van het oorspronkelijke controle-exemplaar T5 (registra-tienummer, datum, kantoor en land van afgifte): ...
- Extracto do exemplar de controlo T5 inicial (número de registo, data, estância e país de emissão): ...
- Ote alun perin annetusta T5-valvontakappaleesta (kirjaamisnumero, antamispäivämäärä, -toimipaikka ja -maa): ...
- Utdrag ur ursprungligt kontrollexemplar T5 (registreringsnummer, datum, utfärdande kontor och land): ...

▼ A2

- Výpis z původního kontrolního výtisku T5 (evidenční číslo, datum, úfad a země vystavení):..
- Väljavõte esialgsest T5 kontrolleksemplarist (registreerimisnumber, kuupäev, väljaandnud asutus ja riik):...
- Izraksts no sākotnējā T5 kontrolleksemplāra (reģistrācijas numurs, datums, izdevēja iestāde un valsts):...
- Išsaras iš pirminio T5 kontrolinio egzemplioriaus (registracijos numeris, data, išdavusi įstaiga ir valstybė):
- Az eredeti T5 ellenőrző példány kivonata (nyilvántartási szám, kiállítás dátuma, a kiállító ország és hivatal neve): ...
- Estratt tal-kopja ta' kontroll tat-T5 inizjali (numru ta' regjistrazzjoni, data, ufficcju u pajjiz fejn gie mahruġ id-dokument)
- Wyciąg z wyjściowej karty kontrolnej T5 (numer ewidencyjny, data, urząd i kraj wystawienia): ...
- Izpisek iz prvotnega kontrolnega izvoda T5 (evidenčna številka, datum, urad in drzava izdaje): ...
- Výpis z pôvodného kontrolného výtlačku T5 (registračné číslo, dátum, vydávajúci úrad a krajina vydania):...

▼ M30

- H3BJieqeHHe OT ra>pBOHaqajiHO H3AaAeHHa OHaqanHHa KOHTponeH (JiopMyjiap T5 (perHCTpaHHOHeH HOMep, AaTa, MHTHHHecKO yqneameHHe H cTpaHa Ha H3AaBaHe): ...
- Extras din exemplarul de control T5 inițial (număr de înregistrare, data, biroul și țara emitente):

▼ M18

Rubrica B, „Se returnează la...”, de pe formularul T5 trebuie să conțină informația indicată în rubrica corespunzătoare a formularului T5 inițial.

La rubrica J, „Controale privind folosirea și/sau destinația”, de pe formularul inițial T5 trebuie introdusă una din următoarele fraze:

- ... (número) extractos expedidos — copias adjuntas
- ... (antal) udstedte udskrifter — kopier vedføjet
- ... (Anzahl) Auszüge ausgestellt — Durchschriften liegen bei
- ... (apiBnoʒ) eKSoBevxa (*moonâoʒima* — cruvnnneva ovxiypacpa
- ... (number) extracts issued — copies attached
- ... (nombre) extraits délivrés — copies ci-jointes

- ... (numero) estratti rilasciati — copie allegate
- ... (aantal) uittreksels afgegeven — kopieën bijgevoegd
- ... (número) de extractos emitidos — cópias juntas
- Annettu ... (lukumäärä) otetta — jäljennökset liitteenä
- ... (antal) utdrag utfärdade — kopier bifogas

▼ A2

- (počet) vystavených výpisů - kopie přiloženy
- väljavõtted (arv) - koopiaid lisatud
- Izsniegti.... (skaits) izraksti - kopijas pielikumā
- Išduota (skaičius) išrasij. - kopijos pridedamos
- (számú) kivonat kiadva - másolatok csatolva
- (numru) estratti maħruġa kopji mehmuża
- (ilosc) wydanych wyciągów - kopie zalaczone
- (število) izdani izpiski - izvodi priloženi

▼ M26

- (počet) vyhotovených výpisov - kópie priložené

▼ M30

- ... (6pou) H3AaAeHH HSBJieneHHa — npnjioaceHH (JiopMyjjispH
- ... (numărul) de extrase emise — copii anexate.

▼ M18

Exemplarul de control T5 inițial se returnează fără întârziere la adresa indicată în rubrica B, „Se returnează la...”, de pe formularul T5, însoțit de copiile extraselor emise.

Biroul unde se realizează fracționarea păstrează un exemplar al exemplarului de control T5 inițial și extrasele. Originalele extraselor formularelor de control T5 însoțesc fiecare parte a expediției fracționate la birourile de destinație corespunzătoare unde se aplică dispozițiile menționate la articolul 912c.

(3) În cazul unei noi fracționări potrivit alineatului (1), se aplică alineatul (2) *mutatis mutandis*.

Articolul 912f

(1) Exemplarul de control T5 poate fi emis retroactiv, cu condiția ca:

- persoana interesată să nu fie răspunzătoare de nedeplinirea cererii pentru emiterea aceluia document sau de emiterea acestuia atunci când mărfurile au fost expediate sau să poată prezenta dovada că această nesolicitare sau emiteri nu se datorează unei încercări de înșelătorie sau de neglijență evidentă din partea sa;
- persoana interesată să prezinte dovada că exemplarul de control T5 se referă la mărfurile în legătură cu care au fost îndeplinite toate formalitățile;
- persoana interesată prezintă documentele solicitate în vederea emiterii respectivului exemplar de control T5;
- să se stabilească, în mod satisfăcător pentru autoritățile vamale, că respectiva emiteri a exemplarului de control T5 nu poate duce la obținerea de beneficii financiare care nu ar fi garantate în lumina regimului folosit, al statutului vamal al mărfurilor și al folosirii și/sau destinației acestora.

Atunci când exemplarul de control T5 se emite retroactiv, formularul T5 trebuie să conțină una din următoarele fraze scrisă cu roșu:

- Expedido *a posteriori*
- Udstedt efterfølgende
- nachträglich ausgestellt

- EKSoBev £K TODV uorepoov
- Issued retrospectively
- Délivré a posteriori
- Rilasciato a posteriori
- achteraf afgegeven
- Emitido a posteriori
- Annettu jälkikäteen
- Utfärdat i efterhand

- Vystaveno dodatečně
- Vālja antud tagasiulatuvalt
- Izsniegts retrospektīvi
- Retrospektyvusišdavimas

- Kiadva visszamenőleges hatállyal

- Maħruġ retrospektivament
- Wystawiona retrospektywnie
- Izdano naknadno

▼ **M26**

- Vyhotovené dodatočne

▼ **M30**

- H3AaAeH BnocneACTBHe
- Eliberat ulteriorEmis a posteriori.

▼ **M18**

și persoana interesată trebuie să înscrie pe el identitatea mijlocului de transport cu care au fost expediate mărfurile, data plecării și, dacă este cazul, data la care au fost prezentate mărfurile la biroul de destinație.

(2) Duplicatele exemplarelor de control T5 și extrasele exemplarelor de control T5 pot fi emise de către biroul emitent la cererea persoanei interesate în cazul pierderii originalelor. Duplicatul trebuie să poarte ștampila biroului și semnătura funcționarului abilitat și, cu litere roșii de tipar, unul din următoarele cuvinte:

- DUPLICADO
- DUPLIKAT
- DUPLIKAT
- ANTirPAOO
- DUPLICATE
- DUPLICATA
- DUPLICATO
- DUPLICAAT
- SEGUNDA VIA
- KAKSOISKAPPALE
- DUPLIKAT
- DUPLIKÁT

- DUPLIKAAT
- DUBLIKĀTS
- DUBLIKATAS
- MÁSODLAT
- DUPLIKAT
- DUPLIKAT
- DVOJNIK
- DUPLIKÁT

▼ **M30**

- /ryEJHKAT
- DUPLICAT.

▼ **M18**

(3) Exemplarele de control T5 emise retroactiv și duplicatele pot fi adnotate de către biroul de destinație numai dacă acest birou stabilește că mărfurilor acoperite de documentul respectiv le-a fost atribuită folosirea și/sau destinația prevăzută sau prescrisă în reglementările comunitare.

Articolul 912g

(1) Autoritățile competente din fiecare stat membru pot, în limita competenței lor, să autorizeze orice persoană care îndeplinește condițiile prevăzute la alineatul (4) și care intenționează să expedieze mărfurile pentru care trebuie întocmit un exemplar de control T5 (denumită în continuare „expeditorul autorizat”) să nu prezinte la biroul de plecare nici mărfurile respective, nici exemplarul de control T5 referitoare la acestea.

(2) În ceea ce privește exemplarul de control T5 folosit de către expeditorii autorizați, autoritățile competente pot:

- (a) prescrie utilizarea de formulare purtând un semn distinctiv ca mod de identificare a expeditorilor autorizați;
- (b) stipula ca rubrica A a formularului, „Biroul de plecare”:
 - să fie șampilată în avans cu ștampila biroului de plecare și semnată de un funcționar de la acel birou sau
 - să fie șampilată de expeditorul autorizat cu o ștampilă metalică aprobată, corespunzătoare modelului din anexa 62, sau
 - să fie reimprimată cu amprenta ștampilei speciale corespunzătoare modelului din anexa 62, dacă imprimarea se realizează de către o imprimerie aprobată în acest scop. Imprimarea poate fi realizată și cu ajutorul unui sistem electronic integrat sau al unui sistem automat de prelucrare a datelor;
- (c) autoriza expeditorul autorizat să nu semneze formularele șampilate cu ștampila specială menționată în anexa 62, care sunt realizate cu ajutorul unui sistem electronic integrat sau automat de prelucrare a datelor. În acest caz, spațiul rezervat pentru semnătura declarantului din rubrica 110 a formularelor trebuie să conțină una din următoarele fraze:
 - Dispensa de la firma, artículo 912 octavo del Reglamento (CEE) no 2454/93
 - Underskriftsdispensation, artikel 912g i forordning (EØF) nr. 2454/93
 - Freistellung von der Unterschriftsleistung, Artikel 912g der Verordnung (EWG) Nr. 2454/93
 - ATiaUayn raro xnv wioxpecDcrn vmoypa<pr\q, dpBpo 912 £, xou Kavovuyu.oi3 (EOK) apiB. 2454/93
 - Signature waived — Article 912g of Regulation (EEC) No 2454/93
 - Dispense de signature, article 912 octies du règlement (CEE) no 2454/93

- Dispensa dalla firma, articolo 912 octies del regolamento (CEE) n. 2454/93
- Vrijstelling van ondertekening — artikel 912 octies van Verordening (EEG) nr. 2454/93
- Dispensada a assinatura, artigo 912.o — G do Regulamento (CE) n. 2454/93
- Vapautettu allekirjoituksesta — asetuksen (ETY) N:o 2454/93 912g artikla
- Befriad från underskrift, artikel 912g i förordning (EEG) nr 2454/93

▼ **A2** Podpis se nevyžaduje - článek 912g nařízení (EHS) č. 2454/93

- Allkirjanõudest loobutud - määruse (EMÜ) nr 2454/93 artikkel 912g
- Derîgs bez paraksta -Regulas (EEK) Nr.2454/93 912.g pants
- Leista nepasirašyti - Reglamentas (EEB) Nr. 2454/93, 912g straipsnis
- Aláírás alól mentesítve - a 2454/93/EGK rendelet 912g. cikke
- Firma mhux mehtieġa - Artikolu 912g tar-Regolament (KEE) 2454/93
- Zwolniony ze składania podpisu - art. 912g rozporz^dzenia (EWG) nr 2454/93
- Opustitev podpisa - člen 912g uredbe (EGS) št. 2454/93

▼ **M26**

- Oslobodenie od podpisu - článok 912g nariadenia (EHS) č. 2454/93

▼ **M30**

- OcBo6oAeH OT no/niHc — HJieH 912ac Ha PeraaMeHT (EHO) N° 2454/93
- Dispensă de semnătură — Articolul 912g din Regulamentul (CEE) Nr. 2454/93

▼ **M18**

3) Expeditorul autorizat trebuie să completeze exemplarul de control T5 prin introducerea datelor solicitate, inclusiv:

— în rubrica A („Biroul de plecare”) data la care mărfurile au fost expediate și numărul alocat declarației și

— în rubrica D („Control efectuat de biroul de plecare”) de pe formularul T5, una din următoarele andosări:

- Procedimiento simplificado, artículo 912 octavo del Reglamento (CEE) no 2454/93
- Forenklet fremgangsmåde, artikel 912g i forordning (EØF) nr. 2454/93
- Vereinfachtes Verfahren, Artikel 912g der Verordnung (EWG) Nr. 2454/93
- AnXouoxeunevT! SiaSiKaoia, dpBpo 912 Q xou Kavovuju.oi3 (EOK) apiB. 2454/93
- Simplified procedure — Article 912g of Regulation (EEC) No 2454/93
- Procédure simplifiée, article 912 octies du règlement (CEE) no 2454/93
- Procedura simplificata, articolo 912 octies del regolamento (CEE) n. 2454/93
- Vereenvoudigde procedure, artikel 912 octies van Verordening (EEG) nr. 2454/93
- Procedimento simplificado, artigo 912.o — G do Regulamento (CE) n.o 2454/93
- Yksinkertaistettu menettely — asetuksen (ETY) N:o 2454/93 912g artikla
- Förenklat förfarande, artikel 912g i förordning (EEG) nr 2454/93

▼ **A2**

- Zjednodušený postup-článek 912 g narizení (EHS) č. 2454/93
- Lihtsustatud tolliprotseduur - määruse (EMÜ) nr 2454/93 artikkel 912g
- Vienkāršota procedūra - Regulas (EEK) Nr.2454/93 912.g pants
- Supraprastinta procedūra - Reglamentas (EEB) Nr. 2454/93, 912g straipsnis
- Egyszerűsített eljárás - a 2454/93/EGK rendelet 912g. cikke
- Procedura simplificata - Artikolu 912g tar-Regolament (KEE) 2454/93
- Poenostavljen postopek - člen 912g uredbe (EGS) št. 2454/93
- Zjednodušený postup - článok 912g nariadenia (EHS) č. 2454/93

▼ **M30**

- OnpocTeHa nno^eAypa — HJieH 912ac Ha PeraaMeHT (EHO) N° 2454/93
- Procedură simplificată — Articolul 912g din Regulamentul (CEE) Nr. 2454/93.

▼ **M18**

și, dacă este cazul, datele cu privire la perioada pe durata căreia mărfurile trebuie prezentate la biroul de destinație, măsurile de identifi-care aplicate și referirile la documentul de expediție.

Acel exemplar, completat corespunzător și, dacă este cazul, semnat de expeditorul autorizat, se consideră ca fiind emis de biroul indicat pe ștampila menționată la alineatul (2) litera (b).

După expedierea mărfurilor, expeditorul autorizat trebuie să trimită fără întârziere la biroul de plecare un exemplar al formularului de control T5, împreună cu orice document pe baza căruia a fost întocmit exemplarul de control T5.

(4) Autorizația menționată la alineatul (1) se acordă numai persoanelor care expediază frecvent mărfuri, ale căror evidențe permit autorităților competente să le verifice operațiunile și care nu au comis delict grave și repetate împotriva legislației în vigoare.

Autorizația trebuie să specifice în mod special:

- biroul sau birourile abilitate să funcționeze ca birouri de plecare pentru expediții;
- perioada în care și procedura prin care expeditorul autorizat trebuie să informeze biroul de plecare cu privire la expediția care trebuie trimisă, pentru ca biroul să poată efectua orice fel de control, inclusiv orice control cerut de reglementările comunitare, înainte de plecarea mărfurilor;
- perioada în care mărfurile trebuie să fie prezentate la biroul de destinație; această perioadă se determină în funcție de condițiile de transport sau de reglementările comunitare;
- măsurile ce trebuie luate pentru identificarea mărfurilor, care pot include folosirea de sigilii speciale aprobate de autoritățile competente și ștampilate de către expeditorul autorizat;
- modalitățile de constituire a garanțiilor, atunci când emiterea exemplarului de control T5 depinde de acestea.

(5) Expeditorul autorizat trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a asigura păstrarea în condiții de securitate a ștampilei speciale sau a formularelor care poartă imprimarea ștampilei biroului de plecare sau imprimarea ștampilei speciale.

Expeditorul autorizat suportă toate consecințele, în special consecințele financiare, a oricăror erori, omisiuni sau altor greșeli de pe exemplarele de control T5 pe care le întocmește sau la efectuarea oricăror proceduri care îi revin potrivit autorizației prevăzute la alineatul (1).

În cazul folosirii abuzive de către orice persoană a formularelor de control T5 ștampilate în avans cu ștampila biroului de plecare sau cu ștampila specială, expeditorul autorizat este pasibil, fără să aducă atingere procedurilor de drept civil, de plata drepturilor și a altor impuneri care nu au fost achitate, precum și de restituirea oricăror beneficii financiare care au fost obținute în mod greșit în urma unei asemenea folosiri abuzive, dacă nu poate dovedi autorităților competente de la care a primit autorizația că a luat măsurile cerute pentru a asigura păstrarea în siguranță a ștampilei speciale sau a formularelor purtând imprimarea ștampilei biroului de plecare sau a imprimării ștampilei speciale.

PARTEA V

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 913

Următoarele regulamente și directive se abrogă:

- Regulamentul (CEE) nr. 37/70 al Comisiei din 9 ianuarie 1970 de stabilire a originii principalelor piese de schimb destinate utilajelor, mașinilor, aparatelor sau vehiculelor livrate anterior ⁽¹⁾;
- Regulamentul (CEE) nr. 2632/70 al Comisiei din 23 decembrie 1970 de stabilire a originii aparatelor de recepție radio și TV ⁽²⁾;
- Regulamentul (CEE) nr. 315/71 al Comisiei din 12 februarie 1971 de stabilire a originii vinurilor de bază folosite la prepararea vermutului și a originii vermutului ⁽³⁾;
- Regulamentul (CEE) nr. 861/71 al Comisiei din 27 aprilie 1971 de stabilire a originii magnetofonelor ⁽⁴⁾;
- Regulamentul (CEE) nr. 3103/73 al Comisiei din 14 noiembrie 1973 privind certificatele de origine și cererile pentru eliberarea unor astfel de certificate în cadrul schimburilor intracomunitare ⁽¹⁾;
- Regulamentul (CEE) nr. 2945/76 al Comisiei din 26 noiembrie 1976 de stabilire a dispozițiilor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 754/76 al Comisiei privind tratamentul tarifar aplicabil mărfurilor reintroduse pe teritoriul vamal al Comunității ⁽²⁾, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Actul de aderare a Spaniei și Portugaliei;
- Regulamentul (CEE) nr. 137/79 al Comisiei din 19 decembrie 1978 privind instituirea unei metode speciale de cooperare administrativă pentru aplicarea unui regim intracomunitar produselor pescuite de navele statelor membre ⁽³⁾, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 3399/91 ⁽⁴⁾;
- Regulamentul (CEE) nr. 1494/80 al Comisiei din 11 iunie 1980 privind notele interpretative și principiile contabile general acceptate pentru determinarea valorii în vamă ⁽⁵⁾;
- Regulamentul (CEE) nr. 1495/80 al Comisiei din 11 iunie 1980 de adoptare a dispozițiilor de aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (CEE) nr. 1244/80 al Consiliului privind valoarea în vamă a mărfurilor ⁽⁶⁾, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 558/91 ⁽⁷⁾;
- Regulamentul (CEE) nr. 1496/80 al Comisiei din 11 iunie 1980 privind declararea datelor de identificare pentru determinarea valorii în vamă și prezentarea documentelor aferente ⁽⁸⁾, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 979/93 ⁽⁹⁾;
- Regulamentul (CEE) nr. 1574/80 al Comisiei din 20 iunie 1980 privind dispozițiile de aplicare a articolelor 16 și 17 din Regulamentul (CEE) nr. 1430/79 al Consiliului privind rambursarea sau remiterea drepturilor de import sau de export ⁽¹⁰⁾;
- Regulamentul (CEE) nr. 3177/80 al Comisiei din 5 decembrie 1980 privind punctul de intrare ce se ia în considerare în temeiul articolului 14 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 1224/80 al Consiliului privind valoarea în vamă a mărfurilor ⁽¹¹⁾, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 2779/90 ⁽¹²⁾;
- Regulamentul (CEE) nr. 3179/80 al Comisiei din 5 decembrie 1980 privind taxele poștale ce trebuie avute în vedere la determinarea valorii în vamă a mărfurilor trimise prin poștă ⁽¹³⁾, modificat ultima dată de Regulamentul (CEE) nr. 1264/90 ⁽¹⁴⁾;
- Regulamentul (CEE) nr. 553/81 al Comisiei din 12 februarie 1981 privind certificatele de origine și cererile pentru eliberarea unor astfel de certificate ⁽¹⁵⁾;
- Regulamentul (CEE) nr. 1577/81 al Comisiei din 12 iunie 1981 de stabilire a unui sistem de proceduri simplificate pentru determinarea valorii în vamă a anumitor mărfuri perisabile ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 3334/90 ⁽²⁾;
- Directiva 82/57/CEE a Comisiei din 17 decembrie 1981 de stabilire a anumitor dispoziții de aplicare a Directivei 79/695/CEE a Consiliului privind armonizarea procedurilor de punere în liberă circulație a

- mărfurilor ⁽³⁾, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Directiva 83/371/CEE ⁽⁴⁾;
- Directiva 82/347/CEE a Comisiei din 23 aprilie 1982 de stabilire a anumitor dispoziții de aplicare a Directivei 81/177/CEE a Consiliului privind armonizarea procedurilor de export al mărfurilor comunitare ⁽⁵⁾;
 - Regulamentul (CEE) nr. 3040/83 al Comisiei din 28 octombrie 1983 de stabilire a anumitor dispoziții de aplicare a articolelor 2 și 14 din Regulamentul (CEE) nr. 1430/79 al Consiliului privind rambursarea sau remiterea drepturilor de import sau de export ⁽⁶⁾;
 - Regulamentul (CEE) nr. 3158/83 al Comisiei din 9 noiembrie 1983 privind incidența redevențelor și a drepturilor de licență asupra valorii în vamă ⁽⁷⁾;
 - Regulamentul (CEE) nr. 1751/84 al Comisiei din 13 iunie 1984 de stabilire a anumitor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 3599/82 al Consiliului ⁽⁸⁾ privind regimul de admitere temporară, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 3693/92 ⁽⁹⁾;
 - Regulamentul (CEE) nr. 3548/84 al Comisiei din 17 decembrie 1984 de stabilire a anumitor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2763/83 privind regimul care permite transformarea mărfurilor sub control vamal înaintea punerii lor în liberă circulație ⁽¹⁰⁾, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 2361/87 ⁽¹¹⁾;
 - Regulamentul (CEE) nr. 1766/85 al Comisiei din 27 iunie 1985 de stabilire a cursurilor de schimb de aplicat pentru determinarea valorii în vamă ⁽¹²⁾, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 593/91 ⁽¹³⁾;
 - Regulamentul (CEE) nr. 3787/86 al Comisiei din 11 decembrie 1986 privind anularea și revocarea autorizațiilor eliberate în cadrul anumitor regimuri vamale cu impact economic ⁽¹⁴⁾;
 - Regulamentul (CEE) nr. 3799/86 al Comisiei din 12 decembrie 1986 de stabilire a anumitor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1430/79 a Consiliului privind rambursarea sau drepturilor de import sau de export ⁽¹⁵⁾;
 - Regulamentul (CEE) nr. 2458/87 al Comisiei din 31 iulie 1987 de stabilire a anumitor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2473/86 al Consiliului privind regimul de perfecționare pasivă și sistemul de schimburi standard ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 3692/92 ⁽²⁾;
 - Regulamentul (CEE) nr. 4128/87 al Comisiei din 9 decembrie 1987 de stabilire a condițiilor de admitere a tutunului *flue-cured* de tip Virginia, *light air-cured* de tip Burley, inclusiv hibridii Burley, *light air-cured* de tip Maryland și *fire-cured* clasificat în subpozițiile tarifare 2401 10 10-2401 10 49, 2401 10 49 și 2401 20 10-2401 20 49 din Nomenclatura Combinată ⁽³⁾;
 - Regulamentul (CEE) nr. 4129/87 al Comisiei din 9 decembrie 1987 de stabilire a condițiilor de clasificare în subpozițiile tarifare din Nomenclatura Combinată menționate în anexa C la Acordul dintre Comunitatea Europeană și Iugoslavia a anumitor animale vii din specia bovine domestice și a unor anumite tipuri de carne din specia bovine ⁽⁴⁾;
 - Regulamentul (CEE) nr. 4130/87 al Comisiei din 9 decembrie 1987 de stabilire a condițiilor de clasificare a strugurilor de masă proaspeți din soiul Emperor (*Vitis vinifera cv*) în subpoziția tarifară 0806 10 11 din Nomenclatura Combinată ⁽⁵⁾;
 - Regulamentul (CEE) nr. 4131/87 al Comisiei din 9 decembrie 1987 de stabilire a condițiilor de clasificare a vinurilor de Porto, Madeira, Xeres, muscatel de Setubal și Tokay (Aszu și Szamorodni) în subpozițiile tarifare 2204 2141, 2204 2151, 2204 29 41, 2204 29 45, 2204 29 51 și 2204 29 55 din Nomenclatura Combinată ⁽⁶⁾, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 2490/91 ⁽⁷⁾;
 - Regulamentul (CEE) nr. 4132/87 al Comisiei din 9 decembrie 1987 de stabilire a condițiilor de clasificare a whisky-ului bourbon în subpozițiile tarifare 2208 30 11 și 2208 30 19 din Nomenclatura Combinată ⁽⁸⁾;
 - Regulamentul (CEE) nr. 4133/87 al Comisiei din 9 decembrie 1987 de stabilire a condițiilor de clasificare a vodcii în subpozițiile tarifare 2208 90 31 și 2208 90 59 din Nomenclatura Combinată, importată în Comunitate, în condițiile tarifare prevăzute în acordul dintre Comunitatea Economică Europeană și republica Finlanda cu privire la schimburile reciproce de vinuri și băuturi spirtoase ⁽⁹⁾;
 - Regulamentul (CEE) nr. 4134/87 al Comisiei din 9 decembrie 1987 de stabilire a condițiilor de clasificare a preparatelor cunoscute sub numele de „brânză topită” în subpoziția tarifară 2106 90 10 din Nomenclatura Combinată ⁽¹⁰⁾;
 - Regulamentul (CEE) nr. 4135/87 al Comisiei din 9 decembrie 1987 de stabilire a condițiilor de

- clasificare a azotatului de sodiu natural și a azotatului de potasiu natural în subpozițiile tarifare 3102 50 10, respectiv 3105 91 10 din Nomenclatura Combinată ⁽¹⁾;
- Regulamentul (CEE) nr. 4136/87 al Comisiei din 9 decembrie 1987 de stabilire a condițiilor de clasificare a cailor destinați sacrificării în subpoziția tarifară 0101 19 10 din Nomenclatura Combinată ⁽¹²⁾;
 - Regulamentul (CEE) nr. 4137/87 al Comisiei din 9 decembrie 1987 de stabilire a condițiilor de clasificare a mărfurilor în subpozițiile
tarifare 0408 11 90, 0408 91 90, 0408 99 90, 1106 20 10, 2501 00 51, 3502 10 10 și 3502 90 10 din Nomenclatura Combinată ⁽¹⁾;
 - Regulamentul (CEE) nr. 4138/87 al Comisiei din 9 decembrie 1987 de stabilire a condițiilor de admitere a cartofilor, a porumbului dulce, a anumitor cereale și a anumitor fructe și semințe oleaginoase la import sub un tratament tarifar favorabil datorită destinației lor finale pentru însămânțare ⁽²⁾;
 - Regulamentul (CEE) nr. 4139/87 al Comisiei din 9 decembrie 1987 de stabilire a condițiilor de admitere a anumitor produse petroliere la import sub un tratament tarifar favorabil datorită destinației lor finale ⁽³⁾;
 - Regulamentul (CEE) nr. 4140/87 al Comisiei din 9 decembrie 1987 de stabilire a condițiilor de admitere a țesăturilor pentru site, neconfectionate, în subpoziția 5911 20 00 din Nomenclatura Combinată ⁽⁴⁾;
 - Regulamentul (CEE) nr. 4141/87 al Comisiei din 9 decembrie 1987 de stabilire a condițiilor de admitere a produselor destinate anumitor categorii de aeronave sau de nave la import sub un tratament tarifar favorabil datorită destinației lor finale ⁽⁵⁾, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 1418/81 ⁽⁶⁾;
 - Regulamentul (CEE) nr. 4142/87 al Comisiei din 9 decembrie 1987 de stabilire a condițiilor de admitere a anumitor mărfuri la import sub un tratament tarifar favorabil datorită destinației lor finale ⁽⁷⁾, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 3803/92 ⁽⁸⁾;
 - Regulamentul (CEE) nr. 693/88 al Comisiei din 4 martie 1988 de definire a noțiunii de produse originare în scopul aplicării preferințelor tarifare acordate de Comunitatea Economică Europeană anumitor produse provenind din țări în curs de dezvoltare ⁽⁹⁾, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 3660/92 ⁽¹⁰⁾;
 - Regulamentul (CEE) nr. 809/88 al Comisiei din 14 martie 1988 de definire a noțiunii de produse originare și a metodelor de cooperare administrativă aplicabile importurilor în Comunitate a produselor din teritoriile ocupate ⁽¹¹⁾, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 2774/88 ⁽¹²⁾;
 - Regulamentul (CEE) nr. 4027/88 al Comisiei din 21 decembrie 1988 de stabilire a anumitor dispoziții de aplicare a regimului de admitere temporară a containerelor ⁽¹³⁾, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 3348/89 ⁽¹⁴⁾;
 - Regulamentul (CEE) nr. 288/89 al Comisiei din 3 februarie 1989 de stabilire a originii circuitelor integrate ⁽¹⁵⁾;
 - Regulamentul (CEE) nr. 597/89 al Comisiei din 8 martie 1989 de stabilire a anumitor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2144/87 al Consiliului privind datoria vamală ⁽¹⁾;
 - Regulamentul (CEE) nr. 2071/89 al Comisiei din 11 iulie 1989 privind stabilirea originii fotocopiatoarelor cu sistem optic sau de tip prin contact ⁽²⁾;
 - Regulamentul (CEE) nr. 3850/89 al Comisiei din 15 decembrie 1989 de stabilire a dispozițiilor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 802/68 al Consiliului din 27 iunie 1968 privind definirea unitară a originii mărfurilor în cazul anumitor produse agricole care beneficiază de regimuri speciale de import ⁽³⁾;
 - Regulamentul (CEE) nr. 2561/90 al Comisiei din 30 iulie 1990 de stabilire a anumitor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2503/88 al Consiliului privind antrepozitele vamale ⁽⁴⁾, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 3001/92 al Comisiei ⁽⁵⁾;
 - Regulamentul (CEE) nr. 2562/90 al Comisiei din 30 iulie 1990 de stabilire a anumitor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2504/88 al Consiliului privind zonele libere și antrepozitele libere ⁽⁶⁾, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 2485/91 al Comisiei ⁽⁷⁾;
 - Regulamentul (CEE) nr. 2883/90 al Comisiei din 5 octombrie 1990 de stabilire a originii sucului de struguri ⁽⁸⁾;

- Regulamentul (CEE) nr. 2884/90 al Comisiei din 5 octombrie 1990 de stabilire a originii anumitor mărfuri obținute din ouă ⁽⁹⁾;
- Regulamentul (CEE) nr. 3561/90 al Comisiei din 11 decembrie 1990 de stabilire a originii anumitor produse ceramice ⁽¹⁰⁾;
- Regulamentul (CEE) nr. 3620/90 al Comisiei din 14 decembrie 1990 de stabilire a originii cărnii și subproduselor din carne, proaspete, refrigerate sau congelate, din anumite specii de animale domestice ⁽¹¹⁾;
- Regulamentul (CEE) nr. 3672/90 al Comisiei din 18 decembrie 1990 de stabilire a originii rulmenților cu bile, cu role sau cu ace ⁽¹²⁾;
- Regulamentul (CEE) nr. 3716/90 al Comisiei din 19 decembrie 1990 de stabilire a dispozițiilor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 4046/89 al Consiliului privind garanțiile ce trebuie furnizate pentru asigurarea plății unei datorii vamale ⁽¹³⁾;
- Regulamentul (CEE) nr. 3796/90 al Comisiei din 21 decembrie 1990 de stabilire a dispozițiilor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1714/90 al Consiliului privind informațiile furnizate de autoritățile vamale ale statelor membre cu privire la clasificarea mărfurilor în Nomenclatura Combinată ⁽¹⁴⁾, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 2674/92 ⁽¹⁵⁾;
- Regulamentul (CEE) nr. 1364/91 al Comisiei din 24 mai 1991 de stabilire a originii materialelor textile și a articolelor din textile încadrate la secțiunea IX din Nomenclatura Combinată ⁽¹⁾;
- Regulamentul (CEE) nr. 1365/91 al Comisiei din 24 mai 1991 de stabilire a originii vigoniei, pâslei și a materialelor nețesute impregnate, a articolelor de îmbrăcăminte din piele, a încălțămintei și a curelelor de ceas din material textil ⁽²⁾;
- Regulamentul (CEE) nr. 1593/91 al Comisiei din 12 iunie 1991 privind aplicarea Regulamentului (CEE) nr. 719/91 al Consiliului privind utilizarea în Comunitate a carnetelor TIR și ATA ca documente de tranzit ⁽³⁾;
- Regulamentul (CEE) nr. 1656/91 al Comisiei din 13 iunie 1991 de stabilire a unor dispoziții speciale aplicabile anumitor tipuri de operații de perfecționare activă sau de transformare sub control vamal ⁽⁴⁾;
- Regulamentul (CEE) nr. 2164/91 al Comisiei din 23 iulie 1991 de stabilire a dispozițiilor de aplicare a articolului 5 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 1697/79 al Consiliului privind recuperarea *a posteriori* a drepturilor de import sau de export care nu au fost impuse persoanei pasibile de plată pentru mărfurile declarate pentru un regim vamal care presupune obligația de plată a acestor drepturi ⁽⁵⁾;
- Regulamentul (CEE) nr. 2228/91 al Comisiei din 26 iunie 1991 de stabilire a anumitor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1999/85 privind regimul de perfecționare activă ⁽⁶⁾, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 3709/92 ⁽⁷⁾;
- Regulamentul (CEE) nr. 2249/91 al Comisiei din 25 iulie 1991 de stabilire a anumitor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1855/89 al Consiliului privind admiterea temporară a mijloacelor de transport ⁽⁸⁾;
- Regulamentul (CEE) nr. 2365/91 al Comisiei din 31 iulie 1991 de stabilire a condițiilor de utilizare a carnetului ATA pentru admiterea temporară a mărfurilor pe teritoriul vamal al Comunității sau la exportul temporar de pe acest teritoriu ⁽⁹⁾;
- Regulamentul (CEE) nr. 3717/91 al Comisiei din 18 decembrie 1991 de stabilire a listei mărfurilor care pot beneficia de regimul care permite transformarea sub control vamal înainte de punerea lor în liberă circulație ⁽¹⁰⁾, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 209/93 ⁽¹¹⁾;
- Regulamentul (CEE) nr. 343/92 al Comisiei din 22 ianuarie 1992 de definire a noțiunii de produse originare și a metodelor de cooperare administrativă aplicabile la importul în Comunitate al produselor originare din Croația și Slovenia și din Republicile Iugoslave Bosnia-Herțegovina și Macedonia ⁽¹²⁾, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 3660/92 ⁽¹³⁾;
- Regulamentul (CEE) nr. 1214/92 al Comisiei din 12 aprilie 1992 de stabilire a dispozițiilor de aplicare și a măsurilor de simplificare a regimului de tranzit comunitar ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 3712/92 ⁽²⁾;
- Regulamentul (CEE) nr. 1823/92 al Comisiei din 3 iulie 1992 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 3925/91 al Consiliului privind eliminarea controalelor și a formalităților aplicabile bagajelor de mână și de cală aparținând persoanelor care efectuează un zbor intracomunitar, precum și bagajelor persoanelor care efectuează o traversare maritimă intracomunitară ⁽³⁾;
- Regulamentul (CEE) nr. 2453/92 al Comisiei din 31 iulie 1992 privind dispozițiile de aplicare a

- Regulamentului (CEE) nr. 717/91 al Consiliului privind documentul administrativ unic ⁽⁴⁾, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 607/93 ⁽⁵⁾;
- Regulamentul (CEE) nr. 2674/92 al Comisiei din 15 septembrie 1992 de completare a dispozițiilor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1715/90 al Consiliului privind informațiile tarifare furnizate de către autoritățile vamale ale statelor membre privind clasificarea mărfurilor în nomenclatura vamală ⁽⁶⁾;
 - Regulamentul (CEE) nr. 2713/92 al Comisiei din 17 septembrie 1992 privind circulația mărfurilor între anumite părți ale teritoriului vamal al Comunității ⁽⁷⁾;
 - Regulamentul (CEE) nr. 3269/92 al Comisiei din 10 noiembrie 1992 de stabilire a anumitor dispoziții de aplicare a articolelor 161, 182 și 183 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar în ceea ce privește regimul de export, reexportul și mărfurile care ies de pe teritoriul vamal al Comunității ⁽⁸⁾;
 - Regulamentul (CEE) nr. 3566/92 al Comisiei din 8 decembrie 1992 privind documentele ce trebuie utilizate în vederea aplicării măsurilor comunitare ce presupun verificarea utilizării și/sau destinației mărfurilor ⁽⁹⁾;
 - Regulamentul (CEE) nr. 3689/92 al Comisiei din 21 decembrie 1992 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 719/91 al Consiliului privind utilizarea în interiorul Comunității a carnetelor TIR și ATA ca documente de tranzit și a Regulamentului (CEE) nr. 3599/82 al Consiliului privind regimul de admitere temporară ⁽¹⁰⁾;
 - Regulamentul (CEE) nr. 3691/92 al Comisiei din 21 decembrie 1992 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 719/91 al Consiliului privind utilizarea în interiorul Comunității a carnetelor TIR și ATA ca documente de tranzit și a Regulamentului (CEE) nr. 3599/82 al Consiliului privind regimul de admitere temporară ⁽¹¹⁾;
 - Regulamentul (CEE) nr. 3710/92 al Comisiei din 21 decembrie 1992 de stabilire a procedurilor pentru transferul mărfurilor sau produselor care se află sub regimul de perfecționare activă, sistemul cu suspendare ⁽¹²⁾;
 - Regulamentul (CEE) nr. 3903/92 al Comisiei din 21 decembrie 1992 privind cheltuielile de transport aerian ⁽¹³⁾.

▼B

Articolul 914

Trimiterile la actele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament.

Articolul 915

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Regulamentul se aplică de la 1 ianuarie 1994.

▼M29

▼B

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

